

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 33. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/7/ - vrácený Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/6/ - vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - druhé čtení
8. Návrh poslanců Václava Cempírka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu,“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - druhé čtení
10. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení
11. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - druhé čtení
12. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - druhé čtení
15. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona o zásluhách Václava Havla /sněmovní tisk 560/ - první čtení podle § 90 odst. 2
17. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 583/ - první čtení podle § 90 odst. 2
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 558/ - první čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění zákona č. 109/2009 Sb. /sněmovní tisk 570/ - první čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - první čtení
21. Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/ - první čtení
23. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Pavla Lukši, Stanislava Polčáka, Jana Husáka, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 541/ - první čtení
24. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 543/ - první čtení

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon„), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - první čtení
26. Vládní návrh ústavního zákona o změnách státních hranic s Rakouskou republikou /sněmovní tisk 548/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 563/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona o kontrole (kontrolní řád) /sněmovní tisk 575/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - první čtení
34. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 527/ - první čtení
35. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 484/ - první čtení
36. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení
37. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - první čtení
38. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení
39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní, podepsaná dne 15. června 2011 v Haagu /sněmovní tisk 439/ - druhé čtení
40. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací příslušné dohody podle článku XXI Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS) a konsolidovaná listina specifických závazků, která je přílohou

GATS a tvoří její nedílnou součást /sněmovní tisk 464/ - druhé čtení

41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Jersey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 12. července 2011 /sněmovní tisk 471/ - druhé čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bermud o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011 /sněmovní tisk 478/ - druhé čtení
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011 /sněmovní tisk 486/ - druhé čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob, přijatá v Haagu dne 13. ledna 2000 /sněmovní tisk 506/ - druhé čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Barbadosu o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bridgetownu dne 26. října 2011 /sněmovní tisk 542/ - první čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Uzbekistán o leteckých službách /sněmovní tisk 545/ - první čtení
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Estonskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Bruselu dne 12. října 2011 /sněmovní tisk 554/ - první čtení

48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o změnách průběhu společných státních hranic v hraničních úsecích X a XI, jakož i o změnách Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o společných státních hranicích ze dne 21. prosince 1973, ve znění Smlouvy ze dne 26. října 2001, podepsaná dne 3. listopadu 2011 v Praze /sněmovní tisk 561/ - první čtení
49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Moldavskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 29. listopadu 2011 /sněmovní tisk 562/ - první čtení
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaný v Praze dne 8. prosince 2011 /sněmovní tisk 565/ - první čtení
51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti boje proti trestné činnosti, podepsaná dne 8. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 566/ - první čtení
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 8. prosince 2011 /sněmovní tisk 567/ - první čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011 /sněmovní tisk 571/ - první čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovolené, pode-

psaná dne 19. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 572/ - první čtení

- 55. Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - třetí čtení
- 56. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - třetí čtení
- 57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - třetí čtení
- 58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - třetí čtení
- 59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - třetí čtení
- 60. Návrh poslanců Václava Cempírka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu,“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - třetí čtení
- 61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - třetí čtení
- 62. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení
- 63. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - třetí čtení

- 64. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - třetí čtení
- 65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - třetí čtení
- 66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - třetí čtení
- 67. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - třetí čtení
- 68. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu
- 69. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
- 70. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2012 /sněmovní tisk 550/
- 71. 3. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011 /sněmovní tisk 552/
- 72. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2012 /sněmovní tisk 559/
- 73. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2012 /sněmovní dokument 821/
- 74. Návrh na změnu názvu Stálé komise Poslanecké sněmovny pro

kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce policie

- 75. Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady dne 30. ledna 2012
- 76. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
Ústní interpelace
- 77. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/3/- zamítnutý Senátem
- 78. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/4/ - vrácený Senátem
- 79. Návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/4/ - vrácený Senátem
- 80. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/3/- vrácený Senátem
- 81. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/3/- vrácený Senátem
- 82. Návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/3/ - vrácený Senátem

- 83. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/3/- vrácený Senátem
- 84. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/4/- vrácený Senátem
- 85. Návrh zákona o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 539/1/- vrácený Senátem

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 33. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 31. ledna až 10. února 2012**

Obsah:

Strana:

31. ledna 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 975).

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	49
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	50
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	53
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	54
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	57
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	57
Řeč poslance Víta Bárty	58
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	59
Řeč poslance Jeronýma Tejce	61
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	62
Řeč poslance Jeronýma Tejce	64
Řeč poslance Vojtěcha Adama	66
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	66
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	67
Řeč poslance Jiřího Paroubka	68
Řeč poslankyně Jany Černochové	69
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	69
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	70
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	71
Řeč poslance Víta Bárty	72
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	72
Řeč poslance Michala Doktora	73
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	73
Řeč poslance Marka Bendy	74

Schválen pořad schůze.

1. Návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/7/ - vrácený Senátem

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	78
Řeč senátora Jiřího Bise	79
Řeč poslance Jana Bureše	81
Usnesení schváleno (č. 976).	

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/6/ - vrácený Senátem

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	82
Řeč poslance Jiřího Petrů	83
Řeč senátorky Marty Bayerové	83
Řeč poslance Jiřího Paroubka	85
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	86
Řeč poslance Viktora Paggia	87
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	88
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	88
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	89
Řeč poslance Jeronýma Tejce	90
Řeč poslance Radka Johna	91
Řeč poslance Jiřího Paroubka	92
Řeč poslance Jeronýma Tejce	92
Řeč poslance Pavla Kováčka	92
Řeč poslance Jana Hamáčka	93
Usnesení schváleno (č. 977).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	94
Řeč poslance Václava Baštýře	95
Řeč poslance Rudolfa Chlada	95

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	96
Řeč poslance Jana Bureše	97
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	98
Řeč poslance Josefa Smýkala	98
Řeč poslance Jaroslava Plachého	100
Řeč poslance Pavla Hojdy	101
Řeč poslance Stanislava Humla	101
Řeč poslance Josefa Smýkala	102

3. Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	103
Řeč poslankyně Ivany Weberové	106
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	106
Řeč poslance Jiřího Paroubka	107
Řeč poslance Jana Chvojky	109
Řeč poslance Stanislava Křečka	111
Řeč poslance Stanislava Polčáka	111
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	113
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	116
Řeč poslance Stanislava Polčáka	117
Řeč poslankyně Ivany Weberové	118
Řeč poslance Jana Chvojky	118
Řeč poslance Roma Kostřici	119
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	120
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	120

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	121
Řeč poslance Ladislava Skopala	123

Řeč poslance Františka Dědiče	123
Řeč poslankyně Ivany Weberové	123

8. Návrh poslanců Václava Cempírka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - druhé čtení

Řeč poslance Václava Cempírka	124
Řeč poslance Václava Baštýře	125
Řeč poslankyně Patricie Kotalíkové	125
Řeč poslance Miroslava Svobody	125
Řeč poslance Jiřího Petrů	125
Řeč poslance Václava Cempírka	126

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	126
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	127
Řeč poslankyně Anny Putnové	129

10. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Husáka	130
Řeč poslance Vladislava Vilímce	130
Řeč poslance Jana Látky	131
Řeč poslance Jana Čechlovského	131
Řeč poslance Jana Husáka	135
Řeč poslance Stanislava Polčáka	135
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	136
Řeč poslance Vladislava Vilímce	136

1. února 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

4. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	140
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	141
Řeč poslance Ladislava Velebného	141
Řeč poslance Františka Laudáta	142
Řeč poslance Karla Šidla	143
Řeč poslance Jiřího Krátkého	144
Řeč poslance Jiřího Paroubka	144
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	146
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	147
Řeč poslance Václava Zemka	150
Řeč poslance Jiřího Krátkého	150
Řeč poslance Jiřího Paroubka	150
Řeč poslance Františka Laudáta	151

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

11. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Ivany Řápkové	152
Řeč poslance Stanislava Křečka	154
Řeč poslance Jaroslava Vandase	154
Řeč poslance Stanislava Křečka	154
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	154
Řeč poslance Zdeňka Boháče	155
Řeč poslance Jiřího Šulce	158
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	158

12. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty

Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - druhé čtení

Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	159
Řeč poslankyně Ivany Weberové	160

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - druhé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	160
Řeč poslankyně Jaroslavy Schejbalové	161

15. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - druhé čtení

Řeč senátora Tomáše Grulichy	162
Řeč poslance Víta Bárty	163
Řeč poslance Vladislava Vilímce	164

16. Vládní návrh zákona o zásluhách Václava Havla /sněmovní tisk 560/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	165
Řeč poslance Marka Bendy	166
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	166

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	168
Řeč poslance Františka Bublana	169

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové 171

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 172

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 173

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 173

17. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 583/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavla Suchánka 174
Usnesení schváleno (č. 978).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 558/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 175
Řeč poslance Pavla Svobody 176
Usnesení schváleno (č. 979).

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění zákona č. 109/2009 Sb. /sněmovní tisk 570/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 177
Řeč poslance Ivana Fuksy 178
Řeč poslance Ivana Ohlídala 178
Usnesení schváleno (č. 980).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 179
Řeč poslance Františka Dědiče 180
Řeč poslance Antonína Sedláčka 180
Řeč poslance Marka Bendy 181
Řeč poslance Ivana Fuksy 182
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 182
Usnesení schváleno (č. 981).

Pokračování v projednávání bodu

16. Vládní návrh zákona o zásluhách Václava Havla /sněmovní tisk 560/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 982).

23. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Pavla Lukši, Stanislava Polčáka, Jana Husáka, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 541/ - první čtení

Řeč poslance Petra Gazdíka 184
Řeč poslance Vladislava Vilímce 185
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 187
Řeč poslance Petra Braného 189
Řeč poslance Jiřího Paroubka 193
Řeč poslance Adama Rykaly 197
Řeč poslance Pavla Kováčíka 198
Řeč poslance Jiřího Krátkého 198
Řeč poslance Josefa Novotného ml. 199
Řeč poslance Václava Votavy 200
Řeč poslance Petra Skokana 202

Řeč poslance Jiřího Krátkého	203
Řeč poslance Václava Votavy	204
Řeč poslance Pavla Béma	204

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslankyně Ivany Levé	210
---------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon„), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	210
Řeč poslance Aleše Rádla	211
Usnesení schváleno (č. 983).	

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - první čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	212
Řeč poslance Jaroslava Krupky	213
Řeč poslance Milana Urbana	215
Řeč poslance Václava Mencla	215
Usnesení schváleno (č. 984).	

21. Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	216
Řeč poslankyně Ivany Weberové	217
Řeč poslankyně Dany Váhalové	218
Řeč poslankyně Ivany Weberové	220
Usnesení schváleno (č. 985).	

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	221
Řeč poslance Jaroslava Krupky	221
Usnesení schváleno (č. 986).	

31. Vládní návrh zákona o kontrole (kontrolní řád) /sněmovní tisk 575/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	224
Řeč poslance Romana Sklenáka	225
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	226
Usnesení schváleno (č. 987).	

Pokračování v projednávání bodu

23. Návrh poslanců Petra Gazdika, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Pavla Lukši, Stanislava Polčáka, Jana Husáka, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 541/ - první čtení

Řeč poslance Jiřího Krátkého	227
Řeč poslance Jiřího Koskuby	228
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	231
Řeč poslance Vladislava Vilímce	231
Řeč poslance Josefa Novotného st.	231
Řeč poslance Stanislava Polčáka	232
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	233
Řeč poslance Václava Mencla	234
Řeč poslance Pavla Béma	235
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	236
Řeč poslance Stanislava Polčáka	236

Řeč poslance Davida Vodrážky	237
Řeč poslance Aleše Rádla	237
Řeč poslance Jiřího Koskuby	238
Řeč poslance Borise Šťastného	239
Řeč poslance Jaroslava Krupky	239
Řeč poslance Petra Skokana	239
Řeč poslance Davida Vodrážky	239
Řeč poslance Jana Babora	240
Usnesení schváleno (č. 988).	

2. února 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

76. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	243
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	245
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	248
Řeč poslance Ivana Ohlídala	249
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	253
Řeč poslance Ivana Ohlídala	255
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	256
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	259
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	261
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	262
Řeč poslance Pavla Kováčika	263
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	263
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	264
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	265
Řeč poslance Davida Ratha	266
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	267
Řeč poslance Pavla Kováčika	267
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	267
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	267

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Davida Ratha	268
Usnesení schváleno (č. 989).	

26. Vládní návrh ústavního zákona o změnách státních hranic s Rakouskou republikou /sněmovní tisk 548/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	269
Řeč poslance Jana Hamáčka	269
Usnesení schváleno (č. 990).	

48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o změnách průběhu společných státních hranic v hraničních úsecích X a XI, jakož i o změnách Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o společných státních hranicích ze dne 21. prosince 1973, ve znění Smlouvy ze dne 26. října 2001, podepsaná dne 3. listopadu 2011 v Praze /sněmovní tisk 561/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	269
Řeč poslance Jana Hamáčka	270
Usnesení schváleno (č. 991).	

51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti boje proti trestné činnosti, podepsaná dne 8. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 566/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	271
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	271
Usnesení schváleno (č. 992).	

41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Jersey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 12. července 2011 /sněmovní tisk 471/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	274
Řeč poslankyně Jany Fischerové	274
Řeč poslankyně Miloslavy Vostřé	275
Usnesení schváleno (č. 993).	
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bermud o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011 /sněmovní tisk 478/ - druhé čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	275
Řeč poslankyně Květy Matuškové	276
Řeč poslankyně Miloslavy Vostřé	276
Usnesení schváleno (č. 994).	
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011 /sněmovní tisk 486/ - druhé čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	277
Řeč poslankyně Jany Fischerové	277
Řeč poslankyně Miloslavy Vostřé	277
Usnesení schváleno (č. 995).	
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob, přijatá v Haagu dne 13. ledna 2000 /sněmovní tisk 506/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	278
Řeč poslance Jana Floriána	280
Usnesení schváleno (č. 996).	
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a	

vládou Barbadosu o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Bridgetownu dne 26. října 2011 /sněmovní tisk 542/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	281
Řeč poslance Davida Vodrážky	282
Usnesení schváleno (č. 997).	

46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Uzbekistán o leteckých službách /sněmovní tisk 545/ - prvé čtení	
---	--

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	283
Řeč poslance Jana Hamáčka	283
Usnesení schváleno (č. 998).	

47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Estonskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Bruselu dne 12. října 2011 /sněmovní tisk 554/ - prvé čtení	
---	--

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	284
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	285
Usnesení schváleno (č. 999).	

49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Moldavskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 29. listopadu 2011 /sněmovní tisk 562/ - prvé čtení	
--	--

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	286
Řeč poslance Davida Vodrážky	286
Usnesení schváleno (č. 1000).	

50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a	
---	--

vládou Uzbeké republiky, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaný v Praze dne 8. prosince 2011 /sněmovní tisk 565/ - první čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	287
Řeč poslance Davida Vodrážky	287
Usnesení schváleno (č. 1001).	
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 8. prosince 2011 /sněmovní tisk 567/ - první čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	288
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	288
Usnesení schváleno (č. 1002).	
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011 /sněmovní tisk 571/ - první čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	289
Řeč poslance Davida Vodrážky	290
Usnesení schváleno (č. 1003).	
24. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 543/ - první čtení	
Řeč poslance Stanislava Polčáka	290
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	293
Řeč poslance Jana Klána	294
Usnesení schváleno (č. 1004).	
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 563/ - první čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	295
Usnesení schváleno (č. 1005 – 1. část).	
Řeč poslance Jana Čechlovského	296
Řeč poslance Miroslava Opálky	296
Usnesení schváleno (č. 1005 – 2. část).	
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - první čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	298
Řeč poslance Jana Čechlovského	299
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	302
Řeč poslankyně Marty Semelové	304
Řeč poslankyně Milady Emmerové	306
Řeč poslance Antonína Sedi	310
Řeč poslankyně Dany Váhalové	311
Řeč poslance Martina Vacka	313
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	314
Řeč poslance Jana Čechlovského	314
Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	314
Usnesení schváleno (č. 1006).	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.	

77. Ústní interpelace

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	316
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	317
Řeč poslance Jeronýma Tejce	320
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	320
Řeč poslance Jiřího Šulce	323
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	324
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	327
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	327
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	330
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	330
Řeč poslance Davida Ratha	333
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	333
Řeč poslance Ivana Ohlídala	335
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	336
Řeč poslance Jana Látky	338
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	339
Řeč poslance Jana Kubaty	342
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	342
Řeč poslance Václava Votavy	343
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	344
Řeč poslance Václava Votavy	345
Řeč poslance Jeronýma Tejce	345
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	346
Řeč poslance Ivana Ohlídala	350
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	350

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Václava Klučky	353
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	353
Řeč poslance Jana Látky	355
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	356
Řeč poslance Stanislava Grospiče	358
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	359
Řeč poslance Jaroslava Škárky	361
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	362
Řeč poslance Jana Kubaty	364

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	364
Řeč poslance Jana Chvojky	366
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	367
Řeč poslance Ladislava Šincla	369
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	370
Řeč poslance Jiřího Šlégra	372
Řeč poslance Václava Zemka	373
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	373
Řeč poslance Michala Doktora	374
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	375

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Michala Doktora	376
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	376
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	377

3. února 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	381
Řeč poslance Františka Laudáta	381

32. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - první čtení

Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	382
Řeč poslance Marka Bendy	386
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	389
Řeč poslance Jeronýma Tejce	391
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	392
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	392

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	393
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	398
Řeč poslance Jana Husáka	402
Řeč poslance Pavla Kováčika	403
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	403

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	404
Řeč poslance Miroslava Opálky	404

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	405
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	405
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	406
Řeč poslance Daniela Korteho	406
Řeč poslance Jeronýma Tejce	407

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	407
Řeč poslance Michala Haška	412
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	418
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	418
Řeč poslankyně Marty Semelové	419
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	419
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	420
Řeč poslance Miroslava Opálky	421
Řeč poslance Davida Ratha	422
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	429
Řeč poslance Stanislava Polčáka	430
Řeč poslance Davida Ratha	431
Řeč poslance Jeronýma Tejce	432
Řeč poslance Marka Bendy	433
Řeč poslance Stanislava Grospiče	434
Řeč poslance Jiřího Dolejše	435
Řeč poslance Davida Ratha	436
Řeč poslankyně Marty Semelové	436
Řeč poslance Ivana Ohlídala	439

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Miroslava Svobody	439
Řeč poslance Ladislava Skopala	441
Řeč poslance Zdeňka Bezeckého	443
Řeč poslance Antonína Sedi	444
Řeč poslankyně Dany Váhalové	445
Řeč poslance Františka Bublana	447
Řeč poslankyně Anny Putnové	451

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

7. února 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	455
Řeč poslance Michala Doktora	456
Řeč poslance Petra Tluchoře	457
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	457
Řeč poslance Víta Bárty	457

Pokračování v projednávání bodu

4. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - druhé čtení

Řeč poslance Ladislava Šincla	459
Řeč poslance Jiřího Paroubka	463
Řeč poslance Karla Šidla	465
Řeč poslance Jiřího Paroubka	465
Řeč poslance Ladislava Šincla	466
Řeč poslance Františka Sivery	467
Řeč poslance Jana Bureše	468
Řeč poslance Pavla Lukši	468
Řeč poslance Tomáše Úlehly	468
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	469
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	469
Řeč poslance Tomáše Úlehly	470
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	471

Usnesení schváleno (č. 1007).

40. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací příslušné dohody podle článku XXI Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS) a konsolidovaná listina specifických závazků, která je přílohou GATS a tvoří její nedílnou součást /sněmovní tisk 464/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
Karla Schwarzenberga 472
Řeč poslance Davida Vodrážky 473
Usnesení schváleno (č. 1008).

39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní, podepsaná dne 15. června 2011 v Haagu /sněmovní tisk 439/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
Karla Schwarzenberga 474
Řeč poslance Jana Floriána 475
Usnesení schváleno (č. 1009).

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o jácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - druhé čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 477
Řeč poslance Alexandera Černého 478
Řeč poslance Antonína Sedi 478
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 479
Řeč poslance Alexandera Černého 480
Usnesení schváleno (č. 1010).

54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 19. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 572/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
Karla Schwarzenberga 481
Řeč poslance Davida Vodrážky 482
Usnesení schváleno (č. 1011).

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 483
Řeč poslance Jana Vidíma 484
Řeč poslankyně Marie Rusové 485
Řeč poslance Václava Klučky 486
Řeč poslance Antonína Sedi 487
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 488
Řeč poslance Jana Vidíma 488
Řeč poslankyně Marie Rusové 488
Usnesení schváleno (č. 1012).

34. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 527/ - první čtení

Řeč senátora Petra Pakosty 479
Řeč poslance Josefa Novotného ml. 490
Řeč poslance Jiřího Šulce 491
Usnesení schváleno (č. 1013).

36. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení

Řeč poslance Jana Vidíma 492
Usnesení schváleno (č. 1014).

37. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - první čtení
- Řeč poslance Jana Vidíma 493
Usnesení schváleno (č. 1015).
38. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení
- Řeč poslance Jana Vidíma 493
Usnesení schváleno (č. 1016).
- Řeč poslance Jeronýma Tejce 494
Řeč poslance Zbyřky Stanjury 495
Řeč poslance Vojtěcha Filipa 497
Řeč poslance Jeronýma Tejce 497
78. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/3/ - zamítnutý Senátem
- Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 498
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.
- Řeč senátorky Boženy Sekaninové 500
Usnesení schváleno (č. 1017).
- Řeč poslance Josefa Smýkala 502

79. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/4/ - vrácený Senátem
- Řeč poslance Ivana Ohlídala 502
Řeč poslance Jana Klána 503
Řeč senátorky Soni Paukrtové 504
Řeč poslance Petra Skokana 504
Usnesení schváleno (č. 1018).
- Řeč senátorky Soni Paukrtové 505
80. Návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/4/ - vrácený Senátem
- Řeč poslance Michala Doktora 506
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze 506
Řeč senátora Miroslava Nenutila 506
Usnesení schváleno (č. 1019).
81. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/3/ - vrácený Senátem
- Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 508
Řeč senátora Vítězslava Jonáše 509
Řeč poslance Jana Čechlovského 511
Usnesení schváleno (č. 1020).
82. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	513
Řeč senátora Jana Hajdy	514
Usnesení schváleno (č. 1021).	

83. Návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	515
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	516
Řeč senátora Stanislava Juránka	516
Usnesení schváleno (č. 1022).	

84. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/3/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	517
Usnesení schváleno (č. 1023).	

85. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/4/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Pavla Stařky	518
Řeč poslance Marka Bendy	518
Usnesení schváleno (č. 1024).	

86. Návrh zákona o ukládání oxidu uhličitýho do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 539/1/ - vrácený Senátem

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	520
Řeč poslance Tomáše Úlehly	520
Řeč senátora Karla Šebka	521
Usnesení schváleno (č. 1025).	

Pokračování v projednávání bodu

32. Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - první čtení

Řeč poslance Václava Zemka	522
Řeč poslance Stanislava Humla	523
Řeč poslance Jiřího Dolejše	529
Řeč poslance Jiřího Šlégra	534
Řeč poslance Jana Hamáčka	535
Řeč poslance Stanislava Grospiče	537
Řeč poslance Jiřího Paroubka	539

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Zdeňka Bezecného	543
Řeč poslance Jaroslava Škárky	544
Řeč poslankyně Marty Semelové	545
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	547
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	547
Řeč poslance Marka Bendy	550
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	551
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	553
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	554
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	555
Usnesení schváleno (č. 1026).	

Řeč poslance Pavla Kováčka	556
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	556
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	556
Řeč poslance Pavla Kováčka	557

8. února 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	559
Řeč poslance Pavla Kováčka	562
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	563
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	564

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	565
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	565
Řeč poslance Jeronýma Tejce	565
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - třetí čtení	
Řeč poslance Václava Baštýře	566
Usnesení schváleno (č. 1027).	
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - třetí čtení	
Řeč poslance Michala Doktora	568
Řeč poslance Víta Bárty	569
Řeč poslance Josefa Smýkala	570
Řeč poslance Josefa Novotného st.	570
Řeč poslance Jana Bureše	572
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	572
Řeč poslance Pavla Hojdy	573
Řeč poslance Michala Doktora	574
Řeč poslance Víta Bárty	575
Řeč poslance Josefa Smýkala	576
Řeč poslance Borise Šťastného	576
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	577
Řeč poslankyně Ivany Weberové	578
Řeč poslance Pavla Hojdy	578
Řeč poslance Jana Bureše	579
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	579
Řeč poslance Michala Doktora	580
Řeč poslance Viktora Paggia	581
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	582
Řeč poslance Jaroslava Škárky	582
Řeč poslance Václava Mencla	582
Řeč poslance Pavla Hojdy	583
Řeč poslance Jiřího Koskuby	583
Řeč poslance Jana Bureše	585
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	586

Řeč poslance Roma Kostřici	586
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	587
Řeč poslance Jeronýma Tejce	590
Řeč poslance Jana Bureše	591
Řeč poslance Pavla Hojdy	592
Řeč poslance Jana Bureše	592
Usnesení schváleno (č. 1028).	

64. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyřka Stanjury, Petra Gazdíka, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - třetí čtení

Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	596
Řeč poslankyně Jany Černochové	597
Řeč poslankyně Ivany Weberové	599
Řeč poslankyně Jany Drastichové	599
Řeč poslankyně Ivany Weberové	600
Usnesení schváleno (č. 1029).	

Řeč poslance Pavla Kováčka

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - třetí čtení

Řeč poslance Ladislava Skopala	601
Usnesení schváleno (č. 1030).	

60. Návrh poslanců Václava Cempírka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu,“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Baštýře	603	sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - třetí čtení	
Usnesení schváleno (č. 1031).			
Řeč poslance Ladislava Šincla	605	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	612
		Usnesení schváleno (č. 1035).	
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - třetí čtení		67. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - třetí čtení	
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	606	Řeč poslance Vladislava Vilímce	614
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	606	Řeč poslance Víta Bárty	614
Usnesení schváleno (č. 1032).		Usnesení schváleno (č. 1036).	
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.		Řeč senátora Tomáše Grulichy	616
62. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení		30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/ - první čtení	
Řeč poslance Jana Husáka	608	Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR	
Řeč poslance Vojtěcha Adama	609	Josefa Dobeše	616
Řeč poslance Vladislava Vilímce	609	Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	618
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	610	Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	620
Řeč poslance Vladislava Vilímce	611	Řeč poslance Jana Čechlovského	622
Usnesení schváleno (č. 1033).		Řeč poslance Pavla Béma	624
63. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - třetí čtení		Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	611	Josefa Dobeše	629
Usnesení schváleno (č. 1034).		Řeč poslance Romana Sklenáka	630
65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných		Řeč poslankyně Dany Váhalové	630
		Usnesení schváleno (č. 1037).	
		73. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2012 /sněmovní dokument 821/	

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	631
Usnesení schváleno (č. 1038).	

74. Návrh na změnu názvu Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce policie

Řeč poslance Jana Vidíma	632
Usnesení schváleno (č. 1039).	

9. února 2012

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

75. Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady dne 30. ledna 2012

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	635
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	641
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	653
Řeč poslance Jiřího Dolejše	657
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	661
Řeč poslankyně Dany Váhalové	661
Řeč poslance Jana Bauera	664
Řeč poslance Ivana Ohlídala	666
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	666
Řeč poslance Jana Bauera	670
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	670
Usnesení schváleno (č. 1042).	

68. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Petra Tluchoře	671
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

69. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Petra Tluchoře	671
Usnesení schváleno (č. 1043).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

77. Ústní interpelace

Řeč poslance Jana Bureše	675
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	675
Řeč poslance Václava Klučky	678
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	678
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	680
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	680
Řeč poslance Jana Látky	683
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	684
Řeč poslance Jaroslava Škárky	685
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	686
Řeč poslance Aleše Rádlá	690
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	690
Řeč poslance Jiřího Paroubka	691
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	693
Řeč poslance Ladislava Šincla	693
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	694
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	696
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	697
Řeč poslankyně Marty Semelové	699
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	700
Řeč poslance Ivana Ohlídala	702
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	702
Řeč poslance Jaroslava Krákory	704
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	705
Řeč poslance Ladislava Šincla	706
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	707
Řeč poslance Miroslava Opálky	709
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	710
Řeč poslankyně Milady Halíkové	712
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	712

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Milady Halíkové	714
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR	
Jaromíra Drábka	714
Řeč poslance Jiřího Paroubka	714
Řeč poslance Jana Babora	715
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	716
Řeč poslance Jaroslava Škárky	718
Řeč poslance Jiřího Šlégra	718
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	719
Řeč poslance Ladislava Velebného	721
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	711
Řeč poslance Jiřího Šulce	713
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	724
Řeč poslankyně Květy Matušovské	726
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	727
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	728
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	728
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	731
Řeč poslance Antonína Sedi	731
Řeč poslance Miroslava Jeníka	732
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	733
Řeč poslance Jaroslava Vandase	734
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	734
Řeč poslance Jaroslava Vandase	736

10. února 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Tluchoře	737
Řeč poslance Michala Doktora	738
Řeč poslance Víta Bárty	742
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	742
Řeč poslance Jeronýma Tejce	743
Řeč poslance Pavla Kováčika	743
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	744
Řeč poslance Michala Doktora	744
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	745

Pokračování v projednávání bodu

68. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Petra Tluchoře 745

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - třetí čtení

Řeč poslance Antonína Sedi 746

Řeč poslance Zdeňka Boháče 747

Řeč poslance Alexandra Černého 748

Usnesení schváleno (č. 1044).

Pokračování v projednávání bodu

68. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Petra Tluchoře 750

Usnesení schváleno (č. 1045).

70. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2012 /sněmovní tisk 550/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 751

Řeč poslance Karla Černého 752

Usnesení schváleno (č. 1046).

71. 3. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011 /sněmovní tisk 552/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 753

Řeč poslance Zdeňka Boháče 754

Řeč poslance Jana Hamáčka	754
Řeč poslance Jeronýma Tejce	755
Řeč poslance Jana Vidíma	756
Řeč poslance Jana Hamáčka	757
Řeč poslance Alexandera Černého	757
Řeč poslance Zdeňka Boháče	758
Usnesení schváleno (č. 1047).	

72. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2012 /sněmovní tisk 559/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	759
Řeč poslance Václava Horáčka	759
Usnesení schváleno (č. 1048).	

56. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	760
Řeč poslance Jana Bureše	761
Řeč poslance Tomáše Úlehly	762
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	762
Řeč poslance Petra Gazdika	766
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	767
Řeč poslance Tomáše Úlehly	767
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	767
Usnesení schváleno (č. 1049).	

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	769
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	773
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	773

55. Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	775
Řeč poslance Jana Farského	777
Řeč poslance Stanislava Křečka	779
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	779

Řeč poslance Stanislava Polčáka	781
Řeč poslance Jana Farského	781
Řeč poslance Pavla Kováčika	782
Řeč poslankyně Ivany Weberové	782
Řeč poslance Jana Chvojky	783
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	784
Řeč poslankyně Ivany Weberové	785
Řeč poslance Marka Bendy	785
Řeč poslankyně Ivany Weberové	785
Usnesení schváleno (č. 1050).	

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny

31. ledna 2012 ve 14.00 hodin

Přítomno: 186 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, za chvíli, věřím, budu moci přivítat také členy vlády. Dovolte mi, abych zahájila 33. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 33. schůze dne 19. ledna letošního roku a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 20. ledna.

Nejprve vás všechny požádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím také, abyste mi oznámili, kdo budete mít dnes náhradní kartu. Pan kolega Petráň má náhradní kartu číslo 34.

Nyní bychom měli stanovit ověřovatele schůze. Je zde návrh, aby se jimi stali pan poslanec Jiří Krátký a pan poslanec Stanislav Polčák. Ptám se, zda je někdo, kdo by chtěl předložit jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 1. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby ověřovateli této schůze byl pan poslanec Jiří Krátký a pan poslanec Stanislav Polčák. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 106, pro 84, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 33. schůze Poslanecké sněmovny stanovili pana poslance Jiřího Krátkého a pana poslance Stanislava Polčáka.

Nyní k omluvám. Do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci: Lenka Andrýsová – pracovní důvody, Jiří Besser do 16 hodin – zdravotní důvody, Václav Horáček – pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jana Kaslová – rodinné důvody, Hana Orgoníková – osobní důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody, David Šeich – rodinné důvody. Z členů vlády se omlouvají Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta a Alexandr Vondra pro pracovní důvody. Tolik k omluvám.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 33. schůze, jejíž program, jak jsem již řekla, byl uveden na pozvánce.

Pokud jde o celkový průběh projednávání návrhu pořadu schůze, tak bych vás ráda seznámila s výsledky dnešního ranního grémia Poslanecké sněmovny.

Dnešní ranní grémium se rozhodlo vyhovět žádosti ministra životního prostředí Tomáše Chalupy, který požádal o pevné zařazení bodu 4, je to sněmovní tisk 449, a to na středu 1. února jako první bod dopoledne.

Dále místopředsedovi vlády a ministroví zahraničních věcí Karlovi Schwarzenbergovi, který požádal o pevné zařazení bodu 59, je to

sněmovní tisk 572, a to na úterý 7. února za již pevně zařazené body, to znamená za body 45, 44, 16 a potom by byl bod 59.

Dále jsme se rozhodli vyhovět ministrovi obrany Alexandru Vondrovi, který žádá o pevné zařazení bodu 30, je to sněmovní tisk 551, a tento bod by byl zařazen na příští úterý 7. února za již pevně zařazené body.

Dále bych vás chtěla informovat o tom, že zastupitelstvo hlavního města Prahy požádalo o vyřazení bodu 38, jedná se o sněmovní tisk 497.

Další informace se týká sdělení Petra Nečase, žádosti o pevné zařazení nového bodu, který by se jmenoval Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady dne 30. ledna 2012, která by se konala ve čtvrtek 9. února v 11 hodin.

Ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba požádal o pevné zařazení bodu 28, sněmovní tisk 547, na středu 1. února jako první bod odpoledne.

Ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský požádal o pevné zařazení bodu 22, sněmovní tisk 573, na středu 1. února jako druhý bod odpoledne.

Ministr vnitra Jan Kubice požádal o pevné zařazení bodů 23, 36 a 34 návrhu pořadu schůze, jsou to sněmovní tisky 579, 581 a 575, na středu 1. února jako třetí až pátý bod odpoledne.

To je z mé strany všechno. To byly požadavky, které byly adresovány grémium. Grémium je dopoledne projednalo a rozhodlo se vám je takto předestřít.

Nyní zde mám další žádosti poslankyň a poslanců. Ještě se hlásí místopředseda Sněmovny, pak tady mám asi šest písemných přihlášek, pak dostane slovo paní kolegyně Černochová.

Takže nejprve místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, potom je zde přihláška Bohuslava Sobotky, dále – takhle jsem je tady našel na stole, takhle je tedy budu oznamovat – Jeroným Tejc, Vojtěch Adam, Kateřina Konečná, Vojtěch Filip, Jiří Paroubek a paní kolegyně Černochová – v tomto pořadí.

Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych tady ve Sněmovně zmínil to, co mi teď neustále běží před očima, protože v televizi se pořád opakuje vyhlášení premiéra, které se týká skončeného summitu v Bruselu na téma finanční dohody Evropské unie, a mě prostě zarazí, že na obrazovce neustále zaznívá výrok premiéra Petra Nečase, že on nemohl za Českou republiku se připojit k dohodě o finanční unii, protože v České republice prezident Václav Klaus by takovou dohodu nepodepsal. A mně tohle připadá důležité si ujasnit, protože jsem si myslel, že žijeme v parlamentní demokracii. A ponechám teď stranou celou debatu o finanční dohodě, její podobě a souhlasech, ne-souhlasech, kritických přístupech. Teď mi vadí něco jiného – že totiž není

možné podle mě, aby premiér v systému, který je parlamentní, ve kterém je premiér hlavním představitelem výkonné moci, se na mezinárodní scéně veřejně vymlouval na to, že prezident má jiný názor, a on proto nemůže se k žádné dohodě přihlásit.

Já bych rád jenom připomněl to, že v našem ústavním systému je to si ce prezident, který dává souhlas s tím, že se vláda zabývá mezinárodní dohodou, ale protože česká vláda se evidentně tou dohodou zabývala, tak to znamená, že ten souhlas dostala. A pokud se česká vláda dohodne na nějakém stanovisku a nechá si to třeba posvětit parlamentem, tak prostě není možné argumentovat tím, že prezident s tím nesouhlasí. Pokud je to tak, že se vláda nějak rozhodne, parlament to posvětit, tak prezident prostě ratifikovat musí. A pokud to neučiní, tak by měl prostě ze své funkce odstoupit.

Já jsem přesvědčen, že pokud se odchylujeme od tohoto postupu, tak tím jdeme proti ústavě a proti jejímu duchu. Já se domnívám, že pokud český premiér potřeboval mandát na toto jednání v Bruselu, tak si ho prostě od parlamentu mohl vzít.

Já vím, že premiér informoval evropský výbor o tom, s čím do Bruselu jede. Podle toho, co tam zaznělo, tak rozhodně tam nezaznělo, že tu smlouvu odmítne. Tak radikálně se tam premiér nevyslovil.

Takže já připouštím, že jsme překvapeni tím, co nyní vyhlásil. Jsme tím překvapeni stejně jako možná někteří zahraniční účastníci.

Jsem rád, že je tady teď dohoda, že příští týden se ve Sněmovně bude konat rozprava na tohle téma. Té debatě nechci předbíhat, ta nás čeká ve čtvrtek, ale nyní říkám, to říkám jako poslanec parlamentu, Sněmovny – vadí mi, že český premiér se vymlouvá na prezidenta a na jeho údajný nesouhlas, a že tím dokonce na evropské scéně argumentuje. To je podle mě nesrozumitelné, je to podle mě v rozporu s tím, v čem žijeme, v rozporu s tím, jak já chápu parlamentní demokracii.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní prosím pana poslance Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové.

Dovolte mi, abych navrhl zařazení nového bodu na program této schůze Poslanecké sněmovny a chtěl bych vás požádat o jeho podporu. Ten bod by se jmenoval Informace ministra Drábka ke kolapsu ve fungování úřadů práce. Chtěl bych požádat o zařazení tohoto bodu zejména proto, že se domnívám, že by tato Poslanecká sněmovna měla být schopna sehrávat kontrolní roli vůči vládě. A měla by ji být schopna sehrávat, tuto kontrolní roli, zejména v situacích, jako je tato. Jako je situace

ve fungování Úřadu práce České republiky. Já si myslím, že není možné se tady dnes sejít, hlasovat o běžném programu, začít projednávat zákony, které už tady možná leží několik týdnů, některé několik měsíců, některé třeba rok, a chovat se, jako by se nic vážného v tuto chvíli v naší zemi nedělo.

Za posledních dvacet let tady zažíváme největší aktuální krizi v systému fungování sociálního zabezpečení a veřejných služeb, která tady kdy byla. Ministr Drábek tady proti vůli sociální demokracie a opozice, proti vůli Senátu prosadil vlastní představu o tom, jakým způsobem sloučit výkon agend na úřadech práce. To je diskuze, která tady proběhla a která může být pokládána za skončenou. Problém je, že ministr Drábek nebyl schopen zvládnout realizaci této reformy a dnes se snaží celou věc řešit tím, že ji bagatelizuje. A my tady každý den zažíváme zásadní rozpor mezi realitou, která se odehrává mezi občany, která se odehrává mezi zaměstnanci úřadů práce, která se odehrává ve společnosti, a tím, co slyšíme od představitelů vlády. Co slyšíme od premiéra, co slyšíme od ministra práce a sociálních věcí.

To, co slyšíme z úst ministrů a premiéra, je absolutní popírání reality, se kterou se ve svém každodenním životě lidé na úřadech práce setkávají. My tady máme na programu schůze návrh zákona, který předložila Nečasova vláda. Nečasova vláda navrhuje, abychom se vyjádřili k významu odkazu bývalého prezidenta České republiky Václava Havla, a já bych rád připomenul fakt, že lidé přišli na náměstí v roce 89 také proto, že cítili absolutní rozpor mezi tehdejší propagandou – tehdejšího komunistického režimu – a realitou, kterou zažívali v každodenním životě. A nezloubte se na mě, dámy a pánové, nezloubte se na mě, pane ministře, ale to, co vy předvádíte při popírání reálných problémů, které existují ve fungování úřadů práce, tak mi velmi silně připomíná chování komunistických papalášů na sklonku minulého režimu v roce 89, kdy se tvářili, že se nic neděje, že tady žádné problémy nejsou, a tvářili se tak až do okamžiku, kdy na to Václavské náměstí nebo na Letnou přišlo sto tisíc nespokojených občanů a vyhnali je.

Myslím si, že v demokratickém režimu se takto chovat nelze. V demokratickém režimu máte konkrétní odpovědnost vůči občanům, máte konkrétní odpovědnost vůči této Poslanecké sněmovně a my máme právo na půdě Poslanecké sněmovny, abychom vás k této odpovědnosti volali. A ta vaše odpovědnost je objektivní.

Byl to ministr práce a sociálních věcí Drábek, který prosadil tuto podobu sloučení výplaty sociálních dávek. Byl to ministr práce a sociálních věcí Drábek, který rozhodl a navrhl časový harmonogram, který počítá s tím, že k tomu přechodu došlo už od 1. ledna letošního roku. Je to tentýž ministr práce a sociálních věcí Drábek, který rozhodl o tom, že se v této kritické fázi

přejde na nový software v rámci fungování úřadů práce. A byl to tentýž ministr práce a sociálních věcí Drábek, který nezajistil, aby zaměstnanci úřadů práce byli na tento nový software proškoleni. Mezi koncem a začátkem roku nebyla ani jediná chvíle na to, aby se tento software odzkoušel v praxi, aby se odladily všechny problémy. Je to ministr práce a sociálních věcí Drábek, který teď tu situaci zachraňuje a vlastně zastírá za cenu nočních směn na úřadech práce, za cenu přesčasů, za cenu sobotních a nedělních směn. Je to tentýž ministr práce a sociálních věcí Drábek, který tuto odpovědnost svaluje jednou na informatiky, jednou na jiné podřízené zaměstnance. A je to tento ministr Drábek, který říká, že se vlastně nic zásadního neděje, že si věci sednou, že se nemusíme znepokojovat a že vlastně bude všechno v pořádku. To je virtuální realita. Vedle toho existuje skutečnost, se kterou se každý z nás má možnost setkat, jestliže zajde na úřad práce, jestliže si promluví s lidmi, kteří jsou o situaci v této oblasti informováni. My jsme měli možnost si všichni přechystat a poslechnout stížnost zaměstnanců, stížnost jejich odborových organizací na neuvěřitelný chaos a nepořádek, který dnes ve fungování úřadů práce existuje. Měli jsme možnost přechystat si prohlášení informatiku úřadů práce a Ministerstva práce a sociálních věcí, jaké podivné poměry doprovázely přípravu nového softwaru pro úřady práce a jak tam existují obrovská rizika pro vyplácení dávek v příštích měsících.

Já si myslím, že by bylo málo, kdybychom v tuto chvíli s spokojili pouze s konstatováním ministra, že se nic zásadního neděje, že si všechno sedne a všechno bude v pořádku. Protože v tuto chvíli nejde jenom o problém zaměstnanců úřadů práce. My jsme přesvědčeni o tom, jako sociální demokraté, že nepřipravenost této zásadní přeměny ohrozí výplatu dávek v rámci systému úřadů práce i v příštích měsících. Že tady reálně hrozí skutečný kolaps fungování jednoho z klíčových systémů sociálního zabezpečení v naší zemi. A tady není možné, abychom toto riziko ignorovali, není možné, abychom se na něj nepokusili poukázat, a není také možné, abychom nevolali ministra práce a sociálních věcí k odpovědnosti. A jestliže dnes na vlastní oči v České republice, na každém okrese, na každém pracovišti úřadu práce dneska vidíme, v jakém chaosu se tato takzvaná reforma ocitla, tak musím říci, že máme jako sociální demokraté vážné obavy z toho, co bude příští rok. Co bude příští rok, až tentýž ministr práce a sociálních věcí Drábek bude chtít realizovat spuštění takzvaného druhého pilíře v rámci důchodové reformy. Protože tam už nepůjde o zpoždění v několika dnech, tam už nepůjde o to, že lidé dostanou třeba pět stejných složenek, tam už nepůjde jenom o to, že se 14 dní ztrácejí data v informačním systému a zaměstnanci úřadů práce je tam musí vkládat neustále dokola. Tam půjde o důchodové nároky, tam půjde o desítky miliard a možná stovky miliard korun, tam půjde o riziko mezinárodních arbitráží. A

kde my máme jako poslanci a poslankyně jistotu, že tato důchodová reforma, tento vznik druhého pilíře není stejně špatně, lajdácky připraven jako přechod na centrální výplatu dávek v rámci úřadů práce. Myslím si, že tuto jistotu nemáme, a přitom se má druhý pilíř spouštět už za 11 měsíců, počátkem roku 2013. Tohle je další obrovské riziko, když vidíme to, že ministr ani jeho náměstci nezvládli problém s přechodem na nový systém, že skutečně riskují a hazardují nejenom s důvěrou svých zaměstnanců, ale i s důvěrou všech občanů České republiky, tak tady hrozí vážné riziko, že to bude v příštích měsících a v příštím roce ještě horší.

Proto mi dovozte, abych vás jménem poslaneckého klubu České sociální demokracie požádal o podporu zařazení nového, naléhavého bodu Informace ministra Drábka ke kolapsu ve fungování úřadů práce. My jsme přesvědčeni o tom, že není možné o těchto vážných problémech mlčet a tvářit se tak, jako se tvářil ministr Drábek, že se nic neděje a že si všechno jednoduchým způsobem sedne. Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále se přihlásil pan poslanec Jeroným Tejc – ale zeptám se pana ministra Drábka. Prosím, máte přednost, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, slyšeli jste tady snůšku útoků, které byly zarámovány slovem kolaps. A já nemohu jinak, než opět reagovat tak, jak jsem reagoval už v minulých dnech na jiných fórech, a to jednoduchými čísly, která myslím vypovídají lépe než slova o různých kolapsech a zhroutilích.

Za tři čtvrtiny měsíce ledna bylo vyplaceno 95 % lednových dávek. Na dnešní poslední pracovní lednový den, který má rozsah 4,5 % pracovního fondu v lednu, zbylo k výplatě méně než jedno procento dávek, které mají být vyplaceny. Dnes ráno v devíti ze čtrnácti krajů byly všechny lednové dávky vyplaceny.

Záleží samozřejmě na každém z vás, zda si bude situaci hodnotit podle různých verbálních útoků, či zda ji bude hodnotit podle fakt. Já jsem nikdy nepochyboval, že přechod z prosince 2011 na leden 2012 bude náročný, nikdy jsem na nikoho neházel odpovědnost, jsem připraven tu odpovědnost nést, ale jsem připraven nést odpovědnost za konkrétní pochybení, za konkrétní nedostatky, nikoliv za naprosto vyfabulované příhody, jakou například dnes ráno přinesl veřejnoprávní rozhlas, který v 8.30 hodin informoval o tom, že na pracovišti úřadu práce v Karviné zavřeli všechny přepážky a zkolabovala tam jedna pracovnice. Na takovéto fabulace a lži skutečně reagovat nemá smysl.

Ano, já jsem připraven odpovídat na všechny dotazy, které se týkají

nového způsobu činnosti úřadů práce, jsem připraven se zodpovídat ze všech kroků, které jsem provedl. Nicméně čísla hovoří jasně. Od ledna pracuje na úřadech práce řádově 1 700 lidí, kteří dříve pracovali na obecních úřadech. Celkově sjednocení agend ze tří různých úřadů na jeden přináší v letošním roce oproti loňskému roku úsporu téměř jednu miliardu korun, z čehož – podotýkám – 200 milionů korun bylo státním rozpočtem určeno obcím jako posílení prostředků na sociální práci.

To, že byl po sedmnácti letech zrušen monopol jednoho dodavatele informačních systémů pro výplatu dávek, považuji za krok kupředu, přestože je to samozřejmě spojeno s velmi obtížnou situací a jednodušší – nikoliv lepší, jednodušší – by bylo strčit hlavu do písku a nadále pokračovat v tom, že je jeden monopolní dodavatel, který si může diktovat podmínky. I to, že jsme zrušili jednoho monopolního dodavatele a vypsali výběrová řízení na jednotlivé moduly dávkových systémů, ušetřilo jen pro letošní rok 200 mil. Kč na provozních nákladech a příští rok, po odstranění souběhu těchto systémů, bude úspora ještě vyšší.

Ano, já respektuji, že v řadě případů došlo k jednotlivým chybám, k jednotlivým pochybením, která ztěžují práci úředníků úřadů práce. Já si velmi vážím nasazení většiny z 8 500 pracovníků úřadů práce, nicméně kdo kdy řídil nasazování nového informačního systému, dobře ví, že takto rozsáhlý informační systém nikdy není možné nasazovat bez komplikací a bez chyb, které je třeba odstraňovat za provozu. To se také děje. Přestože jsme neměli jediný den odstávky, protože jsme si to prostě nemohli dovolit, přestože úřady práce fungovaly do posledního pracovního dne v prosinci, přestože už 2. ledna se vyplácel z dávkových systémů poměrně vysoký objem lednových dávek, tak musím říci, že pracovníci úřadů práce se s těmi úkoly vyrovnali výborně, klienti byli obslouženi a k dnešnímu dni, jak jsem říkal, je valná většina z 1,5 mil. dávek z jednotlivých sociálních systémů vyplacena. Myslím si, že čísla jsou argument, který nikdo nemůže zpochybnit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Bohuslava Sobotku. Opět se přihlásil. Oznamuji, že pan kolega Babák má náhradní kartu číslo 38. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, vážená vládo, já bych ještě rád doplnil odůvodnění návrhu na zařazení bodu, protože teď jsme v rámci projednávání návrhů na změny programu. Vracím se k tomuto návrhu a chci rozšířit odůvodnění, protože si myslím, že po vystoupení pana ministra je to nezbytně nutné. Navíc se obávám, že na straně vládní koalice zatím nevidím ochotu tento bod na program schůze zařadit. Tím pádem nám jako opozičním

poslancům vlastně zbývají jenom interpelace, ale tam je striktně omezen čas pro takovouto diskusi, a otázek, které jsou otevřeny v souvislosti s kolapsem na úřadech práce, je skutečně velké množství.

Ale pokud jde o ten zásadní argument, který se objevuje v debatě – a pan ministr ho tady znovu zopakoval, když říkal, že velká většina dávek byla vyplacena, v měsíci lednu byla zadministrována, tak my současně dostáváme do svých e-mailů stanovisko informatiků z Ministerstva práce a z úřadů práce, kteří říkají, že tyto dávky jsou vypláceny na základě starých aplikací, to znamená na základě těch aplikací, u kterých pan ministr říkal, že je Ministerstvo práce opustilo, aby se vzdalo závislosti na jednom dodavateli. A titíž informatici – a to nejsou žádní sociální demokraté, to jsou prostě informatici, kteří rozesílají stanoviska – říkají, že ten systém bude kolabovat úměrně tomu, jak se budou opouštět staré aplikace a bude se přecházet na aplikace nové. A to je myslím nejvážnější obava, kterou my teď jako sociální demokraté máme.

My nemáme žádnou radost z toho, že po dvaceti letech tady přestává fungovat systém úřadů práce. My si nepřejeme jejich likvidaci. My si nepřejeme jejich privatizaci. Začínáme ale mít velmi silný dojem, že tato situace má být jakousi záminkou k tomu, aby se vůbec systém úřadů práce zdiskreditoval, aby nejprve zkolaboval, pak se zdiskreditoval, pak se fěkne, že vlastně úřady práce fungují špatně, už se nebude připomínat, díky komu fungují špatně, ale řekne se, že úřady práce fungují špatně a že bychom je vlastně měli zprivatizovat, a bude dokončeno to velké dílo, o které možná pan ministr a jeho poradci usilují. Myslím si, že to je velké riziko.

Jestliže zde slyšíme argument o tom, že každá taková velká systémová změna se neobejde bez problémů, to je přece pravda. Proto jsme také žádali ministra práce a sociálních věcí jako sociální demokraté, aby se tady neexperimentovalo plošně na lidech, aby se systém odzkoušel, aby se odzkoušel v předstihu, aby se vybral jeden nebo dva kraje, aby se vybralo několik okresů, kde se ty aplikace odzkoušejí, a teprve pak se plošně nasadí. Já vůbec nevím, proč Ministerstvo práce nepostupovalo takovýmto standardním způsobem.

Je tady obrovské množství otázek, které bychom chtěli položit jako sociální demokraté. Já zmíním v odůvodnění tohoto návrhu jenom několik z nich.

Otázka číslo jedna, která se nabízí: Proč ministerstvo včas neproškolilo pracovníky úřadů a nezajistilo odzkoušení funkčnosti nového informačního systému? Jak je možné, že v rámci reformy nebyla vůbec tato důležitá fáze realizována? To je přece základní školácká chyba. Jestliže se tady investují stovky milionů korun do přechodu na nový systém, tak tady byla porušena veškerá pravidla, která souvisí se zaváděním takto složitých celků. Proč ministerstvo plošně změnilo dodavatele příslušných aplikací, se kte-

rými pracují úřady práce, a jakým způsobem byl vlastně vybrán nový dodavatel? A je otázka, proč v těch mailech, které dostáváme, sami zaměstnanci úřadů práce naznačují, že zde existuje jakási blízkost mezi novými dodavateli a náměstky, poradci ministra práce a sociálních věcí, že tady existuje jakási souvislost mezi firmou iDTAX, která byla prodána a ve které figuroval pan ministr a jeho náměstek Šiška, a subdodavatelem části prací, které jsou dneska realizovány na tomto novém systému. Znovu opakuji, tohle nejsou žádné podněty sociálních demokratů, tohle nám píší zaměstnanci úřadů práce, kteří se s těmi problémy setkávají v praxi. To znamená: je tady skutečně nějaká vazba mezi ministrem, jeho poradci, náměstky a novými dodavateli toho softwaru? Protože to by o mnohém vypovídalo. Pokud by tady ta vazba byla, pak je jasné, proč byly některé fáze přeskočeny a proč se tolik spěchalo. A jak je možné, že ještě do poloviny ledna byly nové aplikace nefunkční, že si ještě do poloviny ledna zaměstnanci úřadů stěžovali na to, že se data ztrácejí v rámci toho nového systému? A také by nás určitě všechny zajímalo, jestli náměstek ministra práce pan Šiška, který je v čele týmu, který měl zajistit aplikaci nového softwaru, vrátí ty statisčové odměny, které dostal od pana ministra za to obrovské pracovní nasazení, které tomuto velikému průšvihovi věnoval, protože jestli je tady veliký průšvih, tak by nepochybně náměstek Šiška ty statisčové odměny, které inkasoval, měl vrátit.

A pak se také chci zeptat, proč Ministerstvo práce a sociálních věcí neinformovalo občany, že se změní systém pro vyplácení dávek, a ti lidé, kteří byli zvyklí na to, že dostanou dávky v průběhu ledna, tak je nedostali, protože řada z nich se dostala do velmi vážných problémů. A to není jednoduché, protože tam už čekají lichváři, tam už čekají exekutoři a pro řadu občanů to, že nedostali finanční prostředky v termínech, se kterými počítali, a nikdo jim neřekl, že to bude jinak, tak se dostali do existenčních problémů a řada z nich na to ještě bude doplácet v příštích letech, až bude platit náklady exekucí nebo řešit situaci svého bezdomovectví. To je velká chyba, že tyto informace nebyly poskytnuty.

A pak samozřejmě je ta zásadní otázka, kterou já tady znovu opakuji: jakým způsobem bude probíhat výplata dávek v situaci, kdy už budou opuštěny staré aplikace a je evidentní, že nové aplikace, na základě kterých fungují úřady práce, nefungují. A jestli je pravda to, co píší informatici z úřadů práce, že ty problémy se budou šířit geometrickou řadou a někdy v únoru, v březnu bude celý ten systém absolutně nefunkční a bude nutné se vrátit ke starým aplikacím prostě proto, že ministerstvo přechod na nový systém nebylo schopno zvládnout.

To, co jsem tady popisoval, to nejsou jenom otázky, které napadají poslance sociální demokracie, to jsou věci, o kterých přemýšlí několik tisíc zaměstnanců úřadů práce, kteří jsou konfrontováni s absolutním nezvládnutím

situace ze strany jejich nadřízených. A já musím říci, že tyto zaměstnance obdivuji, že si jich vážím, vážím si jich, protože oni obrovským způsobem se nasadili, pracovní se nasadili pro to, aby ten systém nezkolaboval. Záleží jim na tom, aby dávky byly vyplaceny, záleží jim na tom, aby úřady práce tuto situaci zvládly, ačkoli jim jejich nadřízení život zkomplikovali neuvěřitelným a neudržitelným způsobem. Je tady přece řada žen, zaměstnankyň na úřadech práce, řada z nich ještě neměla od Nového roku, ty, které pracují v této agendě, ještě neměly jediný volný den a jsou to velmi často matky od rodin, ale nasadily se, aby systém nezkolaboval, aby fungoval. A oproti tomu je tady pan ministr, jsou tady jeho náměstci, je tady ředitel úřadu, kteří se tváří, že se nic neděje, a ignorují tyto reálné problémy, které v praxi existují.

Takže ty otázky si neklademe jenom my tady jako sociální demokraté, kladou si je zaměstnanci úřadů práce, ale kladou si je také lidé, kteří jsou konfrontováni s těmito problémy, nebo třeba lidé, kterým ty složenky dojdou několikrát, nebo třeba lidé, kterým včas nebyly vyplaceny dávky, na které mají ze zákona nárok. A koneckonců tyto otázky si může klást každý daňový poplatník, který si určitě přeje, aby vláda byla profesionální, aby ministři odváděli profesionální výkon a aby zajistili fungování těch základních systémů, které na základě i svého členství ve vládě zajistit mají.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, prosím, abyste mi svůj návrh, jak by měl bod znít, sem dodal. Nyní dostává slovo pan poslanec... Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, já jenom opravdu stručnou otázku, abych tomu lépe porozuměl. Pan poslanec Sobotka tady řekl: to jsou informatici, to nejsou žádní sociální demokraté. A já jsem se chtěl pana předsedy Sobotky zeptat, proč se domnívá, že pojmy informatik a sociální demokrat se vylučují. Děkuji za fundovanou odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan místopředseda Sněmovny Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No řekněme, jsou to lidé různého přesvědčení. O to teď vůbec nejde. Pokud si vybavuji, tak poslanec Sobotka mluvil o tom, že to jsou často lidé, kteří mají opravdu zájem na tom, aby se dávky řádně vyplatily, a je to pro ně neštěstí, pokud se to nedaří.

Mě tady zaujalo, když pan ministr Drábek mluvil o tom, že to v té

Karviné vlastně nebyla taková katastrofa a řeči o kolapsu jsou údajně přehnané. Já bych mu rád řekl, protože jsem z Moravskoslezského kraje, nevím, jestli to ví, že v Karviné na tom úřadě zkolabovaly čtyři ženy, právě ty, o kterých tady byla řeč. Čtyři ženy zkolabovaly. Zajímá mě se o to, diagnóza fyzické vyčerpání. A dokonce ten úřad v Karviné musel dodat devět lidí na to, aby se tam vůbec zvládlo pracovat. A mně poslední informace došly v tom smyslu že 1 100 lidí se ještě nedostalo do systému, kde se poskytuje příspěvek na bydlení, a 100 do systému, kde se jedná o žádost o dávky v hmotné nouzi. A pokud se tam dostanou, tak jim už rozhodně nestihnou peníze vyplatit. Takže ti lidé v každém případě, i kdyby se dnes podařilo je tam dostat, tak jsou v systému a ještě zdaleka nemají peníze. Takže tohle je konkrétní stav, žádné fámy. To jsou přesná data. A já bych přál panu ministru Drábkovi, aby přímo na ten úřad zajel a řekl tam těm zkolabovaným, že se nic neděje, že je to v pohodě, že to zvládnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pan kolega Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nezbývá mi, než okomentovat a upozornit na podstatu té debaty, která tady je. Já si myslím, že z řad sociální demokracie jsme tady slyšeli velmi procitěný, emotivní projev řady představitelů, který, nebojím se říci, je víc plný populismu než obsahu toho, o čem se máme bavit. Ono taky, řekněme si upřímně, tady nejde o to, jestli zkolabovali při převodu zásadní agendy nějaké lidi. Tady jsme v Poslanecké sněmovně a tady se máme bavit o tom, jak má fungovat principiálně tento stát. A mě velmi mrzí, že místo toho populismu, který z mého pohledu je spíše reakcí na vnitrostranickou kritiku v sociální demokracii, jak v nedělní debatě si ministr financí a ministr sociální demokracie výborně rozuměli, tak aby tak trošičku napravili to vrkání a tu obrovskou shodu mezi opozicí a koalicí, tak tady nám potřebují předvést ten velký kinoteatr, že to vlastně není tak pozitivní, že tady existuje nějaká opozice a že tady existuje nějaká koalice, že neplatí to, co jsme slyšeli od tohoto pultíku zleva i zprava, že přestává platit levice a pravice a že nastává doba těžkých časů, kdy bude zapotřebí hledat řešení, která nejsou ani pravicová, ani levicová, aby se tady vytvářel prostor pro neobvyklá řešení na, řekněme, úhelném principu. Já si myslím, že toto je zapotřebí připomenout a zdůraznit.

Z druhé strany podstata není o tom, že by na úřadech práce bylo všechno v pořádku. Podstata je někde jinde. Podstata je v tom – a já chápu, že sociální demokracie na to nechce upozorňovat, protože to je téma, které nepatří sociální demokracii – a to je otázka příživnictví, to je otázka toho, že od ledna přestal fungovat adresný systém ze strany toho, aby se dávky nevyplácely těm, kteří si dávky nezaslouží. Obce do této

chvilu velmi tvrdě a adresně uměly rozlišovat, komu dávku dát a komu dávku nedat, protože fungovaly kontrolní mechanismy na straně obce. Tyto mechanismy tím, že všechna agenda přešla na Ministerstvo práce a sociálních věcí, na úřady práce, přestala dostatečně adresně fungovat. A já myslím, že zrovna příklad toho, co se děje ve Šluknovském výběžku, je příkladem toho, jak tato agenda nefunguje. Ale z tohoto hlediska to není o populismu, jestli za to pan ministr Drábek může, nebo nemůže. Toto je jednoznačně téma a já jsem velmi rád, že pan ministr bude, pevně doufám, pozván na K9, kterou svolává pan premiér, a Věci veřejné velmi rády podpoří K9, kde budeme řešit úřady práce především z hlediska adresnosti fungování opatření proti příživnictví, což jsou přesně ty věci, o kterých ze strany sociální demokracie a z té podstaty věci nepadlo jediné slovo.

A ještě doporučuji voličům sledovat všechno, co se týká uhlí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Sobotka s přednostním právem se hlásí. (O slovo se hlásí několik poslanců.) Dámy a pánové, já vám samozřejmě slovo dát musím, jenom vás žádám o naprostě korektní a solidní jednání, které by mělo spočívat v tom, že je-li zde návrh na zařazení nového bodu, tak je zřejmé, že Sněmovna má rozhodnout, zda tento bod chce, nebo nechce. Jinými slovy, zda k němu chce diskutovat, nebo nechce diskutovat. Nemá nikdo, ani z členů vlády, ani z poslankyň či poslanců, zneužívat toho, že vlastně ten bod, aniž by byl oficiálně zařazen do programu, v podstatě je podroben diskusi. Já vás žádám, abyste jednali a abyste se chovali v rámci toho, co nám stanoví jednací řád.

Pan kolega Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já chci doplnit odůvodnění návrhu, který jsem zde předložil, na zařazení nového bodu na program schůze Poslanecké sněmovny. Myslím si, že by mi určitě zaměstnanci úřadů práce neodpustili, pokud bych zde neocitoval alespoň stručnou část stanoviska, které nám zaslali. Prostě není možné ignorovat realitu a není možné se tvářit, že tady problémy nejsou. Já si myslím, že v této souvislosti mluvit o příživnících, tak jak to tady udělal předseda poslaneckého klubu Věcí veřejných, je možná na místě v souvislosti s náměstkou ministra, kteří si rozdělili odměny v rozsahu 300 až 600 tisíc korun. To jsou určitě příživníci! (Potlesk z řad ČSSD.) Ale rozhodně nejsou příživníci těch 800 tisíc zaměstnanců úřadů práce, zejména žen, které se snaží o sobotách, o nedělích, přesčasech, v noci zvládnout chyby svého vedení tak, aby to nepocítili klienti a dávky byly včas vypraveny. Protože jediný, na koho dnes může ministr Drábek spolé-

hat, není jeho náměstek pan Šiška, ale jsou to právě tito zaměstnanci na jednotlivých pracovištích úřadů práce, kteří teď napravují chyby ministra práce a sociálních věcí. A co píšou tito zaměstnanci?

Od dubna v podstatě nejsme schopni řádně naplňovat cíle, které úřad práce ze zákona má. Vznikem tohoto úřadu se prioritou staly naprosto jiné věci než poskytování služeb klientům, kteří jsou ve většině případů v obtížné sociální situaci. Centralizovaným vedením nedošlo ke zjednodušení výkonu státní správy, ale naopak, k obrovskému rozvratu fungování veškerých činností, které má tento úřad zajišťovat. Naším zaměstnavatelem nejsou zajištěny základní podmínky pro možnost řádného výkonu služeb pro veřejnost. – To říkají zaměstnanci úřadů práce. – Již v srpnu loňského roku jsme důrazně upozorňovali na to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí svými kroky rozbíjí bez problémů fungující instituci. Že důvodem připravované sociální reformy nejsou úspory a zájmy občanů, ale zájmy vedoucích představitelů MPSV. – To píšou zaměstnanci úřadů práce. – V této době jsme reálně zažívali pouze přípravu na zásadní změny, které měla reforma přinést. Již v té době byla situace na našich pracovištích velice tragická. Snižování platů, propouštění, zcela nejasná představa o dalším vývoji, rozvrat všeho do té doby fungujícího, změny ze dne na den, chaos. Od ledna letošního roku však zažíváme sociální reformu v přímém přenosu. Naše pracoviště již opustila řada odborníků, kteří své práci rozuměli. Většina z důvodů nadbytečnosti. Jiní už prostě nemohli snést to, co se na úřadech práce děje. Přestože většina zaměstnanců upozorňovala, ať otevřeně, či skrytě ze strachu o zaměstnání, na to, že plánované změny nemohou přinést slibované úspory a už vůbec ne zefektivnění vykonávaných činností, málokdo byl ochoten nám naslouchat. V těchto dnech se však nejhorší scénáře naplnily. – Píšou zaměstnanci úřadů práce. – Přechodem činností, které dříve zajišťovaly městské úřady, se situace, která byla již v loňském roce těžko udržitelná, ještě zhoršila a dnes skutečně dochází k tomu, že je reálně ohrožena nejenom výplata dávek vyplácených v minulosti úřadem práce, ale i dávek hmotné nouze a příspěvku pro občany zdravotně postižené. Od ledna jsou zaměstnanci úřadů práce nuceni pracovat s aplikacemi, které nesplňují základní předpoklady pro řádnou administrativní činnost, kterou mají zajišťovat. Spuštění těchto programů nepředcházely testovací provoz, zaměstnanci nebyli řádně proškoleni.

Tolik jenom stručná citace z dopisu zástupců zaměstnanců úřadů práce, který jste nepochybně také dostali do svých e-mailových schránek. A pak možná ještě citace z dopisu informatiků úřadů práce:

Na závěr my, informatici úřadů práce, kategoricky odmítáme jakoukoli zodpovědnost za současný stav dat agendových programů, jakož i dalších složek počítačového systému. Odpovědnost odmítáme mimo jiné i proto,

že od dob nástupu nové politické garnitury na MPSV se absolutně utnula diskuse s informatiky v terénu a přenos jejich zkušeností do strategie a plánování. Vše je jen prováděno na základě špatné a lajdácky aplikovaných teorií z byznys sféry.

Dále bychom rádi zdůraznili, že za všechny chyby vedoucí ke špatnému vyplácení dávek nese podle platné legislativy plnou odpovědnost zaměstnanec, tedy člověk závislý na funkčním softwaru agendových programů, nikoliv zaměstnavatel. A píší tito informatici: Z pozice techniků tedy plně obdivujeme odvahu všech úředníků, že i přes jasně ztížené či znemožňující technické podmínky mají odvahu úředně činit, rozhodovat a vyplácet. A závěrem končí své rozeslané stanovisko: Tyto potíže s vyplácením agendy tedy geometricky narostou v dalších měsících, kdy staré, původní softwarové aplikace postupně přestanou vyplácet, pokud se něco nezmění. To píšou zaměstnanci úřadů práce a MPSV. Pokud se něco nezmění.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl znovu požádat o to, abyste podpořili zařazení tohoto bodu na program schůze, aby Poslanecká sněmovna splnila svoji kontrolní roli vůči nefungování vlády v této zásadní oblasti. Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Jaromír Tejč má slovo, prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych také vznesl návrh na zařazení nového bodu. Začnu dotazem na pana předsedu vlády. Teď, v tuto chvíli jsem ho tady nezaznamenal, nicméně před několika minutami tady byl a já věřím, že tak jak je jeho povinností, vnímá to, co se tady děje, a jistě nás slyší minimálně z kuloárů či se dívá na jednu z obrazovek.

Mám několik dotazů, které by měly zaznít ještě předtím, než rozhodneme o tomto návrhu. Já bych rád věděl, jestli pan premiér už potrestal, nebo dokonce podal podnět k trestnímu stíhání onoho zločince. Toho zločince –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, prosím o klidu v jednacím sále. Slovo má pan poslanec Tejč a nikdo jiný. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejč: Děkuji. Zda pan premiér už dal podnět k trestnímu stíhání toho zločince, který měl tu drzost a předal médiím informace o tom, jaké hyperodměny se vyplácely a vyplácejí na Úřadu vlády České republiky, díky němuž víme, že vrchní ředitelka sekce kabinetu

předsedy vlády Jana Nagyová měla v březnu 2011 základní plat 33 590 korun a k tomu jí měly náležet příplatky ve výši 49 600 korun, navíc měla dostat odměnu 190 tisíc korun. Její hrubý příjem by se tak dostal na částku 273 tisíc korun.

Stejně tak jsme se dozvěděli, že za pouhý rok 2011 bylo na Úřadu vlády na odměnách vyplaceno 28 milionů korun. Já jsem chápal rozčilení pana premiéra Nečase, když zjistil, že se tyto informace dostaly ven, protože je to opravdu ostudné. Ale není to ostuda toho, kdo tyto informace vynesl, ale ostuda pana předsedy vlády a vlády jako celku. Já chápu, že se necítil pan předseda vlády dobře, když se na tato fakta přišlo, protože je to právě on, který všem ostatním občanům této země ordinuje půst a skromnost a často to dělá rád se svou skromnou tváří a vyjadřováním pochopení pro všechny, na které se nedostává. Ale myslím, že daleko ostudnější než to, že tyto informace byly vyneseny, je, že vláda a mnohé úřady nerespektují rozsudek Nejvyššího správního soudu z 27. května 2011. Podle tohoto rozsudku mají povinné subjekty poskytnout informaci o platech a odměnách placených z veřejných peněz.

Pan premiér nám také sdělil, že média, která o tomto úniku informovala, tak překročila Rubikon. Já myslím, že ne média, ale pan předseda vlády překročil Rubikon. Překročil ho tím, že ztratil zbytky sebereflexe, překročil ho tím, že se chová jako král, který odměňuje svou družinu, zatímco poddaní žijí v chudobě. Ještě neuvěřitelnější je pak výrok, kterým se pan předseda vlády snažil hájit vyplacení takto vysokých odměn. „Moji lidé dřou jako koně, standardně 12 hodin denně a k tomu často i víkend,“ řekl tehdy.

Možná vám to, pane premiére tak nepřipadá, ale stejně tvrdě a daleko tvrději dřou lidé, kteří pracují za 8, 7 nebo 13 tisíc korun. Tito lidé pracují tvrdě a místo toho, abyste si jich vážil, tak jimi pohrdáte. Tito lidé, kteří pracují ve veřejné správě, díky vašemu rozhodnutí, vaší vládě dostali o 10 procent a více nižší platy. A tito lidé nechodí do práce si odpočinout a rekreovat se a nezaslouží si pohrdání od předsedy vlády své země.

Vážený pane premiére, já myslím, že byste se měl omluvit, měl byste se všem slušným, pracovitým a pracujícím lidem v této omluvit za tento nestoudný výrok, za toto přirovnání, za to, že někteří, kteří pracují pro vás, dřou jako koně a přes 200 tisíc korun měsíčně si zaslouží, zatímco jiní, kteří pravděpodobně podle vás nedřou jako koně, mohou za 8 a za 13 tisíc korun pracovat tak, jako pracují například dnes na úřadech práce. Myslím, že byste se měl omluvit stejně, jako to učinil pan poslanec Krátký, kterého jste k tomu dokonce nabádal. Pokud to neučiníte, mohl bych parafrázovat slova, která jste v souvislosti s výroky pana poslance Krátkého z tohoto místa přednedávnem pronesl vy osobně. Tentokrát by ale zněla takto: Výrok, který jste, pane premiére, na adresu pracujících lidí pronesl, vypovídá o vás i o politické straně, kterou reprezentujete. Rubikon jste, pane předsedo

vlády, překročil vy tím, že jste se, vláda a vy, arogantně zachovali ke všem, po kterých chcete, aby šetřili. Není nic více pokryteckého, než říkat lidem pracujícím za minimální mzdu, kterou odmítáte zvyšovat, že peníze nejsou. Není nic více pokryteckého, než říkat úředníkům zavaleným díky špatnému rozhodnutí ministra práce a zpackanou vládní reformou na úřadech práce a pracujících za menší peníze, než které měli před nastolením této reformy, že peníze nejsou. Zdroje zřejmě jsou, ale jen pro vámi vyvolené.

Už tehdy, v roce 2010, v roce 2009 jste se jako ministr práce a sociálních věcí choval podobně. Už v roce 2010 jsme se mohli dozvědět, že vaše spolupracovnice Jana Nagyová měla tehdy získat za osm měsíců práce na Ministerstvu práce a sociálních věcí 1 milion 430 tisíc korun, v průměru 178 tisíc korun měsíčně. A vy jste se, pane předsedo vlády, nepoučil. Ostatně proč. Vždyť to celé vám prošlo, a dokonce jste povýšil. V této souvislosti, kde není poučení, tam je recidiva. A pan předseda vlády v tomto smyslu recidivistou je a spolupachatelem této recidivy jsou všichni voliči ODS, kteří přesto, že zjistili, jak amorálně se chová pan předseda Nečas, se rozhodli mu dát svůj hlas. Ale dalšími nepřímými spolupachatelé jsou voliči Věcí veřejných, kteří se nechali podvést. Volili ty, kteří tvrdili, že skončí s podobnými praktikami, kteří skončí se zneužíváním funkcí, a přitom zvolili někoho, kdo nejen toleruje excesy této vlády, kdo nejen toleruje to, co dělá pan premiér, ale dokonce dělají to stejné. Můžeme si připomenout odměny, které vyplácel Radek John jako ministr vnitra, který byl dokonce v této souvislosti vyšetřován policií. Můžeme si připomenout personální politiku a odměňování na Ministerstvu školství vedeném panem Dobešem. Stojí také za to připomenout to, že pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek jen za poslední pololetí na odměnách svým dvěma náměstkům vyplatil téměř 1,4 milionu korun. Pan ministr se hájil tím, že tyto částky odpovídají a souvisejí s rozjezdem sociální reformy a jsou odměnou pro její tvůrce, tedy tyto náměstky. Ale pokud se podíváme na ten chaos, a je jedno, jestli ho nazýváme kolapsem, nebo ne, pokud se podíváme na to, co se děje na úřadech práce, tak by tito náměstci neměli dostat odměnu, ale naopak pokutu, pokud ne vyhazov. Myslím, že to je jednoznačné a není potřeba nad tím přemýšlet. Špatnou práci těchto náměstků, kteří byli královsky odměněni, teď musí napravovat úředníci, kterým vláda přidala práci a snížila plat.

Ještě absurdnější je, když ministr práce dává odměny do souvislosti s přesčasy svých náměstků. Chtěl bych připomenout, že to je právě tato vláda, která rozhodla o tom, že do zákoníku práce byla zakotvena možnost dohodnout ročně odpracování 150 hodin zdarma, bez náhrady, bez toho, aniž by za toto byly vypláceny odměny. A je to také tato vláda, která trvá na zachování povinnosti hasičů, policistů a dalších ozbrojených zdrojů pracovat ročně 150 hodin zdarma, tedy celý měsíc v jednom roce bez jaké-

hokoliv dalšího nároku na odměnu. Po jiných chcete, aby se uskromnili, aby pracovali přesčas zadarmo, přece je krize, ale sami si to vynahrazujete nadmíru přiměřenou poměrům.

Oblíbeným a opakovaným argumentem ministrů naší vlády je, že statisícové odměny dostávají především ti, kteří se zasloužili o úspory na ministerstvech. O tom, zda se v konkrétních případech ušetřilo, nebo naopak toto šetření bude stát více peněz, se dá vést dlouhá diskuse. Ale i kdyby se ušetřilo, pak tento argument rozhodně neobstojí. Já i celá veřejnost jsme si totiž mysleli, že cílem těchto úspor je snížit státní dluh, ne to, aby se pár vyvolených na ministerstvu mělo lépe. A pokud jste si toho, vážení členové vlády, ještě nevšimli, tak boj se zadlužením Česká republika nevyhrála. Chtěl bych vám také připomenout, že jen od roku 2006, kdy nastoupily pravicové vlády, do roku 2014 se náš státní dluh s velkou pravděpodobností zdvojnásobí. Takže rozhodně není co rozdělovat. Ale vy se chováte, jako by peněz bylo dost. Dalo by se říci, kam se na vás hrabou rozhazovační Řekové se svou státní správou při těch platech, které si dáváte na ministerstvech.

Prosím v zájmu celé společnosti, zamyslete se. Tím, co děláte, výrazně zhoršujete atmosféru ve společnosti a přiléváte olej do ohně. Pokud chceme zvládnout krizi, pokud chceme zvládnout to, co na nás ještě dlouho bude doléhat, musíme jít lidem příkladem, a ne je urážet arogantním chováním. Přál bych si, abyste to pochopili. A přál bych si, pane předsedo vlády, abyste měl příležitost toto vysvětlit. Proto navrhuji zařadit bod Informace předsedy vlády o odměnách na Úřadu vlády a ostatních ministerstvech vlády České republiky za rok 2011.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z levé části jednací síně.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Vojtěch Adam, prosím ... Pan kolega Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nebudu reagovat na všechny urážlivé a nepravdivé výroky, které přednesl můj předřečník pan kolega předseda Tejc. Jestli někdo říká, že ukrást výplatní pásku a její kopii zveřejnit, je normální, já si to teda nemyslím! Příště si budeme číst už jenom lékařské zprávy. Myslím, že to jsou věci, které do tisku prostě nepatří, a obhajovat toho, kdo krade výplatní pásky, je prostě pro mě špatně. Vám se to možná politicky hodí, tak říkáte, jak je to dobře. Počkejte, až takový nějaký údaj, takovou nějakou listinu s osobními údaji ukradne někde vám nebo vašim blízkým. Nepřál bych to nikomu! Myslím si, že to, co používáte, je špatný příklad. Že to chcete jenom využít.

Sám přece víte, že klíčové pro posouzení platu je daňové přiznání a roční odměny. Neříkejte o tom, jak někdo bere měsíčně tolik a tolik, když to

není pravda, a započtete do toho odměny! Proč nebyly zveřejněny ty ukradené výplatní pásky, na kterých odměny nejsou? No protože se to nikomu nehodí! Takže neříkejte, že někdo má 230 tisíc měsíčně, protože to by pak byl roční plat 2 miliony 600. Je to jiný příběh, než když jsou odměny. Když nevíme – a já to nevím – za jak dlouhé období se odměny poskytují, tak si myslím, že není korektní tady říkat, že pan premiér se chová nemorálně, a teď všechny ty vývody o tom, jak voliči ODS jsou nemorální a voliči Věcí veřejných si naběhli. Hlavně, že vy a vaši voliči jste ti nespravedlivější, kteří jsou v České republice.

Takže já bych poprosil o korektní přístup. O to, abychom posuzovali čísla, která mají smysl, a v případě příjmu a daně z příjmu má smysl posuzovat roční příjmy, protože tam se dá dokumentovat, kolik je reálný měsíční příjem. A můžeme se tady předbíhat a vytahovat odměny tu úředníků na krajích, které dávají oranžoví hejtmani, tu úředníků z dob, kdy byli ministři tu financí, tu jiných, kteří byli sociální demokraté. Jaký to má smysl? Ptám se, jaký to má smysl, pokud nebudeme mít roční příjem toho člověka a porovnání toho, co vlastně měl v pracovní náplni a co odvedl.

Slova tady o tom, že pan premiér pohrdá někým, kdo má nižší příjem, to je prostě nehorázná lež a prosil bych kolegy, aby takové věci neříkali. Aby hodnotili sebe a pronášeli tady svoje soudy a nevkládali do úst nikomu z ODS něco, co nikdo z ODS neřekl. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Tejc? Pan kolega Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za tuto připomínku. Myslím, že je velmi poučná. Proto bychom měli vědět, jaké ty odměny skutečně byly, a to za celý rok. Nejlépe nejen na Úřadu vlády, ale na všech ministerstvech této vlády. Protože těch případů je skutečně mnoho a volají do nebe. Mám pocit, že prostě to, co tady pan předseda Stanjura řekl, můžeme velmi dobře splnit. Pokud budeme všichni hlasovat tak, jak jsme tady, pro zařazení tohoto bodu a pan předseda vlády nás seznámí s tím, jaké že byly odměny, u kolika lidí za celý rok 2011, a budeme vědět, jak byly rozloženy. Bez ohledu na jména! Jsem ochoten respektovat soukromí těchto lidí, ale chci vědět, že jeden pracovník má takový plat, druhý má takový plat, třetí má takový plat, anonymně, ale chci to vědět jako daňový poplatník, chci to vědět jako občan a myslím, že by to měla vědět veřejnost. Pokud tedy chceme, aby tyto věci byly zveřejněny, neměl by tomu pan předseda vlády bránit a měl by, stejně jako ostatní ministři, tyto údaje zveřejnit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Vojtěch Adam má slovo. Oznamuji omluvu paní poslankyně Vladimíry Lesenské od 15.30 se

omlouvá ze zdravotních důvodů. Pan kolega Michal Doktor má náhradní kartu číslo 9.

Slovo má pan poslanec Vojtěch Adam.

Poslanec Vojtěch Adam: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Já se budu držet vašeho pokynu a pouze předložím návrh na zařazení nového bodu jednání této schůze Poslanecké sněmovny – teď se možná někdo bude divit – a to Informaci ministra práce a sociálních věcí Drábka o situaci na úřadech práce v souvislosti se vznikem superúřadu. Už to nebudu zdůvodňovat, svou zprávu, protože slov už tady zaznělo mnoho. Chtěl bych jen zdůraznit, že nejen sociální demokraté mají zájem na tom, aby se celá záležitost projednala, ale i všichni ostatní, kterým záleží na tom, aby tyto dávky byly vyplaceny řádně a včas.

Já jako starosta obce s rozšířenou působností jenom musím konstatovat, že systém je od ledna naprosto nefunkční, aplikace nefungují a systém se hroutí. Vzhledem k tomu musí asistovat na mnoha místech policie. Proto vás prosím, abyste podpořili tento návrh na zařazení nového bodu. Děkuji mockrát. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní poslankyně Kateřina Konečná má slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji také mně navrhnout zařazení nového bodu s názvem Informace ministra školství pana Dobeše o záměrech připravované reformy vysokých škol.

Z informací posledních dnů vyplývá, že pan ministr nejen že bagatelizuje svou neschopnost čerpání evropských fondů, ale navíc pohrdá desítkami studentů v naší zemi, ale také členy akademické obce. Debaty, jejichž výsledkem je zesměšňování akademických pracovníků vysokých škol a studentů, a to vše bez jakékoli možnosti, aby se lidé, na které tato reforma reálně dopadne, ale také ti, kteří by ji měli naplňovat, mohli na ní zároveň podílet, toto vše nebere pan ministr vážně a pouze kritizuje, kritizuje.

Vzhledem k tomu, že reforma vysokých škol by měla být reformou dlouhodobou, a tedy ne schválenou pouze počtem poslanců, kteří podepsali koaliční prohlášení, domnívám se, že je vhodné, aby byl tento bod o přípravě celé reformy, jejíž součástí má být i placení školného, prodiskutován v této Poslanecké sněmovně, a to ještě před samotným předložením záměru. Pevně věřím, že pan ministr po 14denním pohrdání občany této země nepohrdne debatou alespoň v naší instituci. A jsem moc ráda za to, co tady řekl asi tři kolegy přede mnou pan kolega Bárta za Věci veřejné,

pan kolega, předseda poslaneckého klubu stejného, z jaké strany pochází pan ministr Dobeš, jsem moc ráda, že tady řekl, že mají v této Sněmovně zájem jednat o principiálních věcech. Já se totiž domnívám, že reforma vysokých škol, vzdělanost, ale i třeba placení školného je poměrně principiální věc pro většinu občanů naší země. Tedy doufám, že Věci veřejné celou tuto reformu podpoří. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Vojtěch Filip má slovo, prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Dobrý den. Děkuji za slovo, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, pokusím se být taky velmi stručný. A to tím, že chci navrhnout bez nějaké zvláštní diskuse a doprovodných odůvodnění to, aby se Poslanecká sněmovna zabývala bodem, který bych stručně nazval Čerpání prostředků z evropských fondů – výhled do roku 2013. Jde o to, že v současné době jsou sice některé věci medializovány, ale můj skeptický vztah k mediálními prostředky mi umožňuje, abych neřikal, že to je pro mě podstatné. Pro mě je podstatné to, jakým způsobem jde momentálně vyjednávání mezi vládou České republiky a Evropskou komisí o dalším čerpání, a to nejen v kritizovaných záležitostech Ministerstva školství.

Když se kontrolní výbor zabýval tou situací včetně návštěvy Evropského účetního dvora, byli jsme seznámeni s některými dokumenty, které svědčí o tom, že čerpání bude podle mě problematické a Evropská komise toho využije v podstatě v neprospěch České republiky. Nerad bych tady říkal nějaká výrazná čísla, na to se sejdeme společně s vedením dalších výborů, rozpočtového, hospodářského a s příslušnými ministry ve čtvrtek tento týden.

Proto bych navrhoval, aby se Poslanecká sněmovna otázkou čerpání evropských fondů zabývala v příštím týdnu v úterý odpoledne po 14. hodině, a to pokud nebude zařazen jiný bod jako první, tím, že nenavrhují jako první vystupující v této rozpravě o programu, tak jako samozřejmě po pevně zařazených bodech.

Myslím, že je to velmi důležité i kvůli tomu, jakým způsobem je možné těm některým katastrofickým scénářům, jak sdělil ministr financí v některé z debat, předejít, a to tak, že se zachováme odpovědně. Například k tomu, že změníme předložený kontrolní řád, resp. zákon o kontrole, nebo že případné integrované operační programy nahradíme žádostmi z regionálních operačních programů tak, aby Česká republika v rámci čerpání byla úspěšnější, než tomu bylo v roce 2011.

Tedy opakuji: bod by byl Čerpání evropských fondů. Zabývali bychom se jím v úterý odpoledne a byla by to zpráva vlády. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chci navrhnout dva nové body.

Ten první bod by se týkal problematiky, která je zmiňována velmi silně v denním tisku, ale o které vlastně nic nevíme, která se týká smlouvy ACTA, nebo chcete-li smlouvy ACTA (spelováno). Byl bych rád, kdybychom o té smlouvě věděli víc, proto navrhuji zařadit informace předsedy vlády o okolnostech podpisu smlouvy ACTA a jejím obsahu. To je jedna věc.

Druhá věc. Sice to tady proběhlo, ale i já bych chtěl navrhnout zvláštní bod jednání a chtěl bych uvést řekněme podpurné argumenty, které mě k tomu vedou, které tady vesměs nebyly zmiňovány. Chtěl bych říci, že dlouhodobě sleduji zejména v Ústeckém kraji situaci na úřadech práce a musím říci, že od 1. dubna roku 2011, kdy došlo k jejich reorganizaci, se projevují stále více prvky chaosu. Nový systém výplaty dávek je nefunkční. Včera jsem navštívil jedno z pracovišť úřadu práce v jednom okresním městě. Musím říct, že je to asi má desátá návštěva na úřadech práce v posledním půl roce, takže nehovořím o tom, co si přečtu z novin, nebo co slyším z doslechu.

Situace je, alespoň podle mého zjištění, velmi vážná. Nechci tyto věci vyhrcovat nějakými osobními útoky, to myslím, že v tuhle chvíli nemá cenu. Každému doporučuji, aby si přečetl v Pirátských novinách, což je tiskovina se zvláštním názvem, ale objevují se tam i seriózní texty, například prohlášení informatiků úřadů práce. Velice zkrátím faktury nabitý a zvláštním jazykem napsaný materiál, ze kterého vyplývá především to, že úřady práce jsou podle názoru jejich informatiků totálně nepřipraveny na vyplácení dávek. Charakteristika systému výplaty dávek, na němž jsou závislé statisíce lidí u nás, je taková podle tohoto prohlášení, že jde o nevyzkoušený odvážný experiment.

Dosud existovala platná smlouva mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a firmou OKsystem s. r. o. na plné portfolio aplikací. Smlouva, pro zajímavost, byla platná od 1. ledna minulého roku na dobu neurčitou. Aplikace probíhají bez problémů a navazují na již dříve, tedy dlouhá léta rozvíjený systém. Z nových aplikací, systému, který je rozvíjen tři až čtyři měsíce – já se přiznám, že jsem běžným uživatelem řekněme výpočetní techniky, ale rozhodně jsem nepronikl do všech jejích tajů, nicméně vím, že za tři čtyři měsíce se nedá řekněme dohnat to, co se tady vyvíjelo třeba 12, nebo dokonce 15 let – ze všech nových aplikací, jak se zdá, funguje pouze spisová služba.

Generální ředitel Úřadu práce České republiky Kubeš se vyjádřil, že za leden bylo vyplaceno 1,4 mil. z 1,5 mil. dávek. Ze 100 % dávek, které se

vyplácejí, připadá přibližně 50 % dávek na státní sociální podporu, která byla vyplácena v lednu v původním systému. Příspěvek na péči tvoří dalších 25 % dávek, většina z příspěvku byla vyplácena z původního systému. Podpora v nezaměstnanosti tvoří cca 15 % dávek, v lednu byla kompletně vyplacena z původního systému. Použiji ještě znovu citace ze zmíněného prohlášení informatiků: „Tyto potíže s vyplácením geometrickou řadou narostou v dalších měsících, kdy staré původní aplikace postupně přestanou vyplácet.“ Já se obávám, že tato situace nastane v měsíci únoru.

Myslím, že Ministerstvo práce a sociálních věcí zapomíná, že na prvním místě systému by měl být člověk. Čili navrhuji, aby pan ministr podal informaci o situaci ve vyplácení sociálních dávek na úřadech práce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím paní poslankyni Janu Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní předsedkyně. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Prosím o pevné zařazení bodu 56, který navrhuji zařadit jako bod 3 ve čtvrtek 2. února 2012 od 11 hodin po písemných interpelacích. Jedná se o Smlouvu mezi Českou republikou a vládou Ruské federace o spolupráci v boji proti trestné činnosti, je to sněmovní tisk 566. Děkuji. Jako třetí bod ve čtvrtek po ukončených písemných interpelacích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Ještě pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mám k návrhu programu návrh na vyřazení celkem šesti bodů z pořadu jednání, a to bodu č. 11 – vládní návrh ústavního zákona, sněmovní tisk 351, druhé čtení, bodu č. 12 – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o NKÚ, sněmovní tisk 352, druhé čtení, logicky k tomu navrhuji vyřadit třetí čtení k oběma návrhům zákonů, a to jsou body 68 a bod 69. Dále navrhuji vyřadit z pořadu schůze bod 25 – návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu, sněmovní tisk 520 (ojedinělý potlesk zleva) a dále navrhuji vyřadit z pořadu jednání bod č. 39 – návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava. Děkuji.

U prvních čtyř bodů bych doporučoval hlasovat společně, protože je to druhé a třetí čtení, u dalších samozřejmě zvlášť. Nemá logiku hlasovat o druhém a třetím čtení o vyřazení zvlášť.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byly všechny návrhy. Ještě pan kolega Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, vážená vlado, dovolte mi, abych navrhl vypuštění bodu č. 35, tisk 580, je to zákon o majetkovém narovnání s církvemi. Podle mého názoru není možné, aby se tady, na plénu Poslanecké sněmovny, začala projednávat norma, která ovlivní výdaje veřejných rozpočtů v České republice na desítky let dopředu, která znamená majetkový transfer v řádu desítek miliard korun, která znamená finanční transfer v řádu desítek miliard korun, a to na velmi pochybných a nejistých základech, aby se tady tento návrh začal projednávat v situaci, kdy není vůbec žádná shoda mezi vládou a opozicí a kdy tady vůbec ani nedošlo k jakémukoliv dialogu mezi vládní koalicí a opozičními stranami o takto zásadním majetkovém a finančním transferu. Proto chci navrhnout vypuštění zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi z programu této schůze Poslanecké sněmovny.

Jenom ještě jedna poznámka. Vzhledem k tomu, co zde navrhl můj předřečník, předseda poslaneckého klubu ODS, chci jenom, aby bylo jasné, o čem se bude hlasovat, a zdůraznit, že zde mimo jiné navrhl, aby se z programu schůze vypustil návrh na ústavní zákon o celostátním referendu. Musím říci, že jsem překvapen a zaskočen, neboť politikem z vládní úrovně, který nejčastěji zmiňuje otázku referenda při každé příležitosti, vstáváje, lehaje, kudy chodí, kde sedí, je předseda vlády premiér Nečas, který neustále hovoří o referendu, ať už je to referendum o přistoupení k měnové unii, ať už je to referendum o přistoupení k fiskální unii, vždy se o hání referendem, a je tedy velmi zvláštní, že předseda poslaneckého klubu ODS pan Stanjura tady navrhne vypustit tento bod z programu schůze. Já jsem naopak očekával, že koalice využije možnosti, že je zde tento návrh velmi kvalitně připraven, že se shodneme na schválení zákona o obecném referendu, a tam mohou občané bez problému iniciovat referendum ke všem těmto otázkám a pak budou poslanci, dokonce i senátoři bez problému iniciovat referendum ke všem těmto otázkám.

Bohužel tedy slyším zde překvapující návrh na vypuštění zákona o obecném referendu z programu schůze. Myslím si, že to je chybný postup a není možné se chovat schizofrenně. Možná je možné všechno za této vlády, ale každopádně nás zaráží schizofrenní chování vládní strany ODS, která na jednu stranu hovoří velmi často o referendu a na druhou stranu navrhuje vypuštění tohoto bodu z programu schůze. Je to chyba, je to škoda, budeme ztrácet zbytečně čas.

Něco podobného už jsme tady zažili s přímou volbou prezidenta republiky, kdy jsme také předložili návrh na přímou volbu, ten zákon byl zamítnut, rok se nic nedělo a pak jsme tady ve velkém časovém stresu pod

tlakem veřejnosti na poslední chvíli schvalovali novelu ústavy. Byl to chybný postup a já bych byl velmi nerad, kdybychom ho tady opakovali. To znamená – teď se zamítne zákon o obecném referendu a pak, na poslední chvíli, pod tlakem, budeme schvalovat nějaké účelové jednorázové zákony o konání referenda. Ale to je jenom jedna poznámka.

Já se vracím k tomu návrhu, který jsem zde přednesl. Skutečně bych se velmi zásadně a výrazně přimlouval za to, abychom zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi vypustili z programu této schůze a aby došlo k jednání mezi vládními stranami a opozičními stranami na téma tohoto zásadního a v zásadě nevratného majetkového a finančního transferu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan kolega Stanjura. Poté pan kolega Bárta, poté pan kolega Doktor.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak my ten návrh na vyřazení bodu 35 nepodpoříme. Myslíme si, že bude dostatek času, abychom ty otázky projednali ve výboru mezi prvním, druhým a třetím čtením. Naopak bych chtěl navrhnout pevné zařazení tohoto bodu 35 na pátek tento týden – jako první bod pátečního programu.

A jenom poznámka. Já jsem chápal návrh na vyřazení toho vámi navrhovaného zákona z pořadu schůze jako vstřícný krok. Vy už mluvíte o zamítnutí toho zákona, ale to já jsem nenavrhoval. Já jsem navrhoval vyřazení z pořadu schůze, čímž mimo jiné předejdeme v této chvíli předpokládanému zamítnutí tohoto návrhu zákona.

A když citujete, nebo chcete citovat z programu nebo z návrhu ODS, tak prosím přesně. My jsme nikdy nenavrhovali referendum o fiskální zdrženlivost nebo o fiskálním kompaktu. To nám jenom někdo vkládá, podkládá. My konzistentně minimálně od loňského kongresu říkáme, že budeme chtít referendum o přistoupení k euru. A tam logicky, pokud bude podmínkou přijetí eura, smlouvy, které platí pro členy eurozóny, tak logicky se v takovém hlasování bude hlasovat nejenom o této smlouvě, ale případně o jiných, které do té doby mohou vzniknout a dneska o nich nic nevíme, tak si to dneska nemusíme prosazovat. A je pravda, že jsme příznivcem jednorázového zákona o referendu. Tak jak jsme byli pro referendum o vstupu do Evropské unie, tak budeme podporovat a prosazovat referendum o vstupu do eurozóny. Já myslím, že to je legitimní. Pokud budete chtít, aby o tom občané rozhodli v referendu, tak takový návrh podpoříte. Pokud ne, tak budete hlasovat legitimně proti. Nicméně je to velmi předčasné. Tato vláda říkala, že ve svém funkčním období vůbec nestanoví termín přijetí eura, tak nemá cenu v roce 2012 se dohadovat, zda bude, nebo o zákonu o referendu, jednorázovém referendu o přijetí či o

vstupu České republiky do eurozóny. V tomto volebním období se to podle mě řešit nebude. Tak proto já jsem chápal návrh na vyřazení toho bodu jako vstřícný krok. Není to návrh na zamítnutí toho zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan místopředseda Zaorálek. Prosím. Pardon, pan kolega Bárta byl ještě před vámi. Promiňte.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já za prvé mám potřebu tady znovu připomenout, abyste sledovali uhlí a vůbec to, jak tady jistě opoziční smlouvičky dokonale fungují. A je zapotřebí tady jasně pojmenovat, jak to je s referendem. Když nastala vážná debata o tom, aby bylo referendum teď k Evropské unii, tak vznikla pseudozámlinka sociální demokracie, aby se nepodpořil zákon o referendu, s tím, že buďto bude zákon o všech referendech a tak dále, anebo nebude žádné referendum. A řekneme si upřímně, že to je přesně produkt jenom této účelové opoziční smlouvičkové hry, v závorce uhlí, která zase je jenom o tom, že jistě jiné strany, nebo spíš stejné strany se shodují v tom, že tady prostě nemá být žádné referendum k tomu, aby se náhodou nezabránilo tomu, že se omezí práva českých občanů se rozhodovat o fiskální politice, v závorce uhlí.

Co se nicméně týče praktických věcí, dovoluji mi konstatovat, že navrhuji vypustit z návrhu pořadu schůze Poslanecké sněmovny bod číslo 80, číslo tisku 555.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod číslo, prosím?

Poslanec Vít Bárta: Bod 80, číslo tisku 555. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já v tom teď samozřejmě mám trochu hokej – v těch názorech vládních stran. Ale přece jenom bych alespoň za sebe, abych si něco ujasnil, chtěl přivítat to, co říkal poslanec Stanjura za klub ODS. Tomu se zdálo, že rozumím. A budu si pamatovat to, co tady zaznělo, co je pro mě docela zásadní – že v této chvíli není referendum k fiskální dohodě na pořadu dne. Takže já to беру tak, že to takto bylo řečeno. Rozuměl jsem tomu správně. Já s tím souhlasím. Já se také domnívám, že v této chvíli je to předčasné. A jsem rád, že alespoň to tady srozumitelně zaznělo. To další se snažím už nebrat v potaz.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Dobrý den. Dámy a pánové, dovoluji, abych předložil také já návrh na zařazení nového bodu jednání, a sice Informace ministra zemědělství pana Petra Bendla o možném průlomu známkoprávní pozice, průlomu ochrany značky Budějovického Budvaru, národního podniku.

Žádám, aby byla Poslanecké sněmovně předložena informace kopírující v zásadě obavy vyslovené v médiích, mající ovšem svou racionální podstatu, zejména aby byly okomentovány snahy Ministerstva zemědělství efektivně zabránit možnému riziku ohrožení tržní ceny podniku, schopnosti hájit již registrované obchodní známky a zajistit tak další rozvoj značky a podniku jako takového. Záměrně a zcela s plným vědomím si faktů a pohledu zástupců jednotlivých politických stran na věc případné privatizace tohoto podniku nezmiňuji ohrožení značky podniku v souvislosti s privatizačními úvahami. To je myslím poznámka mimo čas a prostor. V tuto chvíli je naprosto zásadní, aby majetek vlastněný státem a spravovaný ve prospěch daňových poplatníků nebyl ohrožen věcmi, které myslím byly komentovány způsobem, který nevyžaduje, abych tady v detailu popisoval jevy, jevy, ke kterým v minulých týdnech, spíše uplynulých měsících, došlo.

Děkuji za podporu mého návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já jen že podporuji ten návrh, který tady předložil pan kolega Doktor. A prosil bych v těch otázkách, pokud bod bude zařazen, abychom se dozvěděli něco o nákupu budějovického Samsonu, protože to je přesně ten moment toho ohrožení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Děkuji. Nyní, pokud se již nikdo nehlásí, budeme hlasovat o všech návrzích, které zde zazněly. Nejprve tedy budeme hlasovat o návrzích grémia.

První návrh. Pevné zařazení bodu číslo 4 návrhu pořadu – je to sněmovní tisk 449, zákon o ochraně ovzduší ve druhém čtení – a to na středu, 1. února, jako první bod dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 2. Táže se, kdo je pro toto pevné zařazení. (Pro dobíhající poslance.) Ministr Chalupa, ochrana ovzduší, středa, první bod. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 181, pro 71, proti 33. Návrh přijat nebyl.

Dále prosím o hlasování, které se týká... Pardon, ještě kontrola hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.)

Hlásí se pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chtěl jsem hlasovat ano, na sjetině mám křížek. Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 3 a táži se, kdo souhlasí s námitkou proti hlasování. Prosím klid. Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 3. Přítomno 185, pro 119, proti 19. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o pevném zařazení bodu 4, sněmovní tisk 449, ochrana ovzduší, na středu 1. února jako první bod dopoledne.

Zahajují hlasování číslo 4. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 4. Přítomno 185, pro 120, proti 27. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh na pevné zařazení bodu 59, je to smlouva v prvním čtení, sněmovní tisk 572, na úterý 7. února za již pevně zařazené body.

Zahajují hlasování číslo 5. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5. Přítomno 185, pro 129, proti 29. Návrh byl přijat.

Další pevné zařazení – bod 30, sněmovní tisk 551, je to zákon o ozbrojených silách v prvním čtení, a to na úterý 7. února za již pevně zařazené body.

Zahajují hlasování číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 6. Přítomno 185, pro 112, proti 50. Návrh byl přijat.

Další návrh je na vyřazení bodu 38, je to sněmovní tisk 497, o silniční dopravě, prvé čtení. Návrh předkládá zastupitelstvo hlavního města Prahy.

Zahajují hlasování číslo 7. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu z pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7. Přítomno 185, pro 164, proti 4. Návrh byl přijat.

Dále pevné zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady dne 30. ledna 2012, a to na čtvrtek 9. února od 11 hodin.

Zahajují hlasování číslo 8. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8. Přítomno 185, pro 175, proti 2. Návrh byl přijat.

Další návrh na pevné zařazení – bod 28, sněmovní tisk 547, živnostenský zákon, prvé čtení, na středu 1. února jako první bod odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 9. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9. Přítomno 185, pro 128, proti 28. Návrh byl přijat.

Další pevné zařazení – bod 22, sněmovní tisk 573, stavební zákon v prvním čtení, na středu 1. února jako druhý bod odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 10. Přítomno 185, pro 128, proti 46. Tento návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh na pevné zařazení tří bodů – 23, 36 a 34, jsou to sněmovní tisky 579, 580 a 575, zákony v prvním čtení, které předkládá ministr vnitra Jan Kubice, a jejich zařazení na středu 1. února jako třetí až pátý bod odpoledne.

Zahajují hlasování číslo 11. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 11. Přítomno 185, pro 125, proti 45. Návrhy byly přijaty.

Nyní k návrhům, které zazněly od poslankyň a poslanců.

Pan kolega Bohuslav Sobotka navrhuje zařazení nového bodu s názvem Informace ministra Jaroslava Drábka o fungování Úřadu práce ve věci výplaty sociálních dávek. Bylo to takhle?

Zahajují hlasování číslo 12. Ptám se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přítomno 184, pro 80, proti 64. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jeroným Tejc navrhuje zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o odměnách na Úřadu vlády a na jednotlivých ministerstvech.

Zahajují hlasování číslo 13. Táži se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu. Kdo je pro? Proti?

Hlasování pořadové číslo 13. Přítomno 186, pro 79, proti 84. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Adam navrhuje totéž, co navrhoval pan kolega Sobotka, tudíž jeho návrh není již hlasovatelný.

Paní kolegyně Kateřina Konečná navrhuje zařadit nový bod. Je to Informace ministra školství o připravované reformě vysokého školství. Je to tak?

Zahajuji hlasování číslo 14. Ptám se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14. Přítomno 186, pro 80, proti 75. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vojtěch Filip navrhuje zařazení nového bodu Informace předsedy vlády České republiky o čerpání finančních prostředků z fondů Evropské unie a žádá zařadit tento bod na úterý 7. 2. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 15. Kdo souhlasí s tímto novým bodem, s jeho zařazením? Kdo je proti?

Hlasování číslo 15. Přítomno 186, pro 78, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Paroubek přednesl dva návrhy. První – zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o okolnostech podpisu smlouvy ACTA a jejím obsahu.

Zahajuji hlasování číslo 16. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zařazení tohoto nového bodu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 16. Přítomno 186, pro 78, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Druhý návrh pana poslance Paroubka je nehlasovatelný. Jedná se o informaci ministra Drábka o situaci na úřadech práce.

Paní poslankyně Jana Černochová žádá o pevně zařazení bodu číslo 56, sněmovní tisk 566 jako bod 3 na čtvrtek 2. 2. – byl by to třetí bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování číslo 17. Kdo je pro tento návrh. Proti?

Hlasování číslo 17, přítomno 186, pro 103, proti 29. Návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje vyřadit z programu schůze body 11 a 12, jsou to sněmovní tisky 351 a 352 ve druhém čtení, a také k tomu třetí čtení, jedná se tedy o body 68 a 69. To bude první hlasování z návrhu pana poslance Stanjury.

Zahajuji hlasování číslo 18. Táži se, kdo souhlasí s vyřazením z programu schůze těchto bodů – 11, 12, 68, 69. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, přítomno 186, pro 103, proti 72. Návrh byl přijat.

Nyní návrh na vyřazení bodu 25, je to sněmovní tisk 52.

Zahajuji hlasování číslo 19. Kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení z programu schůze? Proti?

Hlasování číslo 19, přítomno 186, pro 102, proti 75. Tento návrh byl přijat.

Další návrh na vyřazení – bod 39, sněmovní tisk 435.

Zahajuji hlasování číslo 20. Kdo je pro tento návrh na vyřazení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přítomno 185, pro 139, proti 7. Návrh byl přijat.

Dále pan kolega Stanjura navrhuje zařadit pevně na pátek, tedy tento pátek 3. února, bod číslo 35, sněmovní tisk 580, jako první bod ráno.

Zahajuji hlasování číslo 21. Ptám se, kdo je pro tento návrh na pevně zařazení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přítomno 186, pro 102, proti 66. Návrh byl přijat.

Pan kolega Sobotka navrhuje vyřadit bod 35, sněmovní tisk 580, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 22. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování pořadové číslo 22, přítomno 186, pro 80, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Vít Bárta navrhuje vyřadit bod 80, sněmovní tisk 555, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 23. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přítomno 186, pro 101, proti 74. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Michal Doktor navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra zemědělství o možném ohrožení ochranné známky Budvar. Je to tak správně?

Zahajuji hlasování číslo 24. Ptám se, kdo je pro tento návrh na zařazení nového bodu do programu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, přítomno 186, pro 79, proti 71. Návrh přijat nebyl.

To byly všechny návrhy, které byly vzneseny v průběhu zahájení schůze.

Budeme nyní hlasovat o celém návrhu pořadu 33. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen a posléze upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování číslo 25. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 33. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 25, přítomno 186, pro 106, proti 71. Pořad schůze byl schválen.

Budeme se nyní věnovat prvnímu bodu. Než ale přistoupíme k jeho projednávání – jsou to zákony vrácené Senátem – musíme umožnit vystou-

pení, nebo schválit umožnit vystoupení senátorům, tak jak navrhuje předseda Senátu, a to senátorce Martě Bayerové, senátorům Jiřímu Bisovi, Jiřímu Dienstbierovi, Miloši Vystrčilovi – a to je vše – tak aby mohli vystoupit ve Sněmovně.

Zahajuji hlasování číslo 26. Kdo souhlasí s tím, aby jmenovaná senátorka a jmenovaní senátoři mohli vystoupit? Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přítomno 185, pro 171, proti nikdo. Tento návrh byl schválen.

Budeme se tedy věnovat prvnímu bodu naší schůze. Zahajuji projednávání bodu

1. Návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/7/- vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 369/8. Vítám mezi námi senátora Jiřího Bise.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře, o vaše slovo, všechny kolegy naopak prosím, aby teď nemluvili.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, kolegové, po projednání v Senátu je vám znovu předkládána právní úprava, která implementuje směrnici Evropského parlamentu a Rady o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. V podstatě již není nutné opakovat, co všechno tento zákon obsahuje, myslím, že s tím jste byli seznámeni při podrobném projednávání jak ve výborech, tak při prvním i druhém čtení.

V rámci projednání a schválení tohoto zákona byla v celém legislativním procesu podána velká řada pozměňovacích návrhů, které byly ve většině případů akceptovány. Vládní návrh byl doplněn o úpravu provozní podpory tepla z obnovitelných zdrojů, podporu biometanu a podporu decentralní výroby elektřiny.

Při projednání návrhu zákona o podporovaných zdrojích v Senátu byl připraven a schválen komplexní pozměňovací návrh. Tento pozměňovací návrh v podstatě upravuje, dokresluje a odstraňuje některé nepřesnosti v zákoně. Já musím za sebe říct, že jsem byl přítomen projednávání před – nebo jednání před projednáním v Senátu, kde jsme i se zástupci výborů

dolní komory, Poslanecké sněmovny, hledali kompromisní variantu, protože vzhledem k tomu, že se jedná o implementaci směrnice evropského práva, tak velmi důležité je, aby tento zákon našel podporu v obou komorách Parlamentu, a jsem přesvědčen, že senátní návrh, tak jak byl vydiskutován, by měl být touto variantou, a za Ministerstvo průmyslu a obchodu jako předkladatele má tedy moji podporu.

Prosím a navrhuji Poslanecké sněmovně schválit návrh zákona o podporovaných zdrojích energie ve znění pozměňovacího návrhu Senátu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministři Kubovi. Zeptám se, zda se chtějí vyjádřit k usnesení Senátu zpravodajové Sněmovny – nejprve zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban – nechce se vyjádřit. Ptám se zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Josefa Novotného staršího, zda se chce vyjádřit. Není tomu tak. Zpravodajem výboru zemědělského je pan poslanec František Dědič – také nemíní nyní vystoupit.

Proto otvírám rozpravu a slovo jako první dostane pan senátor Jiří Bis. Prosím.

Senátor Jiří Bis: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně a poslanci, v rámci projednávání uvedeného návrhu zákona v Senátu byly provedeny následující hlavní úpravy.

Především to byly úpravy v základní části, úpravy termínů, kdy byly zavedeny pojmy jako zelený bonus na teplo, zelený bonus na elektřinu, zelený bonus na biometan a zelený bonus na kombinovanou výrobu elektřiny. Toto pojmové vyjasnění bylo nutné, abychom tyto věci dokázali v další části rozlišit.

V části podpory tepla z obnovitelných zdrojů se úpravy týkaly odstranění nepřesností souvisejících s provozní obnovou tepla z obnovitelných zdrojů, které by vedly k realizaci křížové dotace tepla z OZE z ceny elektřiny a rizika neschválení schématu podpory Evropskou komisí z důvodu rozporu s pravidly poskytování veřejné podpory. První podpora za dodanou elektřinu vyrobenou v kombinované výrobě elektřiny a tepla z OZE, druhá by byla podpora na stejnou dodávku tepla z OZE, které již bylo dodáno v rámci prvního případu.

Dále byly jednoznačně vymezeny podporované zdroje, podporované technologie a provedeny příslušné povinnosti pro oblast tepla a odstraněny některé povinnosti, které se jednoznačně týkaly pouze oblasti elektřiny.

Bylo odstraněno prolínání formy podpory tepla z OZE s formou podpory elektřiny z OZE.

Bylo stanoveno zajištění financování podpory z dotace ze státního

rozpočtu principiálně tak, jak je nastaveno u podpory elektřiny z OZE.

Pro průhlednost a nekomplikovanost provozní podpory tepla byl zelený bonus na teplo navržen ve výši 50 Kč za gigajoul.

V části podpory biometanu byla úprava provozní podpory biometanu především uvedena do souladu s podporou výše výkupní ceny elektřiny z bioplynových (řekl bioplíšňových) stanic a nově také provozní podpory tepla.

Jednalo se také o vazbu podpory na Národní akční plán České republiky pro energii z obnovitelných zdrojů. Podrobnější vymezení předmětu podpory v obdobném ustanovení jako u podpory elektřiny z bioplynu a zamezení možnosti dvojí podpory především ustanovením, že z bioplynu je vyráběna elektřina nebo biometan a vstupem do sítě zemního plynu se z biometanu stává zemní plyn.

Dále byla na základě předběžných propočtů upravena maximální hranice výše pro podporu výroby biometanu a stanovena maximální hodnotou zeleného bonusu.

Vložení do zákona podpory decentralizované výroby bylo provedeno na základě dřívějších zkušeností a dřívější praxe, kdy decentralizovaná výroba elektřiny je ve výrobních elektřinách, které jsou připojeny k regionální distribuční soustavě přímo nebo prostřednictvím odběrného místa nebo prostřednictvím jiné výrobní elektřiny připojené k regionální distribuční soustavě. Elektřina vyrobená v těchto výrobních snižuje náklady na ztráty v síti, protože elektřina je vyráběna blíže ke své spotřebě, a tato elektřina proto nemusí projít přes přenosovou soustavu, transformátory, část distribuční soustavy, tak jak je tomu u elektřiny, která je vyrobena ve velkých zdrojích připojených přímo k přenosové soustavě.

Podpora decentralní výroby elektřiny byla zavedena již v roce 2002 a byla realizována až do roku 2011 včetně. Principy, na kterých byla podpora zavedena po celou dobu a až dosud realizována, odpovídají principům popsaným v předchozím odstavci. Aby podpora decentralizované výroby mohla nadále existovat a pokračovat, je nutné její legislativní zakotvení do zákona, protože se jedná o podporu a o nový zákon o podporovaných zdrojích, který zahrnuje všechny typy podpor na trzích s elektřinou, plynem a teplem. Domníváme se, že i sem patří tato podpora.

Úprava ostatních částí. Na základě výše zmíněných změn nebo doplnění nových ustanovení bylo nutné provést také úpravy ve správních deliktech, ve zmocnění příslušných ustanovení, prováděcích právních předpisech. Jednalo se například o doplnění kompetence Ministerstva průmyslu a obchodu, operátorů trhu a Energetického regulačního úřadu do energetického zákona tak, aby zmíněné subjekty měly příslušné kompetence v oblasti provozní podpory tepla z obnovitelných zdrojů, biometanu a decentralní výroby elektřiny. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. Je otevřena rozprava. Nyní je přihlášen pan kolega Jan Bureš. Prosím, má slovo.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych se jen krátce připojit do rozpravy k tomuto bodu. Jak jsme slyšeli, zákon o podporovaných zdrojích energie nám byl vrácen Senátem s pozměňovacími návrhy. Věcí, které nám Senát opravil, bylo skutečně více. Kromě zavedení podpory pro decentralní výboru elektrické energie, zpřísnění podmínek pro bioplyn a dalších věcí zpřesnil a lépe také zavedl podporu takzvaného zeleného tepla.

Jak, doufám, všichni jistě víte, téměř 1,5 mil. domácností v naší zemi je napojeno na centrální zásobování teplem, to jsou téměř 4 mil. obyvatel České republiky. Více než 45 % nákladů v tomto segmentu představují dodávky paliva, především hnědého uhlí, které navíc v tomto a následujícím roce končí dlouhodobé kontrakty. Dalším významným hendikepem je to, že od roku 2013 končí bezplatné povolenky a budou je teplárny muset nakupovat v aukcích. Myslím, že právě zavedení podpory zeleného tepla je jednou z cest, jak odběratele nezatížit stále rostoucí cenou, a tak udržet celistvost a funkčnost teplotní soustavy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání Poslanecké sněmovny. Oznamuji, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 369/7, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 369/8.“

O této senátní verzi tedy rozhodneme za malý okamžik, jakmile se dostaví do Sněmovny naši kolegové.

Je zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni znovu přihlásili. Pro příchozí opakuji, že budeme hlasovat o senátní verzi tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 27. Táže se, kdo je pro přijetí této senátní verze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 27, přítomno 155, pro 130, proti 8. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Končím tím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu senátorovi i všem zpravodajům.

Zahajuji projednávání

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 370/6/- vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení Senátu jsme obdrželi jako sněmovní tisk 370/7. Vítám mezi námi paní senátorku Martu Bayerovou.

Prosím nejprve, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Pane ministře, prosím.

Prosím o klid v jednacím sále!

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, stojíme tady po jednom a půl roce intenzivní přípravy zákona o veřejných zakázkách před konečným hlasováním o tomto zákonu. Jsem velice rád, že v průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně ten vládní návrh byl pozměněn tak, že neustále odpovídá původnímu duchu vládního návrhu zákona o veřejných zakázkách. My se domníváme, že tento návrh skutečně přispěje k transparentnějšímu projednávání veřejných zakázek.

Senátní vrh, který byl vrácen Senátem do Poslanecké sněmovny, vychází z návrhu a myšlenky, která ve své podstatě nebyla špatná a měla řešit rozkrytí vlastnických struktur jednotlivých subdodavatelů a dodavatelů podílejících se na veřejných zakázkách. Bohužel musím říci, že ten způsob, tak jak byl předložen, je velmi těžko v praxi realizovatelný, velmi těžko v praxi kontrolovatelný, a domnívám se, že některé prvky senátního zákona odporují vlastnímu principu, principu podnikání. Domnívám se, že i ta ustanovení, kde se shromažďují čísla bankovních účtů, na které odcházejí dividendy, je něco, co neodpovídá v tuto chvíli právnímu stavu v naší republice. V tuto chvíli se připravuje na Ministerstvu spravedlnosti alternativní návrh, který by měl systémovým způsobem řešit rozkrývání vlastnických struktur společností, které se podílejí na veřejných zakázkách, a já věřím, že v průběhu tohoto roku bude tato právní úprava přijata.

Já bych chtěl všem, kteří se podíleli na přípravě tohoto zákona, poděkovat a velice si cením toho, že většina nevládních organizací, včetně

Transparency International, Oživení, Platformy pro veřejné zakázky, tu sněmovní verzi zákona, tak jak byla schválena Poslaneckou sněmovnou, podporuje. Takže bych vás chtěl požádat, aby v tuto chvíli Poslanecká sněmovna podpořila původní sněmovní verzi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se zpravodajů, nejprve zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Jiřího Petrů, zda chce vystoupit. Prosím, máte slovo, pane kolego.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, Senát nám vrátil novelu zákona o veřejných zakázkách s tím, že žádá, aby vítězové tendrů rozkryli vlastnickou strukturu včetně anonymních akcionářů, tichých společníků nebo osob, které se podílejí na zisku společnosti, aniž v ní figurují. Uchazeči by také měli předkládat seznam subdodavatelů i s náplní jejich činnosti ve vztahu k zakázce, pokud by inkasovali přes půl milionu korun. Dále potom senátní návrh obsahuje menší změnu zákona o svobodném přístupu k informacím týkající se zveřejňování na internetu.

Lze tedy konstatovat, že senátní návrh obsahuje věci, které doporučuje Národní ekonomická rada vlády, která říká, že je nezbytné, aby se do veřejných soutěží mohly přihlašovat jen ty firmy, které mají jasnou vlastnickou strukturu vystopovatelnou až k fyzickým osobám. Žádám vás tedy o podporu senátního návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Zeptám se pana zpravodaje výboru hospodářského pana poslance Františka Sivery, zda chce vystoupit. Není přítomen, čili nebude nyní vystupovat.

Otevírá rozpravu. Paní senátorka Marta Bayerová – prosím, aby vystoupila v rozpravě jako první.

Senátorka Marta Bayerová: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně a poslanci, dovoluji vám přečíst odůvodnění usnesení Senátu č. 459 ze 14. schůze konané dne 14. prosince 2011 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona byl Senátu doručen dne 22. prosince 2011 a bylo mu přiděleno číslo tisku 241. Organizační výbor přikázal tisk dne 5. října 2010 k projednání výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu a ústavněprávnímu výboru. Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí projednal

návrh zákona dne 7. prosince 2011 a přijal k němu usnesení č. 69. Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu projednal návrh zákona dne 6. prosince 2011 a přijal k němu usnesení č. 182. Ústavněprávní výbor projednal návrh zákona dne 14. prosince 2011 a přijal k němu usnesení č. 151. Všechny tři výbory doporučily Senátu návrh zákona schválit s pozměňovacími návrhy, které jsou v jádru totožné s pozměňovacími návrhy, které následně přijal Senát. V usnesení ústavněprávního výboru jsou zahrnuty navíc pozměňovací návrhy, které souvisejí se svobodným přístupem k informacím. Senát projednal návrh zákona na své 14. schůzi 14. prosince 2011 a přijal k němu usnesení č. 459, ve kterém jsou obsaženy pozměňovací návrhy doporučené k přijetí při projednávání v jeho výběrech.

Pozměňovací návrhy Senátu, které máte rozdány na lavicích, lze rozdělit do dvou skupin. Jádro první skupiny pozměňovacích návrhů k zákonu o veřejných zakázkách spočívá v tom, že účastník soutěže o veřejnou zakázku nesmí být totožný s osobou, která o této zakázce rozhoduje. Není-li tato podmínka zajištěna, nemůže existovat efektivní soutěž o veřejnou zakázku a ani nelze dosáhnout úspor peněz z veřejných rozpočtů vynaložených na veřejné zakázky. K dosažení tohoto cíle návrh vyžaduje rozkrytí vlastníků firem účastnících se veřejných zakázek, a to nejen u dodavatelů, ale i u jejich subdodavatelů a nepřímých subdodavatelů až po konečného vlastníka – fyzickou osobu. Návrh provádí jedno ze zásadních protikorupčních opatření navržených Národní ekonomickou radou vlády. Návrh vyjímá z pravidla transparentnosti subjekty, které podléhají pravidlům transparentnosti, co se týče vlastnické struktury, jakož i zdrojů financování v rámci dohledu veřejnoprávních orgánů, banky, pojišťovny apod., či regulatorních povinností vyplývajících pro kotované společnosti z pravidel účasti na regulovaném trhu. Do návrhu byly zpracovány záruky proti možnému zneužití pravidla transparentnosti vlastnických struktur účastníků veřejných zakázek. Proto je uchazečům, kteří v dobré víře nemohou dohledat některé své minoritní akcionáře, poskytnuta možnost, aby dokumenty dokládající vlastnickou strukturu mohli nahradit účetními a jinými dokumenty.

Druhou skupinu pozměňovacích návrhů tvoří problematika rozsahu ochrany obchodního tajemství, zejména v těch případech, kdy nabídka obsahuje detailní popisy technologie či organizačních postupů, které nejsou v příslušných obchodních kruzích známy, a představují proto potenciální obchodní hodnotu dodavatele. Pozměňovací návrh by měl vyváženě umožnit přiměřenou ochranu a zároveň zajistit dostatečnou transparentnost a minimální zneužívání této ochrany. S tím souvisí i požadavek na aktivní zveřejňování dostatečného množství informací o veřejných zakázkách pro zajištění zásady transparentnosti, § 6 zákona o veřejných zaká-

kách, ovšem tak, aby případné nedostatky v takovém zveřejnění nezpůsobily možnost procesně zdržovat průběh řízení.

Zveřejňování je v obecné rovině zakotveno v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Všechny zahraniční úpravy obsahují jako povinnou informaci všech povinných subjektů též informace o veřejných zakázkách. Tento způsob zveřejňování základních informací o veřejných zakázkách na základě zákona o svobodném přístupu k informacím je proto z hlediska formy propojen se speciálním zveřejňováním na základě zákona o veřejných zakázkách, a to tak, aby i pro zakázky malého rozsahu byly použitelné stejné formy.

Obecně zveřejňování nebude mít žádný dopad do vlastního procesu výběru dodavatele dle zákona o veřejných zakázkách.

Vážené a milé poslankyně, vážení poslanci, ještě než stisknete tlačítko a zvednete ruku, zvažte obsah návrhu, který vám Senát předkládá. Přimlouvám se, abyste podpořili pozměňovací návrhy, na kterých se shodly tři senátní výbory. Děkuji vám některým za pozornost. (Potlesk KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní senátorko, a otevírám – lepe řečeno, jsme již v rozpravě. Mám do ní zatím jednu přihlášku, a to od pana poslance Jiřího Paroubka. Pan místopředseda chtěl vystoupit s přednostním právem? (K mpř. Zaorálkovi.) Poté. Pan poslanec Jiří Paroubek má slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, děkuji panu místopředsedovi, že mě nechal hovořit před ním. Myslím, že to nebude velké drama, co tady řeknu.

Musím říct, že jsem se velmi pečlivě seznámil s usnesením Senátu, který Sněmovně vrací návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Se změnami, jak je Senát do návrhu zapracoval, souhlasím. Budete se mnou zajisté souhlasit i vy, že oblast veřejných zakázek je onou černou dírou, kudy po stamilionech unikají prostředky ze státního rozpočtu, že jde o oblast, u níž se ve vysoké míře setkáváme s korupcí. Navrhované změny osobně nechápu, na rozdíl od pana ministra, jako komplikaci, ale chápu je jako zpřísnění celé novely, do níž zcela organicky zapadají. Neumím si představit, jak by kdokoliv z vás odůvodnil svůj opačný postoj. Byť si dokážu představit ještě přísnější podmínky pro uchazeče o veřejnou zakázku, na níž určitě budeme v budoucnu – myslím strana Národní socialisté – pracovat, v tento moment uvítám každý právní nástroj, jak veřejným zakázkám dát tolik omezujících podmínek, kolik jich jen snesou. Ujišťuji vás, že to není výron, a já to tak chápu, s čím přichází Senát, bezbřehé byrokracie, je to vážně míněný zápas s korupcí a já to velmi vítám.

Osobně věřím, že nový zákon o veřejných zakázkách může vést k omezení korupce, ale nepovede podle mého názoru k významnému snížení investičních nákladů, k výraznějším úsporám oproti současnému systému. Někdy v blízkém budoucnu, tedy v příštím volebním období, protože v tomto volebním období při stávajícím složení parlamentní většiny to nevidím jako reálné, chtějí Národní socialisté prosazovat dvě zásadní systémové věci, které chybí v tom dosavadním systému veřejných zakázek i v tom, který je zde navržen. Tou první je vytvoření státního úřadu, který by centralizoval všechna výběrová řízení ze všech centrálních úřadů a ministerstev nad určitou výši, lhostejno, jestli to budou dva miliony, tři, pět nebo o něco více. A samozřejmě s těmito kompetencemi převést také pracovníky, dokonce se domnívám, že může dojít k úsporám pracovníků. Podobný systém funguje velmi dobře ve Velké Británii. A za druhé, vytvoření úřadu státní expertizy, který podle mého názoru může vést ke snížení nákladů. Na Slovensku, kde to funguje, neproběhnou výběrová řízení, kde státní expertiza stanoví určitou mezní částku, a pokud vysoutěžená částka je nad tuto mezní částku, tak se prostě výběrové řízení ruší. Vytvoření těchto institucionálních předpokladů v budoucnosti může vést ke skutečné změně.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek má slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já mohu plynule navázat na Jiřího Paroubka. Je tu vlastně, tady ve Sněmovně, taková poměrně uvolněná atmosféra, poklidná, která ani nenapovídá, že se vlastně projednává poměrně dost klíčová věc, protože pokud se shodneme, že korupce je dnes jedna z nejtruchlivějších věcí našeho národního života, tak právě novela zákona o veřejných zakázkách a otázka anonymních akcí jsou takové dvě lodě, když se to trochu zjednoduší, na kterých se dá říci, jestli jsme schopni výrazně pokročit. Takže ta jedna je zde právě nyní, dorazila tady ze Senátu.

Já pokládám za důležité před hlasováním říci, že si je třeba položit otázku, do jaké míry se podařilo splnit to, co bylo účelem této novely zákona o veřejných zakázkách. To, co se říkalo předtím, když se to chystalo, velmi zase zjednodušeně, je, že pokud někdo v této zemi se dostane k veřejným penězům, tak musíme zjistit, kdo to je. To znamená transparentnost vlastnické struktury, to je to svléknutí se donaha, když uspějete v soutěži o veřejné peníze. To je podmínkou úspěšnosti také této novely. A my už jsme to tady říkali i v projednávání minulém ve Sněmovně – v té podobě, jak tato novela vzešla ze Sněmovny, jsme to pokládali za nedostatečné. Ten cíl

poměrně významný, opakují, jeden z hlavních, splněn nebyl. V Senátu se senátoři pokusili, jak jsme tady i slyšeli z úst zpravodajky, provést změnu a upravit novelu takovým způsobem, aby nárok nebo požadavek svléknout se donaha byl součástí této novely. Zjednodušeně, je to pokus o skutečnou transparentnost. Možná že to něco stojí administrativně apod., to tady také zaznělo, nicméně je to cena za to, že se skutečně dozvíme v případě veřejných peněz v rozhodujícím množství veřejných zakázek, že víme, kdo se k těmto veřejným penězům dostane. Prostě člověk nemusí odhalovat svou vlastnickou strukturu, pokud je privátní podnikatel, ale jakmile se dostane do kontaktu s veřejnými penězi, má takovou povinnost. To je v civilizovaném světě poměrně běžná věc. A tu jsme se měli pokusit zavést.

Takže dnes, když tady vyzývám k hlasování pro senátní podobu, tak je to skutečně pokus něco takového tady zavést. Obávám se, že v případě podoby novely z Poslanecké sněmovny se to jednoznačně nepovedlo. Případá mi, že v tomto hlasování bude určující – teď zaznívají hlasy, že senátní podoba má určité legislativní chyby, že některé pojmy nejsou úplně jasné a že jsou v tom obsažena rizika. Rád bych tady řekl, že povinnost připravit předlohu takovou, aby byla akceptovatelná pro jasnou většinu, to byla povinnost vládní koalice! To byl její závazek v boji s korupcí. My jsme se snažili nahradit úsilí, které tady, jak se ukázalo ve Sněmovně, ze strany vládní koalice chybí, a doufali jsme, že se k nám přidá dostatečné množství hlasujících i tady dnes. Já bych chtěl jenom říci, že pokud k tomu nedojde a skutečný pokus o transparentnost se dnes nepovede, tak prostě se pokusíme reagovat na všechny připomínky, které jsme obdrželi, a připravit novou podobu této novely, nebo aspoň úpravu této novely takovou, abychom toto naplnili, protože já jsem přesvědčen, že když se to prostě nepovede, když v jisté podobě se nezavede ono svléknout se donaha v případě, že se dostáváte k veřejným penězům, tak prostě významně se situací u nás nepohneme.

Dnes tedy budeme hlasovat poprvé o prvním pokusu o transparentnost těch, kteří budou čerpat veřejné peníze. Já doufám, že se to povede. Kdyby ne, tak vás ujišťuji, že se tady k tomu ve Sněmovně vrátíme. My se rozhodně nedáme porazit, ani kdybychom dnes prohráli! Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Viktor Paggio, faktická poznámka? (Ano.) Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji vám, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já věřím v něco, jako je specializace práce a dělba práce, a proto si velmi vážím postoje neziskových organizací a organizací, které se korupcí a veřejnými zakázkami zabývají. Já bych zde rád zmínil, a je to velmi

důležitost, že sněmovní verze zákona o veřejných zakázkách je podporována renomovanými organizacemi typu Transparency International nebo Oživení. A dovolím si vám krátce odcitovat z jejich webových stránek: „Transparency International a Oživení vyzývají poslance, aby na zítřejším jednání Sněmovny schválili novelu zákona o veřejných zakázkách v původním znění a neakceptovali pozměňovací návrhy Senátu ČR.“

Já se tím budu řídit. Senátní verze by znamenala naprostý kolaps veřejných zakázek a naopak by těžce poškodila českého daňového poplatníka, přinesla by chaos a přinesla by netransparentnost. Proto si stojím za tím, že to, co vypracovalo Ministerstvo pro místní rozvoj, a to, co teď doufám schválíme, je verze správná, a nejsem v tom sám. Souhlasí se mnou i odborníci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan ministr Kamil Jankovský. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já bych jenom v krátkosti zareagoval na předřečníky. Nejdřív bych zareagoval na pana poslance Paroubka. Kupodivu to, co on tady říká o státní expertize a o centrálním zadávání, bude překvapen, ale jsou to věci, kterými se v podstatě zabýváme v souvislosti i s režimem zakázek nad 300 milionů.

Co se týče toho, co tady říká pan místopředseda Zaorálek, že kdo přijde k veřejným prostředkům, že by měl rozkrýt vlastnickou strukturu – vůbec nejsme v rozporu! Problém je jenom v tom, že já se domnívám, že je systémově velmi špatně, že za to, že všichni dodavatelé v řadě rozkrývají vlastnickou strukturu, zodpovídá jeden dodavatel, ke kterému se shromažďují data. Další věc, o které se domnívám, že je velmi špatně, je to, že bude někdo shromažďovat účty fyzických osob, kam se posílají dividendy. To nemá v zákoně o veřejných zakázkách vůbec co dělat. My říkáme ano, s tím s vámi souhlasím, že kdo je příjemcem veřejných prostředků, tak by měl oznámit, kdo je jeho vlastník. Ale to chceme řešit jiným zákonem a na Ministerstvu spravedlnosti – pan ministr Pospíšil se možná k tomu vyjádří – to chceme řešit, v paragrafovaném znění už je to připraveno a běží k tomu připomínkové řízení.

Takže to je jenom moje poznámka a odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já víceméně doplním pana předkladatele, pana ministra Jankovského, který také mě takto nepřímo vyzval. Ano, opravdu už je v

připomínkovém řízení napsaný zákon o transparentnosti právnických osob, respektive obchodních společností, který komplexně po odborné debatě předních specialistů na obchodní právo řeší za prvé otázku anonymních akcií, kdy jasně řeší i možnosti transformace, jak naložit s anonymními akciemi, aniž bychom měli model, který bude v rozporu s ústavou a Ústavní soud ho zruší z důvodu ochrany vlastnického práva. A za druhé je tam velmi komplexně řešena otázka právě rozkrýtí vlastnické struktury obchodních společností, které vstupují do určitého obchodního vztahu vůči státu. Jsou tam vychytány problémy, kterými trpí senátní novela. Já je zde nebudu opakovat, už to bylo zmiňováno. Ale ten senátní návrh opravdu má celou řadu vad a nedostatků, které v konečném důsledku povedou k tomu, že novela nebude fungovat a nastanou problémy v praxi, jak už tu někteří mí předřečníci říkali.

Tedy podívejte se na ten vládní návrh zákona, je již napsán, je nyní připomínkován, a ten přesně řeší, za jakých okolností se vlastnická struktura obchodní společnosti rozkrývá až na konkrétní fyzické osoby, při jakém majetkovém podílu, jaké nastupují sankce, pokud k tomu rozkrýtí nedojde, atd. Je to komplexní úprava, kterou připravili experti na obchodní právo, vycházejí ze zahraničních modelů. Já osobně se domnívám, že bychom měli chtít zákon, který nejenže mediálně halasně odprezentujeme, ale hlavně ten zákon bude v praxi účinný, a proto by ho měli napsat experti, ne pouze politici narychlo, během legislativního procesu. A tedy já garantuji, že to, co je připraveno, psali experti a brzo to budete mít na svých lavicích.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan místopředseda Lubomír Zaorálek má slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já jenom bych chtěl namítnout panu poslanci Paggiovi, já samozřejmě znám ten text hnutí Oživení, který já jsem také dostal do své pošty. Upozorňuji ale na to, že i přes to, co on tady citoval, je v závěru toho textu také připuštěno, že poslanceká verze novely má své mezery a mohla být razantnější. A vlastně i v tomto textu se přiznává, že v tom požadavku transparentnosti to rozhodně ideální norma není. To znamená, na jedné straně se říká: je to menší zlo, ale zároveň se přiznává, že v tom cíli, tom „svléknout se donaha“, se to vlastně nepovedlo. Nakonec to vyplývá i z toho, co tady řekl pan ministr Pospíšil, který říká, že se chystá celková úprava, která se tomu bude věnovat. A to je to, co říkám – prostě se to v této chvíli nepovedlo. A já mám určitou pochybu kolem toho, co říkal pan ministr Pospíšil v tom, že tato novela byla novela zákona o veřejných zakázkách. To je přece ideální terén, na kterém si můžeme dovolit nějaké omezení po firmách chtít, protože

právě to, že se ucházejí o veřejné zakázky, to je moment, ve kterém my můžeme říci nároky a můžeme je formulovat. Proto si myslím, že tohle byl ten Rhodus, toto bylo to místo, kde jsme měli na tom pracovat. Že to byla pouze poslanecká iniciativa, to se nezlíbte, to není tedy pouze naše vina. My bychom si přáli, aby tady přišla kvalitní předloha zpracovaná vládní kolalicí a my bychom ji rádi podpořili.

Takže já se nechci přít o všechno. Pokud tady znovu přijde něco, co bude pro nás diskutovatelné, tak jsme připraveni se toho účastnit. Nicméně platí, co jsem řekl. Budeme se sami snažit hledat podobu úpravy, která by tu úpravu dala do novely zákona o veřejných zakázkách, protože já si pořád nedovedu představit, že bychom obecně firmy mohli nutit k takovému omezení a svlékáním se. V běžném životě, kde nejde o veřejné peníze, to podle mě možné není. To lze pouze právě tehdy. Proto si myslím, že je nutné v tomto úsilí pokračovat. Já opakuji, tady se to nepovedlo. Pokud dnes nebude přijata ta novela, ta podoba senátního návrhu, tak jsme v jistém ohledu na začátku cesty. A my budeme pokračovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, tady slyšíme na jedné straně od pana ministra spravedlnosti, že je potřeba rozkrývat vlastnickou strukturu všech firem – a já připomenu, že to byli sociální demokraté, kteří tady už na jaře roku 2009 předložili zákon o zákazu a o likvidaci anonymních akcií, tedy akcií na doručitele, ale právě ze strany kolegů z ODS tady zaznívalo, že to je příliš velký požadavek, že bychom neměli přece všechny společnosti, které jsou akciové, svlékat donaha, že bychom měli vědět, kdo za nimi stojí, že právě od toho je zákon o zadávání veřejných zakázek, který by tyto požadavky měl vznést jenom pro ty, kteří se ucházejí o veřejné zakázky. A ze stejných úst, ze stejné strany dnes slyšíme, že právě ten zákon o zadávání veřejných zakázek by to řešit neměl, že by to měl řešit zákon o transparentnosti právnických osob. Tak já se přiznám, že mi to jasné není. Já jsem tedy vystudoval brněnskou právnickou fakultu, možná je tam někde nějaká chyba. Ale prostě ta argumentace, kterou tady slyšíme od pana ministra spravedlnosti a dalších kolegů z ODS, prostě mi není jasná. Já jsem přesvědčen, že právě zákon o zadávání veřejných zakázek jako veřejnoprávní norma je ta, která zcela jistě má právo požadovat po všech, kteří mají zájem fungovat v oblasti veřejných zakázek, mají zájem získávat prostředky z veřejných peněz, odhalení té vlastnické struktury až do úplného konce, tedy do fyzických osob. Zatímco u těch ostatních to samozřejmě už je sporné, můžeme o tom vést debatu. Já jsem pro to, abychom to učinili, já jsem pro to, abychom absolutně zakázali na území České republiky možnost anonymního vlastnictví akciových

společností – na rozdíl od ministerstva, které spíše směřuje k tomu, že budou ještě anonymní společnosti s ručením omezeným, ale to už je jiná debata. Tady jsme u debaty, která říká: tady máme veřejnoprávní normu, nikoli soukromoprávní jako zákon o transparentnosti právnických osob, máme tady veřejnoprávní normu a tady bychom měli trvat na tom, že budeme dávat požadavky na větší odhalení. Můžeme samozřejmě vést debatu o tom, jestli ten senátní návrh je kvalitně více, či méně zpracovaný, ale bohužel od toho je tady vláda a pan ministr pro místní rozvoj, kteří měli legislativně připravit takový návrh, který tady by byl hlasovatelný. Takže rozhodně na to se vymlouvat nelze.

Já bych chtěl pouze říci, že pokud tady projde zákon ve verzi sněmovní, to znamená bez oné povinnosti odhalovat subdodavatele až do úplného zjištění majitele, tedy fyzické osoby, pak sociální demokracie během měsíce či dvou připraví novelu zákona, která v této věci se bude snažit tu situaci napravit a bude se snažit o to, aby právě tato povinnost u zákona o zadávání veřejných zakázek byla. Já věřím, že poté v případě, že tedy nepodpoříte dnes senátní návrh, podpoříte alespoň tuto novelu tak, abychom skutečně všem pijavicím, které vysávají veřejné rozpočty, dokázali říci stop.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Radka Johna, poté pan ministr Jiří Pospíšil.

Poslanec Radek John: Tady bylo řečeno, že kolegové z ODS byli proti, když vy jste navrhovali zákon o anonymních akciích. Vy jste to prostě nedokázali tehdy dojednat, že jo. Musíme si říci, jaká je historie. Věci veřejné s tímto požadavkem také napoprvé neuspěly po volbách a nepodařilo se nám to dát do koaliční smlouvy. Nicméně tak jak se vyvíjí situace, tak se to podařilo v dubnovém dodatku koaliční smlouvy. Takže je to vyjednáno, budou zrušeny anonymní akcie. Nebude to vaše zásluha, bude to zásluha Věcí veřejných a dnešní koalice. (Smích a potlesk z levé části jednací síně.)

Pan Zaorálek tady řekl, že přece není možné po soukromých firmách požadovat, aby se svlékaly donaha jindy než při veřejných zakázkách. A tady se nakradly miliardy za vaší špatné vlády na veřejných zakázkách. Šedesát procent těch firem byly firmy s anonymními akciemi. To jsou ti loupežníci, kteří ukradli desítky a stovky miliard, a právě proto bude zajímavé odkrýt majetkové poměry, aby se vidělo, kdo za vašich vlád tady historicky nakradl ty peníze. A můžeme si jmenovat pandury, iveca, gripeny atd., atd. Byl by to dlouhý seznam, co jste dopustili. A právě proto je třeba odkrýt vlastnictví anonymních společností.

Děkuji. (Potlesk z řad koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dvě faktické poznámky – Jiří Paroubek, Jeroným Tejc, poté přihláška pana ministra Jiřího Pospíšila. Prosím, faktická poznámka.

Poslanec Jiří Paroubek: Já jsem si se zájmem, dámy a pánové, vyslechl teď pana předsedu Johna. Musím říci, že nevycházím z údivu nad jeho rétorikou. Ale myslím, že toto jednání do této chvíle bylo docela vážné. Jak pan ministr Jankovský vystupoval velmi seriózně, byť má trochu opačné názory nežli já na některé věci, ale to se stává. Já, pokud nebude odhlasována senátní verze, budu hlasovat také pro verzi vládní. Je to lepší než nic. Ale myslím, že by pan předseda John se měl snažit zachovat vážnost tohoto jednání a nedělat z toho kabaret.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Mně pan předseda John připomněl to, co jsem zapomněl říci, že pro ten druhý návrh, který jsme tady podali na zrušení anonymních akcí, hlasovala sociální demokracie, hlasovala pro to KSČM a nehlasovaly pro to kromě ODS i Věci veřejné. To znamená, není to tak, že bychom tady my něčemu bránili, je to spíše naopak.

A to druhé podstatné. Pokud pan předseda John říká, že je potřeba odhalit ty majetky, které se tady rozkradly, já jsem pro. Proto sociální demokracie tady několikrát předložila zákon o registrovaném majetku, tak aby se dnes museli všichni zpovídat z toho, jak prokázat původ majetku. A byly to Věci veřejné, byla to ODS, byla to TOP 09, které hlasovaly proti tomuto návrhu zákona. Takže prosím, rozlišujeme činy a slova. Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Přeji všem hezké, dobré odpoledne.

Když už jsme u toho výčtu, co kdo provedl, co kdo rozkradl, jak kdo proti tomu statečně bojoval, také jdu do toho mlýna s troškou. Jenom připomínám, že to byla KSČM, která poprvé přišla s návrhem zákona o majetkových příznacích, která podle našeho soudu jsou tím prvotním bodem, od kterého je třeba začít, aby se skutečně vyřešilo, nejen co kdo tady rozkradl z veřejných zakázek, ale také co kdo tady rozkradl v procesu privatizace. A pokud se nezačne od tohoto odhalení, tak všechno ostatní je teprve druhotné a všechno ostatní je jenom poloviční pokus.

Domnívám se, že je situace příliš vážná na to, abychom se tady

předháněli, čím to je, nebo není zásluha, jestli se něco přijme, nebo nepřijme. Já jsem měl, ale jenom chvilíčku možná, pocit, že se tady sděluje, že jestli zítra náhodou vyjde slunce, tak to bude, vězte, občané, zásluha Věci veřejných. Děkuji. (Potlesk z řad opozice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan ministr spravedlnosti nebude již vystupovat. Zeptám se, zda se někdo chce přihlásit ještě do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu tedy končím.

Zeptám se – pan kolega Hamáček, prosím, avizoval jste žádost o přestávku na jednání klubu.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já bych poprosil jménem klubu sociální demokracie o 5 minut.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže sejdeme se opět k jednání v 16.38 hodin.

(Jednání přerušeno od 16.33 do 16.38 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, přestávka skončila. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Rozprava byla skončena a před námi je hlasování o tomto návrhu zákona. Za malou chvíli budeme hlasovat, a to podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku č. 370/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 370/7.“ Tedy senátní verze je ta, o které teď budeme rozhodovat. Doufám, že všichni stačili již přijít do jednacího sálu.

O této senátní verzi rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 28.

Zahájuji hlasování číslo 28. Táhá se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 28 přítomno 182, pro 76, proti 102. V této verzi jsme tedy zákon nepřijali.

Budeme hlasovat znovu a tentokrát podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101. Kворum je nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 370/6.

Zahajuji hlasování číslo 29. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 29. Přítomno 182, pro 107, proti 40. Konstatuji, že návrh zákona jsme přijali. (Potlesk poslanců VV.)

Tím končím projednávání tohoto bodu. Předávám řízení schůze místopředsedovi Sněmovny Lubomíru Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, dalším návrhem zákona je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády by měl uvést ministr dopravy Pavel Dobeš. Takže prosím pana ministra, aby se ujal úvodního slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové. Co se týče novely zákona č. 111/1994 Sb., jedná se o aplikaci tří nařízení Evropské unie, tzv. silniční balíček. Ten se zabývá zejména zavedením společných pravidel pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě. Dále pak se zabývá přístupem na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy a přístupem na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy. Druhým takovým pilířem je úprava podmínek pro získání koncese, kde je nová podmínka řádného a trvalého usazení v České republice. Třetím pilířem je nové zavedení rejstříku podnikatelů v silniční dopravě, který nahrazuje centrální registr dopravců. Co se týče samotné novely, jedná se zejména o provedení nezbytných změn a doplnění zákona o silniční dopravě ve vztahu ke třem nařízením, která jsem zmiňoval, zejména nařízení Evropské unie, a předložená podoba vládního návrhu je rovněž výsledkem širokých konzultací s odbornou veřejností i příslušnými orgány státní správy a samosprávy.

Hospodářský výbor projednal tento návrh dne 11. ledna a doporučil Sněmovně jeho přijetí s několika dílčími pozměňovacími návrhy, které podstatnějším způsobem nemění jeho obsah. Jde zejména o zpřesnění

podmínky usazení silničního dopravce na území České republiky pro účely udělení koncese k provozování silniční dopravy. Samotné pozměňovací návrhy hospodářského výboru podporuji a doporučuji jejich přijetí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento návrh jsme přikázali v prvním čtení i hospodářskému výboru. Máme usnesení 518/1. Prosím, aby se poslanec Václav Baštýř jako zpravodaj nyní ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den, děkuji, pane řídící. Dámy a pánové, myslím, že pan ministr celý zákon velmi podrobně zkomentoval a vzhledem k tomu, že byl důsledně projednán na hospodářském výboru, mi nezbývá nic jiného, než doporučit do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď otvíráme obecnou rozpravu ve druhém čtení. Nevidím přihlášky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážený pane předsedající, vážené dámy, pánové. (Obrací se k předsedajícímu:) Můžu teď načíst pozměňovák?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, budeme mít i podrobnou rozpravu, takže vy byste to měl načíst spíš v podrobné. Teď máme rozpravu ve druhém čtení. Takže pan poslanec Chlad se hlásí do podrobné. Ptám se, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy. Ale pokud se do obecné nehlásí nikdo, tak můžeme obecnou zřejmě ukončit a já bych rovnou otevřel podrobnou, do které se hlásí pan poslanec Chlad. Takže prosím, nyní ještě jednou, pane poslanče, teď byste mohl načíst své pozměňovací návrhy.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji ještě jednou. Načetl bych kratičký pozměňovací návrh k tomuto dokumentu, k tisku 518. Jedná se konkrétně o přednostní právo jízdy vozidel záchranné služby a vozidel integrovaného záchranného systému s modrým majákem, kdy v dnešní době tato vozidla nemají právo přednosti v jízdě na přechodech pro chodce. Vypadlo to v minulém volebním období, tento paragraf. Je to čistě technická záležitost, takže momentální stav je takový, že vlastně tramvaj má přednost na přechodu pro chodce a záchranná vozidla s modrým majákem se musí chovat jako ostatní všechna civilní vozidla, čili před přechodem pro chodce zastavit a nechat chodce přejít.

Takže můj návrh je vrátit pouze zpátky to, co bylo platné v minulém volebním období, to znamená, aby tato vozidla integrovaného záchranného systému s absolutní předností v jízdě měla i nadále za dodržení podmínek,

teré musí řidiči těchto vozidel dodržet, měla na přechodech pro chodce přednost v jízdě.

Toť myslím asi všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to vše? Dobře, takže tolik načteno. Ptám se, kdo dál se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo, tak můžeme asi... (Informace u předsednického místa.) Pane poslanče Chlade, chtěl bych vás požádat – mám tady výhradu, že jste se úplně jasně nepřihlásil k pozměňovacímu návrhu. Takže byste to měl učinit, protože jinak to bylo jenom takové nezávazné.

Poslanec Rudolf Chlad: Ano, děkuji, pane předsedající. Takže se přihlašuji k tomuto pozměňovacímu návrhu, k tisku 518, společně s poslanci Horáčkem, Kubatou, Svojákem atd.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Výborně, tak teď je to všechno. Děkuji tedy. Ptám se, jestli někdo další ještě chce podat nějaké pozměňovací návrhy, ale pokud ne, tak můžeme rozpravu ukončit. Zřejmě můžeme ukončit i projednávání tohoto bodu a druhého čtení tohoto návrhu. Takže končím projednávání druhého čtení.

Další bod je

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - druhé čtení

Opět bych požádal ministra Pavla Dobeše, který by tady uvedl i tisk 528. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, tento návrh zákona se zabývá zejména implementací práva Evropské unie v první části, kde se upravuje oblast evropské služby elektronického mytného systému, a za druhé oblasti provozování inteligentních dopravních systémů. Co se týče neimplementační části, ta je rozdělena na tři nejdůležitější části a to je regulace reklamních zařízení, to znamená jejich existence maximálně po dobu pěti let od vstupu v účinnost zákona, za druhé je to systém slev na mytném a zakotvení zákonného rámce umožňujícího zavést systém slev na mytném, za třetí je to povolování

kácení dřevin. Posledním bodem je zefektivnění povolování kácení dřevin související se správou pozemních komunikací a provozováním dráhy.

Co se týče předloženého návrhu, v rámci prvního čtení byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a hospodářskému výboru, které ho projednaly v lednu tohoto roku. Oba výbory přijaly k vládnímu návrhu zákona dílčí pozměňovací návrhy.

V první části, co se týče výboru pro životní prostředí, tam bylo doporučeno Poslanecké sněmovně, aby byly z tohoto návrhu vypuštěny novelizační body a části, které obsahují změny v právní úpravě kácení dřevin, a zde přestože se z našeho pohledu opravdu jednalo zejména o zjednodušení administrativních postupů při případném kácení jednotlivě rostoucích stromů a dále pak ovšem při zachovávaní orgánu ochrany přírody a krajiny je možnost, aby kácení omezil nebo zakázal, tak i po komunikaci s Ministerstvem pro životní prostředí a jednotlivými představiteli výboru životního prostředí jsme se ztotožnili s tímto návrhem u pozměňovacího návrhu, který přišel z výboru.

Druhá část je soubor pozměňovacích návrhů hospodářského výboru, kde Ministerstvo dopravy podporuje, a tudíž doporučuje vládní návrh zákona schválit ve znění těchto pozměňovacích návrhů. Pouze ve stručnosti dodávám, že tyto pozměňovací návrhy obsahují zejména změny a doplnění právní úpravy kontrolního vážení vozidel, kde je nově rozdělena pravomoc provádět kontrolní vážení a zároveň i stanoven nový model rozdělení finančních prostředků z vybraných pokut, a dále úpravu režimu povolování reklamních zařízení i podél silnic. Tady bych chtěl jenom doplnit jednu důležitou věc a to je prohlášení o souhlasu s pozměňovacím návrhem i ze strany Asociace venkovní reklamy, kde bych chtěl citovat, že Asociace venkovní reklamy jako profesní organizace v oboru venkovní reklamy tímto prohlašuje, že prostudovala pozměňovací návrh k novele zákona č. 13/1997 Sb., v platném znění, a konstatuje, že se tento návrh jeví jako rozumný kompromis, který přispěje ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu, a proto s ním vyslovuje souhlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže jsme tento návrh v prvním čtení přikázali hospodářskému výboru a také výboru pro životní prostředí. Tisky máme jako 528/1 a 528/2. Nejdřív bych možná požádal zpravodaje hospodářského výboru poslance Jana Bureše.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, s panem ministrem Dobešem mají zpravodajové jednotlivých výborů nevím jestli lehkou, nebo těžkou práci, protože práci dělá za nás. Všechno, co projednával hospodářský výbor, k jakým dospěl závěrům, tady pan ministr již přednesl. Mně nezbyvá nic jiného, než vám poděkovat za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana poslance Bořivoje Šarapatku.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mám také velice lehkou úlohu, protože pan ministr tady okomentoval i část, která se týká zákona 114 o ochraně přírody a krajiny, že příslušné paragrafy prozatím ze zákona vypadají. My jsme ve výboru pro životní prostředí o tom jednali a závěr učinili proto, že si myslíme, že ohlašovací povinnost je nedostatečná z titulu, že neumožňuje přikázat správci komunikaci náhradní výsadbu. Nejde nám o to, jenom kácet dřeviny u příslušných komunikací, ale aby byla možnost dřeviny někde jinde v krajině vysázet.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu ke všem těmto úvodním zprávám. Pan poslanec Smýkal jako první. Pan poslanec Josef Smýkal, prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně a kolegové, předložený vládní návrh novely zákona o pozemních komunikacích vedle toho, že obsahuje transpozici práva Evropské unie v oblasti evropské služby elektronického mýtného a v oblasti provozování dopravních systémů, stanovuje také možnost poskytování slev mýtného a upravuje nový systém regulace reklamních zařízení. Dovolte mi tedy několik slov ke slevám mýtného.

Předně bych rád zdůraznil, že návrh novely zákona nestanovuje všechny podmínky pro poskytnutí slevy mýtného, jak je požaduje směrnice Evropského parlamentu o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozy ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/76/EU. Lze proto konstatovat, že předložený návrh zákona nestanovuje nic o úměrnosti struktury mýtného, o zveřejňování slev a dostupnosti tohoto zveřejnění, o zákazu přenášení slev na jiné uživatele ani o úsporách administrativních nákladů, jak je například uvedeno v dané směrnici. Z citované směrnice je převzata pouze jediná ze stanovených podmínek a tou je maximální výše slevy 13 %. Daný zákon neřeší, kdo bude rozhodovat o slevách mýtného, a zejména kdo bude rozhodovat o sporech ve věci slev mýtného. Co však považuji za zvlášť nedostatečné, a několikrát jsem na to upozorňoval, je skutečnost, že důvodová zpráva k zákonu neuvádí dopad slev mýtného na rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury. Vzhledem k tomu, že na slevy mýtného bude zcela nesporně uplatňován nárok i ze strany zahraničních dopravců, kteří využívají naše dálnice a rychlostní silnice, musí se slevy mýtného negativně odrazit v rozpočtu

Státního fondu dopravní infrastruktury. V této podobě nelze předložený návrh podpořit.

Dále bych si dovolil několik slov k navrhované regulaci reklamních zařízení podél dálnic a rychlostních silnic. Předně chci zdůraznit, že novela zákona, jako je zákaz reklamních nosičů, fakticky neobsahuje. Pouze, a dovolte mi to říci, vytěsňuje z dálnic a rychlostních silnic jednu skupinu provozovatelů reklamních zařízení a nahrazuje ji novou skupinou provozovatelů reklamních zařízení, a to za cenu řady, podotýkám, možná žalob, možná i arbitráží. Domnívám se, že v žádném případě nepředstavuje úpravu, která by znamenala omezení počtu reklam, jak je opakovaně ze strany Ministerstva dopravy deklarováno. Naopak, a opět si dovoluji říci, cíleně vytváří prostor pro novou skupinu provozovatelů reklamních zařízení, kteří se potřebují dostat nebo rozšířit své působení v této oblasti trhu, který je v současnosti dle mého názoru již zcela obsazen. Proto opětovně zdůrazňuji, že předložená novela zákona představuje pouze a pro mě fiktivní regulaci reklamních zařízení, která je nasměrována na vytěsnění stávajících provozovatelů a nahrazení novými provozovateli reklamních zařízení.

Dovolím si pro ilustraci uvést několik skutečností. Novela umožňuje nová reklamní zařízení pro reklamu jakékoliv provozovny, i té, která nemá oprávnění a jejíž činnost vůbec nesouvisí s provozem na dálnici a rychlostní silnici. Postačuje, aby se provozovna nacházela ve vzdálenosti 200 metrů od reklamního zařízení. Ministr dopravy si navíc – respektive teď, pane ministře, promiňte, Ministerstvo dopravy v té obecné poloze si přes hospodářský výbor prosadilo na dálnicích a rychlostních silnicích možnost zřizování a provozování informačních a navigačních tabulí s místem vyhrazeným pro reklamu, které nejsou podle zákona reklamními zařízeními, a tak nepodléhají regulaci reklamních zařízení. To znamená, že nejsou časově limitovány, mohou být povoleny na dobu neurčitou a při povolování nejsou posuzovány podle zákonem vymezených hledisek bezpečnosti provozu na dálnicích, to jest nemusí být ani vybaveny bezpečnostními svodidly.

Ve snaze nově otevřít trh reklamních zařízení novým subjektům novela zákona ruší řádně povolená reklamní zařízení a opět dle mého názoru tím vystavuje Českou republiku možným arbitrážím – přál bych si, aby tomu tak nebylo, ale pokládám za potřebné na to upozornit –, arbitrážím, ve kterých se budou možná zahraniční investoři nepochybně bránit a požadovat podle mezinárodních dohod o ochraně investic kompenzace za zmařené investice. Aniž bych tedy předjímal výsledek zmíněných arbitráží, již ze samotného uplatnění kompenzace vyvstanou náklady na straně České republiky.

Proto se tedy ptám, jak hodlá Česká republika v nastalých sporech obhájit takzvaný veřejný zájem na nové regulaci reklamních zařízení, když

jeden řetězec reklamních zařízení nahrazuje novým řetězcem reklamních zařízení, která nemusí vůbec mít souvislost s provozem na pozemních komunikacích a ani splňovat požadavky na bezpečnost silničního provozu.

Proto závěrem chci dodat, že pokud bude zákon schválen v této podobě, bude to znamenat ne omezení reklam na dálnicích a rychlostních silnicích, ale možná i jejich nárůst, a to nárůst i těch zařízení, která budou mít zcela nesporně negativní dopad na provoz na dálnicích.

Zároveň tedy se hlásím do podrobné rozpravy s pozměňovacími návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To byla jediná přihláška do obecné rozpravy, kterou jsem tu viděl, takže pokud už teď se nikdo další nehlásí, můžeme snad obecnou rozpravu ukončit a rovnou můžeme přejít k rozpravě podrobné, kde bych znovu dal poslanci Smýkalovi slovo.

Poslanec Josef Smýkal: Kolegyně a kolegové, já se pouze přihlašuji ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem předložil v elektronické podobě, a zároveň oba dva předávám zpravodaji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Další přihlášený je pak poslanec Jaroslav Plachý. Ano, pane poslanče, prosím, můžete.

Poslanec Jaroslav Plachý: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, páni ministři, dámy a pánové, dovoluji mi, abych načetl jeden pozměňovací návrh. Navrhuji, aby se novelizační bod 14 bez náhrady vypustil.

Dovolte mi krátké odůvodnění. Zákon číslo 152/2011 Sb. vymezuje souvisle zastavěné území obce pěti a více budovami odlišných vlastníků. Ministerstvo dopravy navrhuje vypustit odlišné vlastnictví z této definice, protože – cituji – „vlastnické vztahy k nemovitostem jsou v čase proměnné, a proto tato definice vykazuje neúměrné požadavky na zjišťování vlastnických práv k dotčeným nemovitostem“. Víme, že vše v čase je proměnné, nicméně vlastnické vztahy k nemovitostem jsou sice také proměnné, ale že by se měnily několikrát za den, to určitě nehrozí. Druhý argument, který Ministerstvo dopravy uvedlo, takzvané neúměrné požadavky na zjišťování vlastnických práv k dotčeným nemovitostem, je také úsměvný, protože v době internetu, v době, kdy katastr nemovitostí je k dispozici jedním klikem, si myslím, že úředník by tuto záležitost u pěti nemovitostí mohl bez problémů zvládnout.

Návrh Ministerstva dopravy tím, že rozšiřuje souvisle zastavěné území obce, a tím usnadňuje výstavbu dalších reklamních zařízení, jde de facto proti záměru Ministerstva dopravy omezit reklamu. Pokud proto nechce být

pan ministr dopravy nařčen z pokrytectví, měl by podpořit automaticky můj pozměňovací návrh, který zužuje souvisle zastavěná území obce. Děkuji mu za případnou podporu a vám ostatním taky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pana poslance Pavla Hojdu, posledního přihlášeného do podrobné rozpravy.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl podat pozměňovací návrh, který jsem předložil rovněž elektronicky. Ale protože tam jsou některé překlepy, přečetl bych ho. Jedná se víceméně o návaznosti na vystoupení kolega Smýkala, který zde hovořil o otázce slev na mýtném.

Pozměňující návrh je tedy následujícího znění. Jedná se o doplnění článku V odstavce 3, který nově zní: Vláda může nařízením stanovit, že se provozovateli vozidla v systému elektronického mýtného poskytne sleva na mýtném celkově uloženém za časové období stanovené nařízením vlády, pokud výše mýtného uloženého v průběhu tohoto časového období za užití zpoplatněných pozemních komunikací tímto vozidlem převyšší částku stanovenou nařízením vlády. Výše slevy na mýtném může činit nejvýše 13 % z výše mýtného stanoveného u takového vozidla v případě, pokud by se sleva neposkytla. Celková sleva v mýtném systému za příslušný rok bude refundována do rozpočtu státního fondu ze Státního fondu životního prostředí – myslím tím do rozpočtu SFDI ze Státního fondu životního prostředí České republiky – do 15. 3. následujícího roku.

Dále je doplnění dalšího odstavce 4, který zní: Odst. 4. Státní fond životního prostředí poskytuje prostředky dle odst. 3 ze zákona č. 388/1991 Sb. § 3 odst. 1 písm. a). A název zákona by se měl změnit tedy následovně: Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 388/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony.

Zdůvodnění už zde řekl poslanec Smýkal a já mu za to i děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, tolik k podrobné. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí? Ano, hlásí se. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Já mám také pozměňovací návrh. Nepodal jsem ho elektronicky, takže ho jenom načtu.

Navrhuje se v části první – změna článku II Přejícná ustanovení. Přejícná ustanovení znějí:

„1. Reklamní zařízení, jehož zřízení a provozování na dálnici, silnici I. třídy, včetně rychlostní silnice, nebo na silničním pomocném pozemku

nebo v silničním ochranném pásmu bylo silničním správním úřadem povoleno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na dobu určitou, lze nadále provozovat za splnění podmínek uvedených v platném povolení po dobu účinnosti rozhodnutí, kterým bylo reklamní zařízení povoleno.

2. Reklamní zařízení provozovaná bez platného povolení silničního správního úřadu musí jejich vlastník odstranit bez zbytečného odkladu, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne účinnosti zákona.

3. Neodstraní-li vlastník reklamní zařízení ve stanovené lhůtě uvedené v bodu 2, postupuje se podle § 25 odst. 10 a 11 nebo § 31 odst. 8 až 10 zákona č. 13/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“

Je to ryze technická věc, která zabrání tomu, abychom byli žalováni pro případnou retroaktivitu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A po poslanci Humlovi ještě mě požádal pan poslanec Smýkal – tedy ještě v rámci podrobné rozpravy. Takže prosím.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji. Já jenom pro záznam, aby vše bylo v naprostém pořádku. Pozměňovací návrh, ke kterému jsem se přihlásil – resp. pozměňovací návrhy jsou poznamenány pod číslem 940.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď už je to snad opravdu všechno, jsou to všechny přihlášky do podrobné rozpravy. Mohu snad podrobnou rozpravu definitivně uzavřít a zároveň tedy můžeme ukončit celé projednávání druhého čtení tohoto návrhu. Myslím si, že tomu nic nebrání, takže děkuji a končím.

A teď je další bod

3.

Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - druhé čtení

To je, tento tisk 426, záležitost ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila a já bych tedy požádal ministra Pospíšila... (Přichází do sálu.) Ano, já bych požádal ještě jednou pana ministra Pospíšila, jestli by uvedl tisk 426, což je vládní návrh zákona o mediaci. My se teď nacházíme ve druhém čtení, tak prosím, aby ho i ve druhém čtení uvedl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedl tento návrh zákona. Chci avizovat, že se jedná o z hlediska fungování justice velmi důležitý zákon. Není to pouhá novela, ale úplně nový zákon, který má dát šanci našim občanům řešit netrestní spory na základě dohody, mediace, bez – řekněme – ingerence soudu a bez rozsudku soudu.

V zásadě každý justiční systém v demokratickém právním státě umožňuje v případě vzniku sporu občanům, pokud je to vhodné a jsou pro to podmínky, aby se primárně občané dohodli, aby našli konsenzus a vyřešili spor na základě vlastní vůle. Je to vždycky levnější, než když soud rozhoduje a vynáší rozsudek. Je vždycky lepší, pokud se dosáhne konsenzu, kdy tedy obě strany jsou srozměny s výsledkem, což u rozsudku většinou nebývá, tam bývá většinou jeden spokojený a jeden nespokojený, často jsou nespokojeni oba dva, takže v případě mediace se tomuto předchází tím, že tedy tam dochází k jakési dohodě. Z pohledu státu je to i méně nákladné, protože placení drahých služeb justice, která je všude ve světě drahá, samozřejmě se sníží tím, že věc řeší mediátor, nikoliv soudce.

Vy jste, dámy a pánové, projednali tento návrh zákona v prvním čtení. Mezitím proběhla velmi závažná debata o návrhu na ústavněprávní výboru. Já se za chvíli k usnesení ústavněprávního výboru vyjádřím.

Snad pouze zopakují, že základní princip mediačního řízení je, že mediátor by neměl být soudce. Měl by to být často i laik. To znamená, na jedné straně se doporučuje, aby to byl advokát, nicméně my zde dáváme variantu, aby to buď byl advokát, anebo jiný mediátor. Mediační řízení je neformální, proto většinou bývá rychlé. Snahou je najít konsenzus. Na druhé straně návrh zákona, který máte před sebou, přináší jasná pravidla pro to například, kdo se může stát mediátorem. To znamená, jsou zde zákonné podmínky, mimo jiné jsou zde i podmínky vzdělanostní, podmínka zkoušky. Takovýto mediátor bude veden ve veřejném seznamu, který povede Ministerstvo spravedlnosti. Ministerstvo spravedlnosti také bude odpovědné za zkoušení mediátorů a tedy za jejich odbornou úroveň. Zákon také stanovuje sankce pro mediátora, který poruší zákon.

Předložený návrh zákona také řeší otázku, co s tou mediační dohodou. Takováto mediační dohoda by primárně neměla mít stejný charakter jako rozsudek, který vynáší státní orgán a je projevem státní moci. Mediační výsledek zkrátka je forma dohody. Nicméně na druhou stranu naším cílem je, aby určitý význam a případně za určitých okolností byl takovýto smír vykonatelný. V naší koncepci se počítá s tím, že soud bude moci vzít takovouto dohodu a v zásadě o ní rozhodnout v podobě takzvaného smíru. V takovémto případě pak by takovýto soudní smír byl vykonatelný. Nebo je možné, aby takováto mediační dohoda byla přenesena do formy

notářského zápisu, získala tedy formu veřejné listiny, a pak by také byla přímo vykonatelná, byl by to přímý exekuční titul.

To je důvod, proč mám trochu problém a trochu větší problém s jedním z bodů, který přijal ústavněprávní výbor při svém projednávání, a to je koncepce přímo vykonatelných mediačních dohod v případě, že je uzavírá advokát. Domnívám se, že takováto koncepce, která byla zvolena ústavněprávním výborem, je v rozporu s filozofií mediace jako takové. Mediace zkrátka má být neformální pokus za účasti nestranné třetí osoby dohodnout se smírně na vyřešení právního problému a nalézt určitý konsenzus. Takováto dohoda by primárně neměla být vykonatelná. Také ve většině zemí Evropské unie a tam, kde mediace jsou upravené, sama o sobě ona bezprostřední mediační dohoda není přímo vykonatelná. To, že může být učiněna ve formě notářského zápisu následně nebo že může být posvěcena soudem a může mít charakter soudního smíru, to už je druhá věc. To už je nicméně další krok, který teprve následuje poté, co mediační dohoda je uzavřena.

Vnímám jako problém návrh ústavněprávního výboru, který víceméně konstatuje, že pokud mediátorem bude advokát, pak je možné, aby byla uzavřena dohoda, která bude přímo vykonatelná. Těch důvodů, proč Ministerstvo spravedlnosti konstatuje, že máme s tímto návrhem problém, je celá řada. První důvod je koncepční. Nedomníváme se, že je správné přesouvat na advokáty oprávnění v zásadě vytvářet veřejné listiny. Domnívám se, že jednou z kvalit právního státu je dodržování a rozlišování některých právnických profesí a rozlišování toho, co dělá advokát jako nezávislá svobodná profese, nezávislá na státu, která by neměla vykonávat veřejnou moc, notář, který v zásadě je do určité míry výhonkem státní moci a který se spolupodílí na činnosti soudu ve svých agendách typu dědické řízení, sepisování veřejných listin, úschova atd., případně exekutor, pokud v daném právním systému existuje, a který také fakticky vykonává veřejnou moc. Míchání působností těchto tří právnických profesí, které historicky vznikly, nikdy nepřispělo ke kultivaci právního státu a vždycky v praxi dříve nebo později přineslo problémy. Zkrátka a dobře to, že evropská právní kultura dva tisíce let zná notáře nebo osoby, které sepisují veřejné listiny z doby – řekněme – latinského notářství, a advokáty, kteří zastupují zájmy klienta, nejsou nestranní, ale hájí zájmy klienta i proti vůli veřejné moci, proti státu, toto rozlišení zkrátka má svoji tradici, svoji logiku a svůj význam. To je ten hlavní filozofický důvod, proč pro Ministerstvo spravedlnosti je velkým problémem drobná změna, v uvozovkách drobná změna, která umožňuje advokátovi, bude-li mediátorem, aby si fakticky sáhl na veřejnou moc, aby fakticky byl také výhonkem té veřejné moci a sepisoval ne běžné listiny, běžný smír nebo běžnou dohodu, ale dohodu, která má už punc veřejné moci a která už je přímo vykonatelná, která je

fakticky exekučním titulem bez samotného rozsudku soudu. Je to podle nás průlom, který kdyby dále následoval a byl by rozšiřován, fakticky může dlouhodobě odstranit rozdíl mezi profesí advokáta a profesí notáře, a přinese to velký problém.

Klíčovou věcí u advokacie je její nezávislost na státní moci. Ve chvíli, kdy se advokát bude podílet na výkonu veřejné moci například tím, že bude sepisovat přímo vykonatelné veřejné listiny, tak logicky – protože to je vykonávaná státní veřejná moc – bude moci stát nad činností tohoto advokáta zařídit a nařídit dohled. Tedy začíná něco, co na první pohled vypadá lákavě – advokát dostane další pravomoc – a na druhé straně je zde právě to, že stát bude muset vykonávat dohled nad advokáty, kteří vykonávají nebo by vykonávali v této oblasti státní moc. To je hlavní důvod, proč jsme proti tomuto, protože to je míšení jednotlivých právnických profesí a je to potlačení principu nezávislosti advokáta na státní moci, na veřejné moci a také na státní kontrole. Ostatně proto tady je advokátní komora, aby advokáti sami sebe kontrolovali a nekontroloval je přímo stát. To je základní princip, proč advokátní komora vznikla a proč má svoji logiku a svoji důvodnost.

Já vás tedy prosím, vážené kolegyně a kolegové, abyste věnovali tomuto drobnému návrhu velkou pozornost, protože z pohledu čistoty právnické profese a kultivace právního státu má tato drobná změna velký význam. Není to jenom o tom právním byznysu, kdo bude, nebo nebude uzavírat takovéto dohody, ale je to opravdu o tom, že se nám začnou stírat rozdíly mezi právníckými profesemi, a to bych já považoval za mimořádně nešťastné a před tím tedy opravdu velmi výrazně varuji.

Zcela pomíjím praktické argumenty jako například to, jak stát, potažmo Ministerstvo spravedlnosti zajistí kontrolu čtrnácti tisíc advokátů, kteří budou mít možnost vykonávat takovouto činnost, když víme, jaké problémy máme s kontrolou jiných právnických profesí typu notáři, exekutoři atd., protože opět je to o úřednících, o penězích poplatníků, za které ty úředníky budeme platit atd. Plus bych mohl jmenovat další praktické důvody, které mě vedou k opatrnosti před tím návrhem. Nechci vás s nimi obtěžovat, ale považoval jsem za důležité zdůvodnit ten klíčový filozofický argument, který mě vede k tomu, že takovýto návrh těžko mohu podpořit. Není možné stírat rozdíly mezi nezávislým advokátem a notářem, který je výhonkem veřejné moci, který fakticky vykonává veřejnou moc na základě zákona a v rozsahu zákona.

Dámy a pánové, tolik tedy zdůvodnění a pozice Ministerstva spravedlnosti, respektive moje, k tomuto návrhu. My tedy podporujeme usnesení ústavněprávního výboru až na tu část, kterou jsem zde zmiňoval – na tu část, kdy by advokáti měli uzavírat mediační dohody, které budou přímo vykonatelné, to znamená budou mít charakter veřejné listiny a budou takto

vyjmuty z toho, že by je soud přezkoumával, a teprve pak z nich dělal exekuční tituly.

Dámy a pánové, jednak vás prosím o podporu tohoto návrhu, protože jsem přesvědčen, že je třeba v českém systému mít také samostatnou úpravu mediací, tak aby ji občané mohli více využívat, aby ostatně i soud mohl přikazovat účastníkům řízení, aby se podrobili mediátorovi a pokusili se soudní spor vyřešit, protože to má nejen ekonomické a časové aspekty, ale hlavně dohoda, která je uzavřena, bývá stabilní a bývá více akceptována než rozsudek, kde zkrátka soud vrchnostensky rozhoduje. Zvláště důležité toto je v oblasti rodinného práva, kde citové vztahy a jiné prvky by měly směřovat k tomu, že by se účastníci sporu měli vždycky dohodnout a preferovat dohodu řekněme před autoritativním rozhodnutím státu.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost a prosím o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento návrh jsme přikázali ústavněprávnímu výboru. Usnesení máme jako tisky 426/1 a 426/2. Prosím poslankyni Ivanu Weberovou, zpravodajku výboru, aby se vyjádřila.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, jak už tady řekl pan ministr, tento návrh zákona byl projednán ústavněprávním výborem na jeho 39. schůzi dne 18. ledna. Ústavněprávní výbor doporučil Sněmovně, aby přijala návrh zákona ve znění změn a doplňků, které byly odhlasovány v ústavněprávním výboru.

Jedná se tedy o tu změnu, kterou zde uváděl pan ministr, že by mediační dohody, které by byly sepsány advokátem, byly přímo vykonatelné. Potom se jedná o další změnu, která řeší přeshraniční mediace, s tím, že stavení promlčecích lhůt bude podle této změny platné i pro mediace, které proběhly v jiném členském státě. Dále byl přijat pozměňovací návrh, podle kterého soud bude moci schválit mediační dohodu ve formě smíru. Bude o tom muset rozhodnout do sedmi dnů. To znamená, že tato dohoda potom bude vykonatelná ve formě soudního smíru.

Pokud je mi známo, návrh na zamítnutí tohoto zákona nebyl podán.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen Vojtěch Filip a Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, páni a pánové, vystupují ve střetu zájmů, protože jsem advokát s číslem advokátního průkazu 7265.

Já bych rozuměl tomu, co říká pan ministr, když tak vehementně hájí zájmy ostatních profesních skupin v právnických profesích, kdyby stát ne-

zasahoval do advokacie poměrně razantním způsobem právě tím, že ministr spravedlnosti je oprávněn dát kárnou žalobu. A dokonce to bylo v jednu dobu víceméně zneužíváno, což se objevilo i na sněmu advokátní komory, nejméně dvěma ministry spravedlnosti, a to i ve věcech politického charakteru. Myslím si, že to byl zásah velmi nepřiměřený. Sám jsem obhajoval jednoho advokáta před kárnou komorou.

Vy jste to nebyl, pane ministře. Nechci reagovat přímo na slova pana ministra, která řekl z lavice.

Jenom říkám, že kdyby tomu tak bylo, tak by samozřejmě takové oprávnění u ministra spravedlnosti nebylo, kdyby to byl čistě výkon zcela nezávislé činnosti.

Pokud to pan ministr takto tvrdí, tak se musí zvážet i druhá stránka věci, nakolik tedy stát může zasahovat i do kárného řízení v advokátní komoře.

Já nezpochybňuji jinak tu argumentaci. Je to samozřejmě mezní hranice, ve které se ocitáme, kdy bude mediace prováděna i advokáty, ale na druhou stranu musím říci, že pokud existují věci, které se řeší zejména v právu rodinném, to znamená i dohoda rozvedených manželů o výchově dětí, a existují i jiné dohody, které může sepsat advokát, tak v tomto ohledu zásah do výkonu moci je podle mého soudu proti jiným zásahům a privatizaci státní moci minimální. V tomto ohledu si ponechávám na své úvaze, jak se k návrhu ústavněprávního výboru v hlasování zachovám.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím nyní pana poslance Jiřího Paroubka ještě do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, každý z nás poslanců dostává celou řadu nejrůznějších připomínek a námětů od nejrůznějších zájmových skupin, lobbistických skupin. To asi patří k demokracii. Myslím, že kvalifikací nás všech jako profesionálních politiků je se v těch věcech vyznat a poznat to, co řekněme má význam, co má větší význam, co má menší význam.

Já se přiznám, že o tom zákonu o mediaci jsem toho moc nevěděl. V posledních dnech jsem si trochu některé věci zjišťoval. Stejně jako vy, předpokládám, jsem dostal přípis, dopis, od rady Asociace mediátorů České republiky, která, jak jsem si zjistil, je členem Světového fóra mediátorů, takže to nejsou tak úplní samozvanci. Řekl bych, že jsou to dokonce lidé, kteří se v těch věcech, alespoň podle obsahu toho dopisu, vyznají. Já bych chtěl upozornit na některé záležitosti.

Záměr je určitě dobrý. Podle mého názoru jako neprávnicka může vést k tomu, že se omezí rozsah právních sporů. Uvedu tady některé věci, které stojí za zamyšlení.

Cituji z toho dopisu: „Žádáme vás o zvážení dále uvedených výtek k některým principům návrhu, resp. o schválení zákona ve formě, v níž nebudou obsažena nevhodná ustanovení, která popírají institut mediace ve smyslu, v jakém je zakotven v evropské úpravě a v jakém se dlouhodobě osvědčuje v praxi evropských států.

Pro zavedení mediace jako nového institutu v českém právním prostředí je podle našeho přesvědčení nezbytné nastavit jednotný standard provádění mediace. Zároveň by se měla česká právní úprava podle našeho názoru inspirovat dlouholetými zkušenostmi ze zahraničí. Měla by být založena na principu postavení mediátora jako osoby, která neodpovídá za předmět sporu a stranami přijaté řešení, jejíž kvalifikací je dovednost v technikách mediace, nikoliv právnické vzdělání, a která je jakýmsi neformálním pomocníkem v komunikaci stran, nikoliv kvaziúřední osobou mající pravomoc dodávat mediační dohodě povahu soudního rozhodnutí. Její zákonná regulace je významná jak z hlediska ujednacení standardu procesu mediace a výkonu činnosti mediátora, tak z hlediska uvedení mediace do povědomí široké veřejnosti.

Základním principem mediace, odrážejícím se v zahraničních, zejména evropských právních úpravách i praxi, je neformální proces řešení konfliktů mezi stranami, kterým jsou strany vedeny k nalezení vlastního smírného řešení a v němž mediátor hraje roli toho, kdo stranám kvalifikovaným způsobem pomáhá komunikovat. Ve věci však za strany nijak nerozhoduje, neposuzuje správnost a platnost jimi dosažené dohody, nedoporučuje jim řešení. Základní povinností mediátora je zachovávat si svoji nestrannost, nezávislost a nezpochybnitelnou distanci od předmětu sporu, jakož i od řešení nalézaného stranami. Právě taková distance je bezvýhradnou podmínkou, aby mediátor v žádné ze stran nevzbudil pochybnost o tom, zda proces mediace nevede ku prospěchu pouze jedné ze stran a jí navrhovanému řešení. V té souvislosti je pak nezbytné jasně odlišit pozici mediátora od pozice jiných profesí podílejících se na řešení soukromoprávních sporů, a to jak na straně rozhodujících osob /soud, rozhodce atd./, tak na straně osob jednajících v zájmu jedné ze stran /advokát, soudní exekutor atd./.

Zásady výše uvedené jsou v předkládaném návrhu obsaženy, a to na základě shody odborné veřejnosti, resp. všech dotčených profesních skupin, které se podílely na přípravě návrhu zákona v pracovní skupině při Ministerstvu spravedlnosti. Návrh zákona je však – bohužel – zároveň vnitřně rozporný a směrem k profesní skupině advokátů tyto principy nelogicky a nesystematicky prolamuje. Návrh zákona bez spravedlivého důvodu přináší odlišné a privilegované postavení advokátů při provádění mediace, a to při prokazování kvalifikace a při výkonu dohledu nad výkonem mediace.

Návrh zákona, resp. návrh změny občanského soudního řádu zejména nedůvodně privileguje mediátory-advokáty, resp. mediátory-právníky v přístupu ke kauzám, v nichž bude mediace, resp. první mediační sezení, nařízena soudem. Navrhovaná úprava se přitom dostává podle našeho názoru do kolize se zákonným pořádkem, neboť ‘prosti’ mediátoři jsou úpravou diskriminováni, bez oprávněného důvodu je jim znemožněna účast na hospodářské soutěži a jednotlivcům, resp. potenciálním účastníkům mediace je upíráno právo na svobodnou volbu dodavatele služby.

Dále podotýkáme, že pozměňovacím návrhem ústavněprávního výboru Sněmovny jsou základní principy mediace v případě mediátorů-advokátů dále prolomeny. Výbor navrhuje, aby advokáti odpovídali za soulad mediační dohody se zákonem, zejména však aby mediační dohoda mohla být v případě advokátů sjednaná s doložkou vykonatelnosti. Tento návrh je v přímém rozporu s principem nezávislosti a nestrannosti mediátora a tak dále.

A dále, v úplném závěru, žádáme proto, abyste při projednávání návrhu zákona vzali tato hlediska na zřetel a přijali takový zákon, který bude konformní s evropskými právními úpravami mediace a současně bude skutečným a efektivním východiskem pro ustálení mediace jako plnohodnotné a smysluplné alternativy soudního řízení v povědomí široké veřejnosti.“

Já myslím, vážený pane ministře, že tady nejsou nějaké kategorické připomínky ze strany té Asociace mediátorů, ale ty věci skutečně by měly být k zamyšlení, a já se domnívám, že podle toho, jak to tady je uvedeno, pokud s těmi záležitostmi nebude udělána nějaká změna, tak já samozřejmě se vyjádřím svým způsobem, to jest, že budu hlasovat proti tomuto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bylo. A ještě prosím pana poslance Chvojku a pak tedy pana poslance Křečka k tomuto tématu. Prosím, pan poslanec Chvojka jako první. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Dobrý večer, dámy a pánové. Děkuji za slovo.

Když jsem dneska ráno jel tramvají, tak jsem čekal, že diskuze k tomuto zákonu, k tomuto bodu, nebude tak klidná, jako to bylo v prvním čtení, když už jsem vystupoval v rámci prvního čtení k tomuto zákonu a tento zákon jsem podpořil. Myslím si, že má svoji logiku, má svoje důvody. Určitě je potřeba, aby v české společnosti vznikl nějaký další, alternativní způsob řešení sporů, a zákon o mediaci mi přijde jako v podstatě dobrá a účinná věc, jak těm soudním sporům alespoň v nějakém způsobu – nějak to číslo omezit.

Nicméně jsem byl jeden z těch, kteří na půdě ústavněprávního výboru

hlasovali pro ten pozměňovací návrh, který panem ministrem nemá být, nebo dle jeho názoru by neměl být schválen. Já si myslím, že – kolega Benda také říká, že nemá – myslím, že to hlasování bylo přece jenom většinové a většina ústavněprávního výboru řekla, že by ten pozměňovací návrh schválen být měl.

Já si myslím, že dochází k několika omylům. Já bych jich jenom pár chtěl vysvětlit – například v již zmiňovaných dnešních Lidových novinách, kde Petr Hruška, kouč ze společnosti Český koučink – ani jsem netušil, že taková společnost existuje, a nevím tedy ani, co dělá – v podstatě opakuje dle mého názoru některé omyly, které už zazněly na půdě ústavněprávního výboru. Cituji: „V návrhu zákona je háček. Podstatou činnosti advokátů je vyhrát spor pouze jedné straně, a ne pomáhat oběma stranám najít přijatelné řešení. Přínos nového zákona o mediaci však závisí na kvalitě osobnosti zapsaných mediátorů a zejména na jejich schopnosti pomoci oběma znesvářeným stranám při nalezení dohody. Advokáti jsou však zastupci pouze jedné ze stran, a proto nemohou být nestranní tak jako notáři, kteří dosud vykonatelnost udělují. Došlo by k posílení pravomoci advokátů preferujících jednu stranu na úkor na stranách nezávislých notářů.“

Pokud bychom měli podpořit tento názor, tak bychom do toho zákona o mediaci v podstatě neměli vůbec dát možnost, aby mediaci prováděli advokáti, protože zde už dochází k určité předpojatosti, o které jsem mluvil už na půdě ústavněprávního výboru, že prostě advokát sám o sobě nemůže prostě tu mediaci dělat, protože není nestranný z titulu své funkce, z titulu svých zvyklostí, prostě není nestranný a tu mediaci by dělat neměl. Nevím tedy, proč jsme do toho zákona to nedali, proč to tam ministerstvo nedalo, že advokát nemůže dělat mediaci, protože nemůže být nestranný. Já si myslím, že tomu tak není, že prostě došlo i k jednomu dalšímu hlubokému omylu, prostě v tom návrhu, v tom pozměňovacím návrhu je, že pokud advokát uzavře mediační dohodu, nebo pomůže uzavřít mediační dohodu, tak už v této věci nemůže poskytovat dále jakoukoli další právní pomoc. Takže tam už je absolutně vyloučeno dle mého názoru, aby v této věci zastupoval jednu ze stran mediační dohody.

Já cítím, že argumenty proti tomu pozměňovacímu návrhu samozřejmě dají se odůvodnit nějakými právními principy nebo kvazilogikou, ale podle mě jde čistě o to, že dosavadní mediátoři cítí konkurenci, cítí, že lidé spíš budou chodit za advokáty než za nimi, notáři samozřejmě si chtějí zanechat monopol, pokud bude zabráněno exekutorům – zabráněna možnost psát exekutorské zápisy, takže dle mého názoru jde pouze čistě o konkurenční boj, jinak si myslím, že návrh ústavněprávního výboru má logiku, že prostě člověk, občan, který podstoupí mediaci nebo chce podstoupit mediaci, by si měl vybrat, a pokud bude chtít, aby ta dohoda, kterou uzavře, byla vykonatelná, tak má prostě tento způsob, má tuto možnost, a já si myslím, že

bychom si neměli hrát na nějakou kvaziprávní logiku, ale dle mého názoru, opakuji, jde čistě o konkurenční boj a to je dle mého názoru – takto argumentovat je hloupé. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pana poslance Křečka bych požádal, aby vystoupil.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já v podstatě chci jenom zdůraznit to, co řekl pan kolega Chvojka. Advokát je advokát a mediátor je mediátor. Nevím, proč se to tady stále směšuje, prostě mediátor je ten, kdo složí mediatorské zkoušky, jaké zaměstnání dělal předtím nebo jaké bude dělat potom, vůbec není podstatné. On v této chvíli je mediátor, snaží se dohodnout spor, který je, vyřešit spor, který je, a na jeho vzdělání, na jeho – co dělal předtím nebo potom – to nemá žádný vliv. Ale teď, jakmile je ten spor dohodnut, nastává jiná situace. Nastává situace ta, že je-li advokátem čili osobou znalou práva, také to může těm lidem sepsat. Kdežto normálně mediátor může říct co? „Dohodli jsme se, no dobře, ale to je všechno, běžte zítra za notářem, on vám to sepíše.“ Ale do té doby se může říct řada věcí, kdežto je-li tím mediátorem náhodou také advokát ještě navíc, tak advokát může říct: „Já vám to hned teď sepíšu, podepíšeme to, jdete domů už s dohodnutou věcí, s vykonatelným, a váš spor je definitivně rozhodnut.“ To je to, co ústavněprávní výbor schválil a co já myslím je ku prospěchu těch věcí, těch lidí, kteří před těmi mediátory stojí a kterým to nikdo jiný než ten advokát udělat nemůže. Čili není to prosím vás žádné zvýhodnění advokátů, zdaleka ne všichni advokáti budou také mediátory, mediátor musí složit zvláštní zkoušky a řada advokátů se tomu prostě věnovat nebude, ale bude-li se náhodou vedle své advokátní činnosti ještě věnovat mediaci, tak má tuto možnost těm lidem ten komfort té služby daleko zlepšit. Není to nic proti ničemu a myslím, že to rozdělování a ztotožňování, kdo je a kdo není závislý, není na místě.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem se přihlásil ke slovu po vystoupení pana kolegy Křečka, které bylo naprosto perfektní. Myslím si, že můžu na něj pouze navázat v tom slova směru, že on vysvětlil přesně, o co v té věci jde, a do jisté míry musím polemizovat bohužel s názorem pana ministra v některých aspektech, které zde on uvedl.

Za prvé samozřejmě, že pokud jde o roli mediátora-advokáta, tak ta je zakotvena ve vládním návrhu, nejsou to poslanci ústavněprávního výboru, kdo by do tohoto procesu vsunovali advokáta. Je to věc, která je předmětem vládního návrhu. Pokud dojde mezi stranami k určitému sporu, tak ta strana si vybere dobrovolně nějakého mediátora. Jestli na základě výsledku, který třeba konkrétní mediátor má, zvolí konkrétního advokáta, tak je to na jejím dobrovolném rozhodnutí. Nikdo ji k tomu nenutí, ona samozřejmě může využít i jiných prostředků práva, které má, a může si zvolit samozřejmě i osobu, která by byla neadvokátem. Ale když už si takovou osobu zvolí, tak samozřejmě pokud dojde k určitému konsenzu s tou protistranou, která jí dluží za určité služby nebo dodala nekvalitní služby, a chce s ní dohodnout určitou míru konsenzu a vyřešit ten spor, který mezi nimi může být, ještě před soudním řízením nebo už v průběhu soudního řízení, tak je přece v zájmu těchto stran, pokud k té dohodě dospěly, aby měly možnost ihned takovou doložku mezi sebou uzavřít. Protože je pravdou, že takový konsenzus je velmi křehký, je řekněme vachrlatý, on může vytrvat po určitou dobu, než si to ty strany zase případně jaksi rozmyslí. A pokud i v odůvodnění stanoviska Ministerstva spravedlnosti je jaksi psáno, že mohou tyto strany tedy vesele vyrazit za notářem, nebo dokonce za exekutorem, který tedy následně by tu exekuci dokonce i mohl tedy i teoreticky vést, i když tam by byl asi dneska už i podle právní úpravy střet zájmů, tak si myslím, že není přece nic proti ničemu, aby dobrovolně vybranému mediátorovi, který splní požadavky a podmínky zákona a jeho doložka vyjadřuje vůli těch dvou stran, toto oprávnění nedat. Mají ho i ostatní profese.

Pokud jde o vnos řekněme té další míry veřejné kontroly, o které zde hovořil pan ministr, tak je třeba říci, že advokáti už dnes jsou pod vyšší mírou veřejné kontroly, nikoliv pouze ze strany České advokátní komory, jak uvedl pan ministr, v případě například prohlášení ověřování shod, prohlášení o pravosti podpisu je zde opět další míra kontroly u konverzí dokumentů, je zde míra kontroly dokonce ze strany Ministerstva vnitra. Takže i další orgány veřejné moci do tohoto procesu vstupují. A já jsem rád, že ministr spravedlnosti by mohl vykonávat takovou kontrolu. Není to ovšem kontrola nad čtrnácti tisíci advokáty, jak zde uvedl pan ministr. Jedná se pouze o kontrolu nad těmi, kdo získají speciální zkouškou oprávnění vykonávat mediátorskou činnost. To znamená, já si osobně myslím, že se bude jednat spíše o desítky, maximálně stovky advokátů, nikoliv o čtrnáct tisíc advokátů, které by muselo Ministerstvo spravedlnosti kontrolovat.

Takže dnes je vlastně cílem té novely umožnit stranám dosáhnout smírného vyřešení sporu a to usnesení, které zde do jisté míry bylo takto vyzdvíženo panem ministrem ze strany ústavněprávního výboru, pouze umožňuje stranám tohoto sporu, aby tuto svoji dohodu mohly zachytit ve

vykonatelné dohodě, aniž by musely tedy znovu jít za notářem, zaplatit mu notářský poplatek, nebo znovu jít za exekutorem a zaplatit mu jeho poplatek na této službě, kterou by musel vykonat. Mediátor-advokát musí být nestranný, nemůže v té věci poskytovat právní služby, nemohl poskytovat právní služby stranám předchozím v nějakém vztahu nebo i samozřejmě následně. To znamená, zde je jeho nestrannost zcela podmínkou a to, co řekl pan poslanec Křeček, je jednoznačné a vyplývá to z obsahu zákona.

Pokud jde o vyšší míru ochrany, je třeba říci, že usnesení ústavněprávního výboru naopak dává účastníkům ještě vyšší míru ochrany z hlediska souladu takovéto uzavřené dohody se zákonem. Do usnesení ústavněprávního výboru bylo tedy zahrnuto právě ustanovení, které říká, že pokud strany dohodnou právě před mediátorem-advokátem tuto dohodu, tak advokát odpovídá za soulad této dohody se zákonem. Je to vyšší míra ochrany, je to přesně naopak, než zde bylo řečeno.

Já si myslím, že je vhodné diskutovat o tom a je dobré, že tento návrh Ministerstvo spravedlnosti předložilo, to znamená, že dochází ke snaze najít a nutit ty strany – nebo ne nutit, ale vést je k tomu, aby našly řešení mimosoudní dohodou. A je vhodné, aby tomu šel zákon a samozřejmě i orgány veřejné moci co nejvíce v ústrety, protože na tom ušetří především daňový poplatník. Stát je povinen zajistit spravedlnost, je povinen ji vykonat, je povinen nést její jaksi finanční zátěž, a je proto v jeho zájmu, aby se našly cesty, jak tuto zátěž co nejvíce omezit z hlediska finančních dopadů do veřejných rozpočtů. A já si myslím, že toto usnesení ústavněprávního výboru jde přesně tímto směrem. Bylo přijato napříč politickým spektrem, drtivou většinou hlasů, a dokonce bych řekl tedy i neadvokátů v ústavněprávním výboru.

Na závěr svého vystoupení si musím dovolit přiznat, že sám jsem advokát z hlediska zákona o střetu zájmů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak jsme stále v obecné rozpravě. Vidím, že pan ministr bude reagovat na ty příspěvky. Takže prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Předem říkám, že nejsem advokát, tedy snažím se zachovat objektivní pohled na věc. Dovolte mi několik reakcí na příspěvky svých předřečníků advokátů, kteří tady obhajovali posílení působnosti advokátního stavu jako takového. Nebudu se vyjadřovat k tomu, nakolik je to etické, ale dovoluji mi tedy několik poznámek k samotnému návrhu zákona.

Chci nejprve říci, že ministerstvo nerozporuje to, aby advokáti jako takoví mohli vykonávat roli mediátorů. Pokud to tady někdo jaksi říká a míjí problém společně s tzv. přímo vykonatelnými mediačními dohodami, tak

trošku buď úmyslně, nebo neúmyslně míchá dvě věci dohromady. Advokáti mohou být mediátory, to zákon jasně říká. Nikdo jejich pozici nerozporuje. V dané věci advokát zkrátka bude nestranný, předpokládám, že dojde k jeho volbě na základě konsenzu stran, které chtějí, aby byla uzavřena nějaká mediační dohoda, a není v tom asi žádný problém. Jeho odborné znalosti naopak budou určitou výhodou, a tedy já předpokládám, že do určité míry advokáti možná v určitých typech sporů budou preferováni. Ale já zde pouze říkám, že ministerstvo nesouhlasí s tím, aby zde vznikly dvě skupiny mediátorů: normální mediátoři v uvozovkách, jejichž výsledkem jejich jednání bude mediační dohoda, která nebude mít účinky přímé vykonatelnosti, tzn. nebude to výstup veřejné moci, a privilegovaní mediátoři-advokáti, kteří díky této roli mediátorů získají veřejnou moc, kterou dosud v této oblasti nemají. Získají pravomoc uzavírat přímo vykonatelné tituly, které již nebude muset posuzovat soud a které budou moci být například exekučními tituly.

Toto, dámy a pánové, tato pravomoc v podobě uzavírání veřejných listin na evropském kontinentu odpradávná náleží notářům. Já se vás tedy ptám, po vystoupení svých předřečníků si kladu otázku, jestli tedy vůbec potřebujeme ještě notáře. Vždyť přece by bylo nejjednodušší, kdybychom notáře zrušili a veškerou tu agendu by vykonávali advokáti. Pro občany, jak se moji kolegové advokáti dovolávají, by to přece bylo nejvíce jednoduché. Všechno by vykonávali advokáti, v případě založení například eseróčka, společenské smlouvy by nemusel klient s advokátem jít k notáři, všechno by mu kompletně udělal advokát v podobě jakéhosi advokátního veřejného zápisu a vše by bylo takto ošetřeno. Ale ono asi to, že máme advokáty na jedné straně a notáře na druhé straně, má nějaký význam. Asi to má nějaký historický smysl. Asi to evropské právní dějiny nevytvořily jen tak a asi to, že ve většině zemí existuje princip latinského notářství – ve většině zemí kontinentální Evropy – má nějaký smysl. Já vás tedy velmi varuji, abychom pod rouškou tezí, že chceme pomoci občanům, aby měli dostupnější spravedlnost a tak dále, nedělali takovýto dílčí průlom, který může mít podle mého názoru fatální dopad – stírání rozdílů mezi advokáty a notáři. Opravdu, chceme-li to, pak to veřejně přiznejme, udělejme nad tím systémovou debatu a bavme se tedy, zda zachovávat notáře jako takové.

Já se domnívám, že to má svůj smysl, že jejich postavení je zcela jiné než postavení advokátů, ale to je můj subjektivní názor. Já se fakt nedokážu ztotožnit s tím, že – jako by advokát neměl být nezávislou právníkovou profesí. Tady trošku reaguji i na vystoupení jednoho z předřečníků, pana poslance Filipa, který říkal, že víceméně advokáty může ministr postihnout tím, že na ně podá kárnou žalobu, tak kde je ta advokátní nezávislost. Ano, ministr může podat kárnou žalobu, ale ministr nemůže advokáta potrestat. O kárné žalobě rozhoduje orgán advokátní komory. To je stejné jako u sou-

du. Na soudce také může ministr podat kárnou žalobu a nijak to nesnižuje nezávislost soudce, protože o té kárné žalobě nerozhoduje, rozhoduje o tom nezávislý soud, v tomto případě kárný senát Nejvyššího správního soudu. Tedy ta úprava je postavena tak, i v případě postihu ze strany ministra, že advokáti opravdu jsou nezávislí a ministr může maximálně podat kárnou žalobu, nikoliv aktivně potrestat.

Já se zde nechci do té debaty dále pouštět, protože bychom mohli vést dlouhou polemiku a chápu, že vás dopodrobna tento v zásadě odborný spor nezajímá. Chci jenom zdůraznit, a to jsem se pokoušel ve svém prvním i druhém vstupu, abyste tuto drobnou úpravu navrženou ústavněprávním výborem nevnímali jako jakýsi drobný posun ve prospěch občana. Je to fatální změna, která posouvá dál a stírá rozdíly mezi právníckými profesemi. A já se ptám, jestli jsme to tak podrobně prodiskutovali a jestli jsme o tom tak podrobně vedli debatu a jsme si jisti, jestli takový posun chceme. Já jsem přesvědčen, že nikoliv. Stabilní a kvalitní latinské notářství je základem budování právního státu a v zemích, kde existuje, výrazně přispívá k vyšší právní jistotě jednotlivých právních vztahů, které jsou vytvořeny na základě aktů, které vydává notář. Pokud toto budeme ohrožovat, tak se velmi obávám, že to budování právního státu a k vyšší právní jistotě nebude přispívat.

Dámy a pánové, tolik tedy můj příspěvek k tomu, co zde bylo řečeno. Chci ještě říci, že návrh je postaven tak, že pokud bude uzavřena mediátorem dohoda, pak je možné a je zde zjednodušený postup, který dále ještě můžeme upravovat, aby takovouto dohodu verifikoval soud. To znamená je možné získat pro takovou dohodu v podobě smíru v uvozovkách ten punc státní moci, který umožní, že takováto dohoda bude vykonatelná. Ale fakt jsem přesvědčen, že by to neměl být mediátor, kdo ten punc veřejné moci dohodě dává. Anebo potom budme féroví, ať to dělá každý mediátor, ať dohoda každého mediátora, který je zapsán ve veřejném seznamu, je přímo vykonatelná. Pak je to férové, pak to není rozdělávání na privilegované a neprivilegované mediátory, pak všichni mediátoři budou mít stejnou pozici a bude to podle mého názoru v této oblasti čisté. Anebo ještě jinak – ať všichni mediátoři, kteří jsou právníci, i neadvokáti, mají toto oprávnění. Ptám se těch, kteří to navrhuji: Proč by advokát měl mít právo přímé vykonatelnosti takovéto dohody a proč někdo jiný, kdo splní zákonné podmínky právníckého vzdělání, ale není advokát, by takové oprávnění neměl mít? To podle mého názoru postrádá trošku logiku. Budete argumentovat pojištěním, ručením advokáta atd., ale to jsou podle mého názoru pouze podpůrné argumenty.

Proto já vás velmi prosím, podpořme tu základní verzi, která je standardní, odpovídá evropským standardům, že zkrátka mediátor uzavře dohodu, která sama o sobě nemá veřejnoprávní účinky, a je třeba k tomu

další, řekněme, v uvozovkách razítko buď v podobě soudu, anebo v podobě notáře, které vedou k tomu, že teprve následně takováto dohoda je přímo vykonatelná. Přece filozofií té mediace je, aby se zkrátilo jednání, aby se našel konsenzus, aby zde byla dohoda, která odstraní spory mezi účastníky. Filozofií a hlavním cílem není zde nahradit rozsudek soudu jako takový, ale nahradit spornost toho řízení, která vede k tomu, že rozhoduje někdo třetí autoritativně proti vůli jednoho z účastníků soudního řízení minimálně, nebo proti vůli obou, ale většinou jeden z nich výrazně nesouhlasí. To je přece filozofie, nalézt konsenzus, nikoliv nahradit rozsudek. Nahradit rozsudek by měla jiná řízení než mediační řízení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady... Pan poslanec Polčák? Prosím, pan poslanec Filip jako první.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já jsem nechtěl diskutovat, ale poslední asi tři věty pana ministra mě trošičku donutily, abych přece jen reagoval.

Pokud dosáhneme konsenzu, pak není potřeba toho autoritativního orgánu, jak tady říkáte, protože pokud půjde o konsenzus a o smír, tak samozřejmě můžeme říct, že ho chceme, a pak to bude soudní smír, anebo tedy ho nepotřebujeme, a pak to může uzavírat kdokoli. To si jaksí pleteme pojmy s dojmy. Já vůbec neříkám, že se tady má míchat advokátní profese s profesí notářskou. Já jsem zastánce klasického notářství, a dokonce si myslím, že tuto debatu máme vést trochu nad něčím jiným, než je toto. Až povedeme diskusi nad zákonem o exekutorech, o exekuční činnosti, tak tam se dotkneme privatizace státní moci a té situace, která tam je a kterou stát nezvládá vzhledem k tomu, jaká oprávnění dal v této záležitosti určité profesní skupině. To je velmi vážná věc.

Ale prosím tedy, pane ministře, argumentujme věcně, jaký je smysl a cíl a kam jsme uhnuli. A já samozřejmě budu respektovat to, že tady v nějaké většině dospějeme k rozhodnutí, které bude znamenat to, že se zmenší počet sporných věcí, že se dojde k nějakému konsenzu, potom je to jedna cesta, anebo pak je tady autoritativní rozhodnutí, kdy musím nahradit to rozhodnutí těch dvou stran, které jsou zatím ve sporu. To, že jsem dospěl k určité míře shody a že jsme to podepsali vzájemně, to ještě neznamená, že tady musím mít nutně jakousi zvláštní profesi. Promiňte, to jsem schopen v rámci občanské výpomoci dohodnout taky, to není tak, jak to tady bylo argumentováno. Argument tím, že jde ze sporné věci udělat konsenzus, je lichý. Ten je lichý. Míra toho rozhodnutí je samozřejmě v tom, nakolik se přebírá ta část státní moci, kdy někdo rozhodne, že takto to bylo dohodnuto. Jestli jenom ověřujeme, že dvě strany dosud sporné –

ověřujeme jako třetí osoba – se dohodly na konsenzu, anebo jestli tomu konsenzu pomáháme, jaký je ten proces, to je záležitost, o které můžeme diskutovat. Ale v tom případě si řekněme, čeho chceme dosáhnout, jakými prostředky a co tím sledujeme. V tomto ohledu si myslím, že debata ještě nebyla vedena, a myslím, že to tady bylo poznamenáno, že debata v prvním čtení byla asi příliš plochá na to, abychom to diskutovali ve čtení druhém, a také to trochu znamená, že ve výboru se té debaty zúčastnili spíše odborníci a vedli to do nějakého odborného tématu, které skončilo, pravda, na neúplném souladu minimálně mezi výborem a ministrem, ale které může posunout celé uvažování o smyslu té normy trochu dál.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana poslance Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já se omlouvám kolegům, budu se snažit být stručný, nicméně nedá mi to, abych nereagoval ještě na některé další názory, které zde zazněly. Myslím si, že je vhodné je minimálně prezentovat i z druhého úhlu pohledu.

Za prvé je třeba si uvědomit, že advokát nevyhotovuje při této činnosti, těch doložek, veřejné listiny, nejedná se o veřejnou listinu. To je třeba říci. My tím chceme sledovat pouze jeden jediný cíl a já to znovu zopakuji. Pokud strany sporu dosáhnou konsenzu, že urovnají svůj spor, já nerozumím skutečně tomu, proč musí jít, aby takováto dohoda byla mezi nimi přímo vykonatelná, druhý týden, za týden, k notářům, který neudělá nic jiného, než opíše tuto dohodu mezi nimi do formy vykonatelného zápisu, který on prostě vyhotoví. Nerozumím tomu, proč třeba takovýto zápis notářem již naopak nepřezkoumává soud.

A nedělá to, a to je ten problém, nedělá to pouze notář, takhle by to samozřejmě mohlo být argumentováno, ale dělají to i exekutoři a Ministerstvo spravedlnosti to prostě přiznává. Já nechci v té věci dále vést zbytečnou diskusi o tom, jestli je to špatně, nebo dobře. Podle mého názoru je vhodné, pokud se dvě strany dohodnou, aby měly vykonatelný titul, aby ty spory se dále nehromadily, nebylo to určité perpetuum mobile na ty spory. Podle mého názoru ta úprava, kterou navrhl ústavněprávní výbor, je vhodná.

Pokud jde o nerovné postavení mezi mediátory advokáty a mediátory neadvokáty, nebo respektive právníky a neprávníky, já chci říci, že pan ministr proti tomuto takzvaně nerovnému postavení vystupuje, nicméně jakousi nerovnost, a to možná, že i oprávněně, zdá se, podle některých kritizují i tyto organizace. Protože tato nerovnost je založena v tomto ohledu pojetí právě ve vládním návrhu. Paragraf 100 odst. 3 říká, že mediátorem podle věty první může být pouze osoba, která má vysokoškolské právnické

vzdělání, které je podle jiného právníckého předpisu vyžadováno pro výkon advokacie. Jinými slovy, není možno argumentovat na jedné straně, že se jedná o nerovnost, a zároveň přezírat to, že ten zákon je takto de facto postaven, je již takto napsán.

Z tohoto úhlu pohledu já nemám nic proti tomu, aby vykonatelné doložky mohli klidně připojovat všichni ti, kdo mají právnícké vzdělání. S tím já osobně problém nemám. Nechť klidně ministerstvo takovýto návrh připraví. Ale podle mého názoru argumentovat tím, že tento způsob, umožnění toho, aby lidé neplatili další notářské nebo exekutorské poplatky a jim vybraný advokát-mediátor, který vykonává nestrannou činnost mezi nimi, jim poskytl konečné řešení toho jejich sporu, je ve prospěch občanů, a rozhodně to není tak, že by docházelo ke stírání rozdílů mezi právníckými profesemi. Zde se nejedná o veřejnou listinu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě poprosím pana poslance – paní zpravodajka může okamžitě, prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, já bych chtěla pouze dodat, že v této debatě se ztotožňuji s tím, co zde zaznělo z úst mých předchůdců. Chtěla bych pouze dodat, že tímto zákonem nerušíme mediátory, kteří poskytují mediační služby na základě živnostenského oprávnění. Ti mohou samozřejmě svoji činnost vykonávat dál, jen nesmějí používat název zapsaný mediátor. Tento zákon vyhrazuje tedy toto označení těm mediátorům, kteří splní některé další podmínky, které jsou zde dány proto, aby ministerstvo mohlo garantovat určitou kvalitu těch mediátorů. Takže není to tak, že by ti mediátoři, kteří například nedosáhnou vzdělání v magisterském oboru, nemohli nadále vykonávat mediační činnost. Mohou ji vykonávat, ale na základě živnostenského oprávnění.

Jinak v té debatě ohledně doložky vykonatelnosti, která by mohla být připojována k mediačním dohodám ze strany advokátů – já si myslím, že ty názory se různí. Myslím si, že je na to třeba se dívat z hlediska uživatelů toho zákona, nikoli ze strany, z hlediska těch poskytovatelů. Myslím si, že pro uživatele bude výhodnější, pokud budou mít zajištěno více forem mediační dohody. Samozřejmě podle druhu svého sporu se můžou sami rozhodnout, ke kterému mediátorovi a jaké služby od něj budou požadovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poslanec Chvojka nyní může vystoupit. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já už jenom velice krátce, už to asi ne-

má cenu prodlužovat, točíme se trošičku dokola. Navážu na kolegu Polčáka, on to v podstatě řekl správně. Já nesouhlasím se slovem nerovnost, ale ta odlišnost postavení mediátorů-advokátů a těch mediátorů ostatních už dneska v tom zákoně je. Tak neříkejme, že je to špatně. Mediátor-advokát prostě podstoupil náročnou advokátní zkoušku, je tam určitá záruka toho, že rozumí tomu právnímu řádu. Je tam možná i jeho určitá známost v místě, kde ty právní služby poskytuje. Prostě měla by tam podle mě být dána možnost, tak jak řekla paní kolegyně Weberová, toho, aby si ten občan, nebo ty dvě smluvní strany té mediační dohody prostě vybraly, jestli chtějí standardní dohodu u standardního mediátora, nebo dohodu s vykonatelností u mediátora advokáta. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vypadá to, že rozprava se vyčerpala. Nyní můžeme – omlouvám se panu poslanci. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Prosím vás pěkně, já nejsem sice právník, nicméně mě by zajímala jenom taková jedna věc. Já si myslím, že když dojde k nějaké mediační dohodě a je tam shoda, není problém. Problém může nastat potom, když jedna nebo druhá strana není spokojená a chce to nějakým způsobem napadnout. Pokud vím, pokud je to sepsáno formou veřejné listiny a je to doposud děláno tak, že je to určitý státem regulovaný počet osob, který je jmenovaný a kontrolovaný státem, tak tato veřejná listina je uložena, je uložena u notáře, kde je k dohledání. Pokud vím, nebo pokud jsem s tím byl seznámen, tak v případě mediátorů-advokátů, a to je rozdíl těch notářských zápisů, které jsou uloženy u notáře, není zřejmé, co bude předmětem kontroly. Tam nemůže ten nedostatek nahradit pouze evidence vykonatelných mediačních dohod v neveřejném seznamu vedeném Českou advokátní komorou, tak jak je to uvedeno v tom pozměňovacím návrhu. Jestliže budou evidovány jenom údaje, a nikoli originál dokumentu, nemá tato evidence praktického významu.

Také se domnívám, že určitá odměna, která je stanovena právním předpisem, je fixní, není smluvní, tak jak je to u advokátů.

Já sám jakožto neprávník se domnívám, že ta nestrannost mediátora je nezbytná. Já se osobně domnívám, že v podstatě výkon advokacie je o-pak, tedy že advokát hájí zájem jen svého klienta.

Dále – už uvedu poslední věc – jsem v tom pozměňovacím návrhu neviděl vyčíslení zřejmého navýšení nároku na státní rozpočet v důsledku nezbytného razantního personálního rozšíření oddělení státního dohledu Ministerstva spravedlnosti.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To je snad poslední vystoupení v obecné rozpravě. Můžeme obecnou rozpravu ukončit. Ptám se, jestli si někdo přeje vystoupit ještě po skončení obecné rozpravy. Nechce, asi si nepřeje, takže můžeme rovnou přikročit k rozpravě podrobné.

Do rozpravy podrobné se mi hlásí paní ministryně Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážený pane předsedající, páni ministři, dámy a pánové, já svým pozměňovacím návrhem, který nyní navrhnu, dám asi úplně opačné znaménko té debatě, která tady nyní proběhla. Pozměňovací návrh jsem avizovala panu ministrovi a dovoluji si jej tedy rovnou načíst. Týká se věty, kterou už tady zmiňoval v debatě pan poslanec Polčák, byť trochu v jiném kontextu, než ji zmíním nyní já.

Navrhují tedy tento pozměňovací návrh: V návrhu zákona v hlavě čtvrté části druhé Změna občanského soudního řádu, novelizační bod číslo 2 § 100 odst. 3, navrhují vypustit poslední větu, která zní: Mediátorem podle věty první může být pouze osoba, která má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle jiného právního předpisu vyžadováno pro výkon advokacie. To neplatí v řízení o sporu nebo jiné právní věci, která vyplývá z rodinných vztahů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo další se hlásí? Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu k vládnímu návrhu zákona o mediaci poslankyň Heleny Langšádlové a Jitky Chalánkové. Byl vám rozdán, je také v systému pod číslem dokumentu 922. Nebudu ho číst celý vzhledem k tomu, že jej máte k dispozici.

Dovolte, abych se obrátila alespoň k bodu číslo 8, kde navážu na svou předřečníci paní ministryni Peake, kde v části druhé ustanovení § 29 odst. 2 se věta „Mediátorem podle věty první může být pouze osoba, která má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle jiného právního předpisu vyžadováno pro výkon advokacie. To neplatí v řízení o sporu nebo jiné právní věci, která vyplývá z rodinných vztahů.“ zrušuje.

Jako odůvodnění dovoluji, abych přednesla tyto věty: Změna občanského soudního řádu, tedy nastavení možnosti soudu nařídít účast na mediaci, resp. na prvním informačním setkání, je zcela zásadním a žádoucím prvkem úpravy. Vyloučení mediátorů, kteří nejsou advokáty, z možnosti participovat na této formě mediací, a to ve všech věcech kromě rodinných,

to znamená potenciálně veškeré spory majetkové, ze závazkových smluvních vztahů – pracovní, obchodní, spotřebitelské atd. – je zcela neodůvodněné a v rozporu s princípy rovnosti, resp. rovných příležitostí, stejně jako základními principy podnikání, zejména v oblasti pravidel hospodářské soutěže. Pro řádný výkon činnosti mediátora je již jeho odborná kvalifikace včetně základních právních znalostí součástí povinné zkoušky mediátora. Proto je násobení požadavků na vysokoškolské vzdělání právnícké zcela nadbytečné. Navíc mediátor, a to samozřejmě ani ve věcech nařízených soudem, není povolán k tomu, aby soud řešil či aby navrhoval či doporučoval jeho řešení, v tomto kontextu tedy aby jakkoliv využíval své právní erudice. Kvalifikací mediátora, a totéž z podstaty navrhovaného zákona, je dovednost v technikách komunikace a mediace, tedy taková dovednost, která přímo nesouvisí s kvalifikací v oblasti práva, a navíc podmíněné vysokoškolským vzděláním v oblasti práva.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, jestli ještě někdo další chce něco. Ne, je to poslední do podrobné rozpravy, takže můžeme i podrobnou rozpravu zřejmě ukončit. A ptám se ještě zpravodajky – myslím, že tady není co hlasovat. Můžeme pouze asi ukončit projednávání druhého čtení. Děkuji.

Dalším bodem je

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - druhé čtení

Požádal bych ministra zemědělství Petra Bendla, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, věřím, že tento bod bude méně bolestný než ten předešlý. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání.

Základní normou EU pro používání pesticidů je nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 1107/2009, jehož implementace byla předmětem předcházející novely zákona o rostlinolékařské péči. Hlavním cílem předkládaného vládního návrhu zákona je transpozice směrnice k udržitelnému používání pesticidů a směrnice k ochranným opatřením proti zavlékání škodlivých organismů rostlin nebo rostlinných produktů. Účelem je vytvořit a umožnit aktualizaci národní strategie používání přípravků na ochranu rostlin. Podstatně se zjednodušuje systém odborné přípravy a jejího osvědčování na profesionální uživatele přípravků na ochranu rostlin, distributory přípravků a na ochranu rostlin a poradce k ochraně rostlin. Stanoví se povinnost pro prodejce poskytovat odpovídající informace o použití přípravku a bezpečnostní pokyny pro práci s jednotlivými přípravky. Prodej těchto přípravků pro profesionální použití se umožňuje pouze držitelům osvědčení získaného na základě absolvování odborné přípravy.

Harmonizují se lhůty pro kontrolní testování zařízení pro aplikaci přípravků s nejmenším dopadem na uživatele tak, aby byla zajištěna kompatibilita s předpisy EU. Letecká aplikace přípravků se umožňuje pouze výjimečně a zavádí se opatření na ochranu vodního prostředí, zdrojů pitné vody a oblastí chráněných z hlediska životního prostředí a pracovníků v zemědělství. Zavádí se plošné uplatňování integrované ochrany rostlin všemi profesionálními uživateli přípravků a upravuje se pověřování fyzických a právnických osob výkonem odborných rostlinolékařských činností, které dnes vykonávají orgány rostlinolékařské péče, a výkon odborné pomoci.

Předkládaný návrh zákona nepředpokládá finanční dopady do státního rozpočtu.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny PČR na své 22. schůzi dne 7. prosince loňského roku a na 23. schůzi dne 9. prosince loňského roku a doporučil Poslanecké sněmovně, aby s ním vyslovila souhlas ve znění pozměňovacích návrhů spočívajících v technických úpravách dosavadních ustanovení návrhu v části novelizující zákon o rostlinolékařské péči a ve vložení nové části, kterou se mění zákon o vinohradnictví a vinařství tak, aby došlo k vypuštění podle mého názoru nadbytečného požadavku na ohlašování každého nákupu rmutu, moštu nebo vína. S uvedenými pozměňovacími návrhy souhlasím, a podporuji tak výbor zemědělský, neboť přispívají ke zkvalitnění návrhu zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, tak to bylo vystoupení tedy úvodní a nyní máme tento návrh v prvním čtení přikázaný k projednání zemědělskému výboru. Usnesení byla doručena pod tisky 470/1–3. Takže bych požádal pana poslance Ladislava Skopala, který by se k tomuto vyjádřil.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, zemědělský výbor se zabýval tímto tiskem a přijal 9. 12. 2011 usnesení k zákonu č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. Přijal usnesení schválit tento zákon ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevíráme obecnou rozpravu. Kde jsou přihlášky? Prosím pana poslance hned...

Poslanec František Dědič: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 944, který byl v elektronické podobě rozeslán. Je to pozměňovací návrh k tomuto sněmovnímu tisku, který si klade za cíl zjednodušit a zpřehlednit problematiku pověřování fyzických a právnických osob k výkonu odborných rostlinolékařských –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, promiňte, je-
nom abych si to ujasnil. Já jsem otevřel teď v této chvíli teprve obecnou rozpravu. Omlouvám se poslanci Dědičovi a prosím nyní ještě všechny, než půjdeme k podrobné, kdo ještě chce vystoupit v rozpravě obecné. Nikdo. Dobře, já obecnou rozpravu ukončím. Otevírám podrobnou a teď teprve pan poslanec Dědič.

Poslanec František Dědič: Tak na tom bylo vidět jenom, jak zemědělci jsou rychlejší než advokáti, a já tím pádem věřím, že tento sněmovní tisk opravdu bude probíhat rychleji než ten minulý.

Tento návrh opravu má zjednodušit a zpřehlednit problematiku pověřování fyzických a právnických osob k výkonu odborných rostlinolékařských činností, které jsou vykonávány v rámci výkonu státní správy, a tento pozměňovací návrh je plně v souladu s příslušným právním předpisem EU. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, kdo další? Ano, prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji. Budu také velice stručná. Ráda bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 952.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Weberová

se hlásí ke svému návrhu a asi mi ho předá. (Probíhá předání.) Uskutěčnilo se to. Pardon, teď mi bylo řečeno, že to v systému není. To by zřejmě znamenalo, že to musíte načíst. Paní poslankyni Weberovou prosím o pozornost: Já jsem se teď dověděl, že v systému to není. Takže v tom případě byste to musela načíst, tím se to vyřeší, pokud byste to načetla.

Poslankyně Ivana Weberová: To je zvláštní, já to ve svém počítači vidím, že to v systému je. Tak nevím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, už jsou i další, kteří to vidí, takže už je to tam. Dobrá, tak se omlouvám. Je to tam. A ještě někdo další chce zkusit načíst, nebo je to vše v podrobné rozpravě? Takže můžeme ukončit podrobnou rozpravu a pravděpodobně můžeme ukončit i celý bod druhého čtení, tisku 470.

Další je bod

8.

Návrh poslanců Václava Cempířka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - druhé čtení

Prosím pana poslance Václava Cempířka, aby svůj poslanecký návrh přednesl, nebo spíš uvedl.

Poslanec Václav Cempířek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, k sněmovnímu tisku 463 se váže problém cyklovoziků. Problematika byla projednána s Ministerstvem dopravy. Ministerstvo dopravy s předloženými návrhy souhlasí. Celý problém se tam týkal úpravy i technických parametrů vozíků a proti prvnímu čtení tam pak do toho vnáším jednu drobnou úpravu, že se to netýká za jízdní kolo cyklovozik přivést, ale k jízdnímu kolu. Protože vozík může být připojen vpředu i vzadu. Vpředu je to připojeno na vidlici jízdního kola, což je bezpečnější, než když je vozík vzadu. Jinak jak jsem řekl, veškeré naše návrhy byly projednány s Ministerstvem dopravy a Ministerstvo dopravy s tím souhlasí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím, takže prosím nyní – my jsme návrh přikázali hospodářskému výboru a také výboru pro

zdravotnictví, takže máme usnesení všechna 463/3 nebo 463/2. To jsou oba výbory. A nyní bych požádal poslance Václava Baštýře, který by se za hospodářský výbor mohl ujmout slova.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den, dobrý večer. Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, jak přednesl pan kolega Cempířek, tento zákon byl projednán dostatečně v hospodářském výboru a jeho usnesením doporučujeme Poslanecké sněmovně Parlamentu postoupit tento tisk do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď ještě požádám paní poslankyni Patricii Kotalíkovou za výbor pro zdravotnictví.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Děkuji panu předsedajícímu a chtěla jsem jenom říci, že zdravotní výbor na své 12. schůzi projednal tento materiál a nepřijal žádné usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, i tak lze. Otevírám obecnou rozpravu a nemám přihlášku do obecné rozpravy, takže tu můžeme ukončit. V podrobné rozpravě tady mám přihlášku Miroslava Svobody jako první písemnou. Takže poprosím nejdřív Miroslava Svobodu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se přihlásil k pozměňujícímu návrhu k tomuto zákonu, resp. k této novele. Měli byste to mít všichni na svých mailech, tak není potřeba číst tento pozměňující návrh, neboli je v systému zařazen. Já jenom se dívám na legislativu, jestli je tento návrh evidován. Je – tak je to v pořádku. Takže se jenom k němu přihlašuji stejně s kolegou Pavlem Bémem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní poprosím pana poslance Petru, který se také hlásí do podrobné.

Poslanec Jiří Petru: Vážené dámy a pánové, dovoluji si přihlásit se ke svému pozměňujícímu návrhu, který byl zaevidován pod sněmovním dokumentem číslo 938. Takže pro jistotu se tážu, jestli je opravdu zaevidován a je všecko v pořádku. (Předsedající odpovídá, že je tam.) Takže je vše v pořádku, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji taky. Jenom poprosím,

abyste vždycky říkali číslo, pod kterým to je, pro přehlednost. A to je asi vše do podrobné rozpravy. Ještě jsou tam? Takže prosím, kdo se hlásí do podrobné? Prosím pana poslance... (Poslanec jen prochází kolem řečnické.) Ne, nejde.

Pan poslanec Cempírek a ještě prosím jednoho, který by tam zřejmě měl být.

Poslanec Václav Cempírek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 949. Máte ho uvedený v programu dnešní schůze u sněmovního tisku 463. A jak jsem říkal už ve svém vystoupení, týká se jenom dvou nepatrných věcí. Místo „za jízdní kolo“ „k jízdnímu kolu“ a šířka vozíku místo 850 dáváme 900 mm. Je to zkonzultováno s ministerstvem, jak jsem už předeslal.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to byl návrh pana poslance Cempírka, který registrujeme v podrobné rozpravě. A teď ještě prosím, jestli někdo má a chce podat pozměňovací návrh, tak by se měl nyní k němu přihlásit. Je to všechno? Takže to vypadá, že to může být všechno. Skvěle. Takže děkuji, můžeme podrobnou ukončit, a vážení kolegové, tím můžeme tedy pravděpodobně ukončit i projednávání bodu. Děkuji panu poslanci Cempírkovi a odkládáme bod.

Další je bod

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 477/ - druhé čtení

Tohle je návrh, který by měl uvést z pověření vlády ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš. Takže prosím pana ministra, který je tady, aby návrh uvedl.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, vážený pane předsedající, dámy a pánové, předkládám vám vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Je to už nějaký měsíc, co jsme ho měli v prvním čtení, tak já jenom krátce shrnu v tomto druhém čtení, čeho se týká.

Navržená novela reaguje především na podněty z praxe a řeší nejdůležitější problémy, a to přináší změny v získávání odborné kvalifikace pedagogických pracovníků. Cílem je zajistit větší propustnost mezi některými kategoriemi pedagogických pracovníků. Tam se bavíme o prvním stupni, druhém stupni, středních školách, mateřských školách, aby se snáz uznávala kvalifikace, pokud mají vystudovanou vysokou školu. Dále přináší úpravy přímé pedagogické činnosti nad stanovený rozsah, to znamená přespočetných hodin. Zpřesňuje podmínky týkající se akreditací vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů v systému dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Tento návrh novely projednával podvýbor na svém výjezdním zasedání, podvýbor pro regionální školství, a posléze také výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Výsledkem těchto jednání bylo doporučení Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona s pozměňovacími návrhy, které vznikly v tomto výboru, a Ministerstvo školství vyslovuje souhlas s těmito souhrnnými pozměňovacími návrhy.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení máme jako tisk 477/1. Prosím tedy zpravodajku výboru paní poslankyni Jaroslavu Wenigerovou, aby nás informovala o jednání výboru.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Hezký podvečer, kolegyně a kolegové. Nejdříve přečtu usnesení výboru a pak bych se, pane místopředsedo přihlásila do obecné rozpravy.

Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 18. schůze ze dne 18. ledna 2012 k vládnímu návrhu, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tisk 477. Všichni jste ho dostali. Výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s těmito pozměňovacími návrhy – a ty jsou uvedeny přesně v tisku, který máte před sebou. V obecné rozpravě bych se k tomu vyjádřila blíže. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď můžeme otevřít obecnou rozpravu, kde vím, že se už do rozpravy hlásila paní poslankyně Wenigerová. Prosím, udělím jí slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Já bych jenom upřesnila určité

změny v pozměňovacích návrzích, protože jsme se v prvním čtení o nich bavili docela podrobně.

Zareagovala bych i na takový krátký šot v televizi, kdy se vyjadřovali pedagogové k tomu, že tělocvikáři z druhého stupně budou učit děti na prvním stupni. Samozřejmě, že nic takového v této novele zákona není. Právě proto, že odborná způsobilost a možnost učit na jiném stupni, než získal pedagog svou kvalifikaci, je zde právě v tomto zákoně s určitými podmínkami. My jsme i ve spolupráci s pedagogickými fakultami, a bylo to šesti-hodinové jednání na podvýboru pro regionální školství, dospěli k těmto pozměňovacím návrhům a ty se pak staly základem pro jednání školského výboru.

Takže jsme dospěli k tomu, že nahradíme pojem „zkrácené studium“ pojmem „doplňující studium“, to znamená, že učitel, který má aprobaci na druhý stupeň základní školy a chtěl by nebo už vyučuje na prvním stupni základní školy, má možnost si v doplňujícím studiu v akreditovaném programu na vysoké škole doplnit toto vzdělání, které je ovšem kratší než dnešní zhruba šestisemestrální studium. A domluvili jsme se na tom, že Ministerstvo školství toto má možnost ovlivnit vyhláškou, to jest, aby pedagog, který už má magisterské studium učitelské, nemusel dále studovat ještě dalších šest semestrů, což si myslím, že je velmi pozitivní změna.

V šotu také bylo, že tento zákon připouští, aby ten pedagog, který učí deset let na stupni školy, pro nějž nemá kvalifikaci, byl uznán kvalifikovaným. To tam také není, to jsme po debatě s pedagogickými fakultami v podvýboru rovněž vypustili. Zároveň jsme mezi pedagogické pracovníky, kteří mají přímou pedagogickou vyučovací povinnost, zařadili metodika prevence v pedagogicko-psychologických poradnách, protože si myslím, že opravdu tato profese je profese pedagogická a s dětmi skutečně přímo pracuje.

Dále jsme v souvislosti se speciálním pedagogem vypustili počty hodin, které jsou v novele uvedeny, bylo tam 80 hodin, 120 hodin, které musí absolvovat v doplňujícím studiu ten, který si chce doplnit kvalifikaci speciálního pedagoga. A protože skutečně dnes už se nehovoří na vysokých školách o hodinách, ale hovoří se o kreditech, tak jsme samozřejmě to, co už dnes vlastně není na vysokých školách, tím vypuštěním dokázali. Přesně jsme vyspecifikovali, co je to vlastně to doplňující studium, a myslím, že i vysokým školám jsme udělali radost v tom, že jednak to mohou dělat a budou to dělat. Toto doplňující studium pro zvýšení své odborné kvalifikace nebudou moci dělat zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků, která jsou zřizována krajem a samozřejmě to nejsou vysokoškolské instituce.

Takže to jsou všechny základní změny, které jsme v podobě pozměňovacích návrhů vlastně do toho vložili. Samozřejmě, jak výbor

doporučil, tak i já doporučuji schválit to v té podobě pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je stále rozprava. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, z geneze tohoto zákona je zřejmé, že se rodil postupně a že mu byla věnována velká pozornost jak ze strany předkladatelů, Ministerstva školství, tak ze strany poslanců. Paní poslankyně Wenigerová přesně popsala změny, které novela přináší, a já bych chtěla doplnit, co bylo hlavním smyslem toho, abychom se v takovéto podobě setkávali se zákonem.

Vycházeli jsme z toho, že je třeba, aby prostupnost mezi jednotlivými stupni byla umožněna těm učitelům, kteří z osobnostních nebo jiných důvodů chtějí nebo potřebují učit na jiném stupni, než na jakém právě učí, a nemají k tomu potřebnou kvalifikaci. Chtěli jsme, aby bariéry, které budou muset překonat, byly překonatelné, ale na druhé straně aby nezařadily podnět k tomu, že kdokoli v budoucnosti bude moci zpochybňovat jejich vzdělání, kdokoli v budoucnosti je bude moci nazývat turboučiteli a podobně. Naším smyslem a cílem bylo, abychom dokázali zachovat kvalitu vzdělávání a dali příležitost a šanci těm učitelům, kteří mají zájem si doplňující vzdělání dokončit či započít. Tato novela skutečně podporuje roli vysokých škol, speciálně pedagogických fakult v přípravě učitelů.

Došli jsme opakovaně k tomu, že školy budou takové, jací budou jejich pedagogové, a má význam se zabývat kvalitou učitelů. Současně se podtrhuje role Ministerstva školství, které vyhláškou bude moci v duchu tohoto zákona upravovat a zpřesňovat jednotlivé kvalifikační předpoklady. V tomto smyslu budeme těmto vyhláškám a naplňování této novely věnovat i nadále pozornost.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla paní poslankyně Putnová. A nyní se ptám, kdo ještě další do rozpravy k tomuto bodu bude vystupovat. Nebude zřejmě už nikdo, takže budeme moci obecnou rozpravu ukončit. Otevřu ještě rozpravu podrobnou. Ale ani do podrobné se zřejmě nikdo nehlásí, takže můžeme ukončit i podrobnou a můžeme ukončit celé druhé čtení. Takže děkuji za předložení a končím druhé čtení.

Máme tu další bod. Je to

10.

Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení

Požádal bych pana poslance Jana Husáka, aby zaujal tady místo. A chce vystoupit? Může prosím vystoupit pan poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, tento zákon projednáváme v Poslanecké sněmovně po čtvrté. Z důvodu toho, že nám kolidoval se zákonem o jednotném inkasním místě, vraceli jsme ho k opakovanému projednání ve druhém čtení.

Nebudu zde opakovat veškeré důvody, které nás vedly k tomu, abychom společně s dalšími kolegy předložili tuto novelu zákona. Zopakuji pouze to, že tento zákon má řešit disproporci mezi skutečnými náklady a výší, maximální výší poplatku limitovanou tímto zákonem. To je jeden z důvodů. Odstranění diskriminace. Rovněž jsme tyto důvody podrobně zde prezentovali a byly i předmětem prezentací v rámci projednávání ve výborech. Po vrácení tohoto zákona do druhého čtení proběhlo jednání rozpočtového výboru, který nepřijal usnesení. Očekávám, že zde zazní pozměňovací návrhy, které budou dolaďovat tento zákon, a se všemi těmito pozměňovacími návrhy se potom vypořádáme ve třetím čtení.

Já vám tímto děkuji za pozornost a žádám vás o podporu tohoto zákona v dalších projednáváních.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Nyní by se slova mohl ujmout některý z poslanců jako Vladislav Vilímc, Václav Neubauer nebo Jan Látko. Kdokoliv z nich by ještě chtěl, může vystoupit. Vidím pana poslance Látku nebo – prosím – může pan poslanec Vilímc.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, chci vás seznámit s projednáním a usnesením rozpočtového výboru. Pan zástupce navrhovatele zde již uvedl, že rozpočtový výbor nepřijal usnesení nebo pozměňovací návrh. Přijal pouze usnesení, kterým zrušil své usnesení č. 198 k návrhu poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Bylo to usnesení, víceméně ten původní komplexní pozměňovací návrh, který ale samozřejmě ještě obsahoval vedle poplatku nebo řešení poplatku za likvi-

daci komunálního odpadu také záležitost poplatku za výherní hrací přístroj, což samozřejmě dnes, poté co byl schválen zákon o jednotném inkasním místě ve znění vráceném Senátem, je neaktuální.

Protože výbory nepřijaly, nebo rozpočtový výbor nepřijal žádné usnesení ve smyslu kompletnějšího pozměňovacího návrhu, v podrobné rozpravě na tu takovýto návrh, který by odstranil připomínky, nebo resp. se vyrovnal s připomínkami vlády k tomuto tisku a který až na dvě výjimky je v podstatě totožný s tím, co zde již bylo načteno v původním druhém čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Teď prosím pana poslance Jana Látku, který byl další. A může i pan poslanec Neubauer vystoupit. Není. Nemá. Tak ještě pana poslance Látku požádám.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí ze 17. schůze ze dne 16. listopadu 2011.

Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 337. Po odůvodnění člena návrhové skupiny poslanců poslance Jana Husáka, zpravodajské zprávě poslance Jana Látky a po rozpravě výbor pro životní prostředí

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila;

2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny;

3. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzích výboru pro životní prostředí.

Jan Látko, zpravodaj a ověřovatel výboru. Prof. Ing. Dr. Bořivoj Šarapatka, místopředseda výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji panu poslanci Látkovi a můžeme rovnou přejít k obecné rozpravě. Obecnou rozpravu otevírám, dívám se, jestli se do ní někdo hlásí. Aha. Vidím, pan poslanec Čechlovský. Ano, ano, prosím. (S úsměvem.) Tak dobře. Pan poslanec.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji zdvořile. Vážený pane místopředsedo, vládo, ctěná Sněmovno, já vám přeji dobrý večer a předem se

omlouvám, že vás asi trochu zdržím. Nicméně jak vyplyne z mého příspěvku, prostě cítím potřebu k tomuto bodu vystoupit.

Já jsem uvítal, když kolegyně a kolegové z TOP 09 předložili návrh změny zákona o místních poplatcích, konkrétně úpravu poplatku za provoz systému nakládání s komunálním odpadem. Jako bývalý starosta města jsem byl každoročně konfrontován s tím, že stávající podoba zákona – v tomto případě od roku 2002 – fixuje sazbu poplatku a především stanovuje jeho naprosto neadekvátní a nesmyslnou výši, což skutečně neumožňuje zvýšit sazbu a vybírat odpovídající poplatek od fyzických osob, jejichž činnost vznik odpadu způsobuje. Uvítal jsem tedy, že nový návrh přináší zvýšení hranice druhé sazby poplatku z dnes již naprosto neodpovídajících 250 korun na částku 750 korun.

Dovolil jsem si v této souvislosti – a přiznávám, že spíše v souladu se selským rozumem, což bude při legislativních procesech zřejmě jeden z největších prořezků – dát pozměňovací návrh a navrhnout vypustit umělou hranici výše druhé sazby poplatku a ponechat pouze textaci, že se bude jednat o částku stanovenou maximálně do výše skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu. Nepopírám přitom, že hranice 750 korun je v této chvíli určitě více než dostačující a já nemám problém pro ni hlasovat, ale jen si zkrátka myslím, že její stanovování je při ponechání zbývajících částí textu příslušného odstavce zákona prostě zbytečné.

Neměl jsem v dané chvíli jinou ambici a považoval jsem svůj pomyslný úkol ve vztahu k tomuto zákonu za realizovaný, a tedy i splněný. Situace se změnila v okamžiku, kdy parlamentní legislativa označila můj pozměňovací návrh za protiústavní a za návrh v rozporu s příslušnými články Listiny základních práv a svobod, a to – zjednodušeně řešeno – z důvodu, že z formálněprávních i ústavněprávních důvodů nelze nestanovit horní hranici sazby poplatku. V tomto okamžiku mě to, obrazně řečeno, začalo bavit. Chtěl jsem pochopit, v čem je můj návrh protiústavní. A nepopírám, že to může být mou nedostatečnou fantazií. Nepřišel jsem na to.

Dovolím si uvést na několika příkladech své zdůvodnění toho, proč si na svém návrhu trvám. V poslední době se tady stalo takovým zvykem používat slovo protiústavní. Mnou vážená největší opoziční strana to často používá v souvislosti s některými schválenými reformními zákony, v souvislosti s jedním rozhodnutím vlády to na sklonku minulého roku použila i mnou již méně vážená nejvyšší odborová organizace v této zemi, tedy Senát. Podle ústavy je přitom k ochraně ústavnosti přímo povolán Ústavní soud. Ústavní soud, který se prosím podobnou záležitostí zabýval již v roce 2000. V tomto roce podala skupina senátorů návrh na zrušení části tehdy schváleného zákona o odpadech. Tento zákon mimo jiné obsahoval i stanovení výše poplatku za odpad podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vy-

plývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem a tak dále, aniž by přitom byla stanovena maximální hranice definovaná nějakou částkou. Navrhovatelé tehdy mimo jiné namítali, že celá konstrukce poplatku je podle jejich názoru vadná, neboť tento poplatek neobsahuje všechny atributy této povinné dávky, a spatřují v něm rozpor s článkem 4 a 11 Listiny základních práv a svobod.

A Ústavní soud? Ústavní soud návrh na zrušení právního předpisu zamítl, čímž podle mého, ano, neprávníckého, leč opět selského rozumu soulad právního předpisu s Listinou základních práv a svobod potvrdil. Dovolím si přitom upozornit, že na nutnost stanovení maximální hranice sazby poplatku zákonem byl Ústavní soud upozorněn výslovně vyjádřením Senátu, který tento svůj závěr opírá i o názor, dle něhož – cituji – „zejména ustanovení § 10 odst. 5 novely zákona o odpadech lze pokládat za nedostatečné, neboť zde není stanovena konkrétní nepřekročitelná hranice výše sazby zaváděného poplatku, ale pouze hranice předpokládaná, která je vázána na očekávané oprávněné náklady obce vyplývající z režimu nakládání s komunálním odpadem“.

Ústavní soud k námitkám navrhovatelů uvedl mimo jiné následující: „Ve vztahu k vymezení základu poplatku a sazby poplatků lze uvést určité pochybnosti ve vztahu ke specifické metodě, jak byly tyto atributy poplatků upraveny. Specifičnost tohoto poplatku spočívá v tom, že je poplatníkům stanovován sice podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů, nebo podle počtu uživatelů bytů, tedy navozuje dojem poplatku placeného pevnými částkami, tedy určitou sazbou, avšak podle vymezení základu, z něhož se poplatek stanoví, se jedná o cenu za poskytnuté služby, protože poplatek se vypočítává podle předpokládaných oprávněných nákladů atd. Pojem předpokládané oprávněné náklady obce vyplývající z režimu nakládání s komunálním odpadem však novelou zákona o odpadech přesně vymezeny nejsou, na druhé straně však vzhledem k povaze takto stanoveného základu ani vymezeny být přesně nemohou. Samy obce přitom ve svém vyjádření připouštějí, že tyto náklady se mohou výrazně lišit. V tomto směru tedy maximální výši poplatků nelze zřejmě stanovit jednoduše jednotnou částkou, protože to s ohledem na jeho konstrukci prostě není možné.“ Tolik citace z výroku z Ústavního soudu.

Tedy ještě jednou. Vzhledem k právě řečenému Ústavní soud neshledal, že by napadené ustanovení bylo v rozporu s ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou podle článku 10 ústavy, a proto návrh podaný skupinou senátorů zamítl. Dovolím si tedy se zeptat, jestliže Ústavní soud v rámci svého rozhodování týkajícího se poplatku, byť začleněného do zákona o odpadech, shledal, že způsob jeho vymezení je i bez stanovení maximální hranice v souladu s Listinou základních práv a svobod, jestli by měl

právě v rámci místních poplatků, které obce rovněž zavádějí obecně závaznou vyhláškou, konstatovat závěr jiný.

Chtěl bych dále upozornit na skutečnost, že ustanovení téměř shodného znění je obsaženo v platném zákoně o odpadech, a to zejména v § 17a, který byl do tohoto zákona včleněn novelou provedenou zákonem 275/2002 Sb., a z důvodové zprávy této normy vyplývá, že navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem.

Dovolil bych si ještě dále vypíchnout podle svého názoru důležitou věc. Zatímco zmiňovaný § 17a platného zákona o odpadech, podle něhož mimochodem řada obcí postupuje, umožňuje stanovit maximální výši poplatků podle předpokládaných oprávněných nákladů obce, tak mnou navrhovaná změna zákona o obecních poplatcích potvrzuje a vychází ze skutečných nákladů obce na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu v předchozím roce, což – a to mi snad nevyvrátí už ani právníci – jednoznačně zakládá větší právní jistotu osobám, jež jsou povinny stanovený poplatek obci hradit.

K případné námitce, že článek 11 odstavce 5 Listiny základních práv a svobod stanoví, že daně a poplatky lze ukládat pouze na základě zákona, si dovoluji opáčit, že pojem daň nebo poplatek není v Listině nijak blíže specifikován, a tak předpokládám, že je třeba toto ustanovení aplikovat shodně ve všech případech, tedy jak v oblasti místních poplatků, tak i poplatků ostatních.

No a konečně těm, které bych zmiňovaným nálezem Ústavního soudu ani dalším srovnáním nepřesvědčil a kteří trvají na tom, že v zákoně o místních poplatcích prostě musí být jednoznačně stanovena maximální sazba, si dovoluji vzkázat, aby si tento zákon laskavě otevřeli. Hned za paragrafem 10b, který právě projednáváme, je § 10c, který řeší poplatek vlastníka stavebního pozemku za připojení na vodovod nebo kanalizaci. Odstavec 3 tohoto paragrafu s dovolením říká: Sazba poplatku nesmí přesáhnout rozdíl ceny stavebního pozemku bez možnosti připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace a ceny stavebního pozemku s touto možností. Cena stavebního pozemku v obci se stanoví podle zvláštního právního předpisu v kalendářním roce, ve kterém nabylo právní moci kolaudační rozhodnutí pro stavbu vodovodu nebo kanalizace obcí vybudované. Výše sazby na jeden metr čtvereční zhodnoceného stavebního pozemku stanoví obec v obecně závazné vyhlášce. Konec odstavce.

Řekněte: Vidíte nebo slyšíte ve stávající platné právní úpravě nějaké zastropování sazby nějakou uměle vymyšlenou částkou?

Dámy a pánové, já se ještě jednou zdvořile omlouvám za to, že jsem byl poněkud delší a chvílemi možná nezáživný. Z kontextu snad nicméně vyplynulo, že ačkoliv jsem se snažil být maximálně stručný, víc to nešlo. Mé závěrečné shrnutí už bude stručné.

Považuji svůj návrh, kdy se nestanovuje maximální hranice sazby poplatku uměle vymyšlenou částkou, ale částkou maximálně do výše skutečných nákladů obce za předchozí rok, za správný. Místní poplatek je příjmem obce. Ta ho musí stanovit obecně závaznou vyhláškou. A já otevřeně říkám, že nevidím jediný důvod, proč bychom měli dopředu podezírat obecní zastupitele, že by chtěli zatížit obyvatele vyšším, nebo snad dokonce neodpovídajícím poplatkem. Tvrdím navíc, že jednotnou částku prostě nelze stanovit. Náklady jednotlivých obcí se zkrátka liší a ovlivňuje je celá řada skutečností i mimo obce samotné, jakými může být například vzdálenost skládky odpadů od obce, cena za uložení odpadů atd.

Na úvodní repliku, že někteří právníci považují můj návrh za protiústavní, já odpovídám, že někteří ho naopak za protiústavní nepovažují. Tedy si vyberte. Já jsem si vybral. Jak říká jeden z Murphyho zákonů, máte-li na své straně zákon, ohánějte se zákonem. Máte-li na své straně fakta, ohánějte se fakty. Nemáte-li na své straně ani jedno, řvete jako pominutí. Já – alespoň si to tedy myslím já sám – jsem se pokusil o fakta.

Děkuji uctivě. (Zatleskání poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já tady mám několik přihlášených, ale pan poslanec Husák má právo teď vystoupit jako první.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jenom krátce budu reagovat na slova pana kolegy Čechlovského.

Z věcného hlediska a z pohledu starosty, člena zastupitelstva, s tím absolutně nemám problém. Co se týče stanovení výše poplatku nebo toho limitu, vycházeli jsme v podstatě ze shodného stanoviska, které zastává i sněmovní legislativa. Mám pouze obavu o to, abychom se opravdu nedostali do rozporu s ústavou. Věc podrobíme další diskusi a argumentaci a konzultaci s panem kolegou Čechlovským jako předkladatelem tohoto návrhu a budeme se snažit ve třetím čtení tyto věci dát na nějakou platformu nebo rovinu tak, aby tento zákon byl hlasovatelný.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím teď pana poslance Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, já bych se chtěl pouze přiznat ve faktické poznámce k tomu, že jsem byl jeden z těch, kdo s panem kolegou poslancem Čechlovským o té normě hovořili, a musím přiznat, že jeho poměrně svěží vystoupení mě z hlediska mých právních názorů poměrně podlomilo. Já se tedy přiznávám k tomu, že to,

co tady pan kolega poslanec Čechlovský hovořil, má hlavu a patu, a tudíž pokud by navrhovatelé našli nějakou míru dohody o tom, kde bude tedy ta reálná hranice, tak si myslím, že toto je schůdné řešení.

Pro mě je překvapivé zejména zjištění, že Ústavní soud v České republice nepodmiňuje veřejnoprávní platbu okruhem, nebo respektive rozmezím, které by přímo vyplývalo ze zákona, protože článek čtyři Listiny základních práv a svobod tedy říká – řekněme – něco opačného. Ale pokud tomu tak je, tak to řešení, které nabízí kolega Čechlovský, se mi docela líbí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď je ještě pořád obecná rozprava, ale myslím, že jsme vyčerpali všechny přihlášky do ní, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Otevřel bych rozpravu podrobnou, do které je přihlášena paní poslankyně Konečná a po ní pan poslanec Vilímec. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já vás dlouho nezdržím, protože jen zopakuji svůj pozměňující návrh, který jsem zde dala už v předchozím druhém čtení. Nicméně teď vzhledem k tomu, že došlo k tomu, že komplexní pozměňovací návrh byl stažen, tak svůj pozměňovací návrh načtu k původnímu návrhu zákona předkládaného kolegy. Bude tedy znít, že v článku jedna se bod pět vypouští. Toť vše.

Jedná se o to, že já si na rozdíl od kolegy Čechlovského ani dalších kolegů z vládní koalice vůbec nemyslím, že bychom měli nedej bože neomezeně, ale jakkoliv zvyšovat a zatěžovat občany platbami za komunální odpad. A myslím si, že už jsme jim toho na jejich bedra uvalili dost, respektive vy jako vládní koalice, na to, abychom další poplatky nezvyšovali. Takže my budeme trvat na tom, aby ten poplatek zůstal v této míře, protože my ty firmy, které tyto odpady vyvázejí, prostě podporovat nechceme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vilímec byl ještě další přihlášeny do podrobné rozpravy.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil k tomu avizovanému komplexnímu pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem 935. Ten pozměňovací návrh v podstatě až na dvě výjimky je podobný tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který byl původně rozpočtovým

výborem schválen v předcházejícím druhém čtení. Reaguje na připomínky Ministerstva financí, na připomínky vlády, odstraňuje některé terminologické nedotaženosti a další věci, které nejsou precizně nastavené v tom původním textu návrhu zákona. Upravuje také v novém § 12 systémové obecnou odpovědnost a povinnost platit místní poplatky nezletilými osobami, což také není v tom původním textu návrhu zákona. Ano, obsahuje také onen princip stanovení limitu do výše nákladů, které jsou skutečné, do výše skutečných nákladů, tak jak o tom mluvil pan poslanec Čechlovský. Takže tato záležitost je obsažena v komplexním pozměňovacím návrhu. Na rozdíl od toho původního návrhu se také navrhuje odložit účinnost z 1. dubna 2012 na 1. červenec 2012, tak aby bylo možné bez problémů naplnit všechny legislativní lhůty.

Já nechci k tomuto návrhu více dodávat, protože je 19.02 hodin, pouze snad dvě věty na podporu stanoviska také pana poslance Čechlovského. Ukázalo se, alespoň při předběžném stanovisku Ministerstva financí, že ten návrh, který pan Čechlovský navrhl a dnes v rozpravě také obhajoval, není protiústavní, takže Ministerstvo financí nezastává stanovisko protiústavnosti tohoto návrhu. Já bych chtěl pouze zdůraznit, že výhodou takto stanoveného limitu do výše tedy těch skutečných nákladů je také skutečnost, že obec v samostatné působnosti na základě posouzení existujících podmínek a sociální situace může stanovit částku poplatků do výše skutečných nákladů, aniž by přitom byla ovlivněna zvyšováním limitu ze zákona. Často se v minulosti stávalo, že obecní zastupitelstva a starostové se odkazovali na jakýsi uměle nastavený limit v zákoně o místních poplatcích jako návodné řešení. A myslím si, že tento princip, který by byl prosazen a který případně bude schválen ve třetím čtení, pokud bude vůle Poslanecké sněmovny, naopak přispěje k větší politické odpovědnosti obecních zastupitelstev za stanovení výše poplatků, bez omezení horní hranice poplatku absolutní částkou. Také podotýkám, že ten poplatek bude vždy reflektovat realitu bez další potřeby změny zákona.

Tolik k určitému odůvodnění toho kompletního pozměňovacímu návrhu, ke kterému jsem se přihlásil. Já pevně věřím, že společně se zástupci předkladatelů a s panem poslancem Čechlovským dokážeme tu věc dotáhnout do takové podoby, aby byla hlasovatelná ve třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Ptám se, jestli je ještě někdo další do podrobné rozpravy. Vidím, že už se nikdo do podrobné rozpravy nehlásí, takže můžeme i podrobnou rozpravu ukončit. Ukončím i toto poslední projednávání druhého čtení, protože večer se nám nachýlil. Myslím, že můžeme své jednání už ukončit.

Připomenu, že zítra začíná Sněmovna jednat v 9 hodin. Budeme

pokračovat v těch druhých čteních, která jsme neprobrali. Ale jako první bod bude ochrana ovzduší.

Takže přeji příjemný večer a končím jednání tohoto dne.

(Jednání skončilo v 19.04 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

1. února 2012 v 9.01 hodin

Přítomno: 178 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych vám popřál dobré ráno a zahájil druhý jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny.

Nejdřív vás požádám, abyste se posadili a přihlásili identifikačními kartami. Pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 29. I další žádám, aby mi v případě, že potřebují, nahlásili číslo náhradní karty.

Nejdřív vás seznámím s omluvami na dnešní den, jak jsem je obdržel. Z poslanců se omlouvá poslankyně Lenka Andrýsová, Pavel Hojda, Petr Jalowiczor, Radim Jirout, Jana Kaslová, Anna Putnová, Jana Suchá, David Šeich a Jiří Šlégr, ale ten se omlouvá pouze od 10.30 do 11.30. A stejně tak paní poslankyně Anna Putnová se omlouvá až od 13.30 hodin dnes. Pak tedy mám omluvy členů vlády. Omlouvá se ministr Josef Dobeš, ale pouze mezi 14. a 16. hodinou. Omlouvá se také ministr Pavel Dobeš z pracovních důvodů. A omluvený je stále ještě ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, který je – tuším – v Izraeli, pokud se nepletu.

Jenom sděluji, že dnes je středa. Tuším, že jednání je plánováno do 16. hodiny, pokud si to vybavuji z včerejší porady vedení. Takže jednáme do 16 hodin podle všeho.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem 4, to je tisk 449. Pak bychom pokračovali body z bloku druhého čtení, které jsme včera večer nedokončili. A pokud bychom zvládli ta druhá čtení, tak bychom pak mohli pokračovat zákony v prvním čtení. Připomínám ještě, že na odpolední jednání jsme provedli pevné zařazení některých bodů. Je to bod 25, to je tisk 547, bod 20, 21, 33 a 31. To jsou body pevně zařazené po polední přestávce.

Tohle je tedy program. Dívám se, nikdo se k programu – zdá se – nehlásí, takže můžeme pokračovat podle programu, který je v tuto chvíli schválen.

Já bych tedy sáhl po tom bodu číslo 4, což je pevně zařazený

4.

Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - druhé čtení

Požádal bych pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, kdyby se jako první dnes ujal slova. Prosím, pane ministře, můžete nám to uvést.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dobré ráno. Dovolte mi, abych na začátek vám sdělil několik slov k návrhu zákona o ochraně ovzduší. Myslím si, že všichni jsme již o tom návrhu mnohokrát diskutovali.

Myslím, že každý z nás vidí dnešní aktuální situaci z hlediska ovzduší v České republice, jak asi víte –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Já bych jenom požádal poslance, kdyby tady vznikl přece jenom trochu větší klid, abychom mohli opravdu poslouchat. (Zvoní zvoncek na zklidnění hlučné atmosféry.) Děkuji. Prosím klid.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Jak asi víte, aktuální situace je taková, že byla vyhlášena regulace zdrojů v Moravskoslezském kraji. Jak asi víte, v tuto chvíli, včera a dnes, dochází k překračování limitů i v městech mimo – a teď v uvozovkách – tradiční Moravskoslezský kraj, a to jak v Čechách, tak na Moravě.

Pokud se podíváme na zdroje znečištění ovzduší v České republice, pak je evidentní, že se jedná o trojici základních zdrojů – průmysl, způsob vytápění domácností a doprava. Pokud se podíváme na Moravskoslezský kraj, kde ta situace je nejhorší z krajů v České republice, pak podíl průmyslu je větší. Na druhou stranu je třeba říci, že průmysl a zdroje z průmyslu jsou ty, u nichž opatření jsou reálně prováděna a kde skutečně meziročně dochází k změnám.

Současná právní úprava plně zohledňuje požadavky předpisů EU v oblasti regulace, avšak dnešní stav naznačuje, že dostupné nástroje nejsou dostatečné. A prioritou této vlády, jak již bylo řečeno, je zlepšení nepříznivého stavu a zajištění takové kvality ovzduší, která nepředstavuje zdravotní rizika pro obyvatele ani rizika pro ekosystémy.

Dovolte mi zmínit několik málo opatření, která konkrétně tento zákon obsahuje. Jedná se například o opatření takzvaná kompenzační, která fakticky znamenají, že umístění nového zdroje znečištění ovzduší v oblasti s překračovanými emisními limity bude možné toto učinit pouze tehdy, kdy zároveň dojde k vyřazení zdroje, který jinak tyto látky do ovzduší vypouští. Fakticky by tak nemělo dojít k navýšení. Dojde k zpřísnění požadavků na kotle pro vytápění domácností. Dojde k individuálnímu přístupu ke zdrojům znečištění ovzduší. Zohledňuje se význam konkrétního zdroje a míry jeho působení na kvalitu ovzduší. Předpokládáme rovněž zavádění nízkoe emisních zón, byť víme, že s ohledem na to, že tento problém je komplexní, že s sebou nese také otázku bohužel neexistující dopravní sítě kolem velkých měst, zejména těch, které mají problémy z hlediska stavu o-

vzduší, tedy neexistence obchvatů, tak zavádění těchto zón bude během na delší trať.

Dámy a pánové, takto bych mohl pokračovat, ale myslím, že tuto pravdu již vedeme dlouho a většina z nás návrh zákona se všemi jeho podstatnými náležitostmi dobře zná. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. V prvním čtení jsme to už přikázali samozřejmě výboru pro životní prostředí a také výboru hospodářskému.

V těch výborech tedy proběhlo jednání a máme z nich usnesení, tisky 449/1 a 449/2. Nejdřív bych požádal zpravodajku výboru pro životní prostředí poslankyni Kateřinu Konečnou. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové.

Dovolte mi, abych vás seznámila s jednáním výboru pro životní prostředí, které se za prvé týkalo v loňském roce toho návrhu, který vám byl rozdan jako sněmovní tisk 449/1. To znamená, přijali jsme tam některé nutné pozměňovací návrhy tak, aby zákon byl opravdu v souladu se všemi předpisy a aby nedocházelo například k pojmové mystifikaci.

Druhé jednání se poté konalo 10. 1. na žádost pana ministra. Pan ministr nás tehdy informoval o pozměňujícím návrhu, který se chystal předložit a týkal se lokálních topenišť. K tomuto jednání nebylo učiněno žádné usnesení. Existuje pouze zápis, protože nebylo přijato žádné usnesení.

Takže výbor pro životní prostředí se tímto tiskem zabýval dvakrát – z jednoho máte výstupy, z druhého si můžete přečíst zápis. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji paní poslankyni. Dostal jsem ještě jednu omluvu, tak bych ji přečetl. Paní předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová se omlouvá v době od 9 do 10 hodin dnes ráno a pak se ještě jednou omlouvá od 14.30 do 15.30 vzhledem pracovním věcem. To je poslední omluva.

Teď bych dal slovo panu poslanci Ladislavu Velebnému, zpravodaji hospodářského výboru k tomuto zákonu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení kolegové, je mi milou povinností též vás seznámit se stanoviskem hospodářského výboru, který dne 16. listopadu přijal usnesení, ve kterém konstatuje, že vám doporučuje tento sněmovní tisk 449 ke schválení. Zároveň mě zmocňuje, abych vás seznámil s výsledky tohoto projednávání, a zmocňuje mě, abych ve spolupráci s navrhovatelem a le-

gislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy. Tento sněmovní tisk byl přijat ve znění pozměňovacích návrhů, které jste všichni obdrželi.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to bychom tedy měli zprávy zpravodajů. V této chvíli se už můžeme pustit do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Mám tady přihlášky. Prvním přihlášeným je pan poslanec Laudát. Pak se hlásí pan poslanec Krátký. Prosím pana poslance Laudátu jako prvního.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pro vás, kteří se této problematice věnujete, asi nebude tajemstvím, že proti vládnímu návrhu, proti návrhu pana ministra životního prostředí, hospodářský výbor přijal usnesení a pozměňovací návrh, který je poměrně zásadní a částečně mění jistou část tohoto velkého, obsáhlého a účtyhodného zákona.

Chci říci, že hodně špatně se argumentuje konkurenceschopností, zájmy českých podniků, zájmy teplárenství a dalších firem, kterých se v předkládané podobě zákon dotkne, v době, kdy má Ostravsko velký problém. Na druhou stranu vláda schválila strategii konkurenceschopnosti, a jestliže se podíváme na část týkající se poplatků za znečištění, tak myslím, že jsou tři země v Evropské unii, které mají nějakým způsobem zdvojené poplatky za totéž. Je to sousední Slovensko, v nějaké podobě Francie, a my tady vlastně naše firmy, které navíc ještě – je to shoda okolností – působí v regionech, kde začíná být velký problém i se strukturální nezaměstnaností, vystavujeme zátěži, která ve svém důsledku znamená konkurenční nevýhodu.

Já bych byl velice rád, aby životní prostředí přestalo bojovat za životní prostředí a skutečně ho chránilo.

Hospodářský výbor navrhl s podporou poslanců napříč spektrem, aby postupně, vlastně do konce roku 2015 a potom nastala změna, byly naše firmy zatíženy pouze jedním poplatkem, který půjde přes mechanismus emisních povolenek.

Jelikož je to problém a nechci tady probírat všechny další argumenty, buď tady zazněly, nebo ještě zazní, tak já v podrobné rozpravě navrhu, pane předsedající, aby po skončení rozpravy, protože v tom nemáme sjednocený názor, byl tento bod přerušen do příštího úterý, druhé čtení, a pak v něm bylo pokračováno, s tím, že buď se dohodneme na tom, že ještě bude nějakým způsobem tato záležitost modifikována, nebo pak doběhne standardní projednání.

V tuto chvíli děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže ještě vystoupíte a navrhnete potom přerušení. Po obecné, nebo po podrobné? (Poslanec Laudát se s předsedajícím domlouvá mimo mikrofon.) Až po podrobné, na konec? Tedy ještě před podrobnou. Dobře. Takže to ještě učiníte. Dobrá.

Můžeme se v každém případě pustit ještě do obecné. Pan poslanec Krátký se přihlásil. Prosím. (Poslanec Krátký přistupuje k mikrofonu.) Ještě tam je pan poslanec Šidlo. Já se omlouvám panu poslanci Krátkému. Na seznamu je pan poslanec Šidlo. Omlouvám se. Pan pan poslanec Krátký. Prosím, pan poslanec Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, předstupuji k tomuto řečníšti z jednoho prostého důvodu, protože na to, co zde zaznělo z úst předkladatele, ministra životního prostředí, i zpravodajky výboru pro životní prostředí, chci navázat, protože si myslím, že v současné době, pokud se máme věcně a konstruktivně postavit k ochraně ovzduší v České republice, nemůžeme pominout fakt, že z dostupných zdrojů dnes rozhodujícím znečišťovatelem v jednotlivých lokalitách České republiky jsou lokální individuální topeniště.

Tento problém není v podstatě prostřednictvím zákona, který je zde navrhován jako novela, zcela pregnančně řešen. Myslím si, že jak vláda České republiky, tak my jako poslanci bychom měli hledat i jinou variantu, která je sice technická, je to běh na dlouhou trať, ale myslím si, že bez jednoznačné podpory a stanoviska jak vlády, tak Poslanecké sněmovny těžko můžeme situaci v České republice radikálně změnit do té podoby, abychom dokázali kvalifikovaně regulovat stav ovzduší, to znamená jak emisí, tak imisí, které se objevují nejen v postižených lokalitách, o kterých hovořil pan ministr.

Opatřením, které já považuji za velmi důležité, je to, abychom jasně deklarovali podporu centrálním zdrojům tepla. Česká republika a její předchůdkyně v podstatě vybudovaly systém centrálních zdrojů takový, který v podstatě nemá v Evropě obdoby. Je to dokonalý systém, který přináší nejen teplo k jednotlivým domovům a dokáže případně i využívat odpadního tepla z našich elektráren, ale na druhé straně dokáže účinně a kvalifikovaně regulovat vliv na životní prostředí a zejména jeho stav. Myslím si, že vláda České republiky by měla jednoznačně deklarovat trvalou podporu existenci centrálních zdrojů tepla, jejich dalšímu rozvoji, a tím samozřejmě navodit i podmínky pro to, aby tyto centrální zdroje tepla nebyly jenom velké výtopny, ale i menší, které budou pokrývat například potřebu rodinných domků a venkovských aglomerací, kde se samozřejmě objevuje tento problém s lokálními topidly také.

Proto jsem si dovilil připravit doprovodné usnesení k tomuto zákonu. Chtěl bych vás na ně upozornit, požádat o vaši laskavou podporu, až se s

ním seznámíte. V podrobné rozpravě se k němu samozřejmě přihlásím. Máte ho v elektronické podobě pod sněmovním dokumentem 955.

Děkuji za vaši případnou podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Jiřího Krátkého.

Poslanec Jiří Krátký: Pane předsedajícím, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych i já se vyjádřil k tomuto zákonu. Moje poznámka, moje připomínka bude k usnesení hospodářského výboru, které ve své závěrečné části požaduje, aby poplatek, který je stanoven za znečišťování, byl ukončen v roce 2015, jestli se nepletu.

Můj názor na to je trochu jiný. Vycházím ze zkušenosti, že konkurenceschopné ekonomiky Evropy jsou na severu, Německo a severské země, a já si dovoluji přechýlit vám poplatek, který byl za znečištění účtován v roce 2000 v Německu. Jestliže máme dnes za znečištění tuhými látkami poplatky 4 200, v roce 2000 to bylo v Německu přepočteno na tehdejší marku 18 tisíc korun.

Síra. My navrhujeme v tomto zákoně 1 350, v Německu to bylo v roce 2000 90 tisíc za tunu. Enoxy. My tady máme dnes navržených 1 100 korun, v Německu v roce 2000 72 tisíc. Takže já si myslím, že operovat, že tyto poplatky a jiné obnovitelné zdroje, ten démon, který drží pod krkem údajně naše hospodářství, prosím vás, to je podle mého názoru špatně. Špatně je to proto, protože to nenutí nikoho přemýšlet, nenutí investovat do inovací a pořád zůstáváme v těch – co řekl kolega Šídlo – krásných zlatých 60. letech, kdy naši dědové a otcové vymysleli energetiku, kterou nám záviděl celý svět. Ale my už jsme trochu dál. Měli bychom být trochu dál.

Já bych vás požádal, a nepřicházím s návrhem, souhlasím s poplatky, ale chci upozornit, že používat, že je to něco, co podvazuje naši konkurenceschopnost, ono to podvazuje naše myšlení, nechává nás to v klidu spát a ta Evropa, ta skutečná Evropa, která je nám vzorem, nám prostě utíká. To je můj názor a dovolil jsem si ho přednést. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám ještě pana poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, přiznám se, že mě trochu mate ta tabule, která je tady uvedena, ale dobře. Vidím, že vy v tom máte přehled, pane místopředsedo.

Uplynulo již dvacet let od schválení zřejmě nejdůležitějšího ekologického zákona naší historie, a to zákona o ovzduší. Ten přiměl velké

průmyslové podniky investovat do filtrů na komínech, což razantně snížilo zdraví škodlivé exhalace oxidu siřičitého, oxidu dusíku nebo prachu. Ubylo tím dusivého smogu ve městech i kyselých dešťů a miliony lidí díky tomu mohly lépe dýchat. V poslední době se kvalita ovzduší opět zhoršuje. Nejvíce je to patrné v době inverze v místech s velkou koncentrací průmyslu –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pánové, já požádám. Kolegové, prosím vás, aby se dalo poslouchat. Děkuji.

Poslanec Jiří Paroubek: Spíš, aby se dalo mluvit.

– s velkou koncentrací průmyslu, dopravy nebo v obcích díky exhalacím z lokálních topenišť. V řadě oblastí, zejména v Moravskoslezském kraji a Ústeckém kraji, tak dochází k dlouhodobému překračování limitních hodnot stanovených pro ochranu lidského zdraví. To má za následek kromě negativních dopadů na lidské zdraví, jako je zvýšená úmrtnost a výskyt respiračních onemocnění, také udělení sankcí ze strany Evropské unie.

Jak je vidět, tak nástroje, které má současný zákon o ochraně ovzduší k dispozici, jsou nedostatečné či nefunkční a nevedou k plnění cílů stanovených českou a evropskou legislativou. Proto jsem uvítal návrh nového zákona o ovzduší, který nám dává nové a mocné nástroje. Například nebudou moci vznikat nové zdroje znečištění v oblastech se špatným ovzduším, nebo jen když budou svůj dopad kompenzovat, což v praxi znamená, že se jiný zdroj znečištění bude muset zavřít. Města a obce budou moci zavádět zóny, kam nebudou smět vyjíždět stará čouďící auta. Tento nástroj ale v praxi využijí spíše jen velká města, v malých obcích to půjde zavést velmi těžko nebo vůbec. Je to nerealistické.

Nejmocnější jsou však ekonomické nástroje v tomto zákoně. Jde o placení vysokých pokut za porušení stanovených emisních limitů a zpoplatnění vypouštění znečišťujících látek. Zvýší se poplatky, které firmy platí za emise, počet zpoplatněných látek se však snížil z dvaceti na čtyři základní. Týká se to i občanů a malých kotlů používaných v domácnostech, které budou muset mít výrazně nižší emise než dosud. Zákon navíc zakáže spalování nekvalitních paliv.

Tato ustanovení budou mít zásadní dopad na všechny občany a je potřeba, aby stát finančně podpořil výměnu kotlů na tuhá paliva v rodinných domech za nové nízkoemisní kotle nebo alternativní vytápění. Zatím Ministerstvo životního prostředí přispěje 10 milionů korun v Moravskoslezském kraji. Když jsem jel do Poslanecké sněmovny, slyšel jsem ve zprávách, že Moravskoslezský kraj začíná uvolňovat 60 tisíc korun na jednu domácnost na výměnu kotlů, na výměnu topného média. Šedesát tisíc ko-

run – když vezmu 10 milionů korun, tak je zhruba 160, ani ne 170 žádostí. Tak jenom abychom si představili, v jakém asi rozsahu Ministerstvo životního prostředí přispělo, ale myslím si, že i to málo, co přispělo, je dobré. Ale co v jiných krajích a obcích, kde není takový průmysl, a přesto se jejich obyvatelé dusí díky lokálním topeništím?

Ministerstvo životního prostředí rovněž letos pro Moravskoslezský kraj vyčlení další čtyři miliardy korun na projekty nových technologií velkých průmyslových podniků, které se na znečišťování ovzduší v regionu podílejí největší měrou. A co ostatní kraje? Ústecký kraj je rovněž průmyslový a s nadlimitně znečištěným ovzduším. Musím říct, že podobná situace, jako je v Moravskoslezském kraji, je i tam. Jaká bude podpora tohoto kraje ze strany Ministerstva životního prostředí? Je vidět, že bývalý ministr Drobil, který pochází z Moravskoslezského kraje, pozitivním způsobem ve prospěch tohoto kraje ovlivnil situaci na Ministerstvu životního prostředí a jeho náměstci, kteří tam zůstali, plní jeho úkoly i dále.

Nicméně zpoplatnění vypouštění znečišťujících látek do životního prostředí zastává celosvětově uznávaný princip znečišťovatel platí, který je zakotven i v evropských směrniciích. Proto mě naprosto nepřijemně překvapil návrh hospodářského výboru, jehož jsem ostatně členem, který tento princip poněkud popřel a chce, aby jeden z nejučinnějších nástrojů ke snižování emisí zdraví škodlivých látek byl zrušen.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, zásadně nesouhlasím s návrhem hospodářského výboru na zrušení navrhovaných poplatků za znečišťování a navrhuji ho do zákona nezpracovat. Jedná se o bod 5 návrhu a s ním související body 3, 4 a 9. Zejména v § 15 se za odst. 13 doplňuje odst. 14, který zní: „Posledním poplatkovým obdobím pro účely výběru poplatku za znečišťování je kalendářní rok 2015.“ To by určitě nebylo šťastné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Nejdřív se hlásila paní zpravodajka, ale ona dává prostor panu ministroví. Máte oba stejnou možnost. Prosím, pan ministr Chalupa jako první.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Dovolte mi reagovat na slova mého předřečníka. Snad jen několik poznámek.

za prvé. Dnešním dnem byl zahájen sběr žádostí pro pilotní část programu na podporu změny způsobu vytápění v domácnostech Moravskoslezského kraje jako společný projekt Moravskoslezského kraje a Ministerstva životního prostředí. Tento pilot není financován deseti miliony v součtu, ale deseti a deseti miliony, tedy dvaceti. Z toho důvodu je to společný projekt. Opravil bych to. Je pilotním právě proto, že reaguje na programy, které tady minulosti běžely, které vyhlásila mnohá města a obce

a v mnoha ohledech se setkaly s neúspěchy, nebo se neukázaly jako funkční. Proto jsme vyhlásili pilotní program, abychom na základě něho zjistili, jaký je skutečný zájem, a také to, jakým způsobem operovat běžný program, na kterém se pracuje a který by měl navázat. Otázka ostatních krajů a jakým způsobem reagovat v téhle záležitosti je podle mého názoru správná, nicméně my v tuto chvíli musíme v jednom regionu zjistit, a ten region nepochybně moravskoslezský, byť nepodceňuji ani situaci v ústeckém regionu, tak moravskoslezský z tohoto pohledu nepochybně vykazuje nejhorší údaje z hlediska ovzduší, tak je vnímán jako pilotní.

Co se týká jednotlivých výzev, tak nevím, jakým způsobem reagovat jinak než tak, že my jsme v loňském roce vyhlásili dvě výzvy na stejnou částku, jednu pro kraj Moravskoslezský a jednu pro celou Českou republiku s preferencí oblastí, které vykazují horší rozptylové nebo horší podmínky v oblasti kvality ovzduší. Obě tyto výzvy se dnes vyhodnocují a my z těchto výzev budeme také vidět, jaký je reálný zájem z jednotlivých oblastí, ať už kraje Moravskoslezského nebo krajů mimo tento kraj. Musím totiž říci, že i z hlediska zájmu jednotlivých subjektů se účastnit této výzvy, tak z hlediska toho průběhu mimo Moravskoslezský kraj reálně tak velký zájem nebyl, na konec, v závěru, ano. My předpokládáme, že prostředky vyčerpáme.

Pokud je dnes citována pouze část pro Moravskoslezský kraj, tak je třeba říci, že ministerstvo stejným způsobem připravuje také výzvu pro ostatní kraje v rámci zbývajících finančních prostředků alokovaných do této části v rámci operačního programu Životní prostředí. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím paní poslankyni Konečnou, která je další přihlášenou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych teď možná ani tak ne v roli zpravodaje jako člověka, který poměrně dlouho tady má na starost zákon o ovzduší, přednesla pár poznámek. A možná taky konstatovala jedno zklamání.

Když se předkládal tento nový zákon o ovzduší, všichni z nás od něho čekali konečně něco, co bude řešit všechny problémy, které znečišťování ovzduší přináší. Já osobně musím říci, že po debatě, kterou jsme tady vedli, a vy jste tady už byli v té době, nad návrhy kolegy Drobila, Kočí a tuším Lukši, o malé novele zákona o ovzduší a vedli jsme ji tady poměrně dlouho a poměrně podrobně, tak jsem si říkala, že snad všichni máme jasno v tom, že bychom neměli postihovat pouze jednu skupinu znečišťovatelů, a to znečišťovatele velké. Protože jak tady řekl pan ministr a jak dneska dokládají výsledky studií, které jsou provedeny v Moravskoslezském kraji, my

tady máme ještě druhý, poměrně významný zdroj znečištění a to jsou lokální topeniště.

Na lokální topeniště se v tomto zákoně – nechci říci, že zapomenulo, protože snaha pana ministra v této věci byla opravdu velká, a musím říci, že udělal obrovský kus práce. Za dva roky, kdy jsme tady poprvé měli návrh Moravskoslezského kraje, který poprvé za celou historii zákona o ovzduší tento problém otvíral, tak před těmi dvěma lety jsme rozhodně neměli tolik právních názorů, neměli jsme tolik a tak vyprecizovaný pozměňující návrh. K tomu došlo a pan ministr nás s ním seznámil.

Mě moc mrzí a pevně věřím, že se to oddálení druhého čtení, resp. přerušení, nebude týkat pouze poplatků, ale že třeba za týden najdete v koalici ještě shodu i nad tím, abyste začali řešit problém, který je velmi citlivý, ale na druhou stranu velmi závažný.

Já totiž odmítám tezi, že ty, které můžeme trestat jednoduše, trestat budeme, protože tohle to nám zákon umožní, ale tu většinu, o které sice všichni víme, že způsobuje poměrně stejný díl znečištění, vypouští stejně nebezpečné látky, tak tu radši necháme pominutou a tou se radši zabývat nebudeme, protože by to z politických či jiných důvodů nemuselo být vhodné.

Myslím si, že jsme poslanci proto, abychom hledali konsenzus. A musím říci, že musím poděkovat panu ministru životního prostředí a odboru ovzduší, panu náměstkovi Hlaváčovi a všem, kteří se na tom, abychom našli systém řešení lokálních topenišť, podíleli. Chápu výtky právníků, na druhou stranu my jsme ty právní analýzy dostali a myslím si, že jsme došli k tomu, aby to nebylo protiprávní. A musím říci, že možná jsem snad ani nečekala, že tato Sněmovna už je tak vyspělá, že přijme tento návrh zákona jako celek. Ale těšila jsem se na debatu s vámi, kolegové, protože si myslím, že pokud tu debatu ani neotevřeme, ani neotevřeme, o těch lokálních topeništích, což se tímto stalo, protože žádný pozměňující návrh nebyl přednesen a s největší pravděpodobností tedy nebude, tak si myslím, že se vůbec nikam dál neposuneme. Prostě lokální topeniště jsou problém a my jsme povinni ho řešit. A já bych si moc přála, abychom si to tady všichni uvědomili, a to i v souvislosti s tím, o čem se tady bavili mí předřečníci, ať to byl pan kolega Paroubek nebo pan kolega Laudát.

Já chápu vaše výtky ve vztahu k hospodářskému výboru a k jeho pozměňujícímu návrhu. Na druhou stranu se ptám, proč máme zase trestat ty, kteří se trestají jednoduše, protože je jich pár a protože na ně máme páky, a odmítáme debatu nad tím širokým spektrem těch, které prostě zatím – a já netvrdím, že potrestat, ale zatím jim neumíme ukázat ani tu prevenci. A já si myslím, že je to prostě obrovské znevýhodňování, a přiznám se, kolegové, že bych to nečekala od kolegů z pravicové strany politického spektra. Protože pokud bychom došli k tomu, že opět si najdeme jenom jed-

noho toho, který nám bude znečišťovat, a na všechny ostatní se vykašleme, tak upřímně řečeno, ať už projde tento zákon s poplatky, nebo bez nich, nebude mít vůbec nic společného s ochranou ovzduší. Protože pokud se chceme zabývat ochranou ovzduší, tak to probíhá začněme dělat komplexně. A to je věc, kterou já jsem od tohoto zákona čekala. Tento zákon ji zatím nepřinesl, ale pevně věřím, že týden, který jste si tady, kolegové, dali na to, abyste si vyřešili svůj problém s poplatky a jejich placením či neplacením, zvyšováním či nezvyšováním, možná strávíte i tím, že zkusíte najít i řešení tohoto problému a že se tady třeba ještě nějaký pozměňující návrh objeví. Minimálně k tomu, aby vyvolal diskusi, kterou si tady jako poslanci zasloužíme, minimálně k tomu, aby konečně otevřel téma, které je důležité a bez kterého ochrana ovzduší nemá smysl.

Co se týče doprovodného usnesení mého kolegy, tak já ho moc vítám, ale je to opět běh na dlouhou trať a je to jenom jedna z částí otevření tohoto tématu. A myslím si, že by si ministerstvo samo mělo uvědomit, že už by tady mělo zasáhnout a možnost vyjádřit se by nám mělo dát.

Na závěr mi dovoluje snad jenom žádost zpravodajky, abyste se, kolegové z vládní koalice, do úterka dohodli. Já tam mám pozměňující návrh, který se týká odložení účinnosti. Nebylo to úplně jednoduché, protože tento zákon tady šel s jiným zákonem a tyto zákony jsou spojené a pan ministr musel v Senátu odkládat účinnost jiného zákona. My chceme posunout účinnost i tohoto zákona, ale pro to, aby mohl začít platit reálně 1. 9., ho potřebujeme na této schůzi ve třetím čtení schválit, abychom to stihli. A aby se stihli i ministerští úředníci nachystat na věci, které jim tento zákon znovu přinese.

Takže jenom na vás apeluji a prosím: Hledejte kompromis, hledejte konsenzus, ale hledejte ho tak, abychom v úterý ukončili druhé čtení a v pátek tento zákon prohlašovali ve třetím čtení. Protože bez toho už to vlastně vůbec nebude mít smysl, protože jakékoliv další prodloužování lhůt by vyvolalo neuvěřitelný chaos v ochraně ovzduší a v zákonu o ochraně ovzduší v souvislosti se zákonem, který už dneska tady máme a budeme mít vrácený ze Senátu, který mění jednu účinnost, a my bychom nebyli schopni k tomu koordinovat tu druhou.

Takže to byl jenom na závěr můj vlastní apel, abychom si nemysleli, že se to dá protahovat nekonečně. Pan ministr tady v prosinci žádal o prodloužení jednání a lhůty o dva měsíce. My jsme mu to umožnili, já vám za to děkuji, ale myslím si, že ty dva měsíce musely stačit na to, abyste si to vyříkali. Díky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Mám ještě přihlášku pana poslance Zemka, který chce reagovat. A pak pana poslance Laudáta ještě, ale prosím, pan poslanec Zemek nyní.

Poslanec Václav Zemek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu opravdu stručný. Jen několik fakt. Já jsem sám působil ve státní ochraně ovzduší, takže vím, o čem mluvím. My tady trochu směšujeme hrušky a jablka dohromady. Na jednu stranu se tu bavíme o prodeji emisních povolenek, který se týká čistě emisí CO₂, a na druhou stranu tady hovoříme o poplatcích za znečišťování ovzduší, které se týkají víc typů znečišťujících látek. A to prosím nelze směšovat.

Jinak padlo tady něco o konkurenceschopnosti. Chtěl bych jen podotknout, že největší znečišťovatelé ve středních Čechách platí ročně poplatky za znečišťování ovzduší řádově v milionech. To je jeden ten největší znečišťovatel. Nebudu ho jmenovat. To je třeba ta společnost polostátní. Ostatní velké firmy platí poplatky řádově v nízkých milionech až ve sto tisících. Když si vezmeme, kolik jsou příjmy vysokých manažerů, tak si myslím, že to je poměrně nízká cena. Pokud my ty poplatky zrušíme, jak byl návrh hospodářského výboru, připravíme se tak – připravíme tak kraje, připravíme tak stát o možnost financování různých projektů právě na ochranu ovzduší. Zamysleme se nad tím, jestli nám to stojí za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poslanec Krátký se ještě hlásí – chce reagovat.

Poslanec Jiří Krátký: Já bych si dovolil reagovat také na paní kolegyni Konečnou. Já souhlasím s tím, že samozřejmě ty malé zdroje jsou dneska – v tom lokálním místě je to horší než ten velký průmysl. Souhlasím s tím, pojďme o tom debatovat, hrozně by se mi to líbilo. Ale pokud bude atmosféra ve společnosti pořád stejná, pořád bude s prominutím společnost krmena nesmysly typu, že jakýkoli pokrok konkurence nás zbaví konkurenceschopnosti, tak je to zbytečné.

A druhý apel. Máme pana ministra, máme tady vládu. Pokud nebude – a my, z toho severního příhraničí s Polskem – apelovat na to, že se musí změnit ta situace v Polsku, tak nám vůbec nic nepomůže. Já jsem z kraje, kde už sto let měli moji předchůdci plyn. Dneska tam máme prakticky půl okresu na obnovitelné zdroje místní, biomasu, ale jakmile tam foukne ze severu, tak i klimatické Lázně Jeseník se třepou, aby nepřišly o svou licenci.

Takže jsou dvě věci. Malé zdroje a naši sousedi na severu. To jsou dva nepřátelé. A samozřejmě my sami a naše neschopnost si uvědomit, co nám skutečně škodí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, mně to přece jenom nedá.

Myslím, že pan ministr za tu dobu, co je ministrem životního prostředí, dobře pronikl do té problematiky. Já bych mu přece jenom chtěl říci, a chtěl bych říci tady otevřeně, že sice těch deset plus deset milionů pro Moravskoslezský kraj jsou hezké peníze, ale jenom abychom si to převedli do hry čísel: při šedesátitisícovém příspěvku je to nějakých 350 žádostí, které budou uspokojeny na změnu topného média. My bychom tam potřebovali pravděpodobně uspokojit tisíce. Nevím, proč se z toho dělá – možná, že je to jediná cesta v tuhle chvíli – pilotní projekt, ale přece vy jste začínal jako komunální politik v Praze a víte, že tady v Praze byly změněny desítky tisíc topných médií v jednotlivých domácnostech, protože prostě tomu pomohla pražská radnice už v 90. letech asi jinak než z veřejných zdrojů. Tuhle tu věc nebudeme moci řešit, pokud jde o ta lokální topeniště. Myslím, že dneska bych se spíš zabýval tím, zda je to možné udělat třeba z evropských peněz. A pokud to možné je, tak to masivně zkusit udělat v tomto finančním období, anebo od roku 2014 do roku 2020.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď už mám přihlášeného pouze pana poslance Františka Laudátu. (Jmenovaný z místa sděluje, že chce hovořit až na konci.) Dobře, takže obecná rozprava je v podstatě vyčerpaná, už nemám přihlášeného nikoho.

Poslanec František Laudát: Omlouvám se, pane předsedající. Dámy a pánové, v tom případě já tady, jak už jsem avizoval, navrhuji, abychom teď hlasovali o přerušení tohoto bodu do úterý s tím, že v pátek ráno navrhnu v rámci změny programu, aby ten bod byl zařazen pevně jako první bod v úterý.

Teď bych poprosil o hlasování o přerušení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, jenom bych si to ujasnil. My bychom to tedy zařadili jako první bod – říkal jste v úterý?

Poslanec František Laudát: Ne, teď bychom hlasovali pouze o přerušení tohoto bodu a já jenom říkám, že v pátek v rámci projednávání programu Sněmovny navrhnu buď zítra, nebo v pátek zařazení pevného bodu – tohoto bodu – na úterý, první bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám takový pocit, že když to přerušujeme, tak tam musím říci do kdy.

Poslanec František Laudát: Přerušení do úterý do 14. hodiny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže bychom hlasovali o

přerušení tohoto bodu do úterý 14. hodiny. Šlo by to tak? (Navrhovatel souhlasí.) Ano.

Vážení kolegové, já jsem vás svolal na hlasování, protože tady v závěru obecné rozpravy padl návrh, abychom tento bod, který nyní projednáváme, přerušili. Jenom vám připomenu, že se jedná o zákon o ochraně ovzduší, tisk 449. Jsme v druhém čtení. Teď jsme v obecné rozpravě. Tu jsme vyčerpali, ale jsme stále v obecné rozpravě. Padl návrh poslance Laudáta, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do úterý 14. hodiny.

Já vás tedy všechny nejdřív odhlašuji na žádost, takže jste všichni odhlášení. Požádám vás, abyste se znovu přihlásili. Všichni se musíte přihlásit znovu.

Nyní budeme hlasovat o návrhu poslance Laudáta, který zněl – přerušit projednávání tohoto bodu do úterý 14. hodiny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit do 14. hodiny, stiskne tlačítko, zvedne ruku – v úterý 14. hodina. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30. Přihlášeno je 144, pro hlasovalo 136, proti 6. Takže návrh na přerušení byl přijat.

To znamená, že ukončuji projednávání bodu číslo 4, vládního návrhu zákona o ochraně ovzduší. Teď se vrátíme do těch druhých čtení, která jsme včera nedokončili.

Kolegové, máme tady bod číslo

11.

**Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb.
/sněmovní tisk 431/ - druhé čtení**

Já bych požádal paní poslankyni Ivanu Řápkovou, aby za navrhovatele uvedla bod jako první, ale je to druhé čtení, takže zabýváme se tímto návrhem ve druhém čtení. Prosím, paní poslankyně, můžete vystoupit.

Poslankyně Ivana Řápková: Já děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně a kolegové, na úvod bych si dovolila shrnout, čeho se předkládaný návrh zákona týká. V podstatě jde o zavedení nové

sankce zákazu pobytu do přestupkového zákona vedle již čtyř stávajících sankcí. Tato sankce by se týkala pouze vyjmenovaných přestupků proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku. Tato sankce je obdobou trestu zákazu pobytu, který se již dnes využívá v rámci trestního práva. Tento trest ukládají soudy od jednoho roku do 10 let. V předkládané novele se navrhuje uložit sankce zákazu pobytu maximálně na dobu 3 měsíců.

Účel uložené sankce zůstane stejný jako v případě trestu zákazu pobytu, neboť hlavním smyslem bude zabránit pachatelům, aby se pohybovali v určitém místě, kde se opakovaně dopouštějí přestupkové činnosti. Tím prakticky dosáhneme toho, že ochráníme ty osoby, které byly opakovaně napadány či okrádány apod. Smyslem návrhu je tedy ochránit občany, kteří jsou negativně dotčeni opakovaným pácháním přestupků.

Dovolím si upozornit, že tato sankce nebude moci být uložena pachateli tam, kde má trvalé bydliště. Z dostupných judikátů vyplývá v případě ukládání zákazu pobytu, že soudy zjišťují skutečný pobyt pachatele. Není tedy důvod, aby správní orgány nepostupovaly stejným způsobem.

Zákaz pobytu bude stále pouze sankcí s jasným preventivním charakterem, která zakáže recidivnímu přestupci, aby se vracel do místa, kde opakovaně páchá přestupky. Teprve poté, pokud tuto sankci poruší, se podle návrhu dopustí trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní. Řešení tohoto trestného činu je pak již v rukou soudů.

O sankci budou rozhodovat správní orgány – to byla častá připomínka. Ale již dnes rozhodují správní orgány stejně jako soudy například o zákazu činnosti nebo o zákazu řízení motorových vozidel až na dobu dvou let. To jsou výrazná omezení osobních práv, která mohou mít i velice negativní dopady, například pokud se jedná o řidiče z povolání nebo člověka, který potřebuje vůz ke svému povolání. Jsou to tedy výrazné zásahy do života pachatele a jeho rodiny a přitom se může jednat o dopravní nebo jiné přestupky, při kterých pachatel nezasáhl do práv druhých osob jako v případě krádeží nebo fyzického napadání či jiného obtěžování druhých.

Ve prospěch správních orgánů svědčí i skutečnost, že přestupková komise může již dnes pachateli vybraných přestupků uložit až roční zákaz vstupu do veřejných prostor a prostranství, kde se podává alkohol.

Předložená novela nemá ambice vyřešit veškerou drobnou kriminalitu související s recidivou přestupků v problémových lokalitách. Zákon určitě nepostihne všechny pachatele přestupků, to ale žádný zákon. Tento návrh však má být jedním z důležitých právních nástrojů právě pro starosty, aby pomohli pro své občany zlepšit bezpečnost v místech, kde žijí, a hlavně je ochránit před takovými pachateli, kteří jsou dnes fakticky nepostižitelní.

Pozměňovací návrhy, které budou předloženy v obecné rozpravě, se předkladatelé vypořádají s připomínkami vlády.

Dámy a pánové, dovoluji si požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přikázali jsme to ústavně-právnímu výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výboru pro sociální politiku. Usnesení a záznamy z výborů máme pod č. 431/3, 4, 2, Z – výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj předložil i záznam z jednání. Prosím, aby se slova postupně ujali zpravodajové jednotlivých výborů a informovali nás.

Pan poslanec Stanislav Křeček by nás mohl informovat o jednání ústavněprávního výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo jako první.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré dopoledne, dámy a pánové, ústavněprávní výbor projednal tento návrh zákona a doporučil Sněmovně ho zamítnout z celé řady důvodů. Jedním z důvodů je negativní stanovisko vlády, dále stanovisko ombudsmana, který je zásadně proti takovému řešení této složité situace s ohledem na nebezpečí dostání se do konfliktu s ústavou, jelikož je to významný zásah do ústavního práva. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče. Další je pan poslanec Jaroslav Vandas. Prosím pana poslance Vandase.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal návrh zákona na 18. schůzi dne 13. října a nepřijal k projednávanému tisku žádné usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď paní poslankyně Jitka Chalánková – a pan poslanec Křeček k tomu chtěl ještě vystoupit. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, nechal jsem se unést svými představami. Chtěl bych se opravit v tom smyslu, že ústavněprávní výbor nepřijal žádné usnesení v této věci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je trochu jiné. Dobře. (Veselost v sále.) Prosím paní poslankyni Jitku Chalánkovou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám seznámila se 75. usnesením výboru pro sociální politiku z 13. schůze dne 24. listopadu 2011. Obdobně jako můj předřečník vzhledem k tomu, že jsme měli k dispozici zamítavé stanovisko vlády a veřejného ochránce práv, tak jsme tento tisk projednali a pouze jsme ho vzali na vědomí. Uznávám, že toto stanovisko není úplně jednoznačné pro členy Poslanecké sněmovny, ale proto ponechávám na vašem zvážení, jak se při hlasování zachováte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bychom měli zprávy výborů, můžeme tedy otevřít obecnou rozpravu. Přihlášky do obecné rozpravy nevidím, takže se ptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Pokud se nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu prostě ukončíme a otevřeme rozpravu podrobnou, do které už tedy přihlášky tady jsou. Prosím, nyní pan poslanec Zdeněk Boháč.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážená vládo, kolegyně a kolegové, hlásím se k pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku 431, který byl elektronicky podán jako sněmovní dokument 882. Dovoluji si upozornit, že v tomto dokumentu jsou dva různé pozměňovací návrhy. První pozměňovací návrh je v podstatě komplexní pozměňovací návrh, který byl zpracován ve spolupráci s příslušnými ministerstvy. Tento pozměňovací návrh byl podán skupinou poslanců Řápková, Krupka, Šulc, Kubata a Boháč dne 27. ledna 2012.

Pozměňovacím návrhem jsou provedeny jednak legislativně-technické úpravy, předně se však tento pozměňovací návrh vypořádává s připomínkami vlády. Pozměňovací návrh také upravuje návrh původní tak, aby byla zachována systematika zákona o přestupcích. Toto akcentuji. Taxativní výčet přestupků, který navrhovaný § 15a odst. 1 původně obsahoval, byl zrušen, a nová sankce zákaz pobyту byla vždy vložena ke každému z dotčených přestupků ve zvláštní části zákona o přestupcích, a to do odstavce pojednávajícího o ukládání sankcí. Původní výčet přestupků však zůstal zachován. Jedná se o obdobný systém jako v případě sankce zákazu činnosti.

Pozměňovacím návrhem se dále v § 15a odst. 1 vypořádají připomínky vlády. Cituji například, že pouhý odkaz na určité místo je příliš vágní, že by původní návrh měl respektovat terminologii obecního zřízení, či nepřesnost při vymezení stejného správního úřadu a připomínky k modifikaci skutkové podstaty. Návrh tedy nově stanoví kumulativní podmínky, které musí být splněny k uložení sankce zákazu pobyту. Musí jít o úmyslné zavinění. Jednání pachatele musí spočívat ve významném narušení místních záležitostí veřejného pořádku na území obce. Pachatel už byl za obdobný přestupek spáchaný na území stejné obce v posledním roce přede dnem spáchání přestupku postižen a uložení takové sankce je nezbytné k zajištění ochrany místních záležitostí veřejného pořádku.

Dámy a pánové, pokud jde o okolnosti spáchání přestupku, je dána výslovná vazba na místo spáchání přestupku, musí jít o území stejné obce, z čehož vyplývá, že by jej měl projednat jeden a ten samý místně příslušný správní orgán. Další připomínka vlády je upravena v § 15a odst. 3, kterým se zpřesňuje udělení výjimky pro krátkodobý pobyt a upravuje se i procesní stránka vydávání povolení správním orgánem. O povolení krátkodobého

pobytu na území obce, na kterém byl zakázán pobyt, bude rozhodovat obecní úřad obce, v níž má přestupce trvalý pobyt nebo hlášený pobyt podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, přičemž povolení může vydat pouze se souhlasem správního orgánu, který zákaz pobytu uložil.

V pozměňovacím návrhu je stanovena rovněž zkrácená lhůta pro vydávání takového povolení. Zároveň je upraveno, že místo písemného vyhotovení rozhodnutí se vydává potvrzení, jímž se bude dotyčná osoba prokazovat při případné kontrole na území obce, v níž má být pobyt zakázán.

Zpřesnění udělení výjimky pro krátkodobý pobyt zcela vylučuje záměnu povolení k přechodnému pobytu vydaného v souvislosti s uloženou sankcí zákazu pobytu s povolením k přechodnému pobytu cizinců podle zákona o pobytu cizinců. Tím se vypořádáváme s připomínkou Parlamentního institutu.

Dámy a pánové, pozměňovacím návrhem se dále provádí drobná úprava zákona o obecní policii ve smyslu, že dožádaný orgán, tj. Policie České republiky a obecní úřady, je povinen poskytnout obecní policii údaj o uloženém zákazu pobytu, místu a době jeho trvání. Obecní policie bude tedy na základě této změny oprávněna údaje o zákazu pobytu využívat při šetření podezřelého z přestupku. Novelizace zákona o Policii České republiky se nenavrhuje, neboť Policie České republiky bude oprávněna využívat údaje o zákazu pobytu podle stávajícího § 66 odst. 2 zákona o Policii České republiky.

Tolik k prvnímu pozměňovacímu návrhu.

Druhým pozměňovacím návrhem ke sněmovnímu tisku 431, ke kterému se rovněž hlásím, je dokument 882. Mění se tím jednak zákon o pobytu cizinců na území České republiky a jednak zákon o evidenci obyvatel. Tento pozměňovací návrh byl opět zpracován ve spolupráci s příslušnými ministerstvy a byl podán skupinou poslanců Řápková, Krupka, Šulc, Kubata, Boháč, rovněž 27. ledna letošního roku. (Odmilka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A já bych požádal pana poslance Jandáka... Já bych požádal pana poslance Jandáka, neb řečník se jím cítí být rušen. A je to márné zřejmě. (Zvonek.) Já jenom poprosím. On řečník se bohužel cítí být rušen. Tak se mu omlouvám. (Poslanec Jandák cestou na místo uvádí, že hovořil k meritu věci a že se omlouvá.) Ano.

Poslanec Zdeněk Boháč: Pane kolego, děkuji za pochopení. Děkuji, pane kolego.

V návaznosti na nově zavedenou sankci zákazu pobytu do § 15 zákona

o přestupcích, která může být uložena pachateli bez ohledu na jeho státní příslušnost, se upravuje evidence takovéto sankce v informačních systémech pro účely kontroly. V případě cizinců se jedná o informační systém cizinců provozovaný Policií České republiky podle § 158 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Úpravou § 158 odst. 1 písm. b) se stanoví, že v informačním systému cizinců se vedou vedle stávajících údajů o cizinci i údaje o jemu uloženém zákazu pobytu, místu zákazu pobytu a době jeho trvání. Navrhovaný § 158 odst. 9 písm. v) pak upravuje poskytování výše uvedených údajů z tohoto informačního systému.

Policii České republiky by tyto údaje za účelem provozování informačních systému cizinců měl oznamovat obecní úřad, který zákaz pobytu uložil. To je § 15a odst. 5 zákona o přestupcích. Ten známe.

Podle předběžných odhadů ministerstva by si měl návrh v souvislosti se změnou zákona o pobytu cizinců na území České republiky, tj. se zavedením nového údaje, který má být v informačním systému evidován, vyžádat finanční náklady cca 10 mil. korun.

V souvislosti s možností obcí ukládat zákaz pobytu se v pozměňovacím návrhu navrhuje vést pro účely kontroly tento údaj i v informačním systému evidence obyvatel. V navrhovaném § 15a odst. 5 zákona o přestupcích se současně stanovuje informační povinnost orgánu obce, který uložil zákaz pobytu, vůči Policii České republiky a obecnímu úřadu obce, na jejímž území má osoba, které byla tato sankce uložena, trvalý pobyt. Obecní úřad, v jehož obvodu má osoba, které byl zákaz pobytu uložen, trvalý pobyt, by měl údaje o zákazu pobytu zapisovat do informačního systému evidence obyvatel tak, jak tomu bylo do účinnosti zákona č. 227/2009 Sb., kterým byl zákaz pobytu z evidence obyvatel vypuštěn.

Zápis údaje o zákazu pobytu do informačního systému evidence obyvatel a informačního systému cizinců se bude vztahovat i na obdobná rozhodnutí soudu. To je poměrně zásadní informace. Informační povinnost soudu vůči obecním úřadům místa trvalého pobytu pachatele a vůči Policii České republiky je stanovena ve stávajícím § 350a trestního řádu. Obdobně jako vedení údaje o zákazu pobytu v informačním systému cizinců i jeho zavedení do informačního systému evidence obyvatel si vyžádá finanční náklady zhruba zase kolem 10 mil. korun.

To je z mé strany vše. Já vám děkuji. Většinou, kolegové, za nepozornost. Děkuju.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji panu poslanci Boháčovi. Další přihlášený do podrobné rozpravy je pan poslanec Jiří Šulc. Poprosil bych ho nyní.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych se dovolil přihlásit k pozměňovacímu návrhu k tisku 431, tedy k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Moje záležitost je vyloženě technická věc, kdy by se měla změnit původní předloha, která upravuje pro obce přesné a neměnné vymezení doby nočního klidu, kdy se touto dobou rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Život je samozřejmě barevnější a naši starostové a naše obce potřebují mít v tomto trochu volnosti a modifikace s ohledem na některá aktuální dění v obcích, ať jsou to slavnosti, společenské události, veřejná představení, rodinné akce nebo třeba Silvestr, kdy je potřeba dobu nočního klidu vymezit na dobu kratší nebo úplnou. Proto bych si dovolil navrhnout znění bodu 4 nově.

To znamená, že v § 47 se doplňuje odstavec třetí, který by měl znít: „Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou nebo rozhodnutím vydaným na základě obecně závazné vyhlášky stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.“

Děkuji za pozornost. Já si myslím, že je to věc naprosto jasná. Čekají na ni naši starostové i občané v našich obcích.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Teď bych požádal paní poslankyni Ivanu Řápkovou. Prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Já děkuji. Vážení kolegové, kolegyně, pozměňovací návrh, který předkládám, je na základě doporučení legislativy. Je to ohledně trestního zákoníku. Jedná se tedy o legislativně technickou úpravu pro případ, že by nebyl schválen komplexní a již načtený pozměňovací návrh.

Takže tedy návrh legislativně technické úpravy, přesné znění: V části druhé v článku II:

1. Slova „jiného zákona“ se nahrazují slovy „jiného právního předpisu“.

2. Odkaz na poznámku pod čarou číslo 1 a text poznámky pod čarou se zrušují.

To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Tím jsme podrobnou rozpravu prakticky asi vyčerpali.

Já teď řeknu, dokud to mám v hlavě – jenom bych vás upozornil, že v aktech se nachází pan Stulák, což je zajímavé pro ty, kteří přispěli na

dějepisnou soutěž v Chebu. A je tu asi 60 poslanců, kteří si mohou k panu Stulákovi zajít pro tuto knihu Česko od A až do Ž, kterou tady vidím. To znamená, ti poslanci, kteří přispěli na tuhle dějepisnou soutěž, mohou za panem Stulákem do aktů. A pokud mají zájem, mohou dostat tuto knihu o Česku. Tolik jen informace.

A teď prosím podrobná rozprava skončila, můžeme ji tedy ukončit a de facto můžeme ukončit i projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem programu je

12.

Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčíka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - druhé čtení

Já bych chtěl požádat paní poslankyni Kateřinu Klasnovou. Pouze ji tady nevidím. A, už je tady, tak se to vyřešilo. Já ještě jednou připomenu, že se jedná o tisk 469. Nacházíme se tedy ve druhém čtení tohoto návrhu, který se týká ústavy. Za skupinu navrhovatelů by mohla tento návrh uvést paní místopředsedkyně Kateřina Klasnová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych pouze ve stručnosti chtěla poděkovat za navrhovatele za podporu této klíčové změny ústavy v podobě, v jaké jsme se na ní shodli, to znamená v podobě zrušení doživotní trestněprávní imunity zákonodárců a ústavních soudců.

Zatím je zde pouze jeden pozměňovací návrh, který vzešel z jednání ústavněprávního výboru, a to je posunutí účinnosti této změny ústavy od 1. 1. 2013. Je to z důvodu toho, aby tato změna ústavy mohla být promítnuta do navazující legislativy. V tomto případě se jedná o změnu trestního řádu, kterou připraví Ministerstvo spravedlnosti.

Takže je zde návrh ústavněprávního výboru na posunutí účinnosti od 1. 1. 2013, a já ještě jednou děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. My jsme ten návrh přikázali ústavněprávnímu výboru, usnesení máme jako tisk 469/2. Takže bych požádal paní poslankyni zpravodajku Ivanu Weberovou, kdyby opět nám tady shrnula jednání výboru.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, je to tak, jak řekla moje předřečnice. Paní místopředsedkyně uvedla tento tisk a řekla už v podstatě to, co bych vám měla říct i já, že tento tisk projednal ústavněprávní výbor na své 39. schůzi dne 18. 1. a doporučil jej Sněmovně ke schválení s tím pozměňovacím návrhem, o kterém zde již byla řeč, tedy s tou změnou účinnosti na 1. 1. 2013. Je to z důvodů, které byly již zde popsány, kvůli nutným změnám v trestním řádu.

Návrh na zamítnutí nebyl podán. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže můžeme vyhlásit obecnou rozpravu. Já do ní nemám žádné přihlášky do této chvíle, takže pokud se ani nyní nikdo nehlásí, tak můžeme zřejmě i obecnou rozpravu skončit a zahájit rozpravu podrobnou. Ale ani do ní nikdo s žádnými pozměňovacími návrhy zřejmě vstoupit nehodlá, takže můžeme ukončit i podrobnou rozpravu a můžeme zřejmě ukončit celé to druhé čtení, projednávání tohoto návrhu. Já děkuji za předložení a končím bod č. 12.

Pak je tu bod 13 jako další bod programu. Je to

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - druhé čtení

Ve druhém čtení bych požádal pana předsedu vlády Petra Nečase, aby tento návrh uvedl.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, předkládám do druhého čtení Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých předpisů, který vláda České republiky schválila svým usnesením 31. srpna 2011.

Návrh jsem obšírně představil na 25. schůzi Poslanecké sněmovny 26. října před prvním čtením návrhu. Dovolte mi tedy jen stručně připomenout, že cílem předkládané novely je umožnit rozvoj tohoto finančního zdroje, a to bez zbytečných administrativních bariér, ale zároveň ponechat státní regulaci v míře, která je s ohledem na ochranu dárců nutná a z hlediska provozovatelů veřejných sbírek výhodná pro to, aby institut veřejných sbírek nebyl zneužíván.

Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Dne 16. listopadu 2011 rozpočtový výbor návrh novely projednal. Navrhl jedinou legislativně technickou změnu, a to v § 23 odst. 2, kde se navrhuje nahradit slova „z hrubého výtěžku“ slovy „z celkového hrubého výtěžku za dobu, po kterou byla sbírka konána“. Tato formulace je však již v předložené novele, a to přímo v § 23 odst. 2 doslova obsažena, návrh tedy lze považovat za nadbytečný, nicméně respektuji, že byl takto načten ve výboru.

Děkuji a chci vás poprosit, dámy a pánové, aby tento návrh byl propuštěn do třetího čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme v prvním čtení přikázali tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Máme usnesení č. 474/1. Požádal bych tedy zpravodajku výboru poslankyni Jaroslavu Schejbalovou (předsedající vyslovil Šejbalovou), aby nám podala zprávu o průběhu jednání právě rozpočtovému výboru, eventuálně ještě nějak komentovala to usnesení, které máme k dispozici. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Schejbalová: Dobrý den, vážený pane předsedající, milé kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámila s usnesením z 21. schůze rozpočtového výboru z 16. listopadu 2011 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů, neboli zákon o veřejných sbírkách, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 474.

Po úvodním slově zmocněnkyně vlády České republiky pro lidská práva paní Mgr. Šimůnkové, zpravodajské zprávě poslankyně Schejbalové a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů, zákon o veřejných sbírkách, ve znění pozdějších předpisů, schválila ve znění tohoto pozměňovacího návrhu: „Bod 36 zní: V § 23 odst. 2 se slova „z hrubého výtěžku“ nahrazují slovy „z celkového hrubého výtěžku za dobu, po kterou byla sbírka konána“. Za druhé rozpočtový výbor zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což nyní činím.

V podrobné rozpravě bych znovu upozornila na ten pozměňovací návrh, který má číslo 474/1 a dostali jste ho na své lavice.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevírám obecnou rozpravu, v této chvíli se do ní ještě nikdo nehlásí, takže můžeme snad i o-

becnou rozpravu, pokud se nikdo nehlásí, ukončit. Otevřeme ještě rozpravu podrobnou. Do podrobné se také nikdo nehlásí, takže já děkuji a můžeme ukončit projednávání druhého čtení tohoto návrhu zákona i bodu 13.

Máme tu bod

15.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - druhé čtení

Tady by návrh měl uvést senátor Tomáš Grulich, takže bych požádal, kdybychom chvilku posečkali, pan senátor by měl být někde tady v budově... Takže jedná se o tisk 447, změnu zákona č. 212... (Senátor Tomáš Grulich nepřichází.)

Já tedy udělám pauzu, takovou malou. Vážení kolegové, přerušuju jednání Sněmovny do 10.25 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.25 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, můžeme pokračovat. Já bych tedy požádal senátora Tomáše Grulicha, který se dostavil. Srdečně ho tady vítám a požádal bych ho, aby nám uvedl tisk 447. Prosím, pane senátore, můžete tady k tomu hlavnímu mikrofonu.

Senátor Tomáš Grulich: Dobrý den, milé kolegyně, kolegové. Já už jsem tady před vámi stál nedávno a hovořil jsem o této novele, která má upravit některé poměry, aby lidé, kteří nedosáhli z hlediska tvrdosti tohoto zákona na své oprávněné požadavky, tak aby k tomu došlo. Já to shrnu je-
nom velmi krátce.

Všichni víme, že byla postoupena Podkarpatská Rus v roce 1945 Sovětskému svazu a v této smlouvě mezi Československem a Sovětským svazem byla formulace, kdy Sovětský svaz se zavazoval k tomu, že zaplatí všechny nemovitosti pro optanty, kteří optovali pro Československou republiku. Tak se také v roce 1958 stalo. Sovětský svaz poslal 920 milionů,

avšak Československá republika se s oprávněnými prakticky nevyrovnala. Bylo vyplaceno pouze 13 milionů, ostatní peníze se ztratily jaksi v rozpočtu. Proto byl v roce 2009 přijat zákon, který zmírňoval tyto křivdy, ale došlo tam k určité chybě, hlavně tedy časovému vymezení, po které musela oprávněná osoba prokazovat vlastnictví k majetku a dobu, kdy pobývala v Podkarpatské Rusi. A my se snažíme tuto chybu, protože na základě této nechci říct chyby, ale tohoto velmi přísného vymezení, byla řada žadatelů odmítnuta.

Co se týče rozpočtu, což vás bude samozřejmě nejvíce zajímat, tak se uvažovalo o tom, že když se tento zákon přijímal, že se bude jednat o částku zhruba mezi půl miliardou až miliardou. V současné době bylo zatím vyplaceno 180 milionů korun a bylo odmítnuto něco přes 200 žádostí. A dá se předpokládat, že ještě takových sto lidí se přihlásí, kteří nepodali tuto žádost z důvodu, že samozřejmě tento zákon znali a obávali se, že budou odmítnuti. Odhad, který jsme provedli ve spolupráci s Ministerstvem vnitra, hovoří o 210 milionech navíc. To znamená, když to připočtu ještě k těm 180, které byly vyplaceny, docházíme k částce zhruba 400 mil. Kč, což je výrazně pod nejnižší hranicí, u které se to předpokládalo. Já si myslím, že toto je prosím na úvod všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. My jsme to v prvním čtení přikázali rozpočtovému výboru. 447/2 je příslušný tisk. Požádal bych pana poslance Víta Bártu, jestli by nám mohl shrnout jednání rozpočtového výbo-
ru. (Nereaguje.) Ještě jednou – poprosím pana poslance Víta Bártu, jestli by mohl shrnout jednání rozpočtového výboru k tomuto tématu.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, rád bych konstatoval, že rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny projednal pozměňovací návrh, nicméně zároveň pan poslanec Vladislav Vilímec připravil druhý pozměňovací návrh po dohodě obou dvou zainteresova-
ných ministerstev, který následně přednese. Proto já bych si nyní dovolil konstatovat pouze tolik, že návrhem zákona se zabýval rozpočtový výbor na svém zasedání dne 18. 1. 2012 a přijal usnesení a pozměňovací návrh, které jsou obsažené v tisku 447/2, a současně mě zmocnil, abych vás s tímto seznámil v rozsahu tohoto usnesení.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Teď otevíráм o-
becnou rozpravu, do které se v této chvíli nehlásí nikdo. Takže obecnou rozpravu můžeme ukončit a zároveň otevřít rozpravu podrobnou. Do ní po-
žádám pana poslance Vladislava Vilímce, aby načetl svůj pozměňovací ná-
vrh.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem 963 k tomuto tisku. Tak jak již uvedl pan poslanec Vít Bárta, tento návrh je jakousi výslednicí dohody mezi Ministerstvem financí a Ministerstvem vnitra, tedy ministerstvy příslušnými k vyřizování žádostí jak podle zákona 212, které jsou podávány, tak podle předcházejících zákonů nebo úpravy ještě z padesátých let. Tam je příslušné Ministerstvo financí. Pozměňovací návrh se vyrovnává právě s tou dvojkolejností právních úprav. Ruší ty zákony a vyhlášky z roku 1959, tak aby již nebylo možné nové žádosti podle těchto archaických vyhlášek podávat. Jinak obsahuje tytéž principy ve zhruba deseti bodech, které jsou obsaženy i v návrhu, který schválil rozpočtový výbor.

Tady bych chtěl jen poznamenat, že v době, kdy zasedal rozpočtový výbor a ve druhém čtení projednával tento návrh zákona, tedy 18. ledna, ještě nebyla na stole ta výsledná dohoda zainteresovaných ministerstev, takže rozpočtový výbor se pouze omezil na dva body ve svém usnesení, které reagují na ty nejvýznamnější připomínky ze strany vlády.

Ten kompletnější návrh, který předkládám, je veden skutečně snahou omezit tvrdost, tak jak byl předpoklad navrhovatele, omezit tvrdost těch aplikačních podmínek, tvrdost zákona tak, aby se efektivním způsobem mohli domáhat určité náhrady škody, kterou utrpěli tito občané, za majetek, který byl postoupen Svazu sovětských socialistických republik.

Na závěr připomenu pouze nebo zdůrazním, že ve sněmovním dokumentu je ke každému z těch bodů pozměňovacího návrhu připojeno podrobné odůvodnění, takže máte možnost se s tímto odůvodněním seznámit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Do podrobné rozpravy ještě někdo? (Nehlásí se nikdo.) Zdá se, že to byl jediný příspěvek pozměňovací do podrobné rozpravy a můžeme podrobnou rozpravu ukončit. To je zřejmě všechno. Děkuji předkladatelům a děkuji panu senátorovi také. Můžeme i ukončit projednávání tohoto bodu ve druhém čtení.

Bod číslo 16 – to se přesouváme do prvních čtení. V tuto chvíli jsme ukončili sérii druhých čtení a začínáme tedy čtení první, tak jak jsme avizovali dnes. Máme tady jako první bod

16.

Vládní návrh zákona o zásluhách Václava Havla /sněmovní tisk 560/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Měli bychom to v prvním čtení zvládnout podle § 90 odstavec 2. Takže upozorňuji, že to znamená, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Nyní poprosím, aby z pověření vlády předložený návrh předložil předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, vládní návrh zákona o zásluhách Václava Havla vznikl bezprostředně poté, co nás v závěru loňského roku všechny zasáhla smutná zpráva o jeho úmrtí. Přijetí takového návrhu zákona vládou dne 19. prosince 2011 bylo proto zcela přirozenou a troufám si říct spontánní reakcí, neboť Václav Havel patří mezi nejvýznamnější osobnosti v novodobých českých dějinách a určitě mezi nejvýznamnější osobnosti posledního půlstoletí našich dějin.

Návrh zákona je poměrně stručný, ale o to více výmluvný a upřímný je jeho obsah. Václav Havel se zasloužil o svobodu a demokracii. Nejen jako politik a státník, nýbrž i jako občan se mimořádnou měrou zasadil o pád komunistického režimu a o obnovení svobody a demokracie nejen v Československu a později v České republice, nýbrž i v rovině mezinárodní. Přitom vždy ctil a prosazoval myšlenky svobody, demokracie a humanismu, díky čemuž dosáhl oprávněného uznání i v zahraničí, kde jeho mimořádná osobnost nejenom v době, kdy vykonával úřad prezidenta republiky, napomáhala opětovnému zapojení Československa a později České republiky do rodiny evropských a světových demokracií. A je to právě svoboda a demokracie, která každého při vyslovení jména Václava Havla napadne především.

Někteří kritici návrhu zákona tvrdí, že podobné zákony by přijímány být neměly. S ohledem na českou ústavní tradici je však opak pravdou. Stalo se již jakousi ústavní zvyklostí, že podobné zákony jsou přijímány k docenění právě těch mimořádných osobností, které se o stát či demokratickou společnost zasloužily zcela zásadním a nespochybnitelným způsobem. Jak ostatně konstatoval Ústavní soud České republiky ve svém nálezu již z roku 1993, parlament v demokratickém státě má nespochybnitelné právo vyjádřit svou vůli i svá morální a politická stanoviska i ve formě zákona o ocenění zásluh.

Již v minulosti byly přijaty na našem území a platí zákon o zásluhách Tomáše Garrigua Masaryka z roku 1930 – jedná se o zákon číslo 22/1930 Sb. – zákon o zásluhách Milana Rastislava Štefánika z roku 1990 – jedná

se o zákon číslo 17/1990 Sb. – a zákon o zásluhách Edvarda Beneše z roku 2004 – jedná se o zákon číslo 292/2004 Sb. S výjimkou ocenění zásluh Tomáše Garrigua Masaryka byly tyto zákony vždy přijímány in memoriam.

Ocenění zásluh Václava Havla o svobodu a demokracii je plně v souladu s ústavou garantovanými hodnotami úcty ke svobodě, k právům člověka a občana a k lidské důstojnosti, na níž je ústavní pořádek České republiky založen a které jsou jeho hlavními hodnotovými zdroji.

Vláda jako předkladatel návrhu požádala Poslaneckou sněmovnu, aby s vládním návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Je tomu tak především proto, že podle přesvědčení vlády si osobnost Václava Havla zasluhuje tuto formu uznání co nejdříve. Shoda na tom, že návrh zákona lze přijmout bez jeho dalšího projednávání ať už na výborech, nebo v rámci druhého a třetího čtení současně zdůrazní skutečnost, že na ocenění zásluh Václava Havla o svobodu a demokracii panuje všeobecná shoda napříč celým politickým spektrem, což už samo o sobě potvrzuje mimořádnost osoby Václava Havla.

Chtěl bych proto požádat Poslaneckou sněmovnu, aby návrh zákona o zásluhách Václava Havla schválila a aby se tak stalo již v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu premiérovi. Teď bych požádal o slovo zpravodaje pro prvé čtení, poslance Marka Bendu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, já myslím, že návrh zákona zde uvedl předseda vlády jako předkladatel dostatečně a že není třeba, aby ho zpravodaj nějak dále a zásadně komentoval. Máme zde jednoduchý, doslova bych řekl dvouřádkový návrh zákona, který oceňuje zásluhy Václava Havla o svobodu a demokracii v duchu tradice ocenění některých našich významných prezidentů, tak jak tomu bylo již v minulosti.

Já doporučuji Poslanecké sněmovně, aby pokračovala v projednávání podle § 92 a návrh zákona schválila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci Bendovi a otevírám obecnou rozpravu. Jsou tu dvě přihlášky. Prosím pana poslance Vojtěcha Filipa jako prvního a pak to bude František Bublan. Prosím, nyní v obecné rozpravě Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, nebudu nějakým způsobem prodlužovat jednání o tomto vládním návrhu zákona. Přidržím se toho, co ve smutečním zasedání vlastně začala paní předsedkyně Poslanecké sněmovny. Připomenu projev

Václava Havla a z toho vyvodím určitý závěr pro sebe a možná pro některé ostatní.

Dovolte, abych citoval: „Komunisté vás budou strašit nezaměstnaností. Není to pravda, ničeho se nebojte. Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřitelem socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách imperialismu, od něhož přijímám tučné výslužky, že chci být majitelem různých podniků. Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte, protože tu brzy začnou vycházet knihy, z nichž bude zřejmé, kdo jsem a co si myslím.

Slibuji vám, že funkci prezidenta vezmu na jedno funkční období, ale pak bych se chtěl věnovat práci dramatika. Také vám slibuji na svou čest, pokud se za mého volebního období nezlepší životní úroveň v České a Slovenské Federativní Republice, že sám odstoupím z funkce.

V budoucnu se podle mého mínění musí prezidentský úřad vymezit. Prezident nemůže mít tak velké pravomoci, jako má dnes. Pro mě není rozhodující, s jakým slovem jsou sociální jistoty spojovány, ale to, jaké jsou. Já si představuji, že by měly být daleko větší, než jaké poskytovalo to, co mnozí nazývali socialismem.

Možná se ptáte, o jaké republice sním. Odpovím vám – o republice lidské, která slouží člověku, a proto mám naději, že i člověk poslouží jí.

Za třetí svůj úkol považuji podporu všeho, co povede k lepšímu postavení dětí, starých lidí, žen, nemocných, těžce pracujících, příslušníků národnostních menšin a vůbec občanů, kteří jsou na tom z jakýchkoliv důvodů hůře než ostatní. Žádné lepší potraviny či nemocnice nesmí být výsadou mocných, ale musí být nabídnuty těm, kteří je nejvíce potřebují.

Připravujeme koncept důkladné ekonomické reformy, která nepřinese sociální stresy, nezaměstnanost, inflaci ani jiné problémy, jak se někteří z vás obávají. Svádět všechno na předchozí vládcu nemůžeme nejen proto, že by to neodpovídalo pravdě, ale i proto, že by to mohlo oslabit naši povinnost samostatně, svobodně, rozumně a rychle jednat.

Všichni chceme republiku, která bude starostlivě pečovat o to, aby zmizely všechny ponižující přehradby mezi různými společenskými vrstvami, republiku, v níž nebudeme dělit na otroky a pány. Toužím po takové republice více než kdokoliv jiný.

Náš stát by už nikdy neměl být přívažkem či chudým příbuzným kohokoliv jiného. Musíme sice od jiných mnoho brát a mnohému se učit, ale musíme to po dlouhé době dělat zase jako rovnoprávní partneři, kteří mají také co nabídnout.

Jsou lidé, kteří kalí vodu a panikaří, že se bude zdražovat. Dávejte si na ně pozor. Ptáte se s údivem, jestli bude inflace, jestli bude zdražování? Mnohokrát a jasně vláda řekla ve svém programovém prohlášení včetně dalších dokumentů a ministři na tiskových konferencích, že jejich úsilím je,

aby přechod od neekonomiky k ekonomice byl pokojný, bez sociálních aspektů, bez návaznosti, nezaměstnanosti, bez jakýchkoliv sociálních krizí nebo podobně. Jestli se sem tam pohne cena cigaret nebo něčeho, to v téhle chvíli nevím. Zatím je snaha, aby se nehýbalo nic, alespoň v nejbližších měsících. Žádné gigantické zdražování, nebo dokonce nezaměstnanost, jak to panikáři systematicky šíří, nic takového nepřipravujeme.

Již nikdy do žádného paktu nepůjdeme.

Podle mého mínění nesmí náš stát šetřit na investicích do školství a kultury. Také náš mnohokrát deklarovaný úmysl provést reformu tak, aby nedvedla k velkým otřesům, velké inflaci, nebo dokonce ke ztrátě základních sociálních jistot, musí naši ekonomové přijmout prostě jako úkol, který byl zadán. Zde neplatí žádné nejde to.

Jako mnozí z vás jsem ten projev slyšel. Neměl jsem žádné iluze, proto jsem je ani nemohl ztratit, na rozdíl od jiných, kteří takové iluze měli. Pro mne to znamená jediné – slova byly jedny, činy byly druhé. Pro mne to znamená, že to, co je předloženo jako návrh zákona, je spíše otázkou pro historiky než pro poslance.

Pan premiér zdůraznil, že kromě návrhu zákona o ocenění zakladatele našeho státu Tomáše Garrigue Masaryka všechny ostatní zákony byly přijaty až dlouho po smrti jednotlivých státníků, ať už jde o Edvarda Beneše nebo Rastislava Štefánika. Chci tedy podotknout, že můj hlas tomu návrhu nepatří. Nepatří mu proto, že si nemyslím, že historie dostatečně zhodnotila to, co Václav Havel řekl, a to, co udělal.

Děkuji vám. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem se o slovo přihlásil místopředseda Poslanecké sněmovny pan kolega Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní místopředsedkyně, že jste mi umožnila vystoupit. Já jenom chci krátce zareagovat na vystoupení pana poslance Vojtěcha Filipa, protože chápu, že se tady může debatovat a může se tady připomínat, co bývalý prezident Václav Havel zamýšlel, co chtěl nebo co říkal, že bude prosazovat, a že se to třeba úplně nesplnilo. Můžeme tady mluvit o tom, jak je to s tou formou ocenění zákonem, o které si také myslím, že je zvláštní. Vem to nešť. Já tady řeknu velmi jednoduše, proč podpořím hlasováním tento zákon a proč si myslím, že si postava Václava Havla zaslouží uznání, které nechci žádným způsobem zpochybnit.

Připadá mi, že je to poměrně prosté. Připadá mi, že jsou některé činy, které se tady odehrály za posledních sto let, které zakládají naši národní

sebeúctu, i moji osobní sebeúctu. Dokážu zhruba vyjmenovat, co to je, proč jsem stále hrdý na to, že žiji v této zemi. Je to třeba to, že kdysi to byl právě Masaryk, kterému ležel na srdci osud českého národa a v jisté chvíli se rozhodl zareagovat tvořivě na situaci, která vznikla, a začít prosazovat myšlenku samostatného státu. Pro mě, příznávám, v jisté chvíli to bylo vystoupení Gabčíka a Kubiše, kteří, když v této zemi vládl protektor, který řekl, že tento národ musí být zlikvidován a vyhlazen, a dokonce připravil program vyhlazení českého národa, tak na to ten národ prostě odpověděl tím, že ho zastřelil, což pro mě je také věcí sebeúcty. Když prostě někdo přijde do této země a řekne, že Češi mají být vyhlazeni, tak pro mě odpovídající reakce na takovýto brutální strašný výrok je, že prostě řekneme ne, ten člověk tu nemá co dělat. To také zakládá moji sebeúctu. Zaplať pánbůh za to, za takovéto rozhodnutí. Pro mě to byly i události roku 1968, protože jsme si řekli, že nechceme žít tak, jak nám tady někdo naordinoval, a chceme to změnit. Musely přijet tanky, aby to změnily.

A stejně je to podle mě s Václavem Havlem. I on zakládá mou sebeúctu. On napsal dopis Husákovi v době, kdy život tady byl naprosto nedůstojný a museli jsme se stydět před venkem, před sebou, že tady takto žijeme, tak on se tomu prostě postavil se všemi riziky! To zakládá dnes mou sebeúctu.

A kdysi jsem stál v Ostravě u Dolu Jeremenko, to nikdy nezapomenu, ten zážitek hrozně zvláštní. Stál jsem tam na autobusové zastávce v pět ráno, kolem byli samí horníci, bylo tam úplné ticho, jako vždycky takhle bylo v pět ráno na zastávce, kde stojí 30 lidí, a v tom tichu jeden horník řekl: A protože je celý národ posraný, tak musí být Havel zavřený! Nikdo na to neřekl ani slovo. Ale chci tím říci, že to není jenom věc elit nějakých. Byl to názor lidí.

Tenhle člověk nás zachraňuje ve chvíli, kdy se za sebe stydíme! Proto budu dnes hlasovat za uznání a za ten zákon.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu místopředsedovi. Řádně přihlášený je pan poslanec František Bublan. Dále se hlásí z místa paní poslankyně Zdena Horníková.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi také několik poznámek k tomuto zákonu. Je to jednovětý deklaratorní zákon konstatující, že Václav Havel se zasloužil o svobodu a demokracii a stejně se vši pravděpodobností bude touto Sněmovnou schválen. Já sám podpořím tento zákon, nemám s tím žádný problém ani nechci navrhnout nějaké prodlužování projednávání tohoto zákona. Nicméně dovoluji si ještě několik poznámek. Myslím si, že by tady zazníť měly.

Ta první poznámka se týká námitky, že takový zákon jde proti přirozenosti Václava Havla a že on by si určitě nepřál, aby jeho odkaz byl ztvárněn takovou formou, a tato námitka může být i pravdivá. Neumím to posoudit. Nicméně tento zákon není pouze vyjádřením vděčnosti. Je to zákon pro nás a možná i pro naše potomky. Takže možná taková ta zásluhovost, která zde byla zmíněna v úvodním slově, já bych ji moc nepřečeňoval, spíše bych dbal na ten odkaz.

Druhá poznámka se musí dotknout našeho vztahu k Václavu Havlovi. Bude taková možná trošku vůči nám sebekritická. Protože není žádným tajemstvím, že mnoho z nás, a to napříč politickým spektrem, skutečně napříč, možná ještě silněji někdy z té pravé části politického spektra, mělo k Václavu Havlovi velmi kritický vztah. Často byl vyjadřován dost posměšně. Nemusím zde připomínat zesměšňování jeho hesla. Často byl také kritizován i v době, kdy už nebyl prezidentem, kdy se soustředil na aktivitu kolem Fóra 2000. Byly kritizovány osobnosti, které on zval na tyto konference, zpochybňována jejich politická příslušnost a podobně. A v době, kdy už nebyl prezidentem, on sám velmi cítil takový tlak na to, aby se utlumila jeho činnost nebo jeho osobnost. Já jsem měl možnost s ním mluvit v těch letech a byl trošku z toho takový zklamaný, že když už odešel z té funkce, tak jako kdyby se chtělo rychle na něho zapomenout. Je to určitý paradox, že mnoho z těch kritiků a možná i odpůrců Václava Havla dneska zvedne pro tento zákon ruku, ale takové paradoxy tvoří dějiny. I to se stává.

Třetí poznámka je taková trošku orwellovská. Já jsem si ji přečetl v jednom internetovém příspěvku, kde autor mluví o tom, že skutečnost, že tento zákon navrhuje tato vláda, která má minimální podporu veřejnosti, může navozovat otázku, zda tomu skutečně tak bylo, že se Václav Havel zasloužil o svobodu a demokracii, anebo dokonce zda Václav Havel skutečně žil. To je samozřejmě velmi silně přitažené vyjádření, ale může to skrývat jedno velké nebezpečí. To nebezpečí tkví v tom, že jako bychom se snažili uzavřít život a dílo Václava Havla do nějaké jednoduché teze, do černobílého obrazu nebo do nějaké ideologické definice.

A poslední poznámka se týká textu tohoto jednovětého zákona. Mně osobně by se lépe líbilo, kdyby v kontextu byla vyjádřena skutečnost, že Václav Havel se zasloužil o naplňování lidských práv. Svoboda, demokracie a lidská práva jsou v sobě navzájem obsaženy a propojeny a dovolím si tvrdit, že lidská práva byla pro Václava Havla obsažnějším a hlubším motivem jeho činnosti, navíc se jim věnoval větší část svého života. Pod pojmem svoboda si může někdo představit friedmanovské pojetí tržní ekonomiky, někdo zase spíše osvobození od útlaku, od hladu a bídy, od strachu, od lži a násilí. A Václavu Havlovi bylo bližší to druhé. A naplňování této svobody je stále ještě před námi.

Václav Havel se nemůže ztotožnit s idejemi jednotlivých politických stran v této Sněmovně. Nikdo z nás si jej nemůže přivlastnit – on se totiž nikam nevejde. Přivlastníme si alespoň jeho myšlenky a podpoříme tento zákon s vědomím určité otevřenosti, abychom tímto zákonem kapitolu Václava Havla neuzavřeli, ale nabídli lidem jeho odkaz k přemýšlení a k vlastnímu posouzení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci Bublanovi. Teď tady mám přihlášku paní poslankyně Horníkové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem si připravila takové kratičké zamyšlení do historie. A vlastně i pan kolega Filip zde říkal, že věc, kterou dnes projednáváme, je jednak otázkou rozhodnutí Parlamentu a možná velmi dlouhou věcí k zamyšlení u historiků. Já mám takové kratičké zamyšlení do historie.

Ocenění zásluh československých prezidentů je možné považovat již za určitou tradici, která byla založena přijetím tří zákonů. Zákona o zásluhách Tomáše Garrigua Masaryka o stát u příležitosti jeho 80. narozenin v únoru 1930, zákona o zásluhách Štefánika z roku 1990, který byl přijat ve Federálním shromáždění, zákon o zásluhách Edvarda Beneše v roce 2004, známý jako lex Beneš. Zákon o zásluhách Tomáše Garrigua Masaryka byl výjimečný tím, že Masaryk ještě žil. Ocenění bylo též spojeno s finanční částkou na dar k jeho narozeninám a to bylo kritizováno daleko víc než samotný zákon. Nicméně dobrovolně se zákon považoval za svého druhu významání. Již tehdy se ukázalo, že v takových debatách nejde jen o osobu jako takovou, ale o myšlenky, které symbolizuje, a to by mělo být hlavní historickou paralelou, kterou bychom si mohli z historie vzít. Právě tato úvaha by měla vést k rozhodnutí o přijetí tohoto zákona.

Ještě krátce dovolu, abych se zmínila k zákonu, který se týká zásluh Edvarda Beneše. Zvláště u jeho přijetí se objevila velká kritika, zda přijímat zákony hodnotící historii či přijímat zákony, které nemají normativní charakter. Takové názory jsou naprosto legitimní a je nutné je brát v úvahu a polemizovat s nimi. Nicméně případ Václava Havla je z tohoto pohledu výjimečný. Jeho obsah se nedá zpochybnit, pokud někdo nechce zpochybnit samotné základy ústavnosti. A na rozdíl od Beneše nezpůsobuje spory se zahraničními sousedy, naopak, v zahraničí je Václav Havel vnímán i jako symbol demokracie.

Ještě pár slov k samotnému projednávání zákona o zásluhách Masaryka. Zákon byl navržen v Poslanecké sněmovně a v Senátu Národního shromáždění zástupci celé tehdejší koalice, která reprezentova-

la státní československé strany od levice po pravici, tj. od sociálních demokratů, národních socialistů po stranu agrární. Zákon byl po dlouhé době, ale po krátké debatě zhruba jedné hodiny velkou většinou Parlamentem přijat. Proti zákonu se tehdy vyslovil otevřeně v Senátu senátor za Komunistickou stranu Československa a politický anarchista Petr Stránský, který přes zákon o Masarykovu osobu kritizoval tehdejší podobu československé demokracie. Větší kritika a polemika se tehdy objevila pak spíše v tisku, a to zejména ze strany krajní pravice, a se zákonem nesouhlasily ani menší strany.

Zákon o zásluhách Václava Havla nemá normativní charakter, pouze hodnotové vyjádření. Jak jsem už zmínila, podobné diskuse proběhly v parlamentech již dvakrát. Nelze přenášet z historie vše a naplno, ale jistá paralela tady bezesporu je. Proto jsem přesvědčena, že dnes je potřeba navržený zákon o zásluhách Václava Havla podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan ministr financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, budu velmi krátký, neměl jsem v úmyslu vystupovat k tomuto tématu – vláda hlasovala jednomyslně. Ale historický exkurz paní poslankyně Horníkové mě přece jenom vyprovokoval k tomu, abych se vám svěřil s úvahou, která hrála mnohé v mém uvažování.

Ti prezidenti, kteří byli zákonem „vyznamenáni“ předtím, byli vyznamenáni textem, že se zasloužili o stát. Stát v této geopolitické kotlině existuje tak či onak více než tisíc let. Začalo to vyvražděním Slavníkovců na Libici – jak typické pro naše dějiny. Díkce tohoto zákona je, že Václav Havel se zasloužil o demokracii. Demokracii, skutečnou demokracii máme s těmi přestávkami, počítám-li správně, 42 let. Já bych rád upozornil na rozdíl mezi pojmem stát, mezi pojmem demokracie a řekl, jak je důležité, že přijímáme zákon, že Václav Havel se zasloužil o demokracii.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli nemám nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy. Končím tedy obecnou rozpravu. Nebyla podána námitka.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 560 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Je zde návrh na odhlášení. Prosím, aby se všichni přihlásili. Pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Velice se kolegům omlouvám, ale protože se přiznám, že bychom chtěli, aby se toho mohli zúčastnit i někteří další, kteří teď nemohou, já bych chtěl požádat o pauzu na 11.30. Jestli v 11.30 by mohlo proběhnout hlasování. Omlouvám se, neumím jinak. (Debaty mimo mikrofon.) Takže jinak, požádám o přerušení do 11.30 a můžeme jet další body. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, takže je zde návrh na přerušení. Já o tomto návrhu dám hlasovat. Mezitím jsem vás odhlásila, takže jste se všichni přihlásili.

Přerušení tohoto bodu do 11.30 hodin, abychom všichni věděli, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 z přihlášených 161 pro 137, proti 1. Tento návrh byl přijat, tedy přerušili jsme tento bod do 11.30 hodin.

Budeme pokračovat bodem číslo 18. – Poslanec Michal Babák má náhradní kartu číslo 25.

Bod 18 je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 558. Prvé čtení. (Pozn.: Správně měl být načten bod 17.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás požádal o schválení zákona, pro který jste fakticky již hlasovali. Neboť když hlasujeme o zákonu o státním rozpočtu, tak bytostnou součástí zákona o státním rozpočtu je i informace o tom, jakým způsobem bude vyrovnán schodek. V rámci zákona o státním rozpočtu jsme tedy souhlasili s tím, že schválený schodek 105 mld. korun bude kompenzován vydáním dluhopisů ve výši 101 mld. 329 mil. 627 tis. korun a zbývající část bude uhrazena zvýšením stavu přijatých dlouhodobých úvěrů a operacemi na státních finančních aktivech. (V sále je hluk a neklid.) De facto toto rozhodnutí už Poslanecká sněmovna –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon, já se omlouvám, pane ministře –

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já to přeřvu, to je dobrý, paní předsedající.

De facto Poslanecká sněmovna už toto rozhodnutí udělala, nicméně emisí státních dluhopisů je možné vydat pouze na základě zvláštního záko-

na. Tento zvláštní zákon kopíruje v podstatě ono rozhodnutí, které jsme udělali při schválení zákona o státním rozpočtu, a proto prosím o jeho podporu a prosím o jeho schválení v režimu § 90. Rozumím tomu, že opozice, která nehlasovala o návrhu pro státní rozpočet, nebude hlasovat ani pro tento návrh. Nicméně chci jí poděkovat za vstřícnost, že nevetovala režim podle § 90, neboť situace na kapitálových trzích je taková, že ten časový prostor, který nám tímto přístupem poskytla, je velmi cenný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi a zároveň se omlouvám, protože jsem uvedla bod číslo 18, ale přeskočila jsem bod 17. Hovořili jsme o bodu

17.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 583/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Pan ministr už to avizoval. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, zpravodajská zpráva bude krátká. Samozřejmě že doporučuji schválit tento tisk ve zkráceném čtení i z toho důvodu, že Česká národní banka vyslovila s tímto zákonem souhlas. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli nemám písemnou přihlášku. Táži se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Nebyla podána námítka. Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přivolám kolegy a přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 583 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Vidím, že kolegové dobíhají... Nechám o tomto návrhu hlasovat. Je zde návrh na odhlášení, dobře, odhlašuji vás. Tedy prosím ještě, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 32. Z přihlášených 154 pro 94, proti 28. Tento návrh byl přijat a my můžeme pokračovat v projednávání.

Zahajuji podrobnou rozpravu. V tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku do podrobné rozpravy. Končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít závěrečné slovo navrhovatel nebo zpravodaj. Není tomu tak. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2012, podle sněmovního tisku 583.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 33. Z přihlášených 162 pro 95, proti 24. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím tedy končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu číslo 18, na který jsem se zjevně asi hodně těšila, když jsem ho ohlásila už minule:

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 558/ - první čtení

Poprosím, aby návrh uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo. Dovolím si poděkovat za schválení předcházející předlohy.

Dámy a pánové, nyní předkládám velmi nudnou, z 90 % technickou, nicméně velmi nezbytnou novelu pro důvěryhodnost veřejné sféry a schopnost jejího řízení. Není tajemstvím, že zatímco privátní sféra v oblasti účetnictví musela z hlediska své konkurenceschopnosti během velmi krátké doby po roce 1990 v kvalitě účetnictví dosáhnout civilizovaný svět, tak veřejná sféra tak téměř 20 let nečinila. Doháníme to až poslední léta, začalo to rokem 2007. Do toho patří i tento vládní návrh zákona o účetnictví, jehož určitě nejvýznamnější změnou je schvalování účetních uzávěrek ve veřejné sféře. To se týká jak organizačních složek státu, tak krajů, obcí, dobrovolných svazků obcí. Je to možná náročné, někoho to bude obtěžovat, ale je to zcela nezbytné, protože každý z nás, kdo někdy něco řídil, ví, že bez dobrého účetnictví se v zásadě řídit nedá.

Ministerstvo financí v tuto chvíli finalizuje vydání prováděcí vyhlášky

k zákonu, která by měla vzniknout v úzké spolupráci s metodikou krajů a ministerstev, a já se hlásím k odpovědnosti i povinnosti zajišťovat metodickou podporu vybraným účetním jednotkám v rámci zjišťování účetních záznamů pro potřeby státu.

Dámy a pánové, jistě si velmi uvědomujete citlivost tohoto tématu, protože stát – nechci teď některé státy jmenovat, abych se nedopustil diplomatického faux pas, ale stát, který nemá v pořádku své účetnictví a výkaznictví a může tak například i klamat své partnery tím, že uvádí jiné údaje než skutečné, není důvěryhodný. Nedá se bez toho řídit, není možné bez toho být důvěryhodným partnerem. Je to obtěžující. Je to technicky náročné, je to nezbytné, a já proto prosím o schválení tohoto návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já děkuji za úvodní slovo. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Pavel Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. Jak zde bylo řečeno panem ministrem financí, tak skutečně tato prezentovaná zákonná forma, nebo norma, kterou se mění současně platný zákon o účetnictví, má skutečně silnou technickou podstatu, nebo charakter, a především, jak zde bylo řečeno, reaguje na aktuální vývoj a současné potřeby nejen účetních jednotek, ale i potřeby státních institucí, které do tohoto procesu vstupují a které samozřejmě tento proces ovlivňují.

Já můžu jediné doporučit, schválit tento návrh v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám nikoho přihlášeného písemně. Prosím, hlásí se někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Já tedy končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru? Kdo je proti?

V hlasování číslo 34 z přihlášených 166 pro 142, proti 2. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu návrhovateli a panu zpravodaji.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo 19. Je jím

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění zákona č. 109/2009 Sb. /sněmovní tisk 570/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede předseda vlády Petr Nečas. Prosím pana premiéra, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh novely zákona číslo 215/2004 Sb., o veřejné podpoře, ve znění pozdějších předpisů, přináší především zpřesnění pro své uživatele, a to v § 3a, kdy jednoznačně vymezuje dobu poskytnutí veřejné podpory malého rozsahu, která je důležitá pro zápis do registru malých podpor de minimis. Zpřesňuje pojmy vztahující se k veřejné podpoře, a to především k § 2, které vycházejí přímo ze závazného nařízení Evropské unie. V § 6 doplňuje otázky mlčenlivosti a nakládání s informacemi získanými v průběhu procesu notifikace nebo řízení před Evropskou komisí. Upravuje podmínky poskytování konzultační činnosti před poskytnutím veřejné podpory ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a upravuje delikt odpovědnost fyzických a právnických osob ve vazbě na neposkytnutí součinnosti v případě porušení zápisu do registru de minimis.

Samotná úprava též počítá se zvýšením horní hranice pokuty za nezapísání do registru malých podpor, a to do výše 200 tisíc Kč. Důvodem tohoto opatření je především fakt, že od 1. ledna 2012 je registr podpor malého rozsahu plně funkční a od subjektů, které mají své účetnictví vztaženo ke kalendářnímu roku, není již v současné době nutno vyžadovat čestné prohlášení o poskytnutí podpory malého rozsahu. Včasnost zápisu do registru je důležitá pro případné budoucí poskytovatele, aby mohli zvážit, zda veřejnou podporu poskytnou formou podpory malého rozsahu, nebo jiného opatření, jako je služba obecného hospodářského zájmu či notifikace opatření.

Přechodná ustanovení zákona jsou ustanovena standardním způsobem pro přijetí nové právní normy.

Tato úprava nepřináší nové povinnosti pro případné adresáty státní správy. Jedná se především o upřesnění práv a povinností vyplývajících pro poskytovatele či pro případné příjemce veřejné podpory.

Je třeba zdůraznit, že o veřejné podpoře jako takové rozhoduje od 1.

ledna 2004 Evropská komise. Pravomoc a působnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je v rovině koordinační, monitorující, poradenské. Sankční role Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v této oblasti je pouze v rámci pravidel stanovených zákonem č. 215/2004 Sb., a to v oblasti správních deliktů. Návrh novely zákona č. 215/2004 Sb. platí pro koordinační orgán, kterým je ve všeobecné oblasti Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, v oblasti zemědělství Ministerstvo zemědělství České republiky.

Dámy a pánové, chtěl bych vás požádat o podporu tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Ivan Fuksa.

Poslanec Ivan Fuksa: Na základě zde předložených informací jednoznačně doporučuji pustit do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, tato novela zákona má podle mého názoru jednoznačně technický charakter, i když ve svých důsledcích je poměrně důležitá. Upravuje nebo zdůrazňuje povinnosti a práva poskytovatelů podpory malého rozsahu, čili podpory de minimis, a týká se to samozřejmě i příjemců takovýchto podpor.

Tato novela je bohužel psána takovým poněkud suchým úřednickým jazykem, takže některé pasáže jsou docela obtížně pochopitelné. Já jsem například nebyl schopen pochopit, jakým způsobem tato novela zasáhne do zákona o podpoře výzkumu a vývoje, takže bych prosil předkladatele, tedy konkrétně pana premiéra, kdyby tuto věc mohl vyjasnit, kdyby odpověděl na tuto moji otázku.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Prosím, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho neregistruji, končím tedy obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli chce mít navrhovatel nebo zpravodaj závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní se můžeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 35 z přihlášených 167 pro 134, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji a panu navrhovateli.

Dále budeme pokračovat bodem

22.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 582/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, který máte před sebou pod tiskem 582.

Cílem předloženého návrhu zákona je dosažení plné slučitelnosti národních předpisů s evropskou právní úpravou a zlepšení ochrany zvířat proti týrání, které vychází z průběžného hodnocení aplikace zákona v praxi. K tomuto cíli návrh především upřesňuje v souvislosti se zvyšujícími se požadavky Evropské unie na kvalifikaci osob, které usmrcují zvířata nebo pracují s pokusnými zvířaty, minimální požadavky na vzdělání a odbornou přípravu k získání a prokázání požadované kvalifikace včetně požadavků na školicí pracoviště. Upravuje v souladu se směrnicí Evropské unie ochranu zvířat používaných pro vědecké účely včetně shromažďování a zasilání statistických údajů požadovaných Evropskou komisí, upřesňuje požadavky pro udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví nebo náboženských společností, ruší řady ochrany zvířat při veřejném vystoupení, čímž dojde ke snížení administrativní zátěže pořadatelů veřejných vystoupení a měst a obcí, zavádí nové sankce, a to zákaz chovu zvířat a propadnutí týraného zvířete nebo zabrání týraného zvířete s cílem efektivně zabránit chovateli v dalším týrání zvířat. Upřesňuje právní úpravu

umísťování týraných zvířat do náhradní péče, což umožní rychle a efektivně zabránit dalšímu týrání zvířete. Novelizací zákona o Policii České republiky umožňuje vstup policie do obydlí z důvodu podezření na týrání zvířete.

V této oblasti, věřím, ještě projde Poslaneckou sněmovnou zejména debata na téma zneužití případné domovní svobody, a věřím, že se podaří tento problém na úrovni výborů vyřešit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec František Dědič.

Poslanec František Dědič: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Myslím, že pan ministr dobře vysvětlil, v čem spočívá vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, a změna dalších zákonů, zejména zákona č. 273/2008, o Policii České republiky. Já myslím, že co se týče implementace evropských předpisů, tam že žádné problémy nebudou. Myslím si ale, že právě z hlediska úpravy zákona o Policii České republiky jsou to trochu sporná ustanovení, o kterých jistě povedeme diskusi v rámci druhého a případně třetího čtení. Já věřím, že dospějeme k takovému znění zákona, které bude přijatelné, a budeme moci zejména implementovat evropské předpisy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde dvě písemné přihlášky. Nejprve pan poslanec Antonín Sedá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane ministře, vážené poslankyně a poslanci, vládní návrh zákona na ochranu zvířat proti týrání, jak bylo řečeno, má za cíl adaptovat právní řád České republiky na nařízení Rady č. 1099 z roku 2009 o ochraně zvířat při usmrcování a implementovat směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2010 z 22. září o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely.

Návrh kromě snížení administrativní zátěže pořadatelů veřejných vystoupení a obcí tím, že budou zrušeny řady ochrany zvířat při veřejném vystoupení, či zjednodušení právní úpravy zrušením řádů ochrany zvířat při chovu zavádí mimo jiné institut akreditace školících pracovišť s cílem zvýšení úrovně kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání, zavádí nové sankce zákazu chovu zvířat a propadnutí týraného zvířete nebo zabrání týraného zvířete s cílem efektivně zabránit chovateli v dalším týrání zvířat.

Tady chci prosím upozornit na jeden praktický problém, který by se měl zohlednit v dalším projednávání návrhu zákona. Podle praktické aplikace a zkušenosti i mnoha obcí se současné znění zákona neosvědčilo zejména v

rozhodovací pravomoci ve věci nařízení a zajištění zvláštních opatření ve smyslu § 28a současného znění zákona, a to zejména z důvodu časových zdržení kvůli administrativním úkonům, které vznikly z důvodů čekání na stanoviska a rozhodnutí veterinární správy. V praxi prostě krajské veterinární správy brzdí jednání v průběhu celého řízení včetně například prodeje zvířat, což je nejen v rozporu s cílem zákona, ale zároveň přináší zbytečné finanční náklady obcím, které samosprávám nikdo nekompenzuje. Vážené kolegyně, vážení kolegové, z tohoto důvodu by bylo vhodné, aby rozhodovací pravomoc ve věci nařízení a zajištění zvláštních opatření byla předána do pravomoci státu prostřednictvím odborně znalého státního orgánu veterinární správy, jak tomuto bylo před novelizací tohoto zákona. Bylo by to prospěšnější nejen s ohledem na proceduru ochrany zvířat podle § 28a, ale zejména by to bylo vlídnější k samotným týraným zvířatům.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dámy a pánové, Sněmovna se svým usnesením rozhodla, že se v 11 hodin 30 minut budeme zabývat zpátky bodem číslo 16. Pokud by ovšem nebylo námitek – mám zde už jenom dvě písemné přihlášky a pokud se nikdo další již nehlásí – čímž se teď tážu, jestli se někdo další ještě po paní poslankyni Konečné nehlásí –, dokončili bychom tento tisk a poté bychom se vrátili do bodu 16. Pokud tedy není námitek. Námitky neregistruji, tedy ještě předávám slovo dalšímu přihlášenému – panu poslanci Bendovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já bych normálně nevystupoval k novele zákona na ochranu zvířat proti týrání, kdyby tam nebyla z vlády přilepena ona drobná novelka policejního zákona, proti které naopak vystoupit chci. A musím říci, že se velmi zlobím. Nezlobím se snad ani na vládu a na pana ministra, protože to jsou věci, které vláda, ministr, přehledne, ale zlobím se na ty úředníky, kteří to tam opět napsali.

To je návrh, který sem, do Sněmovny, přinesli v roce 2008 v rámci policejního zákona tehdy předkládaného panem ministrem Langerem. Tehdy jsme jim řekli a Sněmovna schválila, že není možné kvůli týraným zvířátkům vstupovat do obydlí bez vědomí majitele. Že je samozřejmě možné vstoupit na pozemek či do jiného prostoru, pokud se tam nalézají týraná zvířata, ale že představa, že mi budou lézt nějaké policejní složky do bytu kvůli tomu, že budou tvrdit, že jsou tam týraná zvířátka, a to mohou být od morčat až po slony, že se nám zdá zcela nemožná. V první novele, která se hodí, si to tam zase nějaký ministerský úředník propašuje.

Já proti tomu velmi protestuji. Tyhle pokusy stále měnit vůli Poslanecké

sněmovny mi připadají naprosto nevhodné. Žádám – nebudu snad ani žádat, abychom to přikazovali ústavněprávnímu výboru, protože ten zbytek vidět nechceme – ale prostě jenom žádám příslušný výbor zemědělský, aby tuto část vypustil, protože je v rozporu s vůlí, kterou tato Sněmovna jednou již v minulosti jednoznačně vyjádřila. A pokládám za naprostou chybou a naprosto špatnou tu představu to, že opravdu kvůli týranému psu, když máme jinak tak přísné vstupy do obydlí, že kvůli takzvaně týranému psu nebo kočce mi někdo bude lézt do bytu. Případá mi zcela nemožná.

Děkuji za pozornost. (Potlesk, nejvíce zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď nevím, jestli pan Fuksa, pan poslanec, se hlásí s faktickou poznámkou. Dobře. Tak prosím, máte přednost. Pojdte.

Poslanec Ivan Fuksa: Paradox. I uhynulá akvarijní rybička jako obratlovec vás povede k tomu, že budete obviněn z týrání zvířat. Kdokoliv to u vás doma uvidí, že vám umřela akvarijní rybička – může být dán podnět policii k tomu, aby vám vtrhla do bytu. Je to paradox a nesmysl, a proto by takové věci neměly v zákoně být.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak, to byla faktická poznámka. Další přihlášenou byla paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, mě fascinuje, jak kolegové z ODS tvrdí, že paradoxní je, co předkládá jejich ministr. Nicméně já jsem chtěla upozornit úplně na stejnou věc a děkuji kolegovi Bendovi jako ochránci konzervativních hodnot, že na toto upozornil.

Já jsem tady dnes ráno vystupovala s myslím poměrně důležitější věcí a tou je ochrana zdraví lidí. A ani tam nejsme ochotni, resp. kolegové z ODS nejsou ochotni, jít za tu hranici toho, že budou moct kontroloři vstupovat do obydlí, aby zkontrolovali, co pálíte a případně co se vám z komína vypouští a zda to není škodlivé lidem. A teď ta samá vláda, která není ochotna připustit diskusi na toto téma, na ochranu zdraví lidí, nám tady předkládá tento návrh zákona s touto vsuvkou o policii. Takže já bych se ke kolegovi Bendovi v tomto případě přiklonila. Děkuji mu za to, že zůstal stát pevně ve svých základech. Ale překvapuje mě ten rozpor vlády, který v těchto věcech má. Já si pořád ještě myslím, že ochrana zdraví lidí je podstatnější než ochrana čehokoliv jiného.

A dovoluji mi úplně na závěr jenom přednést návrh, aby tento zákon byl

přikázán i výboru pro životní prostředí, protože si myslím, že se ho přímo týká. Týrání zvířat je určitě v kompetenci tohoto výboru a je to zákon, kterým by se tento výbor měl zabývat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se nikdo další již nehlásí do obecné rozpravy, a já nikoho neregistruji, končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít navrhovatel nebo zpravodaj závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Zazněl zde také požadavek na přikázání výboru pro životní prostředí. Já se ptám, jestli má ještě někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Takže nejprve budeme hlasovat o přikázání k projednání zemědělskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 36 z přihlášených 178 pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a byl přikázán zemědělskému výboru.

Dále zazněl návrh na přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 37 z přihlášených 178 pro 84, proti 61. Tento návrh byl zamítnut.

Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Dámy a pánové, nyní se tedy vrátíme do bodu, který jsme přerušili před hlasováním.

16.

Vládní návrh zákona o zásluhách Václava Havla /sněmovní tisk 560/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Hlasovalo by se, protože s tímto zákonem by se měl vyslovit souhlas podle § 90.

Je zde tedy návrh usnesení, který znovu zopakují: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 560 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení“ (Gongování.)

O tomto zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 38 z přihlášených 175 pro 136, proti 23. Tento návrh byl přijat.

Já tedy zahajuji podrobnou rozpravu. Nemám nikoho písemně přihlášeného. Ptám se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Zájem o závěrečná slova asi zde ne-registruji. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zásluhách Václava Havla, podle sněmovního tisku 560.“ – Je zde návrh na odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 z přihlášených 165 pro 136, proti 16. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Mohutný potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu

23.

Návrh poslanců Petra Gazdíka, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Pavla Lukši, Stanislava Polčáka, Jana Husáka, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 541/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 541/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Petr Gazdík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, milí páni poslanci, setkáváme se nad zákonem, který je setrvalým problémem obcí a měst v České republice. Obce a města poukazují několik let na to, že zákon o rozpočtovém určení daní není příliš systémový, není příliš spravedlivý, i když uznávám, že spravedlnost v

tomto směru se nehlédá úplně jednoduše. Politická reprezentace a my všichni v Poslanecké sněmovně obcím a městům dlužíme vyřešení problémů zákona o rozpočtovém určení daní a já věřím, že tato Sněmovna bude ta, která tento dlouho let se táhnoucí problém konečně vyřeší.

Vládní programové prohlášení jasným způsobem stanovuje parametry a mluví o tom, jak by mělo vypadat nové rozpočtové určení daní, jak by se měl zmenšit rozdíl mezi hlavním městem a nejchudší obcí v České republice. Věřím, že tyto parametry dodržíme a že těmto parametrům také odpovídá návrh zákona o rozpočtovém určení daní, který předkládáme.

Já si velmi vážím postoje našich koaličních partnerů, kteří vědí, že tato problematika není jednoduchá. My už několik měsíců na toto téma velmi vážně v pracovních skupinách diskutujeme a tento návrh, který předkládáme, nebereme jako dogma. Chceme o něm diskutovat nejen v koalici, ale chceme o něm diskutovat také s opozicí. A já vás proto prosím o schválení tohoto zákona v prvním čtení s tím, že v práci ve výborech a v dalších diskusích jak s koalicí, tak s opozicí dojdeme k dobrému řešení, které problém pro města a obce vyřeší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Vladislav Vilímec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, pan zpravodaj, pan předkladatel, nebo zástupce pana předkladatele, byl poměrně stručný, já také nebudu natahovat tu zpravodajskou zprávu.

Ano, pan předkladatel, nebo zástupce předkladatele, mluvil o tom, že několik let si města a obce stěžují na nesystémovost stávajícího rozpočtového určení daní. Já pouze zdůrazňuji, že jsem místostarostou pětitisícového města 21 let nepřetržitě, a za těch 21 let musím konstatovat, že žádné rozpočtové určení daní nevyhovovalo všem starostům. Možná je to také dáno tím, že těch obcí je víc než 6 000, že to je velký problém a že je problém nalézt nějaký model, který by se blížil v „nějakému spravedlivému systému“ (?), protože hledat spravedlnost v rozdělování daňových výnosů podle nějakých parametrů je velmi složité.

Nechci zacházet do minulosti, víte dobře, alespoň ti, co se pohybují na komunální úrovni, že ten model devadesátých let se výrazně změnil. Že jsme přešli postupně od modelu s tzv. výraznou motivací a vazbou na ekonomickou aktivitu občanů, což samozřejmě bylo výhodné pro ty obce a ta města, která byla ekonomicky silnější nebo na jejichž území bylo více podnikatelů, více podnikatelských subjektů, až po ten dnešní, takový demotivační způsob, kdy se upřednostňují parametry, jako jsou velikostní

koeficienty nebo v posledních letech ta míra katastru neboli rozloha. Každý ten model měl své silnější i slabší stránky, ať to byl ten model v devadesátých letech i ty modely od roku 2000.

Já považuji za pozitivní, že v roce 2007 – ti, co si pamatují projednávání rozpočtového určení daní v minulém volebním období – se podařilo nahradit ony skokové přechody, které se velmi kritizovaly, mezi jednotlivými velikostními skupinami, tzv. postupnými přechody, tak, aby odpadlo to přetahování o několik obyvatel vždycky k 31. 12. toho kterého roku.

O váze hodnoty rozlohy jsem měl pochybnosti v roce 2007, mám také pochybnosti i teď, ale myslím, že ta debata, pokud projde tento návrh do druhého čtení, se odehraje ještě v tom druhém, popřípadě ve třetím čtení.

Poslanecký návrh novely rozpočtového určení daní je do jisté míry, musím říci, takovým dílčím pokusem vyřešit značné nebo znatelné rozdíly průměrných hodnot měst a obcí v jednotlivých velikostních skupinách, protože všichni víme, že ta grafika průběhu těch průměrných hodnot a výnosů v těch spíše bývalých velikostních skupinách, protože ty jsou pouze čtyři, vytváří křivku ve tvaru I nebo J, jak se teď nově tvrdí. Návrh se snaží tedy jiným mixem vah a parametrů onu nelogičnost napravit.

Musím však konstatovat, že ten návrh se nepokouší v nějaké míře obnovit určité motivační prvky nebo řešit třeba některé dopady váhy parametru rozlohy.

Asi nejdiskutovanějším mediálním tématem i mezi starosty je snížení zhruba těch 5 mld. na daňových výnosech čtyřem největším městům s tím, že tyto peníze jsou použity k navýšení daňových výnosů ostatním obcím a městům, nikoli však, a to musím také podtrhnout, v nějaké systémové podobě. Předkladatelé jsou přesvědčeni, že daňové výnosy čtyř největších měst jsou neadekvátně vysoké a daňové výnosy ostatních tedy obcí, především v tom pásmu 5 až 20 tis. obyvatel jsou nízké. S tím nemám problém.

Cílem poslaneckého návrhu, tak jak pan předkladatel opakoval, je tedy snížit ten rozdíl mezi Prahou jak tzv. nejbohatší obcí a kategorií s nejnižšími průměrnými výnosy na tzv. trojnásobek ze stávajícího zhruba 4,4násobku. Já se přiznám, že Prahu vnímám také jako kraj a jakožto člověk, který se aktivně zapojil do konstrukce rozpočtového určení daní krajů v letech 2004 a 2005, vím, že tehdy také bylo vzpomínáno, když se konstruovalo rozpočtové určení daní krajů, že Praha je také obec. Takže kdo se chtěl podívat do stávajícího zákona o rozpočtovém určení daní, tak Praha vlastně na tom balíku, který se rozděloval krajům, získala pouze 3,2 %, což je nejméně ze všech krajů v České republice, právě proto, že se tvrdilo, že samozřejmě je to kompenzováno také vyšším rozpočtovým určením daní Prahy jako obce. Já se přiznám, že považuji – ale je to otázka samozřejmě debaty ve druhém, ve třetím čtení – že považuji snížení daňových výnosů

těch čtyřem největším městům jako velmi extrémní, aniž došlo k nějaké analýze toho, proč by téměř 5 mld. se mělo snižovat právě těmito čtyřem městům.

Musím říci také, že důvodová zpráva zatím neobsahuje žádný podrobný výčet položek představujících oněch 7 mld. korun, o které se má rozpočtové určení daní obcím navýšit.

Těch otázek k tomuto návrhu bych určitě mohl vznášet více. Asi všichni víme, že v podstatě ten návrh je jakýmsi pracovním materiálem Ministerstva financí, který byl předložen vládě. Nechci však v žádném případě zlehčovat úmysl předkladatelů. Musí se určitě rozpočtové určení daní změnit i navýšit, ale mělo by to být tak, aby mnohem rozumněji odpovídalo úloze, funkcím a povinnostem jednotlivých velikostních skupin obcí a spádových center.

Tento návrh vyžaduje určité změny a já myslím, že si to uvědomují i předkladatelé tohoto návrhu, že s tím dokonce i počítají. A přiznám se, že si nedokážu představit, že tyto změny by se daly odstranit v obvyklé 60denní lhůtě pro jednání ve výborech, že by se to dalo vůbec stihnout. Proto v rozpravě navrhu prodloužení této lhůty o dalších 20 dnů tak, jak zákon o jednacím řádu umožňuje, tak aby bylo možné odpovídající novelu rozpočtového určení daní – a já bych byl raději, kdyby to bylo jaksi ve vládním návrhu – přijmout a dohodnuté změny společně s Ministerstvem financí dopracovat do nějakého aktuálního propočtového mechanismu, protože stávající propočty, které porůznu jsou umístěny na webu Ministerstva financí, jsou nastaveny ještě na makroekonomické predikce někdy z poloviny minulého roku, to znamená neodpovídají aktuálnímu stavu a je potřeba tyto věci velmi vycizelovat, detailně propočítat, tak aby odpovídaly skutečně i aktuálním predikcím daňových výnosů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Jako prvního mám přihlášeného předsedu klubu ODS pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče. Dále pan poslanec Petr Braný a pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké poledne, milé kolegyně, milí kolegové.

Rozpočtové určení daní je téma – každý z nás tady prošel komunální politikou –, které každý zná, rozumí tomu. Myslím si, že je zbytečné hledat spravedlivé řešení, protože spravedlivé řešení nenajdeme. Každá obec od té nejmenší až po Prahu přinese řadu vážných argumentů, proč zrovna tato velikost obce by měla mít peněz víc, než má doposud. Myslím, že bychom se měli soustředit na to, aby celkový objem zdrojů,

které stát pouští do měst a obcí, byl vyšší než dneska, a v tom je i shoda s předkladateli tohoto poslaneckého návrhu.

Za náš klub chci říct, že budeme prosazovat v jednáních několik věcí. Za prvé – zvýšení objemu na úkor dotačních titulů. Určitě je spravedlivější podívat se do národních dotačních titulů a co největší objem těchto peněz převést do rozpočtového určení daní. Vždyť přece všichni, kteří jsme na obcích a městech působili, víme, že v podstatě každý starosta řeší podobné problémy: potřebuje opravit školu, školku, hasičskou zbrojnici, dětské hřiště. Jen někdo ten projekt napíše lépe, někdo hůře, někdo má blíže k ministerstvu. My, kteří jsme z Moravskoslezského kraje, vždycky říkáme: Máme k leštění klik velmi daleko. Proto jsme samozřejmě příznivci toho, aby dotačních titulů ubylo na úkor převodu těchto zdrojů do rozpočtového určení daní.

Za druhé, budeme prosazovat, aby se co největším způsobem zvýšila motivační složka pro obce a města. Není přece možné, aby města stejné velikosti obdržela stejné peníze, když jedno zastupitelstvo, jeden starosta se snaží podporovat zaměstnanost, podnikání, vznik nových pracovních míst, školství a druhé město stejné velikosti, kde zastupitelstvo ani starosta nic v tomto nečiní, mělo stejné peníze. To si myslím, že je nespravedlivé, a motivační faktor bychom měli ocenit pokud možno co největším objemem zdrojů.

Můžeme se bavit o parametrech, které chceme zavést do systému, jestli počet obyvatel a rozloha jsou jediné parametry. Je tady návrh na počet dětí ve školách. To si myslím, že je správný parametr. Stejně tak bychom mohli debatovat o parametru typu výdaje na městskou hromadnou dopravu a mohli bychom zvažovat další.

Takže já za nás deklaruji ochotu podrobně debatovat zejména v rozpočtovém výboru tento návrh. Říkám, že budeme chtít prosadit pokud možno výrazné změny v oblastech, o kterých jsem mluvil, to znamená převod peněz z dotačních titulů do rozpočtového určení daní, zvýšení motivační složky, debata o smysluplných parametrech, které bychom mohli do zákona prosadit. Za sebe i za nás říkám, neměli bychom mít ambici vytvořit spravedlivý systém, protože výsledkem takové ambice a neústupných jednání bude, že bude platit stávající stav. Pokud se nedohodneme, pak bude platit stávající stav. A ty, kteří pomoc opravdu potřebují, kteří jsou na tom nejhůř, což jsou zejména obce s počtem obyvatel 1–10 tisíc, ty kteří jsou úplně dole v té J-křivce, ty prostě podle mě ideální řešení nezajímá. Ti chtějí, abychom jim přidali a abychom i zvýšili počet finančních zdrojů na jednoho obyvatele. K tomu my jsme připraveni. Myslím si, že to je oblast a velikostní kategorie obcí a měst, na které bychom se měli především zaměřit a tam směřovat naši pozornost.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Petr Braný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já přeci jenom si neopustím prostřednictvím paní místopředsedkyně panu Stanjurovi říct, že ambice musíme mít vysoké, dokonce musíme sahat až na tu spravedlnost i v rozdělování finančních zdrojů. A když budeme mít co největší ambice, pane kolego Stanjuro, tak potom máme šanci na to, že aspoň to dopadne jako vždycky. Ale jestli už na začátku budeme počítat s tím, že to dopadne jako vždy, tak to může dopadnout ještě hůře. Takže já bych ty ambice spíš tady očekával vyšší. To je jedna poznámka.

A druhá poznámka. Jsem rád, že posun je ochota diskutovat. Pan kolega a předseda klubu pan Gazdík zde řekl, že chce i s opozicí diskutovat. To je velký posun, protože jak jsem zaznamenal, v polovině loňského září dokonce řekl, pan Gazdík prohlásil, že pokud ODS jejich návrh odmítne, ve vládě je nikdo neudrží. Kdybych to vzal doslova, tak musím teď říct, že jsme proti a další hlasy sháníme, protože je nikdo neudrží ve vládě, což je pozitivní zpráva. Ale toho se držet nebudu. Já vycházím z toho, že pan kolega Gazdík už to přehodnotil a ve vládě se udrží a chce diskusi s opozicí.

Takže to jsou poznámky na okraj té věci, která zde zazněla, a věřím, že to myslely všechny strany opravdu upřímně, to, co tu bylo řečeno, že chceme o tom diskutovat.

Já bych za KSČM mohl skončit tím, že bych řekl, že rozpočtové určení daní by mělo mít ambice – nejenom že máme ambici snížit státní aparát a ať si to spravují lidé a obce sami a držet se evropského standardu, to znamená 30 jít do sdílených daní a dalších pobídek pro samosprávy, kraje do 20 % a stát si nechá těch ubohých šedesát padesát procent. Takové ambice zatím nemáme a ani tady nebudu tímto to jenom odbíjet.

Já přeci jenom využiji toho, že zpravodaj podrobně hovořil, a k některým věcem zde si dovolím vaši pozornost chvíli snažit udržet a pár minut tomu věnovat přeci jenom v obecnější podobě.

Jak už zde zaznělo, a v tom je asi shoda, že rozpočtové určení daní je nutné nějakým způsobem řešit, ale bohužel jako ateista musím říct, že je to neustále vnitropolitickým evergreenem. Již před několika lety, myslím v roce 2004, tehdejší ministr financí pan Sobotka sliboval na finanční konferenci Svazu měst a obcí, a tak to slibovali i jeho nástupci, dneska možná dokonce vláda až vyhrožuje, že tak učiní. Nikdo tak neučinil od té doby. Proč? To je otázka, na kterou si musíme nejdříve odpovědět. Důvody vždycky byly nějaké, že jsme to zejména nechťeli spojit s rozpočtovým

určením krajů a obcí, že by se nám to těžce zvládalo. Tak jsme se soustředili na kraje. Tento návrh a ta modifikace, kterou navrhuje ODS, když to dobře vnímám, vlastně říká, že se pustíme do obou věcí: jak do obcí, tak do krajů, protože Prahu budeme dotovat tzv. přerozdělením vnitřním, tj. zase měnit koeficienty daňové výnosnosti krajů. Takže tady to asi odpadlo už, tato obava, a teď se do toho chceme pustit. Ale myslím si, že tam byly ještě důvody jiné. A hlavní je ten, abychom nedospěli k názoru, že musíme ne stávající balík peněz přerozdělovat a hledat nadmořské výšky, různá motivační kritéria, ale abychom jenom rozdělovali to, co můžeme, abychom nepřevýšili tu částku a nedostali se nad 130 miliard, na které už byly obce v roce 2008.

Ekonomická krize samozřejmě ještě více ukázala naléhavost řešení rozpočtového určení daní, protože výpadek je více jak 30 miliard a možná to bude ještě více, když to budeme počítat proti roku 2007, 2008, a naděje, že se dostaneme v roce 2012 na úroveň před třemi čtyřmi lety se zatím nenaplnuje. V tomto roce očekáváme další výpadek daní, což bude mít vliv zejména na chod těch menších obcí, které nemají jiné rozpočtové příjmy.

Roste tedy dále zadluženost našich municipalit, a to zejména větších obcí a měst, především potom měst statutárních. Obce v České republice jsou na tom nejhůře za dvacet let a mnohdy musí rozprodávat majetek. Ano, je nám známo, a já osobně velmi dobře znám ten disproporční stav, že skutečnost je, že daňový příjem na jednoho občana Prahy je podle současných zákonů kolem 30 000 korun, zatímco malá obec dostane necelých 7 000 korun na obyvatele, tedy 4,5krát méně. Města, v nichž žije přibližně 20 % obyvatel, dostávají z daňových zdrojů přibližně 45 % příjmů a obce a města zvláště těžce nesou to, že při dělení daní je znevýhodňována skupina měst s tisíci až deseti tisíci obyvatel. Znevýhodnění těžce nesou, přitom z aktuálního zvýšení DPH nedostaly obce ani korunu a stát dokonce zároveň snížil podíl obcí na DPH. Současně ale všechny obce tuto zvýšenou DPH musí platit.

Nebudu se nijak podrobně zabírat těmi vlastně třemi návrhy, které jsou avizovány. Jeden je zde předložen, a byla zde řeč panem předsedou klubu ODS o ambici ODS, a i v určitých konturách, i když méně známý, je návrh, který připravuje vláda. Já se spíš jenom soustředím na některé výhrady, které vidím ještě nad rámec toho, co zde říkal pan zpravodaj.

Stanovisko vlády – ne vždy se s ním ztotožňuji, tady se s ním ztotožňuji –, které v tom tisku je, považuje navrženou právní úpravu rozpočtového určení daní územních samosprávných celků za tolik závažnou, že by podle jejího přesvědčení měla být řešena ve formě vládního návrhu zákona, jehož konečná podoba bude výsledkem nejenom rozsáhlé odborné i politické diskuse, ale také výsledkem široké shody v rámci odborného zázemí. Nechci mluvit za sociální demokracii,

ta má také některé návrhy v této oblasti k zastropování velkých měst apod.

Hovořil jsem v úvodu, co bychom my mohli k tomu říct a dál k tomu ne diskutovat, ale jsme si vědomi v opozici, a zejména klub KSČM, že je to tak složitá materie, že opravdu potřebuje dobrou přípravu, aby tam bylo co nejméně třecích ploch. Ony některé vždy budou a neodstraníme je. Vláda totéž avizuje vlastně ve svém usnesení k tomuto tisku, ale výsledek je, že dělají chvályhodnou aktivitu, já ji nechci nikomu brát, vlastně kluby vládní koalice samy a nečekají a nemají takovou důvěru ve vládu samu, že by tak učinila ona.

Výhrady, které vidím ještě v této věci, popřípadě si neodpustím nějaké srovnání v ODS a k těm návrhům, které jsou zatím známy.

Především nelze vyloučit, že snadno se může stát, že peníze, které dnes obce dostávají jinak, oněch zmíněných 1,5 miliardy korun na základní školy, budou přerozděleny všem obcím, tedy i těm, co nemají žádnou školu. Jedna nespravedlnost bude nahrazena jinou a nové schéma postaví proti sobě obce, které mají školu, a obce, které ji nemají.

Je třeba vidět, že koncept změn v příjmech měst a obcí uvažuje v tisku 541 ohledně absolutního posílení celkových ročních rozpočtů příjmů všech měst a obcí o sedm miliard korun. Tento může být podle mne nadsazený. Nelze totiž přehlédnout dvě věci. Jednak aktuální záměr Ministerstva financí, nyní se na něm pracuje, totiž že od roku 2014 zvýšit daň z nemovitostí je možno podle ceny pozemku i třeba o 100 % a ceny v jednotlivých lokalitách by se určovaly podle cenových map odvozených od obvyklých cen v daném místě. Na druhé straně je pravdou, že na celkových daňových příjmech měst a obcí se daň z nemovitostí podílí jen malou částí, avšak její navyšování negativně ovlivňuje a zatěžuje samozřejmě obyvatele. Především se ale jedná z hlediska těch očekávaných sedmi miliard, které předkladatelé avizují v tomto tisku, v příjmech obcí se jedná o příjem z hlediska loterijního zákona, který jsme přijali v loňském roce v prosinci, podle kterého by se daň z hazardu rozdělila mezi obce a stát. Obce mají získat těch 70 % z těchto daní přibližně a stát 20. Podle odhadu Ministerstva financí by tak dostaly obce téměř šest miliard korun ročně.

Zákon také nově zavádí poplatek těch 20 tisíc za každý výherní automat a odvod těch 20 % rozdílu mezi vsazenými částkami a vyplacenými výhrami, tedy ze zisku loterijních firem. Tady zase podle mne ta částka je též nadnesená. Za prvé očekáváním růstu v této oblasti a proti tomu – a to je chvályhodné – tlak samospráv omezovat tento loterijní průmysl. A už jsou zde první vlaštovky, které ukazují, že ta města se vzdávají příjmů. Například České Budějovice 50 až 70 milionů se rozhodly, a jsou i další města, že vypustí v dalších letech ze svého příjmu.

Nároky na státní rozpočet z titulu kompenzací čtyř velkých měst jsou

značné. V této souvislosti je nutno zmínit, jak už jsem řekl, úvahu České strany sociálně demokratické z konce loňského října, kterou jsem zaznamenal, totiž jít v této oblasti cestou zastropování příjmů čtyř velkých měst na současné úrovni. Pokud tento názor se zastává nadále, tak potom je zde možné očekávat jistou politickou dohodu v této věci s TOP 09 a je určitě možná. Jsou zde ovšem možné i další variace k tisku 541, uvažované kompenzace. Ale říkám, zase neřeší nic z hlediska navýšení příjmů jako do celku.

ODS vidí změny v rozpočtovém určení daní, jak už bylo řečeno, odlišně od TOP 09, tedy od tisku, který projednáváme, 541, a jejich úvahy ale asi nejsou zcela zřejmé a jsou i variantní. Především uvažuje o zvýšení peněz rozpočtového určení daní ze současných přibližně 117 miliard na 131 miliard korun pro obce. Přednostně chce přidat obcím od 500 do 20 000 obyvatel. Příspěvky pro Brno, Ostravu a Plzeň by podle ODS měly zůstat na současné úrovni. Praze navrhuje ubrat jako městu zhruba tři až čtyři miliardy a přidat tuto částku krajům. To je to otevření rozpočtového určení krajů. Chce také snížit důležitost parametru rozlohy obce oproti tisku 541, nebo proti stávajícímu stavu možná. Peníze na zmíněné navýšení potom ODS chce získat z některých dotačních programů, už to tu zaznělo, dále z úspor na ministerstvech a konečně s Kalouskem původně chystaného tendru na likvidaci starých ekologických zátěží, tak si to vyhodnocují. Ovšem objevily se i názory na snížení daňových příjmů krajů v této souvislosti.

Je otázkou, zda tisk číslo 541 přináší skutečně systémové a odůvodňované rozdělování peněz samosprávám měst a obcí, které umožní lepší plánování jejich výdajů. Nelze také nevidět, že neupravuje přerozdělování daní na úrovni krajů. Změny rozpočtového určení daní jsou velmi citlivou záležitostí a měly by být prováděny maximálně citlivě bez poškození dlouhodobé stability rozpočtů obcí a jisté soudržnosti mezi obcemi různých velikostí. Skutečností je, že velká i střední města zajišťují řadu služeb, které konzumují obyvatelé obcí malých, středních a vysoké školství, nemocnice, kulturní a sportovní zařízení, a mohl bych dál pokračovat ve výčtu. Je také naprosto legitimní, když v rámci rozpočtového určení daní větší obce dostávají na výše uvedené veřejné služby větší podíl rozpočtových prostředků. Na straně druhé i malé obce by měly mít dostatek prostředků na svůj rozvoj.

Z mého pohledu tisk 541, za nímž stojí zejména Starostové a nezávislí, zavání pro mne velice laciným populismem na podporu tohoto návrhu. 1. listopadu loňského roku, je třeba říct, asi tisícovka obcí a měst, členové sdružení místních samospráv vyvěsili bílé vlajky požadující odstranění nepoměru v distribuci daňových příjmů. A vyhrlo se vlastně na základě této akce i to vyjádření, které jsem uvedl, pana Gazdíka k setrvání ve vládě.

Otázkou je, zda tato poslanecká iniciativa poslanců za TOP 09 urychlí přípravu vládního návrhu zákona o daních pro obce a města, nebo naopak rozklídí koalici. Chci věřit, že to spíš povede k tomu, že se vládní návrh pohne a rychleji se dostane ke sněmovně, k diskusi a k projednávání. Je bohužel skutečností, že menší města a obce jsou podfinancované, což je třeba řešit. Nemůže se tak ovšem stát na úkor velkých měst.

Přístup tisku 541 de facto je založen pouze a jenom na přerozdělování, zatímco finanční zdroje by bylo třeba navýšit. V této souvislosti nelze nevidět, že takováto řešení jsou přesně v logice pravicového uvažování. Český státní dluh by totiž nebyl problémem, kdybychom měli souhrnnou daňovou kvótu včetně pojištění na úrovni vyspělé Evropy. Deficit státního rozpočtu, který je kolem 3 až 4 % HDP, by nevznikl, protože naše souhrnná daňová kvóta je zhruba o 4 až 5 % pod průměrem vyspělých evropských států.

Skutečně seriózní řešení rozpočtového určení daní je zcela někde jinde. Již před pěti lety jsem navrhoval zvýšení procenta pro sdílené daně obcím, a to na 25 %, a chyběly jen dva hlasy, aby to prošlo. Takže to zůstalo a jsme teď v těchto číslech, o kterých hovoří tento materiál.

Z mého hlediska, tak jak je předložen tento návrh, ho nepodporuji, ale co budu podporovat – a budou se snažit aktivně zúčastňovat i ostatní členové a členky klubu KSČM – otevřenou rovnou diskusí bez ultimát k této materii a hledání společného průsečíku s vysokou ambicí přiblížit se ke spravedlnosti při tomto výtvaru nového zákona. Proto nebudu navrhopvat zamítnutí v prvním čtení, ale budu očekávat plodnou a bohatou diskusi při jeho dalším projednávání. Zároveň čekám, že vláda se pochlapí a co nejdříve nám předloží svůj návrh, aby se diskuse mohla spojit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď tady mám s faktickou poznámkou – pana poslance Václava Votavu. Ne, omyl, tak vás odmazávám. Vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, především bych chtěl říci, že jsem léta pracoval na úrovni obecního zastupitelstva, takže tohle je problematika, kterou samozřejmě sleduji. Za těch patnáct let, co jsem v zastupitelstvu pracoval, z toho šest let jako náměstek primátora pro finance, mi pochopitelně něco z toho v hlavě zůstalo. Snažím se také sledovat vývoj rozpočtového určení daní, jak je obvyklý třeba v Německu, v Rakousku, případně v jiných evropských státech.

Myslím si, že to, co tady bylo uvedeno, hledat nějaké spravedlivé řešení

– já bych možná nemluvil o spravedlnosti, spíše bych mluvil o potřebě férovosti – to si myslím, že je v každém případě dobré.

Chtěl bych také říci, že na úrovni Prahy, kde jsem pracoval, je specifická situace. Je to město, kraj, které má příjmy, disponuje s rozsahem příjmů, které má k dispozici dobře vyživené ministerstvo. Ale je potřeba také vidět, že je tam 57 městských částí. Když jsem odcházel v roce 2004, tak některé městské části, Praha 1, 2, 4, abych uvedl ty nejbohatší, svým rozpočtem byly plně srovnatelné s krajskými městy, ale byly tam také rozpočty některých pražských městeček, městských okrajových částí a malých vesniček, které měly rozpočty titěrné, takže tyto městské části byly rády, když vyprodukovaly jednu investiční akci za volební období. Mám na mysli takovou tu investiční akci, že udělaly nějaký chodník a podobně, čili nic rozsáhlého. Takže bych chtěl říci, že i v té Praze je to trochu rozdílné uvažování podle toho, jak kdo v které pozici je.

Druhá věc, o které bych se zmínil, je, že se na mě obracejí, a určitě na každého z vás, starostové nejrůznějších měst a obcí, zejména ale těch malých obcí. Upřímně – ti starostové nemají velké iluze o tom, že jim bude nějak zvlášť pomoheno. Vzpomínám si, když jsem někdy v polovině minulého desetiletí hodně jezdil po Čechách a Moravě, jak mi ti starostové malých měst nebo malých obcí děkovali za reformu rozpočtového určení daní, která byla spojena se jménem Radka Martíňka a proběhla někdy před jedenácti dvanácti lety. Malé obce tehdy dostaly – a myslím, že takovou ambici by měl být nesen jakýkoliv návrh rozpočtového určení daní, který tady uvidíme, a nevím, jestli je to zrovna tento návrh – řádově statisíce v každém roce. A za ty statisíce je možné udělat mnohé, třeba udělat novou střechu na kostele, nebo ji aspoň opravit, nový chodník a podobně, což v té obci také určitě něco znamená.

Třetí poznámka, kterou bych si dovolil v úvodu, je, že je dobré některé zákony, pokud jsou zásadním způsobem novelizovány, pokud přichází zcela nové pojetí, nebo nové pojetí, abych to nedramatizoval, že je dobré je zasadit do určité doby. Včera jsme se dozvěděli myslím poslední pozitivní zprávu z Ministerstva financí v tomto roce. Pokud jde o vývoj hrubého domácího produktu, ministerstvo hovoří o kladné nule – 0,2 %. Myslím, že se s tím dnes ztotožní málokdo z nás. Pokud by řekneme byla ta nula, tak už by ve státním rozpočtu chybělo nějakých 30 až 40 mld. Kč v příjmech. Pokud by tam bylo minus 2 %, což já bych viděl jako pravděpodobné, ale určitě ani Ministerstvo financí ani já nejsme haruspikové, abychom to odhadli, ale pokud by to byla ta dvě procenta, tak už bude chybět nějakých 50 miliard korun.

A všichni, kteří jsme pracovali tu na úrovni kraje, tu na úrovni obce, přece víme, že příjmy mají určité zpoždění, takže velmi pravděpodobně ty podvyživené příjmy v důsledku zpomaleného hospodářského růstu, nebo

dokonce recese budou dopadat nějakým způsobem v dalším roce, kde ten váš návrh má ambici být uplatněn. Myslím, že to není moc dobré politicky ani jinak. Jenom na to upozorňuji.

Nejsem představitel vládní koalice. Možná že bych měl mít radost z vašich budoucích potíží, ale nemám, protože si myslím, že není dobré, aby představitelé zejména menších a malých obcí měli očekávání, která v ekonomické realitě nenastanou.

To jsou tři mé poznámky v úvodu.

Možná bych se rád vyjádřil ještě k tomu, co tady říkal – protože bych na to později zapomněl – předseda poslaneckého klubu ODS, a zase ze zkušenosti.

Bylo by dobré skutečně promítnout ten princip zásluhovosti do daní. Ale dámy a pánové, já nevím, jak bychom to provedli. Jenom když si vzpomenu na situaci v hlavním městě Praze, a dneska je možná úplně jiná, tak některé berní úřady, když to řeknu lidově, se chovaly vůči daňovým poplatníkům velmi ostře, vůči malým firmám, vůči osobám samostatně výdělečně činným. Tu a tam si je pozvaly na koberec, prověřily jim hospodaření. Samozřejmě, když to bylo jednou za dva za tři roky, tak taková firma, když mohla, změnila adresu svého berního úřadu. Dopadlo to ale na městskou část, protože ta prostě neměla příjem.

Víte, ona zásluhovost vždycky nemusí být věcí toho starosty nebo té obce. Řekněme si srovnání. Budeme srovnávat dvě města, jedno v Ústeckém kraji, druhé třeba někde u Prahy. Je samozřejmé, že investoři i na ně navázaní střední podnikatelé, osoby samostatně výdělečně činné, budou působit lépe tam a budou mít vyšší příjmy tam, kde je nízká nezaměstnanost, kde se podnikání daří. A přece to nemusí být a není to velmi často „vinou“ příslušného starosty nebo zastupitelstva, potažmo radnice.

Předložený návrh je podle toho, jak jsem měl možnost se s ním seznámit, v zásadě totožný s novelou zákona o rozpočtovém určení daní, kterou v říjnu předložil vládě ministr financí. Musím říci, že skutečnost, že tak důležitý návrh zákona, jako je novela o rozpočtovém určení daní, je předkládán skupinou poslanců vládní koalice a není tady jako vládní návrh – já se raději podíval dozadu – a nejsou tady ani přítomni hlavní protagonisté, to znamená předseda vlády a ministr financí, je dalším důkazem neschopnosti této vlády nalézat v zásadních otázkách přijatelný kompromis. Jak chcete spravovat tuto zemi, vysvětlovat občanům své reformy a hledat u klíčových témat celospolečenský konsenzus, když nejste schopni dohodnout se ani mezi sebou, uvnitř vládní koalice?

Cílem návrhu je podle předkladatelů posílení příjmů středně velkých obcí a zmírnění rozdílů mezi obcemi s nejnižšími a nejvyššími příjmy na jednoho obyvatele. Souhlasím s tím, že stávající model sdílených daní je třeba

upravit způsobem, který nebude výrazně znevýhodňovat určitou skupinu obcí před ostatními. Je ale třeba, aby návrh vycházel z elementární dohody těch, kterých se změny dotknou, a neodstraňoval diskriminaci jedné skupiny obcí tím, že zavede diskriminaci skupiny jiné. To je ta férovost, o které jsem hovořil v úvodu.

V této souvislosti je z mého pohledu třeba, aby návrh respektoval i specifika největších měst. Z jejich rozpočtu – a nemám zde na mysli ani tak Prahu, to bych chtěl říci otevřeně – z jejich rozpočtu je financována výstavba infrastruktury, jsou zajišťovány služby v oblasti veřejné dopravy, sociální služby, zdravotnictví, kultura, které neslouží pouze obyvatelům těchto měst, ale i lidem ze spádových oblastí, kteří do nich dojíždějí za prací, nebo např. studentům. Ve velkých městech je také vyšší kriminalita například, se kterou souvisí vyšší náklady na zajištění bezpečnosti občanů. Snížení daňových příjmů těchto měst v celkové výši 5 miliard korun považuji za neodpovědný krok ohrožující jejich dlouhodobou rozpočtovou stabilitu. Upřímně si neumím představit další rozvoj Ostravy, Plzně, ale třeba také Brna, pokud jim zmizí z rozpočtu stamiliony, nebo dokonce miliardy.

Pokud jde o mimořádné dotace, které by měly být poskytované těmto městům ze státního rozpočtu a které by měly v následujících čtyřech letech kompenzovat výpadky daňových příjmů souvisejících s navrhovanými změnami, a je otázka, zda tato kompenzace výpadek v plné míře nahradí, nemáme žádnou záruku, že tento závazek bude v případě nepříznivého vývoje ekonomiky, o kterém jsem hovořil v úvodu, a to není strašení, to je bohužel velmi blízko realitě, že v případě nepříznivého vývoje ekonomiky, potažmo státního rozpočtu, bude skutečně naplněn. Návrh neodpovídá na otázku, kde ministr financí ve státním rozpočtu vezme na tyto kompenzace v celkové výši 11 miliard korun peníze. To by nám rozpočtově odpovědní kolegové, kteří předkládají tento návrh, měli sdělit především.

Stejně tak není jasné, z čeho konkrétně bude financováno navýšení sdílených daní o 7 miliard korun. Návrh pouze obecně uvádí, že zdroje budou získány plošným krácením výdajů kapitol státního rozpočtu. Kterých kapitol se krácení bude týkat, jsme se z návrhu bohužel nedověděli. Možná to budou výdaje na důchody – bylo by dobré, aby to vláda dementovala, proto by tady měl sedět premiér a také ministr financí – výdaje na podporu rodin s dětmi nebo na nezaměstnané. Nevím. Možná budou kráceny, to spíše, ale také bych s tím měl problém investiční, případně i jiné výdaje. U těch investičních je to nejsnazší, ale samozřejmě a la longue se to státu vyplatí asi nejméně. U velkých měst to může znamenat další propad rozpočtových příjmů. U velkých a větších. Nemám na mysli jenom ta čtyři velká nebo největší města.

Předkladatelé navíc nepočítají s účastí obcí na vyšším inkasu DPH v souvislosti se změnami sazeb této daně. Přitom růst snížené sazby se na

výdajové straně rozpočtu obcí nepochybně projeví. Negativní dopad to bude mít zejména na města, kde počet obyvatel převyšuje 50 tisíc a která ze změn v rozpočtovém určení daní nebudou mít v zásadě žádný prospěch. Naopak.

Vážené dámy a pánové, jsem přesvědčen, že tak významný návrh zákona by měl být předložen jako vládní návrh, který je výsledkem odborné diskuse a širší politické shody, aby jej respektovala i ta politická reprezentace, která přijde třeba po příštích volbách. Z tohoto důvodu a s ohledem na výhrady, které jsem uvedl, návrh nemohu podpořit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Adam Rykala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, já myslím, že mnoho důležitých argumentů už řekli mí předřečníci. Já bych se chtěl pozastavit pouze nad tím, že návrh tohoto zákona předkládá skupina poslanců TOP 09. Jsou to ti stejní poslanci a součástí těchto poslanců je Miroslav Kalousek, který je současně ministr financí. Ministerstvo financí, pokud se nepletu, předložilo v minulosti zákon o zvýšení DPH. Tento zákon krom toho, že dopadl na všechny občany, tak tento zákon bohužel neposílil příjmy rozpočtů obcí a měst. Nebylo třeba toto řešení. Na jedné straně poslanci TOP 09 a Starostové se tady perou za malé a střední obce, na druhé straně ve chvíli, kdy jste tady všichni poslanci vládní koalice zvedali ruku pro zvýšení DPH, tak jste zvedli ruku i pro to, že z tohoto zvýšení obce neuvidí ani korunu.

Samozřejmě, že my všichni jsme pro to, aby obce měly navýšeny své rozpočty. Já jsem občan města Ostravy, a proto nemohu souhlasit samozřejmě s takto navrženým zákonem, nicméně se ptám i na další věc. Potřebujeme v naší zemi obec Vysokou Lhotu, která má 31 obyvatel? Obec Vysoká Lhota má svého starostu, obec Vysoká Lhota má svůj rozpočet. Potřebujeme obec Čilou, která má ještě méně obyvatel, a to 22 obyvatel? Také má svůj rozpočet, také má svého starostu.

Vážení kolegové, já jsem četl i stanovisko vlády k tomuto zákonu. Stanovisko vlády je nesouhlas s takto navrženým zákonem, a to z toho důvodu, že vláda považuje navrženou úpravu za nakolik závažnou, že by měla být řešena ve formě vládního návrhu zákona, jehož konečná podoba bude výsledkem nejenom rozsáhlé odborné a politické diskuse, ale také shody v rámci odborné veřejnosti a i uvnitř vládní koalice. Vláda nepovažuje za vhodné zabývat se návrhem skupiny poslanců, kde podobná široká diskuse nepředcházela. Je to jeden z mála momentů, kdy se shodují s vládou České republiky, s touto vládou, která je zastoupena a má většinu v této Sněmovně, a protože vláda nesouhlasí s tímto návrhem zákona a pro-

tože tady padaly některé argumenty, tak já navrhuji zamítnout tento návrh zákona v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je nyní přihlášen pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já bych jenom krátce reagoval a věřím, že pan předřečník díky tomu, že je z Ostravy, nemyslel zcela vážně svoji otázku, jestli potřebujeme malé obce a nejmenší obce. Jsou to obce jako každé jiné a myslím si, že tento návrh je mimo jiné jakýmsi, byť možná nedokonalým, pokusem o to, aby se i malým a středním obcím poprálo více, než mají dosud. Pravda, výsledek možná bude, že hora porodí myš, ale jsem přesvědčen o tom, že i malé obce jsou součástí naší demokratické společnosti a mají právo na život, mají právo na svého starostu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jiří Krátký. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji moc, paní předsedající. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, k mé profesi patřilo sledovat vývoj v této oblasti nejenom posledních 20 let, ale musím zaběhnout i do minulosti po druhé světové válce. Mluvíme o rozpočtovém určení daní. I tenkrát se plánovalo, i tenkrát se rozdělovaly daně. Tenkrát ty daně, a navážu potom dál, tvořil hlavně přínos do státního rozpočtu lehký průmysl, bižuterie, textil, oděvní průmysl. A ten, kdo to čerpal, byl těžký průmysl, který v té době konkurenceschopný nebyl, který nevydělával, kromě zbrojařů na západních trzích. Valuty chodily díky ženám v nepřetržitých provozech v lehkém průmyslu.

Přišel 90. rok – no a co? Oblast, kterou zastupuji, oblasti, které představuji, přišly o rudné doly, přišly o textilní průmysl, přišly o zpracování dřeva, přišly o zpracování surovin, a teď narážím na kolegu Stanjuru, zde nepřítomného, o zásluhovosti obcí. Čím se zasloužily obce o to, že dostaly ze státních peněz na rozvoj průmyslových areálů? Že se jim dobudovaly za státní prachy, za prachy nás všech dálnice, aby mohly produkovat. Je to v pořádku. A když přijde taková oblast, jako je moje, s tím, že dostává stamiliony, aby nedělala zemědělství, a že by chtěla dělat něco pozitivního, vydělat si na svůj život, tak narazí na giganty, kteří mají svoje zastoupení v této Sněmovně a kteří říkají: Hoši, ale tady ne, tady už jsou dveřička

zavřeny. Energetiku? Já vím, že to umíte udělat levněji, ale my bysme přišli o svoje monopolní zisky! Hoši, tak to ne! Pěkně budete dostávat dál dota-ce ve stamilionech a dělat nebudete.

Takže ať jsou to plynaři, ať jsou to elektrikáři, prostě jestliže chceme nabídnout nově vznikajícím firmám levnější energii a umíme to, tak na to máme tady zařízení, Poslaneckou sněmovnu. Akorát řekne: Tak to ne, hoši! A pořád jsme u toho stejného začarovaného kruhu. Takže o nějaké zásluhovosti bych byl opatrný. A pokud mluvíme o Ostravsku – každý regionalista dneska ví, že jestli máme dneska ohroženou oblast, a opravdu ohroženou, tak je to Ostravsko. Vždyť Porúří, které prošlo před 30 lety ohromnou transformací, vždyť to máme před sebou na Ostravsku. Kde budete, chlapi, potom chodit škemrat, aby vám někdo pomohl? Co budete potom dělat, až vám to tam klekne jako nám všechno a budete hledět s otevřenou pusou, co s tím?

Tak, prosím vás pěkně, uvědomme si, že jestli se dneska někomu daří, nemusí to být zítra pravda.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, dalším přihlášeným je pan poslanec Novotný mladší. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný ml.: Dobrý den. Děkuji za slovo, paní předsedající.

Vážení poslanci, vážená vládo, já jsem velmi pozorně poslouchal příspěvky. Bylo tady toho řečeno hodně. Mimo jiné tady předseda klubu ODS mluvil o různých parametrech, které by měly být nastaveny při tomto zákoně. Já bych se tady přimlouval a rád bych poukázal na to, že rozpočtové určení daní by mělo mít ambici pomoci – a nebojím se to říci – těm zaostalým krajům. Koho tím myslím? Myslím tím kraje, které historicky byly postižené, ať už to bylo tím, že byly v území Sudet. Jsou to kraje, které jsou v periférii České republiky. Jsou to kraje, které po celou dobu dodávaly do této republiky uhlí, energii a podobně. A jsou to kraje, kde dneska je největší nezaměstnanost. Jsou to kraje, kde jsou nízké platy, a jsou to kraje, kde nůžky od vyspělejších a vyspělých krajů se neustále rozevírají. O kterých mluvíme? Asi si to umíte dobře představit, jsou to kraje, jako je Ústecký kraj, Karlovarský kraj, Liberecký kraj a Moravskoslezský kraj. To jsou kraje, které, opravdu bych řekl, jsou dneska na tom nejhůře. Takže bych prosil, aby koaliční partneři vzali i toto na vědomí, a prosím je o to, aby se zabývali touto myšlenkou, zda není možné právě tímto způsobem těmto krajům pomoci. Když už se mluvilo o parametrech typu autobusová doprava apod., tak si myslím, že toto jsou daleko důležitější parametry. A pomoci právě těmto, nebojím se znovu opakovat, zaostalým, zaostalejším krajům.

Existuje usnesení vlády z roku 2010, kde jsou vyjmenovány okresy, jednotlivé okresy, jako je okres Sokolov, okres Chomutov, okres Most a další, které mají být podporovány. Tímto usnesením vlády je řečeno, že mají být speciálně podporovány, aby se tam snižovala nezaměstnanost, sociální napětí a podobně. Takže tady je příležitost. Znovu opakují: poprosil bych, abyste toto brali v úvahu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi také, abych se i já vyjádřil k projednávané materii, tedy k návrhu na rozpočtové určení daní. Je to už takový evergreen, neustále o něm diskutujeme, nicméně pro letošní rok rozpočtové určení daní spravedlivé vůči všem obcím.

Jsem rád, že tady pan předřečník, pan hejtmán Novotný, hovořil i o hospodářsky zaostalých regionech. Možná nezmínil okres Tachov, ze kterého jsem, který také je usnesením vlády zařazen mezi hospodářsky slabé regiony a vyžaduje soustředěnou podporu státu. Je to dáno usnesením vlády. Bohužel, papír snese všechno a myslím si, že je to jenom na papíře, není to tedy faktická pomoc. A on po takové pomoci volal a já se k němu určitě připojuji.

Budu pravděpodobně interpelovat pana ministra Jankovského právě v této věci, protože dříve byl otevřen program na podporu těchto regionů a obcí, které jsou zařazeny mezi hospodářsky slabé, nicméně pro letošní rok, zdá se i pro roky příští, tato vládní koalice, Ministerstvo pro místní rozvoj, vůbec nehodlá takovýto program otevřít. Program, který by měl podporovat právě rozvoj takovýchto hospodářsky zaostalých regionů.

Chci říci, že chápu starostu a samozřejmě i ze svého regionu, že nejsou spokojeni s tím, jaké sdílené daně prostřednictvím rozpočtového určení daní přicházejí do jejich obcí, do jejich rozpočtů. Jsou to rozpočty, se kterými si jistě zvláště menší obce nebudou moci, když to řeknu lidově, vyskakovat a nemohou si dovolit větší investice, někdy i vůbec nějaké smysluplné investice pro rozvoj obce.

Na druhou stranu ale samozřejmě vnímám i hlasy, které přicházejí, a konkrétně z Plzně, protože Plzeň je vlastně regionálním centrem Plzeňského kraje, mého regionu, kteří zásadně nesouhlasí s tím, jak je nastaven tento návrh rozpočtového určení daní, kdy má Plzeň, a nejenom Plzeň, je tam Praha, je tam Ostrava, je tam Brno, mají přijít o poměrně významné částky, významné prostředky z rozpočtového určení. U Plzně to dělá 900 mil., sice je tam nějaké přechodné období, je tam i nějaká kom-

penzace, nicméně to si myslím, že je velice slabá náplast na ty prostředky, které Plzeň mají být odebrány. Je třeba chápat to, že Plzeň, ano, je centrem regionu, zajišťuje řadu veřejných služeb, které jsou potřebné pro celý region, ať je to kultura, sport, školství atd. Takže s tím asi se ztotožnit nemohu. Ale znovu opakují, že já přeji více prostředků v rozpočtovém určení daní pro menší obce.

Na jedné straně se tedy rozpočtovým určením daní přidává především, jak jsem říkal, těm menším obcím, a já s tím souhlasím. Na druhé straně se ale zase někde bere, což si myslím, že samozřejmě ty hlasy potom, že to není spravedlivé, asi na místě jsou.

Samozřejmě, že nelze asi to, aby malá obec, nebo menší obec, která má 300 obyvatel, měla z rozpočtového určení daní stejně na hlavu na obyvatele, jako má ta Plzeň, Ostrava, Brno, Praha, to asi každý chápe.

Já bych si dovolil upozornit na jednu věc. A to, že máme v současné době 6 milionů 246 obcí. Tedy obcí, kde je obecní úřad, samospráva. Kde je starosta. Je to hodně, nebo málo? (Upozornění z pléna na neodpovídající číslo počtu obcí.) Šest tisíc dvě stě čtyřicet šest obcí, jestli jsem se přepočítal a řekl jsem něco o milionech, tak to jsem řekl asi velice špatně, to si ani neumím představit. Takže děkuji za upozornění – 6 246 obcí.

Kladl jsem otázku, jestli je to hodně, nebo málo. Určitě, když to porovnáme s počtem obyvatel, porovnáme to s Evropou, je to hodně. Možná Francie – ta je na tom obdobně, jako jsme my. Ale slučování obcí je asi velmi citlivá záležitost, to asi všichni mi dáte zapravdu. Nechci to tady nějakým způsobem rozvádět, nechci tady šířit nějaké emoce. Nechci, abych se vrátil a pak mě za to starostové bili. Máme ale samostatné obce, které mají také 100 obyvatel nebo i méně. Já jsem si vytáhl, že do 100 obyvatel je 500 obcí, do 200 obyvatel je 1 050 obcí. Co taková obec, co takový starosta s rozpočtem, který dostává na 100 obyvatel, může vůbec udělat? Nic. Skoro nic. Navíc jestli je ještě uvolněný. Je třeba říci, že většina z nich se třeba ani neuvolní kvůli tomu. Pak samozřejmě všechno jde na vrub administrativy a na rozvoj obce, na investice už jde hodně málo. Takže tam chápu, že samozřejmě ten požadavek pro to, aby do rozpočtového určení daní přišlo více peněz, je legitimní, já s ním souhlasím. Při současném stavu, říkám. Při současném stavu, jaký je.

Já očekávám, že se povede k tomuto rozpočtovému určení daní ještě bohatá diskuse i v rozpočtovém výboru. Znovu říkám, že asi rozpočtové určení daní nemůže být nikde spravedlivé ke všem, ale tak jak je nastaveno, tak s tím problém určitě mám.

Jinak bych samozřejmě očekával, už to tady řekl i předřečník, že takovýto návrh rozpočtového určení daní by měla předkládat vláda a neměl by to být poslanecký návrh. Je to velice vážná věc.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Petr Skokan. Já se chci jenom zeptat – hlásil se pan poslanec Foldyna a pan poslanec Krátký, a to bylo s řádnou přihláškou, nebo jste se hlásili s faktickou? (Poslanec Foldyna mimo mikrofon sděluje, že se hlásil s faktickou.) Tak, pane poslanče, pokud s faktickou, já poprosím pana poslance Skokana, jestli by pustil kolegu nejprve k faktické. Pan poslanec Krátký chtěl také faktickou poznámku? Ne, řádná přihláška. Dobře. Pan poslanec Foldyna to stahuje. Vy mi tady z toho děláte úplný holubník. Pan poslanec Skokan tedy. Prosím, je to navícekrát, abyste si to užil. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já si to nebudu užívat, nebudu vás dlouho zdržovat. Ale chtěl bych vám říci několik věcí, které jako bývalý příslušník samosprávy, ať už městské nebo krajské, jsem získal. Chtěl bych říci, že cítím silný pocit solidarity se všemi starosty a starostkami, primátory a hejtmany v jejich činnosti, a proto také vítám návrh, který tady máme na stole a o kterém jednáme. V úvodu svého vystoupení také žádám, aby byl propuštěn do dalšího čtení.

Samozřejmě, že pokud se tak nestane například pro nedostatek podpory, očekávám potom komplexní návrh od vlády.

My bychom si měli klást vysoké cíle, protože nízké pohnutky dělají nízké cíle a vysoké pohnutky směřují k vysokým cílům. Samozřejmě dosažení absolutní, čisté, krystalické spravedlnosti asi nelze nejenom v tomto oboru, ale i v jiných dosáhnout, ale můžeme udělat všechno pro to, abychom se k té spravedlnosti maximálně přiblížili. My bychom ale k tomu přiblížení se ke spravedlnosti neměli používat takové podlé lidské vlastnosti jako například závist, neměli bychom vzbuzovat závist menších obcí k těm větším a těch velkých obcí k těm největším. To si myslím, že není cesta. Velká města podle mého pohledu nemají také dostatek finančních prostředků. Byť se to těm malým může zdát nespravedlivé, ale já jsem proti tomu, aby se velkým městům snižovaly jejich daňové příjmy, respektive z rozpočtového určení daní. Jsem ale také pro to, aby se navýšily příjmy malých obcí, malých měst, středních obcí, středních měst. Ale nemělo by to být nejen kvůli tomu, že vzbudíme závist, že těm bohatším vezmeme a těm chudším dáme. To není ideologie, kterou já bych chtěl prosazovat.

My od měst a obcí něco chceme. My chceme, aby efektivně spravovaly jim svěřené území. Chceme po nich, aby samosprávy dbaly o zvyšování blahobytu obyvatelstva, které žije na tomto území. Proto bychom jim také měli říci, co od nich chceme, a měli bychom jim k tomu vytvořit motivaci. V každé firmě existuje nějaký motivační řád, existují krátkodobé a dlouhodobé cíle. Z toho se odvíjejí prémie, osobní ohodnocení apod. My bychom

tedy, respektive vláda této republiky by měla tu motivaci městům a obcím dát. A tu jim nedá jenom tím, že jim umožní příjmy z hazardu, a tím je možná nepřímou povzbudí k tomu, aby rozvíjely na svém území například herny. Měla by jim dát motivaci v tom, aby zvyšovaly zaměstnanost, aby se zvyšovaly výdělky na daném území a poté aby obec měla výhody z toho, že tyto věci se daří rozvíjet. Měly by tedy města a obce podle mého názoru mít jasný podíl na daňových výnosech na území, které spravují, nebo z věcí, které mohou ovlivnit, a tím by byly kladně motivovány k tomu, aby samy sobě se mohly zasloužit o zvýšení svých příjmů.

Také považuji za zlo dotace a chtěl bych, abychom působili tím směrem, aby dotace se snižovaly. Ale snížené dotace aby směřovaly jako přímé prostředky plynoucí do rozpočtu měst a obcí. Protože podle mě nejlépe obecní samosprávy vědí, jak rozdělit tyto prostředky, a vědí, jestli víc potřebují například dopravní infrastrukturu, nebo jestli potřebují rozvíjet životní prostředí, jestli mají problémy s kulturou, se sportem a nevím co všechno ještě jim je na daném území svěřené, tak ať si o tom rozhodují samy. K tomu ale potřebují finanční prostředky. A často účelově, velice úzce vázané dotace potom způsobují to, že se dělají – teď ten terminus technicus, který běžně používám, nemůžu použít – dělají se věci, které nejsou potřeba, a věci, které jsou potřeba, se nedělají, protože na to nejsou určeny dotace.

Takže ať už projde tento návrh tímto prvním čtením, anebo ať už přijde vládní návrh, v tomto smyslu bych chtěl rozvoj měst a obcí podpořit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď mám přihlášeny dva poslance, pan poslanec Krátký, pan poslanec Bém by poté vystoupil. Takže nejprve pan poslanec Krátký. Pane poslanče, copak vám chybí? (Reakce mimo mikrofon.) Můžete, samozřejmě, pojdte.

Poslanec Jiří Krátký: Ještě jednou. Já jsem velice vděčný za tuto debatu. Myslím, že je to debata, která měla probíhat už dávno a intenzivněji.

Ještě bych se rád vyjádřil k jedné věci – k rozpočtovému určení daní. Víme, že nemluvíme o spravedlnosti. Víme, že mluvíme o politické dohodě, a politika je definována jako umění kompromisu, toho rozumného. Já bych hrozně rád, aby debata pokračovala bez ohledu na to, jestli projde, nebo neprojde tento zákon.

Ale rád bych se vyjádřil ještě k jedné věci, která mě v podstatě tlačí ještě víc ze zkušeností než rozpočtové určení daní, a to je plošné rozmístění výnosu daní všech. To znamená peníze veřejné správy, veřejné moci do regionů. Tady vidím ještě výrazně větší problém než toto. Já se domnívám, že tato věc si zaslouží pozornost se vším všudy.

Když jsem vzpomněl, jak jsme přišli o prakticky všechno tradiční. Tak jsme dámám z textílek řekli: „Tak si udělejte rekvalifikační kurzy, staňte se holičkami, pedikérkami a podobně.“ A co nastalo? Ztratili jsme celníky, pohraničníky, a kdybych jmenoval, tak tady budu sedět půl hodiny.

V podstatě celé peníze veřejné správy se vyluxovaly, protože tam nezůstalo ani smítko.

A poslední krásně demonstrující věc je samozřejmě, že Všeobecná zdravotní pojišťovna musí snižovat, tomu všichni rozumíme, své zaměstnance. Má letos snížit, jestli se nepletu, o 800 zaměstnanců. V Jeseníku, ve strukturálně hospodářsky postižených regionech, místo aby tam přenesla nějaké výzkumné pracoviště, protože ubyli pacienti nebo pojištěnci, tak ze 33 lidí, co tam bylo, zůstanou letos tři.

Takže prosím pěkně, to je ten demonstrační příklad, jak hospodářsky a strukturálně postižené regiony jsou dále totálně vyluxovány z jakýchkoliv prostředků. Měli jsme železniční trať do Polska. Ne, zrušíme ji. Proč? Za první republiky tam byly čtyři. Vždyť pohyb osob a zboží probíhal na sever od nás. Na co tam budete mít železnici? Zrušíme vám to.

Takže samozřejmě někde se peníze koncentrují, někde se musí sebrat, takže nejenom rozpočtové určení daní, ale prostě nemusí být úřady, nemusí být všechno centralizované v metropolitních oblastech. Dejme příležitost i jiným oblastem. (Ojedinělý potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je ještě přihlášen pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, já bych chtěl jenom reagovat na pana kolegu Skokana, který hovořil o tom, že by se měly omezit dotace a rozpustit v podstatě tyto prostředky do rozpočtu obcí. Ano, i to je možná cesta. Ale potom ty nejmenší obce, nevím, o kolik prostředků více by jim přišlo na rozpočty. Když by nebyly dotace, tak by vůbec nebyly schopny některé věci realizovat, investiční věci. Takže ono to má rub i líc. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Pavel Bém. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, dovoluji abych i já přišel se svou troškou do mlýna.

Problematicke rozpočtového určení daní se věnuji přibližně 12 let a

tuším, že přesně tak dlouho probíhá vážná, nesmírně seriózní a složitá a bohužel z pohledu mnoha zainteresovaných k cíli se neblížící diskuse o tom, jak by vlastně mělo vypadat spravedlivé rozpočtové určení daní. Za tu dobu jsem si já osobně prošel mnoha etapami. Byl jsem velmi zarpulý. Byl jsem připraven se hádat a nechat se upálit za některé zjevné nespravedlnosti, nerovnosti, nebo dokonce hlouposti v nastavení rozpočtového určení daní, v té nespravedlnosti, v té amotivaci. Musím se přiznat, že čím jsem v diskusi starší a zkušenější, tak tím mě to nechává více ne snad chladným, ale dokážu se na to dívat s odstupem a nadsázkou. A v jisté nadsázce a humoru si vám prostřednictvím paní předsedající dovoluji položit několik otázek.

Dámy a pánové, myslíte si, že je rozdíl mezi nádhernou vesnicí, úžasnou vesnicí v Bílých Karpatech, která se jmenuje Suchá Loz, a hlavním městem Prahou? Je rozdíl mezi těmito dvěma úžasnými lokalitami, místy, obcemi? Obě to jsou obce z hlediska práva legislativního vymezení, mají svým způsobem stejná práva. Myslíte si, že je rozdíl mezi obcí, která má 5, 10 tisíc obyvatel z hlediska svých funkcí, logistických povinností, správy veřejných věcí, a městem jako je Brno?

Pan kolega Votava se dopustil nádherného chybného výkonu. Opravil se a mě to trochu mrzí, že byl tak pozorný pan kolega, protože jsem se těšil na to, že mu připomenu, že v České republice nemáme 6 milionů 240 tisíc obcí, ale jenom tedy o tři nuly tuším méně, 6 tisíc 240, ale i tak, a v tom se s panem kolegou Votavou naprosto ztotožňuji, se zařazujeme v tom celoevropském a možná i dokonce v celosvětovém srovnání mezi státy, mezi země, které mají neuvěřitelně komplikovaný a rozsáhlý systém veřejné správy. Mají ho dokonce takový, že přesahuje zhruba deseti- až patnáctinásobně objem veřejné správy, její rozsah ve vztahu k populaci, ve vztahu k lidem ve srovnání velikostně srovnatelných zemí Evropské unie, jako je třeba Belgie, Dánsko, Holandsko. Ti mají desetkrát méně.

Samozřejmě namítnete – no a co? Alespoň veřejná správa je takzvaně blíže k lidem, nabízí jim kvalitnější služby, není tam demokratický deficit. A samozřejmě to je jedna strana mince. Druhá strana mince je, že všechny tyto obce, ať už mají 20 obyvatel, 50, 100, 300, 1 000, 10 tisíc nebo 1 milion 216 nebo 260 tisíc, jako má hlavní město Praha podle posledních statistických dat, tak samozřejmě i ony mají své nároky, mají své požadavky. Jednoduše před námi jako před poslanci nebo před Ministerstvem financí či vládou stojí s nataženou rukou. Není žádné tajemství, že natažená ruka historicky byla mimořádně úspěšná. Když se podíváme do čísel, tak zjistíme, že například proti autonomně zasazenému modelu rozpočtového určení daní někdy v roce 2001, tak v průběhu let 2007 a 2008 byl připraven takzvaně spravedlivější model RUDu, který přidal obcím téměř 5 mld. korun.

Samozřejmě, že ani těchto 5 mld. korun neznamenal žádné narovnání do jakési úplné kapitační spravedlnosti. Kapitační spravedlnost, po které volá pan kolega Gazdík, mi přijde jako výkřik vlastně z dávne prehistorické tmy. Tou prehistorickou tmou nemám na mysli druhohorní etapu vývoje naší země, ale spíše čas někdy před listopadovým režimem, kdy se volalo po jakési rovnosti a kapitační spravedlnosti. Toto rovnostářství je nekonečně falešné. Ono je nekonečně falešné v tom, že je skutečně rozdíl – ta banální otázka má banální odpověď – on je prostě rozdíl mezi Suchou Lozí a hlavním městem Prahou.

Je fascinující – z úst pana ministra financí a koneckonců i z úst mnoha dalších předřečníků zaznívalo, že vlastně neexistuje spravedlivé RUD a že RUD je vždycky otázka politického rozhodování. Víte, že to není pravda. Víte, že RUD nebyla nikdy otázka skutečně politického rozhodování v pravém slova smyslu. A víte, kdy se stalo RUD politickým problémem? Nevíte. V čase, kdy do politiky vstoupilo sdružení nezávislých starostů, vytvořilo politickou instituci s TOP-09 – a já to neříkám jako odsudek, já to říkám jako konstatování faktu – a prostě a jednoduše RUD zpolitizovalo. Teprve v této politické etapě vývoje moderních českých rudových dějin se RUD stalo politickým tématem. (Potlesk zprava.)

Víte, není žádné tajemství, že Sdružení nezávislých starostů šlo do voleb přece s jasným programovým prohlášením, které něco říkalo. Ono něco říkalo. Něco, co bylo postaveno na závazku, na slibu. Ono to představovalo ten jakýsi symbolický tmel nebo lepidlo mezi touto politickou institucí.

My máme s Petrem Gazdíkem mnoho společného.

Petře, máme se rádi, jestli to mohu říci. S velkou pravděpodobností... (úsměvy a potlesk v sále) s velkou pravděpodobností – a teď se nechci dotknout Petra – ale s velkou pravděpodobností hraničící s politickou jistotou, kdybych býval byl asi před třemi lety neučinil vizitaci Suché Lozi, nevyměnili jsme si pozice, nestal jsem se já starostou této nádherné obce – ale nádherné, opravdu – a nestal se Petr Gazdík na nějaký čas necelého týdne primátorem hlavního města Prahy – rozumějme tomu v symbolickém slova smyslu, ale nicméně naše symbolika byla míněna vážně a opravdu jsme si to chtěli vyzkoušet – tak s velkou pravděpodobností by dnes alespoň významná část politické instituce nebo organismu TOP 09 v Poslanecké sněmovně neseděla. Čili trošičku je to moje vina, ale já toho v zásadě až tak moc nelituju.

Já kromě toho, že mám něco s Petrem Gazdíkem společného, se na něj teď hrozně zlobím. Petře, ty jako skaut a já jako skaut, my nelžeme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vy jste už měl říct, že se máte rádi, prostřednictvím mě jako předsedající, tak teď vás

jenom volám k pořádku (smích, potlesk napříč politickým spektrem) – abyste oslovoval svého kolegu prostřednictvím mě.

Poslanec Pavel Bém: Omlouvám se, paní předsedající. Samozřejmě jsem to tak myslel. Máme se rádi prostřednictvím vás. (Smích v sále.)

Dámy a pánové, teď, když dovolíte, vážně. Vážně.

To, co já považuji za strašně nekorektní z toho, co jsme slyšeli z úst Petra Gazdíka, je jeho odvolání na programové prohlášení. Prosím pěkně, já si dovolím citovat z programového prohlášení. „Cílem vlády za prvé je dlouhodobá stabilní dohoda, která formou zákona stanoví příjmy obcí tak, aby se snížil současný diskriminační rozdíl příjmů na obyvatele mezi nejchudšími a nejbohatšími obcemi a aby to odpovídalo situaci ve vyspělých zemích Evropské unie.“ Bylo tady odvolání na standardizaci. Bylo tady odvolání na to, že bychom se možná mohli, nebo měli, podobat jiným státům Evropské unie. A říkám, pak v první chvíli musíme udělat zásadní reformu veřejné správy a snížit počet obcí na jednu desetinu. Dobrá. Ale toto je cíl vlády.

Prosím pěkně, čtu dál. Tento cíl bude dosažen následujícím způsobem. Příjmová základna obcí – pane Gazdíku – bude posílena zejména na úkor celostátních dotačních programů, ze kterých jsou doposud centrálně, a tudíž málo efektivně, financovány rozvojové projekty v obcích. Prosím pěkně, nikoliv tak, že by základna obcí jedněch byla posílena na úkor základny obcí druhých.

Tedy toto říká programové prohlášení vlády. Ale co hůř? Programové prohlášení také říká, že vláda předloží, nebo respektive že východiskem pro tuto cestu bude pečlivá analýza nákladů výkonu státní správy v obcích všech stupňů.

Dámy a pánové, a co je nejhorší: Vláda předloží tento návrh zákona o RUD nikoliv formou poslanecké iniciativy, nepropašuje to pan ministr financí do Poslanecké sněmovny přes iniciativní skupinu poslanců TOP 09 a Sdružení nezávislých starostů, ale bude to vládní návrh předložený na základě intenzivní diskuse se zástupci samospráv.

Dámy a pánové, já se obávám, že ani k jednomu z toho, co bylo výše řečené, nedošlo a nedochází a že bohužel programové prohlášení vlády v tomto ohledu není naplněno tak, jak by být naplněno mělo, a že odvolávka Petra Gazdíka prostě není fér, není korektní v tomto kontextu.

Chtěl bych říci, že pokud hledáme elementární spravedlnost, tak si přece skutečně musíme uvědomit, že není možné porovnávat jablka a hrušky. Jak chceme vážít RUD pro Suchou Loz a RUD pro Prahu? RUD pro Suchou Loz je RUD pro obec. RUD pro Prahu je ale přece RUD pro obec, ale také RUD pro kraj. Jinými slovy, kdybychom chtěli měřit a vážít, tak přece musíme zakomponovat, započítat do RUDu Suché Lozi nebo

jakékoliv jiné české obce, moravské obce, českomoravské obce, musíme prostě a jednoduše započítat to, co dostávají prostřednictvím krajských samospráv, ale co víc, co také krajské samosprávy platí ze své kompetence a ze svých dotačních titulů a o co se obce typu Suché Lozi vůbec, prosím pěkně, nestarají.

Ale budme úplně spravedliví. Když se podíváme na strukturu příjmů obcí a krajů v roce 2011 prezentovanou v materiálech Ministerstva financí – a já tomu věřím, prosím pěkně, proč bych nevěřil tomu, co říká Ministerstvo financí –, tak z ní je patrné, že obce získávají ve struktuře příjmů 54,5 % z daní, 30 %, nebo přesně 29,9 %, z dotací přijatých, 10 % z nedaňových příjmů a 5 % z kapitálových příjmů. Kraje, prosím pěkně, dostávají 62,5 % z dotací a 33,5 % z daňových příjmů. Nedaňové příjmy 3,5 %, kapitálové příjmy 0,7 % jsou zanedbatelné u krajů.

Proč o tom mluvíme? Protože kdybychom chtěli naplnit programové prohlášení, porovnat, udělat pečlivou analýzu, jak říká vláda, tak bychom přece museli zakomponovat tyto dotační tituly, nejenom to, co dělají kraje, a to, co kraje dávají obcím, ale to, co v rámci dotačních vztahů, resp. dotačních titulů, dostávají jednotlivé obce od státu, České republiky, případně z Evropské unie. To se, prosím pěkně, nestalo. Já devět let volám a toužím po tom, aby Ministerstvo financí udělalo tuto pečlivou analýzu. Myslíte si, že ji, tuto pečlivou analýzu, Ministerstvo financí udělalo? Neudělalo. A pokud ji udělalo, tak ji má někde ve svých šuplících a bojí se ji dát veřejnosti, tedy odborné veřejnosti.

Dámy a pánové, už se chýlím k závěru, protože vím, že myslíme na oběd. Dovolte, abych zmínil ještě dvě podstatné věci nebo dva podstatné aspekty.

Za prvé. V čem je specifikum hlavního města Prahy? A teď je – vím, že do jisté míry Pražáci jsou zvláštní živočišný druh. Praha je zvláštní organismus. Vždyť tady se utrácí takových peněz! Tady jsou ty velké projekty, o kterých se píše v těch sdělovacích prostředcích! Tady běží luftem peníze na nějaké openkarty a kdoví na co všechno! Kdybyste šetřili, tak byste měli peněz dost! Tak by mohl znít takový ten hlas ďáblova advokáta.

Dámy a pánové, já bych vás poprosil, abychom nenaskakovali na tuto neskutečně brutální a hloupou populistickou rétoriku některých – ne snad všech, ale většiny českých médií. Realita v Praze je, prosím pěkně, úplně jiná. Uvědomme si, že v hlavním městě Praze nežijí jenom Pražané, nepracují jenom Pražané, nepracují jenom poslanci a senátoři, ale že do hlavního města Prahy denně dojíždí přibližně 50 tisíc Středočechů za prací. Středočechů 50 tisíc. Další 200 tisíc je tady studentů na vysokých školách. Ti také nepocházejí, prosím pěkně, díky pozici v oblasti terciárního vzdělávání v Praze jenom z hlavního města Prahy. V Praze se každý den pohybuje přibližně 1,7 mil. obyvatel, přestože počet obyvatel Prahy podle

posledního cenzu je 1,26 milionu. Čili zhruba půl milionu lidí navíc. Tedy uvědomme si, že Praha v oblasti infrastruktury města – a teď nemluvíme jenom o dopravě – musí nabízet nějaké služby a komplementární servis pro celou tuto cílovou populaci. 1,7 milionu představuje přibližně 15, možná 18 % obyvatel celé České republiky.

Uvědomme si ale také, že do Prahy ročně přijíždí 5 milionů turistů. Ted já řeknu 5 milionů turistů, malá obec bude závidět, protože si bude říkat: No jo, to se vám to žije s těmi turisty. – Pražanům se nežije tak až moc růžově s turisty. Ale ono to má velmi podstatný ekonomický efekt. Praha představuje na úrovni nikoliv absolutních parametrů, ale relativních, to znamená už odpočatých, respektive odpočítaných, to znamená správe-dlivých, pravdivých 25 % hrubého domácího produktu celé České republiky. Každá čtvrtá koruna vznikne tady. A není to díky tomu, že tady má sídlo nějaká firma, která podniká na Šumavě a bojuje proti kůrovci. Ne! Každá čtvrtá koruna vzniká zde, v hlavním městě Praze. Ale z té každé čtvrté koruny 26 % představuje, nebo skoro 30 % představuje přidaná hodnota, která vzniká ve vazbě na služby poskytované v cestovním ruchu. Takže to je ekonomická síla, která vytváří daně. Ty daně jdou do rozpočtu státu a dále se přerozdělují. Čili bez Prahy by, zjednodušeně řečeno, těch peněz bylo v tom rozpočtu ale nekonečně méně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vás přerušuji, ale prosím, abyste to vedl k závěru. Děkuji.

Poslanec Pavel Bém: Poslední věta.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že důstojnosti této vlády, této reformní vlády, která to nemá jednoduché, peněz není na rozdávání, naopak, je třeba šetřit – důstojnosti této vlády, která se pohybuje ve složitém kontextu, ekonomickém kontextu současné Evropy, důstojnosti této vlády s ohledem na programové prohlášení by velmi prospělo, kdyby byla schopná, když už, dostát svému programovému prohlášení, závazkům z něj vyplývajících a kdyby se vzdala možnosti prostřednictvím některých svých členů prostrkovat nám, pašovat nám do Poslanecké sněmovny nedopracované a já si troufnu tvrdit i neférové návrhy zákonů o tak závažné věci, jako je financování obcí v České republice.

A dávám návrh, prosím pěkně. Podle § 90 odstavce 7 jednacího řádu Poslanecké sněmovny dávám návrh na vrácení návrhu, tohoto návrhu zákona, navrhovateli k dopracování – protože bohužel, milý Petře Gazdík, prostřednictvím paní předsedající, kterého si vážím a mám rád, tento návrh jste zpracovali špatně.

Děkuji za pozornost. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tuto větu by vám záviděl i pan Hrabal – takhle dlouhou, ale dobře.

Mám tady další přihlášené, ale protože se má sejít také organizační výbor, nezbyvá mi, než přerušit projednávání tohoto bodu ve fázi obecné rozpravy.

Já jenom vidím, že se ještě hlásí paní poslankyně Levá, která má nějakou připomínku k hlasování. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Dámy a pánové, já nechci zdržovat ani nezpochybňuji hlasování. Jen pro stenozáznam: v hlasování 38 jsem hlasovala ne, a na sjetině mám ano. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já tedy vyhláším pauzu do 14 hodin 30 minut. Připomínám, že za pět minut se schází organizační výbor.

Přeji vám dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.02 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré odpoledne, vážení kolegové, vážené paní poslankyně. Budeme pokračovat v našem dnešním programu.

Zahajuji projednávání bodu

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji vám hezké odpoledne.

Předkládaný návrh zákona, který před vámi leží, mění zákon o živno-

stenském podnikání a další související zákony. Byl vypracován s cílem pokračovat v plnění vládního plánu snižování administrativní zátěže pro české podnikatele. Administrativní zátěž podnikatelů se snižuje zejména tím, že se ruší povinnost označovat provozovnu identifikačním číslem provozovny. Dále se rozšiřuje funkce živnostenského úřadu jako centrálního registračního místa tak, že podnikatel může živnostenský úřad využít i v případě, že oznamuje změnu údajů pouze jiným úřadům, například finančnímu nebo správě sociálního zabezpečení, tedy i v případě, že živnostenskému úřadu v podstatě žádnou konkrétní změnu jeho se týkající neoznamuje.

Nově se podnikateli umožňuje, aby kdykoliv sdělil živnostenskému úřadu, že adresa jeho místa podnikání bude do budoucna vždy totožná s adresou jeho bydliště. V případě změny bydliště, kterou podnikatel již pak povinen není oznamovat, protože živnostenský úřad se o ní dozvídá z jiných registrů veřejné správy, pak tedy podnikatel nemusí nově chodit na živnostenský úřad změnu místa podnikání oznamovat.

Dalším záměrem této novely je odstranit z úpravy živnostenského zákona neodůvodněné odchylky od obecné procesní úpravy dané správním řádem. Návrh rovněž odstraňuje dílčí nepřesnosti právní úpravy zjištěné z aplikační praxe.

Navazující novela zákona o správních poplatcích reaguje na skutečnost, že podnikatel již v živnostenském úřadu neoznamuje změny údajů zaznamenané v obchodním rejstříku nebo v jiných registrech veřejné správy.

Změna zákona o nemocenském pojištění zajišťuje věcnou provázanost jmenovaného zákona a zákona o živnostenském podnikání.

Dámy a pánové, dovoluji si vás požádat o podporu tohoto návrhu a propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje. Pro první čtení je určen pan poslanec Aleš Rádl. Prosím, pane kolego.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, jako zpravodaj mám poměrně radostnou práci, neboť je mým úkolem doporučit této Sněmovně propuštění zákona do dalšího čtení. Domnívám se, že se jedná o zákon, který by neměl tuto Sněmovnu nějakým způsobem štěpit nebo vyvolávat nějaké kontroverze. Je rozhodně zájmem této vlády ulehčovat administrativní procesy, zjednodušovat lidem, kteří se živí vlastní prací a na vlastní živnostenské povolení, jejich činnost tak, aby se mohli skutečně plně věnovat své práci a nikoliv se nadměrně zatěžovat nějakými administrativními kroky. Je to jeden ze střípků do úsi-

lí této vlády, jak skutečně ve všech oblastech podnikání snížit a omezit administrativu.

Z toho důvodu se domnívám, že bychom se neměli na tomto zákonu nějakým způsobem štěpit, protože podpora živnostenského podnikání by měla být zájmem všech poslanců této Sněmovny, protože to jsou skutečně lidé, kteří přinášejí této republice nějaké hodnoty a zároveň poměrně málo vyžadují na zpětném plnění ze strany státu.

Doporučuji tento zákon rozhodně k projednání v hospodářském výboru a k propuštění do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné písemné přihlášky. Proto prosím, aby ten, kdo chce vystoupit, nyní avizoval tento svůj úmysl. Nikdo se do obecné rozpravy nehlásí, proto ji končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému a já se ptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o tom jediném návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 40 a táži se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 40, přítomno 158, pro 104, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Tím končí první čtení bodu číslo 25, sněmovního tisku 547.

Zahajuji projednávání bodu

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych vám rád

předložil k projednání novelu stavebního zákona, to znamená zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Tento zákon byl od doby své účinnosti již několikrát novelizován drobnými novelami, ale teprve tato novela, kterou dnes předkládám, je rozsahem velká novela, která vychází z poznatků našeho úřadu.

Předkládaná novela stavebního zákona si klade za cíl zjednodušit některé procesy a zlepšit fungování stavebního zákona na základě zkušeností, které jsme získali z praxe.

Řekl bych, že nejdůležitějšími změnami v této novele je přispět k zásadě „jedna stavba, jeden úřad, jedno rozhodnutí“. Dále je to snaha omezit regulaci povolování staveb na nezbytně nutnou míru. Dále chceme touto novelou navrhnout opatření směřující ke zpřesnění podmínek pro účast veřejnosti v řízení při povolování staveb veřejné a dopravní infrastruktury, tak aby měla možnost se zúčastnit v počátečních stádiích rozhodování, ale aby nebyl vytvářen prostor pro obstrukční jednání.

Součástí tohoto návrhu je také změna dalších 14 zákonů. V neposlední řadě tato novela rovněž upravuje činnost autorizovaných inspektorů.

To je na úvod projednání ode mne v tuto chvíli vše a já vás prosím o podporu tohoto zákona a věřím, že potom následně při projednání ve výborech najdeme ještě další možné zlepšení tohoto ryze technického zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Jankovskému. Prosím nyní zpravodaje pro první čtení, pana poslance Jaroslava Krupku.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych i já splnil svou povinnost zpravodaje. Je to shodou okolností téměř čtyři roky, co vstoupil v účinnost zákon, který nese číslo označení č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, jednoduše řečeno stavební zákon, a který v podstatě po více než 30 letech měl přinést úplně nový směr a novou tendenci při projektování přípravy územních plánů, v územním řízení a stavebním řízení. Bohužel, jak praxe ukázala, ne vždy se všechno podařilo, a proto, tak jak říkal už před chvílí pan ministr, v průběhu zhruba čtyř let došlo k několika, konkrétně asi k devíti, novelám tohoto stavebního zákona. Samozřejmě už v té době bylo patrné, že dílčími novelami nebude možné udělat zásadnější úpravy, a proto i ministerstvo už na konci minulého volebního období připravovalo novelu stavebního zákona, k čemuž došlo teď a máte ji v podobě sněmovního tisku číslo 573.

Tak jak bylo tady řečeno, cílem této novely je několik koncepčních změn. Je to zpřesnění a zjednodušení úpravy pořizování a vydávání polití-

ky územního rozvoje, je to například rozšíření výčtu případů, pro které se územní řízení ani územní souhlas nevyžadují, je to posuzování některých záměrů z hlediska vlivu na životní prostředí, úprava kompetencí atd. a v oblasti stavebního řízení to, co tady bylo řečeno, výstavba výčtu staveb, terénních a udržovacích prací, které nevyžadují pro své provedení ohlášení ani stavební povolení. A jedna možná z nejdůležitějších věcí, změna působnosti stavebního úřadu sledující cíl na stavbách, jeden úřad, jedno rozhodnutí, samozřejmě s tím vědomím, že ti, kteří budou žádat, dříve museli jet na dva stavební úřady nebo do dvou obcí případně města, teď pojedou pouze do toho v uvozovkách vyššího, na tu obec s rozšířenou působností, kde v podstatě by měli mít už pouze jediného partnera. A je to třeba i vydávání písemného souhlasu stavebního úřadu o ohlašování staveb, aby byla zajištěna jakási garance pro toho stavebníka, že skutečně ten stavební úřad tuto informaci vzal na vědomí.

Na druhé straně se tam opravují i věci, které zcela jistě vzbudí diskusi, a je to zpřesnění postupu autorizovaných inspektorů při posuzování stavby a řešení účinků oznámení stavby posouzené inspektorem stavebního řádu. Právě proto já jako v roli zpravodaje si dovedu představit a už upozorňuji dopředu, že samozřejmě s ohledem na to, že stavební zákon je poměrně živá a dynamická norma a poměrně je časté, že se k ní vyjadřují jak odborníci, tak laická veřejnost, a předpokládám, že i vy jako poslanci jste byli osloveni jak těmi odbornými skupinami, tak těmi dalšími, že bude tady prostor, aby i ministerstvo připustilo diskusi nad některými okruhy otázek. Zcela jistě to může být, jak jsem se před chvílí zmiňoval, o postavení stavebních inspektorů, protože to byl nově zavedený institut, který se ukázal, že v některých fázích nešťastně se podařil zakotvit v zákoně, na druhé straně je otázkou, jestli ta podoba, která teď je tam daná, jestli je to naprosto nejideálnější, byť samozřejmě ministerstvo si v této věci za tím bude stát.

Dalším okruhem může být i diskuse na téma, co se týká občanských iniciativ, a tady říkám zcela otevřeně, že v žádném případě by ta diskuse neměla směřovat k omezování práv těchto skupin, ale na druhé straně bychom měli hledat takový způsob, aby to rozšíření do jejich působnosti ve stavebním řízení neomezovalo vlastní stavební činnost, protože z praxe známe poměrně dost případů, kdy někteří jednotlivci, některé skupiny, říkám, zcela výjimečně a účelově mohou toto právo zneužít.

A pak jsou tam samozřejmě další věci, které se týkají třeba práce na územních plánech.

To jenom v kostce dopředu naznačuji i pro vás, kteří byste případně chtěli vystoupit anebo se do toho procesu zapojit, že i já jako zpravodaj tyto věci vnímám. Myslím si, že i ministerstvo bez ohledu na to, že zcela jistě budeme hledat konsenzus, bude v rámci diskuse taky ochotno o těchto

věcech jednat, a právě proto avizuji, že po dohodě s ministerstvem a příslušným náměstkem předpokládáme, že v prvním nebo druhém týdnu výborovém, čili na konci měsíce února, případně začátku března, by proběhl seminář, který by v podstatě odprezentoval tento zákon, tuto novelu, a současně by vytvořil prostor na to, aby ti, kteří vznášejí kritické připomínky, měli možnost si je tam uplatnit, a současně my bychom následně poté využili prostor na případnou diskusi o možných pozměňovacích návrzích. Tady to dávám do podmiňovacího způsobu s tím časovým pohledem, že by na další schůzi mohlo proběhnout druhé čtení, a z toho pohledu i vnímám, že v tuto chvíli tam není zakotvený přesný termín účinnosti, který by pravděpodobně byl jako jedním z bodů pozměňovacích návrhů, které by byly načteny ve druhém čtení.

Možná na závěr spíš jenom pro dokreslení situace. Když se přijímal stavební zákon v roce 2006, bylo to těsně před volbami, tehdy jsem se díval do stěny, myslím, že zpravodajem byl náš předchůdce kolega Pavel Hrnčíř, tak tam bylo celkem 365 pozměňovacích návrhů. Já věřím, pevně doufám a možná trochu si dovolím, prosím a apeluji, abychom se k tomu číslu zdaleka nepřiblížili a zůstali skutečně v reálných číslech, zejména s ohledem na zkušenost vývoje zákona o zadávání veřejných zakázek, a byl bych i rád, kdybychom byli opravdu v tomto směru poměrně skromní. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům. Je zde žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu zaregistrovali.

Vidím zde ještě žádost o vystoupení pana poslance Milana Urbana. Myslel jste to, pane kolego, v rámci rozpravy? Já jsem ji ukončila. Já vyzvu k přikázání výborům. Vydržte chvíli.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Pan kolega Milan Urban má nyní slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl poprosit Poslaneckou sněmovnu, aby tento tisk, tato novela byla přikázána i hospodářskému výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zeptám se ještě na další návrh na přikázání, pokud je... Pan kolega Václav Měnl. Prosím.

Poslanec Václav Měnl: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte, a-

bych požádal po dohodě s panem předsedou našeho výboru, aby tento tisk obdržel také výbor pro životní prostředí. Je tam řada věcí, které si myslím, a budu prosazovat velká zjednodušení. Mám pro to podporu i v odborné obci a myslím, že by bylo velmi dobré, kdybychom v součinnosti s hospodářským výborem a s garančním výborem se do toho pustili i my v našem výboru. Děkuji za podporu.

Děkuji. Prosím o další návrhy na přikázání. Nejsou-li žádné, budeme hlasovat.

Nejprve o návrhu na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 41. Kdo je pro toto přikázání? Proti?

Hlasování číslo 41, přítomno 130, pro 128, proti 1. Tento návrh byl schválen.

Nyní návrh pana poslance Milana Urbana na přikázání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování číslo 42. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 42, přítomno 131, pro 118, proti 3. Také tento návrh byl přijat.

Třetím návrhem je návrh pana poslance Václava Mencla na přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování číslo 43. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 43, přítomno 132, pro 113, proti 6. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výboru hospodářskému a výboru pro životní prostředí. S tímto konstatováním končím projednávání bodu 20, první čtení sněmovního tisku 573. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu č. 21. Jde o

21.

Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím vás, pane ministře, o toto úvodní slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedkyně, vážené pa-

ní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě. Navrhovaný zákon navazuje na nařízení Evropské unie o občanské iniciativě. Tímto nařízením je provedeno právo občanů... (Všeobecná stížnost na špatnou slyšitelnost.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, promiňte, mám avízo, že vás neslyší, možná, jestli byste nasměroval mikrofony trochu lépe. Děkuji.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Navrhovaný zákon navazuje na nařízení Evropské unie o občanské iniciativě. Tímto nařízením je provedeno právo občanů Evropské unie obracet se prostřednictvím občanské iniciativy na Evropskou komisi s návrhem na předložení právního aktu Unie. Přestože je nařízení přímo použitelné, je nutno přizpůsobit český právní řád.

Podpořit občanskou iniciativu bude možné nejen v listinné podobě, ale i prostřednictvím počítačových prostředků přístupných prostřednictvím internetu. Proto jsou členské státy povinny zajistit posuzování souladu těchto prostředků s požadavky nařízení na bezpečnost shromažďování a ukládání údajů. Dále jsou členské státy povinny zajistit ověření počtu osob, které vyjádřily podporu občanské iniciativě. Konečně v rámci vnitrostátního práva je třeba zajistit, aby se na organizátory občanské iniciativy vztahovaly vhodné sankce za porušení nařízení, zejména za používání smyšlených údajů a za podvodné používání osobních údajů za účelem podpory občanské iniciativy. Z těchto důvodů vláda předkládá návrh zákona o evropské občanské iniciativě, který vytváří právní rámec potřebný pro realizaci nařízení o občanské iniciativě v České republice.

S ohledem na blízkost účinnosti prováděného nařízení o občanské iniciativě si Poslaneckou sněmovnu současně dovoluji požádat o zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Prosím, abyste tento požadavek na zkrácení potom zopakoval případně v obecné rozpravě, pokud tak neučiní některý z kolegů. Nyní prosím o slovo zpravodajku. Pro první čtení je určena paní poslankyně Ivana Weberová zpravodajkou. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak zde uvedl pan ministr, tento návrh zákona vlastně provádí některá ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 211/2011, a to nařízení o občanské iniciativě. Toto nařízení tedy vlastně provádí smlouvu o Evropské unii, kde je zaručeno

právo občanů EU na to, aby se podíleli na demokratickém životě Unie prostřednictvím evropské občanské iniciativy.

Já řeknu pár slov k tomu nařízení, abych ten zákon trochu uvedla, protože on je jinak samotný dost nesrozumitelný. V tom nařízení vlastně se kladou nějaké nároky na způsob sběru pro podporu evropské iniciativy. Za evropskou občanskou iniciativu je považována iniciativa, která vyzývá Komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění občanů nezbytné přijetí právního aktu Unie, a kterou podpořil nejméně jeden milion lidí, jeden milion občanů pocházejících alespoň z jedné čtvrtiny zemí Evropské unie. Takže tady vidíme, že to nebude jen tak jednoduchá věc, podílet se na té evropské iniciativě a na tom demokratickém životě.

Další podmínkou je ustanovení výboru té občanské iniciativy. Ten musí být složený ze sedmi členů, členové musí být ze sedmi různých zemí. To znamená, ty podmínky jsou dost těžko splnitelné.

Potom pro sběr podpisů pod iniciativu se vyžaduje nejprve registrace té občanské iniciativy v rámci Evropské komise a potom se tedy kladou na členské státy nároky k tomu, aby se nejprve ověřila vlastně správnost toho elektronického systému sběru, prostřednictvím kterého se budou podpisy sbírat, a jednak na ověřování toho samotného prohlášení o podpoře té iniciativy, které by provádělo potom Ministerstvo vnitra.

To si myslím, že je asi to nejpodstatnější, co je v tom vládním návrhu stanoveno k provedení nařízení, které stanoví evropskou občanskou iniciativu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášky nemám, proto žádám, kdo se hlásí, prosím. Slovo má paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, jedná se o velmi důležitý návrh zákona, který umožní technické fungování evropské občanské iniciativy. Občané Evropské unie budou moci poprvé přímo iniciovat přijetí nových právních předpisů Evropské unie. Na základě této iniciativy, kterou zavádí Lisabonská smlouva, může nejméně milion občanů z alespoň jedné čtvrtiny členských států Evropské unie vyzvat Evropskou komisi, aby předložila legislativní návrhy v oblastech spadajících do jejich pravomocí. Organizátory občanské iniciativy bude představovat občanský výbor. Tento výbor bude složen nejméně ze sedmi občanů pobývajících v sedmi různých členských státech. Potřebný počet podpisů bude třeba shromáždit během jednoho roku a Komise bude pak mít tři měsíce na to, aby iniciativu posoudila a rozhodla v této souvislosti o dalších krocích.

Na základě nařízení se evropská občanská iniciativa začne používat od prvního dubna 2012.

Tento institut občanské iniciativy vítám a věřím, že posílí v rámci Evropské unie participativní demokracii. Dále by tato občanská iniciativa měla přispět k dalšímu přiblížení Evropy občanům a vytváření evropského veřejného prostoru.

Z nařízení a materiálu Evropské komise vyplývá, že za každou iniciativou musí stát nejméně milion občanů z alespoň jedné čtvrtiny členských států a v každém z těchto členských států bude požadovaný minimální počet podpisů vypočítán tak, že se vynásobí počet poslanců Evropského parlamentu z dané země koeficientem 750.

Navrhované iniciativy musí být registrovány v elektronickém registru, který zpřístupní Komisi. Registraci lze zamítnout, pokud iniciativa zjevně odporuje základním hodnotám Evropské unie nebo zjevně přesahuje rámec pravomocí Komise v oblasti předkládání návrhů požadovaného právního aktu. Prohlášení o podpoře lze shromáždit v listinné nebo v elektronické podobě a organizátoři budou mít jeden rok na sběr nezbytného počtu podpisů poté, co Komise potvrdí registraci návrhu.

Po shromáždění a ověření podpisů v členských státech občanská iniciativa musí vše předložit Komisi. Od tohoto okamžiku bude mít Komise tři měsíce na to, aby žádost předloženou občany posoudila. Komise mezitím přijme organizátory, kteří budou mít rovněž příležitost svou iniciativu předložit ve veřejném slyšení, jež uspořádá Evropský parlament. Komise pak ve veřejném dokumentu uvede své závěry ohledně iniciativy a možných opatření, která se chystá podniknout, a svůj postup zdůvodní.

Námi projednávaný zákon má zajistit, aby toto nařízení o občanské iniciativě, které je přímo použitelné, mohlo technicky fungovat v České republice. Jedná se o povinnost zajistit certifikace on line systémů sběru prohlášení o podpoře občanské iniciativy, povinnost zajistit ověření prohlášení o podpoře prostřednictvím vhodných kontrol a v rámci vnitrostátního práva zajistit, aby se na organizátory vztahovaly vhodné sankce za porušení nařízení.

Závěrem mi dovolu malý zamyšlení. Pokud se podíváme na rychlost, s jakou byl institut občanské iniciativy schválen a bude platit v rámci Evropské unie, od přijetí Lisabonské smlouvy, což je asi dva a půl roku, a srovnám tuto rychlost s vývojem institutu českého referenda, který je zakotven v české ústavě z roku 1993, tak je smutné, že ho dodnes, po skoro devatenácti letech, nemáme stále ještě funkční.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni

Váhalové. Ptám se na další příspěvek do obecné rozpravy. Paní kolegyně Ivana Weberová, zpravodajka, má slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Já bych k tomu chtěla ještě dodat, že samozřejmě také vítám tuto snahu Evropské komise o demokratizaci a participativní demokracii v Evropské unii, ale ráda bych se mylila, ale domnívám se, že tento předpis bohužel nebude příliš prakticky využitelný vzhledem k počtu podpisů, které je nutno shromáždit, a k tomu počtu zemí, z jakých tyto podpisy musí být shromážděny. Takže na mě to spíše dělá dojem, aby se vlk nažral a koza zůstala celá, odpusťte mi ten výraz. Ale třeba se mýlím a třeba se to skutečně bude v praxi hojně využívat, tento institut.

Ještě bych si dovolila navrhnout, tak jak to učinil již pan ministr, abychom odhlasovali zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dní vzhledem k tomu, že jde o implementaci evropské legislativy, kterou je nutno rychle přijmout. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti. Já se ptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Nikdo nemá.

Zahajuji tedy hlasování číslo 44. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán výboru pro evropské záležitosti. Kdo je pro a kdo je proti?

Hlasování číslo 44. Přítomno 143, pro 122, proti nikdo.

A nyní je před námi hlasování na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dní.

Zahajuji hlasování číslo 45. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty. Kdo je proti?

Hlasování číslo 45. Přítomno 143, pro 120, proti 5.

Tento návrh byl přijat a konstatuji tedy, že návrh zákona jsme přikázali k projednání výboru pro evropské záležitosti. Lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dní. Tím končím projednávání bodu 21, sněmovního tisku 579 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo

33.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - první čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o archivnictví a spisové službě, zákon o elektronickém podpisu a další související zákony.

Cílem návrhu zákona je stanovit podmínky pro nakládání s digitálními archiváliemi a zároveň upravit vlastní odbornou činnost digitálních archivů. Dalším důvodem předložení návrhu je potřeba jednotně upravit podmínky výkonu spisové služby na základě zkušeností z praxe, zejména s ohledem na vývoj elektronických systémů spisové služby. Návrh zákona současně zpřesňuje právní úpravu elektronického podpisu a v návaznosti na rozhodnutí Evropské komise upravuje oblast přeshraničního ověřování uznávaného elektronického podpisu.

Úpravy navrhované v zákoně o archivnictví a spisové službě a v zákoně o elektronickém podpisu jsou promítnuty rovněž do dalších zákonů, tak aby byla v právním řádu zachována jednotnost užívaných pojmů. To je důvodem poměrně velkého rozsahu navrhovaného zákona, který je však z hlediska modernizace veřejného sektoru zcela nezbytný.

S ohledem na skutečnost, že předkládaný návrh zákona by měl nabýt účinnosti 1. července 2012, dovoluji si požádat Poslaneckou sněmovnu o zkrácení lhůty pro projednávání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení, pana poslance Jaroslava Krupku.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, tak jak tady zaznělo z úst pana ministra, jedná se o novelu zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně

některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů.

Smyslem této novely je, jak již bylo zde řečeno, nakládání s digitálními archiváliemi a samozřejmě s ohledem na vývoj elektronizace veřejné správy i práce se spisovou službou.

Základní parametry této novely by se daly snad charakterizovat takto: Jednak je to stanovení podmínek nakládání s archiváliemi v digitální podobě, zejména jejich výběr a ukládání, a stanovení podmínek samotné archivace dokumentů v digitální podobě. Je to vymezení jednotného právního rámce pro provozování systému spisové služby u původců dokumentu a nakládání s dokumenty. Tady se vychází z praxe, a to jak z praxe týkající se spisové služby, tak například i praxe práce s datovými schránkami a ukládání dat, která přicházejí do datových schránek.

Dále je to jednotná úprava specifikace podmínek výkonu spisové služby ve veřejné správě, zpřesnění postavení jednotlivých původců a vymezení jim ukládání povinností, podrobnější úprava nakládání s dokumenty v digitální podobě s přihlédnutím k potřebám jejich ukládání a archivace. Je to stanovení podmínek zpřístupnění a poskytování archiválií v digitální podobě. Tady chci upozornit, že se zásadně mění způsob práce s dokumenty, kde dříve to bylo v listinné podobě a byl tam nutný kontakt přímo s tím, kdo spravoval tyto archiválie. Nyní, v digitální podobě, se bude řešit i pojem portálu a bude možné i dálkový přístup a výpůjčka a zase s tím jsou spojené povinnosti a závazky.

A v konečné podobě je to i zavedení pojmu uznávaný elektronický podpis a uznávaná elektronická značka jako jedinečných, svébytných pojmů, tedy již nikoliv jako legislativní zkratky zaváděné pro potřeby jednotlivých zákonů pro zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu vydávaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb a obsahující údaje jednoznačně identifikující jednatel nebo podepisující osobu a elektronickou značku založenou na kvalifikovaném systému certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb.

To na první pohled kostrbaté, co jsem teď řekl. Souvisí to s tím, že se poměrně vžilo zkratkovité uvádění elektronický podpis, elektronická značka, nicméně aby byl jednoznačný výklad v zákoně, tak pokud jste se dívali do materiálu, tak prvá část novely tohoto zákona obsahuje úvodní věci, které řekl pan ministr a které jsem tady doplnil v některých konkrétních věcech já, to znamená o samotném archivu, práce s digitálními údaji, a zbylá část je zhruba asi 40 zákonů, ve kterých se upřesňuje pojmy, o které jsem se zmínil nyní na konci.

Samozřejmě tento materiál obsahuje i to, jakým způsobem má vzniknout národní archiv. Jsou v něm dokonce i uvedeny některé sankce v případě,

když dotýčný, který pracuje s daty, překročí rámec tohoto zákona, a samozřejmě bychom neměli zapomenout na práci s archivem a digitálními daty. To se de facto dotýká celé společnosti, protože tam vlastně doprovází data, která jsou od prvopočátku člověka nebo jeho činnosti až po řekněme smutné skony.

Takže chci říci, že tento zákon na první pohled, byť je možná okrajový, je poměrně důležitý pro budoucnost, a práce s těmito daty. A právě proto, že některé zákony jsou provázány, například zákon č. 190/2009, účinnost některých kroků byla směřována k 1. červenci a základní registry budou spuštěny k datu 1. července 2012. Plus je tam záležitost, která se týká spolupráce přeshraniční, tak při práci s elektronickým podpisem bylo doporučeno ze strany ministerstva sesouladit datum tak, aby účinnost tohoto zákona byla k 1. 7. tohoto roku, a proto ve shodě s panem ministrem bych si v rámci obecné rozpravy dovolil požádat o jednak zkrácení lhůty na projednávání na 30 dnů, tak aby bylo možné zajistit datum účinnosti na 1. 7. tohoto roku. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Nemám do ní zatím žádnou přihlášku, proto dostane slovo pan zpravodaj jako první v obecné rozpravě s jeho návrhem, který avizoval. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, jak jsem již avizoval, dovolil bych si vás požádat o zkrácení lhůty pro jednání ve výboru na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášky do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ptám se, zda chce někdo navrhnout jiný výbor, jemuž by byla tato materie přikázána. Nevidím, že by se někdo hlásil, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 46 a ptám se, kdo souhlasí s přikázáním výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 46 přítomno 149, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme o možnosti zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 47. Táží se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 47 přítomno 149, pro 115, proti 5. Také tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dní. Končím tím projednávání bodu 33, sněmovního tisku 581 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

31.

Vládní návrh zákona o kontrole (kontrolní řád) /sněmovní tisk 575/ - první čtení

Opět požádám o úvodní slovo pana ministra vnitra Jana Kubiceho, který z pověření vlády tento návrh představí. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych ve stručnosti uvedl vládní návrh zákona o kontrole, kontrolní řád. Tento zákon je obecným procesněprávním předpisem pro oblast veřejné kontroly. Jeho hlavním smyslem je v co nejširší míře překonat roztržičnost a nejednotnost jednotlivých úprav kontrolních postupů a sjednotit tak procesně právní prostředí v oblasti kontroly. Mezi přínosy zákona patří zavedení některých institutů zákonem dosud neupravených nebo upravených pouze rámcově. Příkladem je jednoznačné stanovení okamžiku zahájení a ukončení kontroly, odlišení úkonů předcházející kontrole od samotné kontroly, možnost spolupráce kontrolních orgánů, sdílení informací mezi kontrolními orgány nebo možnost převzetí kontroly nadřízeným správním orgánem. Oproti stávajícímu zákonu o státní kontrole upravuje tento návrh vedle takzvané vnější kontroly vůči nepodřízeným subjektům i kontrolu vnitřní, tedy kontrolu v rámci vztahů mezi nadřízenými a podřízenými subjekty typicky v rámci výkonu státní správy.

V jiných právních předpisech zůstávají vedle některých procesních odchylek nadále zachována hmotněprávní ustanovení, která se zabývají věcnou stránkou kontroly, zejména vymezením kontrolních orgánů, kontrolovaných osob, předmětu kontroly a podobně. Také část procesních odchylek je ve zvláštních zákonech opodstatněná. Tyto dílčí odchylky by však neměly bránit obecně subsidiární aplikaci kontrolního řádu.

Vzhledem k rozsáhlosti speciálních úprav kontrolní činnosti v jiných zákonech není spolu se zákonem o kontrole předkládán změnový zákon. Další sjednocení procesu kontrol proběhne až v návaznosti na vládou schválený návrh kontrolního řádu, a to prostřednictvím harmonogramu změn dalších zákonů. Tento harmonogram zpracuje a předloží vládě Ministerstvo vnitra do 30. června 2012 v součinnosti s ostatními resorty.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Romana Sklenáka o slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, návrh zákona o kontrole předložila vláda Poslanecké sněmovně 16. ledna letošního roku a poslancům byl rozeslán tentýž den jako tisk 575. Organizační výbor Sněmovny projednání návrhu zákona doporučil a navrhl jej přikázat k projednání kontrolnímu výboru.

Důvody předložení návrhu zákona a jeho cíle představil pan ministr a já se ve své zpravodajské zprávě omezím na konstatování, že zákon o kontrole má nahradit zákon o státní kontrole z roku 1991. Podobně, jako je tomu v případě správního řádu, jeho základním účelem je poskytnutí obecného procesněprávního rámce, který bude aplikován na převážnou většinu kontrol prováděných v oblasti veřejné správy s připuštěním pouze odůvodněných výjimek. Hmotněprávní ustanovení, to jest především konkrétní vymezení kontrolních orgánů, popřípadě kontrolujících a kontrolovaných osob a předmětu kontroly, zůstanou zachována ve speciálních takzvaných odvětvových zákonech.

V návrhu zákona vidím určitá problematická ustanovení, například povinnost spolupráce kontrolních orgánů a koordinace jejich kontrol tak, aby co nejvíce šetřila práva a oprávněné zájmy kontrolované osoby.

Určitě se bude třeba zabývat i otázkou, zda je možné, aby se kontrolní řád v celém rozsahu vztahoval i na Nejvyšší kontrolní úřad, protože v tomto případě by dle mého názoru bylo ohroženo nezávislé postavení Nejvyššího kontrolního úřadu. Ale přesto doporučuji postoupení návrhu zákona do druhého čtení a jeho přikázání kontrolnímu výboru.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a prosím o vaše přihlášky. Pan kolega Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, já budu stručný. Jsem přesvědčen, že potřeba nových kontrolních mechanismů v České republice je velmi vážná. To, jestli tento zákon bude vyhovovat, se ukáže teprve v praxi, protože sám zákon o státní kontrole měl být určitým nástrojem, který měl zabezpečovat nejen samotnou kontrolu, ale také koordinaci mechanismů kontroly, které jsou roztržštěné a často neslouží svému účelu. Možná že slouží té samotné organizaci, která pro to byla zřízena. To je asi ten nejvážnější problém.

Pokud tady pan zpravodaj narazil na ona sporná místa, jsem přesvědčen, že jsou poměrně vážná, protože mohou způsobit nejen kolizi těch dvou kontrol, ale zejména to, že kontrola nebude mít žádný výsledek. V tomto ohledu ale to sporné místo není tím, co by nás mělo vést k tomu, že by neměla Poslanecká sněmovna návrh projednat a zabývat se jím. Jsem přesvědčen, že samotné projednávání v prvním čtení bude v souladu u všech politických klubů vzhledem k tomu, že jde o potřebnou normu, normu, která evidentně v tuto chvíli jako moderní norma chybí, ale že pravděpodobně ke sporu dojde v jednotlivých částech při projednávání.

To, co bylo rozhodnuto, to znamená, že by byl přikázán kontrolnímu výboru, podporuji. My jsme se seznámili s kontrolními řády i v jiných zemích Evropské unie a jsme přesvědčeni, že kontrolní výbor jako garant pro Poslaneckou sněmovnu odvede takovou práci, abychom ve druhém a případně ve třetím čtení mohli bez problémů návrh zákona schválit.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do rozpravy obecné k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru kontrolnímu. Ptám se, zda někdo navrhuje jiný výbor, jemuž by byl tento návrh přikázán. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 48. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přítomno 153, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat a konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru.

Končím projednávání bodu 31, sněmovního tisku 575, v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Nyní se, vážené kolegyně a kolegové, budeme věnovat bodu, který jsme přerušili před polední přestávkou, tedy bodu

23.

**Návrh poslanců Petra Gazdíka, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Pavola Lukši, Stanislava Polčáka, Jana Husáka, Václava Horáčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 541/ - první čtení**

Připomenu pouze, že k přerušení bodu došlo – před skončením obecné rozpravy...? Nebo po skončení obecné rozpravy? Před skončením. Před skončením obecné rozpravy. Proto tedy pokračujeme v obecné rozpravě.

Pan kolega Krátký se hlásí jako první. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Dobré odpoledne, paní předsedající, kolegyně, kolegové. Já bych si ve svém vystoupení dovolil reagovat na krásné rétorické cvičení pana kolegy Béma a i já jako technokrat bych přispěl pár čísly, která tam také měl. Ale já bych tam viděl i trochu tu rétoriku.

Obrátil se na kolegu – rozdíl mezi obcí, městem. Samozřejmě, že je. Všichni to víme. Ale ty rozdíly jsou i trochu jinačí. Já jsem si dovolil – a připomněl taky, že samozřejmě Praha je současně kraj. Mě jako správného technokrata už po mém nástupu do Sněmovny v minulém volebním období tato oblast velmi zaujala. Pár čísel jsem si vytáhl, pár čísel jsem si dopočítal. A já jistě období, zhruba před šesti lety – mám je zakotvené v hlavě, ale pro jistotu jsem si jenom připsal, přepsal. Připomenu. Takže ano, skutečně, samozřejmě – obec plus minus 6 až 12 tis. korun na osobu. Musíme k tomu připočítat i peníze kraje. V mém konkrétním případě Olomouckého kraje je to 15 tis. korun plus minus 3 tis. korun. To je částka, která se dá aplikovat na všechny kraje této republiky. Pokud takto pokoukáme na občana kraje s těmi 15 tis. korunami a proti tomu postavíme občana Prahy, tak ten nás stojí 55 tis. korun.

Podíl na dotacích – to bylo tady takové oblíbené téma. Také jsem se podíval v té době. Asi zhruba 12 programů operačních, z toho dva pro Prahu, Cíl 1, Cíl 2. Průměrná hodnota tehdejšího roku na občana republiky 4,5 tis., Cíl 1, 2, Praha 5 tis. na osobu, na zbytek republiky 2 tis. na osobu a rok.

Přidaná hodnota – vzpomněl přidanou hodnotu. Samozřejmě, že přidaná hodnota Prahy ve službách, které představují – a nemyslím tím ce-

stovný ruch, který tam alespoň má tu cenu, nemovitosti musí rozpouštět, ale ten servis, který veřejné správě Praha poskytuje – prosím vás, tam je přidaná hodnota ta nejvyšší, která je možná. A o tu všichni stojíme. Tu dneska máte díky celé republice. Takže tam se chlubit s ní, to je trochu problémové nebo zavádějící.

Co tím chci říct? Prostě chci říct, že úředník v Jeseníku stojí 22 tis. korun. Na krajském městě zhruba 30 tis., do 30 tis., v Praze 40 tis. Chci říct, že člověk, kterého přesadíme z venkova do Prahy, nás stojí hrozné prachy. O tomto víme sto roků, že je nerozumné akumulovat občany do takovýchto aglomerací, že je to riziko po všech stránkách a je to to nejdražší, co můžeme vyrobit. Pokud se nám tedy podaří rozptýlit tyto peníze do republiky, máme tu službu servisu státu výrazně levnější.

To je můj názor, samozřejmě oponentura proti panu kolegovi Bémovi prostřednictvím paní předsedající.

Děkuji moc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní faktická poznámka – pan poslanec Viktor Paggio. Není ale přítomen, takže s řádnou přihláškou pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Dobrý den. Paní předsedkyně, torzo vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se krátkým projevem připojil ke svým předřečníkům, kde v tom krátkém projevu bych v první hodině vás chtěl seznámit s obecnými poznámkami a v těch dalších se pokusím vysvětlit proč. – Tohle samozřejmě nemyslím vážně, protože navazuji na poměrně excellentní projev našeho bývalého primátora kolegy Béma. A mám takový pocit, že se sluší, aby i za modrou – a nyní topáčkou – hlavní město Prahu zazněl i hlas sociálního demokrata.

Dámy a pánové, rozhodli jste se předložit a projednávat zákon, který, ať chcete, nebo ne, znevýhodňuje nejen hlavní město Prahu, ale i další významná města této země. Jsou to města, která jsou centrem veškerého dění. Hlavní město Praha je navíc městem, v kterém právě zasedáte, do kterého jste umístili vládu, Parlament, Senát a řadu centrálních úřadů. Tak jako do Brna. Tak jako svůj význam má Plzeň. A svůj obrovský význam i problémy má Ostrava.

Chápu touhu kolegů, zvláště zde zastoupených ve straně TOP 09 – Starostové, pomoci malým obcím. Já jsem poslední, kdo by jim v tom bránil. Ale je-li někdo chudý, tak to s veškerou úctou neznamená, že se obohatí tím, že sebere tomu bohatšímu. Dámy a pánové, ostatně je to rétorika právě kolegů předkladatelů, kteří při jiných příležitostech tvrdí, že nemohou nikoho trestat za to, že je úspěšný. Je zvláštní, že náhle v tomto případě to neplatí.

Dále jsme zde od nich slyšeli a zvedali ruku pro zákony, které právě menším městům a obcím braly důležité úřady. My jsme proti tomu protestovali, v tu chvíli jste se svých obcí nezastali. A ono to pokračuje. Já chápu, že existuje jistá centralizace, ale budete se divit, i já mluvím se starosty a i já se dozvídám, že jim to zcela nevyhovuje. Takže byste si v tomto směru měli též udělat jasno. Ano, pomozme menším obcím, ale je vaším úkolem, abyste ty peníze našli jinde, a ne tam, kde podle vašeho zcela neoprávněně leží.

Děkuji za komplexní pohled panu kolegovi Bémovi. Ostatně tento jeho přístup ho vynesl do této Sněmovny. Zdůrazňuji – ho vynesl, ne mu vynesl – za to je vděčen Praze a Praha nyní slyšela, co slyšela. Ale zdůrazňuji, zcela jste zapomněli na Brno. Já se musím kuriózně zastat Brna, i když přijedu do Brna, tak jsem pro ně – a doufám, že to nebude oceněno pokutou – ten blbej Pražák. Naštěstí ne pro všechny. Nicméně týká se to i Brna, týká se to, jak jsem řekl, i Ostravy a týká se to i Plzně. Tato velká města, jak řekl pan bývalý primátor, dávají mnohým lidem práci. Mnozí z vás do těchto měst posíláte studovat své děti. Upřímně řečeno, takřka všichni VIP lidé – ve slovníku pana ředitele Motola kuliši – hledají pomoc právě ve zdravotnictví těchto velkých měst.

To všechno vám připadá normální. Ale vy se domníváte, že tato města nepotřebují své finance? Ano, potřebují, protože jejich údržba je velice drahá.

Chtěl bych předkladatelům říci jinou věc. Nikdo vám nebrání v tom, abyste předložili zákon a šli příkladem, že vše, co zde funguje, z Prahy odejde. A vážení, proč bychom jako vy musíte pravidelně dojíždět do tohoto hlavního města, tak proč i my Pražané, Brňané, Ostraváci a Plzeňáci bychom nemohli jezdit do nějaké malé vísky, kde vyklidíte hotely – bohužel většina se jich už rozkradla, co třeba zbyla po SSM a podobných institucích – a tam můžete zřídit Parlament a centrální orgány. Vznikne po problému s parkováním, vznikne po problému s drahým ubytováním a najednou možná zlevníme chod těchto institucí.

Ano, sami moc dobře víte, jak vám byly sníženy různé a zdaněny náhrady, že na život v Praze je třeba poněkud více peněz, protože to město prostě i více stojí. To prostě nikdo neoddiskutuje. Vy najednou jako byste chtěli v rámci hledání úspor, majíce fiátka pětistovku, donutit kamiony, aby taky jezdily za pět litrů nafty. Vážení, je to jistě záslužné, ale bohužel nikdo takový motor zatím nevymyslel. Já snad jinak vám to již vysvětlit nemohu.

Když jsem studoval, tak jsem studoval zde nedaleko v Nemocnici pod Petřínem, nyní Nemocnici svatého Karla Boromejského. Mohu vám říci, že Praha by se se ztrátou centrálních institucí jistě vypořádala. Protože já si ještě pamatuji Malou Stranu, která i když skončí zasedání Sněmovny, Senátu či vlády, žila. Byly tu obchůdky, byli tu lidé. Nyní, když se kouknete

kolem a troušíte se eventuálně z ještě otevřených restauračních zařízení, zjistíte, že je tu mrtvo. Ano, když se odstěhujete a odstěhujeme, já patřím k vám, možná Malá Strana a Kampa ožije a budeme zde více moci prodávat vzpomínky na Jana Neruda a podobně. Pro město by to tragédie nebyla.

Řeknu ovšem jednu důležitou věc. Kdyby někdo hanobil vlajku, státní znak nebo hymnu, tak se obávám, že to bude považováno nejen za překročení zvyklostí a morálky. Dámy a pánové, vy si uvědomte, že toto město je i hlavním městem republiky. A jakékoliv hlavní město, ať chcete, nebo ne, je i dalším symbolem státnosti. A ani na to nemusíme přijímat žádný zákon, i když ono to v zákonných normách uvedeno je. Já si myslím, že si toto město zaslouží, aby mělo své postavení, ale zaslouží si to nejen Praha, zaslouží si to i Brno, protože je centrem Moravy jižní, i Ostrava, která je centrem, a teď ať se na mě severní Moraváci nevrhnou, já furt přesně nevím, kudyma tam jde hranice mezi severní Moravou a Slezskem, a jako Plzeň je, ať chceme, nebo ne, centrem západních Čech.

Proč zrovna při hledání peněz okrádat tato velká města? Proč je nehledáte jinde?

Dovolím si malé odbočení: Sdělovací prostředky mi sdělily pro mě poměrně šokující věc. Náhle při hledání peněz jistým ministrem do státní kasy padl zrak na naše vinaře. Přestože severně od Prahy máme své vinařské oblasti a víno se začíná pěstovat i u Kutné Hory, i v Praze, samozřejmě, děkuji za upozornění (ze sálu), týká se to hlavně vinařů a vinohradníků z jižní Moravy. Dámy a pánové, přestože já jako rodilý Pražák můžu tvrdit, co je mi do toho, jestli zaplatím za víno o trochu více, nebo méně, momentálně na to zatím ještě mám, já se přesto budu těchto lidí zastávat, protože i je považuji za naprostou součást naší země a též si nemyslím, že je dobré ty peníze zrovna hledat u nich.

A na závěr mi dovolu ještě jednu věc. Je kuriózní, že jsem dostal jeden z prvních, asi tak jako vy všichni, dopisů svého nového pana primátora, ve kterém mě vlastně nepřímo vyzývá, abych mluvil tak, jak mluvím. Je to dost smutné, že tu musím mluvit i za svého primátora, který právě členy vaší strany si vybral jako své nové koaliční partnery, a dokonce je kuriózní, že váš prst míří i na finance hlavního města Prahy, ačkoliv právě v tomto městě velmi a velmi k mé značné nelibosti posilujete. Pevně věřím, že si Pražané všimnou i této maličkosti.

Omlouvám se, že jsem takto musel mluvit jako v tomto městě pouhý sociální opoziční demokrat, ale i já jsem Pražan, jsem na to hrdý, ale já jsem hrdý na všechna města této republiky a já prostě pro tento zákon hlasovat nebudu a připojuji se minimálně k návrhu pana poslance Béma.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Koskubovi. Nyní zde mám několik přihlášek a musím si udělat jasno, zda šlo o faktické, nebo řádné přihlášky. Faktická poznámka pan kolega Foldyna? Pan kolega Novotný ještě byl předtím s řádnou přihláškou? Řádná přihláška. Pan kolega Vilímec, řádná přihláška. Pan kolega Chlad? Řádná. Takže faktická poznámka pan kolega Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Chtěl bych jenom poznámku, že vždycky rád čtu a poslouchám, co můj kolega poslanec a doktor říká. Ale dneska si myslím, protože jsem poslanec chudého severu, že jeho vystoupení bylo tak přesvědčivé, že všichni ti, co nejsou z Prahy, budou určitě pro rozpočtové určení daní a pro tu změnu hlasovat. Díky mu, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Slovo má – pan kolega Vilímec byl prvním přihlášeným ještě před panem kolegou Novotným. Pan kolega Vilímec.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dlouhá debata ukazuje, že je rozumné, pokud neprojde návrh na zamítnutí nebo na vrácení této předlohy zpět na dopracování předkladateli. Je rozumné, jak jsem avizoval ve zpravodajské zprávě, prodloužit lhůtu k projednání v rozpočtovém výboru o 20 dnů na celkových 80 dnů. S odkazem na to, co jsem avizoval a odůvodnil ve své zpravodajské zprávě, tak činím a navrhuji prodloužení lhůty pro projednání ve výboru ve druhém čtení na 80 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní pan kolega Josef Novotný ze strany Věci veřejné. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Paní předsedkyně, vážení kolegové, já bych jenom krátce zareagoval. Diskutujeme tady o rozpočtovém určení daní, o vážném zásahu do veřejných rozpočtů. Chtěl bych říct, že poměr 1 : 4,5 – a musím říci, že právě starostům (Starostům?) se podařilo to snížit z těch naprosto nemravných 1 : 7 nebo 1 : 6,5 na tuto hranici – tak když se na ten poměr podíváte z pohledu evropských souvislostí, není tak strašný, protože obce v Německu, obce v Polsku atd. jsou pět tisíc, deset tisíc a tak dále velikostně. Kdybychom stávající rozpočtové určení daní rozpočítali na nové integrované obce, které by měly nějakou evropskou velikost, tak poměr je standardní. Nicméně diskuse o integraci obcí je velice složitý problém, který není na plénum Sněmovny, je spíše na doprovodné semináře, které bychom na toto téma měli vést.

S předřečníkem, panem kolegou Koskubou bych v tom, jak je Praha bohatá a úspěšná, tvrdě nesouhlasil. Praha není ani jedno z toho. Praha je

zadlužená. Praha má dluhy ve velikosti rozpočtu. Prosím vás, starostové (?), propočtete si to na své vlastní obce. Praha má skutečně velké dluhy. Vedle těch oficiálních je má poschovávané například v Dopravním podniku, v Pakulu a jinde. Praha se z tohoto obrovského zadlužení jednoduchým způsobem nedostane. Pokusila se o to olympiádou. To byl šílený pokus, který nevyšel. Prahu ještě desítkami milionů tím pokusem zadlužil. Současný pokus udělat rozpočtovým určením daní Praze další strop nebo pokles daňových příjmů vidím skutečně jako nešťastný. My přece nechceme, aby Praha zkrachovala.

Chápu Starosty a nezávislé, kteří se zastávají malých obcí. Mají to ve volebním programu a snaží se něco pro obce udělat. Na druhou stranu nechápu, že z této skupiny vzešel návrh, kdy třeba obcím terminály nechají na věčné časy. To je 3 plus 4 roky správního řízení, to je 7 let, ale o tom teď nechci mluvit. Na jednu stranu se obcím snaží pomoci, na druhou stranu obce poškozují.

Vítám tento nosič jako zahájení diskuse, zahájení seminářů a dlouhodobé téma, které bude trvat řadu měsíců, ze kterého bychom mohli, pokud to tedy projde většinovým hlasováním, dospět k nějakému závěru, kde by se všechny tyto věci, které jsem naznačil, daly na misku vah a zvážilo se, jak to vlastně bude, jak budeme postupovat. Vůbec mi nevadí, že to není vládní návrh, protože je vidět, že to je napříč stranami velice kontroverzní téma, které zde bude ještě dlouhou dobu rezonovat, ale nemělo by to být na plénu, ale spíše na seminářích. Na základě posudků, rozborů, které k tomu budou připraveny, bychom se měli dostat k závěru, jak bude rozpočtové určení od příštího roku vypadat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní má slovo k faktické poznámce pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Velmi krátce musím reagovat jenom na vystoupení pana kolegy Novotného, byť to asi nebude úplně jednoduché vystoupení. Každopádně ho musím poopravit v jedné nepřesnosti. To dno rozdílů mezi hlavním městem Prahou a obcemi neleží u malých obcí. I kdybychom je jakkoliv integrovali, tak dno dnes leží právě u měst, která mají kolem pěti tisíc obyvatel. Pokud se debata odvíjí tak, že je třeba pomoci malým obcím, tak ten návrh by pomáhal nejvíce právě naopak městům, která jsou v největším propadu, kolem pěti tisíc obyvatel. Samozřejmě směřuje i dále. Ve skupině 5 až 10 tisíc obyvatel je daňové inkaso na jednoho obyvatele pouze o 200 Kč vyšší. Je to 7 100 Kč. V nejnižším dnu je to 6 800, kdežto vůči obyvatele Prahy je to ku 30 tisícům. Naopak by se dalo hovořit o tom, že financování u kategorie nejmenších

obcí podle stávající osnovy zákona do sta obyvatel by se jevilo spíše jako odpovídající. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan kolega Stanjura má slovo. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Milé kolegyně, milí kolegové, já myslím, že rozprava potvrdila to, co jsem říkal ve svém prvním vystoupení k tomuto bodu, že názory budou různé, že každý jsme z nějaké obce, z nějakého města a každý starosta legitimně hájí zájmy svého města či obce, od té nejmenší až po tu největší, která je současně i krajem.

Já bych chtěl požádat ty, kteří chtějí ten zákon zamítnout nebo vrátit, aby to nedělali. Existuje reálný problém obcí mezi jedním a deseti tisíci obyvatel. Ani já nebudu hlasovat pro znění tohoto zákona tak, jak je předložen. To ale neznamená, že ten problém nemáme řešit a nemáme se snažit najít řešení zejména pro ty, kteří jsou na tom nejhůře.

Podporuji návrh na prodloužení lhůty, abychom mohli vést podrobnou debatu. Nemá asi smysl, abychom vyjmenovávali jednotlivé velikostní kategorie a říkali, co všechno se tam nedá dělat, protože peněz není na zbytek. Platí to pro všechny. Platí to pro Prahu i pro tu nejmenší obec. Není město nebo obec, která má nadbytek peněz. Nevěřte tomu.

Byl jsem na jednom shromáždění starostů. Jedna paní kolegyně tam vystoupila a mně se hrozně líbilo, jak říkala svým kolegyním a kolegům: „Nebuďte experty na rozpočty jiných měst a obcí, buďte experty na svůj vlastní rozpočet.“ Je velmi jednoduché říkat, že větší město má hodně peněz nebo že malá obec má hodně peněz, ale každý starosta, každý primátor má problém rozpočet sestavit. Nevěřím tomu, že jsou někde nějaké zázračné přebytky, které by to řešily.

Proto bych požádal a poprosil všechny ostatní – reálný problém existuje, myslím, že na tom se shodujeme, že obce s tisícem až deseti tisíci obyvatel jsou na tom nejhůře. Propusťme to do dalšího čtení. Nechejme na to těch 80 dnů. Když nenajdeme kompromis, tak ten zákon prostě nebude přijat. Nic jiného se nemůže stát.

Já za náš klub říkám pro ty, kteří tady tak ostře vystupují proti, že jim na jedné straně rozumím, ale říkám také, že jsem připraven hledat kompromis a řešení, zejména pro obce, o kterých jsem mluvil. Není to tak, že když to pošleme, tak že do toho zákona nesáhneme a budeme nakonec hlasovat o tomto znění. To si tedy nemyslím. Zkusme to propustit, nevracet, nezamítat, vést debatu, a když se nedohodneme, tak bude platit status quo a žádná verze zákona o rozpočtovém určením daní prostě neprojde.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní faktická po-

známka. Pan poslanec Václav Mencl se hlásil o slovo. Prosím. Slovo má pan poslanec Václav Mencl, poté teprve pan poslanec Bém. Není to faktická poznámka, je to řádné vystoupení.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Dovolte mi, abych také něco řekl jako bývalý brněnský primátor a Brňan. Dokonce zde zaznělo, že by něco o Brně mělo být řečeno.

Já bych napřed řekl něco obecně. Já jsem se v poslední době – neboť už nejsem členem výboru pro veřejnou správu – nezabýval rozpočtovým určením daní. Když se jím teď zabývám, jsem velmi překvapen absolutní degradací systému, který už se systémem, který tady původně byl a byl motivační, nebo aspoň z velké části motivační, nemá nic společného. Je to prostě balík peněz, který se vysype na jeden stůl a teď se nějakým způsobem, podle toho, jaká je zrovna politická konstelace a zda ta či ona skupina je silnější, rozděluje, resp. přerozděluje. Domnívám se, že to opravdu není systém, který bych já nadále chtěl podporovat.

Pokud takový systém trvá, tak bych tady uvedl za město Brno, jak zde bylo řečeno za Prahu, řadu argumentů, například to, že téměř k 400 tisícům obyvatel přibývá dalších 150 tisíc denně, řada z nich, polovina, tam je na vysokých školách atd., dokonce jsou to týdenní až měsíční obyvatelé. Mohl bych pokračovat dále tím, jaké Brno zdědilo instituce po okresním úřadu Brno-venkov, který je zdědil od kraje a které dodnes živí Brno, jako filharmonie, v řádu 800 mil. až miliardy. Takové argumenty bych tady mohl snašet dlouho.

Myslím ale, že problém je přece v něčem úplně jiném. Problém je v tom se dohodnout a nastavit znovu motivační systém, nebo aspoň systém z velké části motivační tak, aby ty obce, které jdou dopředu, dělají rozvoj, věnují na to své finanční prostředky, skutečně měly větší úspěch než ty, které to nedělají. V této chvíli to tak není. V této chvíli naputují peníze do obce, ať ta obec něco dělá, či nedělá. Já tento systém považuji za nemožný a jsem hrozně rád, že tady z řady kolegů zleva zprava padlo to, že se skutečně musíme zabývat motivačním systémem.

Brno. Já tedy skutečně nejsem schopen vytáhnout za celý stát údaje o tom, jaké daně kde byly vybrány, ale vím dobře, že Brno má podíl na HDP tohoto státu 5,8 %. To je tedy výrazně více, jedenapůlnásobně více, než má tedy obyvatel, a podíl na sdílených daních má 5,5 %. Čili podle mého názoru Brno přispívá tím ještě dalším mnohým, protože dobře také víme, že se bavíme pouze o 20 procentech na vybraných daních a tento návrh říká 4,7 %, což já považuji za nepřijatelné a byl bych velmi rád, kdybychom si předtím, než začneme dělat rozdělování peněz, udělali nějakou inventuru, jak vlastně jednotlivé obce se podílejí na národním produktu nebo na výběru daní. Zvolme si vhodné kritérium, myslím, že v době computerů ne-

ní problém to spočítat, a udělejme si inventuru, jak na tom vlastně vůbec ve státě jsme, a hledejme motivaci pro to, aby ty obce se rozvíjely svým úsilím a nejen tím, že budou čekat a dohadovat se o tom, jaké procento dostanou.

Já to беру jako začátek debaty, ano, ale velmi prosím, abychom se bavili racionálně a neříkali si tady prostě, že jedna skupina zrovna teď je na tom líp než ty ostatní. Já také musím říci, že Brno není, tak jak by se zdálo, na druhém místě žebříčku. Brno je na 15. místě. Možná že by bylo zajímavé se podívat, které obce jsou před ním. To vzniklo tím, jak jsme tady minule dali rozlohu. Takže dneska je nejlepší vlastně být občanem obce, která leží někde v horách, dejme tomu, okolo je obrovská planina nebo lesy, které koneckonců ty obce většinou ani nespravují, protože většinou je tam nějaký národní park nebo něco takového – a Brno je patnácté. Pokud toto přijmeme, budeme 49. až 50.

Prosím, abychom si nalili čistého vína a abychom skutečně udělali nějakou hodnotovou tabulku. A samozřejmě nemám vůbec nic proti tomu, aby byla projevována solidarita s těmi obcemi, které problém mají. Nemám také nic proti tomu, aby byly dány finance na žáka, tak jak to tady kolegové navrhuji. To já považuji za správné, když jsou tam takové měřitelné hodnoty, to zcela určitě. Ale odmítám prostě zásadně debatu na to, že zrovna teď se soustředíme na ta čtyři města, protože se nám zdá, že tato města mají nějaký nadbytek, a odvolávat se na nějaké zahraniční žebříčky, které podle mého názoru jsou absolutně nesrovnatelné. Chci se zapojit do té debaty, ale žádám, aby Ministerstvo financí prostě připravilo racionální a reálný podklad, jaké jsou skutečné podíly obcí na vybraných daních, abychom vůbec dokázali posoudit, kde jsou skutečně reálné problémy, a ne jenom si s tím pinkali, tak jak to tady kolegové předvádějí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu kolegovi Menclovi. Nyní pan kolega Pavel Bém se hlásí s faktickou poznámkou, po něm paní kolegyně Wenigerové též s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedkyně já si dovoluji jenom krátce formou faktické poznámky vaším prostřednictvím poděkovat za probíhající debatu, poděkovat opozici za její názory. Není to tak úplně časté, kdy bychom byli schopni o věcech věcně argumentovat, a nikoliv z takového úzkoprofilového politického prizmatu.

Rád bych poděkoval panu poslanci Menclovi, protože zdánlivě debata o rozpočtovém určením daní by mohla vypadat tak, že se tady hádá mezi sebou bohatý a chudý, a takovým tím jánošíkovským rozměrem v duchu bohatým brát a chudým dávat bychom tady mohli vést válku proti bohatým, velkým městům. Já si myslím, že ten prvek solidarity, na který poukázal pan

poslanec Mencl, že to vlastně tak není, že dnešní rozpočtové určení daní je postaveno na principu, že tam, kde se vybírají daně, v těch velkých městských aglomeracích, a nebudu říkat bohatých městech radši, abych se někoho nedotkl, tak tato města svým solidárním přístupem a prostřednictvím státu samozřejmě dávají a pomáhají těm chudším.

Chtěl bych ještě poukázat na dva nešvary. Ten jeden nešvar je, že se přichází do Poslanecké sněmovny s návrhy zákonů a argumentuje se ne úplně tak, jak ty návrhy, zákony, a co ty návrhy zákonů říkají. A dovolím si poopravit pana kolegu Polčáka.

Pane kolego, prosím pěkně, když ten zákon čtete, tak z něj zjistíte jednu pravdu v té argumentační rovině, na kterou vy jste ukázal, to znamená, nejvíce jsou stigmatizována města velikosti pět až deset tisíc obyvatel. Ale z toho návrhu zákona nevyplývá, že právě tato města by měla být podpořena. Z toho návrhu zákona bohužel vyplývá, že i ty malé obce, které vlastně dnes ve srovnání s těmi pěti nebo deseti tisíci obcemi nebo městy stigmatizovány jsou daleko méně, tak i ty z něj těží. Čili budme proboha féroví, budme otevření, budme korektní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane kolego.

Poslanec Pavel Bém: Ano, děkuji. Druhý nešvar si nechám někdy na jindy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní kolegyně Jaroslava Wenigerová. Faktická poznámka, poté pan kolega Polčák, další faktická poznámka.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych mohla vlastně pokračovat v tom, co zde řekli mí předřečníci, týkající se Prahy, Brna, a já jsem tedy obyvatelka Ostravy. Ale nebudu v tom takto pokračovat, přestože velmi děkuji za slova pana kolegy Mencla. A protože to vyjádřil úplně přesně i za mě jako za obyvatelku Ostravy, tak jsem přesvědčena, že povedeme věcnou debatu, ne že někomu bereme, druhému dáváme na úkor koho či někoho, a hlavně že nebudeme stavět velká města proti obcím malým, menším a naopak. Ano, já tedy podpořím tento návrh do dalšího čtení za předpokladu zcela věcné debaty. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Já vystupuji naposledy a snad jen velmi

krátce. Já jenom opravím pana kolegu poslance Béma minimálně v tom tvrzení, že velká města přispívají na menší města. Je třeba si uvědomit, že HDP Prahy je 26 % podle aktuální ročenky ČSÚ a podíl Prahy na rozpočtovém určení daní obcí je 33 %. Takže není to tak, že by velké město Praha přispívalo na ta menší. Je to přesně naopak. Je třeba si srovnat fakta. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě řádné vystoupení pan kolega Vodrážka David.

Poslanec David Vodrážka: Dámy a pánové, vážená paní předsedající, já myslím, že jak to tady poslouchám, že tento kruciólní problém může rozlousknout pouze zahraniční výbor, protože mám pocit, že zde nastává střet minimálně dvou světů ne-li civilizací. Takže opravdu myslím, že zahraniční výbor bude ten správný, protože ekonomické poučky, kterými se zde častujeme, a kdo má víc peněz a kdo méně, skutečně nemůže rozlousknout nikdo jiný. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy k tomuto návrhu zákona. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Hlásil se pan kolega Rádl? Hlásil jste se. Promiňte. Já jsem vás neviděla. Omlouvám se. Vám rozprava skončena není. Slovo má pan poslanec Aleš Rádl. Prosím.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji. Dámy a pánové, já bych do toho vnesl ještě jednu takovou myšlenku, která tady bohužel nezazněla. Ale my bychom měli taky uvažovat o tom, jak pomoci k rozpočtům obcí prostřednictvím zmenšení počtu obcí, které jsou dneska na území České republiky, protože Česká republika je zcela anomální v počtu obcí, co se týče evropského standardu. Je tady řada politiků, kteří se tím evropským standardem mnohdy zaklínají. Já jenom pro srovnání: srovnatelné Holandsko má 400 obcí a Česká republika má asi 6 000 obcí, takže ta úvaha o tom, jak zracionalizovat rozpočty a hospodaření obcí by se měla také odehrávat tímto směrem. Já pamatuji, že ministr Kalousek kdysi tímto směrem uvažoval. Patřím do obce, která přišla jeho první reformou o poměrně významné finanční prostředky, a tehdy jako jedno z řešení, které nabízel, tak skutečně bylo právě řešení, jak by se ty obce měly slučovat do velkých celků, tak domnívám se, že Ministerstvo financí tuto myšlenku nějakým způsobem opráší a znovu ji vrátí do hry. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Paní předsedkyně, dámy a pánové, jenom skutečně faktická poznámka. Já si vážím toho, co zde navrhl pan kolega Stanjura, ale osobně se přiznávám, že moc nechápu ten postup. Nikoliv že bych tady otevíral staré rány, kdy jste nám prakticky takřka všechny návrhy zákonů smetli ze stolu a dokladovali jste tak svoji jednoznačnou moc.

Já si osobně myslím, že přichází-li zákon, kde jsme si všichni řekli, že má svůj význam, ale není kvalitně zpracován, ani dokonce směřován, tak se na mě nezdobte, pak se připojuji k tomu, že je vhodnější ho vrátit k přepracování, tak jak navrhl pan primátor, protože to je lépe, než ho nechat Sněmovnou plavat a dodělavat za chodu. Nezdobte se, pak já bych musel opravdu hlasovat proti tomu – a tím nechci poškodit malé obce. Takto mám jistotu, že na něm kolegové od Starostů jistě budou pracovat a že se nám vrátí v lepší podobě, která by měla být předjednána, protože starostové jsou zde ve všech politických stranách, a bylo by to, dámy a pánové mi prominou to slovo, košer. Takto mi to připadá, že to není seriózní postup.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Zeptám se, zda se někdo ještě hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Jsme u závěrečných slov. Zeptám se pana navrhovatele, zda chce vystoupit. Pan poslanec Gazdík za navrhovatele – zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Nehodlá. Pan zpravodaj? Nehodlá.

Je před námi hlasování o dvou návrzích. První návrh je vrácení navrhovatelí k dopracování. S tímto návrhem vystoupil pan poslanec Pavel Bém. Druhý návrh přednesl pan poslanec Rykala, to je návrh na zamítnutí. O těchto dvou návrzích nyní rozhodneme. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a budeme hlasovat nejprve o návrhu pana poslance Pavla Béma, o návrhu na vrácení navrhovatelí k dopracování.

Domnívám se, že stačili již všichni přijít, ale je zde ještě žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlašuji. Prosím, abyste se všichni opět zaregistrovali.

Budeme hlasovat. Hlasování ponese pořadové číslo 49. Připomínám, že rozhodneme o návrhu na vrácení navrhovatelí k dopracování.

Zahajuji hlasování číslo 49. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 49. Přítomno 156, pro 59, proti 70. Návrh přijat nebyl.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 50. Táhá se, kdo je pro návrh na zamítnutí této normy v prvním čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 50. Přítomno 158, pro 19, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Má někdo jiný návrh? Pan kolega Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, s ohledem na to, že tento návrh se značným způsobem dotkne rozpočtů větších celků, větších měst, kde dochází k poskytování zdravotní péče občanům a k financování zdravotní péče, ale i sociální péče, chtěl bych navrhnout přikázání výboru pro zdravotnictví.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další návrhy na přikázání. Pan kolega Krupka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, protože tento návrh zcela jistě se dotýká celé komunální sféry, tak po dohodě s předsedou našeho výboru bych požádal, aby byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj taktéž tím, který bude tento materiál projednávat.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrh, prosím. Není. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování...

Pardon, pan kolega Skokan ještě. Toto hlasování považuji za zmatečné. Slovo má pan kolega Skokan.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji. Kolegové z hospodářského výboru by rádi také projednali tento návrh, takže prosím o přikázání hospodářskému výboru. Děkuji. (Ohlas v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, zda má ještě někdo návrh na přikázání. Pan kolega Vodrážka. (Hlas: Ne.)

Poslanec David Vodrážka: Paní předsedající, dámy a pánové, já jsem avizoval, že trvám na přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji. (Smích.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další návrhy. Prosím, pan kolega Babor.

Poslanec Jan Babor: Protože předpokládám, že budou petice, tak bych navrhoval přikázat petičnímu výboru. (Ironický potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrhy? Nejsou. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 52. Táhá se, kdo souhlasí s přikázáním výboru rozpočtovému. Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přítomno 163, pro 158, proti 3. Návrh byl přijat.

Dál výbor pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování číslo 53. Kdo je pro přikázání tomuto výboru? Proti?

Hlasování číslo 53, přítomno 162, pro 50, proti 74. Návrh přijat nebyl.

Dále výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 54. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 54, přítomno 162, pro 150, proti 6. Návrh byl přijat.

Dalším výborem je výbor hospodářský.

Zahajuji hlasování číslo 55. Kdo je pro přikázání výboru hospodářskému? Proti?

Hlasování číslo 55, přítomno 163, pro 50, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Dalším výborem je výbor zahraniční.

Zahajuji hlasování číslo 56. Kdo souhlasí s přikázáním tomuto výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 56, přítomno 163, pro 48, proti 81. Návrh přijat nebyl.

Další výbor a poslední je výbor petiční.

Zahajuji hlasování číslo 57. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 57, přítomno 163, pro 51, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana zpravodaje, a to o návrhu na prodloužení lhůty k projednání ve výborech o 20 dnů, tedy na celkových 80 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 58. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 58, přítomno 163, pro 113, proti 38. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Lhůta k je-

ho projednání byla prodloužena o 20 dnů na celkových 80 dnů. Tím jsme projednali bod 23. Končím projednávání sněmovního tisku 541 v prvním čtení.

Dámy a pánové, to byl také poslední bod našeho dnešního jednání. Končím tedy dnešní jednací den a upozorňuji vás, že zítra, ve čtvrtek 2. 2., zahajujeme své dopolední jednání v 9 hodin ráno, a to pravidelným bodem Odpovědi na písemné interpelace. V 11 hodin jsou zařazeny body 26, 48 a 51.

S tímto konstatováním vám přeji příjemné odpoledne. Končím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo v 16.10 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. února 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 143 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili vašimi identifikačními kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní.

Nyní vás seznámím s omluvami. O omluvení své neúčasti dnes požádali z poslanců: Lenka Andrýsová – pracovní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Petr Braný – zdravotní důvody, Martin Gregora od 14.30 – osobní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Pavel Hojda 9 až 10.30 – zdravotní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jana Kaslová – rodinné důvody, Kateřina Klasnová 9 až 10.30 – zdravotní důvody, Jiří Krátký – bez udání důvodu, Jaroslav Martinů – osobní důvody, Vít Němeček – osobní důvody, Josef Novotný starší neuvádí důvod, Anna Putnová – osobní důvody, Jaroslava Schejbalová – osobní důvody, Petr Skokan – pracovní důvody, Pavel Staněk neuvádí důvod, Jana Suchá – zdravotní důvody, David Šeich – rodinné důvody, Karel Šidlo – pracovní důvody, Milan Štoviček – pracovní důvody, Tomáš Ulehla – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají od 18 hodin pro pracovní důvody Pavel Dobeš, od 14.30 hodin pracovní důvody – Kamil Jankovský, Martin Kuba – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta a Alexandr Vondra – zahraniční cesta. Tolik omluvy.

Dnešní jednání zahájíme bodem 76, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Připomínám, že od 11 hodin máme již pevně zařazené body 26, 48 a 51, poté budeme pokračovat dalšími body případně druhého a prvního čtení.

Oznamuji, že pan kolega Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 9.

Ještě vás upozorním na to, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím. V 11.30 budou slosovány.

76.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Nyní se tedy dostáváme k písemným interpelacím. Na pořad jednání 33. schůze Sněmovny byly předloženy celkem čtyři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní tedy můžeme přistoupit k samotným interpelacím.

První z nich je interpelace paní poslankyně Hany Orgoníkové. Ministr vnitra Jan Kubice odpověděl na interpelaci paní poslankyně ve věci úsporných opatření Policie České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 553. Prosím paní poslankyni Orgoníkovou.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, budu se zabývat vašimi jednotlivými odpověďmi na moje dotazy uvedené v interpelaci – odpověďmi číslo jedna, dvě a částečně čtyři.

Ve své odpovědi uvádíte, že v roce 2010 poklesly výdaje na znalečné v trestním řízení pro službu kriminální policie a vyšetřování ve srovnání s rokem 2008 o 30 %. Znamená to, že počet násilných trestných činů poklesl rovněž o 30 %? Pokud ne, jak lze zdůvodnit takový pokles ve výdajích na znalečném.

K odpovědi číslo tři. Pokud dle sdělení správy logistického zabezpečení Policejního prezidia České republiky není vedena evidence proplácení znaleckých posudků dle jednotlivých oborů, jak je možné, že jiní důstojníci policejního prezidia zodpovědní za řízení služby kriminální policie a vyšetřování mají podle mého názoru zcela správně k dispozici podrobný přehled o vyplaceném znalečném jednotlivým znalcům včetně počtu vyúčtovaných hodin? Tato informace vychází od soudních lékařů v České republice.

K odpovědi číslo pět. Jednoznačné vyloučení cizího zavinění na sebevraždě bez provedené soudní pitvy a spolupráce orgánů činných v trestním řízení a soudních lékařů není možné. Pokud není nařízena soudní pitva, neexistuje tedy podezření na cizí zavinění ze strany policejních orgánů, neprovádí se důsledné ohledání místa činu a další úkony jako při podezření na cizí zavinění. Zodpovědnost v otázce cizího zavinění je v současné době přenášena pouze na soudní lékaře, a to i v případech, že policejním orgánům nejsou známy okolnosti úmrtí, nejsou známi ani svědci

–

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně. Dámy a pánové, prosím o klid v jednacím sále. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Takže musím říct celou větu znovu.

Zodpovědnost v otázce cizího zavinění je v současné době přenášena pouze na soudní lékaře, a to i v případech, že policejním orgánům nejsou známy okolnosti úmrtí, nejsou známi ani svědci, a přesto je jimi navrhována pouze tzv. zdravotní pitva s tím, že teprve dodatečně si policie podává žádost, zda bylo nutno pitvu přerušit a z jakého důvodu, i když je policejním orgánům od samého počátku zcela zřejmé, že se jedná o smrt násilnou.

Je to taková finta řň, pane ministře. Policie si podává žádost, zda bylo nutné pitvu přerušit a z jakého důvodu. Tak typickým příkladem laxního přístupu z minulosti jsou vraždy spáchané manžely Stodolovými. Tam bylo vyšetřování zahájeno až po důrazném upozornění soudních lékařů. Přitom se zdálo, že po selhání případu Stodolových bude každá sebevražda šetřena jako vražda, ale pak to nefungovalo velmi krátce, a jsme zpět u toho, že v současné době, pokud policie usoudí, opakují – policie usoudí – že jde o sebevraždu, není nařizována soudní pitva.

Já bych byla, pane ministře, velmi ráda, kdybyste mým kolegům a kolegyním vysvětlil, jaký je rozdíl mezi soudní a zdravotní pitvou a co z tohoto rozdílu vyplývá.

K odpovědi číslo šest. Pokud není nařízena soudní pitva, policie nemůže ze zákona vyžadovat vyšetření například hladiny alkoholu v krvi zemřelého v souvislosti se smrtelnou dopravní nehodou. Účelem zdravotní pitvy je pouze určit příčinu smrti, a nikoliv zjišťovat, zda byl zemřelý pod vlivem alkoholu či jiných látek. Statistiky proto nemohou být úplné a objektivní, jak uvádíte.

K odpovědi číslo sedm. Lékařská zpráva ošetřujícího lékaře ve většině případů nedostačuje k tomu, aby policejní orgány mohly kvalifikovat závažnost zranění, protože to může být ovlivněno například předchozím zdravotním stavem poškozeného. Délka omezení v obvyklém způsobu života je policisty mnohdy hodnocena podle délky trvání pracovní neschopnosti, která ale neříká nic o závažnosti daného poranění. V souvislosti s nepřibýváním znalců k posuzování závažnosti poranění se pak prodlužuje soudní řízení, neboť si znalecký posudek musí vyžádat soud na žádost obhajoby obžalovaného. Ze statistik pak vyplývá, že státní zastupitelství prakticky nikdy nepřibírají znalce takzvaným opatřením znalce k vypracování znaleckého posudku, a kdo to dělá a v jaké míře, lze lehce prokázat ze statistik vedených u jednotlivých krajských soudů, které toto přesně kontrolují dle znaleckých deníků jednotlivých znalců, kteří je musí jednou ročně předkládat ke kontrole. Šetření policie na znalečném může vést opět k opakování případu Stodolových.

Pane ministře, mohla bych pokračovat dále, ale jistě uznáte, že ze všech výše uvedených důvodů nemohu souhlasit s odpovědí na moji interpelaci, i když vám za odpověď děkuji.

Ještě bych chtěla poznamenat, že interpelace nesměřovala proti policii

jako takové, ale chtěla jsem poukázat i na to, že se šetří na nesprávném místě. Myslím si, že v tom mi dáváte za pravdu.

Navrhuji usnesení: Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí ministra vnitra Jana Kubiceho na interpelaci poslankyně Hany Orgoníkové. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Orgoníkové. Pan ministr vnitra Jan Kubice je dalším, kdo v projednávání této interpelace vystoupí. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně Orgoníková, k vaší interpelaci ve věci úsporných opatření Policie České republiky k vámi položeným otázkám sděluji následující.

K otázkám číslo 1 a číslo 2, týkajícím se celkového objemu počtu zadávaných znaleckých posudků Policií České republiky včetně vyčíslení finanční náročnosti v letech 2008 až 2011, sděluji, že v roce 2008 bylo Policií České republiky nařízeno celkem 39 302 znaleckých posudků v celkovém objemu finančních prostředků 280 mil. 746 tis. V roce 2009 bylo Policií České republiky nařízeno celkem 29 732 znaleckých posudků v celkovém objemu finančních prostředků 214 mil. 151 tis. korun. V roce 2010 bylo Policií České republiky nařízeno celkem 27 695 znaleckých posudků v celkovém objemu finančních prostředků 190 mil. 410 tis. korun. V roce 2011 bylo Policií České republiky nařízeno celkem 25 107 znaleckých posudků v celkovém objemu finančních prostředků 164 mil. 293 tis. korun.

K otázce číslo 3, týkající se jednotlivých částek v letech 2008 až 2011 vyplacených za znalecké posudky zvlášť z oboru zdravotnictví a z oboru ekonomiky, konstatuji, že dle sdělení správy logistických zabezpečení Policejního prezidia České republiky není vedena evidence proplácení znaleckých posudků dle jednotlivých oborů. V příloze číslo 1 jsem vám předložil vyčíslení dle jednotlivých rozpočtových položek, jak jsou evidovány v příslušných systémech.

K otázce číslo 4, týkající se konkrétních částek, které mohou být v jednotlivých letech vypláceny za znalecké posudky, a principu stanovení příslušného finančního limitu, sděluji, že finanční prostředky na úhradu výdajů spojených s prováděnými úkony jsou v resortu Policie České republiky rozpočtovány na osmi šestimístních rozpočtových položkách v oblasti výdajů mandatorního charakteru, to znamená výdajů prioritních, povinných, stanovených zákonem, a jsou z nich hrazeny především konzultační, poradenské, právní a znalecké služby. Finanční objem pro oblast mandatorních výdajů jako celek stanoví při rozpisu rozpočtu pro aktuální rok vedení Policie České republiky. Posouzení potřeby a nastavení limitu na zmiňovaných osmi rozpočtových položkách je plně v kompetenci

každého z ředitelů organizační složky státu. Pokud byl v letech 2008 až 2011 organizační složkou státu uplatněn požadavek na navýšení limitu z důvodu jeho nedostatečnosti, byl vždy vedením Policie České republiky posuzován jako prioritní a jeho navýšení bylo realizováno v požadovaném rozsahu.

K otázce číslo 5, týkající se statistiky Ministerstva vnitra České republiky o klesajícím počtu sebevražd v posledních letech a nenařizování soudních pitev, sdělují, že tvrzení, že každé podezření na sebevraždu se má šetřit jako vražda, je především základním kriminalistickým pravidlem vycházejícím z tuzemských i světových učebnic kriminalistiky, opírajícím se o zkušenosti z kriminalistické praxe. Cílem prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí je jednoznačně vyloučení cizího zavinění na smrti druhé osoby a stanovení, že nejde o podezření ze spáchání trestného činu. Vůdčí zásadou prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí je postupovat při prověřování tak, jako by se jednalo o podezření z vraždy, pokud není prokázán opak. Je třeba znovu zdůraznit, že se tedy jedná o kriminalistickou zásadu, a nikoliv nařízení.

Provedenou analýzou policejních statistik bylo zjištěno, že v rámci České republiky bylo zadokumentováno v roce 2007 1 645 sebevražd, v roce 2008 1 967 sebevražd, v roce 2009 2 079 sebevražd, v roce 2010 2 424 sebevražd, v roce 2011 1 957 sebevražd. Toto číslo však není definitivní, neboť lhůta pro splnění povinnosti policejního orgánu ohlásit sebevraždu do statistických výstupů je tři měsíce. To znamená, že absolutní číslo počtu sebevražd bude známo v dubnu 2012. V těchto číslech jsou zahrnuty jak dokonané sebevraždy, tak i pokusy. Z toho vyplývá, že nedochází k poklesu sebevražd v posledních letech, ba právě naopak.

Nezastupitelným úkonem tak jako u vražd je provést oznámení sebevraždy nebo podezřelého úmrtí, důsledné ohledání –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, promiňte, já vás nerada přerušuji. Prosím všechny kolegy a kolegyně, aby věnovali pozornost této interpelaci. Cokoli chcete řešit jiného, prosím, řešte mimo jednací sál.

Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: – důsledné ohledání místa činu a zároveň provést patřičné šetření a získat výpovědi svědků k úmyslu oběti spáchat sebevraždu, zjistit důvody, které ji k tomu vedly, a jaké kroky oběti k tomu směřovaly.

Velmi důležitým kritériem při prošetřování sebevražd je vlastní spolupráce s lékaři ať již prvotně na místě činu, či v další fázi, kdy je lékař policejním orgánem přibírán jako soudní znalec. Úlohou lékaře je prohlídka

těla zemřelého a vyjádření se k pravděpodobné příčině smrti. Rozhodnutí, zda poškozený bude převezen ke zdravotní či soudní pitvě, závisí na výsledku ohledání místa činu. V případě, že byly zjištěny skutečnosti opravňující učinit závěr, že smrt osoby byla zaviněna druhou osobou, je tělo poškozeného převezeno k soudní pitvě. V případě, že tento závěr nelze učinit, je tělo poškozeného převezeno ke zdravotní pitvě. Lékař provádějící zdravotní pitvu má za povinnost v případě, že zjistí skutečnost, že se jedná o násilnou smrt, přerušit zdravotní pitvu a informovat o tom policejní orgán. Ten pak nařídí soudní pitvu.

K otázce číslo 6, týkající se podkladů pro statistiky Ministerstva vnitra České republiky o počtu smrtelných dopravních nehod pod vlivem alkoholu v případech, ve kterých u úmrtí řidičů při dopravních nehodách nejsou policií nařizovány soudní pitvy, a policie tudíž nemůže vědět, zda byl řidič pod vlivem alkoholu, konstatují, že v systému počítačové evidence nehod v silničním provozu Ministerstva vnitra České republiky, resp. Policie České republiky, se za nehodu zaviněnou pod vlivem alkoholu považují případy, kdy viník nehody byl pod vlivem alkoholu, to znamená byl u něj detekován alkohol. Následky těchto nehod tvoří soubor nehod zaviněných pod vlivem alkoholu.

V případě, že je viník při nehodě usmrcen, je policejní orgán podle zákona oprávněn nařídit soudní pitvu pouze tehdy, vznikne-li podezření, že smrt člověka byla způsobena trestným činem. V případě, že toto podezření neexistuje, např. viník nehody si v provozu na pozemních komunikacích smrt zaviní sám a nezpůsobí jinou újmu na životě nebo zdraví třetích osob, se soudní pitva nenařizuje. Usmrcená osoba je ale pitvána, protože je lékařem nařizována zdravotní pitva. Skutečnost, zda tato osoba byla pod vlivem alkoholu, již není Policii České republiky oznamována, protože tuto povinnost nemá lékař stanovenou. Policie České republiky k výsledkům pitvy následně nemá přístup, neboť tyto výsledky jsou součástí zdravotnické dokumentace a nahlížení do nich podléhá speciálnímu režimu zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidí.

K otázce číslo 7, týkající se postupu policejních orgánů při právní kvalifikaci přečinu ublížení na zdraví dle § 146 trestního zákoníku a zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 trestního zákoníku, vám sdělují, že policejní orgán v dané konkrétní věci rozhoduje na základě lékařské zprávy. Lékařská zpráva postačuje pro právní kvalifikaci ve smyslu § 140 trestního zákoníku: poškozený je omezen na obvyklém způsobu života nejméně po dobu sedmi dnů, a právní kvalifikaci ve smyslu § 145 trestního zákoníku: poškozený je omezen na obvyklém způsobu života nejméně po dobu šesti týdnů.

V případech, ve kterých je těžká újma taxativně vymezena v trestním zákoníku /zmrzačení, ztráta nebo předstírané snížení pracovní způsobilosti,

ochromení údů, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy nebo delší dobu trvající porucha zdraví/, ve sporných případech musí být vyžádán znalecký posudek z odvětví soudního lékařství. Rozhodnutí o přibrání znalce v konkrétních případech pro účely dalšího trestního řízení činí státní zástupce, nikoliv policejní orgán.

Závěrem pro upřesnění uvádím, že k rozdílu vstupních dat uvedených v odpovědi na otázku číslo 1 a 2 došlo z důvodu dodatečného ukončení probíhajících trestních řízení a následného započtení znaleckých posudků do statistických údajů za příslušná období.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí dále do projednávání této interpelace. Pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím a zeptám se paní poslankyně Hany Orgoníkové, jaké by případně navrhla usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi.

Poslankyně Hana Orgoníková: Já děkuji panu ministrovi, že se vyjádřil k mým dotazům ještě nad rámec písemné odpovědi. Ale byla bych ráda, kdyby mi to dal ještě písemně, a myslím si, že bychom si spolu nad tím mohli sednout a některé záležitosti si vyjasnit.

Navrhuji tedy usnesení:

Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí ministra vnitra Jana Kubice na interpelaci poslankyně Hany Orgoníkové. Ale děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, je tu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat. Přivolávám naše kolegy, abychom mohli tímto hlasováním projít.

Jenom využiji toho mezidobí, kdy vám sdělím, že pan ministr Kuba je omluven, tudíž třetí interpelace, která je dnes na programu, se konat nebude. Mám také avizo od paní poslankyně Konečné, která s touto interpelací chtěla před Sněmovnu předstoupit. Znamená to, že možná začneme svůj běžný program dříve než v 11 hodin. Dávám to pouze jako upozornění, zejména zpravodajům, což je pan kolega Hamáček a paní kolegyně Konečná, kteří by se potom tedy mohli ujmout svých rolí dříve než v 11 hodin. Uvidíme, jak ten průběh samotný bude vypadat.

Nyní budeme hlasovat v rámci první z projednávaných písemných odpovědí na interpelace, návrh paní poslankyně Hany Orgoníkové, a to návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí ministra vnitra Jana Kubice na vznesenou interpelaci.“

Zahajuji hlasování číslo 59. Táží se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení, tak jak je navrhla paní poslankyně Hana Orgoníková. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59, přítomno 102, pro 40, proti 43. Tento návrh usnesení přijat nebyl.

Tím jsme skončili projednávání této interpelace. Děkuji paní poslankyni, děkuji též panu ministrovi.

Druhou interpelací, která je na programu dnes, je interpelace vznesená panem poslancem Ivanem Ohlídalem. Je vznesena na předsedu vlády Petra Nečase a týká se zhodnocení výběrového řízení vyhlášeného v letech 2010 a 2011 Grantovou agenturou České republiky. Interpelace spolu s odpovědí je předložena jako sněmovní tisk 557.

Pan kolega Ivan Ohlídál má slovo jako první. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se informoval a zjistil jsem, že pan premiér dnes omluven není, takže jsem očekával, že se mé interpelace zúčastní. Bohužel zde není. Já nevím, jestli bych neměl chvíli počkat, protože při poslední naší diskusi v rámci interpelace už jsem interpelaci stahoval a on se zde objevil. Takže paní předsedkyně, jak to tedy vypadá s účastí?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, nemám žádnou informaci, ale zkusím požádat Kancelář Poslanecké sněmovny, aby kontaktovala pana premiéra. Já vím, že někde přítomen v budově je, čili neměl by být problém, aby se dostavil, ale nemám žádnou informaci. Čili je na vás, zda chcete chvíli počkat.

Poslanec Ivan Ohlídál: Já bych si dovolil vám navrhnout, kdybychom chvíli mohli počkat. Čili kdybyste byla tak laskava a učinila krátkou přestávku třeba v délce pěti minut.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. V 9.30 hodin bychom pokračovali. Já se pokusím zajistit vše potřebné.

(Jednání přerušeno v 9.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, ještě omlu-

vy. Omlouvá se dnes od 10.45 do 12 hodin paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake – a další omluva je až na zítřek, takže tu oznámíme zítra.

Ještě jednou poprosím předsedy poslaneckých klubů, aby avizovali, že začneme řádné projednávání bodů, které by měly přijít na program po písemných interpelacích, dříve. Vidím, že pan kolega Hamáček, který je zpravodajem ke dvěma, je tady, paní kolegyně Konečná taky. Prosím, aby pana ministra vnitra upozornil sněmovní organizační odbor, aby zajistil jeho přítomnost, abychom mohli využít čas.

Tak a teď poprosím pana kolegu Ohlídala, aby vystoupil se svým úvodem k projednávání této interpelace.

Poslanec Ivan Ohlídala: Ještě jednou děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane premiére, přicházíme opět k diskusi, která je mezi námi dvěma už téměř evergreenem, budeme se opět zabývat záležitostmi Grantové agentury České republiky.

Vždycky po daném ročním vyhlášení výsledků veřejné soutěže o projekty a s nimi související granty v této Grantové agentuře mě oslovují – pochopitelně většinou neúspěšní – uchazeči o grantové částky na dané projekty, a to z řad vědeckých a jiných pracovníků z akademie věd i z vysokých škol. Každým rokem se objevují názory a jakési připomínky, které se týkají toho, že tito dotyční uchazeči si myslí, že toto výběrové řízení v rámci Grantové agentury České republiky není příliš transparentní. Samozřejmě já jsem již několikrát nejen interpeloval vás, ale také v rámci jednání školského výboru jsem na toto téma hovořil s prof. Matějů, to znamená předsedou této Grantové agentury. Bohužel až doposud tyto diskuse neměly žádný efekt. Například prof. Matějů mi vždy říkal, že hodnotící proces v rámci výběrového řízení Grantové agentury ve všech typech projektů se neustále zlepšuje, dokonce některá konkrétní zlepšení podle jeho názoru nám tam vykládal, prezentoval. I když jsem interpeloval vás, tak jsme se sice na některých problémech výběrového řízení shodli, ale efekt se bohužel nedostavil, k nějakým změnám zásadnějšího typu, které by tu transparentnost, průhlednost výběrových řízení zvýšily, zatím nedošlo.

Proto jsem se rozhodl vás opět interpelovat v této záležitosti a v podstatě ve své interpelaci jsem se soustředil na tři takové základní věci. V té své interpelaci – dovolím si citovat tu pasáž – jsem říkal, že transparentce toho výběrového řízení se zlepší, když budou současně známy tři jakési položky, tři jakési údaje. Já si je dovolím ocitovat:

1. Personální složení jednotlivých panelů s uvedením pracovišť panelistů.

2. Seznam uchazečů, navrhovatelů žádajících v uvedeném roce o

udělení grantů pro projekty posuzované v jednotlivých panelech, spolu s uvedením pracovišť těchto uchazečů a názvu jejich projektů.

3. Seznam uchazečů, navrhovatelů, kteří byli úspěšní ve veřejné soutěži Grantové agentury u jednotlivých panelů a obdrželi grantové finanční prostředky na řešení svých projektů, včetně názvu jejich pracovišť a názvů jejich projektů.

Kdyby tyto troje údaje byly známy, tak je možné odpovědět na některá podezření, která vycházejí z řad neúspěšných uchazečů.

Vy ve své odpovědi reagujete tak, že bod číslo 1 i bod číslo 3 je možné najít na webových stránkách Grantové agentury. To jsem samozřejmě věděl. Já jsem hovořil o třech údajích, které jsou významné, dva z nich opravdu jsou zveřejňovány, ale ten třetí, v mém pořadí druhý bod, ten bohužel zveřejňován není. Není mi známo, kteří uchazeči a z jakých pracovišť se zajímají nebo ucházejí o ty grantové prostředky na své projekty v daném roce. Vy ohledně tohoto druhého bodu říkáte ve své písemné odpovědi, že není možné podle zákona 130, zákona o podpoře výzkumu a vývoje, není možné zveřejňovat neúspěšné projekty, případně neúspěšné uchazeče. Ale to já jsem přece nepožadoval. Já jsem nepožadoval, aby vedle úspěšných uchazečů byli zveřejněni i neúspěšní. Já jsem jenom požadoval to, aby byli zveřejněni uchazeči, kteří se ucházejí o ty projekty, to je trošku rozdíl. Já nevím, proč by nemohli být tito uchazeči zveřejněni. Vy v podstatě tam říkáte, že by to bylo v rozporu se zákonem 130. Já jsem žádný rozpor, i když jsem si ten zákon prohlížel podrobně, nenašel. Přece i ve veřejných výběrových řízeních, která se týkají např. komunální politiky v obcích, když probíhá výběrové řízení, tak všichni uchazeči, kteří do něj vstupují, jsou zveřejněni. Není na tom nic tajného. Proč by to mělo být tajné v rámci vědeckých projektů, v rámci vědecké činnosti? Tam ještě méně by platily nějaké zábrany proti zveřejnění.

Takže s touto částí vaší odpovědi prostě nejsem spokojen a myslím si, že se tato odpověď nezakládá na realitě, na skutečnosti. Ono totiž vzniká značné podezření v tom, že jednak panelisté v těch výběrových řízeních jsou úspěšnější než ostatní uchazeči, to dokonce i Grantová agentura České republiky přiznává, a vzniká tam ještě další podezření, že jsou daleko úspěšnější uchazeči z pracovišť, odkud pocházejí jednotliví panelisté, než ostatní uchazeči. A právě tuto druhou záležitost nelze rozšiřovat. Už několikrát jsem se pokoušel Grantovou agenturu České republiky přesvědčit, aby tyto údaje v tomto směru poskytla. Nevím proč, ale jsem neustále neúspěšný. Vždyť by to bylo i v zájmu Grantové agentury České republiky, kdyby provedla velmi jednoduchou analýzu a na jejím základě by se ukázalo, že tato podezření jsou lichá. Já mám dojem, že lichá nejsou, a proto se Grantová agentura České republiky takovéto analýze brání.

Situace je podle mého názoru relativně komplikovaná, protože vy říkáte,

že v podstatě není možné transparentnost výběrových procesů v Grantové agentuře České republiky zvýšit. Já si to opravdu nemyslím a nemohu souhlasit s těmi argumenty, které udáváte. Já osobně si myslím, že tyto údaje, které jsem požadoval, lze zveřejnit a na jejich základě je možné potom odpovědět na otázky nebo na připomínky, kritické připomínky, které jsem zde zdůraznil. To, že prof. Matějů, předseda Grantové agentury České republiky, neustále tvrdí a také popisuje to zlepšování v hodnocení projektů v rámci výběrových řízení, to prostě nestačí. Například to, když panelista, o jehož projekt se jedná, údajně v okamžiku, kdy se o něm hlasuje nebo jedná, odejde za dveře, tak to je samozřejmě naprosto směšný argument. To, že když se jedná o grantový projekt uchazeče, který je z pracoviště panelisty, že se něco podobného provede také, to je rovněž úsměšné, protože ten panelista, kdyby chtěl, tak má mnoho měsíců na to, aby mimo jednání ovlivnil to jednání ve prospěch daného projektu.

Takže já skutečně nevím, jak postupovat v této věci dál. Také si uvědomuji, že změna, kterou chce provést, nebo už možná provedla Grantová agentura ČR, že panelisté budou posuzováni zahraničními hodnotiteli, i to se mi moc nelíbí, protože není možné, aby byla jakási dvojko-lejnost v pravidlech hodnocení projektů, aby byli hodnoceni jinými lidmi pa-nelisté a ostatní uchazeči také jinými lidmi. Já si myslím, že jediné řešení je – transparentnost projektů, výběru projektů selepší, když v podstatě všechny projekty by byly hodnoceny zahraničními hodnotiteli a když by se zveřejňovali i všichni uchazeči o projekty. Nejenom ti úspěšní. Potom by bylo možné hovořit o jakémsi pokroku v hodnocení v rámci výběrových řízení, která se týkají projektů, které jsou předkládány ke Grantové agentuře ČR.

Vy na závěr své odpovědi mi říkáte, že tuto činnost, která se týká hod-nocení využívání finančních prostředků při udělování grantových prostředků na vybrané projekty v rámci Grantové agentury ČR by měla mít na starosti tzv. kontrolní rada Grantové agentury ČR, kterou jmenuje Sněmovna na návrh školského výboru. Já také vím, že tato kontrolní rada musí školskému výboru jednou za rok předkládat zprávu o své činnosti, ale bohužel v žádném zákonu jsem nenašel, že by mohl např. školský výbor nebo Sněmovna ukládat jakési úkoly této kontrolní radě, v rámci nichž by se třeba požadovalo zjištění některých údajů, o které jsem žádal.

Zdá se, že jsme v patové situaci, a možná beze změny zákona nebo beze změny jiné se asi nepohneme z místa a budou se pořád vyskytovat kritické připomínky a názory, že Grantová agentura ČR nepracuje transparentně a že dochází k některým – nechci říci nekalostem, ale řekneme nepřesnostem v její činnosti při udělování těch grantových prostředků na jednotlivé projekty.

Pane premiére, byl bych velmi rád, kdybyste mohl zde teď reagovat na

to, proč není možné zveřejnit všechny uchazeče o veřejné peníze v rámci výběrových řízení Grantové agentury ČR. Proč není možné dosáhnout to-ho, aby se podíl zahraničních hodnotitelů výrazně zvýšil u všech projektů, u všech hodnocených projektů, a jak je možné postupovat třeba v součinnosti s kontrolní radou, aby transparentnost se odpovídajícím způsobem zvýšila. Čili velmi vás prosím, vyjádřete se minimálně k těmto třem mým otázkám.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ohlídalovi. Prosím nyní pana premiéra o jeho vystoupení v rámci této interpelace.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já chci v prvé řadě zdůraznit, že problém, který tady interpelací opakovaně otevřel pan posla-nec Ohlídal, považuji za závažný. To téma je podle mého názoru nepoli-tické, je to téma velmi závažné. A myslím si, že nám všem jde o tu samou věc, aby skutečně finanční prostředky, které jsou rozdělovány na podporu vědy, výzkumu a inovací, byly rozdělovány transparentně a efektivně. Nejenom v Grantové agentuře, ale ve všech příslušných institucích. Chci připomenout, že se celkem u těchto prostředků nejedná o malé peníze. Jenom v letošním roce včetně prostředků z Evropských fondů se bude na vědu, výzkum a inovace rozdělovat 38 miliard korun, což je poměrně značný objem. Je také naším společným zájmem, aby např. nebyly vydávány finanční prostředky na takové programy, jako je detekce osob za překážkou apod., různé psychotronické blábolení a pseudověda atd.

Této interpelaci naprosto rozumím, obavy pana poslance Ohlídala sdílím. V mnoha ohledech také, řeknu velmi otevřeně, trpím podezřením, že panelisté preferují sebe, resp. pracoviště, které reprezentují. Také se ne-mohu ubránit nutkání, že tomu tak je. Jisté indicie a informace, které člověk dostává, k němu doputují.

Musím skutečně říci, že v mnoha ohledech to bude vyžadovat detailnější analýzu legislativy, a to analýzu provedenou mimo příslušné od-borné složky, to znamená mimo Ministerstvo školství, mimo Grantovou a-genturu a další instituce, provedenou např. legislativou Úřadu vlády. A já se k tomu chystám, protože opravdu se také domnívám, že si musíme udělat jasno v tom, které seznamy mohou a mají být zveřejňovány, protože pokud zveřejníme seznam pouze uchazečů, jde z toho logicky odvodit i seznam neúspěšných, protože se odečtou úspěšní uchazeči, to se dá zji-stit, kdo uspěl.

Skutečně chci pouze mít jednu jistotu, že by v mezinárodním srovnání

tento způsob, takto je mi to podáváno a řeknu velmi otevřeně, že nemám důvod nevěřit, ale to také neznamená, že to automaticky musí být pravda, že je to mezinárodním standardem a že by to mohlo vést k omezení mezinárodní spolupráce. Prověřím to, zjistím, jestli tomu tak je. Jak říkám, nemám důvod a priori tomuto tvrzení nevěřit, ale chci to skutečně prověřit, protože by byla chyba, kdyby to vedlo k omezení mezinárodních programů. To asi cítíme všichni, že pro českou vědu je to přesně to, co potřebujeme. Její větší zapojení, mezinárodní týmy, dostat zahraniční vědce i sem k nám a tady provádět kvalitní výzkum.

Skutečně si myslím, že to bude vyžadovat širší systémovou změnu a procedurální změnu. Jsem připraven v širší politické diskusi se bavit o rozsáhlejší novele zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací. Myslím si, že budeme muset provést jistý radikální procedurální řez, spočívající v následujících postupech: To znamená veškerá řízení včetně předkládaných projektů budou předkládána pouze v angličtině, panely budou důsledně dělány mezinárodně, prostředky na to prostě musíme vyčlenit. Budou takto posuzovány všechny. Ne dvojkolejnost. Myslím si, že ty peníze za to stojí, že jsou to dobře investované peníze.

Na malém českém dvorku, kde česká vědecká komunita, ať již z ústavů Akademie věd, nebo vysokých škol, vždycky v daném oboru se zná, dnes jsem v panelu já, zítra tam budete vy, dnes já pomůžu vám, očekávám, že zítra vy pomůžete mně. Jsme Češi a obávám se, že to tak trochu funguje – tento malý český dvorek je potřeba otevřít a provětrat, to znamená důsledněji zapojit mezinárodní vědeckou komunitu, minimálně z okolních zemí, investovat do toho, přejít skutečně na systém anglicky psaných projektů a anglicky vedeného řízení, abychom umožnili toto mezinárodní zapojení. Mimo jiné, kdo není schopen napsat svůj projekt v angličtině a obhájit ho v angličtině, není vědec. A priori tím zařazujeme první kritérium, ze kterého vypadávají nevědecké projekty.

A myslím si také, že v rámci té změny bychom měli využít i námětu, který tady řekl pan poslanec Ohlídál, tedy definovat větší pravomoci příslušného výboru Poslanecké sněmovny vůči kontrolní radě agentury, to znamená explicitně – já si myslím, že to dnes není vyloučeno, a dokonce si myslím, že by si nedovolila kontrolní rada nevyhovět požadavku výboru, nicméně se nebráním tomu, dát to explicitně do zákona. To znamená, že by příslušný výbor nebo jím pověřený podvýbor mohl požadovat konkrétní údaje, konkrétní výstupy od kontrolní rady a také ji pověřovat konkrétními úkoly – tedy zkontrolujte toto a toto, podívejte se na tamto. Myslím si, že by to zvýšilo transparentnost celého řízení. Na druhé straně bychom to museli udělat opravdu velmi pečlivě tak, aby ani omylem nevznikl dojem – protože řekněme si otevřeně, výbor nebo podvýbor sněmovny je politické těleso – politizace činnosti Grantové agentury a rozhodovacích procesů.

Tam skutečně by to muselo být děláno tak, aby to dejme tomu mohly být konkrétní úkoly, ale ne ve smyslu úkolování, koho třeba mají upřednostňovat nebo ovlivňovat ta daná výběrová řízení.

Čili v rámci novely zákona číslo 130/2002 Sb. já osobně se domnívám, že i posílení pravomoci výboru Sněmovny nebo jím pověřeného podvýboru vůči kontrolní radě s možností dávat konkrétní zadání a úkoly kontrolní radě by bylo vhodnou cestou. Jsem přesvědčen, že tady najdeme širší politický konsenzus, že je tady také širší politický zájem napříč politickým spektrem, aby výběrová řízení v Grantové agentuře byla transparentní a aby nevznikala podezření, že panelisté preferují ne-li sami sebe, tak minimálně pracoviště, ze kterých pocházejí či kam míří, což jsem se dozvěděl, že je také druhý způsob jisté privilegizace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan kolega Ohlídál ještě má slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za odpověď, vážený pane premiére. Jen bych ještě dodal, že to, že kontrolní rada Grantové agentury České republiky by si žádost o jakousi analýzu či údaje nedovolila odmítnout, tak mám bohužel opačnou zkušenost. Když jsem při posledním projednávání činnosti kontrolní rady žádal, aby tato rada provedla jistou analýzu s jistými důsledky, tak mi bylo řečeno, že to je zajímavý nápad, a tím to také skočilo. Takže opravdu s vámi souhlasím, že zřejmě je nutné změnit příslušnou zákonnou normu.

Jinak také s vámi souhlasím, že tato záležitost týkající se hodnocení vědeckých projektů v rámci výběrových řízení, a to nejenom v Grantové agentuře České republiky, je záležitost velmi důležitá. Je urgentní, musí se řešit, a doufám, že se všichni shodneme i na tom, co jste říkal, že je to nepolitická záležitost. Takže bych byl velmi rád, kdybyste dodržel svoje slovo, které jste vlastně zde nepřímou dal, a napříč politickým spektrem se pokusil tuto situaci řešit co nejdříve.

Jinak jsem celkem, musím přiznat, s tím, co jste říkal, hodně spokojen a také nebudu navrhopvat žádné usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se, zda chce někdo ještě vystoupit při projednávání této interpelace. Ale nikdo se nehlásí, proto rozpravu končím. Pan kolega avizuje, že nebude vznášet žádný návrh na usnesení. Tím tedy končí i projednávání této interpelace pana poslance Ivana Ohlídala na předsedu vlády.

Druhá interpelace, která je vznesena na předsedu vlády, je písemná interpelace poslance Miroslava Grebeníčka ve věci podezření, že vláda České republiky a někteří jednotliví ministři organizují a podněcují v roz-

poru s platnou ústavou a zásadami demokratického výkonu státní moci špiclování a sledování legitimní parlamentní strany – Komunistické strany Čech a Moravy. Tato interpelace je tedy nyní zahájena, její projednávání, a pan poslanec Grebeníček má slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, v listopadu loňského roku jsem vnesl na předsedu vlády písemnou interpelaci k podezření, že vláda České republiky, někteří její jednotliví ministři organizují a podněcují v rozporu s platnou ústavou a zásadami demokratického výkonu státní moci špiclování a sledování legitimní parlamentní strany, Komunistické strany Čech a Moravy, s cílem ovlivnit a omezit demokratickou politickou soutěž stran a odvést pozornost veřejnosti od prokorupčního, lobbistického, klientelistického a kriminálního jednání a od kauz, ve kterých jsou podezřelí členové vlády, klienti a sponzoři stran vládní koalice.

Na svou interpelaci jsem od předsedy vlády obdržel řadu vyhýbavých a nejednoznačných, někdy i spíše až ideologických vyjádření. Protože sledování a špiclování legitimně a ústavně působící parlamentní strany je vždy skandální záležitostí a protože veřejné výzvy nekompetentních ministrů vlády a případné zákulisní aktivity ministra vnitra a předsedy vlády směřující k takovému špiclování nelze tolerovat, požádal jsem o projednání této záležitosti na půdě Poslanecké sněmovny.

Možná si ještě někteří z pamětníků vzpomenou na podobný případ, kdy v roce 1977 vystoupili předsedové dvou tehdejších koaličních stran, za Občanskou demokratickou alianci Jan Kalvoda a za lidovce Josef Lux, s podezřením, že je a případně další politiky odposlouchává a sleduje Bezpečnostní informační služba. Ta aféra hýbala tenkrát celou veřejností a médií. Přestože celý rozsah podezření se nepotvrdil, zjistilo se tenkrát, že kontrolní komise Sněmovny nedostala o povaze věci pravdivé informace. Aféra stála místo někdejšího šéfa Bezpečnostní informační služby Stanislava Devátého. Tenkrát šlo o podezření, že jsou dvě koaliční strany sledovány a jejich politici odposlouchávání v zájmu nejsilnější koaliční strany, tedy Občanské demokratické strany. Dnes jde o situaci, kdy podle řady informací prosakujících na veřejnost je špiclována legitimně a ústavně působící opoziční strana – Komunistická strana Čech a Moravy. Jistě jste také mnozí zaznamenali vyjádření ministra vlády dosazeného Občanskou demokratickou stranou, že špiclování a sledování Komunistické strany Čech a Moravy bude pokračovat a že navrhne vládě, kdo a s jakými úkoly by měl být tímto špiclováním pověřen do budoucna. Nepřijatelnost takového postupu ministra vnitra je o to zřejmější, že jeho prohlášení bylo učiněno bezprostředně poté, co právní expertizy potvrdily, že Komunistická strana Čech a Moravy působí v souladu s ústavou a zákony České republiky.

Veřejně také jako reakce na právní expertizy zazněla prostřednictvím České televize výzva místopředsedy ODS a ministra obrany současné vlády Alexandra Vondry ke sledování parlamentní opozice a veřejně vyslovený nátlak na Ministerstvo vnitra, aby za každou cenu, bez ohledu na cokoli, připravilo vládě návrh na zákaz jedné z demokraticky působících parlamentních stran opozice.

To, co v případě 15 let staré aféry kolem údajného sledování a odposlechu Jana Kalvody a Josefa Luxe a jejich stran v zájmu ODS nebylo nakonec jednoznačně prokázáno, má, jak je z nové aktivity ministrů vnitra a obrany, Jana Kubiceho a Alexandra Vondry, nominovaných za ODS, zřejmé, aktuální pokračování. A dnes už se tím dokonce ministr vnitra ani netají. Právě informace o tom, že Ministerstvo vnitra a některé zpravodajské služby jsou tlačeny vládou a ministry do protiústavního jednání a mají být úkolovány ke špiclování, nebo mají podněcovat, organizovat a provádět sledování Komunistické strany Čech a Moravy jako jedné z parlamentních stran zastoupených v Poslanecké sněmovně – nebo jako jedné z parlamentních stran zastoupených v Poslanecké sněmovně i v Senátu, bylo tedy pádným důvodem k tomu, abych interpeloval přímo premiéra Petra Nečase, který je za činnost členů své vlády a za kontrolu a úkolování služeb odpovědný.

Občany jsem byl dokonce upozorněn i na skutečnost, že takto podle dostupných informací není sledována žádná jiná parlamentní strana, a to přestože Komunistická strana Čech a Moravy se pohybuje přísně v mezích platné ústavy, zatímco jiné strany se jednáním svých představitelů a zástupců ve vládě a ve státě stávají pro republiku, její ekonomickou bezpečnost a právní řád skutečnou hrozbou. Byl jsem občany také dotazován, zda nedochází ke střetu zájmů a politickému zneužívání moci v případě, kdy má možnost nechat sledovat své politické oponenty a dostává informace z takového sledování z titulu předsedy vlády předseda Občanské demokratické strany, tedy předseda strany, jejíž činitelé jsou dnes nejčastěji veřejností podezříváni z ohrožování zájmů republiky a občanů České republiky.

Občané se na mne obraceli s podezřením, že místopředseda Občanské demokratické strany a ministr obrany Alexandr Vondra, kompromitovaný lobbíngem v aféře nákupu pandurů a přinejmenším politicky odpovědný za kolosální promrhání prostředků státního rozpočtu v aféře zakázek ProMoPro, zneužívá postavení a funkce k veřejnému nátlaku na Ministerstvo vnitra, aby bez ohledu na ústavní svobodu politické soutěže a opačně právní expertizy jednalo proti demokraticky působící Komunistické straně Čech a Moravy. Takové podezření jsem jim v případě Alexandra Vondry stěží mohl vyvracet.

Jestliže někteří z občanů vyjádřili názory, že ministr Vondra, který již měl

dávno rezignovat, jedná účelově v rozporu se slibem ústavního činitele proti ústavnímu pořádku republiky a sleduje cíl omezit demokratický pořádek, svobodu politické soutěže a rovnost této soutěže a pokouší se omezit a neutralizovat opoziční kontrolu vlády, potom mají podle mého přesvědčení na takový názor právo. A je hanbou vlády a svým způsobem i jejího předsedy, je vizitkou Občanské demokratické strany, že ministr Vondra nadále zůstává v postavení ústavního činitele.

Bylo na předsedovi vlády, aby se k problému špiclování a sledování parlamentní opozice a bezprecedentnímu a skandálnímu chování a vyjadřování svých ministrů postavil čelem. To, že tak předseda vlády a Občanské demokratické strany neučinil, jak plyne z jeho písemné reakce na mou interpelaci, považuji za mimořádně závažné. Také proto dnes chci připomenout, na co premiér neposkytl odpověď, čemu se pokusil vyhnout a kde jeho písemné vyjádření, které jsem obdržel, je na hranici ústavnosti. Je to příležitost pro předsedu vlády poskytnout odpovědi jasnější a poctivější. Žádám tedy konkrétní a nevyhýbavou odpověď předsedy vlády na následující otázky.

1. Které parlamentní strany dala a dává vláda, případně Ministerstvo vnitra, sledovat a kterými parlamentními stranami se Ministerstvo vnitra se souhlasem vlády zabývá s cílem shromažďovat o nich informace využitelné pro pozastavení nebo zákaz činnosti těchto stran?

2. Které zpravodajské služby a další instituce státu provádějí pro potřeby vlády nebo Ministerstva vnitra sledování Komunistické strany Čech a Moravy, případně dalších parlamentních stran?

3. Je Občanská demokratická strana, která je veřejností nejvíce podezřívána z klientelismu a prokorupčního jednání, podrobena ze strany Ministerstva vnitra a zpravodajských služeb stejnému sledování a ve stejné intenzitě, jako to může být v případě KSČM? Kdo o sledování či nesledování Občanské demokratické strany rozhodl a proč?

4. Které úkoly a pro které instituce navrhlo Ministerstvo vnitra na přerušeném jednání vlády zmíněným premiérem v reakci na mou interpelaci v souvislosti s veřejně ohlášeným záměrem, že bude dále sledovat parlamentní stranu, Komunistickou stranu Čech a Moravy, a které resorty a instituce mají být podle tohoto ministrem Kubíkem předloženého návrhu těmito úkoly pověřeny?

5. Jakým způsobem je zabezpečeno, aby předseda vlády, pokud je současně předsedou Občanské demokratické strany, nezneužíval svých kompetencí a nevyužíval své možnosti k úkolování zpravodajských služeb a k získávání informací o ostatních koaličních a opozičních stranách?

Konečně 6. Z jakého důvodu považuje předseda vlády za normální, aby byly Ministerstvem vnitra a zpravodajskými službami státu sledovány parlamentní strany působící v souladu s ústavou a aby ministr obrany za

Občanskou demokratickou stranu, podezřelý v několika aférách, prostřednictvím médií tlačil na Ministerstvo vnitra, které ústavně působící parlamentní strany mají být sledovány a na které parlamentní strany má být připravován případný zákaz jejich činnosti?

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, kdo dále chce vystoupit v rámci projednávání této interpelace. Pan předseda vlády má slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, pan poslanec Grebeníček tady v podstatě znovu kompletně přečetl svoji interpelaci. Neřekl v podstatě nic nového. Já můžu říci, že na každou jeho otázku, kterou on mi zaslal v rámci této písemné interpelace, jsem mu také písemně odpověděl.

Na druhé straně se nebudu vyhýbat odpovědím ani ústně, přestože jsme v bodě Písemné interpelace.

Čili na otázku, které parlamentní strany dává vláda, případně Ministerstvo vnitra, sledovat a kterými parlamentními stranami se Ministerstvo vnitra se souhlasem vlády zabývá s cílem shromažďovat o nich informace využitelné pro zastavení nebo zákaz činnosti těchto stran, bych tady mohl znovu zopakovat písemnou odpověď na tuto otázku, která tady zazněla ústně a která předtím proběhla písemně, ale budu velmi stručný. Vláda nedává sledovat žádnou parlamentní stranu, ať již prostřednictvím Ministerstva vnitra, zpravodajských služeb, nebo kohokoliv jiného. Není k tomu důvod, pokud kterákoliv z parlamentních stran neporuší zákony nebo ústavu této země. Já jsem pevně přesvědčený, že každá parlamentní strana si je tohoto vědoma a neporušuje zákony a ústavu této země.

Které zpravodajské služby a další instituce státu provádějí pro potřeby vlády nebo Ministerstva vnitra sledování KSČM, případně dalších parlamentních stran? V návaznosti na předchozí odpověď stručný dodatek. Žádné. Tedy které zpravodajské služby – žádné.

Je ODS, která je veřejností nejvíce podezřívána z klientelismu, protikorupčního jednání atd., atd. – nebudu citovat celou litanii pana poslance Grebeníčka. Opět z odkazu na předchozí: žádná politická parlamentní strana není sledována jakoukoliv státní složkou.

Tady musím dodat: Samozřejmě napříč politickým spektrem – pokud některý z členů stran koná v rozporu se zákonem, porušuje zákony nebo ústavu, tak se s ním zachází jako s kterýmkoli jiným občanem této země. Naprosto napříč. A je jedno, jestli je členem KSČM, sociální demokracie, Věci veřejných, ODS, nebo TOP 09. V tomto je to naprosto jednoznačné.

Za další. Jak předseda vlády úkoluje zpravodajské služby? Dámy a pánové, opakovaně a opakovaně se objevuje tento mýtus. A mě zaráží, že tento mýtus žije i zákonodárci. Podle zákona o zpravodajských službách a podle zákona o Bezpečnostní informační službě předseda vlády neukoluje žádnou zpravodajskou službu, včetně BIS. Je to mýtus, který tady žije v tomto podhoubí, dlouhodobě je kultivován a je to prostě nesmysl. Bezpečnostní informační službu může úkolovat nikoliv premiér, ale vláda jako celek, vláda svým konkrétním usnesením. Takže – předseda vlády neukoluje Bezpečnostní informační službu.

Co se týče opakovaného útoku na pana ministra Vondru, musím pouze říci, že odmítám vaše tvrzení, že ministr Alexandr Vondra tlačil přes média na Ministerstvo vnitra, aby byla nějaká politická strana sledována, aby mohl být připraven zákaz její činnosti. Ministr Alexandr Vondra vyjádřil svůj osobní názor, se kterým se ztotožňuji – že ke zrušení přistupujeme pozdě, že zrušení mělo být uděláno již na začátku 90. let a že jako jedinou možnost vidí odvolat se na zákon o protiprávnosti komunistického režimu, který byl schválen začátkem 90. let, a předložit návrh na pozastavení činnosti KSČM Nejvyššímu správnímu soudu, který rozhodne. Nic jiného pan ministr Vondra neřekl, než vyjádřil tento svůj osobní názor.

Chcete-li znát i můj osobní názor – to není názor vlády České republiky, protože ta ještě tento bod neuzavřela, nicméně je to můj osobní názor, který jsem prezentoval i na jednání vlády. Já jsem přesvědčen, že byla chyba, že komunistická strana nebyla zakázána ještě před prvními svobodnými volbami v roce 1990. Na druhé straně nechci dávat hraběcí rady zpětně, se zpětností více než 20 let. Byly nějaké okolnosti, tehdejší demokratičtí politici se nějak rozhodovali v konkrétním kontextu. Nicméně já jsem přesvědčen, že komunistická strana neměla být v létě 1990 připuštěna k parlamentním volbám jako nedemokratická a totalitní nezreformovaná struktura. Od té doby proběhlo x voleb do Poslanecké sněmovny, Senátu, je jich dohromady více než desítky. Z Komunistické strany Čech a Moravy – ať se mi to líbí, nebo ne, a ve skutečnosti z toho velmi silně šedivím – se stala z tohoto pohledu legitimní parlamentní strana, která získává mandát od voličů v rámci demokratických a svobodných voleb. Znovu opakuji, ať se mi to líbí, nebo ne, šedivím z toho, skřípu zuby vzteky, tak z tohoto titulu zasedá v Poslanecké sněmovně a několika jedinci i v Senátu. Nemusí se mi to líbit, nemusím s tím souhlasit. Jediné, co můžu udělat, je přát si, aby voliči rozhodli jinak. Nicméně musím z tohoto pohledu respektovat, že Komunistická strana Čech a Moravy je parlamentní stranou zvolenou v demokratických a svobodných volbách a platí pro ni jako pro kteroukoliv jinou politickou stranu, že pokud svou činností nebo činností některých svých jedinců nenarušuje ústavní pořádek České republiky, je z tohoto pohledu legitimní politikou silou, byť se mi velmi, ale velmi nelíbí. Děkuji. (Silný potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády. Ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy k této interpelaci. Pan poslanec Grebeníček. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: S velkým zájmem jsem vyslechl reakci na mé otázky, reakci premiéra České republiky. Snad jen pro pořádek, co mě také motivovalo k mému vystoupení a k mé písemné interpelaci. A pan premiér nepochybně určitě ví, že francouzská vnitřní tajná služba čelí nařčení, že se stala nástrojem prosazování zájmů prezidenta Nikolase Sarkozyho.

(Z místa se ozývá pan premiér slovy: Já jsem v tom nevinně.)

Já vím, já vím, já to dokončím. Já to jenom říkám v souvislostech, co mě motivovalo. A samozřejmě mluví se také o tom, že snad byla vytvořena tato zpravodajská služba pro potřeby Elysejského paláce, nikoliv tedy pro to, pro co by skutečně měla být zřízena. Mluví se o tom, že provádí speciální nekontrolované operace zaměřené mimo jiné na špiclování politických rivalů nynějšího establishmentu. Zajímavé je například i to, že zvláštní jednotka označovaná jako Subdivize R, která nefiguruje v žádném strukturálním schématu zpravodajské služby, je prý složena z 15 specialistů, kteří dokážou například otevřít zamčené dveře tak, aby to nikdo nepoznal, instalovat v bytech štěnice nebo tajně instalovat do auta sledovací zařízení. Umějí prý se také na dálku nabourat do cizího počítače. Mají jediné pravidlo – nebýt viděn a nebýt chycen. Ne, já nekandiduji na prezidenta ve Francii, jsem na tom obdobně jako pan premiér, ale přece jenom jsem považoval za vhodné to připomenout.

A ještě jednu informaci, tentokrát ze Spolkové republiky Německo. Tady jsem už byl mnohem pozornější a prožíval jsem tyto informace mnohem intenzivněji. Německo totiž řeší nový poprask okolo činnosti své rozvědky. Vyšlo najevo, že Spolkový úřad pro ochranu ústavy sleduje zhruba třetinu poslanců za opoziční levicí, včetně některých nejvýše postavených představitelů této marxisticky orientované parlamentní strany. Potvrdil to ministr vnitra Hans-Peter Friedrich, který ovšem postup hájí. Sledování zákonodárců však kromě levice pobouřilo i ministryni spravedlnosti. V hledáčku kontrarozvědky se ocitlo 27 z celkem 76 poslanců levice, mezi nimi i šéfka strany Gesine Lötzschová, předseda poslanecké frakce Gregor Gysi a místopředsedkyně Spolkového sněmu Petra Pauová. Ano, Spolkový úřad pro ochranu ústavy tak pouze plní prý svoji zákonnou povinnost, vysvětloval ministr Friedrich. Existují závažné důkazy, že jsou v levici tendence, které jsou v rozporu s ústavou, dodal. Představitelé levice požadují okamžité zastavení sledování svých státníků a pohrozili iniciováním vytvoření parlamentního vyšetřovacího výboru. Na stranu ministra vnitra se ovšem postavili politici Unie křesťanských demokratů, tedy té strany, v jejichž čele je kancléřka Angela Merkelová.

Dámy a pánové, pokud zmiňuji tyto skutečnosti, chci říct, že pokud levice není špiclována, ale jen je její činnost sledována na základě vyhodnocování veřejně dostupných projevů a článků, tak to je tvrzení tedy té zpravodajské služby. Ovšem toto tvrzení zpochybnil šéf kontrarozvědky spolkové země Dolního Saska, který otevřeně řekl, že jeho úřad používá i zpravodajské prostředky. Možná víte, že levice ve Spolkové republice Německo vznikla v roce 2007 spojením postkomunistické Strany demokratického socialismu a volební alternativy Práce a sociální spravedlnosti. Za svůj cíl si vytyčila překonání kapitalismu a nastolení demokratického socialismu.

Ano, vnímal jsem odpověď premiéra Nečase. Oceňuji zejména závěrečnou pasáž jeho vystoupení. Přesto však si dovoluji zde připomenout následující slova: „Je to tady zasmrádlý čurbes.“ To prohlásil nedávno jeden z předsedů jisté neparlamentní strany na adresu současné české politické reprezentace.

Vzhledem k tomu, jak reagoval premiér v souvislosti s osobností Alexandra Vondry, nemám jediný důvod zmíněnému politikovi toto tvrzení vyvracet. A i to je důvod, proč nyní navrhuji nesouhlasné stanovisko s odpovědí předsedy vlády na svou dnešní interpelaci.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda se někdo hlásí do této interpelace. Pan ministr dopravy Pavel Dobeš, prosím. Faktická poznámka byla? Pardon, promiňte, přehlédla jsem faktickou poznámku. S touto poznámkou vystoupí paní poslankyně Lenka Kohoutová, prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Chtěla bych prostřednictvím paní předsedající směřem ke Komunistické straně Československa. Mě zarazí, že komunisté hovoří o špiclování. My jsme tady 40 let byli špiclováni. A já bych vám chtěla říct, tady jsem si našla malý výťah Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu. My jsme skutečně udělali chybu před 20 lety, že jsme nedostáli toho, že Komunistická strana Československa byla zakázána. Protože my jsme se nikdy nepostarali o to, aby byly napraveny křivdy, které tady byly páčány na lidech. V průběhu komunistického režimu v Československu bylo popraveno pro politické trestné činy 248 osob, z toho jedna žena, Milada Horáková. Asi 4 500 osob zemřelo ve vězení a nejméně 282 při pokusu uprchnout přes železnou oponu. Do vězení bylo z politických důvodů odsouzeno přes 205 tisíc lidí. Do táborů nucených prací bylo bez soudu zařazeno asi 20 tisíc lidí a do pomocných technických praporů z politických důvodů asi 22 tisíc osob. Do zahraničí uprchlo v letech 1948 až 1989 přes milion lidí.

Ráda bych vám sdělila, vážení přátelé na levici, že ty lidi jste zavírali právě na základě toho, že vy jste je špiclovali. Vy jste tady vedli prim vždycky v tom, kdo koho sledoval, špicloval a kdo se nabourával lidem do životů a odsuzoval je za jejich názory. Za jiné názory, než byly ty vaše. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní další faktická poznámka pan poslanec Pavel Kováčik, se třetí faktickou potom pan poslanec Pavel Antonín. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji hezký dobrý den.

Komunistická strana Čech a Moravy – v reakci na předřečnici – nemá žádné vazby ani žádné spojení na Komunistickou stranu Československa, takže jim to nemáme ani jak vyřídít.

Ty věci, o kterých tady paní kolegyně hovořila, zněly mnohokrát i z našich úst. Zněly i s velkou dávkou pokory a omluvy, a kdo chtěl slyšet, omluvu slyšel. Komunistická strana Čech a Moravy se dívá spíše dopředu, do budoucna, a dívá se také na to, jak se žije a jak by se mělo i v budoucnu žít lidem, občanům této země. To je naše hlavní poslání, nikoliv to, že bychom se měli neustále dohadovat o věcech, které podle našeho názoru sem nepatří. A když tak patří historikům. Ne mistrovatelům historie z ÚDV, ale historikům.

A malá douška. Znělo, a pamatuji to, už nejsem úplně nejmladší, v souvislosti s převratem, jedno z nejhlasitějších hesel: Nejsme jako oni! Takže se o to, kolegyně a kolegové, společně pokusme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Pavel Antonín. Není tady, tak nevím, co se mi na displeji objevilo. Takže řádné přihlášky. Pardon, pane poslanče (Grebeníčku), pan ministr dopravy byl již před vámi.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Vážená paní předsedkyně, děkuji. Dámy a pánové, tak to opravdu sedí, že není to komu vyřídít. Zejména když tady hovořil předtím pan Grebeníček. Nicméně co se týče jeho slov, tak já jsem tam zaslechl některé jednoznačné útoky na současnou situaci, která probíhala v médiích. A chtěl bych se tady jednoznačně ohradit, protože vy používáte velmi zkreslené, mylné, možná až lživé informace, byť chápu, že můžou být ze strany médií vám takhle předkládány a vy je takhle přijímáte.

Ale já jsem také v této věci dal jednoznačně zprávu, která byla jak uveřejněna na stránkách Ministerstva dopravy, tak jsem tady i v této

Sněmovně měl tiskové prohlášení, které v tuhle chvíli bych znovu chtěl připomenout.

Co se týče samotné problematiky, která byla uvedena v pondělí tohoto týdne, tak my máme veškeré záznamy ze strany Ministerstva dopravy. Já jsem promluvil a nechal jsem zpracovat materiál, který odpovídá v tuhle chvíli na tuto problematiku. Všichni lidé z autoprovozu, všichni lidé, co se týká řidičů, se vyjádřili k této věci. Je to z toho důvodu, že média uváděla zdroj ze strany Ministerstva dopravy a potom Policie České republiky. Ani Policie České republiky mě nikdy nekontaktovala. Je to velmi zvláštní, když se tady jedná o mou osobu, že ani mi nikdo nedá vědět takovouto informací. Nikdo v tuhle chvíli ze strany zaměstnanců Ministerstva dopravy, které jsme v tuhle chvíli dotazovali, nic takového neuvedl.

A já bych vám tady chtěl říct, že co se týče samotné kontroly, která proběhla 3. 10. minulého roku, kde samovolně se rozsvěcovala brzdová světla, tak byla udělána kontrola na elektroinstalaci, kde podle i zprávy mohlo dojít ke zkratu v osvětlení vozidla, a tady mám jednoznačný závěr této kontroly. Bylo rozhodnuto kontaktovat bezpečnostního ředitele Ministerstva dopravy, který po seznámení s problémem rozhodl o provedení obranné technické prohlídky vozidla. Tato prohlídka byla provedena specializovanou firmou, jež je využívána bezpečnostním odborem Ministerstva dopravy. Výsledkem kontroly bylo konstatování, že ve vozidle se nenacházejí skryté odposlouchávací prostředky, které mohou být v době kontroly aktivní nebo neaktivní. Součástí prohlídky je i prohlídka všech dutin a důkladná fyzická kontrola. Během kontroly nebyly zjištěny žádné anomálie.

Já se ptám, kde jste prosím získal informaci, že něco podobného se v tom voze nacházelo. Vycházíte jen a jen ze zprávy, pravděpodobně novinového článku Mladé fronty Dnes. Když jsem se dotazoval i jich, ani oni žádný důkaz nepředložili. Když jsem se dotazoval i na policii, není v tuto chvíli z jejich strany žádný zdroj, který by to potvrzoval.

Já se prosím ptám, pane poslanče: Jaký máte k tomu důkaz? Protože tyto věci jsou opravdu velmi závažného charakteru a já bych se opravdu velmi rád distancoval od něčeho, co není v tuhle chvíli ničím podložené. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu ministrovi dopravy. Pan poslanec Grebeníček je další, kdo se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Snad bych ani nemusel na pana ministra reagovat, protože jeho jméno, příjmení ani jeho resort jsem v písemné interpelaci ani ve svém vystoupení nezmiňoval a mluvil jsem zcela konkrétně o výstupech na tiskových konferencích konkrétních ministrů,

případně i premiéra vlády. Takže nemám důvod s vámi polemizovat, ale jsem rád, že jste se do toho zapojil, abychom si věci ujasnili. (Potlesk poslanců KSČM.)

Ne, mohl bych být jedovatý a říct, když tvrdíte, že to neexistuje, tak to ještě neznamená, že to třeba existuje – ale to neudělám. (Ministr Pavel Dobeš z lavice: Když to psali v novinách, tak to musí být pravda.) Ó, to byste se divil, jak mám kritický pohled k novinám a profesně jsem orientován k tomu, abych vždycky každý pramen prověřoval, kriticky důkladně prověřoval.

Ale prosím vás, jednu poznámku, a ta je na místě. Já jsem si dnes tady uvědomil, jaký propastný rozdíl může být mezi jednotlivými politiky. Jaký propastný rozdíl mezi poslankyní Kohoutovou a premiérem Nečasem. Říkám to s velkou vážností, protože na její vystoupení nemohu reagovat, poněvadž premiér jednoznačně rozlišuje, co to je Komunistická strana Československa a co to je Komunistická strana Čech a Moravy. Jednoznačně se k tomu postavil.

A v té souvislosti jeden citát: Můj dávnější výrok, že 17. listopad by měl být i pro komunisty dnem osvobození – napsal v roce 2007 profesor František Šamalík – byl myšlen tak, že i jim tedy jako radikálnímu emancipačnímu hnutí dal možnost totální kritické sebereflexe nad smyslem, možnostmi a formami lidské emancipace v prudce se měnícím světě, neboť svět bez emancipačních ohnisek světských i religiálních je nepředstavitelnou pustinou duchovní a morální.

Ústavně – pokračuje Miroslav Grebeníček – se pak Komunistická strana Čech a Moravy stala demokratickou stranou, což byl zákonný předpoklad její registrace. Antikomunismus však odmítal, či jak jste dnes viděli, odmítá možnost naší kritické sebereflexe a různými triky se nás snažil či snaží zahnat do pozice druhořadých občanů. Očistná katarze, katarze legitimizující naše demokratické emancipační snahy, je však naprosto zjevná. Jen trapně účelový antikomunismus ji nechce vidět. Jsem rád, že tam nemusím řadit premiéra České republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Předseda vlády bude reagovat na toto vystoupení. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, tak teď jsem tedy znervóznil, tedy! (Pobavení v pravé části sálu.) A to tedy fakt hodně! Přiznám se, ne z toho, že pan poslanec Grebeníček citoval sám sebe jako klasiku. Já jsem se teď také na jedné stranické akci přistihl, že jsem citoval sám sebe, takže to mě nezervóznilo. Ale aby bylo úplně jasno: jsem

přesvědčený antikomunista a komunismus považuji za zločinnou ideologii. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále se hlásí prosím do rozpravy? Pan poslanec David Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, mě v té debatě zaujala informace, a nevím, jestli jsem ji zachytil správně – informace pana ministra Dobeše. A pochopil jsem to, že on nám tady řekl...

Pane premiére, nerušte mě! Pokud máte problém a musíte něco vykřikovat, tak si to běžte vykřikovat třeba na chodbu!

Takže mě zaujala skutečně informace, že – jestli jsem ji pochopil správně – Mladá fronta lhala, že si ten článek kompletně vymyslela a že na něm není vůbec nic pravdivého. Aspoň tak jsem to pochopil.

Já myslím, že všichni jsme zvyklí, že interpretace médií bývá více či méně vzdálená realitě. To je do značné míry i role médií, protože věci často interpretují jinak, než ve skutečnosti jsou, posunují je, dávají je do jiných souvislostí a kontextů. Ale na co podle mě ještě nejsme zvyklí, a to je věc úplně nová, že by si některé z těch řekneme renomovanějších médií tu věc úplně vymyslelo. To znamená, v té souvislosti bych chtěl, jestli pan ministr by to tady řekl úplně jasně, jestli jsem to pochopil správně, že si to Mladá fronta kompletně vymyslela a lhala. To znamená, k ničemu takovému nedošlo, nic takového se nestalo, žádné odposlouchávání tam nebylo a Mladá fronta to celé vyfabulovala. Protože to je docela závažná věc! Něco jiného je něco posunout, něco interpretovat trochu jinak, než je realita, a něco jiného je si vymyslet tak závažnou věc, že ministr vlády je nelegálně odposloucháván, a vlastně ještě odposloucháván svými kolegy, protože pokud byla pravda, co psaly noviny, tak ten řidič byl úzce napojen na ABL, což je jakási mateřská společnost Věcí veřejných. Já vím, že Věci veřejné jsou vnímány jako jistá filiálka ABL, tak jestli vlastně si politická strana takto kontroluje své poslance, své ministry, aby náhodou nelumpáčili, a váš skutečný předseda si v tom potom po večerech čte a říká, tak tomu dám za uši, protože v autě říkal něco, co se mi vůbec nelíbí. Třeba. Čili to jsou docela závažné věci. Měly by zajímat i premiéra a já si myslím, že pan ministr dopravy by tady měl říct tedy srozumitelně, zda si to Mladá fronta celé vymyslela a lhala, celé vykonfabulovala, anebo zda na tom bylo něco pravdy a Mladá fronta jenom to interpretovala trochu jinak, než je realita.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda vlády má slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, já opravdu nechci působit ješitně, ale chci opravdu upozornit na to, že projednáváme bod interpelace poslance Grebeníčka na předsedu vlády Petra Nečase, nikoliv bod interpelace Davida Ratha na ministra dopravy Pavla Dobeše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Pavel Kováčik, poté další faktická – pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, paní a pánové, v reakci na předchozí příspěvek pana premiéra na jeho osobní vyznání o jeho přesvědčení budu citovat klasika, který tvrdí – a já s ním plně souhlasím: Člověk je jméno mé, to ostatní je příjmení. A o mě: Jsem komunistou z rozumu, tak jako byli moji rodiče, tak jako byli moji prarodiče, a ani rodičům, ani prarodičům jsem se nikdy neodrodil a nezpronevřil. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já si dovolím odcitovat jen článek dvě Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR, že stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženské vyznání. Rád bych, abychom respektovali, že každý máme právo na svůj názor. Nevyčítám nic těm, kteří jsou antikomunisté, nevyčítám nic svým kolegům a soudruhům, kteří jsou komunisté, nevyčítám nic ani těm, kteří věří nebo jsou bez víry, respektuji jejich názor, ale nehodlám nikdy trpět to, aby se veřejně prohlašovalo, že někdo může mít méně práv než ten druhý. Rodíme se všichni se stejnými právy, respektujme to! Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, další faktická poznámka – pan poslanec Grebeníček. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jenom dílčí upřesnění. Premiér Nečas měl pocit, že jsem tady citoval sám sebe. Tak špatně na tom ještě nejsem. Citoval jsem profesora Františka Šamalíka a ve chvíli, kdy skončila citace, jsem připomněl, že pak už mluví poslanec Grebeníček. To je to první.

A jinak bych chtěl pana premiéra ubezpečit, že samozřejmě ani na

chvilí tím, že jsem řekl, že rozlišuji mezi KSČ a KSČM, jsem nenaznačil ani brvou, že by nebyl antikomunista. To já velmi dobře vím. Stejně jako vím, že prezident Václav Klaus je nekomunista. Tak to alespoň opakovaně prezentoval. Ano, i mezi vámi jsou rozdíly a já vám prostě neberu to, že jste antikomunista. Já jsem zase jaksí proti ODS v opozici a udělám všechno pro to, abyste v příštích volbách nezmítli! (Potlesk KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Rath. Nevím, zda s faktickou nebo s řádnou přihláškou. S řádnou přihláškou a to je, kolegyně a kolegové, zatím poslední přihláška. Poté budeme hlasovat.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, pán premiér mě upozornil, že toto je interpelace na něho, nikolivě na ministra Dobeše. Já to samozřejmě vím. Nicméně mě zaujala právě ta informace ministra Dobeše, která zazněla při projednávání této interpelace. A myslím si, že by to mohlo zajímat i pana premiéra, zda jeho ministr byl, či nebyl odposloucháván a případně kým. A taky by pana premiéra podle mě mohlo zajímat, zda Mladá fronta skutečně totálně lže a všechno si vymyslela, což je skutečně úplně nový fenomén.

A jestli se panu premiérovi stýská a chce, abych se ho něco zeptal, tak samozřejmě mohu. Mohu připomenout, že mi neodpověděl na moji interpelaci ohledně platu jeho spolupracovníků, paní Nagyové a dalších, až jsem se musel dočíst v novinách, že je to nějakých 270 tisíc za to, že spolupracovníci pana premiéra dřou jako koně. To je pěkné za takového peníze. A možná by tady pan premiér mohl říci, jestli těch 270 tisíc je stejný výmysl jako ten odposlech v autě pana ministra Dobeše, nebo zda je to skutečně realita. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla poslední přihláška. Já se ptám, zda ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Pokud ne, přistoupíme k hlasování.

Pan poslanec Grebeníček navrhl vyslovit nesouhlas s odpovědí premiéra na jeho písemnou interpelaci. Já vás odhlásím. (Do sálu přicházejí poslanci.) Prosím, abyste se přihlásili znovu hlasovacími kartami, a přistoupíme k hlasování.

Pro přicházející kolegy zopakuji informaci, že budeme hlasovat o návrhu pana poslance Grebeníčka, který navrhuje vyslovit nesouhlas s odpovědí premiéra vlády na jeho písemnou interpelaci.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 60 z přihlášených 96 poslanců pro 51, proti 44. Návrh byl přijat.

Bude ještě kontrolována hlasovací listina, chvíli počkáme. (Po chvilce.) Hlásí se někdo? (Z lavic nalevo zaznívají hlasy: Ne.) Hlásí se někdo z kolegů? Hlásí se. Tak o slovo se hlásí pan poslanec Husák. Nikoliv. (Pouze přecházel od hlasovacího zařízení ke kolegům zcela napravo.) Nikdo se nehlásí a já v tuto chvíli mohu tedy konstatovat, že končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Dříve než k němu přistoupíme, tak vás seznámím s dvěma omluvami. Od 12 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Zemánek a od 11 do 13 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Miroslav Jeník. Tolik k omluvám.

Přistoupíme k následujícím bodu. Tím je

26.

Vládní návrh ústavního zákona o změnách státních hranic s Rakouskou republikou /sněmovní tisk 548/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, aby se pan ministr ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh ústavního zákona o změnách státních hranic s Rakouskou republikou.

Dne 3. listopadu 2011 jsem v Praze s rakouským velvyslancem v České republice podepsal mezinárodní smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o změnách průběhu společných státních hranic. Cílem smlouvy je zohlednění změn souvisejících s vodohospodářským opatřením, jako jsou protipovodňová opatření na řece Dyji realizovaná již v 90. letech minulého století, a nalezení optimálních řešení problémů spojených se správou státních hranic. Tuto smlouvu vám předložím v následujícím bodě dnešního jednání.

Podle článku 11 Ústavy České republiky lze naše státní hranice měnit jen ústavním zákonem. Proto vám v návaznosti na uvedenou mezinárodní smlouvu předkládám vládní návrh ústavního zákona o změnách státních hranic s Rakouskou republikou, který představuje formu schválení změny státních hranic bezprostředně vyplývající z této smlouvy. Návrh ústavního záko-

na odpovídá z hlediska obsahu i formy ústavním zvyklostem a je v souladu s ústavním pořádkem České republiky i s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

To je úvodem vše. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Jan Hamáček a já mu dávám slovo. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, máme před sebou dva body, které spolu úzce souvisí. Tento ústavní zákon je nezbytný pro to, aby mohla být realizována smlouva, která byla podepsána mezi Českou republikou a Rakouskem o změně státních hranic, tudíž ta debata bude pravděpodobně velmi podobná i v následujícím bodě.

Já tento návrh zákona pokládám za technický a nekonfliktní. Pan ministr vysvětlil, že tím důvodem, proč je potřeba změnit státní hranici, jsou zejména vodohospodářské úpravy na jižní Moravě. Proto nevidím důvodu, proč bychom nemohli tento ústavní zákon v prvním čtení přikázat příslušnému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevíráám obecnou rozpravu a nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, a proto obecnou rozpravu ukončuji.

Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se ptám, zda někdo navrhuje ještě další výbor, který by se tímto zabýval. Žádný návrh není signalizován a my tedy přistoupíme k hlasování.

Hlasovat budeme o návrhu organizačního výboru na přikázání předloženého návrhu k projednání zahraničnímu výboru.

O tomto návrhu zahajují hlasování a ptám se vás, kdo souhlasí s tím, aby návrh byl zahraničnímu výboru přikázán, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 61 z přihlášených 106 poslanců pro 87, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovi, který zřejmě ještě zůstává u stolku zpravodajů, a končím projednávání tohoto bodu v prvním čtení.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

48.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o změnách průběhu společných státních hranic v hraničních úsecích X a XI, jakož i o změnách Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o společných státních hranicích ze dne 21. prosince 1973, ve znění Smlouvy ze dne 26. října 2001, podepsaná dne 3. listopadu 2011 v Praze /sněmovní tisk 561/ - prvé čtení

Jsme v prvním čtení a úvodní slovo přednese ministr vnitra Jan Kubice.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládám vám návrh na ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o změnách průběhu společných státních hranic v hraničních úsecích X a XI, jakož i o změnách Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o společných státních hranicích.

Smlouva má dvě části. První část se týká změny průběhu státních hranic v důsledku výstavby pravobřežní hráze a průkopů na řece Dyji. Druhá část řeší praktické problémy související se správou státních hranic a zároveň přizpůsobuje text smlouvy současnému stavu po vstupu České republiky do Evropské unie a přistoupení k takzvanému schengenskému prostoru. Změna v průběhu státních hranic bude znamenat ve svém důsledku výměnu oddělených ploch území, jejichž velikosti budou vzájemně vyrovnané.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jan Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já už bych jenom odkázal na vystoupení jak pana ministra, tak své v předchozím bodu. Jak jsem avizoval, ty věci jsou propojeny, a tudíž doporučuji, aby se smlouvou zabýval zahraniční výbor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemná přihláška zde není žádná. Nevidím, že by se někdo hlásil do rozpravy z místa. Proto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se ptám, zda někdo navrhuje další výbor. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o návrhu organizačního výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán zahraničnímu výboru k projednání. Kdo je pro, stiskněte prosím tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 62, z přihlášených 112 pro 91, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím jeho projednávání v tomto čtení.

Než přistoupíme k dalšímu bodu, tak vás seznámím s omluvami pana poslance Jaroslava Ečka. Ten se omlouvá 2. února, to je dnes, z pracovních důvodů od 12 do 19 hodin a 3. února se omlouvá od 9 do 10 hodin.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

51.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti boje proti trestné činnosti, podepsaná dne 8. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 566/ - první čtení

Opět prosím ministra vnitra, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, účelem předkládané smlouvy je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi. Smlouva obsahuje standardní ustanovení o rozsahu a formách spolupráce v orgánech příslušných k jejímu provádění, náležitostech žádostí o spolupráci, možnostech odmítnutí spolupráce, možnostech

vyslání styčných důstojníků, předávání a ochraně osobních údajů a utajovaných informací a hrazení nákladů.

Na výslovnou žádost ruské strany je smlouva navenek sjednávána jako mezivládní. Z hlediska vnitrostátního právního řádu jde o smlouvu prezidentské kategorie, k jejíž ratifikaci prezidentem republiky je zapotřebí souhlasu obou komor Parlamentu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Kateřina Konečná.

Protože se zvýšila hladina hluku v sále, tak vás požádám, kolegyně a kolegové, abyste paní zpravodajce umožnili vystoupení v klidu. Děkuji.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, já si myslím, že pan ministr zdůvodnil vše podstatné z této smlouvy. Mým jediným úkolem je navrhnout tuto smlouvu k projednání zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Přihláška písemná zde není žádná. Nevidím nikoho, kdo by chtěl vystoupit a hlásil se z místa, proto obecnou rozpravu končím.

Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Navrhuje někdo další výbor? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu, že tisk projedná zahraniční výbor.

O tomto zahajuji hlasování. Prosím, stiskněte tlačítko ano, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 63 z přihlášených 116 poslanců pro 93, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k projednávání bodu následujícího. Tím je

41.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Jersey
o výměně informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána v Londýně dne 12. července 2011
/sněmovní tisk 471/ - druhé čtení**

Pan ministr financí Miroslav Kalousek je zde přítomen a já prosím, aby se teď ujal slova. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, říkal jsem již při prvním čtení, že za poměrně velký diplomatický úspěch Ministerstva financí v rámci boje proti daňovým únikům pokládám celkem šest smluv, které se podařilo uzavřít s jednotlivými zeměmi, které jsou tak či onak počítány na seznam tzv. tax paradises, daňových rájů. Dohoda s vládou Jersey je jedna z těch šesti.

Já si vás dovoluji požádat o schválení, neboť v okamžiku, kdy tato smlouva bude ratifikována, budou si daňové správy obou dvou zemí radostně praskat informace na své daňové rezidenty, což samozřejmě přispěje k větší vymahatelnosti daní jak v České republice, tak ve státě Jersey. Ale daleko více to zajímá nás.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisky 471/1 a 471/2. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru paní poslankyně Jana Fischerová.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, paní ministřině, kolegyně, kolegové, já zde jenom oznámím, že na 16. schůzi zahraničního výboru dne 8. prosince byl tento sněmovní tisk 471 projednán. Výbor doporučuje Poslanecké sněmovně následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Jersey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 12. července 2011. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní zpravodajko. Nyní poprosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby se ujala slova.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor tuto smlouvu projednal na své 21. schůzi dne 16. listopadu 2011. Přijal k tomu usnesení číslo 199. Dovolte, abych z něho citovala. Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Jersey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 12. července 2011.

Současně mi dovolu, abych navrhla, aby se hlasovalo o usnesení zahraničního výboru jako výboru garančního.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nikdo se do ní nepřihlásil písemně. Vidím, že tomu tak bude i v případě přihlášek ústních. Tuto rozpravu tedy končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Budeme hlasovat o návrhu usnesení zahraničního výboru, jakkoli je faktem, že usnesení obou výborů jsou shodná.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro usnesení zahraničního výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 64 z přihlášených 120 pro 92, proti 1. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

42.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bermud
o výměně informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011
/sněmovní tisk 478/ - druhé čtení**

Slova se opět ujímá ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dohoda s vládou Bermud je z téže problematiky jako předloha, kterou jste schválili před chvílí. Na Bermudách je krásně, takže byste se možná divili, kolik českých daňových rezidentů sídlí na

Bermudách. Nepohlídat si informace o nich by byla věčná škoda. Prosím tedy o schválení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který i tento návrh projednal iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisky číslo 478/1 a 2. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru paní poslankyně Květa Matušovská.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji mi, abych vás seznámila se 145. usnesením zahraničního výboru z 16. schůze dne 8. prosince 2011. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Bermud o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011.“ Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní prosím zpravodajku rozpočtového výboru poslankyni Miloslavu Vostrou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, i touto smlouvou se zabýval na své 21. schůzi 16. listopadu rozpočtový výbor, přijal k ní usnesení číslo 200. Dovolte mi z něho citovat. Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Bermud o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána na Bermudách dne 15. srpna 2011.“

Zároveň opět navrhuji, aby se hlasovalo usnesení zahraničního výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nepřihlásil písemně a nehlásí se ani ústně, z místa. Proto tuto rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 65 z přihlášených 122 poslanců pro 101, proti žádný. Usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

43.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011 /sněmovní tisk 486/ - druhé čtení

Slova se ujmá ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo. Dámy a pánové, dosavadní právní úprava, kterou Česká republika s Dánským královstvím používá v zamezení dvojího zdanění, je z roku 1982. Protože se od té doby politické, ekonomické i sociální poměry přece jenom změnily, pokládáme za nezbytné upravit to zcela novou smlouvou odpovídající 21. století. Já si vás dovoluji požádat o souhlas dříve, než se ty poměry zase vrátí do roku 1982. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Fischerová: Já opět děkuji za slovo. Tento materiál, sněmovní tisk 486, byl opět projednán na 16. jednání zahraničního výboru, bylo to 8. prosince. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011.“

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Jen zopakuji, že usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisky 486/1 a 2. Paní zpravodajka z rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá nás seznámí s usnesením výboru.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, i tuto smlouvu projednal rozpočtový výbor na svém jednání na 21. schůzi dne 16. listopadu 2011, přijal k ní usnesení číslo 201, z kterého cituji: Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu

přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Dánským královstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 25. srpna 2011.“

Opět navrhuji, by se hlasovalo o usnesení zahraničního výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Otevírám rozpravu. Ani v tomto bodě není žádná písemná přihláška ani nevidím nikoho, kdo by chtěl v rozpravě vystoupit a hlásil se z ní místa, a proto tuto rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro návrh, tak jak zde byl zpravodajkou přednesen. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 66 z přihlášených 127 poslanců pro 104, proti žádný. Návrh byl přijat a s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

My budeme pokračovat dalším návrhem. Tím je

44.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob, přijatá v Haagu dne 13. ledna 2000 /sněmovní tisk 506/ - druhé čtení

Já se musím zastavit a konstatovat, že zde mám tisk, který zřejmě bude patřit do jiného pořadu – nebo je tomu tak, že pan ministr se ujme úlohy pana ministra spravedlnosti? Prosím pana ministra Kalouska (stojícího u řečnického stolu), aby mě nepletl a uvolnil prostor, když tam nemá co dělat v tuto chvíli.

Já tedy znovu přednesu návrh, kterým se budeme zabývat. Je to vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodní ochraně dospělých osob, přijatá v Haagu dne 13. ledna 2000, sněmovní tisk 506, druhé čtení.

Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil se blíží k řečnickému stolu a prosím, by se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně odůvodnil tento návrh mezinárodní úmluvy. Mezinárodní úmluva, která upravuje otázku ochrany dospělých osob, zní to na první pohled ne zcela jednoznačně, co obsahuje. Já se pokusím laicky vysvětlit, o co jde.

Jde v zásadě o mezinárodní ochranu osob, které trpí nějakou duševní nebo jinou poruchou a je třeba v jejich případě řešit jejich právní status například tím, že musí být ustanoven opatrovník. Čím dál tím častěji nastávají mezinárodní situace v rámci migrace osob nejen v rámci Evropské unie, ale řekněme celého světa, kdy zkrátka takto postižená osoba se sníženými nebo výrazně omezenými duševními schopnostmi se vyskytuje na území státu, jehož není občanem, a pak je třeba řešit například, jak bude ustanoven opatrovník takové osoby, podle jakého práva, jak bude toto opatrovnícké právo vykonáváno.

Uvedu příklad. Osoba trpící Alzheimerovou chorobou, německý občan, se bude vyskytovat na území České republiky. Otázka zní: Může český soud přidělit takovéto osobě opatrovníka? Bude to činit podle českého, nebo německého práva? Jak bude opatrovnícké právo vykonáváno? To jsou otázky, které, jak vidíte na konkrétním příkladu, jsou velmi důležité, a tyto praktické otázky se skrývají pod odborným názvem mezinárodní ochrana dospělých osob. Jde tedy o osoby, které jsou dospělé, ale které trpí nějakou duševní poruchou a mají většinou sníženou nebo omezenou způsobilost k právním úkonům nebo nesvéprávnost, jak se říká dneska.

Chci říci, že tato mezinárodní úmluva, ke které jsme přistoupili v roce 2009, se sjednává v rámci Haagské konference mezinárodního práva soukromého. Nemá zatím příliš signatářů, ale co je důležité, signatáři jsou sousední země České republiky Německo a Rakousko a také Slovensko. Proto je pro nás podpis a ratifikace této úmluvy důležitá, protože tím nastavíme jasná pravidla pro komunikaci s našimi sousedy při řešení těchto situací, kdy zkrátka jejich občané s duševní nemocí se vyskytují na území České republiky, nebo naopak, duševně postižený Čech s nějakou duševní nemocí se vyskytuje v Německu a nebo v Rakousku.

Jak jsem již v úvodu řekl, co je klíčové – tato úmluva obsahuje tzv. kolizní pravidla, kolizní normy, které poukazují na to, jaký právní řád, jaké právo se použije při řešení určité situace. To znamená smlouva neobsahuje hmotněprávní konkrétní ustanovení, ale říká, jaký právní režim bude zvolen. Primárně zde je řešeno, jaký soud je příslušný ustavit zranitelné osobě opatrovníka, to znamená ty normy upravují příslušnost soudu. Dále je upraveno, podle kterého práva by soud měl postupovat. Je zde také řešeno, zda a za jakých podmínek bude možné rozhodnutí soudu o ustanovení opatrovníka vydané v jednom smluvním státě uznat v jiném smluvním státě. Jinými slovy, německý občan s určitou duševní poruchou bude mít v Německu ustanoveného opatrovníka německým soudem a otázka je, zda toto rozhodnutí německého soudu bude aplikovatelné na území České republiky. A toto všechno má být právě v této mezinárodní úmluvě řešeno. Úmluva dále obecně zavádí jasná pravidla pro spolupráci orgánů smluvních stran za účelem zlepšení komunikace a cirkulace informací.

Jak jsem se snažil, dámy a pánové, tuto velmi odbornou a složitou problematiku přiblížit, tak doufám, že vnímáte nebo cítíte stejně jako já, že tato úmluva je pozitivním krokem ke zlepšení života našich občanů, kteří se ocitnou v zahraničí a bohužel jsou postiženi nějakou duševní chorobou, tak takovýchto osob, které se vyskytnou na našem území. Jak jsem již jednou řekl, touto smlouvou je vázáno Německo, Rakousko a Slovensko, resp. Rakousko a Slovensko dokončují v tuto chvíli ratifikační proces, a proto je pro nás přijetí této smlouvy mimořádně důležité. Jen pro úplnost dodávám, že touto smlouvou je také vázáno Švýcarsko, což je pro Českou republiku také mimořádně důležité.

Dámy a pánové, tolik tedy zdůvodnění obsahu a významu této úmluvy o mezinárodní ochraně dospělých osob a já vás prosím o její podporu, protože, jak jsem se pokoušel vysvětlit, jednoznačně může zefektivnit život našich občanů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti a prosím, aby se úlohy ujal zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Jan Florián. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 506/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji panu ministrovi za představení této úmluvy. Dovoluji si připomenout, že úmluva byla podepsána v době, kdy Česká republika předsedala Evropské unii, v březnu roku 2009. Ratifikace úmluvy byla odložena z důvodu potřeba vyjasnit otázku určení ústředního orgánu dle čl. 28 odst. 1 úmluvy a zajistit případné změny v právním řádu České republiky. Jednání se vedla mezi spolugestorem úmluvy Ministerstvem práce a sociálních věcí a dotčeným Ministerstvem zdravotnictví. Byla zvolena varianta, kdy se role ústředního orgánu ujalo Ministerstvo spravedlnosti, protože toto řešení nebude vyžadovat legislativní změny v právním řádu České republiky.

Ratifikací této úmluvy se zapojíme do mezinárodní spolupráce v oblasti ochrany dospělých osob a vytvoříme tak předpoklady pro ochranu zájmů zranitelných dospělých českých občanů a respektování jejich důstojnosti i ve smluvních státech úmluvy.

Senát tuto úmluvu projednal 11. ledna na své 15. schůzi a dal souhlas k její ratifikaci.

Zahraniční výbor projednal tento tisk na své 16. schůzi 18. prosince a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Úmluvy o mezinárodní ochraně dospělých osob, přijaté v Haagu dne 13. ledna 2000, s tím, že v okamžiku ratifikace bude učiněna výhrada. V souladu s čl. 56 úmluvy

Česká republika činí výhradu, již umožňuje v čl. 51 odst. 2 úmluvy, a pro překlady sdělení zasílaných ústřednímu nebo jinému orgánu České republiky vylučuje možnost použití francouzského jazyka.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost a podporu při schválení této úmluvy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Není do ní žádná přihláška písemná, ani nevidím někoho, že by se hlásil do rozpravy z místa, rozpravu tedy zároveň ukončuji.

Přikročíme k hlasování o usnesení, tak jak zde bylo předneseno v návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? V hlasování číslo 67 z přihlášených 131 poslance pro 93, proti žádný. Návrh usnesení byl přijat, byl s ním vysloven souhlas.

Já děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji, končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu, kterým je

45.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
vládou České republiky a vládou Barbadosu
o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru
daní z příjmu, která byla podepsána v Bridgetownu dne 26. října 2011
/sněmovní tisk 542/ - první čtení

Nyní má slovo pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedající, dámy a pánové, já pevně doufám, že za přednesení této žádosti mě pan ministr Pospíšil nezahrne do předmětu předcházejícího bodu, který předkládal. Smlouva s Barbadosem je vážně důležitá a já vás opravdu prosím, abyste ji schválili.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec David Vodrážka.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, možné dvojí zdanění způsobené kolizí daňových zákonů dvou zemí je nežádoucím jevem s negativním hospodářským vlivem. Prokazatelně totiž snižuje různé příjmy, které fyzickým i právnickým osobám jednoho státu plynou ze státu druhého. Navrhovaná smlouva zvyšuje právní jistotu případných investorů obou států a zároveň nebude mít žádný přímý dopad na rozpočet České republiky. Navrhuji tedy její přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ani v tomto případě zde není žádná písemná přihláška a nevidím nikoho, že by se do této rozpravy chtěl hlásit z místa. Proto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se ptám, zda někdo má ještě další jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme proto k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 z přihlášených 132 poslanců pro 95, proti žádný, návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, ukončit projednávání tomuto bodu, poděkovat panu zpravodaji a poděkovat panu ministři financí.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Pánové, kterým jsem již poděkovala, mohou opustit stolec zpravodajů. Děkuji. My se budeme zabývat následujícím návrhem, kterým je

46.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
vládou České republiky a vládou Republiky Uzbekistán
o leteckých službách
/sněmovní tisk 545/ - první čtení**

Prosím ministra dopravy pana Pavla Dobeše, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jedná se o mezinárodní smlouvu, jak už bylo řečeno, v oblasti civilního letectví mezi ČR a republikou Uzbekistán. Vyjednávání probíhalo více než 10 let a bylo ukončeno 8. listopadu 2011 v Taškentu. V současné době mezi ČSA operují, realizují pravidelnou leteckou dopravu mezi ČR a Uzbekistánem na lince Praha–Taškent a i z toho důvodu je brzké sjednání předmetné dohody velmi důležité, Proto prosím o podporu tohoto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj zahraničního výboru pro první čtení poslanec Jan Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, toto je opravdu důležitá smlouva, protože na rozdíl od jiných smluv tohoto typu, které procházejí ratifikací v této Sněmovně, nicméně neexistuje letecké spojení mezi smluvními stranami těchto smluv, tak zde takovéto spojení existuje. Ono mimochodem to, že se o té smlouvě vyjednávalo 10 let, tak to, že vyjednávání byla zintenzivněna, souvisí právě s tím, že ČSA se rozhodly operovat přímou linku Praha–Taškent a i ve své strategii mají rozvoj linek operovaných na východ od nás jako prioritní. Takže je dobře, že ta jednání byla dokončena řádně.

Jedná se o smlouvu víceméně standardní, obdobného typu, jako v Poslanecké sněmovně pravidelně schvalujeme, a já bych doporučil přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Není zde žádná písemná přihláška, nevidím žádný signál k přihlášce z místa, proto rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se ptám, zda někdo navrhuje jiný výbor. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 69 z přihlášených 131 poslance pro 94, proti žádný, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Přistoupíme k následujícímu bodu, kde předkladatelem, úvodní slovo

má přednést předseda vlády pan Petr Nečas. Mám informaci, že pan předseda vlády je v budově, a prosím, pokud nás slyší, aby byl tak laskav a dostavil se do sněmovny, protože na svém mobilu není dostupný. Pokusím se tedy zahájit tento bod s nadějí, že pan předseda vlády mě slyší a již se blíží chodbami.

Zahajuji bod

47.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
Českou republikou a Estonskou republikou
o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací,
podepsaná v Bruselu dne 12. října 2011
/sněmovní tisk 554/ - první čtení**

Jak jsem již avizovala, nyní bych ráda požádala o to, aby se slova ujal předseda vlády Petr Nečas. Dostávám signál, že pan předseda vlády se blíží...

Pane premiére, řečníště je vaše. Jsme v projednávání smlouvy mezi ČR a Estonskou republikou. Slovo má předseda vlády Petr Nečas. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v červenci 2003 byla v Tallinnu podepsána bezpečnostní dohoda o vzájemné ochraně utajovaných skutečností mezi vládou České republiky a vládou Estonské republiky. Tato bezpečnostní dohoda však již nyní nereflektuje zásadní změny v mezinárodněpolitickém dění, jako je například vstup...

Pardon. Omlouvám se, utíkal jsem, takže jsem měl atletickou vložku. Takže tolik můj přerývaný projev. Omlouvám se sněmovně.

... jako je např. vstup Estonska do NATO v roce 2004 či změna národních legislativ, a proto se oba státy dohodly na sjednání nové smlouvy. Sjednání nové smlouvy o utajovaných informacích se jeví vhodné pro obě strany a výhodné z několika důvodů: Oba státy jsou členskými zeměmi jak NATO, tak EU. Členství v těchto organizacích s sebou přináší spolupráci v oblasti bezpečnosti. Tato spolupráce je podmíněna nejen výměnou utajovaných informací, ale i utajovaných informací na národní úrovni.

Vstupem Smlouvy mezi Českou republikou a Estonskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací v platnost se ukončuje platnost výše zmíněné bezpečnostní dohody.

Předkládaná smlouva je standardní smlouvou o ochraně utajovaných

informací, která upravuje zejména následující instituty: rovnocennost stupňů utajení, podmínky přístupu k utajovaným informacím a nakládání s nimi, předávání utajovaných informací, uznávání bezpečnostních oprávnění, spolupráce mezi bezpečnostními úřady obou zemí, režim utajovaných smluv, režim návštěv vyžadujících přístup k utajovaným informacím.

Smlouva byla podepsána v Bruselu dne 12. října 2011 ředitelem NBÚ Ing. Dušanem Navrátilem a ředitelem NBÚ Estonska Mártem Kraftem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Renáta Witoszová. Prosím.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den, děkuji. Děkuji panu předsedovi vlády za informace o této smlouvě mezi Estonskem a Českou republikou. Chtěla bych pouze dodat, že vztahy mezi námi a Estonskem jsou dobré, smlouva je výhodná pro obě strany, a mně nezbývá než dodat, že navrhuji k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nyní do ní žádná písemná přihláška, nevidím ani nikoho, že by se hlásil z místa. Končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. K tomu se zde přihlásila i paní zpravodajka. Ptám se vás, zda někdo navrhuje další výbor. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s projednáním v zahraničním výboru. Prosím, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 70 z přihlášených 133 poslanců pro 104 poslanců, proti 1, návrh byl přijat. Mohu konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Paní poslankyně Lesenské se zeptám – jedná se o omyl.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

49.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
Českou republikou a Moldavskou republikou
o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 29. listopadu 2011
/sněmovní tisk 562/ - první čtení**

Slovo nyní má pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, smlouva s Moldavskem navazuje na úsilí České republiky zabezpečit dvoustranné smluvní vztahy po rozpadu Sovětského svazu. Smlouva s Moldavskem se omezuje pouze na oblast důchodů, protože větší šíří těch závazků, například v nemocenském, v podporách v nezaměstnanosti atd., se nepodařilo vyjednat. To znamená, ta smlouva je omezena pouze na oblast důchodů. V této oblasti je smlouva standardní, to znamená, že přiznává občanům jedné nebo druhé země možnost přiznání dílčího důchodu z jedné nebo druhé země, ale společně se vypočítává nárok na vznik důchodu. Z tohoto důvodu doporučuji podpoření tohoto návrhu a propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení. Je jím pan poslanec David Vodrážka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, předkládaná úprava stanovuje přesná pravidla pro koordinaci národních systémů sociálního zabezpečení, což je významný prostředek úspěšné ekonomické spolupráce. Vzájemné vztahy mezi Českou republikou a Moldavskem ve sféře sociálního zabezpečení nejsou zatím smluvně zabezpečeny, ačkoli se země se dostává do popředí ekonomických zájmů České republiky.

Smlouva je standardním textem plně respektujícím veškeré mezinárodně uznávané principy. Navrhuji tedy přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a nevidím, že by se někdo hlásil z místa, proto tuto rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje, aby předložený návrh projednal výbor zahraniční. Totéž nám navrhuje pan zpravodaj.

O tomto návrhu zahájím nyní hlasování.

Toto hlasování zahájuji. Ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 71 z přihlášených 135 poslanců pro 102, proti žádný. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání tohoto bodu a přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

50.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi
vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky, který upravuje
Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru
daní z příjmu a z majetku, podepsaná v Praze dne 8. prosince 2011
/sněmovní tisk 565/ - první čtení**

Slova se ujímá ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedající, dámy a pánové, jde o další díl dlouhého seriálu protokolů, které uzavíráme se zeměmi, kde jsme smlouvy proti dvojímu zdanění uzavřeli před naším vstupem do Evropské unie. Asociační dohoda nás váže povinností upravit smlouvy dvojího zdanění podle práva Evropské unie. Uzbekistán nám vyhověl, tento protokol to upravuje. Prosím o ratifikaci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní se slova ujme zpravodaj pro první čtení pan poslanec David Vodrážka. Prosím.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, pan ministr zde vysvětlil, o co se v této smlouvě jedná. Já navrhuji její přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Ani v tomto případě zde není žádná písemná přihláška ani nevidím, že by se někdo hlásil z místa, a proto tu-

to obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nikdo další výbor nenavrhuje.

Já zahajuji hlasování o návrhu přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 72 z přihlášených 137 poslanců pro 111, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

52.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 8. prosince 2011 /sněmovní tisk 567/ - první čtení

Úvodní slovo přednese ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, uzavření smlouvy s Ruskou federací v této oblasti považuji za poměrně velký úspěch, protože to vyjednávání probíhalo více než 10 let. My jsme byli v minulosti účastní smlouvy se Svazem sovětských socialistických republik z roku 1959. Tato smlouva platila až do konce roku 2008 a my jsme nakonec byli nuceni vypovědět, aby vůbec byla šance uzavřít novou smlouvu. V minulých měsících při příležitosti návštěvy ruského prezidenta byla podepsána nová smlouva, která je standardního charakteru, a já doporučuji její propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Gabriela Pecková.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Já bych jenom doplnila, že pro výraznou odlišnost obou systémů tato smlouva nepostihuje oblast zdravotnictví a dávek v

nezaměstnanosti. Jinak všechny tyto smlouvy mají větší či menší dopad na státní rozpočet. Dá se předpokládat, že kolem roku 2040 bude nápor žádostí o český důchod, nicméně náklady budou odpovídat odvedenému pojistnému. To jenom na doplnění. Jinak bych doporučila přikázat k projednání zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Není zde žádná písemná přihláška, nevidím ani zájem o přihlášku z místa, obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázání předloženému návrhu k projednání výboru zahraničnímu. Nikdo nemá jiný návrh, proto přistoupíme k hlasování.

Toto hlasování zahajuji a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 73 z přihlášených 137 poslanců pro 104, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

53.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011 /sněmovní tisk 571/ - první čtení

Slova se ujímá opět ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Již jsem o tom hovořil v souvislosti s předcházejícími body. Toto je další z oněch relativních úspěchů, kde se nám podařilo uzavřít dohodu o výměně informací s takzvanými daňovými ráji. Budete-li souhlasit, v tomto případě několik bývalých funkcionářů ústředního výboru Socialistického svazu mládeže se bude muset přeregistrovat někam jinam. V San Marinu už nebude bezpečno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec David Vodrážka.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, tato smlouva odráží trend současného vývoje spolupráce v oblasti takzvaných daňových rájů, kdy se mezinárodní prioritou stal boj proti nekalým praktikám, a s ním spojené zvyšování efektivnosti spolupráce v daňových otázkách. Schválení dokumentu je v zájmu České republiky, neboť se jím získá účinný nástroj pro daňovou správu a snižování daňových úniků. Navrhuji přikázání tohoto tisku zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ani zde není žádná písemná přihláška ani neregistruji ústní zájem, proto obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Totéž navrhoval pan zpravodaj.

Zahajuji tedy hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 74 z přihlášených 138 poslanců pro 110, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, a ukončuji projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Je jím

24.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 543/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 543/1. Nyní žádám, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si ve stručnosti uvést tento návrh zákona, protože se nejedná o nikterak sáhodlouhou změnu právního řádu, respektive zákona o odpovědnosti státu za škodu způsobenou výkonem

veřejné moci a nesprávným úředním postupem, leč alespoň tedy principiálně bych chtěl uvést, o čem konkrétně v této normě jde.

V současné době, pokud zaměstnanec způsobí svému zaměstnavateli škodu, je povinen podle zákoníku práce mu tuto škodu, pokud byla způsobena zaviněním zaměstnance, uhradit. V případě, kdy tuto škodu státu způsobí úředník nebo úřední osoba, která se podílela na vydání nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, zákon o odpovědnosti státu č. 82/1998 Sb. stanoví princip, podle kterého stát může požadovat náhradu škody po těch, kdo se svým zaviněním jednáním dopustili právě takového výkonu veřejné moci, které vyústilo ve vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu. Právě slova „může požadovat“ působí jistě interpretační nejasnosti, zda je povinen stát takto postupovat, či nikoliv, to znamená, zda je povinností státu po úřednících vymáhat škodu, kterou způsobí svým zaviněným jednáním, pochybením. Ze statistik, které jsou v rámci různých organizací činěny na ústředních orgánech státní správy, vyplývá, že právě slovíčko „může požadovat“, nebo toto sousloví, spíše působí opačně, to znamená, že stát v zásadě nepožaduje. Podle občanského sdružení Oživení ve zkoumaných případech z možných 100 % byla tato škoda vymáhána pouze v jednotkách procent, a to de facto pouze u případů trestné činnosti úředníků.

Já se domnívám, že je vhodné, aby bylo postaveno naroveň – i se svými kolegy spolupředkladateli panem poslancem Gazdíkem a Laudátem –, aby se tento princip jakéhosi nenárokového vymáhání škody po úřednících osobách, pokud se jí dopustily svým zaviněným, aby se otočil na nárokové vymáhání této škody úplně stejně, jak je to v případě zaměstnavatelského práva, to znamená, kdy zaměstnanci odpovídají za škodu způsobenou svému zaměstnavateli a je jejich povinností takovou škodu uhradit; pokud samozřejmě ji zaměstnavatel nebude požadovat, je to jeho svobodné rozhodnutí. Domnívám se, že na úseku veřejné správy státu není možné, aby stát, pokud jsou splněny podmínky pro vymáhání škody, takto nepostupoval. To, že tak doposud nečiní, je tedy důvodem pro to, abychom jaksi zpřísnili znění zákona podle našeho návrhu, aby možnost vymáhat tuto škodu byla změněna na povinnost a zásadovost vymáhání takovéto škody.

Samozřejmě mohou existovat situace, kdy vymáhání této škody může být v rozporu s principy řekněme jakési přiměřenosti hlediska ochrany i zaměstnanců, to znamená úředníků, pokud oni postupovali způsobem, který jim nelze klást za vinu, že potom došlo k vydání nezákonného rozhodnutí. Situace jsou mnohoznačné, je jich celé spektrum a popsat je v obecné normě je velmi složité. My se snažíme o konstrukci právě demonstrativního výčtu určité výjimky z pravidla, kdy stát nebude muset po takovémto úředníkovi tuto škodu vymáhat. Je ovšem značně složité postihnout všechny případy v obecné normě, tudíž si ani neklademe za cíl tímto

způsobem takto definovat tuto hypotézu a spíše jdeme nikoliv taxativním výčtem, ale demonstrativním, o jeho šíři lze samozřejmě vést diskusi.

Nyní bych si dovilil dotknout se ještě jednoho tématu. Dnes tuto škodu může stát vymáhat pouze v jednoroční promlčecí lhůtě, kdy velmi často takovouto lhůtu stát nestihne, promešká ji, než dokonce zjistí, kdo se podílel na vzniku této škody, tak tato lhůta uplyne a stát se již nemůže ze zákona pro promlčení svého nároku domáhat. Z tohoto důvodu navrhuje-me posunout tuto promlčecí dobu na obecnou promlčecí dobu tří let. Považujeme to za přiměřené hledisko. Vypořádáváme se v přechodném ustanovení se situací, která by mohla nastat v případě, kdy již promlčecí doba uplynula podle stávajícího znění zákona, ale pokud by ještě plynula podle nového znění zákona, s tím se vypořádáme v přechodném ustanovení.

Pokud jde o stanovisko vlády, musím se přiznat, že jsem ze stanoviska vlády byl poněkud překvapen. Možná že slovy britského sitcomu Jistě, pane premiére, nebo Jistě, pane ministře úředníci opět přesvědčili vládu o tom, že tato norma je nesprávná, že není komplexní a že stávající systém, kdy se po nich vlastně škoda nevymáhá, je správný. Mně je poněkud líto – jsem pořád a doufám, že i na konci svého projevu budu koaličním poslancem –, že úředníci tímto způsobem přesvědčili vládu. Já si myslím, že výhrady, které uvádí vláda ve svém nesouhlasu, jsou víceméně úsměvné, ne-li tedy je ještě více zlehčit. Mohu se vyrovnat se všemi námitkami, které dává vláda. Pokud vláda hovoří o tom, že by chtěla komplexněji upravovat tuto problematiku, tak já chci říci, že jde pouze o změnu principu. Pokud měníme princip z nenárokového na nárokové vymáhání škody s tou výjimkou zvláštních důvodů, které by k tomu mohly vést, tak jistě není argumentem patřičným, že vláda chce tematiku zpracovat komplexněji. Jde pouze o to, aby tento princip byl změněn co nejdříve. Z toho důvodu jsme podali tuto velmi jednoduchou a rychlou novelu.

Pokud jde o právě důvody zvláštního zřetele hodné, to znamená výjimka, kdy by i při přijetí této úpravy nedošlo k vymáhání této škody po úředních osobách, zde jsem se již vyjádřil. Já si myslím, že je vhodné, aby v dalším legislativním procesu, pokud, kolegové a kolegyně, k tomuto legislativnímu posunu svolíte, tak by bylo vhodné, aby bylo diskutováno nad šíří výjimky. Její skutečná legislativní stylizace je velmi obtížná, to jsem se již vyjádřil.

Pokud jde o výjimky, které zde uvádí vláda, např. to, že z objektivních důvodů úředník nemohl například vydat rozhodnutí ve stanovené lhůtě, chci říci, že zde se vláda mylí. Pokud úředník z objektivních důvodů, nikoliv subjektivním zaviněním, neporušil tedy zákon on, ale došlo k porušení zákona na základě objektivních příčin, nelze mu přičítat zavinění, tak v tom případě samozřejmě on není odpovědný podle zákona. Obecně

odpovědnost podle zákona nebo ten regresní nárok je vázán na subjektivní odpovědnost, to znamená subjektivní zavinění.

V neposlední řadě je třeba říci, že přechodné ustanovení, které umožňuje nebo které staví na právní jistotu, že v případě, kdy již došlo k promlčení lhůty na vymáhání škody, tak ani při jeho prodloužení nebude možno takovéto úředníky popohnat k této odpovědnosti. Je to výkladové pravidlo obecně známé a je důležité jej zachovat. Nemůžeme stanovit zpětnou působnost, zpětně prodloužit tuto odpovědnost, pokud již promlčela, i když si myslím, že v některých případech by to samozřejmě bylo záhodno. Ale to by se jednalo o porušení principu právního státu.

Pokud jde o ty případy, u nichž ještě promlčecí doba neuplynula, tam by měla být promlčecí lhůta stanovena již nová. V případě nabytí účinnosti zákona se automaticky prodlouží na tři roky. Jestli vláda namítá, že by toto mělo být uvedeno v přechodném ustanovení, je to možné. Já jsem to sice s kolegy nepovažoval za nutné, nicméně jsme připraveni o této věci diskutovat.

Legislativně technické nedostatky, tak jak je vypočítává vláda, jsou spíše formální povahy. Jestli namísto slovíčka „zákon“ použije zákonodárce „právní předpis“, tak je to asi legislativně technicky nevhodné, ale dá se to odstranit velmi jednoduše v rámci dalšího legislativního procesu.

Z tohoto důvodu si vás, kolegové a kolegyně, dovoluji požádat i jménem svých spolupředkladatelů o posouzení tohoto návrhu a o jeho propuštění do dalšího čtení, kde bychom mohli více diskutovat o tom, jak odstranit případné nedostatky, ty dva, o kterých se zmiňuje především vláda, a jak tedy zejména srovnat postavení úředníků a zaměstnanců na stejnou úroveň, aby byli odpovědní, ledaže jsou výjimečné okolnosti, kdy vyžadovat odpovědnost vůči nim by bylo nepřiměřeně tvrdé.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Josef Novotný mladší. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, pan předkladatel tady v podstatě velmi podrobně vysvětlil smysl té změny zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci. Řekl zde i to stanovisko vlády, které je k tomuto návrhu záporné.

Já jsem si tuto změnu nechal posoudit na Krajském úřadě v Karlových Varech – zda by úředníci v Karlovarském kraji měli problém s touto změnou. Takže po posouzení mohu říci, že neměli. Hodně se tedy

přikláním k názoru pana předkladatele, že asi úředníci vlády mají problém a mají trochu strach z této změny.

Tím bych asi zakončil komentář a přikláním se k tomu, co tady bylo řečeno, to znamená požádal bych vás o to, aby tento návrh, tato změna byla propuštěna do druhého čtení a přikázána výboru pro veřejnou správu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi a otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a ptám se, kdo se hlásí do této rozpravy. Pokud nikdo, tak tuto obecnou rozpravu končím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já se ptám, zda má někdo ještě jiný návrh. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vládo, dámy a pánové, já navrhuji přikázat tento tisk ještě ústavněprávnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pan poslanec Klán navrhuje přikázat projednání ústavněprávnímu výboru. Ještě nějaký další návrh? Není tomu tak. Přistoupíme proto k hlasování.

Budeme hlasovat jako první o návrhu, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 75 z přihlášených 139 poslanců pro 104, proti 6. Návrh byl přijat.

Jako další budeme hlasovat o návrhu pana poslance Klána, aby se návrhem zabýval též výbor ústavněprávní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 z přihlášených 141 poslance pro 108, proti 6. I tento návrh byl přijat.

Já tedy konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výboru ústavněprávnímu, a končím projednávání tohoto návrhu v prvním čtení.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

28.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 563/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr práce a sociálních věcí pan Jaromír Drábek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, u tohoto bodu jednání vás nezdržím dlouho svým úvodním slovem na rozdíl od dalšího bodu jednání.

To, co je předloženo, je skutečně technická novela. V dosavadním znění zákona o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci je totiž ustanovení o úhradě nákladů na správní řízení ve věci akreditace, které se hradí před vlastním zahájením tohoto řízení. Ty poplatky, které tam jsou předepsány, jsou v podstatě nevybíratelné, protože velmi těžko lze před zahájením řízení stanovit, jaké budou náklady na správní řízení ve věci akreditace. Proto tato novela navrhuje převzetí standardního způsobu, jakým jsou vypočítávány správní poplatky, a navrhuje stanovení jednotné výše za jednotlivé úkony při akreditaci dotčených subjektů.

Tolik velmi stručně. Samozřejmě jsem připraven zodpovědět případné jakékoliv dotazy, které se týkají tohoto tématu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj. Ne, prosím. Seznámím vás se skutečností, že pan poslanec Miroslav Jeník je omluven, není zde přítomen, a navrhuje se, aby se jeho úlohy ujal jako zpravodaj pan poslanec Jan Čechlovský. O této změně se musí Sněmovna vyjádřit hlasováním.

Dám hlasovat tedy o změně v osobě zpravodaje. Pan poslanec Čechlovský místo pana poslance Jeníka.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s touto změnou v osobě zpravodaje, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 z přihlášených 142 poslanců pro 110, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní tedy prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážená paní místopředsedkyně, vládě, ctěná Sněmovno, děkuji vám za důvěru. Za to vás na oplátku nezdržím ani já. Protože se jedná v zásadě o technickou novelu, považuji úvodní zprávu pana ministra za dostatečnou. Přimlouvám se z tohoto místa pouze za propuštění do dalšího čtení a přikázání výboru pro sociální politiku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní je do této chvíle jedna přihláška, a to přihláška pana poslance Miroslava Opálky, kterému teď dávám slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, posláním vládního návrhu je nahradit nerealizovatelné ustanovení o úhradě nákladů pro dotčené podnikající fyzické a právnické osoby na správní řízení ve věci akreditací novou právní úpravou a v ní stanovit, že za tuto činnost budou požadovány stanovené konkrétní poplatky. Ze stávající právní úpravy akreditací jiných ministerstev a ze zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, je zřejmé, že podobná správní řízení a akreditace ostatní ministerstva zpoplatnila.

Poslanecký klub KSČM nemá s tímto řešením téměř žádný problém, zejména když zpoplatnění správního řízení bylo ministerstvem se všemi dotčenými osobami předem projednáno. Dovolte mi ale jednu poznámku, která s legislativním procesem a chováním Poslanecké sněmovny souvisí. Nechápu proto, proč i u takovýchto nekonfliktních předloh trvají zástupci ODS na půdě organizačního výboru na dle mého názoru diskriminačním postoji, že vládní návrhy mohou na půdě Poslanecké sněmovny zpravodávat pouze zástupci koalice. Jak pak toto zpravodajství vypadá, jsme před chvílkou viděli. Nejde jen o jednání a usnadnění si legislativního procesu vstřícností zpravodaje. Ale jestliže koalice přebírá stoprocentní zodpovědnost za tento legislativní proces, pak na druhé straně nesmí na tiskových konferencích hledat výmluvy a svalovat vinu na někoho jiného, třeba na kolektiv výboru pro sociální politiku, tak jak se tomu stalo včera.

Ale k meritě věci. Akreditační řízení si vyžaduje práci několika zaměstnanců správního úřadu, a proto je zcela odůvodněné, že předmět správního řízení bude zpoplatněn. Ministerstvo mělo v zákonu zmocnění stanovovat náklady řízení, ale v nedostatečné právní úpravě nebyla obsažena kritéria, na základě kterých by ministerstvo určovalo jejich výši. Stát tedy tímto způsobem dotoval privátní sektor. Nové správní poplatky jsou te-

dy navrženy ve výši, která je srovnatelná se zpoplatněním obdobných správních řízení u jiných správních úřadů.

Pokud jde o podnikatelskou sféru, bude sice zatížena správním poplatkem, je však nutno konstatovat, že i akreditované osoby samy zpoplatňují provedení svých zkoušek, to je ověřování odborné způsobilosti fyzických osob. Předpokládáný dopad navrhované změny na podnikatelskou sféru odhaduje vláda ve výši asi 200 tisíc korun v prvním roce činnosti s tím, že v dalších letech se tato částka úměrně bude snižovat. Tento správní poplatek se logicky stává příjmem státního rozpočtu.

Jedná se v podstatě, jak zde zdůraznil pan ministr, o legislativně technickou úpravu. Já bych spíš řekl, že jde o opravu zákona a jeho zpřesnění.

Není to však jediný problém, který je s tímto zákonem spojen. Potřebné je uvést do souladu tento zákon například se stavebním zákonem, který rovněž Sněmovna projednává pod jiným číslem sněmovního tisku, což požadují zejména dotčené zájmové skupiny. Předložený návrh se však touto problematikou vůbec nezabývá. Proto lze očekávat další novelu zákona 309, ale i vyhlášky 174, zřejmě později. Již několikrát jsem na půdě Poslanecké sněmovny upozorňoval, že se vracíme k některým zákonům několikrát ročně. Anebo je jiná varianta, že ministerstvo má již připraven poslanecký návrh pozměňovacího návrhu bez legislativního procesu, kterému je vláda povinována.

Chci na to upozornit jenom proto, že když už tento zákon byl otevřen, předpokládal bych, že problémy, které s ním jsou spojeny, budou vyřešeny všechny. Přesto i přes tyto nedostatky konstatuji, tak jak bylo už řečeno, že poslanecký klub KSČM tuto verzi podporuje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, mohu tedy obecnou rozpravu ukončit a budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Já se ptám, zda někdo má ještě jiný, další návrh. Není tomu tak a já zahajuji hlasování o tomto návrhu, jak byl přednesen.

Kdo je pro, aby se předloženým návrhem zabýval výbor pro sociální politiku? Kdo je proti?

V hlasování číslo 78 z přihlášených 142 poslanců pro 102, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku, a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb.,
o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 564/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už jsem avizoval v minulém bodu, tento bod bude mnohem složitější, protože to v žádném případě není technická nebo drobná novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Navrhovaná právní úprava se pokouší řešit nedostatky současného systému péče o ohrožené děti v České republice. Nedostatky spočívají především v nedůsledné ochraně práv dětí, zejména upřednostňování ústavní péče před péčí v náhradním rodinném prostředí. V případech, kdy z jakýchkoli důvodů dítě nemůže být vychovááno v rodině, měla by být náhradní rodinná péče prvořadým řešením situace dítěte. Institucionální výchova může být východiskem jen tehdy, pokud bude vyhodnocena jako nejlepší postup v zájmu dítěte.

Podnětem pro změnu dosavadní právní úpravy se stala především opakovaná negativní hodnocení České republiky při naplňování závazků plynoucích z Úmluvy o právech dítěte ze strany Výboru OSN pro práva dítěte v letech 2003 a 2011. Návrh zákona také reaguje na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva a na nálezy Ústavního soudu České republiky související s ochranou práv dětí. Předloženou změnu právní úpravy ochrany práv dětí je třeba také vnímat v kontextu procesu transformace systému péče o ohrožené děti, který v České republice probíhá již několik let.

Cílem novely, kterou máte před sebou, je především vytvoření zákonných podmínek pro systematickou práci s rodinami. Především je potřeba vynaložit maximální úsilí na to, aby dítě mohlo setrvat ve svém přirozeném rodinném prostředí. Pokud to není možné, pak je potřeba hledat dítěti náhradní rodinné prostředí. Systém tedy bude orientován především na prevenci ohrožení dítěte a na včasná řešení situace, do které se dítě dostává.

Neméně důležité je zkvalitnit a profesionalizovat pěstounskou péči. Ta profesionalizace, to prosím není žádný pejorativní způsob toho, že z něčeho chceme dělat kšeft, tak jak je někdy podsouváno. Jde o to, aby pěstouni, kteří se starají o děti, především o děti zdravotně postižené, měli

dostatečné zázemí, dostatečnou odbornou pomoc, dostatečnou přípravu na převzetí dítěte, vytvořené podmínky pro zřízení podpůrných a odlehčovacích služeb, a to jak pro stávající pěstounské rodiny, tak pro nové pěstouny.

Novela zákona stanovuje také závazné postupy pro činnost orgánů sociálně-právní ochrany dětí. Myslím si, že není příliš nutné zdůvodňovat, proč je tato oblast tak důležitá. V řadě jednotlivých případů došlo k pochybením v této oblasti a je potřeba mnohem lépe formulovat závazné postupy těchto orgánů. Především se tak má stát zavedením standardů kvality práce, institutu sociální kurately, vyhodnocováním situace dítěte a rodiny, případně individuálním plánem ochrany dítěte.

Dovolte mi na závěr uvést, že v souvislosti s rekodifikací občanského zákoníku jsou také navrženy změny zákona o rodině. Navrhovaná úprava je konstruovaná tak, aby do nabytí účinnosti nového občanského zákoníku mohla fungovat samostatně, a po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku byla v souladu s ním.

Účinnost zákona je navrhována od 1. července 2012, a to především s ohledem na naléhavost změn v oblasti sociálně-právní ochrany dětí.

Předložená novela zajistí důslednější ochranu práv dětí, proto bych vás chtěl, kolegyně a kolegové, požádat o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení, kde předpokládám, budeme mít dostatek prostoru pro diskusi o jednotlivých ustanoveních. Proto také předem avizuji, že nebudu navrhovat zkrácení lhůty, protože si myslím, že je potřeba vytvořit dostatečný prostor pro diskusi nad tak závažnou problematikou.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministroví. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Jan Čechlovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Vážená paní místopředsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych navázal na slova pana ministra a ve stručnosti ještě jednou připomněl nebo zdůraznil několik skutečností týkajících se předkládané novely zákona o sociálně-právní ochraně.

V první řadě bych chtěl říci, že se jedná o jeden z dílčích, byť velmi důležitých kroků reformy, nebo také možná transformace systému péče o ohrožené děti. Ke zkvalitnění systému péče o ohrožené děti se přihlásila vláda České republiky ve svém programovém prohlášení, ale ten hlavní důvod, proč je nejen tento zákon předkládán, jsou nedostatečné naplňování mezinárodních závazků naší země, zejména Úmluvy o právech dítěte a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, judikatury

Evropského soudu pro lidská práva i Ústavního nebo Nejvyššího soudu naší republiky, a zjednodušeně řečeno, celá řada nedostatků ve stávajícím systému. V systému, který dnes nezajišťuje důslednou ochranu práv dětí, který neklade důraz na zajištění vývoje dítěte v jeho přirozeném prostředí nebo alespoň v náhradním rodinném prostředí, negarantuje ani neposkytuje dostatečnou síť služeb pro rodiny a práci s rodinami. V systému, který je resortně poměrně hodně roztržštěn, což neumožňuje ani efektivní koordinaci procesů, ani efektivní řízení, konečně ani efektivní vynakládání finančních prostředků. V systému, ve kterém nejsou nastaveny standardy kvality práce, ve kterém nejsou jednotné metodiky sjednocující postupy práce a efektivní ochranu všech dětí, ve kterém se v rámci jednoho typu zařízení či jednoho typu úřadů, dokonce i soudů, můžeme setkat s naprosto rozdílnými přístupy, mnohdy založenými na intuitivních řešeních. V systému, který je charakterizován nejednotným přístupem a postupy při řešení případů a také obtížnou možností přezkumu těchto postupů. Zkrátka v systému, ve kterém nejsou výjimkou dlouhodobě neřešené případy dětí, které jsou nebo mohou být významně ohroženy.

Dovolím si přitom zdůraznit, protože v mediálním i v politickém světě je pravidlem používat zkratky a zjednodušená hesla, že nejde jen o vysoký počet dětí umisťovaných do institucionální péče, protože dosud neexistuje relevantní alternativa, ale také – a vzpomeňte si prosím všichni na některé přetřásané kauzy, které jsou mnohdy jen špičkou ledovce – o děti týrané, zanedbávané nebo ohrožené.

Řekl jsem v úvodu, že se jedná o jeden z kroků, proto pro upřesnění dodávám, a říkal to i pan ministr, že některá dílčí legislativní opatření byla zakomponována do občanského zákoníku nebo zákona o rodině, že vzápětí, dost možná ještě dnes, začneme projednávat zákon o ústavní výchově, který by si měl nejen s tímto zákonem, ale s celým systémem takříkajíc povídat, že vláda na sklonku minulého roku schválila Národní strategii ochrany práv dětí, že se do procesu transformace zapojila celá řada neziskových organizací, že má zájem o spolupráci Justiční akademie, která je pro nás garantem vzdělávání a informovanosti soudců, atd., atd., atd.

Cílem předloženého návrhu je, jak už také řekl ve své úvodní řeči pan ministr Drábek, vytvoření zákonných podmínek pro systematickou práci s rodinami, podmínek pro to, aby mohly děti zůstat pokud možno ve svém rodinném prostředí, případně prostředí náhradním rodinným.

Myslím, že si nikdo v tomto sále nezaslouží sáhodlouhou přednášku, protože alespoň ti, které tato problematika skutečně zajímá a věnují se jí, se seznámili s poměrně obsáhlou důvodovou zprávou. Jsem přesvědčen, že mým úkolem jako zpravodaje je říci vám, co případně v důvodové zprávě není, nebo alespoň shrnout to nejdůležitější. A tak mi dovolte, a-

bych vás informoval o tom, co v návrhu zákona o sociálně-právní ochraně je.

Novela zavádí pevné postupy do práce orgánů sociálně-právní ochrany, zavádí mimo jiné standardy kvality sociálně-právní ochrany, a orgány sociálně-právní ochrany by se tak měly stát první úřední agendou v zemi, která bude na základě standardu kvality pracovat.

Novela klade důraz na systematickou práci s rodinami a dětmi.

Novela vrací pěstounskou péči jejímu původnímu účelu, kterým nemá být často skryté osvojení, ale péče o děti, jejichž rodiče mají zcela nebo částečně zachována rodičovská práva. Novela přichází s pěstounskou péčí na přechodnou dobu, nebo chcete-li, aby to zaznělo, s profesionalizací pěstounství. Novela zvyšuje podporu pěstounů v oblasti hmotného zabezpečení a ze strany odborných služeb. Na druhou stranu ale také klade důraz na vyšší kvalitu péče poskytované pěstouny.

Novela stanovuje pravidla pro činnost osob, které jsou pověřeny k výkonu sociálně-právní ochrany zejména v oblasti zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Považte totiž, že zatímco služby pro všechny ostatní cílové skupiny, kterými mohou být senioři, zdravotně postižení nebo třeba bezdomovci, mají pro svoji činnost stanoveny zákonné mantinely a standardy, paradoxně služby pro tu nejcitlivější skupinu, kterou jsou děti, podobná pravidla prostě stanovená nemají.

Dovolte mi také, abych vás informoval o tom, co v návrhu zákona o sociálně-právní ochraně vůbec není. Novela nenavrhuje rušení kojeneckých ústavů ani jiných ústavních zařízení v gesci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Novela totiž činnost ústavů neřeší. Ano, vytváří předpoklady pro to, aby se děti zbytečně do ústavní péče nedostávaly. Ano, vytváří předpoklady pro to, aby se systém postupně deinstitucionalizoval. Ale to je přece jenom možná v jiném zákoně nebo v dalším kroku.

Jsem si vědom toho, že nejen tato novela zákona, ale i další kroky k transformaci systému péče o ohrožené děti vyvolávají a budou vyvolávat řadu otázek. Jsem si stejně tak vědom toho, že vyvolává i obavy a samozřejmě také nesouhlas, které mohou být dány jiným filozofickým pohledem na celý systém, jiným politickým pohledem na celý systém, obavou o svoji budoucnost při změně systému, také ale nelibostí nad tím, že by na jeho práci měly být kladeny vyšší nároky. Konečně ale všechny důvody i motivy jsou naprosto legitimní.

Jsme na půdě výsostně politické. Některá dílčí témata už byla často diskutována politickými stranami i médii. Jedná se o vládní návrh, a tak logicky očekávám, že v následné rozpravě budou převažovat kolegyně a kolegové z opozičních lavic. Chtěl bych proto na závěr záměrně připomenout jeden výrok, který zazněl loni v listopadu na jedné mezinárodní konferenci v Praze.

Cituji: „Ústavní péče představovala ve své době pokrok, byla reakcí na tehdejší míru vědeckého poznání. To však není statické. Pohled na dítě redukován na biologický objekt je dnes již zastaralý. Nejde o krok před dobou, kdy vznikly ústavy. Jde o vybudování sofistikovaného systému podpory rodin. Problémy nelze řešit izolací nebo shromážděním osob se stejnými problémy na jedno místo. Deinstitutionalizace péče představuje pokrok.“ Někteří z kolegů to vědí, ale pro ty ostatní si dovoluji poznamenat, že autorem výroku je pan dr. Vladimír Špidla, bývalý předseda České strany sociálně demokratické, bývalý ministr práce a sociálních věcí, premiér této země a eurokomisař, mimo jiné s gesci sociálních věcí. To jenom tak na okraj.

Chtěl bych jako zpravodaj tohoto tisku se vši vážností deklarovat, že jsem připraven na seriózní diskusi. Na diskusi, v níž se budeme bavit o obavách a diskutovat o návrzích k nebo proti dílčím pasážím daného zákona. Diskusi, v níž jsme připraveni dále diskutovat například o výši odměn pro prarodiče nebo o výši státního příspěvku pro zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Diskusi, která bude – je-li to ještě tady vůbec v našich silách – věcná. Diskusi, ve které budeme hledat co nejlepší řešení pro děti. Ne pro mě, ne pro pana ministra, ne pro nás tady v sále, ne pro dospělé, ale pro děti.

Děkuji vám uctivě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první v této rozpravě vystoupí pan poslankyně Wenigerová, kterou teď zvu k mikrofonu. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já jsem velmi ráda, že začínáme probírat novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí, protože doposud se toto téma pohybovalo pouze v rovině zastánců a odpůrců rušení kojeneckých ústavů. A o tom tato novela přece vůbec není.

Velkým tématem bude takzvaná profesionální péstounská péče, v našem pojetí péstounská péče na přechodnou dobu. Chtěla bych říci, že tento institut je v našem právním řádu uzákoněn od roku 2006. Ovšem trávám si říci, že do dnešní doby nebyl vůbec využíván. Nebyl využíván z toho důvodu, že o tom skoro nikdo neví. Samozřejmě i zakotvení práce takovýchto péstounů na přechodnou dobu nebylo nijak zakotveno sociálně.

Já věřím, že ať už zastánci, nebo odpůrci této novely, když si ji přečtou, dojdou k závěru, že vlastně všechny péče o ohrožené děti mohou existovat vedle sebe. Budou děti, které půjdou do adopce, a to je, pokud se nevrátí do své vlastní biologické rodiny, pro ně to nejlepší. Pak zde máme v

našem pojetí individuální péstounskou péči vesměs prarodičů a nebo cizí osoby, pak zde máme skupinovou péstounskou péči, kterou známe v podobě velkých rodin, kde jsou děti vlastní a kde jsou děti v péstounské péči, a nebo vesničky SOS.

Čeho já se obávám nebo na co bych chtěla upozornit při té změně péstounské péče na přechodnou dobu, je to, že bude především nutné změnit mentalitu těch, kteří se o péstounskou péči, event. profesionální, budou ucházet. Protože dosavadní zkušenosti vlastně říkají, že péstounská péče, ať už individuální nebo skupinová, je víceméně brána – a to zde říkal kolega Čechlovský – v podstatě jako osvojení, že tyto rodiny nepříliš spolupracují s původní biologickou rodinou. Celá koncepce sociálně-právní ochrany dětí je postavena na práci s biologickou rodinou.

My se díváme v této oblasti trochu do Velké Británie, trochu do Rakouska, trochu do Dánska a trochu do Slovenska. Ve Velké Británii byl první zákon o dětech v novodobé historii přijat v roce 1948, kde vlastně tato péstounská péče profesionální byla zakotvena. Trvalo to zhruba třicet let, než došlo k utlumení ústavní výchovy a děti byly dávány do profesionálních péstounských rodin. Ale profesionální péstounská rodina ve Velké Británii není v té podobě, jak je navržena v našem zákoně, to znamená, že není krátkodobá, ale podle toho, jak to vyžaduje zájem dítěte. V podstatě každá taková rodina ve Velké Británii je připravena přijmout i dítě na přechodnou dobu. U nás tato péstounská péče na přechodnou dobu je limitována třemi roky, což si myslím, že je hodně dlouhá doba, má-li to být péstounská péče na přechodnou dobu.

Já bych zde chtěla upozornit na to, že je to běh na dlouhou trať, protože ve Velké Británii, když zrušili dětské ústavy, docházelo k případům, že se děti vracely z původních péstounských rodin, přecházely do dalších, a kdo se této tematice věnuje, zná jistě bezesporu i dílo pana prof. Dunovského, který uvádí příklady, kdy dítě prošlo třiceti péstounskými rodinami.

Já věřím, že tato debata, jak řekl pan kolega Čechlovský, bude věcná, nebudeme se omezovat na bránění kojeneckých ústavů nebo jednoznačně preferovat profesionální péstounskou péči na přechodnou dobu, když pro ni nebudeme mít vytvořené podmínky. My sice tady máme nějaký program z Evropského sociálního fondu, který se zaměřuje na transformaci, a ten říká, že zhruba do tří let by mělo být 700 těchto péstounských rodin na přechodnou dobu, ale já vás upozorňuji, že vybrat takové lidi bude nesmírně náročné. Musí se připravit, musí se vyškolit, musí být profesionální, musí umět přijmout dítě během 24 hodin. Je to běh na dlouhou trať.

A že dítě patří do rodiny, to je pravda, ale bohužel rodiny někdy selhávají. A na jejich obranu musím říci, že doposud tady docela selhává sociální

práce a soudy. My bychom vůbec nemuseli řešit rozsudky štrasburského soudu pro lidská práva, kdyby takto nerozhodly naše soudy. Pokud má někde začít transformace, tak je to u našeho soudnictví, u naší sociálně-právní ochrany a v preventivní péči s našimi rodinami.

Já se těším na debatu v našich výborech a komisích a věřím, že bude věcná. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni Wenigerové. Zvu k mikrofonu paní poslankyni Martu Semelovou.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, zákon o sociálně-právní ochraně bude mít dopad především na děti a mládež, ale také na zařízení, která o děti, jež se ocitly v ohrožení nebo v situaci, kdy se o ně nemá kdo postarat, pečují. Mám obavy, aby realizace tohoto zákona situaci v mnohém nezhoršila.

Myslím, že někdy zbytečně podléháme radám ze zahraničí, přičemž ti odborníci ani nezjišťují přesně, jak to u nás skutečně funguje, a my si zase neověříme, jak to funguje v těch zemích, které jsou nám dávány za příklad, a jaké to tam má dopady. Podřizujeme se těmto světovým receptům bez ohledu na specifika České republiky a na naše tradice, které daly základ propracovanému a fungujícímu systému péče o ohrožené děti. Měníme něco, aniž bychom nejdříve provedli analýzu našeho systému, toho, co děláme dobře, co má dobré výsledky, a toho, co je potřeba změnit. Navíc bez toho, aby vše bylo náležitě připraveno, a pak se nestačíme divit, co novela zákona způsobila. A není to pouze dnes. Vzpomeňme překotné rušení jeslí a mateřských škol, jejichž kapacity teď, zvláště v některých oblastech, citelně chybí, skvostnou radu, abychom co nejvíc navýšili počty maturantů a vysokoškoláků, přičemž teď máme spoustu pseudoodborníků s bezcenným papírem, nebo změna, která má na svědomí situaci nejen na úřadech práce, ale především v rodinách, které nemají z čeho žít. Těch příkladů by bylo samozřejmě mnohem víc.

Problém je, že rozhodování o důležitých otázkách pobíhá bez ohledu na názory odborníků. Pokud je diskuse vedena, tak nezřídka formálně, kdy představitel ministerstva pouze přednese svou řeč a před samotnou diskusí opustí jednání.

Nyní k některým návrhům obsaženým v předložené novele. Ke značným změnám dochází v pěstounské péči, která se má významně rozšířit se současným omezováním ústavní péče. Nikdo určitě nepochybuje o tom, že by to mohlo být ve prospěch dítěte, ovšem jsou tady velké otazníky. Konkrétně by mě zajímalo, kde chce Ministerstvo práce a sociálních věcí nalézt tolik pěstounů, když o pěstounskou péči je v současnosti minimální zájem. Do roku 2014 bude zapotřebí 500 nových

pěstounských rodin. Například v Praze se však za celý rok přihlásili pouze dva zájemci o pěstounskou péči, ovšem ne na přechodnou dobu, a to je v kojeneckých ústavech, dětských domovech, v dětských domovech se školou, v domovech pro osoby se zdravotním postižením a v diagnostických a výchovných ústavech zhruba 11 tisíc dětí. Kdo se o všechny tyto děti bude starat, když pěstounů je značný nedostatek? Takže opět nepřipravenost. Navíc je jasné, že k pěstounské péči musí být určité předpoklady, morální a odborné kvality, zájem o péči o dítě, vztah k dítěti. Pokud by měla být motivací pouze finanční odměna, tak to asi v pořádku není.

Co se týká odborné přípravy zájemců o tuto péči, je podle mého názoru její rozsah naprosto nedostatečný. Tento týden jsme zde diskutovali zákon o pedagogických pracovnících, jenž reaguje na požadavky škol, které volají po možnosti prostupnosti pedagogů z jednoho stupně na druhý. Tento zákon byl však také zárukou toho, že nedojde k degradaci povolání učitelů toho kterého stupně, kdy k magisterskému studiu je povinnost doplnit si vzdělání na vysoké škole pro daný věk dítěte či aprobaci. V případě pěstounských rodin by bylo potřebné navýšit počet hodin pro proškolení, pro přípravu budoucích pěstounů. Musíme vzít o úvahu, že se jedná o děti s nejrůznějším zdravotním postižením, různá etnika, děti a mládež s poruchami chování, s kriminální minulostí, s agresivními projevy, děti, které běžně užívaly alkohol, drogy, ale také děti týrané a zneužívané. K péči o ně je zapotřebí mít průpravu psychologickou, zdravotnickou a podobně. Proto znovu zdůrazňuji, že bude nutno navýšit rozsah této přípravy tak, jak je po tom voláno i z řad odborníků.

Další věc, o které bych se chtěla v této souvislosti zmínit, je otázka dalšího fungování a budoucnosti zařízení, jako jsou kojenecké ústavy, dětské domovy a další. Informace, které pronikají do médií, vyvolávají značné obavy. Je pravda, a uvedl to kolega Čechlovský ve svém vystoupení i kolegyně Wenigerová, že rušení zařízení, jako jsou dětské domovy a podobně, v novele není. Avšak podle vyjádření ministra Drábka mají být kojenecké ústavy do konce roku 2013 zcela zrušeny a děti by byly umisťovány pouze do péče individuální. Do roku 2016 to má být i u dětí do sedmi let věku. Ministerstvo práce a sociálních věcí prý do té doby vytvoří alternativy pro výchovu dětí v náhradním rodinném prostředí. Samozřejmě, že bychom si všichni přáli, aby žádné dítě nemuselo být umístěno v ústavním zařízení, aby žilo v rodině své, případně náhradní, obklopené láskou svých bližních. Ale v České republice je 34 kojeneckých ústavů, jimiž loni prošlo přes dva tisíce dětí. Rušení těchto zařízení by bylo neuváženým, nesystémovým krokem, který by způsobil chaos a destabilizaci. Ne každé dítě je umísťitelné. Většina dětí v těchto ústavech je nějakým způsobem hendikepována nebo nemocná. V zařízeních převažuje podle statistik při u-

místování dětí zdravotní a zdravotně sociální důvody. V roce 2010 to bylo téměř 55 % všech důvodů umístění. Navíc mají tyto důvody umístění trvale rostoucí trend. Podle průzkumu za období od 1. 1. do 31. 8. 2011 tvoří v těchto zařízeních zdravotní a zdravotně-sociální důvody 74 % všech důvodů k přijetí a pobytu. Pokud by došlo k rušení těchto ústavů a zařízení, hrozí nebezpečí, že mnohé z těchto dětí se zdravotním postižením skončí na akutních lůžkách v nemocnici, které jsou přitom čtyřikrát dražší než péče o dítě v kojeneckém ústavu.

Dalším problémem je už zmiňována pěstounská péče na přechodnou dobu. Nerada bych byla svědkem toho, že u nás docházet k tomu, k čemu dochází v některých zemích, které nám s takovým zápalem radí, co máme dělat. Mám na mysli skutečnost, kdy děti, které střídají různé rodiny pěstounů na přechodnou dobu, je vracejí, když se jim dítě znelíbí. Ty pak nevědí, kam patří, kde mají nějaké zázemí, žijí s pocitem, že je nikdo nemá rád, že nikam a k nikomu nepatří. V tom zářném příkladu Velké Británie procházejí děti ve věku tří let často mnoha pěstounskými rodinami za svůj kratičký život. Z pěstounské péče u nás se už nyní vrací do ústavů až 18 % dětí. Po změnách, které Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje, se tento stav může rapidně zhoršit. Dětské domovy přitom poskytují dětem, které potřebují častou opakovanou péči nebo krátkodobou péči, bezpečné a stabilní prostředí. Dlouhodobé pěstounské rodiny mohou být velmi přijatelným řešením pro děti, u nichž není možná adopce a u nichž se nepočítá s dalšími pokusy o návrat do jejich biologické rodiny.

Jak už jsem uvedla v úvodu, každému dítěti je nejlépe v rodině. Pro to však musí být vytvořeny podmínky, přičemž důraz musí být kladen na prevenci poruch rodiny včetně zabezpečení jejich sociálně-ekonomického fungování. Mnohé rodiny se dnes nacházejí ve velké hmotné nouzi. Nemají práci, žádné příjmy a v té bídě žijí i jejich děti. Podle předložené novely zákona děti nemají být umístovány do ústavů ryze z důvodů chudoby – tak je ale potřeba s tím něco dělat, aby se do té chudoby nedostávaly. Podle Úmluvy o právech dítěte je povinností státu zajistit takové podmínky, aby rodiny mohly normálně fungovat. Reformy, které vládní koalice realizuje, však mnohé naše spoluobčany do této chudoby přímo vrhají. Děti jsou těmi, kdo to pak odnáší nejvíce.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní bude mít slovo paní poslankyně Milada Emmerová jako další přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane ministře, oba páni ministři, kterých

se tato problematika týká, každého z vás do jiného rozsahu. Předložená novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí se zabývá de facto rušením ústavní péče, i když pouze zprostředkovaně, o děti do tří let, což se dle současného stavu týká kojeneckých ústavů a jejich předpokládané likvidace, jak se vyjádřili nejvyšší představitelé Ministerstva práce a sociálních věcí, a to od 1. 1. 2014. Například v deníku Právo 26. srpna loňského roku konstatoval pan ministr Drábek, že kojenecké ústavy budou do konce roku 2013 zrušeny a jsou důvody i finanční, totiž že dítě v ústavu stojí 37 000 korun, v pěstounské péči 10 000 korun. Je avizováno, že budou následovat další legislativní kroky. Věřím, že je tím myšlen i zákon o dětských centrech, což má v plánu Ministerstvo zdravotnictví. Kojenecké ústavy se totiž nepodařilo tím pozměňovacím návrhem, špatně de facto formálně pojatým, převést do gesce Ministerstva práce a sociálních věcí, a proto tedy v tomto návrhu nejsou a nemohou být uváděny. Věřím, že se tedy brzy dočkáme zákona o dětských centrech, a dokonce chci v závěru navrhnout, abychom s projednáváním tohoto zákona o sociálně-právní ochraně dětí vyčkali toho, až bude předložena alternativa současných kojeneckých ústavů. Dětská centra by představovala de facto bývalé kojenecké ústavy, ovšem v určité už transformované podobě, tak jak k ní dochází postupem doby řadu let, ba desetiletí.

To, že nás kritizují různé evropské instituce, jak tady citoval kolega Čechovský, je mi známo. Je jich celá řada, ani je nebudu vyjmenovávat, je to velmi dlouhý odstavec. Ovšem na druhé straně poměry např. v Anglii, odkud ta kritika hlavně pochází, vykazují určité parametry, které by zrovna nebyly pro nás příkladné a které i předpokládáme, že by k nim mohlo dojít, pokud na tento systém bezhlavě přistoupíme.

V Anglii pěstounská péče vévodí, je tam 57 % dětí v pěstounské péči, zatímco ústavní péče je potlačena – pouze 13 %. Jsou to údaje z roku 2010. Ovšem mají nedostatek pěstounů, chybí jich asi 10 000. Roste počet dětí pro pěstounskou péči. V letech 2009 až 2010 narostl počet těchto dětí, jak tvrdí asi 82 % místních úřadů. Časté jsou přesuny mezi pěstouny. Uváděná čísla jsou až neuvěřitelná. Je nemožnost najít vhodné pěstouny, dochází k výměnám vícekrát u dětí pubertálních, které jsou nepochybně možná problémovější než ty mladší. Je nedostatek pěstounů obecně, je velká fluktuace sociálních pracovníků, asi 10 % dětí se stěhuje třikrát i vícekrát za rok od pěstouna k pěstounovi a kolem 1 500 dětí zažilo více než dvacet přesunů. To jsou údaje z roku 2010. Jsou nepříznivé výsledky u dětí, které jsou zařazeny do tohoto systému péče. Dosahují často nižšího vzdělání, v dospělosti vyšší kriminalita, větší výskyt duševních poruch. Samozřejmě jde jednak o možnou predispozici z problémové rodiny, ale podepisuje se na tom i časté střídání pěstounů. Samozřejmě je tam více prosazována péče příbuznými a začíná se preferovat péče v malých ú-

stavních skupinách, kde právě my jsme v současné době do této etapy už dospěli. To je de facto forma oněch dětských center, kde jsou vytvářeny menší skupiny dětí s jednou nebo dvěma třemi tetami, ale s takovou určitou koordinovanou pravidelnou péčí v určitém systému, což výchově dětí nepochybně velmi prospívá. Je tedy třeba konstatovat, že pěstounskou péčí je třeba využívat s obezřetností a jen u dětí, u kterých nepřichází v úvahu osvojení ani návrat do vlastní rodiny.

Chtěla bych ještě podotknout, že výzkumy v Belgii prokázaly, že v roce 2008 tam existovalo 233 pěstounských rodin, 44 % skončilo neúspěchem a děti byly přemístěny jinam.

Z Holandska: Komise Samson zkoumala možnost sexuálního zneužívání těchto dětí v pěstounských rodinách. Tato komise je činná od roku 2010. Během deseti měsíců zjistili 500 případů zneužívání v pěstounských rodinách. Tato péče souvisí často s duševním a tělesným násilím, pachatelé jsou častěji muži a jejich ženy je spíše kryjí. Pěstounská rodina je jmenována jako rizikový faktor pro týrání dětí. Nutnost psychologického zkoumání pěstounů co do psychologické způsobilosti je tady zdůrazňována.

No a konečně v USA je uváděno, že fyzické násilí je v těchto rodinách sedmkrát častější, sexuální čtyřikrát častější.

Nyní se vrátím k poměrům u nás. Co se týká návratu do vlastní rodiny, což považujeme za relativně ideální, i když chci upozornit na to, že jestliže se z nějaké rodiny dítě dostane do ústavní péče, tak je tam situace do jisté míry kritická a samozřejmě není vyloučeno, že tato situace do jisté míry pokračuje nebo že se zopakuje. Ale návrat do vlastní rodiny je relativně častý, i když s ohledem na současnou narůstající nezaměstnanost a nárůst procenta chudoby může být příčinou, že se děti do původních biologických rodin budou dostávat méně. Samozřejmě znovu říkám, když už se rodina uchýlí k tomu, dítě odevzdat do kojeneckého ústavu, ať už za jakýchkoli okolností, anebo to nařídí soud, musí jít o závažný důvod sociální, ekonomický, morální – a ten k dnešku možná i převažuje.

Prožíváme morální úpadek celé společnosti, natožpak u lidí méně vzdělaných, málo uplatnitelných, méně zodpovědných, nemajetných, nezaměstnaných, promiskuitních, s malou sociální inteligencí atd. Pozoruhodný je nárůst těchto debaklů v době, kdy existuje účinná anti-koncepce a nebo i možnost interrupce v situaci, kdy početí dítěte je jakýmsi omylem. Naproti tomu naše chloubka, to je nejnižší kojenecká úmrtnost, je jednou z příčin, proč se často vyskytují zdravotně postižené děti, jejichž pobyt v domácí péči je v některých případech takřka vyloučený. V současné době oplývají lidé menšími sociálními jistotami, z nichž se postupně jedna po druhé může hroutit, a tak žena, která včera porodila do určité bídě, byla před měsíci v jiné situaci a nyní jí mnoho řešení nebývá, takže pak je místo pro dítě v ústavním zařízení. U osamělých žen

s péčí o dítě se dokonce uvádějí prudce stoupající procenta chudoby – až 40 %.

Jak si lze jinak vysvětlit ve světle těchto údajů počínání klíčových lidí na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kteří začali řešit rušení ústavní péče o děti tak, že předem stanovili pevné datum jejich zrušení ke dni 31. 12., a poté teprve rozpoutali reakce odborné i laické veřejnosti? Přitom tento projekt není předem zajištěn rozšířením ambulantních služeb, poraden, dále náležitým počtem odpovědných pěstounů, vyškolených, kterých je nedostatek již nyní, a to i ve vztahu ke zcela zdravým dětem v kojeneckých ústavech. Připadá mi, že toto vše, a i věci nedávno minulé, je výrazem spěchu, že totiž dokud tato vláda existuje a má v parlamentu jasnou převahu, tak že rychle se změny musí nastolit, aby byly rychle schváleny atd. Za každým tímto činem lze vidět i zájem individuální či skupinový, a to například – a to není z mé hlavy, to jsem se dočetla – získání budov těchto bývalých kojeneckých ústavů nebo získání spousty peněz za tzv. výuku těchto pěstounů v obecně prospěšné společnosti, kterou založil pan ředitel dr. Miroslav Macela v roce 2010 a kde je předsedou správní rady. Ano, to vše po proběhlých parlamentních volbách v květnu 2010.

Plán, že výchově pěstounů bude věnováno 42, resp. 72 hodin, opět potvrzuje účelové jednání. Přitom pěstouni ještě nejsou. Chystá se však nákladná kampaň, jejíž počátky můžeme už nyní sledovat. Například počin herečky Pazderkové, která účinkuje ve hře – cituji: – Blbá blondýna, kdy známé osobnosti chovají děťátko, je sice jakoby nevinný, ale tyto fotografie mají apelovat na lidi, kteří např. ztratili zaměstnání, a tedy by bylo asi vhodné se stát pěstounem, s využitím toho, co předpokládá návrh odměn pro tyto lidi v tomto zákonu. Na druhé straně jsem se dočetla v novinách, jak už nyní stávající pěstounka se ohradila proti tomu, že tento plat bude představovat ztrátu ostatních sociálních dávek a že vlastně bude v minusu. Jestli je to pravda, to jsem si já nepočítala, ale jistě se tím bude zabývat Ministerstvo práce a sociálních věcí.

A co argument, že ani pro zdravé děti se dnes pěstounská péče nenajde? To tedy znamená, že se nachytají na tabulku, kde jsou vyčísleny odměny, že to bude jejich hlavní stimul pro toto rozhodnutí, což bych nepovažovala za šťastné a jistě by to asi nedobře dopadlo.

A dále, co se těmi zdravotně postiženými, kterých bývá ze stávajících obyvatel kojeneckých ústavů třetina, ba i více? Nepřevažují však postižení tělesná, ale spíše rizika mentálního poškození u dětí alkoholických, toxikomanek a dále prostitutek s rizikem HIV positivity a přenosu na dítě. Pro tyto děti se stává ústavní péče nejspíše trvalou, neboť slouží jako léčebna pro dlouhodobě nemocné této věkové kategorie. A pokud by snad měly přijít do zdravotnického zařízení, tak potom se tím přispěje k totální devastaci veřejného zdravotního pojištění.

Myslím, že bych mohla pokračovat dál, a mnoho bylo už řečeno přede mnou a jistě i další řečníci se budou tomuto problému věnovat. Já se domnívám, že názor odborníků ze společnosti sociální pediatrie, který obsahuje 8 bodů, by asi zatížil časově tuto Sněmovnu a toto jednání. Proto ho nechám na jednání výborové a pro zájemce je vytisknu. Těším se na tu diskusi, ale především chci znovu upozornit, že bychom měli počkat na návrh zákona o dětských centrech, protože jinak mi toto připadá vytržené z kontextu a málo zodpovědné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk na levé straně sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně, a nyní zvuk mikrofonu pana poslance Antonína Sedla.

Poslanec Antonín Sedla: Vážený pane ministře, vážená kolegyně a kolegové, novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí je předkládána jako součást celkové reformy vedoucí ke zkvalitnění systému péče o ohrožené děti. Podle důvodové zprávy jsou obecnými cíli navrhované právní úpravy: vytvoření podmínek pro zabezpečení výchovy a všestranného rozvoje dítěte v jeho přirozeném rodinném prostředí nebo v náhradním rodinném prostředí, změna orientace systému směrem k prevenci, díky níž odpadne nákladná a v mnoha případech neúčinná práce s dlouhodobě neřešenými problémy, zvýšení kvality systému zavedením standardu kvality a sjednocením postupů sociálně-právní ochrany dětí a osob pověřených k výkonu sociálně-právní ochrany dětí, a také vytvoření alternativ k nadměrnému umísťování dětí do institucionální péče rozvojem a profesionalizací pěstounské péče. S těmito cíli se lze ztotožnit, nicméně řada neziskových organizací, které pracují v sociální ochraně dětí, bje na poplach. Zejména se bojí, že se naopak sociálně-právní ochrana dětí výrazně zhorší.

Česká republika je často kritizována za skutečnost, že je vysoký počet velmi malých dětí umístěných do ústavní péče. Možná že je to pravda, ale na druhou stranu si nemyslím, že krokem ke zlepšení je rušení kojeneckých ústavů či omezení ústavní péče pro děti se zdravotním postižením. Tady je nutno postupovat velmi obezřetně, aby se naopak dopady návrhu zákona neobrátili proti těmto dětem.

Vážená poslankyně, vážení poslanci, dalším problémem, který může vzniknout aplikací návrhu zákona, je nedostatek finančních prostředků na pěstounskou péči. Jistě se shodneme, že podmínky této náročné pěstounské péče jsou již dnes po úsporných opatřeních vlády tristní. Přesto mnohé z připomínek organizací zastřešujících tuto péči nebyly ze strany ministerstva akceptovány. Například pokud by dávka na potřeby dětí byla dostatečně vysoká, pak by se o řadu dětí postarali jejich

prarodiče. Vždyť v evropských státech je finanční zabezpečení pěstounských rodin mnohonásobně vyšší než u nás. Přece nelze donekonečna spoléhat na sponzory pěstounů, aby mohli bezpečně dovést dítě k lékaři nebo aby dětem koupili preparáty či pomůcky, které pojišťovna nehradí.

Existuje ještě nebezpečí, že po mediální kampani, kterou ministerstvo určitě plánuje, dojde k nalákání řady lidí, kteří se dnes ocitli v tíživé finanční situaci, aby do této pěstounské péče šli. Ale až zjistí, že jejich příjem a finanční příspěvek nebude postačovat na tuto pěstounskou péči, pak již dítě nikdo neadoptuje, dítě se nebude moci vrátit do původní rodiny a dojde k psychickým i fyzickým problémům u těchto dětí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, věřím, že při projednávání tohoto návrhu zákona bude mnou nastíněná problematika řešena a že samo ministerstvo zajistí dostatečné finanční prostředky, aby po aplikaci nedošlo k poškození dětí, které by měl zákon chránit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a zvuk mikrofonu paní poslankyni Danu Váhalovou.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, paní předsedající. Jsem z Moravskoslezského kraje, který ve spolupráci s dalšími organizacemi připravil kampaň Dejme dětem rodinu, která vrcholila konferencí o náhradní rodinné a hostitelské péči 22. listopadu 2011. Pro odbornou veřejnost, pro studenty, pro pěstouny, pro širokou veřejnost. Nemůže mě nikdo podezřívát z toho, že bych byla odpůrce pěstounské péče. Naopak. Přesto si ale dovoluji pár takových konkrétních věcí, konkrétních věcí, kterých si všimlo i Ministerstvo práce a sociálních věcí a uvedlo je i ve svém materiálu v roce 2011.

Dovolím si citovat z tohoto materiálu MPSV: Pěstounská péče a další formy péče rodinného typu se nehodí pro všechny děti. Péče rodinného typu sice prospívá většině dětí, ovšem některé starší dívky a chlapci nejsou schopni nebo ochotni žít v jiné rodině. Pro takové mladé lidi by byla vhodná ústavní péče v domovech pro malé skupiny dětí a mladých lidí, přinejmenším na krátkou dobu. Toto téma podrobněji rozebírá první pracovní dokument této série (EveryChild 2011). Platí to pro děti, které v minulosti z pěstounské péče utekly a potřebují přísnější dohled, děti, které potřebují zvláštní lékařskou péči, kterou lze snadněji zajistit v domovech pro malé skupiny dětí, a dospívající mladí lidé, kteří si přejí více samostatnosti. Pěstounská péče nemusí být vhodnou volbou u skupiny sourozenců, kterou je potřeba udržet pohromadě, ani u mladých lidí, kteří se přesouvají z psychiatrických ústavů nebo nápravných zařízení.

Takovýmto dětem a mladým lidem by mohly vyhovovat domovy pro malé skupiny dětí a mladých lidí, kde by žili do chvíle, než by pro ně byla k dispozici podpora rodičů nebo komunity (Barth 2002, EveryChild 2011). Ve Velké Británii bývá důvodem pro umístění starších dětí do domovů pro mladé skupiny dětí časté přesouvání dívek a chlapců k jiným pěstounům. Domovy jim naproti tomu mohou nabídnout stabilnější prostředí.

Dovolím si dále citovat z materiálu MPSV: Systému náhradní péče ve Velké Británii vévodí pěstounská péče s přibližně 57 % dětí oproti pouhým 13 % dětí v ústavní péči (EuroChild 2010). Přestože tento systém je obecně považován za posun k lepšímu od forem ústavní péče, které měly v minulosti na děti nepříznivý vliv, mnozí upozorňují na nedostatky stávajícího systému péče, zejména pak na následující problémy:

1. nedostatek pěstounů – podle odhadů chybí ve Velké Británii 10 000 pěstounů (Hannon a kol. 2010),

2. růst počtu dětí, které potřebují pěstounskou péči – v letech 2009 a 2010 se 82 % místních úřadů v Británii setkala s nárůstem počtu dětí, které potřebují pěstounskou péči, a 58 % místních úřadů prohlašuje, že je pro ně stále obtížnější najít pro děti vhodné pěstouny (Hannon a kol. 2010),

3. časté přesuny mezi pěstouny – k přesunům dětí mezi pěstouny dochází často, a to z různých důvodů, mezi něž patří nemožnost najít pro děti vhodné pěstouny kvůli nedostatkům pěstounů a fluktuaci sociálních pracovníků (Hannon a kol. 2010, Ward a Skuse 2001). S přesuny mezi pěstouny se musejí vypořádávat zejména náctileté děti (Fratter a kol. 1991). Podle odhadů se asi 10 % britských dětí v péči stěhuje třikrát i vícekrát za rok a kolem 1 500 dětí zažilo více než 20 pěstounů (The Times, 23. dubna 2010),

4. nepříznivé výsledky u dětí, které jsou zařazeny do systému péče – děti, které žijí v Británii v náhradní péči, dosahují často nižšího vzdělání, v dospělosti u nich bývá vyšší kriminalita a výskyt duševních poruch u nich hrozí častěji než u dětí z běžné populace (EuroChild 2010). Vysvětlení těchto skutečností se různí. Podle některých jde o důsledky problémů, které děti měly ještě před umístěním do náhradní péče a které systém veřejné péče nebyl schopen zmírnit (Jackson a McParlin 2006). Určitý vliv má v tomto směru zřejmě i časté střídání pěstounů (Biehal a kol. 2011).

Vlivem výše popsaných faktorů se systémy péče poskytované mimo vlastní rodinu dětí blíží ke kritické hranici. Jako možné řešení je stále častěji prosazována péče poskytovaná příbuznými (Bromfield a kol. 2005). Za období pěti let od roku 2003 do roku 2008 se počet dětí v pěstounské péči ve Velké Británii a v Severním Irsku snížil o 7 %, naproti tomu počet dětí v péči příbuzných vzrostl o 6 % z 20 % v roce 2003 na 26 % v roce 2008 (EuroChild 2010). Ozývají se rovněž hlasy volající po uváženíjším využívání

ústavní péče. Některé z nich tvrdí, že v místech, kde se pěstounská péče v současnosti využívá u většiny dětí v péči státu, by mohly být ve větší míře využívány domovy pro malé skupiny dětí (Hannon a kol. 2010).

V Moravskoslezském kraji se rok od roku zvyšuje počet umístěných dětí do pěstounské péče. Nejenom v rámci našeho kraje, ale i v rámci jiných krajů. Přesto bych byla ráda, kdybychom se opravdu zamysleli nad tím, co budeme schvalovat, co budeme projednávat, a budu velmi ráda, když bude pozvána odborná veřejnost i k jednání na výborech.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Vacek a poté budeme už směřovat k ukončení rozpravy. Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, chci vás jako předseda výboru pro sociální politiku Parlamentu České republiky ujistit, že je vážný zájem podrobně projednat novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí, a já z tohoto místa pevně věřím a chci se ujistit, že bude dostatek času ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí na věcné projednání uvedeného návrhu.

Chci znát praktické a faktické dopady novely připravené MPSV na vzniklou situaci. Jsou pro mne také důležitá konkrétní místa dosavadního výkonu a dopady na ně, místa, kde péče o dítě právně i fakticky probíhá. Například v jednom takovémto kojeneckém ústavu bude probíhat také výjezdní zasedání výboru pro sociální politiku, a to ještě v tomto měsíci, a proto na to potřebujeme čas.

Chci předem poděkovat všem, kterým tato problematika není lhostejná a těm, kteří své návrhy v dostatečném předstihu výboru pro sociální politiku doručí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. V tuto chvíli se chci ujistit, že mohu uzavřít obecnou rozpravu. Tuto ukončuji. Ptám se pana ministra. Přeje si vystoupit se závěrečným slovem, poté poprosím pana zpravodaje, aby nás ujistil o tom, zda padly, či nepadly žádné procedurální návrhy. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, chtěl bych poděkovat za diskusi, která se vedla na velmi odborné úrovni. Myslím si, že témata, která tady padla, zejména způsob získávání nových pěstounů, rozsah školení pěstounů, problematika stěhování dětí mezi pěstouny, problematika odměn pěstounů, záležitost problémových dětí, téma péče prostřednictvím

příbuzných, to jsou všechno velmi vážná témata, která je skutečně potřeba diskutovat na odborné úrovni.

Já jsem už na začátku avizoval, že nebudu navrhovat zkrácení lhůty. Myslím, že je potřeba projednat tento materiál v řádné lhůtě, a velmi si vážím toho, že zde nepadl návrh na zamítnutí zákona. Prosím, aby diskuse mezi prvním a druhým čtením byla skutečně za účasti odborníků, abychom došli k co nejlepšímu výsledku v zájmu našich dětí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj nás pravděpodobně pouze ujistí o tom, že není žádný procedurální návrh.

Poslanec Jan Čechlovský: Ano, děkuji pěkně. Pan zpravodaj vás bezesporu ujistí o tom, že skutečně nebyl předložen žádný procedurální návrh.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Budeme se tedy nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Nyní se vás táži, zda někdo má nějaký jiný návrh. Paní poslankyně Semelová a paní poslankyně Navrátilová též. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Já navrhuji ještě přikázání do výboru školského a do výboru pro zdravotnictví.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Školský, zdravotnický. Paní poslankyně Navrátilová. Prosím.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Já se omlouvám paní předsedkyni Langšádlové. Já jsem ji tady totiž v sále neviděla, takže navrhuji přikázání pro stálou komisi pro rodinu a rovné příležitosti.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Tím pravděpodobně odpadá důvod a zájem paní poslankyně Langšádlové též vystoupit s návrhem. Nyní přistoupíme postupně k hlasování. Přivolaala jsem naše kolegy.

Jako první budeme hlasovat návrh organizačního výboru, aby se předloženým návrhem zabýval výbor pro sociální politiku.

O tomto zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 79 z přihlášených 143 poslanců pro 109, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Jako další bude hlasován návrh, aby se předloženým návrhem zabýval výbor školský.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 80 z přihlášených 143 poslanců pro 59, proti 36. Tento návrh nebyl přijat.

Dále podrobíme hlasování návrh, aby se předloženým návrhem zabýval výbor zdravotní.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 81 z přihlášených 143 pro poslanců pro 81, proti 21. Tento návrh byl přijat.

A konečně budeme hlasovat o návrhu, aby se návrhem zabývala komise pro rodinu, jestli to mohu takto stručně označit.

Zahajují hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 82 z přihlášených 143 poslanců pro 104, proti 4. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku, výboru zdravotnickému a komisi pro rodinu. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přerušuji jednání dnešní sněmovny. Budeme pokračovat bodem Ústní interpelace ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vítám vás na odpoledním jednání.

Dalším bodem našeho pořadu jsou

77. Ústní interpelace

Nicméně mám zde ještě další omluvy, takže nejprve přečtu omluvy. Pan ministr Dobeš, ministr školství, mládeže a tělovýchovy, se omlouvá z dnešního jednání mezi 14. a 16. hodinou z důvodu slavnostního jmenování

profesorů v Karolinu za přítomnosti prezidenta republiky. Dále pan ministr Tomáš Chalupa ve čtvrtek 2. února, tedy dnes od 17.30 hodin, z pracovních důvodů. Dále paní poslankyně Lenka Kohoutová od 13.30 hodin dnes z pracovních důvodů.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády, pana premiéra Petra Nečase, člena vlády České republiky, a to v čase od 14.30 hodin do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní předávám již slovo poslanci Bohuslavu Sobotkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Přejí hezké odpoledne.

Dovolte mi, abych se, pane premiére, na vás obrátil s jednoduchým dotazem. Chtěl bych se zeptat, proč ještě nedošlo k odvolání ministra práce a sociálních věcí pana Drábka. Určitě jste si, pane premiére, všiml, že jeho činnost kritizují nejenom zaměstnanci úřadů práce, občané České republiky, opoziční poslanci včetně poslanců sociální demokracie, ale také poslanci vládních stran – ODS a Věcí veřejných. A pan ministr Drábek teď zahájil v posledních hodinách jakousi maskovací ústupovou operaci, že se rozhodl odvolat několik zcela subalterních úředníků a svést na ně své chyby.

Já myslím, že všichni, kdo se zajímají o tu tristní situaci na úřadech práce, tak v tuto chvíli vědí, že ty chyby byly učiněny na politické úrovni, že se tam provedla špatná strategická rozhodnutí, že se věci realizovaly příliš rychle, ve velikém spěchu, nedošlo k proškolení zaměstnanců, nový software nebyl včas k dispozici. A prostě ta klíčová rozhodnutí, která se týkají harmonogramu a realizace celé reformy, tak to je přece věc, za kterou je politicky odpovědný ministr.

Rád bych se tedy zeptal, pane premiére, proč nedošlo k personální výměně v čele tohoto ministerstva, neboť se obávám, že problémy se mohou množit geometrickou řadou. A je potřeba si také uvědomit, že pan Drábek má na starosti nejenom úřady práce, které se teď dostaly do absolutně šílené situace, ve které dvacet let nebyly od svého vzniku, tohle je nejhlubší krize fungování systému, která tady za posledních dvacet let byla, ale pan Drábek má být odpovědný i za realizaci důchodové reformy, to znamená druhý pilíř, který má být zaváděn v příštím roce, a tam už nepůjde o výplatu sociálních dávek, tam už půjde o důchodové nároky na příštích dvacet třicet let a půjde o miliardy korun. Čili je to velká odpovědnost a já se obávám, že pan Drábek není schopen ji zvládnout.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo k odpovědi panu premiérovi. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, nebudu zastírat, že situace, která vznikla na úřadech práce, je velmi komplikovaná. Plyne z několika zásadních věcí.

Za prvé z provádění některých reformních změn, které jsou podle mého hlubokého přesvědčení jednoznačně správné a jdoucí správným směrem, v kombinaci se změnou systému vyplácení sociálních dávek, tzn. s přechodem výplaty dávek, které doposud byly vypláceny obcemi, na úřady práce, což je poměrně zásadní systémová změna, opět musím říci, jdoucí jednoznačně správným směrem.

Tady musím říct ze své pozice bývalého ministra práce a sociálních věcí, že jsem legislativně podobnou změnu nachystal ještě za svého působení, tzn. sjednocení tohoto systému do současného systému úřadů práce.

A třetím krokem, který je kombinován s těmito dvěma, je zavedení nového počítačového systému, nových programů od nového dodavatele. To bylo manažerské rozhodnutí pana ministra Drábka, spojit všechny tyto tři změny do jedné, a předpokládám, že je si vědom těchto problémů, které vznikly na úřadech práce, a že je velmi efektivně a intenzivně řeší.

Nesouhlasím s vámi, že je to největší krize na úřadech práce, respektive ve vyplácení sociálních dávek, za posledních dvacet let. Připomenu jinou podobnou krizi. Nastala v lednu roku 2007, když nekvalitně připravené zákony a nekvalitně připravené procesy i z hlediska přípravy výpočetní techniky při zavedení nových zákonů o hmotné nouzi a o sociálních službách působily prvních pár týdnů až měsíců obecním úřadům, především s rozšířenou působností, obrovské problémy. Když jsem se tehdy, 4. září roku 2006, stal ministrem práce a sociálních věcí, byl jsem naprosto šokován po příchodu na ministerstvo, jak laxně byla tato věc připravená, jak laxně byli proškoleni uživatelé například informačních systémů na obecních úřadech. Do té doby prakticky neproběhlo jedno jediné školení za mého sociálně demokratického předchůdce. Tento systém v podstatě byl doháněn za poslední tři měsíce tím, že byl rozběhnut rozsáhlý systém školení nejenom počítačového, ale vůbec systémového. Přesto první týden roku 2007 v legislativě připravené sociální demokracii, v legislativě, proti které jsem například u zákona o hmotné nouzi jako poslanec hlasoval, kolaboval systém naprosto stabilně prvních několik týdnů, než se podařilo všechny procesy včetně informačních technologií nastavit, protože do té doby to bylo naprosto zanedbané.

Znovu opakuji: Prakticky do září roku 2006 neproběhlo například žádné

školení zaměstnanců obecních úřadů, které se měly připravit na tento systém nové legislativy, to znamená zákona o hmotné nouzi a zákona o sociálních službách. Byla to situace velmi nemilá, velmi nepříjemná. Manažersky jsme ji museli zvládnout během prvních několika týdnů roku 2007. To znamená, když tyto věci nejsou připraveny kvalitně, a když se navíc kombinuje třeba několik změn, tak naprosto logicky se tyto problémy vyskytují.

Já samozřejmě nechci tyto problémy bagatelizovat. Jsem si vědom, že se dotýkají tisíců a tisíců lidí a že především znamenají extrémní pracovní zatížení pracovníků úřadů práce, ke kterým přešli také pracovníci z obecních úřadů. A já bych chtěl touto cestou jako předseda vlády velmi poděkovat všem pracovníkům Úřadu práce České republiky od nejvyšších po poslední přepážku, protože jsem si vědom, za cenu jakých osobních obětí včetně práce přes čas, intenzivního nasazení o sobotách a nedělích oni pracují. Bez nich by bezesporu ta situace byla v podstatě neřešitelná a dramaticky horší.

Předpokládám, a takto i pan ministr Drábek včera informoval vládu a ujistil vládu i mě jako jejího předsedu, že tyto problémy považuje v podstatě za zvládnuté a vyřešené měsícem lednem, že v měsíci únoru budou tyto problémy dramaticky nižší, že už se budou doladovat některé detaily tak, aby tento systém vlastně od února letošního roku běžel již naprosto standardně.

Chci jenom zdůraznit, opět to zopakuji, že to nechci bagatelizovat. Ta věc je vážná, dotýká se klientů úřadů práce, dotýká se také osmi a půl tisíce zaměstnanců úřadů práce, bez jejichž kvalitní a intenzivní práce by nešla zvládnout. Na druhou stranu já těmito problémy nejsem překvapen. Na základě i své osobní zkušenosti jsem něco podobného v podstatě očekával.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec ještě položí doplňující otázku. Prosím, máte prostor.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Pane premiére, já se vás chci zeptat, jestli by těm zaměstnancům, o kterých jste hovořil a kterým určitě patří naše poděkování za to, že udrželi celý systém v chodu, největší radost nakonec neudělalo, kdybyste je zbavil neschopných nadřízených, kteří je do této situace dostali. Mám na mysli pana Drábka, ministra práce, a mám na mysli pana Šišku, náměstka, který měl celý projekt na starosti. (Potlesk z levé strany.) Myslím si, že to by jim určitě pomohlo nejvíce, protože by se do takové situace v budoucnosti nemuseli dostat.

A jestliže vy jste mluvil o tom, že v roce 2007 neproběhlo včas školení, tak vás chci ujistit, že tady školení do 1. ledna neproběhlo vůbec, protože

až někdy do 2. nebo 3. ledna vůbec žádné aplikace nebyly k dispozici.

A já jsem přesvědčen, že vláda tady není od toho, aby dělala na lidech experimenty, a uvědomte si, že řada lidí nemohla zaplatit nájem, že řada lidí si musela půjčovat na potraviny, řada lidí v azylových domech byla odkázána na to, co tam kdo přinese, protože jinak by neměli co jíst. To znamená, že vy jste dostali řadu lidí do velkých problémů, které budou muset ještě v příštích měsících složitě řešit, aby je náhodou někdo nevyhodil z bytu, prostě proto, že ty peníze, se kterými počítali na nájem, jim pan Drábek nebyl schopen poslat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tuto chvíli je ještě prostor pro reakci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já teď nechci hodnotit, co udělá nebo neudělá pracovníkům úřadů práce radost. Já jsem přesvědčen, že jim jde v první řadě o to, aby kvalitně odváděli svoji práci, že jim jde o to, aby měli dobré podmínky pro svoji práci a aby také klienti, občané, kteří pobírají sociální dávky, odcházeli bez stresu, odcházeli s tím, že jejich žádosti jsou vyřízeny v řádném termínu a naprosto v pořádku. Jsem přesvědčený, že drtivě většinu pracovníků úřadů práce záleží právě na tomto. To, že si někdo přeje nebo nepřeje odchod toho nebo onoho, je možné a já mu to brát nechci. A nemyslím si, že je to ten lék.

Znovu opakuji: Včera vláda byla ujištěna, že tyto problémy jsou zvládnuty, že byly vyplaceny prakticky až na pár stovek ojedinělých případů všechny sociální dávky. Problém je v tom, že pravděpodobně některé z nich, a to je pravda, vícekrát, než měly být vyplaceny, to je také problém z opačné strany. Nicméně vláda České republiky i já jako předseda vlády jsme byli ujištěni panem ministrem, že tím toto bouřlivé období zavádění nového systému končí a že z tohoto pohledu měsíc únor a měsíce následující by již měly proběhnout bez nějakého bouřlivého vývoje a v pořádku. Takto naprosto jednoznačně pan ministr vládu České republiky, která se tím speciálně zabývala již podruhé na svém jednání, ujistil a já nemám důvod mít v něj nedůvěru.

Chtěl bych také jednoznačně říci, že si opravdu velmi vážím pracovníků úřadů práce, a opakovaně jim z tohoto místa chci poděkovat, protože bez jejich intenzivní, kvalitní práce by tento problém nebylo možné zvládnout. Já si tohoto jejich obrovského pracovního vypětí nesmírným způsobem vážím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dříve než dám slovo panu poslanci Tejcovi, přečtu ještě jednu omluvu. Omlouvá se pan po-

slanec Josef Novotný mladší z odpolední části dnešního jednání z důvodu pracovních povinností.

Nyní již dávám slovo panu poslanci Tejcovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážený pane předsedo vlády, kolegyně a kolegové, pan premiér Nečas zde několikrát zmínil to, jak lidé na úřadech práce skutečně tvrdě pracovali. Pracovali tak tvrdě díky neschopnosti jeho ministra. Nicméně těmto lidem, o kterých tady hovoříme a kterým děkujeme, snížila tato vláda o 10 % základní plat. A rozhodně ten plat, který měli, nebyl vysoký.

Pan předseda vlády tady hovořil o tom, že je chybou, když se nevyplácejí dávky. Hovořili jsme tady a několikrát jsme poukazovali na to, že lidem nejsou vypláceny ani ty základní dávky a tito lidé se dostávají skutečně do fatálních životních situací, protože si prostě nemají kde půjčit, a pokud si půjčili, tak se mnohdy dostanou do složitých existenčních problémů díky exekucím.

Na druhé straně jsme ale zaznamenali v uplynulých dnech to, že někteří lidé na úrovni náměstků nebo v nejbližším okolí premiéra pobírají opravdu vysoké odměny. Chtěl bych připomenout, že z médií jsme mohli zaznamenat to, že v březnu 2011 byl základní plat vrchní ředitelky sekce kabinetu předsedy vlády 33 590 Kč, k tomu náležely příplatky 49 600 Kč a navíc tato vrchní ředitelka sekce získala odměnu ve výši 190 tisíc korun. My nevíme, za jaké období to je, nicméně i tak si myslím, že při platu 33 tisíc korun je skutečně tato odměna mimořádná.

Možná by nás to ani nepřekvapilo. Co překvapilo mě osobně, bylo to, jak pan premiér skutečně důrazně se ohrazoval proti úniku, ale především proti tomu, že je kritizován za takto vysoké a nepřiměřené odměny. Pan premiér tehdy hovořil o tom, že „moji lidé dřou jako koně standardně dvanact hodin denně, k tomu často i víkend“. To je přesná citace. Já myslím, že bychom si měli uvědomit, a byl bych rád, aby si to uvědomil i pan předseda vlády, že tímto svým vyjádřením, které dal do souvislosti právě s takto vysokými odměnami, svým způsobem urazil všechny ostatní, všechny, kteří pracují za minimální mzdu, kterou tato vláda odmítá zvyšovat, kteří pracují za 8 až 13 tisíc korun (upozornění na čas), a myslím, že by se, pane premiére, slušelo, abyste se jim omluvil.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím konstatovat, že odpověď na

dotaz pana poslance Tejce je stále stejná. Musím říci, že předseda vlády nezasahuje do výše odměn zaměstnanců na Úřadu vlády, s jednou jedinou výjimkou a to je vedoucí Úřadu vlády.

Já dokonce přidám ještě jednu poznámku řekněme detailnější, kterou jsem doposud veřejně neřekl. Já jsem se právě na základě své osobní zkušenosti a toho, jak kauza takzvaných odměn byla jednoúčelově zneužívána proti mně i ze strany sociální demokracie poměrně sprostým a můj osobní život napadajícím způsobem, poté, co jsem působil na Ministerstvu práce a sociálních věcí, problematice odměňování zaměstnanců Úřadu vlády ostentativně a demonstrativně vyhýbal. Ani jednou jsem nerozhodoval ani přímo, ani nepřímo, ani nebyl informován, s výjimkou vedoucího Úřadu vlády. Chcete-li to slyšet úplně polopatě, držel jsem se od této tematiky na vzdálenost několika námořních mil právě proto, že jsem se osobně přesvědčil, s jakou primitivností a snadností proti mně, na kterého se velmi těžko vyhrabával nějaký skandál, právě tato věc byla používána politickými oponenty. Musím říci, že na základě nelegálního úniku dat.

I tehdy ten případ, který byl medializovaný, to znamená ředitelky odboru kanceláře ministra – zopakuji to, co jsem tady již jednou při interpelacích řekl – za tu dobu, co jsem byl ministrem práce a sociálních věcí, pět dalších vysokých představitelů Ministerstva práce a sociálních věcí v celkovém objemu odměn mělo tyto odměny vyšší. Přesto se řešily právě pouze tyto odměny.

Ta situace se teď naprosto opakuje. Z vedoucích pracovníků Úřadu vlády odměny ve výši několika set tisíc v daném období obdrželo od úrovně ředitele odboru výše, to znamená ředitele odboru, vrchních ředitelů atd., více než dvacet osob. Přesto je opět na základě protizákonného úniku osobních dat řešena pouze osoba jedna jediná, která z příslušníků top managementu Úřadu vlády, což je pět nejvyšších úředníků na tomto úřadu, měla odměny druhé nejnížší. Nicméně je to skutečnost, a znovu opakuji, spíše účelová záležitost.

Na druhou stranu musím také říci, že tak jak reagoval vedoucí úřadu – ze sdělení vedoucí úřadu vyplývá, že údaje o výši platů a odměn jmenovitých zaměstnanců ve veřejné správě jsou osobním údajem ve smyslu § 4 písm. a) zákona na ochranu osobních údajů a jejich poskytování je vázáno na souhlas takového zaměstnance. Zároveň se nejedná o údaje vypovídající o činnosti či funkčním zařazení zaměstnance, které by bylo možné poskytnout i bez souhlasu tohoto zaměstnance na základě § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů. Ostatně obdobně reagoval například Krajský úřad Jihomoravského kraje, který na žádost médií konkrétní informace o výši platů médiím neposkytl se zdůvodněním, že zařazení konkrétní osoby do platového stupně a platové třídy, z níž by byla odvoditelná výše platu, stejně tak jako výše případných odměn je nutné

považovat za osobní údaj. Samotný hejtman Jihomoravského kraje a musím říci i první místopředseda České strany sociálně demokratické Michal Hašek v návaznosti na tuto odpověď reagoval, že by zneužil svoji funkci, kdyby do práce krajských právníků zasahoval. Nelze tedy měřit stejným metrem a pevně věřím, že pokud je takový zájem opozice o zveřejnění platů a odměn ve státních institucích, nejde jen v těchto souvislostech o politickou proklamaci, ale Česká strana sociálně demokratická má nádhernou příležitost, sedí v čele 13 krajských úřadů a může nám to takzvaně natřít v této věci. Takže můžeme to potom posoudit.

Co se týče celkové výše odměn na Úřadu vlády, já považuji za klíčové, že na Úřadu vlády celkové výdaje na mzdy a odměny mezi lety 2010 a 2011 klesly o více než 21 milionů, společně s úsporou provozních výdajů klesly prakticky o 40 milionů korun. Odměny byly vyplaceny v loňském roce ve výši 28 milionů korun. V porovnání v krizovém roce 2009, kdy byl téměř pětiprocentní ekonomický pokles, vyplatil Úřad vlády odměny ve výši 32 milionů korun, v roce 2007 ve výši 35 milionů korun. Čili dochází i ke znatelnému snížení objemu vyplácených odměn. (Upozornění na čas.)

Omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě prostor pro doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane předsedo, my vám samozřejmě můžeme a nemusíme věřit o tom, že jste nevěděl a neovlivňoval, jaké jsou platy na Úřadu vlády. Já bych vám rád věřil, ale teď víte, jaké ty platy jsou, víte, jaké jsou odměny, a měl byste zasáhnout. Měl byste zasáhnout proti nehoráznému rozhazování ze strany vedoucího Úřadu vlády, který je vám podřízen, a myslím si, že nejen z toho důvodu, jak vysoké ty odměny jsou, protože nám to také říká rozsudek Nejvyššího správního soudu AS 57/2010-79 ze dne 27. května 2011, a byl bych rád, abyste svého vedoucího Úřadu vlády upozornil na to, že musí povinné subjekty poskytnout informaci o platech a odměnách placených z veřejných peněz na základě tohoto rozsudku. A to, že ty odměny paní vedoucí sekretariátu byly až druhé nejmenší, to myslím, že je spíše důkaz, který svědčí proti vám. Protože pokud jsou takto velké odměny druhé nejvyšší, tak potom jaké jsou ty druhé nejvyšší? To je myslím jednoznačné a já bych byl rád, abychom to mohli srovnat – (upozornění na čas.) Dokončím poslední větu. Abychom mohli srovnávat, jak se rozhazuje na krajích a jak se rozhazuje na Úřadu vlády, tak byste měli jít příkladem zveřejnit, a pak můžeme srovnávat konkrétní čísla.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Slovo má ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, úvodem své další odpovědi bych si dovolil menší edukaci pana poslance Tejce.

Paní vrchní ředitelka, o které mluvíme, není vedoucí sekretariátu. Velmi prosím, abyste používal přesné termíny. Usilujete o exekutivní funkci, bezesporu chcete být ministrem, měl byste se seznámit se základní strukturou ústředních orgánů státní správy. Měl byste vědět, jaká je tam hierarchie, jaké jsou tam pozice, jaká je organizační struktura a jak se nazývají jednotlivé stupně. Jinými slovy, když o někom řeknete, že je vedoucí, znamená to, že je to vedoucí oddělení. Nad ním je ředitel odboru a nad ním je vrchní ředitel sekce. Je to tedy po náměstkovi ústředního orgánu státní správy druhá nejvyšší úřednická funkce v této zemi, nikoliv tedy ta v podstatě nejnižší vedoucí funkce, což je vedoucí oddělení. I tímto prokazujete elementární neznalost diskutované tematiky. To za prvé.

Za druhé. Musím říci, že bych byl velmi rád, kdyby opravdu krajské úřady vedené sociální demokracií uplatňovaly ten samý princip, který vy chcete, aby uplatňovaly ústřední orgány státní správy. Protože se tak neděje, tak mi dovoluďte označit váš postoj za velmi pokrytecký a politicky účelový, protože jsem nikdy od vás neslyšel, že byste kritizoval jednotlivé krajské úřady za to, že nezveřejňují stejné údaje, které nezveřejňují ústřední orgány státní správy. A nikdy jsem vás taky neslyšel kritizovat některé vaše ministry v době, kdy vy jste byli ve vládách, kteří také rozdávali statisícové odměny.

Připomenu jenom kauzu Ministerstva zdravotnictví, když tady vidím pana poslance Ratha, který se teď schovává za obrazovku počítače, aby nebyl vidět. Například odměny, které byly vyplaceny těsně před jeho odchodem z Ministerstva zdravotnictví: panu Salákovi 520 tisíc, panu Drymlovi 515 tisíc, panu Honzíkovi 484 tisíc, panu Suchánkovi 465 tisíc, panu Pečenkovi... atd. Nikdy jsem vás neslyšel, že byste tyto odměny kritizoval a tyto odměny odsuzoval.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Šulc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šulc: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, pane předsedo vlády.

Dřív než oslovím pana předsedu vlády, tak bych si dovolil reagovat jenom tím, že vláda Petra Nečase hasí požáry, které ona sama nezpůsobila. A co se týče odměn, myslím si, že někteří poslanci v této Sněmovně si ne-

zaslouží ani to, co dostávají tady, takže tady vidím vyhazování peněz podstatně ve větší míře.

A teď k problému.

Mezinárodněpolitická a ekonomická situace způsobila po některé době, která uplynula, opět nárůst cen pohonných hmot. Litř naturalu se dostal přes 36 korun, nafta se šplhá dokonce o korunu více. Samozřejmě, že nikdo z nás z toho nemá radost, pokud tedy nejsme ropní šejkové, a nevidíme tyto ceny na českých benzinových pumpách určité rádi. Různé zájmové i jiné skupiny se snaží dotlačit vládu i parlament k tomu, abychom s cenami okamžitě něco dělali. Objevují se různé články i odborné studie, jak na toto téma, tak na něco podobného, které mají tyto požadavky vyargumentovat. I zde v Poslanecké sněmovně se objevuje řada návrhů, jak legislativní úpravu cenu pohonných hmot snížit a podpořit tím oživení hospodářství. Pokud správně čtu informace z médií, tak zatím většina vlády je proti.

Takže otázka, pane premiére. Zajímalo by mě, na základě jakých dalších argumentů vláda nepřistoupila zatím k tomu, aby reagovala například ve formě snížení spotřební daně, popř. DPH na snížení cen pohonných hmot. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi k odpovědi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, chtěl bych poděkovat za tuto otázku. Souhlasím s tím, že nikdo rád nevidí rostoucí cenu pohonných hmot na čerpacích stanicích, včetně mě samého jako aktivního řidiče. Na druhou stranu nevidím rád, když rostou ceny jakéhokoli zboží a služeb, pokud zároveň neroste i kupní síla našich občanů. Nevidím to rád jako občan ani jako premiér.

Obecně cenovou hladinu hlídá centrální banka, nikoli vláda nebo parlament. Existují samozřejmě určité komodity, které jsou legislativně zatíženy spotřební daní. Přesto jsem proti tomu, aby vláda reagovala na aktuální výkyv cen pohonných hmot, a mám k tomu hned šest důvodů.

Za prvé, podle prognóz analytiků by konečná cena pohonných hmot měla postupně začít klesat. Jenom z důvodu poklesu ceny ropy a kurzového vývoje se otevírá prostor pro pokles ceny o více než korunu za jeden litř.

Za druhé, mezinárodní srovnání není tak nepříznivé, jak se tvrdí. Z okolních států mají levnější pohonné hmoty pouze Rakousko a Polsko. Polsko má navíc dojednání v Evropské unii výjimku, takže může uplatňovat nižší spotřební daň, než je celoevropské minimum. A tady je potřeba se

opět dotázat, kdo do roku 2003 dojednával podmínky pro vstup České republiky do Evropské unie a kdo mohl dojednat tuto výjimku na spotřební daň a kdo ji nedojednal. Není to ani tato vláda ani vláda minulá. I v případě největšího rozdílu mezi cenou nafty v Polsku a Česku může český řidič ušetřit na jedné průměrné nádrži 150 korun. Vyplatí se to tedy pouze těm, kteří bydlí pouze v naprosté a bezprostřední blízkosti hranic s Polskem. Z tohoto důvodu je dopad na poptávku po pohonných hmotách v Česku minimální. Řada zemí navíc zvažuje zvyšovat spotřební daň na pohonné hmoty. Například v Itálii vzhledem k přijatému balíčku opatření vzrostla cena až na 41 korun za litř.

Za třetí, příští rok dojde ke snížení základní sazby DPH z 20 % na 17,5 %. To znamená, že zatížení z titulu DPH klesne o osminu a na celkové ceně se projeví zlevněním přibližně, resp. prostorem pro zlevnění, až 70 haléřů na litř.

Za čtvrté, a to už pan poslanec zmínil, daňová politika musí být předvídatelná. Podnikatelé si neustále stěžují na daňové změny. Mezi ty ale patří také neustálé změny sazeb spotřební daně. Stále také platí tzv. Manchesterská dohoda z roku 2005, kde se jednotlivé členské státy jednoznačně zavázaly, že zvyšování cen energií není možné řešit snižováním jejich nepřímé daňové zátěže.

Za páté, snížení spotřební daně na pohonné hmoty by znamenalo výpadek pro státní rozpočet. Původní návrh na snížení daně o dvě a půl koruny na litř vycházel z návrhu studie Vysoké školy ekonomické. V takovém případě studie předjímala, že snížení daně povede k nárůstu spotřeby, která vykompenzuje výpadek rozpočtu. Obecně se s tím dá souhlasit, nicméně těžko se dá v současné ekonomické situaci očekávat růst spotřeby o třetinu, jak studie naznačuje. To prostě ve stávající ekonomické situaci není realistické. Podobně aktuální návrh snížit daň o korunu by zřejmě nevedl k požadovanému růstu spotřeby o jednu desetinu. Státní rozpočet by tak mohl zaznamenat výpadek až dvě či čtyři miliardy korun.

A za poslední, tedy za šesté, neplatí také argument tranzitní dopravy. Vedle tankovací turistiky se totiž často zmiňuje jako důvod pro snížení daně z pohonných hmot právě tranzitní doprava, kdy velké nákladní vozy odmítají v Česku tankovat z důvodu vyšších cen pohonných hmot. Tuto problematiku před více než rokem diskutovala na svém zasedání pracovní skupina Národní ekonomické rady vlády, čili nikoli nějaký úřednický tým, která se věnovala problematice veřejných financí. Podíl tranzitní dopravy shledala jako příliš malý, dle neoficiálních odhadů řádově do desetiny veškeré dopravy, která probíhá na našem území. Tedy ten podíl je natolik nízký, že to není důvod, aby došlo ke změně spotřební daně.

Tolik tedy důvody, proč bychom neměli nyní spotřební daň měnit. Pokles ceny není zaručen snížením spotřební daně a není také zaručeno,

že jistý výpadek příjmů státního rozpočtu by byl vykompenzován zvýšeným objemem prodaných ropných produktů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec chce dát ještě doplňující otázku? Prosím, máte možnost.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji za odpověď. Myslím si, že nejen já – a já se tomu určitě budu věnovat –, ale i vláda by měla pokračující vývoj cen sledovat, protože eventuální cena nad 38 korun za naftu by byla dusící pro hospodářství.

Nicméně bych doplnil ještě jednu otázku, která trápí naše kolegy řidiče, a to je problém nekvalitních paliv. Já bych se rád zeptal, jestli v této oblasti vláda nebo Ministerstvo průmyslu mají připraveny nějaké obranné kroky, protože se setkáváme dost často s problematikou pančovaných nekvalitních paliv, která se prodávají právě za výjimečně nízké ceny, ale která ve skrze potom znamenají poškození některých drahých vozidel a vlastně škody podstatně větší. Takže bych poprosil ještě tuto doplňující otázku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a odpovím vám pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, otázka kvality paliv je samozřejmě velmi důležitá, protože nejenom množství a cena, ale také kvalita rozhoduje o tom, zda např. řidiči mají, či nemají problémy při provozování svých automobilů. Tady chci říci, že kontrolu kvality pohonných hmot má v České republice na starosti Česká obchodní inspekce. Za klíčové opatření v této oblasti považuji především umožnění zveřejňovat čerpací stanice, které prodávají nekvalitní pohonné hmoty. Jsem přesvědčen, že toto je ten správný bič. Tato možnost byla zavedena teprve loni v lednu a má již prokazatelně pozitivní dopady. Podle aktuálních informací totiž podíl nekvalitních pohonných hmot na čerpacích stanicích v loňském roce dosáhl pouze 4,4 %. Jedná se o nejnižší hodnotu za více než deset let a jen oproti roku 2010 se tento podíl prakticky snížil na polovinu. Myslím si, že je to velmi markantní a pozitivní výsledek. Ukazuje se tedy, že transparentnost může být často lepší cestou k pozitivnímu výsledku než čím dál vyšší sankce. Podobně tedy chceme postupovat i v dalších podobných oblastech.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Lubomír Zaorálek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pane premiére, dovoluji, já bych vám rád položil dvě otázky. Ta první otázka se týká vaší komunikace s ministrem zahraničí. Já jsem zaregistroval, že ministr zahraničí Schwarzenberg si postěžoval, že před posledním evropským summitem v Bruselu jste s tím vůbec nemluvil. Poznamenal: ostatně jako obvykle, a zároveň řekl, že jste na tom summitu tím, jak jste odmítl fiskální dohodu, poškodil zájmy České republiky. Vy jste na to reagoval tím, že s těmito výroky jste ho poslal někam na tancovačku do Čimelic, a zároveň jste se vyjádřil, že ministr Schwarzenberg bruselské schůze pravidelně pouze promlčí a vůbec, že je málo pracovitý a že je líný.

Takže teď ta moje otázka. Uvědomujete si, pane premiére, jak tato úroveň vaší komunikace na nejvyšší úrovni, mezi vámi a ministrem zahraničí, poškozuje obraz nejen české vlády, ale celé České republiky?

A druhá otázka se týká toho, že v této chvíli samozřejmě Evropa dost intenzivně hledá cestu a způsob, jak řešit dopady krize, a snaží se vytvářet jednotné stanovisko. A situace v České republice je taková, že my tady máme hned stanoviska dvě. Jsme na tom asi jako ten Werich, když se ho ptali, jestli má metabolismus rychlý, nebo pomalý, tak řekl, že on má dva. Tak my máme také dvě stanoviska. Jako máme dva státní tajemníky, tak i nyní máme jedno stanovisko prezentované ministrem zahraničí, druhé premiérem. A vy dokonce už podruhé na summitu jste řekl, že nemůžete dát odpověď, protože je otázka, jestli máte shodu doma. V tom je situace České republiky naprosto bizarní a já se vás ptám, jak tohle bude ještě dlouho pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, musím říci, že dotaz, který tady položil pan místopředseda Zaorálek, je dotazem, který je naprosto na místě. A vůbec se mu nedivím, že ho položil nejenom jako opoziční poslanec, ale i jako člověk, který se zabývá evropskou a zahraniční politikou. Ptal se, zda tento způsob komunikace poškozuje naši zemi, zda poškozuje vládu, a já mu odpovím velmi otevřeně i jako spoluaktér této komunikace. Poškozuje. Bohužel poškozuje. Ano, má pravdu. Říkám to zcela vědomě jako spoluaktér tohoto způsobu komunikace. Já ten způsob komunikace považuji za nešťastný. Nechci tady uvádět, že jsem ho nevyvolal a nespustil, nicméně považuji ho za chybný a musím říci, že já na rozdíl od mnoha politiků mám elementární sebereflexi, abych tuto věc dokázal přiznat a dokázal ji přiznat i veřejně, s tím že znovu opakuji, já jsem pouze reagoval na výroky, které jsem nespustil. Nicméně to šťastné určitě

není a já doufám, že jsou si toho vědomi všichni, nejenom já, a že dokážou podobně jako já tuto věc přiznat i veřejně.

Moje odpověď byla taková, jaká byla, a byla z pozice předsedy vlády nezbytná a musela takto jasně a tvrdě zazní. Nemám důvod tady cokoli k tomu dodávat, protože nechci eskalovat podobný problém, který, jak jsem sám přiznal, považuji za velmi nešťastný.

Na druhou stranu považuji za svoji povinnost se touto cestou veřejně omluvit zastupitelstvu, starostovi a všem občanům obce Čimelice v okrese Písek, protože jsem si vzal do úst jméno jejich krásné obce v souvislosti s tancovačkou. Nebylo to v žádné snaze cokoli negativního o této krásné jihočeské obci říci a já se jim touto cestou omlouvám a panu starostovi bych chtěl vzkázat, že jeho pozvání na tancovačku v Čimelicích přijímám.

Nyní vážně ještě k věci, o které jsme se bavili. Samozřejmě celá tato konverzace, kterou tady vedeme i s panem místopředsedou Zaorálkem, se týká právě proběhlé Evropské rady. Já s vámi, jakkoli jsem s vámi částečně před chvílí souhlasil, nemohu souhlasit, že je tady nějaká mnohohlasnost politiky. O základních pozicích ve vztahu k evropské politice, ve vztahu ke konání jednotlivých Evropských rad, Rad pro všeobecné záležitosti, sektorových rad EU rozhoduje vláda ČR a výbor pro Evropskou unii. Je tady jedno jediné legitimní stanovisko a to je stanovisko vlády ČR vyjádřené rámcovou pozicí z 18. ledna letošního roku a mandátem pro předsedu vlády z 25. ledna tohoto roku. Je to závazné pro všechny členy vlády a oni musí respektovat toto rozhodnutí. Já jsem se od rámcové pozice schválené 18. ledna ani od mandátu schváleného 25. ledna neodchýlil o jeden jediný milimetr. Otázkou samozřejmě je, zda toto o sobě mohou říci všichni členové vlády, ale to je otázka interní diskuse vlády. A já věřím, že tuto nešťastnou etapu dokážeme politicky zodpovědně překonat a zvládnout.

Podobné poruchy komunikace, mimochodem, se děly i v minulosti. Já si pamatuji některé střety z období vlád sociální demokracie, kdy byl ministrem zahraničních věcí pan Cyril Svoboda za KDU-ČSL a v celé řadě věcí, např. zahraničních misí, vztahu ke Spojeným státům apod., měl poněkud odlišné pozice, než měla většina vlády tvořená sociální demokracií. Také se tehdy několikrát stalo, že zazněly některé disonantní tóny a já jsem samozřejmě tehdy jako opoziční poslanec nezapomněl z tohoto místa mj. i cestou ústních interpelací na tyto disonantní tóny upozornit. Takže se z tohoto pohledu neděje nic netradičního, nic jakýmsi způsobem tragického. Na druhé straně, ano, tento způsob komunikace považuji za nešťastný a věřím, že všichni aktéři jsou si toho vědomi úplně stejně jako já.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a dávám ještě prostor panu poslanci pro doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych jenom, pane premiére, doplnil svůj dotaz tím, že mám ale trochu pocit, jako kdyby se nevraživost a určitá tendence se i shazovat na politické scéně uvnitř měla tendenci přelít i do debaty s ostatní částí Evropy. Vy jste dnes otiskl text v Lidových novinách, ve kterém se vyjadřujete k fiskální dohodě, a já vám řeknu, že se mi hrubě nelíbí to, že vy tam mluvíte o tom, že Evropa má tendenci se izolovat, a velmi ironicky mluvíte o tom, že se pravděpodobně inspiruje seve-rokorejskou ideologií ču-čche. Mně připadá ten průměr naprosto nepatřičný. Ču-čche, to je kasárenský socialismus. Země, která už potkala hladomor a možná i další čeká, je to naprosto odporný režim a dle mého, i když jsme kritičtí k Evropě, tak bychom neměli podle mě si dovolit dělat takovéto paralely, mluvit o evropských státnících, kteří se inspirují ču-čche, o těch státnících, se kterými zítra budeme jednat. Já si myslím, že tento typ debaty je něco, co by stejně nepatřilo do diskuse v Evropě, jako do ní nepatřila přestřelka s ministrem zahraničí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To byla doplňující otázka. A nyní má slovo předseda vlády na odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, samozřejmě že je možné vytrhávat z kontextu tu nebo onu větu z článku toho nebo onoho politika. Musím zdůraznit, že jsem nemluvil o Evropě, ale mluvil jsem o některých evropských představitelích. Naštěstí je jich zdrcující menšina. A já jsem pevně přesvědčený, že zdrcující většina evropských politiků je pro otevřenost trhu a pro uvolňování volného obchodu i s dalšími oblastmi světa, počínaje Severní Amerikou a konče některými asijskými zeměmi. Evropa na tomto může jenom vydělat, stejně tak jako na dobudování funkčního vnitřního trhu.

Na druhé straně bych přece jenom očekával, pane poslanče Zaorálku prostřednictvím paní předsedající, od vás trochu větší nadhled. Vy přece moc dobře víte, že článek politika do novin není suchopárny úřednický text ani analytický text pro odborný seminář nebo odbornou konferenci. V článku, který píše politik, je naprosto přípustné, aby použil jisté nadsázky, přirovnání, paralely. Můžeme se lišit v názoru, zda je přiměřená, nebo nepřiměřená. Já jsem demokrat, respektuji váš názor, myslím si, že jako nadsázka byla přiměřená, ale nedělal bych z toho žádné drama. Nepíšeme do novin suchopárné úřednické texty nebo analytické rozbor pro odborné konference či semináře, ale píšeme živoucí texty, které mají oslovit občany, mají je zaujmout, mají vést k tomu, že tento článek má být dočten až do konce. Já pevně věřím, pane poslanče Zaorálku, pane místopředsedo Sněmovny prostřednictvím paní předsedající, že vás můj text zaujal a že jste

ho, přestože tam s celou řadou věcí nesouhlasíte, aspoň dočetl do konce. To by potom bylo znakem toho, že mé paralely a má přirovnání tento text oživilo tak, že i vás přimělo to opravdu do toho konce přečíst.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní vystoupí s interpelací paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane premiére, vy jste před rokem a půl vyhrál volby na tezi, že šetřit se musí a šetřit se musí všude. Rok 2011 byl prvním celým rokem vašeho premiérského postu a toho, že jste měl šanci dokázat, jak moc to myslíte vážně.

Ráda bych se vás zeptala na jednu věc. Z médií jsme se mohli na konci loňského roku dozvědět, a to ještě nebyly spočítány všechny odměny na jednotlivých ministerstvech, že ministerstva si na závěr roku rozdělí zhruba 200 milionů korun ve vyplácení mimořádných odměn. A já se vás proto, pane premiére, velmi jednoduše ptám: Připadá vám to morální?

Ve chvíli, kdy to byla vaše vláda, která v sociální reformě omezením výplaty sociálního příplatku pro rodiny, kde alespoň jeden jejich člen má nepříznivý stav, to znamená pro rodiny, které jakkoliv nemůžou manipulovat se sociálními dávkami, ale je jasně dané, že ty prostředky potřebují, tak tento příspěvek vy jste ve vaší sociální reformě okleštili, a to tak, že jste nám oznámili, a takto to bylo napsáno v důvodové zprávě, že tímto ušetří tento stát 80 až 170 mil. korun, které zoufale potřebuje.

Já se proto ptám: Proč jste místo toho, abyste například omezili výplaty dávek v hmotné nouzi rodinám, které to zoufale potřebují a starají se o nemocného nebo postiženého člověka, neomezili vyplácení mimořádných odměn zaměstnancům na ministerstvech? A jak to hodláte udělat tento rok? Hodláte nadále pokračovat v tomto trendu a budete pouze nám ve Sněmovně neustále vysvětlovat, že šetřit se musí, nebo už konečně začnete šetřit u sebe?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovolte mi, abych v odpovědi na interpelaci paní poslankyně začal malou opravou, protože to považuji za korektní. Paní poslankyně řekla, že jsem vyhrál volby. Strašně jsem chtěl. Opravdu jsem strašně chtěl, dělal jsem pro to všechno, co jsem mohl, ale musím korektně přiznat, že jsem volby nevyhrál. Skončil jsem druhý, ODS skončila druhá, o 1,8 procentního bodu za soci-

ální demokracií. To v rámci sportovní fair play je nezbytné přiznat. Fakt jsem chtěl, ale o 1,8 procentního bodu to nevyšlo. Nicméně jsem vyhrál v tom, že jsem měl zcela zjevně větší koaliční potenciál než Česká strana sociálně demokratická. Díky tomu jsem předsedou vlády. To jsem považoval za nutné říci úvodem.

Za další. Co se týče objemu mezd a odměn, musím říci, že vláda České republiky snížila celkový objem mezd ve veřejném sektoru o 10 %. Já to uvedu na konkrétním příkladu právě v již minulých interpelacích zmiňovaného Úřadu vlády České republiky. Úřad vlády České republiky snížil proti roku 2010 počet svých zaměstnanců o 17 %. O 17 %. Celkový objem vyplacených mezd byl reglementován státním rozpočtem o minus 10 %. To znamená, že zbylo volně disponibilních 7 % v mzdových prostředcích. A já považuji za logické, jestliže ti zaměstnanci příslušného úřadu, kteří zůstali na svých pozicích a dělají v tomto konkrétním příkladě např. práci i za těch 17 %, kteří již na úřadu nejsou, to znamená, že je tam nižší stav téměř o 1/5, že je logické, že těchto disponibilních 7 % je na základě výkonnostních kritérií v podobě nadtarifních složek mzdy rozloženo mezi zbývajících zaměstnance Úřadu vlády, kteří prostě dělají větší objem práce s menším počtem lidí. Já to považuji za správný krok a jsem přesvědčen, že tato kritéria jsou naprosto v pořádku, a jsem přesvědčen, že stejným způsobem pokračují i další ústřední orgány státní správy.

Snížený objem mezd je poměrně významnou úsporou ve státním rozpočtu, byl to krok, který byl bezesporu správný a nutný. Po mnoha letech, po více než 15 letech, se nejen podařilo zastavit každoroční pozvolný nárůst počtu zaměstnanců veřejné správy, resp. státní správy, ale podařilo se dokonce tento počet zaměstnanců poprvé po více než patnácti letech snížit. Je to krok, který vede k větší efektivitě státní správy, a je to krok, kterým budeme muset pokračovat i v další oblasti veřejné správy, protože například se ukazuje, že u krajů nejenže nedošlo k žádné úspoře v objemu vyplacených mezd, ale dokonce u krajů dále, i za této stávající situace, kdy stát šetří a šetří i na platech, roste objem vyplacených mezd. A pak si kraje stěžují například na to, že nemají finanční prostředky tu na dotace do sociálních služeb, tu na údržbu silnic, tu na tu nebo onu modernizaci školy a pod., a natahují ruce ke státnímu rozpočtu. Kdyby postupovaly stejným způsobem jako stát, to znamená ušetřily 10 % mzdových prostředků, bezesporu by na celou řadu podobných aktivit měly a nemusely by natahovat ruce ke státnímu rozpočtu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dávám slovo ještě paní poslankyni. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Na

úvod se omlouvám České straně sociálně demokratické. Nicméně vy si z nás děláte tak trošku srandu, pane premiére. Vy mi chcete říct, že například 10 mil., které si rozdělilo 35 lidí ve vedení Ministerstva práce a sociálních věcí, je přerozdělování lidem, kteří si to opravdu zaslouží?

Já vám garantuji, že na těch úřadech práce dneska pracují ženy za zhruba 11 tisíc čistého měsíčně. Už půl roku nemůžou mít díky vaší sociální reformě dovolenou a ani nepředpokládají, že by dostaly byť jen korunu odměny navíc. Pochopila bych to, kdyby to bylo tak, jak jste řekl. Ale ty odměny si reálně rozděluje jenom pár vyvolených, nikdo jiný. Proto jsem se ptala, zda vám to připadá morální, když nám všem neustále tvrdíte, jak moc se musí šetřit. (Potlesk poslanců KSČM).

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ještě panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já jsem přesvědčený, že manažerská rozhodnutí pana ministra práce a sociálních věcí povedou i k tomu, že samozřejmě odmění a ocení ty pracovníky úřadů práce, kteří odvádějí v poslední době extrémně velký kus práce a bez kterých by se celý ten systém zhroutil a které jsem tady opakovaně ocenil. A já pevně věřím, že pan ministr práce a sociálních věcí je si toho vědom. Je si vědom toho, že fungování jeho resortu stojí právě na těchto lidech a že se to náležitým způsobem objeví i v nadtarifních složkách mzdy.

Mohu říci, když se bavíme o tomto resortu, že já jsem na resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, resp. přímo na Ministerstvu práce a sociálních věcí, postupoval způsobem, že jsem poměrně razantně snížil počet zaměstnanců o více než 8 %, ale primárně jsem snížil počet vedoucích zaměstnanců. Snížil jsem celkový počet vedoucích funkcí v podobě vedoucích oddělení, ředitelů odborů, vrchních ředitelů o více než jednu třetinu a ten ušetřený objem mezd jsem potom rozdělil mezi ty ostatní, ale to skutečně mezi všechny. To znamená, že jsem například mzdový příspěvek zvýšil na ministerstvu všem minimálně o 2 tis. korun. To znamená, že i ten poslední referent nebo referentka nebo sekretářka zaznamenali tento nárůst platů.

Jsem přesvědčen, že vedle těch výkonnostních kritérií by mělo být pamatováno na to, že stejný objem práce je dneska ve státní správě dělán menším počtem lidí a tento menší počet lidí by až na několik výjimek, které například nejsou kvalitními pracovníky, ale to by skutečně měly být na prosté výjimky, by měl pozitivně pocítit to, že jejich mzdy budou doplněny v podobě nadtarifních složek z tohoto ušetřeného objemu mezd.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dobrý den, dámy a pánové. Pane premiére, já bych rád znal váš názor na takovou zajímavou věc, na kterou jsem narazil včera. Je to článek vašeho bývalého šéfa, tedy pana Topolánka, v jehož vládě jste byl ministrem. Byl to předseda vlády, předseda vaší strany, vy jste ho velmi uznávali a velebili. A dneska, resp. včera, on napsal v Právu doslova toto: „Ministr Jiří Pospíšil věděl, že jej chci pro absolutní neschopnost řídit resort odvolat. Zbavil se seriózní a nezávislé Vesecké, připustil její dehonestaci a nastartoval čistku a destrukci už tak tápající justice.“ To říká váš předchůdce, předseda vlády, současně člen vaší strany, váš přímý předchůdce.

Čili by mě zajímalo, jak to vidíte vy, jestli vy ve vládě máte ministra, který likviduje a destrukuje justici a je totálně neschopný a vám to nevádí, dokonce ho tam držíte, a tedy podílíte se na této destrukci justice, nebo zcela mimo realitu, mimo pravdu je člověk, kterého jste takovou dobu uznávali, volili, respektovali, podporovali, tedy pan Topolánek. Já si myslím, že je to dost důležité, slyšet váš názor, protože takhle vypadá ODS, že je totálně úplně rozpadlá a že si vzájemně tam jdete po krku. A buď tedy máte ve vládě naprosto neschopného ministra, protože kdybych to o něm řekl já, tak vy tady budete vyskakovat a napadat mě, že jsem hulvát a sprostý a urážím vašeho ministra, tohle přitom říká váš předchůdce předseda vlády. Tak mohl byste mi říct, jak to vidíte vy, tu situaci?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přiznám se k jedné neřesti. Komentátorskou stránku listu Právo čtu jen velmi výjimečně, a to v případech, kdy tam píše pan Jiří Hanák, který svou jízlivost a mistrné pero obrací často, ano, i proti mně, ale vyplatí se to, protože jsou to opravdu mistrné novinářské kousky. Jinak to prakticky nečtu, takže jsem nečetl článek pana Mirka Topolánka v Právu, a tudíž ho mohu jenom velmi těžko komentovat.

Na druhou stranu mi dovozte několik poznámek. Za prvé, pan Mirek Topolánek je soukromou osobou. Jsme svobodní lidé ve svobodné zemi a jako svobodný člověk v rámci zákonů může vyjádřit jakýkoli svůj názor na kohokoli včetně mě. A mě to nijak nepobuřuje, i kdyby to bylo na mou adresu. Já ctím svobodu slova. Za druhé, je zvykem, že politici, kteří odejdou ze svých funkcí, mají ze své minulosti a v podobě uveřejněných pamětí, ať

již v podobě celé knihy, či jednotlivého kousku v podobě novinového článku, na někoho názor pozitivní, na někoho názor negativní. O tom politikovi to někdy něco vypovídá, někdy ne, někdy to vypovídá něco o politické straně, někdy ne. Ale koneckonců já si také nedělám obrázek o České straně sociálně demokratické na základě memoárů jejího bývalého předsedy pana Jiřího Paroubka a jeho paní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S doplňující otázkou ještě vystoupí pan poslanec Rath. Prosím, máte prostor.

Poslanec David Rath: My jsme si asi, pane premiére, nerozuměli. Já jsem nechtěl slyšet od vás, že někdo má názory takové či onaké a někdo píše paměti a někdo zase píše články do Práva. Chtěl jsem slyšet váš názor, zda je pravda, či nepravda, že ministr Pospíšil je totálně neschopný řídit svůj resort a nastartoval čistku a destrukci tápající justice. To přece je o něčem jiném. To je dost vážné hodnocení. Vážné hodnocení bývalého premiéra činnosti současného ministra spravedlnosti. Přece to nemůžete odbýt: No, pan Topolánek, to je vlastně soukromá osoba, kdo to je, nějaký Topolánek, že jo. Před pár lety jsem mu lezl někam, teď už je to nějaký pan Topolánek, kterej mě nezajímá, že jo. Jeho názory jsou mně úplně jedno, ať si povídá kde chce co chce. Ale to je vážná věc! Tady je prostě jeho hodnocení. Hodnocení činnosti ministra spravedlnosti. Klíčové osoby této vaší vlády.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, čas, prosím. Děkuji, odpoví ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, pan poslanec Rath řekl, že si zřejmě nerozumíme. Já jsem naopak přesvědčen, pane poslanče Rathe prostřednictvím paní předsedající, že si rozumíme moc dobře. Já jsem tady nijak nebagatelizoval ani neironizoval svého předchůdce v pozici předsedy ODS a předsedy vlády pana Topolánka. Já jsem pouze konstatoval, že má právo na své názory, že je má právo vyjádřit. Mohu pouze konstatovat, že on uvedl do funkce ministra spravedlnosti pana Jiřího Pospíšila 4. září roku 2006 a až do odchodu vlády pod jeho vedením, to znamená do 8. května roku 2009, pan Pospíšil byl bez odvolání členem vlády pana Mirka Topolánka.

Všechny dotazy, které jste kladl, jsou dotazy zajímavé, můžu říci, že na celou řadu bych se také rád dotázal, nicméně se ptáte nesprávného člověka. To je názor pana Mirka Topolánka. Znovu opakuji: Má na něj právo a považuji za bizarní, že za tyto názory interpelujete mne. Je to úplně po-

dobné, jako kdybych já tady dnes vznášel otázky na členy vedení České strany sociálně demokratické ve věci názoru například vašich bývalých předsedů, s nimiž věru máte velmi pozoruhodné vztahy, a také to nedělám. Prostě považuji to za vaši vnitřní věc.

Takže máte-li zájem o názory pana Mirka Topolánka, bezesporu vám rád předám například adresu, kam můžete tyto své dotazy zaslat. Bezesporu, pan Mirek Topolánek při svém příslovečném srdečném vztahu k vám osobně vám určitě rád odpoví.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí s interpelací pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, obrácím se na vás s interpelací, která se týká katastrofální situace na Ministerstvu školství, která souvisí se zásadními chybami v jeho činnosti. Zmíním se jenom o třech z nich.

První z nich je špatné čerpání peněz z eurofondů. Jistě víte, že v rámci operačního programu Vzdělání pro konkurenceschopnost bylo pozastaveno financování ze strany Evropské komise. Nebyly totiž splněny předpoklady a pravidla pro toto čerpání. Čili jinými slovy řečeno, v současné době je pozastavena částka 1,2 mld., a pokud nedojde k nápravě v čerpání těchto financí, tak tuto částku Česká republika ztratí.

Dalším velkým problémem v činnosti ministerstva je jeho snaha o reformu terciárního vzdělávání. Jistě víte, že dva stěžejní zákony s touto reformou spojené mají velmi diskutabilní záměry těchto zákonů. Záměr zákona o finanční pomoci studentů je úplně špatný a akademická veřejnost ho úplně odmítá. Záměr zákona, který se týká vysokých škol, tak ten je sice možná o něco lepší, ale stejně se tam vyskytují věci, se kterými akademická veřejnost nesouhlasí, a studenti dokonce vyšli do ulic. Pan ministr odmítá de facto komunikaci s představiteli veřejných vysokých škol. Demonstrace studentů jsou proti ministerstvu a vlastně i proti celé vládě, tedy i proti vám.

Další věc je naprosto katastrofální personální politika ministra. Neustále vyměňuje lidi a úředníky na významných postech. Myslím, že víte, že teď v poslední době –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, prosím, vypršel váš čas.

Poslanec Ivan Ohlídál: Takže já bych si dovolil jednu větu. Vážený pane premiére, Česká republika si nemůže dovolit takového ministra školství. Proto se vás ptám: Kdy tohoto ministra necháte odvolat?

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, s odpovědí vystoupí pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, padl tady celý gejzír dotazů, některé spolu souvisí více, některé méně. Já bych si dovolil začít odpovědí na dotaz, který se týká operačního programu Vzdělání pro konkurenceschopnost.

Opět jenom krátká připomínka historie. Nové programovací období začalo 1. ledna 2007. Když jsme v září 2006 přišli do úřadů, do ministerstev, nebyl připraven a schválen jeden jediný operační program, čili ani program, který byl financován z Evropského sociálního fondu, Vzdělání pro konkurenceschopnost. Na těchto programech nebylo odpracováno vůbec nic a nová vláda musela vlastně dohnat to, co zanedbala její sociálně demokratická předchůdkyně, to znamená v průběhu roku 2007 připravit všechny operační programy, které měly být původně připraveny a schváleny v podstatě v roce 2006. Znovu opakuji: nebyl schválen jeden jediný.

Operační program byl schválen s ročním zpožděním na konci roku 2007. Problémy v něm byly od samotného počátku. Chtěl bych jenom připomenout, že v minulém volebním období se celkem vystřídaly čtyři osoby v pozici ministra školství, mládeže a tělovýchovy, byť z hlediska fyzického se jednalo o tři konkrétní fyzické osoby, což samozřejmě řízení těchto operačních programů řízených z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy neprospělo. Personální problémy tam v mnoha ohledech byly od samotného počátku.

Musím říci, že za funkční období této vlády došlo k nárůstu certifikovaných prostředků z tohoto operačního programu o více než 600 %, to znamená v polovině roku 2010 bylo certifikováno 900 mil. korun, k 31. 12. loňského roku 5,4 mld. korun, čili poměrně markantní nárůst. Ministerstvo školství splnilo podmínky čerpání stanovené Evropskou komisí za rok 2011 se započtením zálohových plateb a splní i podmínky stanovené Evropskou komisí pro rok 2012. To ovšem za předpokladu, že bude vyřešeno neproplácení plateb ze strany Evropské komise na základě běžícího a zatím oficiálně neukončeného auditu Evropské komise. To je hlavní úkol Ministerstva školství pro nejbližší měsíce.

Audit Evropské komise v zatím neoficiálně předběžné auditní zprávě v jednotlivých zjištěních uvádí chyby v kontrolním systému. Tato auditní zpráva je předmětem analýzy a vypořádání jednotlivých zjištění ve spolupráci Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva financí a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Jedná se o standardní proceduru, kterou již Česká republika několikrát v minulosti absolvovala i u jiných operačních

programů, například u programu Podnikání a inovace na Ministerstvu průmyslu a obchodu.

Nicméně považuji tuto situaci za závažnou. Mnohokrát jsem na toto téma s panem ministrem jednal. Pan ministr informoval vládu o detailech řešení. Předpokládám, že na jaře letošního roku, respektive do začátku dubna, budou všechny tyto problémy vyřešeny, aby pokračovalo zdárné čerpání tohoto operačního programu.

Co se týče změn na vysokých školách, musím říci, že nemluvíme o návrzích zákonů, jedná se teprve o věcné záměry příslušných zákonů. Je jasné, že naše vysoké školství potřebuje změny. Myslím, že asi nikdo z nás si nemyslí, že by bylo světově konkurenceschopné. Potřebujeme kvalitní univerzity, potřebujeme diverzifikaci vysokých škol, potřebujeme jejich účinné propojení s praxí, ale také s vědeckým výzkumem, potřebujeme se zaměřit především na kvalitu vysokoškolského vzdělávání, protože kvantitativní kritéria jsme již v podstatě naprosto naplnili. Do prvních ročníků vysokých škol může u nás nastupovat více než 100 tisíc mladých lidí ročně, čili teoreticky je to v podstatě celý příslušný populační ročník, který dosáhne dejme tomu 19 nebo 20 let, nicméně na kvalitu musíme teď klást obrovský důraz a to by mělo být i hlavním cílem změn ve vysokoškolském vzdělávání. Jsem přesvědčený, že o těchto změnách musí být vedena široká politická a odborná diskuse s představiteli českých vysokých škol, a já jsem na ni připraven.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu poslanci k doplňující otázce.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji. Vážený pane premiére, problémy, které kritizuje Evropská unie ohledně čerpání OPVK, ty nastaly právě za ministrování ministra Dobeše. Já bych však chtěl slyšet odpověď na svoji hlavní otázku, jestli si myslíte, že ministr Dobeš může fungovat tímto způsobem i nadále, anebo si myslíte, že přijde čas, a to velmi brzký čas, kdy jste ochoten nebo schopen ho odvolat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám ještě slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, pro pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše platí to, co pro každého člena vlády: musí být schopen zvládat úkoly, které jsou mu uloženy vládním programovým prohlášením a koaliční dohodou, musí být také schopen zvládat

operativně-provozní problémy, které vznikají, například problémy kolem operačních programů. A platí to, co – znovu opakuji – platí pro každého člena vlády včetně mě: nikdo si svou funkcí nemůže a nesmí být jistý. To se týká opravdu všech včetně předsedy vlády, tedy mě. Já očekávám, že pan ministr Dobeš zvládne všechny tyto úkoly. Pokud ne, tak jako u kteréhokoliv jiného ministra to bude znamenat jeho odchod z vlády. Ale to se opravdu týká úplně všech.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací nyní vystoupí pan poslanec Jan Látko. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, v závěru loňského roku byl schválen zákon o státním rozpočtu na rok 2012, z něhož pak vyplývají výdajové rámce na roky 2013 a 2014. Lze si tak udělat představu, jak se bude dále vyvíjet rozpočet Hasičského záchranného sboru. Zatímco v roce 2008 investiční výdaje byly na úrovni 1,83 mld., v roce 2012 je plán 276 mil. korun, což nepostačí ani k základní obnově techniky. Sbor v roce 2010 hospodařil se sumou zhruba 8,5 mld. korun, v roce 2012 to bude 6,6 mld. korun, o rok později již 5,8 a v roce 2014 jen 5,2 mld. korun. Z toho je zřejmé, že rozpočet v roce 2014 není pro hasiče myslitelný beze změny rozsahu činností poskytovaných občanům. Rozpočtem nadiktované škrty povedou k tomu, že Hasičský záchranný sbor nebude mít na provozní výdaje, přičemž už teď má investiční výdaje minimální, nebo bude nucen snížit početní stavy až o 3 tisíce příslušníků.

Myslíte si, vážený pane premiére, že je to při současném počtu 9 500 příslušníků vůbec možné?

Vaše krátkozraké a bezkonceptní škrty ve výdajích na bezpečnostní sbory, zejména na hasiče, neumožňují garantovat občanům bezpečnost a poskytování služeb v takovém rozsahu a v takových dojezdových časech jako dosud, což může v konečném důsledku ohrozit nejen majetky, ale i lidské životy. Hasiči jsou ti, kteří v krizových situacích, ať je to dopravní nehoda, požár, povodeň či jiná živelní pohroma, jsou první na místě. Jsou vybaveni a vycvičeni k tomu, aby poskytli pomoc v širokém spektru činnosti. Pokud budou plánované škrty uskutečněny, hrozí, že v roce 2014 bude Hasičský záchranný sbor paralyzován.

Proto se ptám, vážený pane premiére: Není již nejvyšší čas, aby vaše vláda rozpočtové odpovědnosti zamezila dalším únikům na příjmové stránce rozpočtu a oprostila se od tupých škrťů na straně výdajů? Hasiči a následně občané této země by to jistě velmi ocenili.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní dávám prostor panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, Hasičský záchranný sbor ČR je bezesporu jedním z pilířů bezpečnostního systému naší země a práce hasičů především v záchranné oblasti, která tvoří gros jejich činnosti, si nesmírným způsobem vážím. Vláda v roce 2011 přijala novou bezpečnostní strategii ČR a současně uložila všem členům vlády vycházet z ní při zpracování všech strategických a koncepčních dokumentů. Mimo jiné se v tomto dokumentu zavazuje i podporovat složky integrovaného záchranného systému.

Rozpočet Hasičského záchranného sboru pro rok 2011 činil zhruba 6,85 mld. Kč, oproti předcházejícímu roku byl zkrácen o více než 1,5 mld. korun. V návaznosti na to byla provedena razantní úsporná opatření, která se skládala ze zrušení téměř všech investic, výrazného krácení ostatních běžných výdajů a pokračení mzdových výdajů o 10 %. Rozpis rozpočtu na rok 2012 činí 6,696 mld. korun, což je o 161 mil. Kč méně než v roce loňském. Součástí celkových výdajů je i posílení o částku 200 mil. Kč na základě rozhodnutí vlády na zabezpečení každodenního provozu a činnosti tohoto sboru. Chci říci, že těchto 200 mil. bylo posláno do rozpočtové části Hasičského záchranného sboru na můj přímý pokyn.

Očekávaný rozpočet na rok 2013 činí 5,8 mld. Kč, to oproti roku 2012 představuje krácení zhruba o 13 %. Očekávaný rozpočet na léta 2013 a 2014 vychází ze schváleného střednědobého výhledu.

Dále jsou součástí rozpočtu Hasičského záchranného sboru ČR výdaje na sociální dávky pro rok 2012 ve výši zhruba 97 mil. Kč a také výdaje na některé operační programy, například na Integrovaný operační program nebo na operační program Lidské zdroje a zaměstnanost.

Co se týče platů zaměstnanců Hasičského záchranného sboru, na rok 2012 jsou rozepsány prostředky ve výši 3,7 mld. Kč, což je o 123 mil. Kč méně než v roce 2011. Co se týče výdajů na programové financování, výdaje vedené v informačním systému programového financování jsou na rok 2012 rozepsány ve výši 224,5 mil. Kč bez prostředků, které jsou financovány z rozpočtu EU, to znamená Integrovaným operačním programem a operačním programem Lidské zdroje a zaměstnanost. Je snahou ministerstva nedostatek v této oblasti výrazným způsobem eliminovat finančními prostředky z rozpočtu EU na projekty spolufinancované z rozpočtu EU ve výši více než 1 mld. Kč s určením pro rok 2012. Národní spolufinancování je zabezpečeno z vlastního rozpočtu Hasičského záchranného sboru ve výši 155 mil. Kč.

Co se týče výdajů na programy spolufinancované z rozpočtu EU,

čili Integrovaný operační program a operační program Lidské zdroje a zaměstnanost, tak v návrhu rozpočtu na rok 2012 byly v bloku Výdaje na programy spolufinancované z rozpočtu EU – Integrovaný operační program a operační program Lidské zdroje a zaměstnanost – celkem uplatněny ze strany krajských ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR finanční požadavky na soubor projektů k pořízení moderní techniky a technologií Hasičského záchranného sboru ČR pro zvýšení kvality řešení mimořádných událostí, zvýšení akceschopnosti Hasičského záchranného sboru ČR pro záchranné a likvidační práce při živelních pohromách, krajský standardizovaný projekt Hasičského záchranného sboru ČR a projekt Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, centrální standardizovaný projekt Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít ještě položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Pane premiére, já jsem nečekal moc, ale to, co jste předvedl, mě hodně zklamalo. Vy jste tady použil spoustu klišé, poslední dvě minuty už jste se jenom díval, jak běží čas, abyste ho do puntíku vyčerpal. Zopakoval jste čísla, která jsem řekl já, ale v podstatě i z toho jasně vyplynulo, že prostě s hasiči to vypadá hodně špatně! Jak chceme po těch lidech, když jim ubíráme neustále – já to snad přirovnám k tomu, co se stalo za bývalého ministra vnitra Johna, který tvrdil: máme takové šikovné hasiče, že to zvládnou i se starou technikou, a pak jim po povodních v Liberci dal papírové diplomy a myslel si, že bude ten nejoblíbenější. Prostě je to špatně a já si myslím, že to není o kritice vlády jako takové, to je zdvižený prst nad tím, že opravdu dojde k tomu, že hasičský sbor bude paralyzován. Je třeba si to uvědomit!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a nyní ještě má prostor pan premiér k odpovědi na doplňující otázku.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, samozřejmě jsem si vědom této obtížné situace pro Hasičský záchranný sbor a věřím také, že jeho nové vedení je připraveno tyto úkoly zvládnout. Já jsem přesvědčen, že tou cestou je optimalizace struktury celého Hasičského záchranného sboru, nikoliv však v jeho koncových prvcích, ale optimalizace především řídicích struktur. Jsem přesvědčen, že kdyby redukce šla především do řídicích článků, do snížení počtu funkcionářů a vedoucích pracovníků, kde mimo-

chodem i celkový platový objem je naprosto logicky vyšší, protože jsou ve vyšších tarifních třídách, mají vyšší nadtarifní složky, tak by potom celková finanční úspora mohla být velmi, velmi zajímavá.

Jsem také přesvědčen, že druhou cestou je otázka zamyšlení se nad činnostmi, které vykonává Hasičský záchranný sbor, a nad tím, které činnosti jsou naprosto nezbytné, které jsou zbytné a které jsou dejme tomu sice zajímavé a pěkné, nicméně by bezplatně provozovány být neměly. Použiji jednoho jednoduchého příkladu. Všichni si vzpomínáme na obrovskou diskusi, která vypukla kolem přítomnosti policie na fotbalových stadionech, kdy se považovalo za naprosto standardní, že z veřejných prostředků je v podstatě placena pořádková služba prováděná Policií ČR. Pak byl strašný křik, když se řeklo, že tuto činnost mají zajišťovat pořadatelé, protože například na koncertu, kde jsou také desítky tisíc lidí, žádná policie z tohoto pohledu pořadatelskou službu nezajišťuje, a že policie má být pouze připravena pro případ nějakého bezpečnostního ohrožení. Jsem přesvědčen, že podobné věci lze nalézt i v činnosti Hasičského záchranného sboru a zkrátka některé jeho činnosti by měly být zpoplatněny, nebo by je Hasičský záchranný sbor neměl vykonávat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Jan Kubata. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, ekonomové i politici v souvislosti s letošním rokem neustále hovoří o růstu nebo o poklesu hrubého domácího produktu. Diskutujeme o tom, zda letos poroste česká ekonomika kladnou, nebo zápornou nulou a jaké bude mít takový růst dopady do našich veřejných rozpočtů. Aniž bych chtěl nějak znevažovat takovouto diskusi, je zcela jistě potřebná, tak považuji za neméně důležitý ukazatel tzv. míru nezaměstnanosti. Nemá sice tak výrazné dopady do rozpočtu jako vývoj celé naší ekonomiky, ale ukazuje nám jinou a pro mě velmi důležitou veličinu a tou je sociální smír. Když se totiž díváme na zahraniční zpravodajství, tak bych řekl, že nejvíce lidé demonstrovují právě v zemích s vysokou mírou nezaměstnanosti.

Lidé, alespoň většina z nich, podle mého názoru nechtějí milodary, ale chtějí od státu práci, chtějí uživit své rodiny. Hospodářská politika tedy není pouze politikou ekonomického růstu, ale politikou společného blahobytu, do kterého počítáme právě i zaměstnání.

Táži se vás, vážený pane premiére, jaké v této oblasti plánujete opatření. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pokud není žádných námitek – sice interpelace mají být do 16 hodin pro pana premié-

ra – dala bych ještě prostor na tuhle poslední interpelaci a poté bychom přistoupili k dalším interpelacím na ostatní členy vlády.

Takže prosím, pane premiére, máte prostor.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, jsem dlouhodobě přesvědčený, že nejúčinnější sociální politikou je vytváření pracovních příležitostí, respektive vytvoření prostoru pro to, aby především soukromý sektor mohl vytvářet pracovní příležitosti. Není přece důstojnějšího způsobu, jak zajistit obživu pro sebe, pro svou rodinu, pro své blízké, než prací. Právě proto nesmíme pokračovat v tom, abychom daňovým zatížením, dalšími regulacemi, administrativními zásahy apod. udeptávali sektor podnikatelský a především malé a střední firmy.

Tady bych chtěl připomenout, že na našem trhu práce je integrováno zhruba 4,8 milionu osob, z toho je zhruba 3,9 milionu osob v zaměstnaneckém poměru. Firmy do dvaceti zaměstnanců, čili opravdu ty nejmenší firmičky, představují 900 tisíc zaměstnanců, to znamená prakticky jednu čtvrtinu všech zaměstnanců v této zemi. A právě tyto firmy nejvíce zápasí s problémy, jako je nadměrná regulace, jako je administrativní zátěž, jako jsou komplikace v pracovním právu, jako jsou například otázky odvodů, daní a mezd.

Čili vytvoření kvalitního podnikatelského prostředí pro to, aby české firmy byly motivovány vytvářet pracovní příležitosti, a to i v regionech, které jsou velmi postiženy, je podle mého hlubokého přesvědčení tou nejúčinnější sociální politikou. Chceme, aby lidé měli práci, aby žili ze mzdy nebo platu, ne ze sociálních dávek.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude chtít pan poslanec položit ještě doplňující otázku? Prosím, máte prostor.

Poslanec Jan Kubata: Omlouvám se, pane premiére, vím, že už je konec. Nicméně mi dovoluje ještě jednu doplňující otázku.

Děkuji za ten podrobný výčet, nicméně mohl byste mi sdělit, jak si stojí náš trh práce v mezinárodním srovnání? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, předávám slovo ještě panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, z hlediska čerstvých údajů, které jsou k dispozici na úrovni Evropské unie, je nezbytné konstatovat, že Česká republika má šestou nejnižší nezaměstnanost v rám-

ci celé Evropské unie, že si držíme již zhruba dva roky toto velmi dobré místo. Chtěl bych připomenout, že v období 2004 až 2006 jsme byli na sedmáctém místě z hlediska míry nezaměstnanosti, to znamená účinné sociální reformy a reformy trhu práce prováděné od roku 2007 v podstatě kontinuálně přinášejí svůj pozitivní výsledek z hlediska úspěšnosti těchto strukturálních reforem v podobě snižování nezaměstnanosti.

Máme i pozitivní parametry v některých krizových oblastech, které jsou dneska skutečně velmi závažné, což je především nezaměstnanost mladých lidí do 25 let. V některých členských zemích Evropské unie, které se potýkají s ekonomickými problémy, jako je například Španělsko, nezaměstnanost v této věkové kategorii dosahuje téměř 50 %. My i v tomto velmi kritickém parametru, kterému se mimo jiné i teď v pondělí speciálně věnovala Evropská rada, máme šestou nejnižší nezaměstnanost mladých lidí do 25 let. Jakkoli je to velmi závažný sociální fenomén, jakkoli i tato nezaměstnanost, která je u nás zhruba na úrovni 19 %, je vysoká, tak v mezinárodním kontextu – znovu opakuji – v rámci Evropské unie je šestá nejnižší. Musíme mít efektivní modely, jak integrovat především mladé lidi, ale i další hendikepované skupiny – protože mladí lidé jsou zpravidla lidé bez praxe, ale mohou to být lidé například s některými zdravotními hendikepy apod. –, zpět na trh práce.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tím jsme vyčerpali čas, který je určený na interpelace na předsedu vlády. Nyní tedy budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Nejprve vystoupí pan poslanec Václav Votava, který se ve své interpelaci obrací na pana ministra Josefa Dobeše. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Pane ministře, vaše reforma financování regionálního školství má přinést jednu velkou změnu, a to stanovení přesného počtu žáků v jedné třídě. Hovoří se o počtu 24 nebo 26. Pokud by jich mělo být o jednoho více nebo o jednoho méně, pak by to znamenalo, že škola od státu obdrží méně peněz a provoz bude muset hradit, dotovat obec. To by určitě zásadním způsobem ohrozilo existenci především těch menších škol. Již nyní obce vynakládají se zájmem udržet si školy v místě nemalé prostředky a doplácují tak nemalé prostředky na jejich provoz. Tedy reforma by znamenala další finanční zátěž a je reálné, že například druhé stupně by na vesnických školách takto zanikly. A je možné, že by v řadě případů zanikly venkovské školy vůbec, a tím by i zdejší učitelé přišli o práci a rozšířili by tak zřejmě i řady nezaměstnaných.

Chci se zeptat, jestli si vůbec tento stav jako ministr školství uvědomujete. Mám velice negativní ohlasy od ředitelů škol na takovou tu va-

ši reformu – nereformu nebo pseudoreformu ve svém příhraničním regionu. Mám ale takové negativní ohlasy samozřejmě i od starostů, kteří mají zájem, aby se udržela škola u nich v obci, protože představuje určité centrum nejenom vzdělanosti, ale i kultury a společenského života. Oni odmítají vaši nesmyslnou reformu.

Ptám se tedy: Uvědomujete si vůbec, jaký stav může touto vaší reformou financování regionálního školství nastat? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo panu ministrovi školství. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážený pane poslanče, dámy a pánové, uvědomuji si, co může nastat.

Pane poslanče, uvědomuji si, co nastane, když něco neuděláme. A je to úplně jednoduché, protože když se podíváme do demografické křivky České republiky, tak je jasné, a to nezpochybníte ani vy, ani já, ani kdokoli jiný, že dětí ubývá. Děti bude bohužel ubývat a tento trend půjde prudce dolů. Z druhé strany počet škol se téměř nehýbe. Můžeme si říct, že budeme platit školy, a já ty zkušenosti mám, kdy na sídlišti jsou tři školy vedle sebe. Na druhém stupni ta sídlištní škola má šestou A, B, C, D. V 6A je sedm dětí, v 6B je devět dětí, v 6C je sedm dětí a v 6D je osm dětí. Taková je realita, takhle to dneska je a ten systém přerozdělování, tak jak je nastavený, to tomu řediteli umožňuje. To je problém. Nebo vám dám zase konkrétní zkušenost z Kuřimi, je to malé městečko kousek od Brna. Jsou tam dvě základní školy a tam teď nastupovaly děti do těch škol. Do obou škol nastoupilo šedesát dětí. Jeden ředitel je rozdělil do tří tříd po dvaceti a jeden je rozdělil do čtyř tříd po patnácti. To je možné, oba dva v tom systému dovedou velmi dobře využít, ale dlouhodobě je tento stav nefinancovatelný.

To, co je, to je návrh – návrh, který prošel prvním kolem, a to je poradou ekonomických ministrů, kde jsme řešili klíčové ekonomické parametry. Teď nastala doba, kdy tento ekonomický nástroj se mění v nástroj pedagogicko-odborný a diskutujeme o těch parametrech. To znamená, není nic dáno, ač mám informace, že někde z kraje objíždějí lidé, kteří navštěvují školy a říkají: Ta vaše je už v mapě našeho kraje škrtnutá. To není pravda.

Především jsme se bavili s Asociací hejtmanů, bavili jsme se se Svazem měst a obcí, bavili jsme se s místním sdružením a řekli jsme, že uděláme pracovní skupinu spolu s ministerstvem a s odbornými asociacemi a budeme se bavit v tom ekonomickém modelu o dalších odborných parametrech.

Já vám třeba řeknu – jel jsem před týdnem po hradeckém kraji a

objížděl jsem mimo jiné základní školy. Byl jsem v jedné škole ve Veliši, je to ópéska, a tam je ve třídě 12, 13, 15 dětí, ale škola je tam opravena z evropských peněz. A já si myslím, že je třeba dát parametr, tam, kde ta obec nebo jakkoliv ta škola z evropských peněz investuje velké prostředky do opravy té školy, tak by nepochybně byl nesmysl tuto školu zavřít, protože by zchátrala a ty peníze by šly vniveč.

Nyní se bavíme v ekonomickém modelu o dalších dílčích parametrech, které do toho dáme. Teprve poté, co se zástupci regionů a samospráv a s odbornými asociacemi uzavřeme tento model, tak ho budeme konzultovat s vámi v Poslanecké sněmovně, v Senátu. A já věřím, že pak takto upravený modelů schválíme. Pokud bychom to neudělali, tak ten systém neufinancujeme. To ví každý. To víte vy, vím to i já, že takto přerozdělované regionální školství neufinancujeme. Nevede to ředitele k tomu, aby byli dobrými hospodáři. Umožňuje to mít čtyři šesté třídy v jedné sídlištní škole v tomto počtu dětí, umožňuje to v malém městečku s šedesáti dětmi v první třídě nastavit to úplně rozdílně a oba ředitelé jsou na tom stejně a jsou v pohodě. To není dobré.

Musíme něco s demografií a sítí škol dělat, ale garantuji, nepřijdeme o malotřídky a nepřijdeme o vesnice, kde ta škola skutečně tvoří tu vesnici. To já vnímám, já jsem de facto kluk z vesnice, takže vím, že k vesnici patří hospoda, kostel a škola, a já dodávám i hřiště.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo k doplňujícímu dotazu panu poslanci.

Poslanec Václav Votava: Tak já jsem také dá se říci z vesnice jako vy, takže určitě to chápu. No, já jsem určitě rád, že budete diskutovat s kraji, s obcemi o modelu, který nastavíte. Víte, já opravdu teď žiju v příhraničním regionu, který je velký plochou, hospodářsky není ještě úplně vyvinutý, je zaostalý. My přece chceme, aby se nám obce nevyliďňovaly. Škola je, jak jsem říkal, v podstatě centrem kultury, společenského života, ale i stabilizačním prvkem, aby nám tam lidé zůstávali, aby tam zůstávaly mladé rodiny s dětmi. To je velice důležité. K tomu je určitě třeba přihlížet selektivně, a ne plošně tyto věci řešit, ale opravdu citlivě, i malé vísy, kde školy jsou, tak aby také zůstaly.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr už reagovat nebude. Můžeme přistoupit k další interpelaci. Pan poslanec Jeroným Tejč se obrací na pana ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane ministře, o chaosu, který panuje

v těchto dnech a týdnech na úřadech práce, není potřeba hovořit, o tom už každý ví. Nicméně je potřeba se ptát na odpovědnost. My jsme se dozvěděli pouze to, že dva z vašich náměstků získali za půl roku odměnu 1,4 mil. Kč nad rámec svých určitě nemalých platů a získali ji za to, jak dobře připravili ony sociální reformy. Já myslím, že tady je určitý rozpor. Já bych čekal, že za to, co se stalo, spíše dostanou pokutu, bude jim snížen plat, nebo dokonce odejdou z postu náměstků, protože toto není věc, kterou by bylo možné tolerovat. Místo toho se dozvídáme, že byl odvolán kvůli problémům na úřadech práce ředitel odboru informatiky a výkonná ředitelka Kanceláře úřadů práce České republiky paní Králová. Já mám pocit, že spíše jde o snahu zamést tu věc pod koberec, snahu říci, že ti lidé byli potrestáni, a skutečných viníků, vás a pana náměstka, zejména pana náměstka Šišky, by se nic nedotklo.

Myslím si, pane ministře, že byste se měl k tomu problému postavit čelem, a pokud sám uznáváte, že došlo k pochybení, tedy že reagujete personálními změnami, pak je logické, že byste měl reagovat i na takovýchto pozicích.

Zároveň si vás dovoluji vyzvat k tomu, abyste dal pokyn, aby ministerstvo souhlasilo a udělalo vše pro to, aby subdodavatelé firmy Fujitsu, která tento informační systém nastavila, byli zveřejněni. My jsme se mohli dočíst, že tito subdodavatelé zveřejnění být nemohou, že si ministerstvo vymínilo to, že tito subdodavatelé budou tajní. Já bych vás rád požádal, abyste to dementoval a v případě, že tomu tak je, aby ministerstvo učinilo aktivně kroky pro to, aby subdodavatelé této firmy, která dodávala informační systémy, byli zveřejněni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Já jsem svoji odpověď rozdělil do tří částí, protože předpokládám, že ta otázka byla také tak členěna. Pokud bych náhodou na něco neodpověděl nebo něco vynechal, tak potom budu mít, doufám, možnost to doplnit.

Za prvé, téma odměn za druhé pololetí roku 2011. Ve druhém pololetí 2011 byla dokončena legislativní práce a schválena důchodová reforma, velmi náročná práce, po patnácti letech diskusí byla schválena sociální reforma, balík tří novel, které obsahovaly změny osmnácti zákonů, naprosto stěžejní práce. Byla schválena novela zákoníku práce, která obsahovala přes 300 položek. Já nechci příliš srovnávat, ale myslím si, že všichni, kdo se na to dívají alespoň trochu objektivně, musí uznat, že takového penzum

legislativních předloh, které byly dokončeny k projednávání, nad kterými se planě a bezúspěšně diskutovalo řadu let, více než desítku let, zásadní změny v sociálním systému, které měly zacílit sociální systém na ty, kteří tu pomoc státu skutečně potřebují, rozvolnění rodičovského příspěvku tak, aby si každý mohl čerpat rodičovský příspěvek podle svého vlastního uvážení, změny v rekvalifikačních tak, aby byly mnohem cílenější a přiblížení klientského přístupu, zvýšení počtu kontaktních míst, na kterých je možné vyřídit záležitosti nepojistných sociálních dávek, a to prosím jsou jen příklady toho, co obsahoval celý ten balík zákonů. Myslím si, že nenajdete jiné období či jiné ministerstvo, které by tolik kumulovaných návrhů legislativních předpisů předložilo a obhájilo v tak krátké době.

Proto si myslím, že odměny, které byly přiznány za druhé pololetí roku 2011 jsou naprosto adekvátní. Já tady upřímně řeknu, že vím, že tento boj nemohu vyhrát, že nikdy to nebude tak, že když někdo někomu dá odměny, tak že je to populární, protože vždycky to bude terčem kritiky a vždycky to bude terčem nějakého srovnávání, kdo kolik dostal atd. Nicméně si myslím, že ten legislativní balík byl po mnoha letech skutečně naprosto ojedinělý a že si to adekvátní ocenění zaslouží.

Co se týká přípravy nových informačních systémů, tak my jsme se po dvanácti letech, možná ještě o něco více, po sedmácti letech monopolu jedné firmy rozhodli ten monopol jedné firmy zrušit. Já si myslím, že i ti, kteří předtím měli co do činění s Ministerstvem práce a sociálních věcí, dobře vědí, že několikrát bylo vyhodnocováno, jestli je vhodné, aby informační systémy Ministerstva práce a sociálních věcí byly ovládány jedním subjektem, zda to monopolní postavení náhodou neškodí, a přes všechna ta rizika, která samozřejmě také má opuštění monopolního dodavatele, to je naprosto jasné, ta rizika se reálně projevují v současných dnech, tak jsem se k tomu kroku rozhodl s plným vědomím rizik, která s tím souvisejí. Prostě já nebudu ten, který bude strkat hlavu do písku a říkat, že to ještě jeden, dva, tři roky s tím monopolním dodavatelem vydržíme, ať si to řeší někdo po mně, ať tu situaci řeší, protože mně se zrovna nechce. Ne. Prostě tu situaci bylo potřeba vyřešit.

To, že všechny záležitosti byly kumulovány do jednoho termínu, ano, to je také moje manažerské rozhodnutí, za které já přebírám plnou odpovědnost. Podle mě s takto závažnou změnou legislativy a s převodem pracovníků z obcí, se sjednocením agend do jednoho místa bylo optimální provést i změnu informačních systémů, byť je to v jednom kroku velmi náročné. A samozřejmě zdůrazňuji to, co už také několikrát padlo, že ty kroky jsou sice jednorázové k 1. lednu, a dobře víte a sami jste na to upozorňovali, že ten postup je pozvolný, že dávky přiznané v roce 2011 jsou vypočítávány ve starých systémech. Jsou sice vypláceny prostřednictvím nového jednotného výplatního místa, které v tuto chvíli v

rámci rezortu práce a sociálních věcí už je jenom jedno, my jsme do konce minulého roku měli dvě výplatní místa. Z mého pohledu je mnohem efektivnější, pokud je jedno výplatní místo, a myslím si, že ten krok jednoznačně zvýšil efektivitu vynakládání prostředků státu. Já si myslím, že ta čísla mluví jasně.

Jestli změnou organizační struktury úřadů práce a sjednocením agend, které vykonávaly i obecní úřady jednotlivých typů, se podařilo ušetřit jednu miliardu korun ročně na provozních nákladech, jestli změnou dodavatelů informačního systému, tím zrušením monopolu, jenom letos ušetříme 200 milionů korun a od příštího roku 300 milionů korun ročně, to jsou čísla, která hovoří jasně. Byť znovu říkám ano, je to velmi obtížná situace. Je to situace, která byla mnoho let neřešená a ke které nakonec se přistoupit muselo.

Co se týká subdodavatelů, tak já jsem včera zveřejnil seznam alespoň těch důležitých subdodavatelů, kteří pracují na zakázce, kterou generálně dodává firma Fujitsu, a jsem připraven uvést jakékoliv podrobnosti, které je k tomu potřeba. Není tomu tak, že by informace byly tajné. Neveřejné jsou pouze informace, které souvisejí s bezpečností informačního systému a s ochranou dat. Jinak informace, které se týkají subdodavatelů, tak není žádné omezení směrem k firmě Fujitsu, co se týká zveřejňování. A nakonec – (Ministr je upozorňován na čas.)

Tak jenom dokončím větu. Určitě budu mít pak mnoho minut dalších příležitostí o tom hovořit. Myslím si, že i ta včerejší informace, která zase začala být rozpitvávána, kdo má kde na koho vazbu a kdo je s kým spojený, ukazuje, že se prostě nebojím toho, že by bylo zveřejněno něco, co by nemělo být zveřejněno.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec položí doplňující otázku. Prosím, máte prostor.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Já pevně věřím, že se nejpозději během tohoto týdne na Ministerstvu práce a sociálních věcí, na jeho webu, objeví skutečně seznam všech subdodavatelů, které tato zakázka má, tak abychom my i veřejnost věděli, kdo že vydělává na tom nepovedeném systému, na tom systému, který tolik nefunguje.

Ale s tím souvisí další otázka na pana ministra. Já bych byl rád, aby jasně odpověděl, jaké jsou náklady na to, že monopolní dodavatel skončil, tedy nejen kolik stál ten nový systém, kolik se ušetří, ale kolik také bude Česká republika a ministerstvo platit za to, že ten původní systém, který takto fungoval a nebyly s ním žádné problémy, prostě skončil.

A poslední věc. Platí to, že 1,4 milionu za půl roku na odměnách pro ty, kteří mají platy jako náměstci, je podle mého názoru skutečně dost.

Skutečně mnoho. Já jsem myslel, že šetříme proto, abychom ušetřili státnímu rozpočtu, nikoli aby si to poté přerozdělovali mezi sebou náměstci, a myslím, že za tu práci jim skutečně ta odměna nejen nepatří, je nezasloužená, ale přede vším, oni pracují v přesčasech a mají za to královský plat náměstka ministra. Je to právě pan ministr, který těm ostatním umožňuje, zaměstnancům – (Upozorňován předsedající na čas.)

Ano, zkusím využít 30 vteřin, pan ministr měl asi 2,5 minuty nebo 3 minuty navíc, tak si dovoluji dokončit větu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Omlouvám se, asi jsem se nějak zasnila. Tak prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. To mě mrzí.

Já bych si dovolil skutečně připomenout to, že tito náměstci jsou placeni, neměli by si počítat přesčasy, neměli by za to mít odměny, zatímco pan ministr rozhodl se svými náměstky o tom, že do zákoníku práce bude zakotveno pro ostatní zaměstnance a zaměstnavatele možnost zakotvit povinnost odpracovat si 150 hodin ročně peněz bez nároku na odměnu. Tak když to je tak výborný nápad, měl by se uplatnit nejdříve na ministerstvu u náměstků. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám ještě slovo panu ministrovi. Slibuji, že budu hlídat čas pozorněji.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já se omlouvám všem kolegům a kolegyním, že jsem přetáhl čas. Já jsem se nedíval na hodinky, tak se pokusím ty další odpovědi zkrátit, abych neubíral možnost odpovídat dalším kolegům ministrům. Omlouvám se za to.

Co se týká zákoníku práce, tak myslím si, že všichni, kdo se o to trochu zajímají, dobře vědí, že jsme se jenom vrátili k úpravě, která platila do konce roku 2006 a která byla osvědčená. Není to žádné novum, není to nic, co by vymyslel Drábek nebo jeho náměstci. Je to záležitost, kde jsme se jenom vrátili k právní úpravě platné do roku 2006.

Co se týká odměn, musím trvat na tom, že pokud někdo má daný cíl, že má ušetřit prostředky ve stamilionech korun na provozních nákladech, je vhodné k tomu stanovit také cílovou odměnu. Ta cílová odměna nebyla navíc z nějakých prostředků, ta byla z prostředků uspořávaných na provozních nákladech a na personálních nákladech na ministerstvu.

O to jsem teď zkrátí, o minutu, tak ještě o dvě minuty zkrátím ta další vystoupení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpela-

cí vystoupí pan poslanec Ivan Ohlídál, který se také obrací na pana ministra Drábka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, fronty, naštvaní klienti, stresovaní úředníci, celkový chaos, to je všechno obrázek na úřadech práce v minulém měsíci, a to v důsledku nového způsobu vyplácení sociálních dávek s pomocí nového softwaru. A to ještě se vyplácela jenom jedna dávka novým způsobem, dávka, které se říká podpora v hmotné nouzi. Asi je 10 % těchto všech dávek hmotné nouze, které jsou vypláceny lidem. Těch 90 % připadá na jiné dávky. Přesto se však na některé občany údajně nedostaly tyto výplaty zavčas, někteří prý je nedostali vůbec. Nabízí se otázka, co se stane potom, když v důsledku tohoto efektu vznikla nějaká finanční újma těmto lidem. Dá se očekávat, že budou možná i soudní žaloby. Jak tuto situaci pak hodláte řešit, pane ministře?

V příštím měsíci, od února i v dalších měsících budou novým způsobem vypláceny i ty další dávky, jako např. podpora v nezaměstnanosti, příspěvek na péči atd. A navíc ještě ta hmotná nouze. Odborníci předpokládají, že situace bude ještě komplikovanější a že chaos a problémy budou ještě větší. A já se vás ptám: Vy jste byl ten hlavní činitel, který spustil tento nový systém vyplácení sociálních dávek. Pokud nastane to, co předvídají odborníci, budete ochoten z toho vyvodit svoji vlastní odpovědnost?

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo panu ministroví.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, já bych začal těmi frontami. Je potřeba si uvědomit, že Úřad práce České republiky má 420 pracovišť. To, že televizní kamery přijedou na pracoviště v Litoměřicích, pracoviště v Ostravě nebo v Karvině a pracoviště ve Zlíně, to skutečně nevypovídá o tom, jak vypadá situace na území celé republiky. Já tím nechci zpochybňovat nějaké žádné konkrétní problémy, které nastaly, to v žádném případě, nicméně je potřeba znova zdůraznit, že všechny dávky, které byly nárokovány v lednu, byly vyplaceny. A znovu musím říct, že to není tak, že ty dávky jsou vypláceny prostřednictvím starého systému. Ano, ten starý systém ty dávky, které byly přiznány v roce 2011, dál obsluhuje, nicméně jsou vypláceny prostřednictvím jednotného výplatního místa, které je nové. Dávky, které jsou přiznávány v roce 2012, jsou obsluhovány těmi novými systémy. A netýká se to jenom, jak bylo uvedeno, jedné dávky, podpory v hmotné nouzi.

Já jenom pro upřesnění bych chtěl říci, že podpora v hmotné nouzi se skládá z několika dávek. My jsme skutečně měli největší pracnost s příspěvkem na živobytí, následně byl také vyplácen doplatek na bydlení, který se může vyplácet až na základě vyplaceného nebo zpracovaného příspěvku na bydlení a příspěvku na živobytí, takže tam jsou ty procesy vázané poměrně složitě. Chtěl bych také upozornit na to, že doplatek na bydlení byl v lednu vyplácen dvakrát – jednou z tzv. starého, to byl prosincový doplatek na bydlení, ale protože jsme sjednocovali termíny výplaty dávek hmotné nouze tak, aby všechny dávky hmotné nouze byly vypláceny v ten samý měsíc, tak v lednu byly vypláceny ještě také lednové doplatky na bydlení a ty právě byly vypláceny v posledních dnech. To jsou ty poslední dávky, které byly vypláceny, tedy druhá výplata doplatku na bydlení v měsíci lednu.

Co se týká příspěvku na péči, tak platí to, co jsem říkal obecně. Příspěvek na péči, který byl přiznán do konce roku 2011, je zpracováván původním systémem, příspěvky na péči, které byly přiznány od ledna 2012, jsou zpracovávány novým systémem. Tedy ten náběh je postupný a není žádný důvod k tomu, aby byly jakékoli obavy z toho, že ten postupný náběh nebude zvládnut.

V této souvislosti ještě podotknu, že se tady objevily takové zprávy, jako že začátkem února zase nastane nějaký ohlášený kolaps, další ohlášený kolaps, protože staré systémy budou vypnuty. Prosím, ani v únoru staré systémy nebudou vypnuty, i v únoru a v následujících několika měsících bude platit, že všechny dávky přiznané v roce 2011 jsou vypláceny prostřednictvím nebo vypočítávány tím starým systémem. Dávky přiznané od ledna 2012 jsou zpracovávány novým systémem. Takže žádná hranice toho, že najednou má nastat nějaký kolaps, skutečně není na obzoru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předám ještě slovo panu poslanci k doplňující otázce.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane ministře, vy jste mě moc svým vyjádřením nepřesvědčil. Na jedné straně je vaše vyjádření, na druhé straně vyjádření některých odborníků, kteří ten další vývoj vidí dosti negativně. Jinými slovy řečeno, vy jste ochoten tvrdit, že žádný, neříkám kolaps, ale žádné podobné nebo ještě horší problémy s vyplácením těch sociálních dávek v dalších měsících nenastanou? Skutečně tohle jste ochoten veřejně zde na mikrofon říci a stát si za tím svým tvrzením, a pokud nebude splněno, jste ochoten – znovu se ptám – vyvodit nějaké osobní závěry z tohoto způsobu nebo z tohoto důvodu?

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předám ještě slovo panu ministroví. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, to, že jsem vás nepřesvědčil, to celkem není až tak kupodivu. Myslím, že přesvědčit lze jenom činy, slovy to asi příliš nejde. Takže já si myslím, že následující týdny budou tím, co má přesvědčit, nikoli to, co já tady teď řeknu.

Já jsem se snažil zdůvodnit a odargumentovat, proč nemůže dojít v následujících týdnech k nějakému kolapsu, když k němu nedošlo v průběhu ledna, protože nyní už jenom postupujeme v postupném překlápění nově přiznávaných dávek, protože jednou za čas je prostě potřeba požádat o novou dávku. Na rozdíl od ledna by bylo potřeba přepočítat, se změnou životního minima bylo potřeba přepočítat všechny příspěvky na živobytí, a až teprve po tom přepočítání a zavedení do nového systému mohly být vyplaceny doplatky na bydlení, což byla skutečně velmi náročná práce, a skutečně všichni, kteří na tom pracovali, zasluhují velké poděkování, tak tato jednorázová akce už se v dalších měsících neopakuje. My teď už nemáme žádnou další legislativní změnu nebo něco, co by mělo v tuto chvíli vyžadovat nějaké hromadné zpracování nějaké masy žádostí.

V tuto chvíli, tak jak jste naznačil, bude nejnáročnější agendou výplata podpor v nezaměstnanosti, která nabíhá nově v únoru, vyplácené podpory v nezaměstnanosti, které byly přiznávány v průběhu ledna, kdy byla žádost podávána v průběhu ledna, a také vyplácení dávek tzv. mobility, o které bylo požádáno v lednu, ale které jsou teď zpracovávány jako nová agenda. Nicméně pokud se podíváme na aktuální procenta zpracovaných žádostí, rozpracovaných žádostí, kde je vydáno rozhodnutí, žádostí, kde už byla zaslána výplata, tak – (Předsedající: Pane ministře, čas, prosím!)

Já se omlouvám, tohle považuji za důležité, tak jenom –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To považuje každý, to zas není tak... Dobře, povídejte ještě, ale jen jednu větu.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Takže ta rozpracovanost je jasně doložitelná čísly. Ano, samozřejmě, pokud by došlo k nějakému zhroucení systému, ať už v čímkoli zájmu, tak samozřejmě z toho vždycky budu vyvozovat osobní odpovědnost. Ano.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Vypadalo to spíš, že už se zhroutím já, pokud mě nevystřídá pan místopředseda Zaorálek. Takže já předám řízení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne. Prosím pana poslance Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, má interpelace má název reforma policie. Dvě slova, ale obsahově velmi složitá.

Já nerozumím tomu, co dneska reformou policie má být, resp. co se v ní vlastně reformuje. Rozuměl jsem tomu, když v minulém volebním období výbor pro bezpečnost více než rok diskutoval s tehdejším ministrem Langrem o základních pilířích reformy, o tom, abychom našli konsenzus v některých oblastech, kde jsme se, řekněme, politicky velmi lišili. Nakonec se tedy reforma spustila, šly do ní nemalé finanční prostředky a já nevím, jak tato reforma tenkrát zahájená dnes pokračuje. Nevím, zda finanční prostředky, které k dispozici ministerstvo, potažmo Policie České republiky má, vůbec třeba k této reformě ještě můžou být dostačující.

Vážený pane ministře, já bych skutečně – a myslím si, že nejen já, ale i veřejnost a odborná veřejnost, potažmo policisté, bychom rádi věděli, jak to s tou reformou dneska vypadá.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana ministra Kubiceho, aby se vyjádřil k této interpelaci. K dispozici má pět minut.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, masmédia i mnoho politiků pojmem reforma označují téměř každou změnu, byť jakkoli dílčí. To platí i pro Policii České republiky, kdy téměř každou úvahu o změně organizační struktury v policii označují za reformu.

Reforma Policie České republiky je komplexní proces, pojímá změny v Policii České republiky v celé své šíři, od působnosti a pravomoci policie, její organizační struktury přes ekonomiku, kontrolní procesy, personální práci až po modernizaci policie či strukturu neuniformované policie a další. Tento proces byl nastartován na základě velmi obsáhlé a pečlivé analýzy stavu Policie České republiky v letech 2006 a 2007 a jednotlivé návrhy na řešení nalezených problémů byly široce diskutovány jak uvnitř resortu vnitra a Policie ČR, tak na úrovni celé společnosti. Její legislativní část byla více méně dokončena přijetím zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, které nabyly účinnosti od 1. ledna 2009.

Nelegislativní část reformy je pak proces dlouhodobý, který byl nastartován již od roku 2007. Řada změn proběhla po přijetí výše zmíněných zákonů, ale některá opatření jsou dlouhodobějšího charakteru a na svou realizaci nebo její dokončení ještě čekají.

Vedle toho samozřejmě dochází v průběhu let ke změně vnějších pod-

mínek, kterým se musí Policie ČR přizpůsobit. Zejména snižování rozpočtu a nutnost provádět mnohdy drastické úspory, včetně oblasti personální. A pod tíhou těchto vnějších okolností musí dojít i k přehodnocení některých původních opatření a návrhů, např. v oblasti systemizace policejních míst, kdy musí být naší snahou maximálně podporovat přímý výkon služby, především na úkor obslužných a administrativních činností.

Ministerstvo vnitra také v letech 2010–11 provedlo vyhodnocení dosavadního průběhu reformy Policie ČR, kde poukazuje na jednoznačně pozitivní dopady reformy, ale zároveň také na oblasti, v kterých je třeba dále pracovat, dotáhnout započaté změny do konce či provést některé úpravy. Tato analýza byla zaslána do vnitroresortního připomínkového řízení. Do tohoto procesu nicméně zasáhly zejména výše zmiňované změny vnějších podmínek, a proto bylo přikročeno nejprve k jejich vyřešení.

Proto jsem k zajištění systémových úspor vyhodnocení dosavadního průběhu reformy 31. srpna 2011 zřídil poradní komisi, jejímž cílem bylo vypracovat návrhy tak, aby navrhované změny neměly dopad na zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti na území ČR, naopak, aby došlo k zefektivnění výkonu policejní činnosti. V současné době vedení Policie ČR zpracovává konkrétní návrhy na provedení těchto změn systemizací jednotlivých policejních útvarů, které mají dle mého zadání vycházet z doporučení poradní komise.

Za sebe vás mohu v každém případě ujistit, že není mým cílem negovat pozitivní výsledky reformy Policie ČR a opatření, která zde byla v předchozích letech realizována, ani vytvářet nějakou novou komplexní reformu a vyvolávat nejistotu v celé policii. Naopak je mým cílem dotáhnout již započaté pozitivní procesy, zejména pak provést Policii ČR změněnými vnějšími okolnostmi, které nás nutí provádět dramatické úspory, tak aby nedošlo ke snížení bezpečí obyvatel v této zemi

Ještě k reformním pilířům.

První pilíř – působnost pravomoci policie a dalších subjektů podílejících se na zajišťování vnitřní bezpečnosti státu. Odběremeni policie od některých činností – asistence exekutorům, suplování pořadatelské služby při sportovních a dalších akcích, doručování zásilek, zrušení projednávání přestupků na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, zrušení správních řízení, vykazování u domácího násilí, omezení rozsahu vyšetřování dopravních nehod nebo převod některých agend v cizinecké oblasti z policie na ministerstvo vnitra.

Druhý pilíř – policie, partner dalších orgánů státu územních samosprávných celků, zejména veřejnosti. Nové územní členění a organizační struktura policie. Vytvoření 6 nových krajských ředitelství na celkový počet 14 ve shodě s krajskou samosprávou a přerozdělení činnosti uvnitř krajských ředitelství – splněno. Fyzicky ještě ředitelství bu-

dována, naposledy minulý týden bylo otevřeno karlovarské ředitelství Policie ČR.

Třetí pilíř – ekonomické postavení policie. Krajská ředitelství jako samostatné organizační složky státu a účetní jednotky, sladění s Hasičským záchranným sborem – splněno. Změny v systému programového financování splněny. Úsporné kroky v oblasti hrazení znaleckých posudků apod., a v poslední době zejména snahy reagovat na kritickou rozpočtovou situaci. V současnosti velmi intenzivně řešeno.

Čtvrtý pilíř – vnitřní a vnější kontrola policie. Vypracování a přijetí zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů – splněno.

Pátý pilíř – vzdělávání policistů, klíč k profesionalitě. V současnosti je zpracovávána analýza zatíženosti jednotlivých vyšších policejních škol. V současnosti je těchto škol pět.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, pane ministře, ale čas se nachýlil. Omlouvám se. Ještě budete mít příležitosti něco z toho možná dokončit, pokud pan poslanec Klučka na tom bude trvat.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Já nevím, jestli budu na tomto trvat, ale pro mě je dostačující konstatování, že se tato reforma nestáhla pod stůl, že tato reforma je živá a bude dále pokračovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já nevím, jestli ještě pan ministr chce přece jenom dokončit?

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Jak jsem řekl předtím, tato reforma samozřejmě je živá, je tam spousta práce na dokončení, je v současné době velmi přebujelý management policie a je potřeba se zaměřit na podporu přímého výkonu. To je to zásadní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Tím končím tuto interpelaci, protože další slovo bude mít poslanec Jan Látko, který bude interpelovat ministra školství Josefa Dobeše. Poprosím teď už pana poslance Látku, pátého vylosovaného dnes. Tedy prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vámi navrhovanou reformu regionálního školství považuji doslova za likvidační. Je patrné, že cílem představených změn je zachovat pouze velké sídlištní školy a gymnázia, zatímco výuka v menších obcích a malých venkovských školách má být omezena. Od příštího roku totiž zřejmě zanikne řada škol, které dnes kvůli úbytku dětí nedokážou naplnit třídy do

tzv. ideálního počtu 24 či 25 žáků. S vaším návrhem nesouhlasí Asociace krajů, Sdružení místních samospráv ani Svaz měst a obcí.

Dovolil bych si zmínit některé negativní dopady, které váš návrh obsahuje. Je to především likvidace současné sítě základních škol a na to navazující postupné vyhlazení venkova. Zdá se, že zcela pomíjíte značné zmaření investic vložených do školských budov. Možné je i nebezpečí případného vracení peněz Evropské unii u škol, které již nějaké prostředky z EU čerpaly. Pominout jistě nelze ani předpokládané zvýšení výdajů rodinných rozpočtů rodin s dětmi, které již tak mají čím dál hlouběji do kapsy. Nelíbí se mi ani zvýšená bezpečnostní rizika při cestách dětí do vzdálenějších škol.

Vážený pane ministře, jsem přesvědčen, že v oblasti regionálního školství a jeho reformy je potřeba postupovat koncepčně a v úzké koordinaci s regiony a kraji. Nejsem pro použití stejného přístupu u základního i středního školství. Je nutné respektovat specifika regionů a krajů a také zachovat dostupnost sítě základních škol pro občany. Ve způsobu financování by se také mělo odrazit hodnocení kvality škol.

Ptám se proto, pane ministře: Nezvažujete po reakcích odborné veřejnosti, opozice i některých koaličních partnerů změnu přístupu k financování regionálního školství?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji za dodržení časového limitu téměř přesně. A nyní poprosím pana ministra, který má asi pět minut. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Života, jo?

Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy pánové, já rozumím tomu, že interpelace, když se připraví, čte se, tak nemůže reagovat na situaci před 20 – 25 – 30 minutami. Přesto to zkusím zopakovat.

Je tu teoretický model, který – v tuto chvíli probíhá pracovní skupina zástupců Ministerstva školství a přesně z těch všech tří asociací, sdružení: Sdružení místních samospráv, Asociace krajů a Svazu měst a obcí. Spolu s nimi tvoříme pracovní skupinu, abychom procházeli další body, které by měly v parametrech financování regionálního školství být.

Když říkáte, že se vynaložily finanční prostředky z evropských fondů, aby nebyly vráceny, tak je to jeden z prvků. Jestliže obec si váží své školy, váží si vzdělávání a starosta dává třeba 50 % rozpočtu do školství, do své školy a ta škola je vybavená, ta škola je opravená, dokáže vyčerpat evropské fondy, tak to by měl být další ukazatel, jak se rozhodovat o osudu této školy. A na to já jsem ochoten přistoupit, o tom jsem ochoten se bavit a v tomto duchu bychom tu koncepci měli nastavit, protože jinak vyjdou vně ty peníze, které tam jsou, a opravená, spravená ško-

la, za 20 let by to byl škaredý pomník tady téhle reformy a to já nechci.

Máme pracovní skupinu. Kromě tady těch tří samosprávných sdružení tam budou odborníci z asociací školských. A budeme se o těch parametrech bavit.

Na druhou stranu je tu jeden fakt, který neovlivní žádná pracovní skupina, a to je počet dětí v České republice. Já se přiznám, že jak jezdím po České republice, po školách, byl jsem – už jsem to tady zmiňoval – ve škole ve Velíši. Malá vesnička. A teď jsem tam diskutoval. Byla plná tělocvična lidí z té Velíše. A bavili jsme se. A bavili jsme se o tom, jak to pojmout. A tak jsme se dohadovali. Já jsem říkal: Víte co? Zkusme udělat jednu věc tady u vás ve Velíši. Přerušte na dvě na tři hodiny tuto debatu, běžte domů, rodiče, a pojďte pracovat na demografii vaší obce. A za devět měsíců já sem přijedu a zjistím, jestli se to povedlo. A pak je šance, že stoprocentně zachráníme tu školu.

Je to nadsázka, ale je v tom ten zakopaný pes. Jestliže bude čím dál méně a méně dětí, pak si budeme muset zvykat na to, že škol bohužel bude muset být méně. A já ale tady znovu říkám – vy jste říkal, je to ve prospěch velkých sídlištních škol. Přesně naopak. Přesně naopak. Uvedl jsem příklad, že jsou vedle sebe pět minut cesty tři sídlištní školy a v tom systému si velmi klidně žijí. A to je špatně. Tam by měl být první pohled na efektivizaci celého systému.

A znovu říkám, programové prohlášení vlády je podpora malotřídních škol. A v té tabulce, kdy my říkáme: kdyby to bylo jen podle toho hrubého nástrahu, tak si všechny malotřídní školy v systému výrazně polepší. Ale já znovu říkám: Je potřeba to doplnit o další parametry, aby školy ve vesnicích, plně organizované, nebyly ohroženy. A tam, kde se do toho investovaly peníze, kde třeba je demografie za pět, za šest let příznivější. A mohou tam být další a další parametry.

Ale když se situace nezlepší, za šest, za sedm let budou muset děti dojíždět. Ta vlna bude muset nepochybně přijít. A ona přichází. Starostové už to dneska dělají. To není žádný výmysl Dobeše a ministerstva teď, ale hejtmani několik let optimalizují síť škol. A zřizovatelé na úrovni měst a obcí to dělají stejně tak. Jenom si říkáme, že to někde není úplně dostatečné a hlavně koordinované. A nejsou pro to jednotné parametry. Tak já vám tady říkám, že je pracovní skupina, kde mají zástupce samosprávy a odborná veřejnost.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Látku, aby reagoval.

Poslanec Jan Látko: Ano, pane ministře. Já jsem tady samozřejmě

byl při tom vašem prvním vystoupení, poslouchal jsem. Mě trošku mrzí, že obecně tato vláda dělá spoustu věcí tak, že pouští jakési balonky – a musím říci, že vaše ministerstvo je na to opravdu kadet – kdy vyzkoušíte, co to s tou veřejností udělá, a pak buď jdete dál, nebo začnete v těch momentech couvat.

Vy tady zmiňujete jednání se samosprávami. Proč ta skupina nevznikla dříve, než vůbec došlo k vypuštění nějakých návrhů? Vždyť vlastně i někteří vaši koaliční partneři – nechci tady používat slova Petra Gazdika a dalších, jak se k tomu postavili, k vašim návrhům reformy. Samozřejmě, dohodněte se se všemi zainteresovanými, připravte to, a pak teprve předložte. Takhle by to mělo vypadat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A ještě prosím pana ministra. Dvě minuty.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane poslanče, já mám styl práce přesně naopak. Abych svolal lidi, abych zavolal Asociaci hejtmanů, abych zavolal představitele svazu obcí a okrádal je o drahocenný čas, tak pro to musí být nějaký podklad, který prošel nějakou první prověrkou, protože jinak budu plácát, plácát a plácát, budeme dělat nad ničím pracovní skupinu a je to špatně.

Připravil jsem materiál, ten prošel poměrně první ostrou prověrkou – poradou ekonomických ministrů. A teprve s tímto mandátem ho dávám do těchto pracovních skupin a jsem připraven to modifikovat. Ne naopak. Nedovedu si to představit.

A ony balonky. Já nevím, co je to za vypouštěné balonky. Státní maturity, pětky a devítky, změna financování regionálního školství, smlouvy s rodiči. Mimochodem, to byl často takový bílý pejsek nebo balonek. Nikdo dneska neví, že běží od září projekt na sto školách a my ho pravidelně vyhodnocujeme a máme z toho výsledky. Těm školám, zdá se, a my to teď v únoru budeme mít na tiskovce, těm školám model vyhovuje. Zase to bylo něco a teď se to dotahuje. Etická výchova na školách a podobně. Jedno za druhým. To nejsou balonky. To jsou věci, na kterých lidé na ministerstvu pracují a věci dotahují. Takže takhle.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A to je konec této interpelace. Vyčerpali jsme ji a budeme se věnovat další. Pan poslanec Stanislav Grospič chce interpelovat pana ministra Jaromíra Drábka.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, dovoluji, abych se vás zeptal na stav přípravy návrhu záko-

na upravujícího stávku a právo na stávku jako jedno ze základních práv zakotvených v Listině základních práv a svobod v čl. 27 odst. 4, která je součástí ústavního pořádku České republiky.

V poslední době se dostaly znovu do povědomí diskuse o tom, že se připravuje tento návrh zákona na Ministerstvu práce a sociálních věcí a během několika dnů, snad týdnů, by měl být odevzdán do připomínkového řízení a poté být předmětem jednání vlády České republiky.

Chtěl bych říci, že v této souvislosti považuji přinejmenším za podivné, že diskuse o snaze upravit právo na stávku upravené v Listině základních lidských práv nad rámec zákona o kolektivním vyjednávání, který jako jediný pamatuje se speciální úpravou na tento zvláštní případ úpravy práva na stávku v souvislosti právě s kolektivním vyjednáváním, se dostala do povědomí české veřejnosti právě se stávkou koalice dopravních svazů, odborových svazů působících v dopravě, která měla původně proběhnout 13. června loňského roku, ale díky aktivitám Ministerstva financí a vlády České republiky byla odložena na 16. června. V této souvislosti vláda poprvé – i z našich úst zaznělo upozornění, že by mělo dojít k upravení tohoto práva a že by mělo dát určité přísnější podmínky a regulace.

Já bych se chtěl zeptat, v jakých intencích je tento návrh připravován Ministerstvem práce a sociálních věcí a proč jej právě připravuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které by mělo spíš spravovat jiné záležitosti než se zabývat úpravou Listiny základních práv a svobod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy nyní pana ministra Drábka, aby reagoval na tuto interpelaci.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak tady bylo řečeno, právo na stávku vychází z ústavního pořádku, ale Ústava České republiky také předpokládá a jasně to říká, že právo na stávku je vymezeno zákonem. A tak jak tady zase bylo řečeno, jediným zákonem, který vymezuje právo na stávku, je zákon o kolektivním vyjednávání. Ten ale upravuje pouze stávku, která je organizována v rámci kolektivního vyjednávání.

Diskuse není nijak nová, ona se vždycky objeví při nějaké příležitosti, když se zjistí, že chybějící právní úprava skutečně chybí. Naposledy se to stalo právě v souvislosti s organizovanou stávkou dopravců, kdy vzhledem k tomu, že to nebyla stávka podle zákona o kolektivním vyjednávání, nebylo jasné, jakou proceduru použít, a musel to řešit soud. A soud v předběžném opatření, v odůvodnění, jednoznačně poukázal na to, že chybí úprava práva na stávku tím prováděcím zákonem. To znamená, že nestačí jenom obecné vymezení práva na stávku v ústavě, ale že je

potřeba, aby skutečně byl přijat prováděcí zákon, který toto právo upraví nejenom tam, kde je to stávka v rámci kolektivního vyjednávání, ale i v ostatních oblastech. Z tohoto důvodu vláda mně a ministři spravedlnosti uložila úkol připravit zákonnou úpravu.

Já bych chtěl upřesnit, že v tuto chvíli se připravuje teprve věcný záměr v souladu s legislativními pravidly vlády, takže se připravuje věcný záměr zákona o stávce. Ten věcný záměr je připravován na platformě odborníků na ústavní právo, a musím zdůraznit, že účasti sociálních partnerů. To znamená, není to žádná příprava, která by nebyla za účasti těch, kterých se to týká. To znamená, znovu opakuji, přípravou se zabývá skupina právníků, odborníků na především ústavní právo. Je tam i účast sociálních partnerů, ale důležité je, že ten proces poběží standardně podle legislativních pravidel vlády. To znamená, já předpokládám, že během několika málo dnů budeme mít dokončený věcný návrh zákona, kterým standardním způsobem pošleme do připomínkového řízení, to znamená, bude veřejně přístupný, protože bude v elektronické knihovně. Budou k němu moci dávat připomínky jak jednotlivé resorty, jednotliví resortní ministři, tak samozřejmě řada dalších subjektů, které obvykle připomínkují takovéto zákony.

Takže ten proces bude ještě poměrně dlouhý. Nejprve proběhne diskuse o věcném záměru, pokud diskuse bude úspěšně ukončena, tak bude věcný záměr předložen vládě. Pokud vláda schválí věcný záměr a z nějakého důvodu ho například nevrátí k dopracování nebo k přepracování, tak na základě toho teprve se začne připravovat paragrafové znění toho zákona. Zase projde připomínkovým řízením, případně, pokud bude připomínkové řízení úspěšné, projde vládou, pak teprve se dostane sem do Poslanecké sněmovny.

Takže cesta před námi je ještě poměrně dlouhá. Nemyslím si, že by to byla záležitost, která by byla nějak urgentní, že bychom tu úpravu potřebovali zítra nebo pozítří, když jsme se bez ní obešli téměř 20 let. Myslím si, že ale pokud Ústava předpokládá, že je nějaký prováděcí zákon, je naší povinností, abychom takový prováděcí zákon předložili k politické diskusi. A já tady zdůrazňuji to „k politické diskusi“.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Grospiče, aby doplnil svou interpelaci.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji vám, pane ministře, za snahu odpovědět na mou otázku. Přece jenom bych rád podotkl, že jsem čekal spíš od vás odpověď nebo argumentaci, která by se týkala také těch důvodů, u kterých vidíte potřebu, aby bylo regulováno, či třeba případně nějak usměrněno, v jakých oblastech obecné právo na stávku, tak jak jej přináší Listina základních práv a svobod. Nicméně myslím si, že snaha

vlády z hlediska naplňování Listiny základních práv a svobod může být do určité míry účelová, protože právě vyvstala v té souvislosti se stávkami, které byly organizovány minulý rok a vyjadřovaly obecně protesty proti připravovaným sociálním reformám, zdravotnickým reformám. V této souvislosti si myslím, že praxe České republiky dostatečně ukázala, jak postačuje úprava obsažená v zákoně o kolektivním vyjednávání jako specifickém druhu práva na stávku. A v té druhé rovině plně postačuje základní úprava, tak jak je vymezena Ústavou, resp. Listinou základních práv a svobod, i s omezením určitých kategorií pracovníků, kteří samozřejmě nemohou tohoto práva využít.

Já se jenom obávám skutečnosti, že záměr vlády bude tak jako například zákoník práce určitým způsobem účelově směřován k omezení tohoto práva, tak jak je v našem ústavním pořádku zakotveno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě jednou pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já se dovolím omezit už jenom na konstatování, že skutečně pro mě tím základním argumentem kromě toho, že mi ten úkol uložila vláda, tedy samozřejmě jsem tím úkolem vázán, tak jsem přesvědčen, že pokud Ústava předpokládá, že je k něčemu prováděcí zákon a ten prováděcí zákon ani za 20 let není, tak je potřeba ho udělat už jenom z tohoto principu, že ctíme ústavní pořádek, a pokud ústavní pořádek předpokládá nějaký prováděcí předpis, tak bychom ho měli mít.

Ta norma by měla mít především procesní charakter. V podstatě to, co obsahuje v té části, která se týká stávky, zákon o kolektivním vyjednávání, to znamená úprava toho, jakým způsobem se stávka vyhláší, jak dlouho dopředu má být stávka vyhlášena, jaká jsou nějaká základní procesní pravidla. Ale tak jak říkám, diskuse v tuto chvíli o jednotlivých konkrétnostech je předčasná. Myslím si, že bude dostatek prostoru diskutovat jak o věcném záměru zákona, tak potom případně o paragrafovém znění. A paragrafové znění rozhodně nebude v řádu následujících několika málo měsíců.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to by byl konec. To už je vše, co zaznělo na konto této interpelace, a slovo by měl dostat pan poslanec Jaroslav Škárka, který bude interpelovat ministra Josefa Dobeše ve věci inzerce v médiích. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Škárka: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne vám všem, i vám, pane ministře.

Já bych se na vás rád obrátil s následující interpelací. Vy jste jako ministr školství předvedl naprostou organizační neschopnost. Vaše statistické odměny vašim zaměstnancům, kteří byli na ministerstvu pár dní, 170 tisíc vaší blízké přítelkyni Machálkové či pravidelné střídání náměstků s životností pár dní mluví za všechno. Teď dokonce před asi 15 minutami vyšla zpráva, že byl vyměněn další člověk na Ministerstvu školství.

Vaše rozhazovačská a manažersky neefektivní činnost je důvodem k tomu, že české školství pomalu a jistě ztrácí důvěru evropských autorit. Tuto fatální neschopnost nevyváží ani inzerce, kterou ministerstvo tak mohutně používá v médiích a která je také terčem kritiky Evropské unie. Je s podivem, že inzertní pod hlavičkou ministerstva se snaží o zlepšení vašeho osobního mediálního obrazu a mediálního obrazu strany VV ABL. Naprosto chápu, že podobné mediální aktivity za peníze státu a Evropské unie vyústily v pozastavení evropských dotací a vaše PR bude nejspíš Českou republiku stát 1,2 mld. korun. A o důvěře Evropské unie ani nemluvě.

Žádám vás tímto o odpověď, kdo platí inzertní pod hlavičkou Ministerstva školství, ve kterých se pak objevuje logo Věcí veřejných a vaše politická příslušnost, jako například se tyto inzertní objevily několikrát v deníku Právo. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám pana ministra Dobeše, aby se ujal slova na tuto interpelaci, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, pane poslanče, dámy a pánové, ještě že zazněla ta poslední otázka, protože ta změt v hlavě pana poslance, prostřednictvím pana předsedajícího, ta změt v hlavě pana poslance Škárky pro mě byla zmatená, takže jsem rád, že zazněla na závěr.

Inzerce, která vychází, je inzercí Věcí veřejných, je z prostředků Věcí veřejných a bylo by dobré třeba zajít na výkonnou radu Věcí veřejných, kde vás, pane poslanče Škárko prostřednictvím pana předsedajícího, všichni, ale všichni velice rádi uvidíme.

Lidé dělají chyby. Já se přiznám, že jsem udělal historicky jednu velkou. Já jsem do Věcí veřejných přivedl pana poslance, to je pravda, a daň byla velká.

Co se týče odměn, přiznám se, že nevím, kdo dostal odměnu, ale lidé jsou na Ministerstvu každý měsíc placeni, tak nepochybně i v měsíci únoru jsou placeni. Já se přiznám, když jsem si v médiích přečetl postoj k penězům pana poslance, kdy říká v nějaké nahrávce, která byla zveřejněna: Jo, jeden, dva miliony, to máš pravdu, to je tak na půl roku života. Blahopřeji vám k takhle sociálně citlivému poslanci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže pan poslanec Škárka bude pokračovat a doplní svou interpelaci. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Škárka: Musím panu ministrovi poděkovat za opravdu věcnou – opravdu věcnou a ještě jednou zopakuji opravdu věcnou – odpověď, kdy mi na moji otázku velmi dobře odpověděl. Myslím si, že Věci veřejné jsou takovým Jánošíkem české politiky. Ony vlastně ze svého berou, aby propagovaly státní instituce. To se mi snad ani nechce věřit.

Pane ministře, dokud to neuvidím černé na bílém, že Věci veřejné ze svého rozpočtu, ze svého tak už samozřejmě chudého rozpočtu, sponzorují inzertní, ve kterých propagují aktivity Ministerstva školství, tak se na to těším, až mi to ukážete.

Pokud pan ministr hovořil o chybách, tak já jsem také jednu chybu udělal. Udělal jsem obrovskou chybu, že jsem ve Věcech veřejných dlouho působil, že jsem v nich dlouho fungoval a velmi pozdě jsem si uvědomil, že tato strana funguje na marketingových principech, že je založena pouze k tomu, aby se tunelovaly veřejné zakázky a aby pan Bárta měl co nejvíce peněz. Mou chybou je, že jsem pomáhal panu Bártovi tunelovat veřejné zakázky a vzniknout straně, která tyto zakázky tuneluje. To je moje chyba.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bude ještě příležitost pro pana ministra Dobeše, aby reagoval na tento doplněk. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, tady vicepremiérka mi říká, abych to už více nerozváděl. Já jenom chci říci, že každá strana má své priority. A Věci veřejné šly do voleb s prioritou školství a prioritu prosazujeme jak v programovém prohlášení, tak i v chodu na ministerstvu, a pak je přirozené, že Věci veřejné říkají: pro školství děláme tohle, tohle, tohle. Je to jedna z priorit.

A teď mě tedy napadlo, že možná na závěr si klekneme na klekátko, dáme si tři otčenáše a bude to po té zpovědi rozhršení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To tedy končí tuto interpelaci, tato zvláštní výzva poslancům.

A nyní se obrátíme na pana poslance Jana Kubotu. Poprosím ho, jestli by změnil téma interpelace nyní na ministra Petra Bendla ve věci bioplynových stanic. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Kubata: Pane předsedající, chápu, že kubota je poměrně významná technika, dost často viditelná, tak vám to promíjím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se, to jenom, že jsem byl tak šokován.

Poslanec Jan Kubata: Protože jsme tady dva, tak musím bojovat i za druhého kolegu Kubatu.

Nicméně, vážený pane předsedající, pane ministře, dovolu mi se vás zeptat něco kolem bioplynových stanic. Na konci loňského roku jsme poměrně hodně diskutovali a slyšeli o možném zdražování elektrické energie při dotačních titulech na solární elektrárny a podobně. Já jsem zjistil, že pozastavená administrace projektu na podporu bioplynových stanic byla vaším ministerstvem opětovně spuštěna, a přestože můj osobní postoj k deformování trhu tímto způsobem je dlouhodobě znám, tak se vás chci zeptat, co bylo důvodem vašeho opětovného spuštění zastavené administrace projektů předložených na podporu bioplynových stanic. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže prosím pana ministra, aby na to reagoval.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane poslanče, dámy a pánové, já se pokusím velmi v krátkosti říct důvody, proč bioplynové stanice a jejich podpora, a co bylo důvodem k jejich opětovnému řeknu spuštění, respektive dotační titul byl pozastaven a já jsem jej znovu otevřel tak, aby byl dokončen.

Pro Českou republiku vyplývají z Evropské legislativy závazné cíle v oblasti obnovitelných zdrojů energie, a to především do roku 2020 docílit, aby 13 % z celkové hrubé konečné spotřeby elektrické energie pocházelo právě z obnovitelných zdrojů. Zemědělské bioplynové stanice by měly přispět k naplnění tohoto závazku, ke kterému se Česká republika v oblasti obnovitelných zdrojů energie zavázala. Národní akční plán pro biomasu počítá s podstatným navýšením výroby elektřiny a tepla využitím bioplynu do roku 2020, a to na podle mých informací zhruba 2 871 gigawatthodin vyrobené elektřiny. Podle zprávy Ministerstva průmyslu a obchodu a Energetického regulačního úřadu o plnění indikativního cíle výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za rok 2010 činila elektřina z vyrobeného bioplynu 0,89 % celkové hrubé domácí spotřeby elektřiny, tudíž je to opravdu mizivé procento. Pokud bychom měli ten cíl naplnit už pro rok 2020, a i s ohledem na fakt, že během minulých přibližně deseti let bylo realizováno přibližně 289 bioplynových stanic s instalovaným výkonem cel-

kem 194 megawattů, je nutné v následujících devíti letech pro dosažení uvedeného cíle někde na úrovni 700 bioplynových stanic s instalovaným výkonem kolem 417 megawatthodin elektrické energie.

Já jsem tato čísla uvedl pro představu a pro ty z vás, kteří mají o tuto problematiku zájem. Nám se podařilo do poslední výzvy naimplementovat vazbu bioplynových stanic na živočišnou výrobu, na využívání kejdy a podobně, protože s živočišnou výrobou obecně máme v České republice problém. Je tady méně vepřového, méně drůbeže. Prostě chceme, aby malé bioplynové stanice do – za sebe řeknu číslo – 0,6 přibližně megawattu, aby takovéto malé bioplynové stanice navázané na živočišnou výrobu nevyužívající a řeknu neinspirující k pěstování erozivních plodin, aby takovéto malé bioplynové stanice v souvislosti s naplněním závazku, který Česká republika má vůči obnovitelným zdrojům, napomáhaly českým zemědělcům v situacích, kdy je zejména nadúroda, napomáhaly v situacích, kdy je třeba likvidovat tento biologický odpad, a místo zaorávání aby jej případně takto likvidovaly. Proto jsem výzvu pustil dále.

A byl tam ještě jeden z důvodů zcela pragmatických. Když výzva byla vypsána, společnosti a zemědělci investovali nemalé finanční prostředky do projektů, aby se v polovině řeklo, že už žádné investice nebudou. Nakonec jsem se dohodl na tom, že tento program, který funguje v České republice od roku 2007, pustíme dále.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, pane ministře. Rozumím závazkům České republiky v přístupových dohodách. Nicméně mi dovolu ještě jednu opravdu otázku. Opravdu by měl český stát podporovat dotací bioplynové stanice? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou, pane ministře, prosím, kdybyste i na toto zareagoval.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Za předpokladu, že to nebude zvyšovat výrazně cenu elektrické energie a la fotovoltaika, s čímž máme neblahou zkušenost, za předpokladu, že to bude projekt, který vede k naplňování závazků České republiky, za předpokladu, že půjde o malé bioplynové stanice pomáhající regionálně zemědělcům, navázané na živočišnou výrobu – což jsme zavedli v podstatě až my, přestože ten projekt běží od roku 2007 –, si umím představit, že takovéto podpory tady budou nadále. Samozřejmě za podmínek, které jsem říkal. Nesmí nám zvedat příliš cenu elektrické energie, protože se to postaví proti samotným

zemědělcům i občanům v České republice. To je podmínka, která je nepřekročitelná, a musíme hlídat i vykupující cenu elektřiny ve spolupráci s Energetickým regulačním úřadem a Ministerstvem průmyslu a obchodu. My dobře víme a máme zkušenost z podpory fotovoltaických elektráren a to bioplynové stanice nejsou a do budoucna věřím, že ani nebudou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Interpelaci pana poslance Kubaty tím můžeme ukončit.

Přejdeme k interpelaci pana poslance Chvojky s tím, že je to interpelace na ministra Jiřího Pospíšila, který je zde, ve věci řízení ministerstva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane ministře, děkuji, že jste se sem dostavil díky mojí interpelaci takhle v tento pozdní čas.

Předmětem mé dnešní interpelace bude práce vašeho ministerstva, a to konkrétně postup při obsazování funkce ředitele odboru organizace a dohledu. Do tohoto odboru patří nejenom trestní a civilní dohled, ale zároveň i oddělení organizace soudů a státních zástupců. Nejedná se tedy alespoň z mého pohledu o zanedbatelný odbor.

Na funkce ředitele, který řídí zmíněný odbor organizace a dohledu není dle mých informací vypisováno výběrového řízení. Funkce je dočasně obsazována státními zástupci jako stážisty. Tito státní zástupci zůstávají nadále v seznamu státních zástupců, protože jde dle ministerstva o dočasné pozastavení výkonu funkce státního zástupce. Taková v uvozovkách ředitelé nedostali ředitelské jmenovací dekrety. Formálně dle mého názoru nemají pravomoc vystupovat navenek jako ředitelé odborů, přestože jimi de facto jsou.

Tento problém není dle mého názoru maličností. Pověření státní zástupci se v písemnostech podepisují jako plnohodnotní ředitelé odboru. Protože nebyli na místo dosazení výběrovým řízením, které by odhalilo jejich zkušenost s danou právní problematikou, tak mohou být dle mého názoru tito ředitelé neznalí problémů. Přitom nízká kvalita těchto ředitelů může mít velmi neblahé důsledky.

Na tento mnou nastíněný problém jste byl, pane ministře, již několikrát upozorněn dopisem od občanů, ale bohužel ke změně ještě nedošlo. Touto interpelací vás tedy žádám, prosím o vysvětlení, proč tento odbor nemá dosud plnohodnotného ředitele. Já přitom nevylučuji, že takovýto způsob obsazování funkcí je na vašem ministerstvu takto obvyklý.

Rád bych se dozvěděl tedy, kdy zjednáte nápravu na celém ministerstvu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan ministr Pospíšil se ujme slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi obecně říci, že celá západní Evropa, která se pokouší vytvářet podmínky stabilního právního státu, považuje za normální a samozřejmé, že soudci a státní zástupci jsou na stážích na příslušných ministerstvech spravedlnosti a že tam vykonávají i často řídicí funkce. Je to tedy věc běžná v celém západním světě.

Nedávno jsem hovořil s jedním expertem na německou justici a na německou – řekněme – správu soudů a ten mi řekl, že nebýt soudců a státních zástupců, pak by německá ministerstva spravedlnosti, jak ta zemská, tak to spolkové, nemohla fungovat.

Bohužel pohled českého Ústavního soudu je na tuto věc trochu rozdílný od zbytku civilizované západní Evropy. Český Ústavní soud konstatoval, že soudci jako taková stáž na Ministerstvu spravedlnosti vykonávat nemohou, neboť je to zásah do jejich nezávislosti. Nicméně u státních zástupců český Ústavní soud nic takového neřekl.

Já mám, jak asi vyplývá z mé argumentace, trochu jiný názor na pohled Ústavního soudu, nicméně respektuji a dodržuji nálezy Ústavního soudu a nenabízím stáž soudcům na české Ministerstvo spravedlnosti. Nicméně jak už jsem řekl, stáž státních zástupců jsou běžnou věcí, která není v rozporu se zákonem. Odkazuji zde, pane poslanče, na zákon o státním zastupitelství, konkrétně § 19 písm. a), kde je přímo napsáno – cituji: Státní zástupce může být se svým souhlasem v zájmu využití zkušeností dočasně přidělen k ministerstvu nebo k Justiční akademii na dobu nejdéle jednoho roku.

Konstatuji, že zákon neříká, že by nemohl z této pozice být pověřen i některou z vedoucích funkcí. Je to v zásadě zákonem neupravené.

Konstatuji tedy, že jsem přesvědčen, a je to i názor většiny právníků, s kterými jsem tuto věc konzultoval, že je možné a není v rozporu s českým právním řádem, aby státní zástupce, který na základě § 19a (? § 19 odst. a)) zákona o státním zastupitelství, vykonává stáž na Ministerstvu spravedlnosti, byl pověřen i vedoucí funkcí na tomto ministerstvu. Avizuji také mimo jiné, že se jedná o dlouhodobou praxi, kdy státní zástupci a před nálezem Ústavního soudu i soudci vykonávali vedoucí funkce na Ministerstvu spravedlnosti. Uvedu alespoň jeden příklad. Současný předseda Nejvyššího správního soudu doktor Baxa vykonával dokonce funkci náměstka ministra spravedlnosti a přitom mandát soudce stále měl. Uznávám, že toto jaksí je ještě vzdálenější vize od toho, co vy tady říkáte, nicméně se snažím poukázat, že zde nezavádím žádné novoty a respektuji úzus a jistou formu tradice. To je ta zákonná dimenze.

Pak ta dimenze praktická. Chci konstatovat, že to, že čeští soudci

nemohou vykonávat stáže na Ministerstvu spravedlnosti, má samozřejmě neblahý vliv na kvalitu činnosti resortu. To, jak to funguje v Rakousku, v Německu a jinde, kde ministerstva spravedlnosti tvoří převážně soudci na stáží, má své důvody. Zkrátka a dobře vede to k mnohem vyšší kvalitě činnosti onoho správního úřadu, protože agenda, kterou ministerstvo spravedlnosti v určitých oblastech vykonává, je velmi specifická a je tedy ideální, pokud ji vykonávají soudci nebo státní zástupci.

To je také důvod, proč konkrétně u odboru dohledu, kde se jedná o dohledovou činnost, mám za to, že je nejvhodnější, pokud tuto činnost koordinuje a řídí státní zástupce. Tato činnost totiž je ve své podobě analogická a obdobná jako do určité míry činnost státního zástupce, protože tento odbor odpovídá za jednotlivé kárné žaloby a jednotlivá podání ke kárným soudům Nejvyššího správního soudu. Tedy má-li někdo zkušenost jako státní zástupce, tedy umí-li podávat obžaloby, pak tato zkušenost, tato schopnost, tato praxe je pro něj velmi výhodná a velmi přínosná ve chvíli, kdy obdobná podání – samozřejmě v jiné struktuře, ale opět jsou to jakési formy obžalob, chcete-li v uvozovkách, nebo formy kárných žalob – podává za Ministerstvo spravedlnosti příslušnému soudu.

Snažím se tedy zdůvodnit, pane poslanče, že jsem přesvědčen, že Ministerstvo spravedlnosti neporušuje zákon. Naopak zákon vhodně využívá a to, že státní zástupci vedou tento odbor, speciálně tento odbor, má právě důvody jejich praxe, která je obdobná tomu, co na Ministerstvu spravedlnosti jako správní orgán vykonávají. Tedy jsem přesvědčen, že je zde dodržena zákonnost a mimo jiné také vhodnost postupu ze strany Ministerstva spravedlnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mohu ještě požádat o doplnění pana poslance Chvojku?

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za vaši odpověď, pane ministře.

Já jenom velice krátce. Já vidím dvě roviny. O té zákonnosti se nechci hádat, to je věc interpretace.

Nicméně ta věc praktická mi přijde, že je zvláštní. Myslím, že každý cítí, že když je někdo na stáží, když působí jako stážista, že to není úplně regulární funkce, že to je funkce krátkodobá na nějaký čas, kdy to je funkce, kdy by se ten člověk na té stáži měl spíše něco naučit. A myslím si, že není dobře, když tato funkce, o které jsme zde mluvili, je dlouhodobě řetězově neustále obsazována v uvozovkách stážisty.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře, můžete doplnit.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně.

Já samozřejmě panu poslanci jako právníkovi nabízím, že dodám i právní rozборы, ale přímo zdůvodním naše úvahy, protože jsme přesvědčeni, že postupujeme legálně. To ale asi není na tuto debatu takto na plénu.

K té vhodnosti řeknu asi tolik: Uvědomme si, kolik je schopen stát vynaložit na zaplacení ředitele odboru a kolik si erudovaný schopný právník, který má takovou specializaci, že umí podávat kárné žaloby nebo obecně obžaloby, vydělá v soukromé sféře v Praze. Zkrátka a dobře to je realita. My za peníze státu v tuto chvíli nejsme schopni zaplatit elitní právníky, kteří budou schopni koncipovat žaloby k Nejvyššímu správnímu soudu a ustát. Takový člověk, pokud zde v Praze bude, bude fungovat v soukromé sféře nebo bude přímo soudcem, bude vykonávat jinou činnost, kde bude mít mnohonásobek platu, než je plat ředitele odboru na Ministerstvu spravedlnosti.

Vycházím zde tedy z reality. řešení, které vy zde tak kritizujete, a je to vaše legitimní právo, vychází z reality jako nejvhodnější řešení, jak získat erudovaného právníka na post ředitele odboru dohledu Ministerstva spravedlnosti. Je to tedy výsledek reality. Budou-li zde jiné finanční možnosti, jak odměnit ředitele odboru dohledu Ministerstva spravedlnosti, pak jsem přesvědčen, že získáme i právníky ze soukromé sféry. Zatím to bohužel tak není. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že můžeme ukončit tuto interpelaci. Já bych teď požádal pana poslance Ladislava Šincla, který má v úmyslu interpelovat pana ministra Jaromíra Drábka. Prosím, pane poslanče, máte nyní slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedajícím. Vážený pane ministře, dne 31. 1. ve 14.23 hodin jste zde poskytl informaci o situaci na pracovišti úřadu v Karviné a tu jste označil za lživou a vymyšlenou. Bohužel to je jen další důkaz toho, že nemáte vůbec přehled, co se na úřadech práce děje. Dovolte mi, abych vám sdělil, jak to opravdu bylo.

V pondělí 30. ledna v poledne dané pracoviště bylo skutečně uzavřeno z důvodu nutnosti zvládnout vložní žádosti o příspěvek na živobytí do systému. Během jediného dne 31. ledna se musel vložit do systému jeden tisíc žádostí. Ve 21 hodin zde systém opět zkolaboval a zaměstnanci mohli domů odejít až v deset hodin večer. Neustále zde trvá stav naprostého stresu a vypětí. Zaměstnanci pracují pod ohromným tlakem nejen žadatelů, ale zejména nadřízených na nejvyšších místech. Výsledkem tlaku na zaměstnance je k dnešnímu dni zdravotní indispozice tří zaměstnankyň v důsledku totálního psychického a fyzického vyčerpání.

Po celou dobu přípravy vašich reforem jste byl upozorňován hlavně na související rizika, tj. že rodiny budou bez finančních prostředků a že jde o obrovskou improvizaci a hazard, že není v lidských silách spolehlivě zavést nový systém za tři týdny od vyhlášení takzvaných reforem zákonů ve Sbírce zákonů. V důsledku popsaných problémů došlo k neplacení nájemného, tedy k riziku výpovědi z nájmu. Prosincovou platbu příspěvku na bydlení vyplacenou v lednu museli sociálně potřební použít na úhradu nákladů na živobytí.

Nyní k mé otázce. Za co dostali vaši náměstci, mimo jiné spoluzodpovědní za tento stav, statisícové odměny?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana ministra, aby na tuto interpelaci reagoval. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Potvrzuji, že jsem včera odpoledne na tiskovém brífinku uvedl, že informace, kterou v 8.30 ten den, tedy 31. 1., zveřejnila stanice Radiožurnál, byla nepravdivá. To je také fakt, protože 31. ledna ráno kontaktní pracoviště úřadu práce v Karvině normálním způsobem obsluhovalo klienty. Ano, byl tam zvýšený nápor vyřizování příspěvků na živobytí a doplateků na bydlení, jako jedno tuším z pěti pracovišť, které ještě 31. ledna zpracovávalo tuto agentu na rozdíl od všech ostatních pracovišť, tuším 415, která tuto agentu už měla zpracovanou. Nicméně není pravda, že pracoviště úřadu práce bylo uzavřeno a že nebylo přístupné klientům. V tom byla informace, která byla poskytnuta veřejnoprávním rozhlasem, nepravdivá. A na tom jednoznačně trvám.

Co se týká odměn, které byly vyplaceny za druhé pololetí roku 2011, tak já jsem tady na to velmi podrobně odpovídal v interpelaci tuším číslo 2, jestli si dobře pamatuji, ale samozřejmě rád tu argumentaci zopakuji.

Ve druhém pololetí roku 2011 byl ukončen legislativní proces u tak důležitých položek, jako byl balík důchodové reformy, tedy legislativní předloha, která se neúspěšně projednávala řádově patnáct let. Ta jednání byla dokončena, byl ukončen legislativní proces.

Totéž se týká balíku sociální reformy, což byl balík tří zákonů, které ale novelizovaly 18 zákonů a které zásadním způsobem zpřehledňovaly systém dávek, zlepšovaly clientský přístup, např. zpružnily systém rodičovského příspěvku, kdy dnes už si může rodič volit výši rodičovského příspěvku a může tak lépe sladit svůj pracovní a rodinný život. Zároveň s tím je zavedeno pravidlo, že od dvou let věku dítěte může dítě navštěvovat předškolní zařízení a nárok na rodičovský příspěvek tím není omezen. Zároveň bylo agregováno několik dávek pro osoby zdravotně postižené do dvou, tedy byl výrazně zlepšen clientský komfort, a zároveň s tím byl sys-

tém velmi výrazně zpřehledněn a administrativně se snížila náročnost. Zároveň bylo legislativně zakotveno, že dosavadní agenda, která je zpracovávána na třech typech organizací, to znamená obcí s rozšířenou působností, pověřených obcí a úřadech práce, bude sjednocena do jedné agendy zpracovávané úřady práce. To je jen příklad z položek, které obsahovala sociální reforma. Chci tím jenom ukázat, jak náročný byl proces přípravy této legislativy.

Zároveň s tím ve druhém pololetí roku 2011 také byl dokončen legislativní proces novely zákoníku práce, která byla poměrně rozsáhlá. Měla více než 300 položek.

Jak jsem tady již uvedl, já si skutečně myslím, že to byla práce, která nemá obdobu, nebo má jenom velmi málo podobných momentů na jednotlivých ministerstvech, a myslím si, že tato práce, která znamenala dokončení legislativního procesu, několika desítek zákonů, velmi závažné a důležité změny v sociálním systému, v penzijním systému i v pracovním právu, tak že to byl cíl, který pokud byl dosažen, zasluhuje adekvátní ocenění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď ještě pan poslanec Šincl, který bude určitě doplňovat svoji interpelaci. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Na podcenění počtu převáděných zaměstnanců z magistrátu na stát jste byl Magistrátem města Karviná dlouhodobě upozorňován, a to jak na úrovni ministra dopisem primátora ze dne 5. a 21. října, tak na odborných setkáních pracovníků obcí se zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí a generálního ředitelství Úřadu práce. Musím zdůraznit, že nejde o manažerské selhání místních vedoucích pracovníků, ale jde o důsledek podcenění situace v tak zatížené lokalitě, jako je Karviná, jak ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, tak již zmiňovaného generálního ředitelství Úřadu práce.

Za stávajících podmínek, to je nedostatku zaměstnanců a nespolehlivého a nedokončeného informačního systému, je zřejmé, že se situace bude opakovat i v únoru. Ve svém vystoupení jste v úterý řekl, že jste připraven nést osobní odpovědnost za pochybení. Prosím, sdělte mi, jakou formou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím o odpověď na tuto doplňující otázku.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Co se týká počtu převáděných pracovníků, my jsme se dohodli se Svazem měst a obcí na čísle 1 800. Převedeno bylo 1 660 pracovníků – ne úplně přesně, zaokrou-

hleno na desítky. To, že nám obce nepřevedly všechny pracovníky, jak byla dohoda se Svazem měst a obcí, je prostě fakt.

Situace v únoru oproti lednu – a také jsem to zde už vysvětloval dnes odpoledne při některé z interpelací. Není důvod, aby se opakovala, protože v lednu byl extrémní nápor toho, že se musely vypočítat nově všechny příspěvky na živobytí, protože se změnilo životní minimum. Zároveň s tím se také musely vypočítat nově všechny doplatky na bydlení, protože se změnila legislativní podklady, na základě kterých se tyto částky vypočítávají. V únoru žádná taková jednorázová záležitost nepřipadá v úvahu. Ano, nabíhá agenda výplaty podpor v nezaměstnanosti, nabíhá agenda výplaty příspěvků na mobilitu, bude pokračovat agenda všech ostatních dávek, nicméně ta zátěž, kterou museli podstoupit pracovníci úřadů práce v lednu, která vyplývala nejen z nasazení nových informačních systémů, ale z toho, že některé dávky bylo potřeba jednorázově přepočítat, tak ta už v únoru nebude.

Já znovu zopakuji to, co už jsem několikrát říkal. Já si velmi vážím všech těch, kteří prokázali to obrovské nasazení a kteří přispěli k naplnění základního cíle, aby všechny lednové dávky byly vyplaceny v zákonném termínu. A to se také podařilo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je zřejmě poslední odpověď na tuto interpelaci. Teď už je tady pan poslanec Jiří Šlégr, který chce interpelovat ministra Kalouska ve věci financování sportu. Prosím, pane poslanče, je to vaše.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, poslankyně, poslanci, vážený nepřítomný pane ministr, na sklonku loňského roku jste sportovcům přislíbil 800 milionů korun, což jsem vnímal jako vstřícné gesto a veřejně jsem vám za to poděkoval. Rovněž jsem vás ovšem upozorňoval, že novelou loterijního zákona dáváte sportovce zcela do rukou radních jednotlivých obcí. Sám jako expert na hazard jistě velmi dobře víte, že sport dostával v minulých letech z výnosů loterijních společností prostřednictvím občanských sdružení přes 2 miliardy korun. Nyní reálně hrozí, že sport o tyto životně důležité finanční prostředky podle novely loterijního zákona buď úplně, nebo z velké části přijde. V obcích, ve kterých radní nemají kladný vztah k aktivnímu způsobu života, mohou sportovní oddíly či jednoty klidně přijít na buben.

Očekávám, že obce vzniklý rozdíl ve výši 1,2 až 1,5 miliardy korun sportovcům uhradí. Proto se vás, pane ministře, ptám, zda máte nějaký plán, případně klíč, podle kterého budou obce finanční prostředky sportovcům rozdělovat. Pokud nechcete hodit sportovce přes palubu, je třeba přistoupit k systémovému řešení. V případě, že vše necháte na ab-

solutní libovůli obcí, může to mít zejména pro malé sportovní jednoty fatální následky včetně jejich zániku. Nechce se mi, pane ministře, věřit, že budete nečinně přihlížet, jak naši sportovci včetně reprezentantů živoří. Proč si podle vás 25 zemí z evropské sedmadvacítky uvědomuje celospolečenský význam sportu, jeho ekonomický přínos i to, že je ideální prevencí před civilizačními chorobami, a tak sport dotuje ze státních prostředků ve výrazně větším objemu, než je tomu u nás? Opravdu se v tomto směru chceme porovnávat se státy, jako je Bulharsko či Kypr?

Vážený pane ministře, děkuji za odpovědi na mé otázky a věřím, že se sportovci v této zemi konečně dočkají takové podpory, jakou si nejen ty největší hvězdy, ale i drtivá většina nadšených amatérů zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek je nepřítomen, tuším omluen, takže to bude mít pouze písemnou podobu, ta interpelace. Můžeme rovnou postoupit k další interpelaci a to je po panu poslanci Šlégrovi pan poslanec Miroslav Opálka. Ten se omlouvá, takže ten je omluen. Další je pan poslanec Václav Zemek. Bude interpelovat Jaromíra Drábka. Odměňování pracovníků úřadu práce. To můžete začít.

Poslanec Václav Zemek: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji pěkný podvečer.

Vážený pane ministře, má interpelace opět směřuje k dnes již několikrát opakovanému tématu pracovních úřadů. Kdybych chtěl být poněkud sarkastický, tak bych poznamenal, že se vám tam, byť asi neúmyslně, podařilo zavést metody divokého kapitalismu 19. století, kdy se pracovalo 6 hodin šest dní v týdnu a 12 hodin denně. Ale nechme žerty stranou.

Můj dotaz je jednoduchý. Tito pracovníci, kteří podávali v poslední době mimořádné výkony na těchto úřadech a kterým vaše vláda v minulém roce sebrala značnou část jejich platu, se oprávněně ptají, zdali budou za tyto mimořádné výkony nějak odměněni. Tam směřuje i moje interpelace.

Počítáte s nějakými mimořádnými mzdovými prostředky právě na odměny pro tyto zaměstnance, kteří mnohdy tam tráví i dny o víkendu a řadu času ve svém volném čase? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře, můžete odpovědět.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já věřím, že touto odpovědí stáhnou ten časový hendikep, který jsem si nadělal v prvních odpovědích, protože odpověď bude velmi stručná. Doufám, že uspokojující.

Samozřejmě, že všechny přesčasové práce budou řádně zaplacené v

souladu se zákonem a platnými předpisy. To bych asi ani nemusel říkat, ale chci jenom ujistit kolegu poslance, že to tak bude. Ano, máme připravený objem prostředků, který chci, aby byl rozdělen těm lidem, kteří se zasloužili o to, že ten základní cíl, o kterém jsem mluvil, to znamená splnění všech zákonných termínů, byl dodržen. Ano, počítám s tím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme postoupit dále. Pan poslanec Michal Doktor chce interpelovat Jana Kubiceho. Prosím můžete, pan ministr je přítomen.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážené dámy, vážení pánové. Vážený pane ministře, v první větě bych rád řekl, že si vážím toho, že jste přítomen při projednávání mé interpelace. Jak sám vidíte, není to úplně zvykem u ministrů této vlády.

Za druhé bych vás rád upozornil, že přesto, že budu ve své interpelaci více kritický, jsem vůči vám střízlivě a vstřícně naladěný. Tím ovšem chvála končí. Já jsem v situaci, kdy musím pokračovat v interpelaci, která zde zazněla již při minulém jednání Poslanecké sněmovny. Tenkrát jste byl nepřítomen a myslím, že je na místě říci, že jste mi písemně odpověděl. Vy jste mě nepotěšil z hlediska obsahu té odpovědi a já přes toto konstatování vyjadřuji naději, že jakkoliv to bude možná znít zvláště, jste nebyl tím, kdo tu odpověď psal. O tom jsem pevně přesvědčen. A teď už bez sarkasmu a ironie: Shledávám toho, kdo tu odpověď připravoval, za buď naprosto hloupého, nebo naprosto navedeného.

Vzhledem k tomu, že vaše odpověď, kterou jste mi zaslal, je k dispozici na mých webových stránkách, není třeba, abych říkal cokoli dalšího.

Ale teď k řešení věci samé, protože to je podstatou té interpelace a s tím bych vám chtěl být v podstatě nápomocen. Víte, právě teď před chvílí prošla kolem Parlamentu České republiky demonstrace, akce burcující a dotýkající se nejen ochrany soukromí na internetu a v elektronických médiích, ale také především průniku do ochrany autorských práv. Pirátství. A stát, Ministerstvo vnitra, a tady je ta vaše potíž, používá unikátní autorské řešení portálu veřejné správy bez za prvé smluvního ujednání, za druhé, a niž by za to od 1. 7. loňského roku zaplatilo, a to opakuji, co je ještě horší, bez souhlasu autora řešení používá významnou část jeho autorskými právy chráněného unikátního řešení k tomu, aby je přesouvalo do jiných aplikací, které již jsou zprovozňovány a nebo zprovozňovány mají být.

Nelíbí se mi jako poslanci zvolenému ve svém kraji a daňovému poplatníkovi, že stát stojí v postavení piráta. Nelíbí se mi ani fakt, že vy jako ministr vnitra budete muset řešit nouzový stav, za který – a to zdůrazňuji – vy osobně nemůžete, protože jeho podstata byla založena již před vaším

příchodem na ministerstvo. Budete ovšem povinován tento stav řešit. A já vás žádám o razantní vyřešení toho problému a poměrně stručnou, ale srozumitelnou informaci, která mne povede k naději, že věc bude překonána z hlediska podstaty a kvality a že stát se vymaní z případných plnění za porušování práv soukromých vlastníků takového autorského řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře, můžete se ujmout odpovědi na tuto interpelaci. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, portál veřejné správy měl být elektronickou branou do veřejné správy. Hlavním smyslem portálu bylo usnadnit občanům a firmám orientaci, informační část a komunikaci, transakční část mezi úřady veřejné správy. Portál vznikl v roce 2003 s ostrým provozem v roce 2004, resp. 2005, na základě zákona číslo 365/2000 Sb.

Portál veřejné správy byl rozdělen na dvě základní části – informační a transakční. Informační část poskytování garantovaných informací, transakční část komunikace mezi úřady. Rok 2011 – Poslanecká sněmovna schválila 21. června 2011 návrh skupiny poslanců ODS, TOP 09, Věcí veřejných a ČSSD na změnu zákona o informačních systémech veřejné správy a některých dalších zákonů, která mimo jiné upravuje i stávající definici portálu veřejné správy. Novela zákona č. 365/2000 Sb. byla Poslaneckou sněmovnou schválena 21. června 2011. Účinnost nastala 29. listopadu 2011.

Postavení a role portálu veřejné správy je poslaneckým návrhem nově definována v ustanovení § 6f zákona č. 365/2000 Sb., přičemž ostatní pasáže zákona popisující zejména transakční část portálu veřejné správy jsou zrušeny. Stávající transakční část portálu tak bude ukončena a komunikace s veřejnými orgány bude zajištěna prostřednictvím datových schránek a rovněž prostřednictvím kontaktních míst veřejné správy. Ministerstvo vnitra ve své strategii dál s existencí portálu veřejné správy nepočítalo, ovšem jarní poslaneckou iniciativou došlo ke změně a portál veřejné správy byl nově definován v novele zákona č. 365/2000 Sb.

V této souvislosti mi dovoluji konstatovat, že veškeré technické prostředky, na kterých je provozována stávající část portálu veřejné správy i licence aplikačního softwaru, jsou ve vlastnictví Ministerstva vnitra, tudíž za jejich užívání není na místě platit jakémukoli externímu subjektu. Ministerstvo vypracovalo plán konsolidace vybraných portálových aplikací z oblasti eGovernment, který mimo jiné vzhledem k novelizovanému zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, navrhl integrovat službu portálu veřejné správy do služeb informačního systému datových schránek. Portál veřejné správy, resp. jeho informační část, bude

v důsledku naprostého nedostatku finančních prostředků integrován do služeb provozovatele informačního systému datových schránek jako jejich nedílná součást, ovšem s výrazně pozměněným designem a s obsahovou náplní, jež nebude využívat minulé řešení. Toto nové řešení portálu veřejné správy bude pro veřejnost spuštěno nejpozději na přelomu února a března 2012.

V případě jakýchkoli právních nedostatků je samozřejmě bude řešit právní odbor Ministerstva vnitra, pro vaši informaci, pane poslanče.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nebude pan poslanec Doktor už... Ještě bude, takže prosím, aby to dokončil.

Poslanec Michal Doktor: Z té odpovědi jsem popravdě řečeno spíše smutný, neb z ní číší ambice státu, Ministerstva vnitra, stát na svých pozicích, jakkoli lze rozlišit a rozpoznat vědomí si toho, že prostředí portálu veřejné správy je a bylo využíváno nebo bylo a je využíváno. Onen fakt, který zohlednil pan ministr ve své dnešní odpovědi, a sice fakt, že portál veřejné správy bude v tom pozměněném prostředí, tedy v té části, která je nově pojata jako datové schránky, dále provozován, nezmírní důsledky toho právního sporu, který zřejmě bude nevyhnutelný, a to už je rovina, kde se budou muset bránit autoři sami a ministerstvo, resp. stát, na to nějak reagovat. Tam je zřejmé, že tento rozpor nevyřeší ani fakt, že tedy byl pozměněn design a mírně pozměněn obsah, protože obsah a design, to je pouze část funkcí té aplikace, a existují-li znalecké posudky dokládající, že základní aplikační část, ten fundament toho řešení a zpracovávání dat je stále stejný, pak se stát pouští na tenký led, jakkoli tady bylo správně ministrem vnitra uvedeno, že je to vlastně předdefinováno změnou zákona.

Je to odpověď v jádru asi věcně správná, ale zakládající poměrně smutný stav. Jen mi v ní, pane ministře, chybí reflexe oné věci, a sice užívání toho systému v průběhu roku 2011 bez toho, že by za něj bylo zapláceno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy, protože pan ministr už nevidí důvod, tak ještě paní poslankyně Vlasta Bohdalová by mohla dostat příležitost interpelovat přítomného ministra. Takže prosím ještě paní poslankyni Bohdalovou, zřejmě jako poslední bude dneska interpelovat. Takže prosím, poslední interpelace.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý podvečer. Vážení páni kolegové, vážený pane nejlepší ministře školství od roku 1989, interpelovala jsem vás písemně ohledně opatření k rozsudku ze Štrasburku ohledně dětí začleňovaných do zvláštních škol praktických. Ujistil jste mě, že vláda

připravuje materiál, kde bude tato věc odstraněna. I byl přijat materiál Strategie proti sociálnímu vylučování. Nechápu, jak vy, ministr školství, jste pro tento materiál mohl zvednout ruku. Já nemám nic proti navrhovaným opatřením, co se týká rodiny, péče o malé děti atd., ale mám velké výhrady k tomu, co je navrhováno pro základní školy praktické. V odstavcích 4533, 4534 a 4544 je zcela jasně řečeno, že do roku 2015 by mělo dojít k zániku základních škol praktických, to znamená škol, kde se vzdělávají děti s lehkým mentálním postižením, s lehkou mentální retardací, které by v normální, byť – jak vy říkáte to strašné slovo – inkluzivní škole – ona to je škola, která ty děti začleňuje, řečeno česky – trpěly a nebyly by šťastné, a berete rodičům možnost volby. Rodiče dítěte talentovaného mají obrovskou škálu volby, co s dítětem udělají. Rodiče dítěte mentálně retardovaného, kteří už jsou postiženi vůbec tím, že se jim takové dítě narodilo, najednou stojí před okamžikem, že musí dát dítě pouze do školy tzv. páteřní nebo toho hlavního proudu, kde se o ně starají v tzv. začleňovacím procesu.

Já vás žádám a ptám se vás, jestli jako nejlepší ministr školství s těmi jmenovanými odstavci, to znamená se zánikem základních škol praktických, souhlasíte a proč.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže prosím, pane ministře, můžete.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, začnu to, co jste řkala, jak budeme řešit Štrasburk. To nebylo vládou, to bylo ministrem školství, který přijal vyhlášky 73 a 74, protože co nám vytýkal Štrasburk? Štrasburk nám vytýkal, že u nás děti bez mentálního postižení jsou zařazovány do speciálních a praktických škol. To byla podstata Štrasburku. A my jsme připravili vyhlášky, že se tak dít nemůže. To znamená, nastavili jsme legislativu. Ba co dím, my jsme udělali to, že Česká školní inspekce pravidelně, a teď je to podruhé, kontroluje, zda tyto děti tam nejsou začleňovány. Při první kontrole se zjistilo, že to tak je, a pak musely ony školy vracet peníze, protože tyto školy jsou zvýhodněny. Teď to děláme znovu a uvidíme, výsledky budou někdy v dubnu České školní inspekce, a budeme vidět, jestli se stav zlepšil. Já věřím, že se zlepšil, že to bude výrazně lepší. Takže potud ta věc, protože nemůžete říkat obojí. Nemůžete říkat máme naplněny speciální a praktické školy dětmi, které tam nepatří, to nám říkal Štrasburk, a zároveň je kritizovat z druhé strany. Znovu říkám, ve speciálních a praktických školách nechť jsou děti, které tam dle diagnostiky patří, ostatní děti mají být v hlavním vzdělávacím proudu. To byl problém Štrasburku.

A teď to, co říkáte. Byl přijat vládní materiál, ke kterému Ministerstvo školství mělo připomínky, zásadní připomínky, a ten materiál říká, že tam, jestli se nemýlím, jsou nejdříve studie, jaká ta síť má být, a pokud se prokáže, že to tak je, tak v roce 2015 může dojít k tomu, co vy říkáte.

Ale vy sama dobře víte, jako to vím já, jestli jezdíte po školách, že jsou školy v hlavní vzdělávacím proudu, které mají speciální třídy v hlavním vzdělávacím proudu pro tyto děti. Já jsem byl naposledy na Blanensku. Základní škola bez jakéhokoliv dalšího přírůstku v Lysicích, která má třídu pro děti, které jsou ve speciální škole, ty ještě více postižené, ale má tam děti v praktické škole. A pan ředitel z Lysic říká: Toto je výrazně lepší model, když ty děti jsou spolu. Ony jsou spolu na vesnici, ony jsou spolu autobusem a přirozeně jsou spolu ve škole, akorát paní učitelka jede jiným tempem, podle jiných postupů, ale jsou v jedné budově. To je možné řešení. Takže tady nebudeme říkat, že tyto děti nebudou mít speciální přístup speciálních pedagogů. I toto je možné řešení.

A vy moc dobře víte, i za vás, co jste tady byla, tak byly dva extrémy na Ministerstvu školství – byl tzv. pilařovský model, to znamená velká podpora ústavů, speciálních škol. To byl jeden trend. Druhý trend byla Laurenčíková, která říkala na Ministerstvu školství: Ne, zrušme to, nažehneme všechny děti do hlavního vzdělávacího proudu. Pak, když propadnou ze systému, tak něco uděláme. To je špatně. Obojí je špatně! Je potřeba to mít vyvážené a děti, které jsou pro hlavní vzdělávací proud, mají pro to předpoklady bez ohledu na sociální postavení, rasu, barvu, mají patřit do hlavního vzdělávacího proudu a máme pro to udělat všechno – legislativně, kontrolně a podporou. Děti, které na to nemají, tak mají mít takové prostředí – a nemusí to být nutně jen v čistě speciálních a praktických školách! A tento model je podobný na Karlovarsku. Tam jsem projel x základních škol a tam to je úplně stejně. Je třída hlavního vzdělávacího programu v základní škole a vedle třída pro tyto děti, které jsou v praktické škole, které mají mentální retardaci. Tyto děti tam jsou vedle sebe, jsou speciální pedagogy pro tyto třídy a jsou tam. Takže kdyby se striktně dodržel rok 2015 do písmene, co v tom je, ale to v tom materiálu není, že to takhle se musí dodržet, tak přesto základní školy v tomto modelu jsou připraveny, tak jako v Lysicích, tak jo v Karlovarském kraji, ale i v Ústeckém, mít pod jednou střechou všechny děti, ale ve speciálních třídách.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě paní poslankyně bude doplňovat něco.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Prostě my se, pane ministře, neshodneme. Já chápu a znám spousty škol, kde jsou speciální třídy, normální třídy, ale znám spousty škol, které jsou opravdu v oblasti nutné speciální

praktické školy a rodiče tam chtějí dávat své děti. A podotýkám, že ne romští rodiče! Rodiče mají strach z té velké základní školy a více se o své postižené dítě bojí a chtějí ho dát do užšího, menšího kolektivu. A když si dobře ty tři jmenované odstavce podrobně přečtete, tak zjistíte, že skutečně bychom po roce 2015 přišli o tyto školy.

Za druhé, vy jako ministr školství, jako legislativec, byste měl zjistit, že tam je spousta věcí proti stávající školské legislativě. A já bych od vás jako od nejlepšího ministra školství očekávala, že by celá vláda pro tento materiál zvedne ruku, tak že vy jako školský odborník pro něj tu ruku nezvednete a že přijdete za námi, za výborem pro vědu a vzdělání, kde sedí spousty odborníků, a budete na tomto materiálu s námi pracovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A ještě poslední dnes interpelační odpověď pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Jenom krátce zareaguji. Tak celý proces, když jde materiál do vlády, prochází mj. Legislativní radou vlády. A já pochybuji, že by ke všem kvalitám, které potvrzují a uznávám u vás, tak když tam jsou renomovaní právníci, tak bych měl velmi vážné pochybnosti, že tam jsou některé kolize, protože oni ty kolize hlídají. To je první věc.

Druhá věc. My budeme mít prostor – a zrovna myslím, že to bude hned druhý bod po církevních restitucích, kdy budeme mít stodevítku, kde se mimo jiné budeme v něčem bavit o speciálním školství, o ústavní výchově, o prevenci, takže tady je prostor. To znamená, vždycky materiály chodí nejdříve do vlády a pak jdou do Sněmovny. Ale tohle byla vize, tohle byla nějaká koncepce sociálně vyloučených oblastí a řešení těchto oblastí, a kde to spadalo do jednotlivých gescí. A já vám znovu říkám, je tady vyhláška 73, 74, 72, což byla moje reakce na Štrasburk. Toto je legislativa. Legislativa garantuje správné zařazení dětí do toho vzdělávacího procesu a proudu, který jim vyhovuje. A k tomu mám inspekci, která to pravidelně kontroluje. Ty vyhlášky tady dva tři roky snad někde ležely, nikdo je nedělal. Já jsem je nastavil a mám nastavenu inspekci, aby byly děti ve svém správném prostředí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, čas interpelací vlastně už vypršel, takže jsme tady už skoro přes čas. Takže děkuji všem, kdo tvrdě pracovali až do nyní. Tohle byl poslední bod dnešního jednání Sněmovny. Dovolte mi, abych ho tedy přerušil, popřál vám pěkný večer a připomněl vám, že zítra sněmovna začíná v 9 hodin ráno a bodem programu jsou církevní restituce. Takže zítra v 9 ráno církevními restitucemi budeme pokračovat zítřejší jednací den.

Ještě jednou pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.06 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

3. února 2012 v 9.00 hodin

Přítomno: 155 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás. Prosím, abyste se všichni přihlásili vašimi kartami. Zároveň vás prosím, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní.

Nejprve k omlouvám. Omlouvají se z poslanců Lenka Andrýsová – pracovní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Martin Gregora – osobní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jana Kaslová – rodinné důvody, Petr Skokan – pracovní důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody, David Šeich – rodinné důvody, Milan Šťovíček – pracovní důvody, Martin Vacek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Pavel Dobeš – pracovní důvody, Miroslav Kalousek – neuvádí důvod, Martin Kuba – pracovní důvody, Jan Kubice – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta, Alexandr Vondra – zahraniční cesta. (V sále je silný ruch.)

Ještě je zde jedna omluva. Omlouvá se pan kolega Pavel Bém z osobních důvodů. To bylo k omlouvám vše, co mi dnes bylo doručeno.

Nyní se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane kolego.

Prosím o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych navrhl pevné zařazení tří bodů, a to tří zpráv, bodu 70, 71 a 72 – což jsou informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády ČR, 3. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády ČR a Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech – na pátek příští týden po již pevně zařazeném bodu č. 66. Děkuji za podporu. Je to z toho důvodu, že pan ministr Vondra je v předchozích dnech služebně mimo Českou republiku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrhy či požadavky k programu schůze? Nejsou-li, budeme... Pardon – pan kolega Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, na základě diskuse, která tady již proběhla, si vás dovoluji požádat, aby zákon o ochraně ovzduší, bod č. 4, byl zařazen jako první bod v úterý na program schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Před pevně zařazené body. Tedy jako první bod v úterý odpoledne.

Jsou další přihlášky k programu schůze? Nikdo se nehlásí, budeme tedy hlasovat o těchto dvou návrzích. (Trvalý hluk v sále.)

Nejprve pan kolega Stanjura navrhuje pevné zařazení bodů č. 70, 71 a 72, sněmovní tisky 550, 552 a 559, na pátek příští týden po již zařazeném bodu č. 66. O tomto návrhu rozhodneme nyní.

Zahajuji hlasování číslo 83. Kdo souhlasí s tímto pevným zařazením? Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přítomno 106, pro 81, proti 9. Návrh byl přijat.

Pan kolega Laudát navrhuje doprojednání bodu 4 zařadit jako první bod na úterý příštího týdne hned odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 84. Kdo je pro tento návrh? A proti?

Hlasování číslo 84, přítomno 111, pro 83, proti 9. Také tento návrh jsme přijali.

To bylo vše k programu a nyní se budeme věnovat pevně zařazenému bodu.

Zahajuji projednávání bodu

32.

Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - první čtení

Prosím nejprve všechny, aby zasedli do svých lavic a věnovali pozornost právě zahájenému bodu. Zároveň prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedla ministryně kultury Alena Hanáková. Prosím, vážená paní ministryně o vaše slovo.

Paní místopředsedkyně Klasnová má náhradní kartu č. 20.

Slovo má paní ministryně kultury Alena Hanáková. (V sále je stále silný ruch.)

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás s úkolem uvést vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Cílem tohoto návrhu zákona je odvalit balvan, kte-

rý už více než dvacet let leží na této zemi. Po 17. listopadu 1989 se naše země vydala na cestu k demokracii a právnímu státu. Nebyla to otázka krátkého časového okamžiku. Že však některé zátěže minulosti ponese tak dlouho, to asi tušil málokdo.

Po roce 1948 byly církve a náboženské společnosti státem zbaveny své materiální základny. V prvních letech po listopadu 1989 byl řádům a Olomouckému arcibiskupství zákonem vydán některý kulturní majetek –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní ministryně.

Dámy a pánové, já vás opravdu žádám, abyste zachovávali alespoň elementární pravidla slušnosti. Ve chvíli, kdy paní ministryně předstupuje před Sněmovnu, má jí být věnována náležitá pozornost.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji. V roce 1991 přijalo tehdejší Federální shromáždění zákon o půdě, ve kterém se zákonodárce zavázal, že vypořádá historický majetek církví a náboženských společností. V roce 1992 byl takový zákon navržen, ale pro odpor ve slovenské části Sněmovny národů nebyl přijat. I když se následující vlády k vypořádání hlásily, příslib daný v zákoně o půdě dodnes není naplněn. Jediné, co z tohoto slibu nakonec zůstalo, byla blokáce historického církevního majetku, tedy zákaz jeho převádění do doby, než bude přijat zákon o vypořádání tohoto majetku.

Stovky obcí jsou tak ve svém rozvoji zablokovány. Jejich představitelé hovoří o nesmírných ekonomických ztrátách. Obce nemohou získat dotace na opravu obecních budov, které jsou na bývalém církevním pozemku postaveny. Není možné realizovat nové projekty nebo na ně získat prostředky z evropských fondů. Řada památkově chráněných budov uprostřed obcí je v havarijním stavu.

Negativní dopady v podobě ztracených podnikatelských příležitostí pak lze vyčíslit jen velmi obtížně.

Dámy a pánové, tento stát se v roce 1991 zákonem zavázal, že historický církevní majetek vypořádá, a dosud tak neučinil. Pokud se skutečně hlásíme k hodnotám právního státu, musí být naše povinnost jasná navzdory tomu, co si o církvích můžeme myslet. Řada odpůrců tohoto zákona si neuvědomuje, že pokud stát nyní řekne, že nebude plnit své sliby vůči církvím, protože je to nepopulární, zítra může totéž říci další skupině obyvatel.

Bohužel dlouhodobá nečinnost vlád a Parlamentu v této otázce nakonec vedla k situaci, kdy nutně musel zasáhnout Ústavní soud. V nálezu z července roku 2010 plénum tohoto soudu označilo stávající stav za protiústavní.

V létě loňského roku pak subjektům umožnil podávat žaloby na vy-

dávání jejich historického majetku. Vzhledem k těmto rozhodnutím je místo okřídleného „je za pět minut dvanáct“ na místě použít spíše „je pět minut po dvanácté“.

Vskutku, dnes tu nepředkládám návrh zákona, kterým můžeme rozhodnout, zda budeme vydávat původní církevní majetek, nebo nebudeme. O tom už je po nálezích Ústavního soudu jasno. My zde však můžeme rozhodnout o podobě tohoto vydávání. Pokud bude tento zákon odmítnut, proběhne vydávání soudní cestou, a to velmi živelně. Dojde ke znejistění značné části majetkových vztahů, a to na relativně dlouhou dobu, než se vytvoří ustálená judikatura. Tomu můžeme my poslanci zabránit a dát tomuto procesu zákonem jasná pravidla. Můžeme naturální vydávání omezit pouze na stát a z vydávání vyjmout majetek obcí, krajů a soukromých osob. Můžeme stanovit, že se nevydávají zastavěné pozemky, můžeme určit nepřekročitelné lhůty.

S ohledem na to, co jsem dosud uvedla, by se mohlo zdát, že cílem zákona je pouze vypořádání křivd z minulosti. Tak tomu však není. Návrh zákona míří do budoucnosti. Jeho ambicí je uspořádat vztahy mezi státem a církvemi tak, aby odpovídaly modernímu konfesně neutrálnímu státu 21. století.

Dosud je financování církví a náboženských společností řízeno zákonem z roku 1949 o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem. Tento zákon využil situaci, kdy byl zestátněn takřka veškerý církevní majetek, a podřídil církvě a náboženské společnosti všestranné státní kontrole.

Přes změny v 90. letech zůstala zavedená hospodářská závislost církví a náboženských společností na státu zachována. Navíc, aby nedošlo k diskriminaci, musel být systém státního financování otevřen i pro nově vzniklé církvě. V současné době je tak ze státního rozpočtu financováno celkem 17 z 32 církví a náboženských společností, které jsou registrovány. Stávající právní úprava však i zbývajícím církvím a náboženským společnostem umožňuje získat právo na financování ze státního rozpočtu. Už v roce 2012 proto mohou toto právo získat další čtyři církvě a náboženské společnosti. (V sále je trvalý hluk.)

Současný model financování církví představuje pro stát finanční břemeno a riziko do budoucna. Z ústavního hlediska pak není v souladu s Listinou základních práv a svobod, neboť církvě mají být na státu nezávislé ve všech směrech. Návrh zákona proto nastavuje nový systém, který předpokládá samofinancování církví. Opuštění financování státem a náběh samofinancování však musí být postupné, aby nedošlo k ohrožení všech dosavadních činností církví, včetně nemocnic, škol a hospiců.

Předkládaný návrh je výsledkem dlouhé práce a mnoha jednání, za což patří dík především mému předchůdci, bývalému ministru Jiřímu Besserovi.

Návrh vychází z kompromisu. Naturálně vydaná bude část historického církevního majetku, který nyní vlastní stát. Jedná se zejména o lesy a zemědělskou půdu, se kterými hospodáří Pozemkový fond České republiky a státní podnik Lesy České republiky. Za půdní církevní majetek, který nyní vlastní obce, kraje a soukromé osoby, stát církvím vyplatí finanční náhradu. Rozdělení finanční náhrady je stanoveno v souladu s historickou dohodou, kterou uzavřelo všech 17 dotčených církví a náboženských společností.

K 1. lednu 2013 bude zrušena blokáce církevního majetku, který nyní patří obcím, krajům a dalším nestátním subjektům. Zůstane blokován pouze církevní majetek, který nyní patří státu. Církvím začne běžet dvanáctiměsíční lhůta pro uplatnění nároku na vydání. Dále bude k 1. lednu 2013 zrušen zákon z roku 1949 Sbírky o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem. Současně začne platit sedmnáctileté přechodné období, ve kterém ještě bude 17 církví a náboženských společností financováno ze státního rozpočtu. Do konce roku 2013 pak bude 17 církvím a náboženským společnostem vyplacena první splátka finanční náhrady, jejíž splácení je rozloženo do 30 let.

Už v době jednání o podobě majetkového vyrovnání jsem se často setkala s reakcí, že v čase krize stát rozdává majetek nás všech církvím. Tady je třeba si uvědomit dvě věci. Tou první je, že se bude vracet majetek, který církevními subjektům skutečně patřil. U každé jednotlivé položky bude muset být tento fakt prokázán. Tou druhou věcí je, jak s navráceným majetkem církev naloží.

(V sále je stále velký hluk, zejména na levé straně sálu se poslanci hlasitě baví.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní ministryně, já vás ještě jednou přeruším. Požádám všechny kolegy, aby cokoli, co chtějí řešit, řešili mimo tento sál, pokud se to netýká projednávaného bodu, a k tomu mohou vystoupit, pouze když jim udělím slovo. Prosím o klid v jednacím sále!

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Lze právem předpokládat, že veřejně prospěšné aktivity církví na poli sociální péče, zdravotnictví či hospiců se po přijetí navrhovaného zákona dále rozvinou. Podobně lze očekávat, že dojde ke zvelebení řady církevních památek, na jejichž obnovu dnes stát nemá prostředky.

V této souvislosti chci rovněž připomenout, že přesun majetku nebude nikterak zásadní. Například největší položka, lesy, tvoří necelých 6 % z celkové plochy všech lesů v České republice. Zároveň je pravděpodobné, že církvě nebudou nárokovat vydání celého rozsahu majetku, který návrh zákona umožňuje.

Dámy a pánové, argumentů pro podporu návrhu lze snést značné množství. To podstatné je, že návrh zákona představuje možnost zbavit se posledního velkého břemene minulého režimu a vkročit do nového období vztahů státu a církvi. Jedná se skutečně o historicky okamžik. Nechceme se vracet do středověku, do Rakouska-Uherska ani do první republiky, za níž rovněž nebyly vztahy státu a církvi ideální. Chceme vybudovat vztahy nové, nezátížené, vztahy, které nebudou ani závislostí ani konfrontací, ale kooperací ve prospěch všech občanů.

Tím, že bychom majetkové vyrovnání s církvemi odmítli, bychom vyslali jasný signál a vzkaz, že stát neplní své závazky, stát nerespektuje rozhodnutí Ústavního soudu, stát nezajímají problémy obcí. Česká republika by se nadále mohla pyšnit prvenstvím, že je jediným postkomunistickým státem, který neodčinil křivdy spáchané na církvích a náboženských společnostech.

Věřím, že tento návrh zákona bude mít šanci být rozumně a věcně projednán a schválen. Je svou povahou natolik výjimečný, že si nezaslouží být rukojmím sporu koalice a opozice. Po mnoha letech se nám naskytá příležitost splatit poslední velký dluh. Nepromarněme ji.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní ministryni. Prosím o slovo zpravodaje. Pro prvé čtení je určen pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, jsem zpravodajem sněmovního tisku 580, kterým je vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. (Trvalý hluk v jednacím sále.)

Já myslím, že je ale třeba – a bylo to zde zdůrazněno v řeči paní předkladatelky – říci, co je podstatou tohoto návrhu zákona, než se na něj snese celá řada kritiky z levicových stran, a když už jenom vidím tu přihlášenou první pětku, tak se moc těším!

Podstatou tohoto zákona je skutečnost – prosím, abych byl poslouchán...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte. Já už nevím, jak mám zjednat v Poslanecké sněmovně klid. Bylo mi trapné přerušovat paní ministryni při jejím prvním vystoupení před Sněmovnou. Domnívala jsem se, že když ne z jiného důvodu, než prostě z toho zdvořilostního důvodu, že je ženou, za druhé z toho, že má první příležitost

vystoupit před Sněmovnou, jí bude náležitá pozornost věnována. Bohužel jsem se zmýlila. Vy máte tu nevýhodu, nebo možná výhodu, v tom mužském prostředí vás budou třeba poslouchat raději. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Jsem muž a nevystupuji poprvé.

Podstatou tohoto návrhu zákona není navrácení církevního majetku. Ten bude navrácen stejně. Myslím, že kdo čte rozhodování, konstantní judikaturu Ústavního soudu, který k návrhu senátorů jednoznačně řekl, že nečinnost Parlamentu ve věci blokačního paragrafu je protiústavní, a posléze v dalších svých nálezech řekl, může být požadováno, dává závěr, že majetek bude církvím vydán, ať už si to tady většina přát bude, nebo nebude, protože prostě tak stanovil Ústavní soud a tak nás k tomu povede soudní soustava.

Co je podstatou tohoto návrhu? To, že součástí vyrovnání vztahu státu a církvi bude zároveň zrušení zákona o hospodářském zabezpečení církví, to znamená zároveň ukončení vyplácení platů duchovních ze státního rozpočtu, a že součástí tohoto návrhu zákona, a tou podstatnou, je skutečnost, že pokud jde o majetek, který nebude vydán a bude za něj vydána finanční náhrada, tak se církve ve smlouvách, které budou uzavřeny se státem, vzdají nároku na tento majetek a nebudou pokračovat žádné další soudní spory.

Čili jedná se o komplexní návrh, který řeší otázku majetku, řeší ji v krátkém čase jednoho roku a současně řeší ukončení zákona o hospodářském zabezpečení církví.

Já bych moc prosil, abychom o tom opravdu mluvili jako o problému tohoto charakteru, protože snaha přemalovat nějakým způsobem celý původní návrh, snaha některých zákonodárců vypisovat referenda o tom, jestli mají být, nebo nemají být církevní restituce... Upozorňuji, že férové referendum by mělo být: Jste pro, aby součástí církevních restitucí bylo ukončení vyplácení duchovních ze strany státu? Bylo zrušení zákona o hospodářském zabezpečení církví? To je jediná férová otázka, která by měla být v tuto chvíli pokládána a kterou vládní návrh zákona v dohodě s církvemi a náboženskými společnostmi řeší.

Tato dohoda – a měl jsem tu čest být u ní částečně přítomen – je skutečně historického charakteru. Dochází k situaci, kdy katolická církev se vzdává značné části svých nároků ve prospěch ostatních církví právě proto, aby všem bylo umožněno do budoucna přežít a další fungování. Dochází poprvé v historii zemí Koruny české k situaci, kdy žádná z církví a náboženských společností, které existují v zemi, není diskriminována, kdy nedochází k restituci jenom některé církvi, která zrovna byla příjemná v té době státu nebo jinému útvaru, který tady existoval. Myslím, že tohle jsou věci, které jsou historické a měly by být připomenuty.

Druhá věc, kterou bych chtěl ještě v této úvodní zpravodajské zprávě zdůraznit, protože bude znovu a znovu rozebírána, a proto si myslím, že je dobře, že se nakonec organizační výbor rozhodl, že přikáže návrh zákona do ústavněprávního výboru, nikoliv do výboru pro vědu, vzdělání, mládež a tělovýchovu, bude samozřejmě zpochybňováno a uvažováno nad vlastnickým právem církví a náboženských společností ve vztahu k majetku, který jim je a bude vydáván.

Za prvé bych řekl, že je zcela jasně v zákoně řečeno, že to vlastnické právo musely mít, že to není nějaký majetek, který jsme si vymysleli, ale majetek, který byl ve vlastnictví církví a náboženských společností v rozhodném období a byl jim z tohoto vlastnictví odebrán.

Za druhé bych řekl, že církevní komise této Poslanecké sněmovny, zřízená v minulém volebním období právě k vládnímu návrhu zákona tehdy Topolánkovy vlády, si nechala dát posudky od všech právnických fakult v České republice, které jednoznačně vyzněly tak, že z hlediska dnešního práva církve samozřejmě byly vlastníky majetku, že existovaly – a prosím pana poslance Jandáka, aby na mě nekřičel, zvláště, když nemá pravdu – že církve... (Posl. Jandák ze sálu: Vy ji nemáte nikdy, pane kolego.)

Já jsem říkal, že vy nemáte pravdu, ne že já nemám pravdu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte. Pana poslance Jandáka žádám, aby nepokřikoval na toho, jemuž bylo uděleno slovo. Prosím, abyste respektoval pravidla daná jednacími řádem.

Poslanec Marek Benda: Odborné posudky všech právnických fakult tedy jednoznačně řekly, že v současné době je třeba na vlastnictví církví hledět jako na vlastnictví kteréhokoliv jiného subjektu a že z tohoto hlediska jejich vlastnické právo má nárok na stejnou zákonnou ochranu jako vlastnické právo kteréhokoliv jiného subjektu. Navíc samozřejmě tento názor právnických fakult je podpořen rozhodnutím Ústavního soudu, pléna Ústavního soudu, č. 0907 z 1.7.2010, ve kterém v bodě 97 jednoznačně konstatuje, že církve měly vlastnické právo a že veřejnoprávní omezení, která v první republice existovala, nemění nic na míře ochrany tohoto vlastnického práva jako jakéhokoliv jiného vlastnického práva, které má kterýkoliv jiný subjekt v této zemi.

Toto je samozřejmě otázka, kterou budeme diskutovat. Ale já bych velmi prosil, abychom nenabíhali a nenaskakovali na tu lacinou, a opravdu lacinou argumentaci, že pokud jsem měl nějaké omezení ve své vlastnickém právu, že to znamená, že to vlastnické právo neexistovalo. Dnes jsme v situaci, kde veřejnoprávní omezení vlastnického práva, od regulace nájmu až po vlastnické právo v národních parcích, kde nemůžete dělat skoro vůbec nic, je spousta. Nic to nemění na tom, že to vlastnické právo je,

zůstává a že má zákonnou ochranu podle všech judikátů našeho Ústavního soudu, ale i podle všech judikátů Evropského soudu pro lidská práva, kde, mimochodem, je odkazováno právě na judikáty evropského soudu v rozhodnutí našeho Ústavního soudu.

Tolik snad moje zpravodajská zpráva. Já doporučuji, abychom po obecné rozpravě tento návrh zákona přikázali ústavněprávnímu výboru a vytvořili dostatečný časový prostor na jeho důkladné zevrubné projednání. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které před malou chvílí jsem měla 19 přihlášek, myslím, že už jich přibýlo. To jenom informace pro vás.

S přednostním právem vystoupí v obecné rozpravě jako první místopředsedkyně Sněmovny Kateřina Klasnová. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Je známo, že český národ je převážně ateistický národ, resp. národ, který se ve valné většině nehlásí k žádné z registrovaných církví. Zřejmě proto budí vyrovnání s církvemi tak silné emoce. Velmi účinné je ovšem přizívuje celá řada nepravd, polopravd a dezinformací, které se okolo celé věci šíří.

Církve nárok na restituce mají. Zaznělo to tady z úst paní ministryně, zaznělo to zde z úst pana zpravodaje. Potvrzuje to výrok Ústavního soudu. Pokud by tedy církve zažalovaly český stát o majetek, už těžko by republika soud vyhrála.

Bouřlivou debatu využívající, či spíše zneužívající veřejné mínění, očekávám i zde na půdě Poslanecké sněmovny.

Je třeba si uvědomit, jak uvedl zpravodaj tohoto tisku Marek Benda, že součástí vyrovnání je definitivní odluka církví od státu, tedy od financování ze státního rozpočtu. Toto je fakt, který si mnozí občané, obyvatelé České republiky, neuvědomují.

Nyní na chod církví přispívá ministerstvo každoročně částkou ve výši půldruhé miliardy korun. Podle komunistického zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, by tedy byly církve dotované státem na věčné časy, navíc by na státní dotaci měly nárok i další církve a náboženské společnosti, které by splnily zákonem stanovené podmínky.

Musím hned zkraje odmítnout staronovou myšlenku, která zde nepochybně zazní z úst sociální demokracie, na vytvoření speciálního fondu, do kterého by se majetek vložil a ze kterého by byly církve financovány. Žádné fondy v této republice mě nikdy nepřesvědčily o transparentnosti či výhodnosti. Bohužel si nemyslím, že by stát i do této doby spravoval cír-

kevní majetek tak, jak ho spravovat měl, a tak, aby z něj byly patřičné výnosy. Teď mám na mysli hospodaření Lesů České republiky či Pozemkového fondu.

S církvemi se nyní podařilo dohodnout podmínky, které jsou pro stát proti původnímu návrhu z dílny vlády Mirka Topolánka výrazně výhodnější. V rámci vyjednávání se, doufám i díky našemu tlaku, podařilo významně snížit podíl finančních restitucí z původních 83 na 59 mld. upravených podle inflace, nikoli úročených a vyplácených po dobu třiceti let. Vláda Mirka Topolánka přitom počítala dokonce se splácením po dobu šedesáti let, a jak víte, částka by se vyšplhala téměř na 270 mld. korun. Pak narostl podíl naturálních restitucí, nyní v objemu 75 mld. Už tady také bylo řečeno, že zablokovaný naturální majetek přitom už dvacet let brání rozvoji krajů a obcí, takže vyřešení restitucí přispěje i k rozvoji regionů, což já považuji za nesporný klad.

Zdůrazňuji opakovaně i kvůli mediálnímu humbuku, který vznikl kolem církevních restitucí, že Věci veřejné nezpochybňovaly dohodu a naše lednové váhání nebylo žádným divadlem. Naprosto logicky jsme zjišťovali možnosti odložení finančních restitucí na příznivější dobu. Okamžité navrácení naturálií a naopak odložení finančního vyrovnání jsem ostatně já osobně navrhovala už během jednání, které jsme vedli v rámci skupiny koaliční k církevním vyrovnáním v průběhu od dubna do srpna loňského roku. Byla jsem se svým názorem v menšině, a tak jsem to respektovala. A to, aby ministr financí řekl, odkud vezme peníze na výplatu restitucí, to jsem také požadovala v rámci už vyjednávání. Nešlo o žádnou novinku Věcí veřejných z poslední doby. Církevní restituce rozhodně nejsou jedinou prioritou této vlády, a ačkoli se 2 mld. vyplácené z více než bilionového rozpočtu zdají marginální, je zapotřebí si uvědomit, že např. tato částka byla částka, která způsobila téměř krizi ve zdravotnictví a chyběla na výplaty lékařů. Takže garance, že nebudou opomíjeny jiné priority vlády, jsem považovala za nesmírně klíčové.

Stojíme za garancemi, které poskytl v lednu Věcem veřejným premiér Petr Nečas. Převod majetku by měl být transparentní, a to díky požadavku Věcí veřejných na soupis majetku, který by měl jít přes vládu. Toto je samozřejmě ještě v jednání. Koalice se zavázala, že do konce března nalezne úspory ve státním rozpočtu a bude pracovat na omezení státního aparátu a byrokracie, aby tak vytvořila zdroje nejen pro vyrovnání s církvemi a aby jediným lékem na získávání peněz do státního rozpočtu nebylo zvyšování daní. Vyrovnání nebude na úkor ostatních cílů této vlády. Jak už jsem řekla, nepůjde ze sociálních výdajů, nepůjde z výdajů na školství, na dopravu ani z dalších zásadních oblastí.

Jak jednotlivé církevní regiony s vráceným majetkem skutečně nakládají, bude kontrolovat přímo Vatikán. Tak by mělo být zabráněno nepřehledným

prodejům majetku, jak se stalo v jiných zemích, např. v Maďarsku, Polsku a sousedním Slovensku. Garance transparentního nakládání s majetkem nám osobně přislíbil také kardinál Dominik Duka. Nyní bude za průběh restitucí do značné míry zodpovědná jedna z koaličních strana, a to TOP 09, která má na starosti rezort kultury a financí.

Závěrem připomenu svůj oblíbený výrok. Když politici měli a mohli řešit vyrovnání s církvemi, byla jsem ještě na základní škole. Jsem přesvědčena o tom, že v době po revoluci, kdy byla zcela jiná atmosféra ve společnosti, byla doba mnohem příhodnější pro řešení a vyřešení křivd způsobených komunistickým režimem, ale je to něco, co stát musí vyřešit, a já věřím, že díky koaliční dohodě se to snad opravdu podaří uspokojivě vyřešit.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni Klasnové. Oznamuji, že pan kolega Stanislav Grospič má náhradní kartu číslo 25, pan poslanec Michal Babák má náhradní kartu číslo 28.

Dále se s přednostním právem hlásí do rozpravy předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejc. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, padlo tady již mnohé, bude určitě následovat bohatá diskuse na toto téma, nicméně myslím, že nestačí pro to, aby byl proveden největší majetkový přesun od dob kuponové privatizace, aby se na to sešla skupinka ve složení K9, ta rozhodla a následně tato věc bez jakékoli širší společenské diskuse, bez širší společenské shody byla předložena vládě a Poslanecké sněmovně.

Proto si dovoluji, abychom získali prostor pro tuto diskusi třeba i napříč politickým spektrem, podat návrh na přerušení jednání tohoto bodu a odročení, a to na konkrétní datum 1. dubna tohoto roku, a dovoluji si požádat, abychom hlasovali neprodleně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o tomto procedurálním návrhu rozhodneme bez rozpravy. Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura dostane slovo až po hlasování. Já přivoluji naše kolegy do jednacího sálu, aby se mohli tohoto hlasování zúčastnit. (Předsedající zvoní.)

Je zde žádost o odhlášení. Odhlašuji vás a prosím, abyste se všichni přihlásili. Prosím, abyste se posadili do lavic, dámy a pánové, nepokřikovali ani na sebe, ani na mě. Vidím, že ještě přicházejí poslanci, a proto chci dát prostor těm, kteří jsou na cestě do sněmovny k tomu, aby se tohoto hlasování mohli účastnit. (Smích a potlesk vlevo.)

Rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 85. Je to hlasování o návrhu pana poslance Jeronýma Tejce, který navrhuje přerušení projednávání tohoto bodu do 1. dubna letošního roku.

O tomto návrhu tedy rozhodneme v hlasování číslo 85. Já zahajuji toto hlasování. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přerušení do 1. dubna letošního roku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 85 přítomno 155, pro 77, proti 77. Návrh přijat nebyl.

Slovo má předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Debata bude asi barvitá a pestrá, nicméně bych chtěl poprosit prostřednictvím paní předsedkyně svého kolegu pana předsedu klubu ČSSD Jeronýma Tejce, aby pokud argumentuje, vycházel z faktů. Tento návrh zákona nedojednala žádná K9. Tento návrh zákona dojednala vládní komise se zástupci 20 církví a náboženských společností. Může se vám to nelíbit, můžete argumentovat proti, ale nelžete.

A nezapomínejte na tuto dohodu. Je to široká dohoda jak politické reprezentace, resp. části politické reprezentace (šum z poslaneckých lavic ČSSD) – vám se evidentně nelíbí (potlesk z poslaneckých lavic ČSSD), pro vás závazky státu zřejmě neplatí, stanoviska Ústavního soudu jsou vám vzdálenější než váš amatérský výklad práva z dob Josefa II. Nic proti tomu, nicméně návrh zákona vychází z dohody s 20 církvemi a náboženskými společnostmi. Tak neříkejte, že to předjednala a předložila K9. Prostě to není pravda. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, chtěl bych vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, upozornit předsedu klubu ODS, že nejtrapnějšího právního názoru se tady dopustil zpravodaj. Nevím, kde právo studoval (smích a potlesk z lavic KSČM a ČSSD), a nevím, kdo ho to učil, když tady připomene například, jakým způsobem jsou omezena vlastnická práva v národních parcích. Ano, stát sám sobě v národních parcích omezil své vlastnické právo – jak se má vykonávat. Takový příklad – za to by vyhodili od zkoušky každého. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme v obecné rozpravě, přihlášeným do ní je pan poslanec Vladimír Koníček. Má slovo. Po něm je dále přihlášen pan poslanec Miroslav Grebeníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, určitě neřeknu žádnou překvapivou informaci, když vám sdělím, že poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, tak jak je napsán, nepodpoří. Nepodporovali jsme návrh Topolánkovy vlády a tento se od něj skoro vůbec neliší. Celková částka zůstala 134 mld. korun a s ní nemůžeme souhlasit. Ona ta částka totiž vznikla ne na základě položkového vyčíslení, ale byla stanovena jako paušální částka na základě politické dohody. To se můžete dočíst v materiálu Ministerstva kultury Popis postupu zpracování podkladových materiálů sloužících pro stanovení aproximativního odhadu takzvaného církevního majetku. Tam se také můžete dočíst, že jako nejdůvěryhodnější materiál pro proces vyčíslení náhrady vzalo ministerstvo materiál Vyčíslení majetku požadovaného církvemi a náboženskými společnostmi k navrácení, rok 1998, přestože obsahoval podle ministerstva některé evidentní chyby. Církev byla vyzvána k revizi tohoto materiálu a předložily materiál Ocenění původního církevního majetku. Ministerstvo kultury ale dospělo k závěru, že materiál není oceněním majetku, ale pouze podklad pro politickou dohodu, takže částka 134 mld. nebyla zjištěna nějakou exaktní metodou, byla to prostě jen politická dohoda. To přiznal ministr Jehlička nejen mně v osobním dopise, ale i zde v této Sněmovně při projednávání předchozího návrhu.

Tedy k některým otázkám návrhu podrobněji. V knize Český politický katolicismus 1848 až 2005 jsem se mimo jiné dočetl o provádění pozemkové reformy na statcích Olomouckého arcibiskupství. Je zde napsáno, že za reformy ztratilo arcibiskupství v roce 1936 poleší Rychtářov na Vyškovsku. Ovšem za velmi slušnou finanční úhradu, píší historici. Když jsem nahlédl do podkladových materiálů poslanecké komise k návrhu Topolánkovy vlády, tak v požadavcích Olomouckého arcibiskupství je u katastru Rychtářov položka 744 ha lesa. Ptám se v této souvislosti, kdo bude zkoumat, jestli arcibiskupství přišlo o tento pozemek za slušnou finanční úhradu, jak píší historici. Bude se jim opravdu vracet, když za něj dostali slušně zapláceno? Kdo to bude hlídat?

Ona i čísla uváděná v důvodové zprávě vzbuzují rozpaky. V důvodové zprávě je jako podklad uvedena kniha Katolická církev a pozemková reforma z roku 1996. Když pominu, že kniha vyšla už v roce 1995, tedy i taková drobnost, jako je rok vydání, je v důvodové zprávě uvedena chybně, tak ale vůbec nechápu, jak se může důvodová zpráva odvolávat na tuto knihu a pomíjet čísla v ní uvedená. Například na straně 337 je dokument číslo 133 ze dne 26. února 1948 a jmenuje se Přehled církevního pozemkového majetku v Čechách a na Moravě včetně břemen váznoucích na majetku podrobeném revizi, vypracovaný Pražským arcibiskupstvím v souvislosti s revizí první pozemkové reformy. Tam se uvádí, že před pozemkovou refor-

mou bylo v Čechách a na Moravě církevní půdy zemědělské 50 000 ha, lesní 150 000 ha a drobné zemědělské a lesní půdy farní a kostelní 10 000 ha, tedy úhrnem 210 000 ha. Porovnáme-li to s údaji z důvodové zprávy, kde chce vláda vracet 181 326 ha lesní půdy, 72 202 ha zemědělské půdy a 8 105 ha jiné půdy – že to dává celkem 281 000 ha? To nám bude muset vysvětlit někdo z vlády, proč navrhuji vracet víc, než je uvedeno v podkladech, na které se v důvodové zprávě odvolávají.

Nesmyslné jsou v důvodové zprávě také hodnoty, ze kterých se vypočítávala výše náhrady. Od roku 2008 na této pasáži nezměnilo ministerstvo ani čárku. Přitom už tehdy ty hodnoty byly podrobeny silné kritice. Například Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů ve svém stanovisku zpochybňuje ocenění lesních pozemků na 27,74 Kč za metr čtvereční. Tato cena neodpovídá ceně tržní, stejně jako cena za metr čtvereční zemědělské půdy ve výši 44,50 Kč.

U tohoto čísla bych se chtěl zastavit, protože způsob jeho určení je v důvodové zprávě popsán opravdu kouzelně. Cituji: „Vzhledem k objektivním změnám hodnoty zemědělské půdy je proveden odhad průměrné ceny metodou lineární regrese na základě zjištěných nominálních průměrných cen zemědělské půdy za roky 1999 až 2003. Průměrná hodnota sjednávaných cen zemědělské půdy v prodeích realizovaných v období 1993 až 2003 činí 37,72 Kč za metr čtvereční, v období 1999 až 2003 činí 29,47 Kč za metr čtvereční v hodnotě měny roku 2008. Extrapolace souboru průměrných nominálních cen provedená metodou lineární regrese vede v roce 2008 k odhadu průměrné ceny zemědělské půdy ve výši 54,58 Kč za metr čtvereční. Pro účely jednání s církvemi a náboženskými společnostmi bylo stanoveno, že ve věci výpočtu hodnoty zemědělské půdy se bude vycházet z ceny 44,50 Kč za metr čtvereční.“ Tolik citace.

Takže – vypočítají 54,58 Kč, ale použijí 44,50 Kč bez jakéhokoliv zdůvodnění, jak se k částce 44,50 Kč přišlo. Pak napíšou jen „bylo stanoveno“.

Zajímavější je podívat se opravdu na ten výpočet. Kdybych jej zadal svým žákům v matematice, určitě by odevzdali úplně jiný výsledek, než vypočítala vláda. Počítejte se mnou. V letech 1993 až 2003 je střed období 1998 37,72 Kč. V období 1999 až 2003, střed období 2001, to je 29,47 Kč. Když vyneseme tyto dva body do grafu a proložíme těmi dvěma body přímkou – to jsou ta slova extrapolace metodou lineární regrese, jak učené vláda píše v důvodové zprávě – dostaneme graf, z kterého i malé dítě vyčte, že cena pozemku vypočítaná touto metodou pro rok 2008 není 54,58 Kč, jak uvádí vláda, ale pouze 10,22 Kč. (Potlesk ČSSD a KSČM.)

Upozorňoval jsem na tuto chybu už v parlamentní komisi před třemi lety, ale bohužel vláda opakuje chyby vlády předcházející a znovu dala do

důvodové zprávy takovouto blbost. Kolik takových drobných chybiček, které představují miliardy, návrh obsahuje, si netroufám ani odhadnout.

V preambuli návrhu se hovoří o nápravě majetkových křivd způsobených komunistickým režimem, ale jak jsem uvedl, podle rozsahu vráceného majetku se jde před únor 1948. A v už jednou zmiňované publikaci Katolická církev a pozemková reforma se můžete dočíst, že nekomunisté, ale například národně socialističtí poslanci neustále interpelovali ministra zemědělství kvůli jednotlivým konfiskacím církevního majetku. Tak například v dokumentu 20 na str. 50 je interpelace národně socialistických poslanců ve věci konfiskace jmění řádu cisterciáků v Oseku. V dokumentu 12 na str. 34 je interpelace národně socialistických poslanců ministru zemědělství ve věci konfiskace majetku Benediktinského kláštera v Broumově. Kdo je pod těmito interpelacemi podepsán? Více než 20 národně socialistických poslanců, mezi nimi například doktor Krajina či doktorka Milada Horáková. To byly interpelace v roce 1946 a žádaly urychlené zabrání výše uvedených majetků. Kolik takových případů se teď bude vracet?

Bydlím v Boršicích a přes kopec je Velehrad. Lidi se mě ptají, co se bude vracet tam. V roce 1782 Josef II. zrušil velehradský klášter a zařadil ho mezi tzv. kláštery neužitečné a jeho jmění převedl do náboženského fondu. Z tohoto fondu byl vykoupen soukromou osobou a pak prodán podpůrnému spolku, který velkostatek vlastnil i v době pozemkové reformy. Obdobně existovalo na Velehradě Cyrilometodějské družstvo, které vlastnilo Stojanov. Budeme vracet majetek těmto spolkům a družstvům? Podle § 3 ano. Stačí jen, když některá právnická osoba prohlásí, že podporovala církev, a je oprávněnou osobou podle tohoto zákona. V této souvislosti si kladu otázku, jestli by neměl návrh zákona znít zákon o vyrovnání s církvemi, náboženskými společnostmi a spřátelenými osobami. S kým spřátelenými, nechávám na vašem posouzení. (Potlesk zleva.)

Vláda tvrdí, že nepůjde před únor 1948. Proč je tedy v § 5 písm. a) uvedeno, že křivdou je odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy? V tady již několikrát citované publikaci je několik dokumentů, které svědčí o zabrání před únorem 1948. Například na straně 330 dokument 130. Návrh Ministerstva zemědělství pro revizní komisi na revizi první pozemkové reformy na velkostatkách Arcibiskupství pražského ze dne 19. února 1948. Dokument 128 na str. 327 s názvem Usnesení krajského civilního soudu v Brně o knihovním zápisu změn vlastnictví na pozemcích Olomouckého arcibiskupství do moravských zemských desek ze 16. února 1948. Ptám se: Bylo to zapsáno do zemských desek, anebo to budeme vracet, protože to někdo nestihl do 25. února 1948?

V knize Výsledky nové pozemkové reformy, ta kniha je ze srpna 1946,

se píše: „V první pozemkové reformě není ani dnes, po čtvrt století, skončeno zaknihování přidělené půdy.“ Pětadvacet let trvalo, než se zapalo.

Ono s tím zápisem je to složitější. Dovolím si ocitovat z dopisu předsedy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, kdy se vyjadřuje na dotaz předsedy parlamentní komise Jana Kasala, zda je možné zpracovat přesnou evidenci stavu vlastnických práv k pozemkům, ke stavu pozemkové držby ke dni 25. února 1948, a to ve vztahu k pozemkům vlastněným k tomuto rozhodnému dni jednotlivými církevními právníckými osobami. A jaká je odpověď: „Zcela přesnou evidenci stavu vlastnických práv k pozemkům, ke stavu pozemkové držby ke dni 25. února 1948, a to ve vztahu k pozemkům vlastněným k tomuto rozhodnému dni jednotlivými církevními právníckými osobami, nelze zpětně vyhotovit. Prvním důvodem, proč evidence nemůže být zcela přesná, je, že církevní právnícké osoby nelze vždy jednoznačně identifikovat. Druhým důvodem jsou nejasnosti související s nedokončenými pozemkovými reformami, kdy mnohdy není zřejmé, zda k zápisu, který měl být do pozemkové knihy proveden, došlo, či nikoliv. Třetím důvodem je nejistota ve výměrách pozemků. Výměry byly do 1. dubna 1964 vedeny v parcelním protokolu pozemkového katastru. Relevantní přitom zde byl poslední platný stav. Ze zápisů tak není zřejmé, kdy k určité změně výměry došlo, tedy i zda před, nebo po únoru 1948.“ Tolik citace.

Ještě bych při této příležitosti ocitoval z dopisu z roku 2001 také z ČÚZK tehdy ministru Dostálovi k připravovanému zákonu o vyrovnání s církvemi. Cituji: „Musím upozornit na skutečnost, že katastrální úřady zásadně nemohou u žádných nemovitostí ověřovat, kdo je jejich vlastníkem, ale toliko, kdo je jako jejich vlastník v daném okamžiku v katastru evidován. Údaje o vlastnictví k nemovitostem nejsou a ani nikdy v minulosti nebyly žádným právním předpisem stanoveny jako závazné a ani v judikatuře nebyl nikdy takový názor vysloven. Deklarování existence či neexistence vlastnického práva k nemovitostem vždy náleželo a dodnes náleží toliko moci soudní. Pro katastrální úřady je rovněž nesmírně obtížné zjišťovat i pouhý evidovaný stav vlastnických práv k pozemkům, jsou-li takové údaje požadovány zpětně ke stavu pozemkové držby k 25. únoru 1948, protože neexistuje žádný mapový operát, ve kterém by byl stav uspořádání pozemku právě k tomuto datu zachycen. Katastrální mapy byly vždy nepřetržitě doplňovány na aktuální stav a u doplňujících zákresů není v archivovaných mapách vyznačen žádný chronologický údaj.“ Tolik Český úřad zeměměřický a katastrální.

Neslídím optimismus předkladatelů, že tímto zákonem se všechno vyřeší. Nevyřeší a naopak vzniknou problémy, o kterých se nám ani nezdá. Podívejte se na Slovensko. Tam šli ještě dál. Neřešili žádný únor 1948, tam přijali už v roce 1993 zákon o nápravě některých křivd, když se vydával do-

konce majetek zabraný po 8. květnu 1945. Tam si to aspoň přiznali, že vracejí majetek zabraný revizí první pozemkové reformy, a nebalili to do keců o zlých komunistech. (Potlesk poslanců KSČM.)

Problém ale nastal s aplikací. Začala mela o oprávněné osoby a v roce 2005 se přijímal další vyrovnávací zákon. Tentokrát už na Slovensku věří, že definitivní. U nás tou šíří oprávněných osob, kdy se nejedná jen o církve, případně církevní právnícké osoby, ale jakékoliv právnícké osoby, které byly zřízeny nebo založeny za účelem podpory činnosti registrovaných církví a náboženských společností k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům nebo jejich právním předchůdcům, si koledujeme jen o soudní spory právě o tu oprávněnost, o nástupnictví, stejně jako se to dělo na Slovensku.

Chtěl bych od vlády slyšet, kolik vláda předpokládá, že je takových oprávněných osob. Kolik družstev, spolků, jednot, charit a já nevím jakých osob předpokládáte, že se o nemovitosti přihlásí?

Chtěl bych se ještě vrátit k celkovému rozsahu vráceného majetku. Vláda chce vracet 260 tis. hektarů. Přitom ve zprávách o stavu lesa, které jsou v důvodové zprávě uvedeny jako podklad, je například uvedeno, že rozloha církevních lesů v roce 1945 činila 147 620 hektarů. Celkový odhad majetku zmiňuje v roce 1995 v publikaci Církve a restituce Mojmir Kalný, který byl v té době vedoucím ekonomického oddělení České biskupské konference a sekretářem její ekonomicko-právní komise. Tak v této publikaci se uvádí, že výměra pozemků přihlášená k revizi první pozemkové reformy činila 177 673 hektarů, církvi po ní mělo zůstat jen 5 203 hektarů. To bylo ještě před únorem 1948.

A ještě jeden dokument. V roce 1996 vládní koalice dne 17. července podepisuje dodatek ke koaliční smlouvě, v němž se zavázala mimo jiné ke společnému postupu při prosazování restitucí církevního majetku, o který náboženské organizace přišly před rokem 1948. Josef Lux, Václav Klaus a Jan Kalvoda se dohodli, že stát vrátí zejména katolické církvi 175 tisíc hektarů lesa zabavených po válce v hodnotě 17,5 mld. korun a přibližně 500 z 2 300 budov, které církve nárokovala, a to za předpokladu, že státní rozpočet přestane do čtyř let, tedy do roku 2001, přispívat církvím na jejich činnost a na opravdu budov, které nechrání památkový zákon. Dodatek koaliční smlouvy nemám fyzicky k dispozici, ale tyto informace jsou uvedeny v knize Budování kapitalismu v Čechách, knize rozhovorů s Tomášem Ježkem, bývalým ministrem pro privatizaci. Všimli jste si toho data? Zabavené před rokem 1948. Chtěl bych požádat pana premiéra, ať se podívá do archivu strany, jak to tehdy bylo, jestli uvádí Tomáš Ježek pravdivé údaje. A přechodné období čtyři roky? Proč těch roků musí být teď sedmáct?

Vůbec se nechci věnovat právnímu posouzení vlastnictví, to bude určitě

předmětem mnoha následujících vystoupení. Já po studiu mnoha materiálů týkajících se pozemkové reformy musím ocenit flexibilitu v názorech církve na vlastní postavení a vztah k majetku. Když se jí to hodilo, dovolávala se odlišností povahy svého a soukromého majetku. Za veřejnoprávní instituci se prohlásila například Pastýřským listem Biskupské konference z 10. prosince 1947, kterým žádala, aby jí jmění formálněprávně připsané do vlastnictví církevním subjektům bylo vyňato z revize první pozemkové reformy, stejně jako majetek státu, samosprávy i jiných veřejnoprávních korporací. Teď je církevní majetek naopak nejsoukromější ze všech soukromých majetků.

Abych to na závěr trochu odlehčil, tak doporučuji vaší pozornosti část čtvrtou – změna zákona o dani z příjmu. Chápu, že z bezúplatného nabytí podle tohoto zákona se nebude platit daň, ale nechápu, proč by neměl stát dostat svůj díl z případného prodeje. V části čtvrté je uvedeno, že osvobození je jen při prvním prodeji. Nevím, jestli vláda předpokládá, že církev bude prodávat některý pozemek spekulativně vícekrát a jen první prodej bude osvobozen, anebo bude osvobozen úplně jen první prodej podle tohoto zákona a další už budou zdaněny.

Vážené kolegyně a kolegové, přehnaný rozsah majetku, nadsazené ceny za pozemky, dlouhé přechodné období, nejasnost v rozsahu oprávněných osob. Na základě výše uvedeného mi nezbývá, než vyslovit návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona již teď v prvním čtení. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Miroslav Grebeníček. Ještě oznamuji, že pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu č. 29.

Slovo má pan poslanec Grebeníček. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nejprve uvedu dvě podstatné věci. Za prvé jsem dalek toho upírat upřímně věřícím českým občanům, kteří respektují ústavní pořádek naší republiky, jejich víru, ať už jsou jakéhokoliv náboženského vyznání. Za druhé přiznávám věřícím a jejich organizacím právo na určitou veřejnou podporu a jsem zastáncem péče státu o kulturní památky a hodnoty, které jsou spojeny s činností církví a slouží k uspokojování oprávněných potřeb věřících všech vyznání.

Nechci a nebudu také zpochybňovat, že po únoru 1948 nastala vyhrocená situace, kdy státní moc v zájmu vyloučení politických ambicí zejména římskokatolické církve se dopustila i neomluvitelných křivd vůči církvím a řádům včetně necitlivého postupu vůči věřícím, kněžím a řeholníkům. Mluví-li však předkladatelé návrhu posuzovaného zákona neustále o tom,

že něco bylo ukradeno a že by to mělo být vráceno, pak není nic snazšího než pečlivě prověřit tato tvrzení a poměřit tato obvinění položku po položce s rozsahem toho, co špičky kléru po státu, obcích a po občanech dnes žádají.

Nechci zde znovu připomínat oblodnou kauzu Bouzova a Sovince, zámku Bruntálu a Lázní Karlova Studánka. Za zmínku ovšem stojí zobecnění toho, že na seznamu komunisty prý ukradeného majetku, který jsme na půdě této Sněmovny posuzovali v červnu 1997, se objevily i „nemovitosti zkonfiskované církvi za vlády Josefa II. Šlo například o klášter Sázava, zámek Rožďalovice, zámek Rokytnice“ a mnohé další. Handrkování se o státní a obecní majetek a domáhání se miliardových příspěvků či darů bez právně řádně podložených požadavků a bez toho, aby bylo zřejmé, jaké jsou skutečné potřeby církví a rozsah veřejných služeb poskytovaných církvemi, bylo pro mne tenkrát neakceptovatelné a stejně tomu je i dnes.

Docela pak chápu, že na příslušná státní zastupitelství přicházejí v dané věci zcela konkrétní trestní oznámení. Pražský arcibiskup a kardinál Dominik Duka je zatím podezřelý ze spáchání trestného činu krádeže ve stadiu pokusu a vláda Petra Nečase je pak, a vy to nepochybně také víte, podezřelá ze zneužití pravomoci veřejného činitele a porušení povinnosti při správě cizího majetku.

Ano, dámy a pánové, jsme zahlceni problémy, bez jejichž vyřešení nelze postoupit kupředu. Konfrontační styl české politiky tomuto řešení však příliš nepomáhá. Možná jde o nedostatek pragmatismu, nebo také o neschopnost se dohodnout na podstatném. Může jít ale i o neochotu a možná také o záměr. To ovšem nic nemění na skutečnosti, že funkce politiky je překonávat nepochopení a probouzet odpovědnost za veřejné záležitosti.

Proto jsem zaujal vstřícný postoj k prohlášení předsedy strany Věcí veřejných Radka Johna, které publikoval 28. září 2009: „Referendum zatím ukazuje, že 82 % obyvatel České republiky je proti navrácení církevního majetku. To je přece signál k jednání o vyrovnání, které napraví největší křivdy a současně nezatíží zdevastovaný státní rozpočet.“ Radek John se prý inspiroval stanoviskem Ekumenické rady církví z roku 1993, a tak si dovolil pronést i následující slova: „Český stát podporuje církve částkou 1,5 mld. ročně z kapes daňových poplatníků. Dvacet let přitom zůstává zablokovaný bývalý majetek církví ohodnocený na více než 80 mld. Jeho blokáce komplikuje rozvoj obcí, zatímco církve zůstávají závislé na státu. Zákon o navrácení majetku církvím předložený vládou Občanské demokratické strany poslanci neschválili. Je tedy třeba hledat nová řešení, se kterými by souhlasili voliči, parlamentní strany, i církve.“

„Strana Věcí veřejné,“ cituji stále Radka Johna, „na základě analýzy ka-

tastrofální ekonomické situace České republiky a vůle jejích obyvatel nabízí kompromisní řešení vycházející ze stejné filozofie jako u ostatních majetkových křivd: Ne vše dokážeme nahradit. Pokusme se historické křivdy alespoň zmírnit. Vraťme církvím ukradené kostely a fary, kromě katedrály sv. Víta zainvestované panovníkem, tedy světskou mocí. Zbývající majetek církví, polnosti a lesy, převedme obcím a státu sužovanému ekonomickou krizí. Státní rozpočet tak bude posílen o majetek v hodnotě 80 miliard a církve prokáží svoji solidaritu s obyvateli ČR, z jejichž kapes byly po listopadu 1989 vyplaceny na fungování církví desítky miliard.“

Za zmínku stojí i jeho následující slova: „Přijetí našeho návrhu na zmírnění majetkových křivd církví tedy přinese snížení katastrofálního schodku veřejných rozpočtů o 80 miliard a současně umožní církvím solidaritu s obyvateli ČR sužovanými státním dluhem ve výši jeden bilion dvě stě miliard korun. To vše výměnou za odluku církví od státu, po které volají.“

Dámy a pánové, nevím, jak se dnes zachová reprezentace Věcí veřejných, i když jsme tu určitý signál už zaznamenali. Možná nám někdo z její reprezentace připomene ono známé „jen idiot nemění své názory“ a Radek John k tomu pak lakonicky možná dodá, že kromě komunistů může vyvrát každý. Možná jim však nebude cizí názor, že jedinou funkcí demokraticky zvoleného parlamentu má být přijímání zákonů, které jsou v souladu s obecnou vůlí, tedy obecným zájmem lidu, který má každá svrchovaná státní moc prosazovat. Je ovšem nejisté, od jakého bodu můžeme mluvit o existenci demokracie, tj. od jakého procenta aktivních a pasivních občanů. Sama existence parlamentu pak o tom jen málo vypovídá, zejména v době, kdy vztah mezi občany a těmi, kdo dnes v ČR vládou, je značně rozporuplný.

„Všechny řeči o tom, jak je třeba jít blíž k lidem a pak bude všechno skvělé,“ prohlásil svého času liberální odpůrce referenda Vojtěch Cepl, „považuji za hloupé fráze, nebo v lepším případě za omyl. Vývoj jde naopak k tomu, že hlas lidu je u nás stále více manipulován médií, různými zájmovými skupinami, všemožnými skrytými přesvědčovatelci a hlavně penězi.“ Jde nepochybně o empirický popis a otázkou je, zda může být východiskem k interpretaci naší ústavy. Naše pozornost by se pak soustředila pouze na mocenské aspekty ústavy, nikoliv na její zdroj, kterým by měl být svrchovaný lid.

Dámy a pánové, není žádným tajemstvím, že v posledních 22 letech si majetek státu a peníze občanů rozebíraly, tunelovaly a mnohdy otevřeně rozkrádaly svérázné skupiny vyvolených. A tak se stalo, že ČR je nyní značně sužována až neuvěřitelným státním dluhem ve výši jeden bilion pět set miliard korun, přičemž roční úrok představuje přibližně 90 miliard korun. Když se nyní k těm svérázným skupinám zájemců o státní majetek přiřadili i nejrůznější církevní preláti a lobbisté, nenazýváme to majetkovým vyrov-

náním státu s církvemi. Je třeba otevřeně přiznat povahu tohoto kšeftu s tím, že jde o dohodu vybraných 17 církví se třemi stranami vládní koalice. To ovšem znamená, že většina, která to zaplatí, byla či bude zcela nedemokraticky zbavena svého práva spolurozhodovat.

A právě v této souvislosti chci připomenout věty kardinála Františka Tomáška pronesené v katedrále sv. Víta při děkovné bohoslužbě za svatořečení Anežky Přemyslovny dne 25. listopadu 1989. „V této důležité hodině zápasu za pravdu a spravedlnost v našich zemích jsem já i katolická církev na straně národa. Nikdo z nás by neměl zůstat stranou, když jde o lepší budoucnost národa. Prosím vás, abyste v tyto dny spojovali odvahu s moudrostí a odmítali cestu násilí.“ O měsíc později, 23. prosince 1989, v souvislosti s případnými majetkovými požadavky katolické církve kardinál Tomášek prohlásil: „O tom se zatím nejedná a ani se to neplánuje. Doufáme však, že ze strany státní správy bude větší otevřenost a že pro církevní činnost poskytne stát širší možnosti.“ Konkrétním výrazem jeho požadavku bylo jednání místopředsedy vlády Československé socialistické republiky Josefa Hromádky ve Vatikánu, jehož výsledkem bylo nastoupení cesty k rychlému obsazení dlouhodobě uvolněných biskupských stolců římskokatolických diecézí. Byla to nepochybně jasná reakce na to, že po únoru 1948 došlo k fatálnímu střetu římskokatolického kléru a Vatikánu s československým státem.

„Léta pronásledování nebyla jen zkouškou, v níž církev obstála,“ napsal pak 7. března 1991 Tomáš Halík, „ale také trestem za minulé selhání a příležitostí k pokání, očistě a zrání. Ani církev nemůže vystoupit v roli neposkvrněného proroka.“ Cituji stále jeho slova. „Má-li církev napomoci k obnově národa,“ dodal Tomáš Halík, „musí sama poctivě usilovat o vlastní obnovu a očistu jako církev činící pokání.“ V této snaze o uzdravení minulosti položil Tomáš Halík důraz i na to, aby se katolická církev poctivě a kajícím, ač to prý bude velmi bolestné, znovu vrátila k problému upálení církevního reformátora mistra Jana Husa, tím spíš, že to znovu nastolil sám papež, a pobělohorské násilné rekatolizaci Čech, o které mluvil již kardinál Beran.

Je ovšem skutečností, že v rámci majetkového převratu, a to na základě výčtového zákona č. 298/1990 Sb., a jeho novely č. 338/1991 Sb., které přijalo Federální shromáždění ČSFR, byl přece jenom předán jistý majetek řeholním řádům, kongregacím a Olomouckému arcibiskupství, celkově 170 objektů. Právě v době projednávání těchto zákonů, živě si na to vzpomínám, padla následující slova kardinála Františka Tomáška: „Je to poslední nárok, který církve vznášejí.“ „Budeme muset být solidární s lidmi,“ dodal k tomu 10. března 1991 tehdejší provinciál dominikánského řádu Dominik Duka, „kteří budou mít hluboko do kapsy, kteří budou hledat práci, ztrácet naději.“ Zároveň však označil navrácení některých objektů jako první krok.

Římskokatolická církev příliš nezpytovala vlastní svědomí, nelitovala upřímně zla, které v minulosti způsobila, své hlasité požadavky na majetek až do konce roku 1993 v podstatě kamuflovala. Možná šlo o taktiku. Možná o důsledek soupeření různých církevních proudů. A možná také sama neměla jasno o důsledcích své majetkuchtivosti. Skutečností ovšem je, že v letech 1997 až 1998 bylo na základě vládních usnesení předáno církvím na 2 000 nemovitostí. Celých 22 let zprvu utajované a později nestydatě vymáhané, rozsahem neuvěřitelné a neuvěřitelně neskromné požadavky katolické hierarchie nenašly ani ve Federálním shromáždění, ani v Poslanecké sněmovně podporu. Celá léta jsme pak sledovali ostudný soudní spor o nároky kardinála Miroslava Vlk, aby stát vydal jemu a vlastně Vatikánu českými králi a národem vystavěný chrám sv. Víta a hradní restauraci Vikárku. Svérázné praktiky římskokatolické církve vzbuzují tak oprávněné obavy naprosté většiny našich spoluobčanů. Mnozí si totiž živě vzpomínají i na řád Voršilek, který velmi nekorektně až podvodně získal novou budovu u Národního divadla. Když se na to přišlo, Voršilky majetek nevrátily, ale rychle přeprodaly soukromé firmě.

Ano, teprve Nečasova vláda hodlá učinit krok, který přijde Českou republiku na miliardy korun. Chce se s církvemi majetkově vyrovnat vskutku velkoryse.

V tom, co je nám předkládáno – s ohledem na vysoké finanční a fyzické objemy a hrozící právní důsledky vůbec nejde o zmírnění křivd, ale o neuvěřitelně rozsáhlé majetkové poškozování státu a jeho občanů. A tak si prý i slušný člověk zvyká, že je u nás jen neuvěřitelný bordel, a ne demokratická republika. I to je pro mne pádný důvod, abych naprosto jednoznačně podpořil návrh na zamítnutí posuzované předlohy!

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové. Pokud se dostaneme na jednání ve věcných záležitostech např. v hospodářském výboru, dokážeme naprosto věcně jednat s kteroukoliv stranou, samozřejmě i s kolegy od komunistů. Často to bývájí návrhy, o kterých diskutujeme a které bereme naprosto vážně.

Já bych se chtěl velmi ohradit vůči vystoupení pana Grebeníčka! Nevím, kde bere odvahu vůbec si brát do úst jména kardinála Tomáška a dalších lidí, kteří patřili ke špičce tohoto národa! Kde bere tento člověk odvahu hovořit o pokání, když sám ho není schopen?

Jméno Grebeníček jsem uslyšel dávno před devadesátým a osmdesátýmdevátým rokem od pátera Zíbal, který strávil několik let v Uherském

Hradišti, a od dalších lidí, kteří prošli těmito kriminály. Neslyšel jsem, že by komunist Grebeníček vystoupil před rokem 1989 a tvrdě vystoupil proti nespravedlivým praktikám komunistů na tomto národě! Prosím, ať si tento člověk nebere do úst jméno kardinála Tomáška a dalších! Děkuji. (Silný potlesk části poslanců)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, přeji hezký dobrý den.

Ano, vím, tematika je poměrně velmi výbušná a výbušná ještě hodně dlouho bude. Hledá se tady alespoň elementární spravedlnost. A věřte, v této tematice se bude nacházet těžko.

Přednědávám jsem tady prohlásil, že až přestaneme mít dojem, že jsme ve skutečně demokratickém parlamentu, tedy v parlamentu, kde legitimně zvolený zástupce, byť kterékoliv politické strany, může svůj názor svobodně projevit, nasadíme si náhubky. Já jenom říkám, že ty náhubky pořád ještě v mém stolku v zásuvce jsou. A jestli máte pocit, že chcete vyloučit někoho z diskuse jen proto, že řekne něco, co se vám nelíbí, tak můžu panu kolegovi Husákovi vzkázat prostřednictvím předsedající, že nám se také úplně nelíbí to, jak katolická církev naložila s odkazem Jana Husa nebo čarodějnických procesů, a přesto to neříkáme. Děkuji. (Slabý potlesk několika poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – poslanec Grebeníček.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se skoro obávám vyslovit příjmení Husák, abych nebyl podezírán, že si беру do úst jistého generálního tajemníka a že to sem snad na půdu Sněmovny nepatří.

Vystoupení poslance Husáka považuji za hloupé, arogantní a bohužel musím konstatovat, že jde o člověka zjevně nevzdělaného. Jinak mu doporučuji, aby si přečetl knihu, kterou jsem napsal, jmenuje se Hradba vzduchu. Možná by ubral na plynu ve své aroganci a ve svém hulvátství. To za prvé.

A za druhé. Existuje něco, čemu se říká církevní dějiny. Já vás ubezpečuji, že každý historik má právo citovat toho nebo onoho kardinála, nebo dokonce papeže. Papeže Jana Pavla II. např. rád cituji, protože inklinoval k sociálním otázkám a vyslovoval nespokojenost s tím, co se nyní v tomto světě děje!

A za třetí. Já myslím, že vám vůbec nevadilo, že jsem připomněl kardinála Tomáška, ale vám vadilo to, co skutečně řekl! To vám vadilo! (Delší potlesk některých poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, aby mě zastoupila paní místopředsedkyně Klasnová. Hlásím se s malou poznámkou.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, pravda je, že tato norma bude vzbuzovat vášně po celou dobu, po kterou bude projednávána Poslaneckou sněmovnou.

Ale na margo toho, co zde bylo řečeno zejména panem poslancem Grebeníčkem, musím dodat: Nám, nebo alespoň mně, když budu mluvit za sebe, mně by tolik nevadilo, že citujete osobnosti církevního, duchovního světa a odkazujete se na ně v některých jejich tématech. Mně zásadně vadí, že za tímto konstatováním nedodáváte ty podstatné věty – a proto jsme je věznili, proto jsme např. kardinála Berana nenechali zemřít doma, když těžce nemocný o to požádal, aby mohl být převezen v 60. letech do České republiky, do tehdejšího Československa, a zde zemřít, proto jsme internovali po celou dobu našeho působení všechny kněží, řádové služebníky a podobně, proto jsme nedovolili kardinálovi Tomáškově jednat tak, jak by mu dovolilo jednat jakékoliv jiné normální společenské zřízení, a proto jsme také pana nynějšího arcibiskupa Duku zavřeli.

Tak to prosím dodejte, a potom budeme vědět, na čem stojíme! (Delší silný potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám tady faktické poznámky. Nejprve pan Miroslav Opálka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji za bouřlivý potlesk, velice si toho vážím. (Smích v sále.)

Vážené kolegyně, kolegové, jestli budeme ubírat debatu tímto směrem, tak vás mohu ujistit, že poslanci poslaneckého klubu KSČM osobně za to, co paní předsedkyně zde sdělila, žádnou zodpovědnost nemají. Omluvili jsme se veřejnosti jako strana, vám to samozřejmě nestačí. Kdo chce, najde. Ale jestli chcete pokračovat v tomto stylu, tak bych byl rád, jestli my máme zodpovědnost za své předchůdce, abyste se vy, kteří jste věřící

křesťané, dokázali také omluvit za to, co církev v tomto světě, ne v této republice, vykonala za hříchy.

Dneska nám často dáváte za příklad Ameriku, její svobodu, ale genocida původního obyvatelstva leží na zodpovědnosti kříže.

Bavíte se dneska o majetku římskokatolické církve, ale ten majetek před Bílou horou patřil často protestantům.

A já si myslím, že jestli se budeme ubírat tímto stylem, tak tu budeme možná ještě příští týden o tomto materiálu jednat. Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Grebeníček. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážení paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dochází k nedorozumění. Já jsem sice nejstarší v poslaneckém klubu KSČM, ale přece jenom jsem se narodil v roce 1947. Nepodezírejte mě, že jsem řádl tenkrát jako tyfus. Maminka byla na mě hodná, přebalila mě, učila mě chodit a podobně.

Nepodsouvejte mně něco, na čem jsem se nikdy nepodílel! (Křičí.) To myslím vážně!

(Stále silným hlasem:) A ještě jednou tady připomenu podstatnou věc. Jestli o těchto věcech mluvím, tak jako profesionální historik, a v úvodu jsem jasně řekl, že nechci a nebudu také zpochybňovat, že po únoru 1948 nastala vyhrčená situace, kdy státní moc v zájmu vyloučení politických ambicí zejména římskokatolické církve se dopustila i neomluvitelných křivd vůči církvím a řádům, včetně necitlivého postupu vůči věřícím, kněžím a řeholníkům. Řekl jsem to jednoznačně jako historik, nikoliv jako pamětník, nebo dokonce účastník těchto nezákonností!

Takže příště, prosím vás, buďte zdrženlivější, buďte věcnější a mluvejte pravdu! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se pokusím nekřičet, protože chci říct, aby si pan poslanec Grebeníček nedovoloval na nás zvyšovat hlas. Nejsme na to zvědaví, abyste zrovna vy tady po nás ječeli. A jestli profesionální komunistický historik říká tomu, že někoho zavřu do kriminálu, necitlivé zacházení, tak to svědčí o jeho profesionalitě!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická poznámka – pan poslanec Jandák, pak pan poslanec Korte.

Nevím, kdo z vás byl první. Prosím tedy v tomto pořadí, pokud není problém. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych jenom, kolegové, byl rád, kdybychom se vrátili k meritu věci. Vypadá to jako festival KSČM – ODS. To si myslím si, pro to tady nejsme.

Ale já jsem ze začátku také vybouchl – jenom panu kolegovi Stanjurovi. Víte proč? Protože když něco předkládáte, tak mluvte aspoň pravdu. Máte aroganci své většiny, vy ten zákon dnes prosadíte. To všechno je zbytečný. Moje máma vždycky říkala „když chceš od vola srnčí, tak jseš vůl sám“, takže já se moc snažit nebudu.

Ale chtěl bych upozornit jenom pana kolegu Bendu, tohoto velkého právníka z té velké vysoké školy v Plzni. Je zvláštní, že on dělá zpravodaje k takto závažnému zákonu! To je zvláštní. Ale chtěl bych, aby si vzpomenu, protože jsme spolu seděli v lavici a poslouchali jsme vyjádření Vysoké školy ekonomické, která prohlásila tehdy, a dostala to jako zadání, že 30 let vyplácet církvi je nevýhodné jak pro stát, tak pro církev. Proč jste se například o tomto nezmínil? Proč jste se ve své úvodní řeči nezmínil o dalších studiích vysokých škol, které zpochybňují církevní vlastnictví? Já ho nezpochybňuji, já jsem člověk věřící.

Ale chtěl jsem říct jednu věc, prosím vás, a tím skončit. Toto je jeden z největších transferů majetku v tomto státě. Pro vás je to nic. Vy lidi voblbujete důchodovou reformou. Ale prosím vás, když toto děláte, a děláte to možná z hlouposti, možná z arogance, možná jste někomu něco dlužní, já nevím, ale prosím vás, k takové věci se v kulturní zemi, v demokratické zemi, sezve veškerá politická i vědecká reprezentace a ta dlouho bádá a dlouho váhá, aby díky nápravám křivd nevznikly křivdy nové. To jste neudělali! Vy jste si něco vymysleli a teď jste to prskli do Sněmovny, kde máte většinu 114, a tady to odhlasujete. Takže celá ta diskuse je zbytečná, že, pane kolego? (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Korte. (Hlasy ze sálu.) bez poznámek prosím.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní předsedkyně. Slyšeli jsme tady, dámy a pánové, že zavírání politických odpůrců, internování kněží a řeholníků, konfiskace majetku, je necitlivý postup.

Dámy a pánové, my tady ve Sněmovně propadáme jednomu bludu. Potkáváme komunisty, oni jsou čistě oblečení, oni zdraví, oni jedí přiborem, a my propadáme bludu, že jsou to normální lidé. Z toho, co tady slyšíme, víme, že tomu tak není. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já myslím, že je čas na přestávku. Já myslím, že je čas na to, abychom jako poslanecký klub sociální demokracie umožnili těm, kteří si tady chtějí vykládat o svých minulých hříších, tedy KSČM a ODS, setkat se tady v kuloárech, říct si, co si myslí, ale nezatěžovat debatu tím, jestli se má, nebo nemá vydat 130 miliard majetku církvím způsobem, jakým to navrhuje vláda. Já si myslím, že to má být věcná debata, nemáme se vracet tolik k minulosti takto ostrými slovy, pokud chceme racionálně mluvit o tom zákonu, který tady je.

My jako sociální demokraté nezpochybňujeme právo a nutnost vyrovnaní s církvemi, jen chceme vést debatu o tom, jestli tento způsob a takový rozsah je správný a má mít společenskou shodu, má mít podporu Poslanecké sněmovny.

Myslím, že ty emoce samozřejmě jsou na místě, ale chtěl bych vyzvat k tomu, abychom teď díky pauze, o kterou bych požádal do 11.15 hodin, se skutečně vrátili k tématu, které projednáváme, ve věcné rovině.

Musím říci, že mě pobavila i média. Už jsem zaznamenal na serveru ihned.cz, že od rána tady hřímají poslanci Grebeníček a Rath. Chtěl bych za pana poslance Ratha říci, že ještě nehřímal. Jistě to přijde. (Smích v sále.) Proto bych si dovolil požádat o přestávku do 11.15 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, do 11.15 hodin je tedy přestávka, a já oznamuji, že se od 10.30 hodin omlouvá ze zdravotních důvodů paní poslankyně Kateřina Konečná.

(Jednání bylo přerušeno v 10.39 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.16 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v jednání po přestávce, kterou si vzal klub sociální demokracie. Doufám, že jste si všichni odpočinuli a vrátili se duševně svěží.

Zahájíme diskusi. Do rozpravy je přihlášeno v tuto chvíli 21 poslanců a na řadě je teď pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dámy a pánové, myslím si, že skutečně stojí za to, abychom se vrátili k podstatě tohoto návrhu.

Já jsem si se zájmem poslechl před malou chvílí přestřelku, která se tady, na půdě Poslanecké sněmovny, odehrávala. A myslím si, je možné tady hovořit k historii, vyjadřovat se k chápání jednotlivých historických faktů. Ale to, co je před námi, je úplně jiný úkol. Nás sem občané vyslali, a bychom schvalovali zákony. A je zde předložen návrh zákona, který navrhuje, pokud to shrnu velmi stručně, ve skutečnosti převedení poměrně významného množství majetku státu na soukromé osoby, na soukromé církevní osoby, a navrhuje poskytnutí poměrně výrazné finanční kompenzace soukromým církevním osobám v České republice.

Ty částky nejsou malé. Pokud jste si udělali ten čas a přečetli si skutečně návrh zákona, tak tam najdete tabulku, která ukazuje rozdělení finančních prostředků pro jednotlivé církve. A v této tabulce je rozděleno 59 miliard korun! 59 miliard korun, které se navrhuje rozdělit tímto zákonem. A pokud se podíváte na způsob vydávání majetku a systém vydávání majetku, který založí tento zákon, tak tím kanálem, který má tento zákon vytvořit, má protéci až 75 miliard korun ve formě nemovitého majetku České republiky. Budou to zejména lesy a budou to zejména pozemky. Čili tento zákon má vytvořit koridor, kterým proteče majetek v rozsahu více než 130 miliard korun. 130 miliard korun! A my jsme tady od toho, abychom posoudili, jestli jako poslanci máme souhlasit s návrhem vlády na převod takto rozsáhlého majetku několika církvím v České republice.

Myslím si, že to je vážné a důležité rozhodnutí, a měli bychom mluvit k věci samé. Ona samozřejmě vychází z historického kontextu, ale jde ve skutečnosti o převod velkého množství majetku. Stát se ho zbavuje v situaci, kdy řeší velké množství jiných problémů. My jsme tady jenom tento týden debatovali o rozpočtové unii, mluvili jsme tady o katastrofální situaci na úřadech práce, je tady samozřejmě problém s nezaměstnaností, máme tady celou řadu jiných otázek. A velmi často říkáme a slyšíme ze strany vlády: Nejsou peníze, nemáme prostředky, rádi bychom to zvládli, ale prostě zdroje nejsou. A najednou tady zdroje jsou a jsou v rozsahu větším než 135 miliard korun. A na nás je, a nikdo jiný to za nás neudělá, abychom rozhodli, jestli zrovna v tuto chvíli v takovémto rozsahu máme církvím převést tyto zdroje a majetky.

Chci jasně konstatovat za české sociální demokraty, že my uznáváme potřebu vyřešení problému majetkových nároků církví a myslíme si, že je potřeba vyřešit otázku dalšího financování církví v České republice, a to formou dlouhodobé dohody mezi státem a církvemi.

Myslím si, že nikdo tady nemůže v Poslanecké sněmovně zpochybňovat fakt, že církve hrají v naší společnosti významnou roli, a nikdo tady nemůže zpochybňovat fakt, že byly po 25. únoru roku 1948 beze vší pochybnosti významně poškozeny minulým totalitním režimem. A mys-

lím si, že jak jsme tady, se také shodneme na tom, že tyto křivdy by mohly být zmírněny a že by tyto křivdy měly být zmírněny.

Jsem přesvědčen o tom, že existují dva důvody, proč řešit problém vztahu mezi státem a církvemi, řešit problém, který tady dvacet let vyřešen nebyl právě v důsledku toho, že církve uplatňují majetkové nároky, pro které se zatím ve společnosti nikdy nenašla dostatečná vůle k tomu, aby byly jednoznačně vyřešeny. Za prvé je tady velký důvod v tom, že řada obcí nemůže využít pro svůj rozvoj státní půdu, která už je dvacet let blokována pro případné církevní restituce. Ten druhý důvod, který pokládám také za důležitý: Myslím si, že bude jenom dobře, pokud se v rámci politické debaty definitivně uzavře problém restitucí otevřený změnou společenských problémů v roce 1989. To jsou ve skutečnosti dva důležité důvody z reálného života a dva důležité právní a politické důvody, proč se musíme touto otázkou zabývat.

Návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, který předložila vláda Petra Nečase, je však pro sociální demokracii z řady vážných důvodů nepřijatelný. Jsme přesvědčeni o tom, že navrhovaný zákon vybočuje z filozofie restituční legislativy, která byla přijímána po roce 1989. Zákon vnáší do našeho právního řádu výraznou nerovnost před zákonem mezi restitucí církví v porovnání s restitucí fyzických osob. Fyzickým osobám byly po roce 1989 navraceny pouze některé majetky a poskytnuto částečné odškodnění na základě konkrétně prokázaných skutečností. Při stanovení hodnoty majetku církví, tak jak je navrženo v tomto zákoně, byly účelově použity ceny zemědělské půdy a ceny lesů, které neodpovídají současné tržní realitě. Kdyby vláda, kdyby česká vláda zacházela v tomto návrhu s církvemi jako s průměrným restituentem v 90. letech, měly by církve nárok na cca 17 mld. korun. Zbýlých 42 mld. korun finanční kompenzace, která je navrhována vládou, znamená přilepšení mimo veškerou spravedlnost a rovný přístup. Je zde vážný problém tohoto rozdílu a této nerovnosti a tuto nerovnost můžeme konkrétně vyčíslit: 42 mld. korun.

Obáváme se také, tak jak je tento návrh konstruován, že dojde k novému kolu restitučních soudních sporů, které by koneckonců ve svém výsledku mohly prolomit restituční hranici 25. února 1948 a potenciálně narušit ty majetkové poměry, které byly dány dekrety prezidenta Beneše. V rámci naturální restituce, se kterou se počítá v rozsahu 75 mld. korun, je navrhován převod majetku, který církve před 25. únorem 1948 plně nevlastnily, nebo o něj dokonce přišly díky pozemkové reformě Masaryka a Švehly z roku 1919 a její revizi, ke které došlo v roce 1948. Zdá se, že v některých případech vláda navrhuje kompenzovat křivdy způsobené nejen minulým totalitním komunistickým režimem, ale také křivdy způsobené císařem Josefem II. a první Československou republikou.

Církevní majetek byl v této části střední Evropy od josefínských reforem považován za veřejný majetek sloužící k zabezpečení činnosti církví a bylo u něj omezeno dispoziční právo. Je určité legitimní debatovat návrhy na zmírnění křivd způsobené církvím totalitním režimem, nedává to ale žádný smysl tam, kde se jednalo o majetkové zásahy z dob první Československé republiky, nebo dokonce rakouského císařství.

Finanční kompenzaci ve výši 59 mld. korun pokládáme za nepřiměřenou. Je nepřiměřená jak vzhledem k aktuální ekonomické situaci našeho státu, tak k potřebě snižovat deficit veřejných rozpočtů, o které se tady neustále ze strany vlády hovoří. V době, kdy náš stát zápasí s rekordními schodky veřejných rozpočtů, které v loňském roce – státní rozpočet, jeho schodek přesáhl 140 mld. korun –, kdy se dlouhodobě nedaří srazit schodek státního rozpočtu pod 100 mld. korun ročně, v době, kdy se škrtají peníze určené těm nejpotřebnějším, včetně škrtů, které poškodí nemocné, škrtů, které poškodí invalidy, poškodí rodiny s dětmi, tak není možné tvrdit, že jsme schopni zajistit 59 mld. korun pro finanční odškodnění, aniž by to vedlo k dalším škrtům, aniž by to prohloubilo tlak na deficitní hospodaření země, aniž by se kvůli tomu musely zvedat daně. Ten návrh je z tohoto hlediska velmi pokrytecký, protože neříká, kde stát vezme finanční prostředky určené na finanční kompenzaci. Ano, říká se – stát předá formou daru 75 mld. korun v majetku, který dnes vlastní. Ale současně se říká, že stát vyplatí 59 mld. korun během příštích třiceti let, ale neříká, na úkor čeho k tomuto výdaji dojde. A přitom všichni víme, že tato země se zavázala v konvergenčním programu, že bude nadále snižovat deficit veřejných rozpočtů. Přitom všichni víme, že nás nečeká období nějakého prudkého ekonomického růstu a letos budeme rádi, pokud česká ekonomika se bude pohybovat těsně nad stagnací. Přitom všichni víme, že nás čeká problém financování důchodové reformy počínaje příštím rokem. A byla to tato vláda, která zvolila rozpočtově hazardní formu důchodové reformy. Je tady odložený zákon o daňové reformě, který připraví stát ročně o dalších 20 až 30 mld. korun. A do této situace přichází vláda s návrhem na vyplacení 59 mld. korun hotovostní kompenzace z veřejných rozpočtů.

My jsme jako sociální demokraté přesvědčeni o tom, že v době zpomalování hospodářského růstu, v době ekonomické nejistoty v Evropě, v době, kdy tady u nás doma stagnují reálné mzdy, přetrvává vysoká nezaměstnanost, by vláda měla upřednostnit jiné výdajové priority než takto masivní přesun veřejných prostředků a veřejného majetku v rámci navrhovaného narovnání s církvemi.

Navíc, kolegové a kolegyně, zvolený způsob narovnání s církvemi nezaručuje, že církve o majetek v příštích letech nepřijdou, např. v důsledku některých špatných ekonomických rozhodnutí, jaká jsme již zažili v několika případech prohosodaření církevního majetku navráceného po

roce 1989. Na začátku 90. let se církvím, řádům vrátila část nemovitého majetku, vracely se zejména kostely, fary, pozemky s nimi spojené. Bohužel i za této situace, kdy byla restituce naturální formou velmi omezená, došlo k tomu, že některé denominace církví, některé řády nezvládly vlastnickou roli a o tento majetek v dalších letech přišly v důsledku neuváženého podnikání. Nemáme žádnou garanci, že k takovému nakládání s majetkem nedojde i v této situaci.

Jako sociální demokraté odmítáme splátkový kalendář, který zvýší každoroční mandatorní výdaje státního rozpočtu o 2 až 3 mld. ročně po dobu třiceti let. Pokládáme to za nezodpovědnou snahu současné vlády přenést negativní rozpočtové důsledky současných politických rozhodnutí na bedra příštích generací.

Já myslím, že je velmi důležité konstatovat, že vládní návrh byl připraven bez dohody či konzultace s opozicí, a nezajišťuje tak dlouhodobě stabilní řešení, které překračuje rámec tohoto volebního období. Vláda se v tomto volebním období dokonce ani nepokusila o tomto návrhu s opozicí jednat. Neproběhlo jedno jediné jednání, ke kterému by opozice byla přizvána, aby řekla svůj názor, aby řekla své stanovisko.

Co je také velmi důležité, je uvědomit si, že vláda Petra Nečase pro tento záměr obrovského majetkového a finančního transferu v žádném případě nemá podporu veřejnosti. Návrh zákona, který dnes projednáváme, odmítá stabilně 70 až 80 procent občanů naší země. Pravicová koalice také odmítla návrh na to, aby o platnosti tohoto řešení, o platnosti tohoto zákona, mohli rozhodnout občané v celostátním referendu. Myslím, že to ukazuje na jednu jedinou skutečnost. Vláda se v této otázce takto narváného narovnání s církvemi evidentně panicky obává názoru vlastních občanů.

Sociální demokracie upřednostňuje realizovat narovnání s církvemi formou převodu dotčeného majetku do veřejnoprávního fondu spravovaného církvemi. Domníváme se, že pokud jasně říkáme, že odmítáme takovýto způsob majetkového a finančního transferu, je naší povinností, abychom řekli, jakou vidíme reálnou alternativu. Tu reálnou alternativu vidíme v naturální kompenzaci, která by byla realizována formou převodu nárokovaného majetku do veřejnoprávního fondu. Výnosy z tohoto fondu by pak plně podporovaly činnost církví a aktivity v sociální, zdravotní či kulturní oblasti.

Jak už jsem řekl, majetkové vyrovnání ve formě převodu na fond by proběhlo výhradně naturálně. Stát by fondu za účelem narovnání s církvemi neposkytoval žádné finanční plnění. Nedošlo by tedy k nárokům na výdaje veřejného rozpočtu. Pro určení majetku, který by se převáděl na takovýto veřejnoprávní fond, by se důsledně dodržovala časová hranice 25. února 2048. Na fond by se převáděly výhradně nemovitosti odňaté

církvím po tomto datu. Vyloučili bychom tak jakékoliv pochybnosti o tom, že se zde mohou vyvolat nové restituční spory nebo že by mohly být ohroženy majetkové poměry dané dekrety prezidenta Beneše. Na správu tohoto fondu by se podílely zejména církev a náboženské společnosti. Stát by si zachoval pouze kontrolní roli. Užití výnosu tohoto fondu by bylo účelově vázáno na duchovní činnost, sociální, zdravotní, vzdělávací aktivity církví a také údržbu a zachování kulturního dědictví a památek v majetku církví a podporu kulturních aktivit.

Jsme také přesvědčeni o tom, že církevní zařízení v oblasti zdravotnictví, vzdělávání, sociálních služeb i kultury by měla mít nadále přístup k financování z veřejných rozpočtů za stejných podmínek jako obdobná zařízení, která jsou zřizována jinými soukromými subjekty dnes.

Pokládáme za možné, že by stát ještě po dobu několika let poskytoval církvím finanční plnění spojené zejména s prostředky na platy duchovních.

Vážené kolegyně a kolegové, narovnání s církvemi je třeba v naší zemi dokončit, ale spravedlivým způsobem, který nepoškodí české daňové poplatníky, neprolomí restituční hranici 25. února 1948 a především nevyvolá další kolo restitučních sporů. Narovnání by mělo proběhnout výhradně v naturální podobě. Finanční kompenzaci ve výši 59 mld. si naše země nemůže dovolit. Nelze přenášet takové dodatečné rozpočtové břemeno na bedra současné produktivní aktivní generace, která koneckonců nemá s proviněními komunistického režimu vůbec nic společného. Stejně tak není možné toto břemeno přenášet na bedra našich dětí, které by ho měly financovat v příštích třiceti letech tak, jak je navržen splátkový kalendář.

Jsme přesvědčeni o tom, že činnost církví může plně a stabilně zajistit veřejnoprávní fond, do nějž by se převedl církvemi nárokový majetek. Takový způsob narovnání s církvemi je sociální demokracie připravena v Poslanecké sněmovně i Senátu podpořit. Ale to, co navrhuje Nečasova vláda, to je řešení, které je riskantní, je rozpočtově nezodpovědné a je to řešení, které je nespravedlivé. Jde o obrovský převod peněz majetku, který chce koalice ODS, Věcí veřejných a TOP 09 prosadit nejen proti vůli opozice, ale i přes nesouhlas velké většiny občanů v naší zemi.

Chci jasně říci, že naši podporu, náš souhlas, takovýto zákon v žádném případě tady v Poslanecké sněmovně ani v Senátu nezíská. Děkuji. (Potlesk ČSSD a KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Michal Hašek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsede-

dkyně, vládo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, snahy všech vlád v novodobé historii České republiky poskytnout církvím a náboženským organizacím určité vyrovnání za majetkové křivdy měly historicky podporu sociální demokracie. A připomínám, že také vlády, ve kterých jsme byli zastoupeni, předložily v tomto směru řadu zajímavých návrhů. Chtěl bych připomenout, že pravděpodobně reálnější návrhem byl návrh zpracovaný v době, kdy Ministerstvo kultury České republiky spravoval Pavel Dostál.

Dnešní jednání Sněmovny není o tom, jestli se vyrovnat, nebo nevyrovnat s církvemi. Debata je o tom, jak se s církvemi vyrovnat. Debata je o tom, zda vládou předložený návrh je tím nejlepším řešením pro stát, pro občany a také pro církev a náboženské společnosti. A tady se, vážení kolegové a kolegyně z opozičních i vládních lavic, s vládním návrhem velmi ostře rozcházíme a máme k němu celou řadu připomínek.

Já začnu stejnou věcí, o které hovořil můj předchůdce kolega Sobotka.

Problémem je, že v normálním státě, za normální politické situace a za normálního fungování vztahu vlády a opozice by základním předpokladem pro přijetí takového zákona měla být obecná politická a také společenská shoda. Musím říct, že bohužel nad tímto sněmovním tiskem, který nyní začínáme projednávat, žádná taková shoda mezi vládou a opozicí a žádná taková shoda napříč českou společností neexistuje.

My jako opozice máme velmi vážné a opodstatněné výhrady k předloženému návrhu a způsobu vyrovnání záležitostí mezi státem a církví a já vás s nimi, dámy a pánové, chci seznámit. Považuji to za důležitou poznámku na začátek, protože bohužel už se stalo tradicí současné vlády, že ji připomínky a návrhy opozice příliš nezajímají. A naopak dokonce i v textu koaliční smlouvy přímo zakazujete, aby byly podpořeny rozumné návrhy, které podají zákonodárci opozice. V jiné zemi, možná v jiné sněmovně, by se moudrá vláda snažila získat pro návrh, který zatěžuje zemi a veřejné rozpočty náklady ve výši desítek miliard korun na desítky let dopředu, širokou společenskou dohodu a podporu. Tomu tak není.

Jak jsem řekl, k základnímu principu, jestli tady má dojít k alespoň částečnému vyrovnání majetkových křivd mezi státem a církvemi, se sociální demokracie opakovaně vyjadřovala a sdělila že ano. Ale ze zcela konkrétních důvodů nemůžeme souhlasit se způsobem a návrhem tohoto vyrovnání tak, jak je dnes projednáváno.

Vláda dosud jasně a průkazně nevysvětlila, jakým způsobem a na základě jakých údajů bylo dosaženo výsledné částky, která je, jak budu následně ilustrovat, sama o sobě velmi zvláštní.

Je tady celá řada otázek, na které vláda buď dluží odpověď, nebo na které představitelé této nebo jedné z minulých vlád, neboť tento návrh je velmi podobný návrhu Topolánkovy vlády, nedokázali uspokojivě

odpovědět. Například jsme nezaznamenali žádné přesvědčivé vysvětlení ze strany vlády, jaký konkrétní soupis církevního majetku byl využit pro nastavení parametrů vyrovnání s církvemi.

Já si v této souvislosti vybavuji rozhovor bývalého náměstka kultury jedné z bývalých vlád, konkrétně pana Talíře, který na způsob, jakým k ocenění majetku došlo, do písmene řekl: „Od samého začátku bylo jasné, že nemůže jít o výčtový zákon, ale že to bude ocenění politickou dohodou.“ Já jsem nezaznamenal, že by někdo z politiků současné vládní koalice tento způsob určení výše zásadním způsobem zpochybnil. Mimochodem, ten samý pan náměstek, tehdejší náměstek na Ministerstvu kultury, v dobré víře dodal, že hlavní slovo při vytváření tohoto soupisu pro politickou dohodu neměli představitelé státních institucí nebo například pozemkové-ho fondu, ale zástupci a ekonomové jednotlivých církví.

Zároveň není zcela jasné, jak bylo prokázáno, že majetek, který má být nyní církvím navrácen, byl skutečně církevní, a nikoliv veřejný. Existuje celá řada právních analýz, které říkají, že církevní majetek, jehož vyrovnání dnes řešíme, nebyl v pravém slova smyslu církevní, a jediným argumentem je tvrzení církví, že to není pravda. Velmi relevantní právní názory například tvrdí, že uvažovaný majetek na vrácení byl již v dobách rakousko-uherské monarchie považován za majetek veřejný. Sice vlastněný a užívaný církví, ale nakládání s ním, jeho zcizení nebo zatížení bylo vždy ze strany státu přísně kontrolováno a regulováno. Tuto právní úpravu z rakousko-uherského práva recipovala v nezměněné podobě i Československá republika. Majetek obhospodařovaný církví a výnosy z něj mohly být užity jenom v zákonem specifikovaných způsobech – k zajištění úkolů bohoslužebných, pastoračních, dobročinných, školských a administrativních. Tolik krátká historická reminiscence. Teď už zpět ke konkrétnímu návrhu, o kterém jednáme.

Tento zákon bohužel je napsán jako zákon nespravedlivý a vybočující zcela z dosavadní filozofie restituční legislativy, která byla přijata v Československu a posléze v České republice po roce 1989. Premisou dosavadní restituční legislativy byla totiž vždy částečná – a já znovu zdůrazňuji, částečná – náprava křivd a jejich odškodnění za dobu od 25. února 1948, do 17. listopadu 1989. Navržený zákon fakticky restituční období významně zpochybňuje a prolamuje restituční lhůty před 25. únorem 1948, protože předmětem navrácení a náhrad je majetek, který přešel na československý stát na základě Masarykovy pozemkové reformy z roku 1919 a její revize, která byla provedena ještě před komunistickým převratem v roce 1947.

Zdůraznil jsem slovo částečná, protože návrh vyrovnání se s církvemi v předloženém pojetí předpokládá a při výpočtu náhrad vychází z toho, že se vyrovnává téměř 100 % tzv. odebraného církevního majetku. To je,

dámy a pánové, velmi významný průlom v dosavadní filozofii restituční legislativy v České republice jako celku. Navíc, církve a řády by tak byly jedinou nefyzickou osobou, které bylo možno restituovat, protože dosavadní pojetí umožnilo restituci toliko fyzickým osobám. Restituční proces vůči fyzickým osobám předpokládal odstranění a zmírnění některých majetkových křivd. Téměř plné vyrovnání majetku církví by tak mohlo být precedensem pro domáhání se rovného postavení i dalších fyzických restituentů a otevření celé řady nových soudních sporů týkajících se jinak dosud odmítaných restitucí nefyzickým osobám.

Zákon vnáší do českého právního řádu významnou nerovnost před zákonem mezi restitucí církví a náboženských společností v porovnání s restitucí fyzických osob. Fyzickým osobám byly navráceny pouze některé majetky a bylo poskytnuto pouze částečné odškodnění na základě konkrétně prokázaných skutečností. Odškodnění, které zákon navrhuje, je nejenom za hranicí obvyklou u dosud prováděných restitucí, ale církvím přiznává majetek mnohem vyšší.

A teď prosím poslouvejte, v čem tkví tento argument. Zákon přiznává církvím náhradu za zhruba 72 tis. hektarů zemědělské půdy a 181 tis. hektarů lesní půdy. Podle historických pramenů samotné církve přihlásily do pozemkové reformy v roce 1919 58 tis. hektarů zemědělské půdy a 178 tis. hektarů půdy lesní. S trochou nadsázky se tak dá říct, že se nyní nebudou napravovat pouze křivdy za Klementa Gottwalda, ale s vysokou pravděpodobností i za Tomáše Masaryka. Přičemž v tomto případě by se mohlo jednat i o možné prolomení Benešových dekretů.

Připomenu, že dokonce v původním návrhu, který byl předmětem legislativního posuzování, existoval explicitní paragraf, který měl řešit dosud živou, neuzavřenou soudní kauzu týkající se restituce jednoho z náboženských řádů. Upozorňuji, že se jedná o poměrně rozsáhlé majetky, které by mohly prolomit i hranici 25. února 1948. Jenom pro ilustraci: například u řádu německých rytířů se jedná o rozsáhlý majetek na severní Moravě zahrnující 28 tis. hektarů lesů, 6 000 hektarů zemědělské půdy, hrady Sovinec, Bouzov, Lázně Karlova Studánka a o to vše se neúspěšně domáhá řád soudně už od roku 1996.

Kde spatřuji další velkou nespravedlnost tohoto návrhu, je rozpor mezi dosavadním přístupem k ostatním restituentům a přístupem k církvím v oblasti ocenění. Zatímco fyzickým osobám byl a je dodnes restituční nárok a nárok na odškodnění stanoven podle konkrétního oceňovacího předpisu z roku 1990, kdy se za výchozí stav se bere skutečnost ke dni odnětí majetku, církvím a náboženským společnostem se majetek i nárok na náhradu počítá podle současných tržních cen. Při stanovení hodnoty majetku církví byly účelově použity ceny zemědělské půdy a lesů, které neodpovídají ani současné tržní realitě, a církve jsou tak z neznámých a neobjasněných

důvodů z veřejných peněz fakticky přepláceny. Metr čtvereční zemědělské půdy je v návrhu oceněn na 44 korun 48 haléřů. Reálná průměrná cena zemědělské půdy se pohybuje v České republice podle bonity od 6 do 13 korun. Myslím, že pokud by stát navrhl výkup zemědělských pozemků za tyto ceny, nejen český sedlák a farmář by své řemeslo pověsil na hřebík, své pozemky za tyto ceny prodal státu a odjel si užívat získané prostředky někam do teplých krajín. Stejně tak lesní pozemky byly oceněny cenou 27 korun 74 haléřů, zatímco podle studie Výzkumného ústavu zemědělské ekonomiky se jejich průměrná cena v České republice pohybuje kolem 11 korun 26 haléřů.

Aby bylo jasno, o jak velké rozdíly jde, tak základní čísla: Celková kompenzace předpokládaná podle vládního ocenění 134 mld. korun, finanční kompenzace 59 mld. Pokud bychom nezpochybňovali rozsah majetku, který uvádí vládní materiál, za použití tržních reálných cen je nárok 81 mld. korun a finanční kompenzace vychází na nějakých 47 mld. korun. Ono platí v těch celkových číslech, dámy a pánové, že suma sumárum nám tam falšuje nějakých 53 mld. korun v neprospěch státu, tedy v neprospěch daňových poplatníků, v neprospěch občanů České republiky.

Pokud bychom přistoupili k hodnocení majetku metodou, která byla uplatněna a je dodnes uplatňována u fyzických osob, a použili pro církev nejvýhodnější variantu, tak potom by celková kalkulace náhrady byla 65 mld. korun, finanční kompenzace 32. Při variantě reálných restitučních cen klesá celková kompenzace na 30 mld. a finanční kompenzace na 17 mld. korun.

Pokud tedy současná vláda navrhuje, že stát církvím vrátí 56 % zabaavených budov, pozemků a lesů a 59 mld. korun jim bude splácet 30 let, tak pak, dámy a pánové, tady existuje vážná obava, že toto vyrovnání je celkově nadhodnoceno, a to o desítky miliard korun, které se prostě vláda rozhodla církvím věnovat.

Navíc doprovodné zprávy k zákonu nelze dohledat, zda tam uvedený původní církevní majetek, nemovitosti, čirou náhodou znovu nezahrnuje i majetek, který byl církvím vydán na základě dřívějších výčtových zákonů a vládních vyhlášek. Je více než zvláštní, že vláda, která sama sebe nazývá vládou rozpočtové odpovědnosti a neváhá pro několik milionů korun rušit slevy na jízdném pro seniory nebo pro 1,5 mld. brutálně osekát dávky zdravotně postiženým, pak blahosklonně rozdává desítky miliard korun bez jakéhokoliv podložení.

S tím úzce souvisí další problém, který mě, a předpokládám i mé kolegy ze sociální demokracie, tíží, a to je načasování celého takového kroku. Už jsem tady zmínil škrty v sociální oblasti, zmínil jsem škrty, které se týkají například seniorů, ale vedle toho tady máme desítky miliard korun, které mají zatížit veřejné finance na několik desítek let dopředu. Možná bych do-

kázal pochopit filozofii takového kroku, kdyby státní pokladna přetékala penězi z evropských fondů, které by nám umožnily snižovat výši našich vlastních nákladů na investice, ale bohužel, pokud se vláda chová i v této oblasti tak, jak nám předvádí například Ministerstvo školství, tak platí, a opět musím zopakovat původní tezi, že takový krok, jakým je finanční odškodnění v neprokázané výši a způsob realizace, považujeme za naprosto nepřiměřený.

Sociální demokracie historicky podporovala vyrovnání s církvemi – už jsem tady hovořil o práci našeho ministra kultury Pavla Dostála. Ale jde nám také o to, aby součástí řešení samozřejmě bylo odblokování majetku měst a obcí. My víme samozřejmě o problému desítek a stovek moravských a českých měst a obcí, jejichž rozvoj je brzděn takzvaným blokačním paragrafem, který je vázán na dořešení majetkových vztahů mezi státem a církvemi. Jsme připraveni k řadě kompromisů, ale očekávali jsme, že budeme přizváni k jednacímu stolu v době, kdy vznikaly parametry celého takového řešení, nikoliv teď v Poslanecké sněmovně, kde, jak se zdá, ať tu řekneme, co tu řekneme, vládní koalice si většinou svých hlasů pohodlně odhlasuje průchod tohoto zákona do dalšího čtení a na vážné argumenty, které tady budou zaznívat z úst opozičních poslanců, se možná nedočkáme reakce. Ona totiž v některých případech asi ani není možná, protože to není možné logicky zargumentovat.

Dámy a pánové, bohužel stojíme před reálnou a vážnou hrozbou, že pro napravení jedné křivdy bude spáchána křivda nová na České republice, na jejích občanech a také na deseti tisících předchozích restituentů. Zároveň navržený zákon přináší nebezpečí prolomení dosavadní restituční hranice, dokonce hranice Benešových dekretů, a vlny mnoha soudních žalob, které pak mohou České republice způsobit škody ve výši stovek milionů korun, je možné že i miliard korun. To považujeme v situaci, kdy lze oprávněný nárok církví řešit řadou jiných a levnějších způsobů, za příliš vážný problém a riziko.

Odmítáme Českou republiku takovému riziku vystavit, a proto takovýto návrh zákona nemůžeme jako sociální demokraté podpořit. Vyzývám paní ministryni a vládu, aby návrh zákona vzala zpátky a znovu se vrátila k jednacímu stolu tak, aby se pokusila najít širší politickou, ale i společenskou dohodu nad parametry majetkového vyrovnání mezi státem a církvemi, aby byl nalezen takový kompromis, který bude přijatelný pro většinu české společnosti a který bude vážně a seriózně prodiskutován také s parlamentní opozicí.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec David Rath. Jenom se ujistím u pana poslance Haška, jest-

li to byla výzva čistě rétorická, nebo jste navrhl, aby se předložený návrh vrátil k dopracování. (Pouze výzva.)

Prosím. S faktickou poznámkou pan předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Omlouvám se, přehlédla jsem vás.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci říct, že je legitimní právo politické strany navrhnout zamítnutí nebo vrácení, ale i v argumentaci a v kouzlení s čísly bychom se měli držet faktů a ne si přizpůsobovat čísla tak, jak nám vyhovují.

Za prvé se ten problém řeší od roku 1989. Po 23 letech říkat, že je třeba se vrátit a vést podrobnější a odbornou a nevím jakou debatu, mně přijde úsměvné. Kdyby se zákon přijal v roce 1991 a byl by v podobné dikci, tak dneska by chybělo devět let do konce toho třicetiletého období, osm let už by stát nevyplácel žádné peníze duchovním a naprostá většina zdrojů by byla na straně církví již vyplacena.

Pokud se bavíme o té částce 59 mld., tak bychom měli říct, že je to na 30 let a jsou to 2 mld. ročně, což je méně než 2 promile státního rozpočtu. Neříkám, že je to málo, nicméně to není žádná částka, která zruinuje české veřejné finance na rozdíl od toho, kdy byly stamiliardové schodky v okamžiku šestiprocentního hospodářského růstu.

Ale odpůrci z tohoto zákona zapomínají říkat, že v roce 2010 stát vyplatil na platy duchovních 1,5 mld., což byl zhruba dvojnásobek proti tomu, co bylo deset roků předem, to znamená v roce 1999. Nemluví se o tom, že částka by se valorizovala a zvedala podle inflace, že se zvedal počet duchovních, takže jenom na platech duchovních podle návrhu zákona ušetří stát 28 mld. korun, a to vycházíme z částky z roku 2010 bez jakýchkoliv inflačních tlaků a doložek.

Takže zhruba polovinu z toho, o čem se bavíte jako o finančním vypořádání s církvemi, tvoří úspory na straně státu. Je třeba říkat obojí, neříkat jenom je to výdej 59, ale taky úspora 28 mld. Je to tak a vy to velmi dobře víte, že první tři roky – (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, čas uplynul. Děkuji. S další faktickou poznámkou je nejprve přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka, poté paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Jenom bych chtěl protestovat proti tomu, že tady se ta věc staví, jako bychom byli povinni vyplatit finanční kompenzace v takovémto rozsahu. Já myslím, že se můžeme bavit v morální rovině o tom, jestli 20 let po roce 1989 máme ještě pracovat na tom, aby se naplnilo heslo „co bylo ukradeno, musí být vráceno“ vůči určitě

specifické skupině právnických osob, soukromých církevních právnických osob nebo církví v České republice. Ale tady přece není žádná povinnost poskytovat finanční kompenzace. Neposkytovaly se nikomu v takovémto rozsahu, ani fyzickým osobám, natož jakýmkoliv právnickým osobám. Vždyť tady přece v roce 1948 byly zlikvidované i soukromé penzijní fondy, byla tady zlikvidovaná družstva, ve kterých figurovaly tisíce občanů. I oni by se mohli cítit v tuto chvíli oprávněni k tomu, aby se konečně po 20 letech dospělo k realizaci hesla „co bylo ukradeno, musí být vráceno“. Ale to reálně zrealizovat nejde.

Těch našich pět milionů ekonomicky aktivních obyvatel utáhne jenom něco. Čtyři miliony zaměstnanců, kteří platí většinu daně z příjmů, tak utáhnou jenom něco, a není možné na ně donekonečna nakládat hříchy za to, co se tady dělo v letech 1948 až 1989. Oni se velmi často už narodili za tohoto demokratického režimu a budou muset splácet narovnání, které je zde navrženo.

Já si myslím, že prostě vždycky je potřeba zvažovat uměřenost toho, co ve skutečnosti společnost unese, a my jsme přesvědčeni, že takto velkoryse navržená finanční kompenzace není v rozpočtových možnostech země. Tady se mluví o 59 mld. Já si vzpomínám, jak jsme tady debatovali o škrtu dvou tří miliard korun pro 120 tisíc nejchudších rodin s dětmi, 70 tisíc matek samoživitelek. Vy jste jim škrtli dvě tři miliardy absolutně bez milosti – a tady 59 mld. korun není žádný problém! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Marta Semelová. Poté je přihlášen pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den. Já bych jenom chtěla zareagovat na možná pro ODS bezvýznamné 2 miliardy korun ze státního rozpočtu ročně. Chtěla bych připomenout diskusi o státním rozpočtu na tento rok, kdy vysoké školy žádaly, prosily, žebraly o 1,5 mld. Takže ty peníze by se velice hodily nejenom těm lidem, kteří nemají z čeho žít, ale například také každý rok vysokým školám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl prostřednictvím paní předsedající vzkázat panu předsedovi Sobotkovi: Když říkáte: škrtli jste 2 miliardy, tak je to za jeden rok, a současně říkáte výdej 59 miliard – říkejte za 30 let. Takhle to vypadá, když si někdo přečte záznam vaší řeči, že se mluví o výdeji za jeden rok. Současně jste opět opomenul hovořit o tom...

Sice prostřednictvím paní předsedající hovořím k panu předsedovi Sobotkovi, ale on mě neposlouchá, tak už k němu hovořit nebudu.

Současné jste opět zapomněli zdůraznit úspory na straně státního rozpočtu. A právě proto, jak jste říkal, že nelze zrealizovat heslo „co bylo ukradeno, má být vráceno“, právě proto je navržena finanční kompenzace, protože kdyby šlo všechno vrátit v naturálním plnění, určitě bychom takový postup navrhovali. Nicméně mnohé pozemky jsou v intravilánu, jsou zastavěné a fyzicky to prostě není možné. A my si myslíme, že je to dobře.

Řekl jsem, že je škoda, že to politická reprezentace nevyřešila v roce 1991 nebo 1992, protože bychom už dávno měli minimálně finanční odľuku církve od státu. Takže my to bereme jako jeden velký rest celé politické reprezentace, který se za těch 23 let nepodařilo vyřešit. Jsme připraveni vést debatu o otázkách, které vás zajímají, ve výborech, ale vy ne, protože vy navrhuje zamltnutí v prvním čtení. Ale my budeme hlasovat pro propuštění do dalšího čtení a jsme připraveni obhajovat a argumentovat náš postoj a odpovídat na otázky, které vy kladete.

Slyšíme tady mnohdy, já bych řekl, že záměrně kladené otázky nebo záměrně nepřesné odpovědi, proč je 44 korun za zeměděľskou půdu. Ale musíme se zeptat, za kterou zeměděľskou půdu je 44 korun, zda to je v intravilánu, a přeci ta, která se bude vydávat, přeci je na straně příjmů i výdajů. A je zbytečné se přit, jaké číslo tam napíšeme, když to fyzicky vydám atd. atd.

Podrobná debata může probíhat na výborech a my jsme na ni připraveni.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, ale v příloze zákona není žádný seznam majetku, tam prostě není nic! Tam je jenom vytvořen v legislativě koridor, kterým ten majetek takto proteče, a možná na konci, až se udělá inventura toho, co bylo schváleno, podepsáno, registrováno, tak zjistíme, že to nebylo 75 miliard, ale může to být také 80 nebo 90 miliard majetku. Co my tady vlastně víme? Tam není žádný seznam! Tam je pouze řečeno, jaké typy majetku bude možné schvalovat a že tam je soudní přezkum. Jestliže tam bude soudní přezkum, tak samozřejmě soudy budou určitým způsobem rozhodovat ve sporných případech. Čili tady se nastavuje koridor, ale pokud jde o rozsah majetku, tak my žádnou jistotu v tomto zákonu nemáme. Máme tam jistotu, pokud jde o finanční prostředky. Je tam tabulka, kde je rozděleno 59 miliard korun – a to je 59 miliard korun dnes. Pokud se budeme bavit o 59 miliardách korun v horizontu 30 let, tak je tam doložka o úročení této částky dvěma

procenty dva roky zpět, což znamená, je tam doložka o tom, jakým způsobem se tyto prostředky budou úročit, a pak je potřeba vnímat tuto sumu ve větším rozsahu, pokud se budeme bavit v horizontu 30 let. Ale bavíme se o něčem, čemu se říká cena peněz. V tuto chvíli je to ale částka 59 miliard korun dnes a je navrženo splácet ji v 30 letech s tím, že tam bude úročení o dva roky zpět, což je zhruba předpoklad, že průměrná inflace se může pohybovat mezi jedním dvěma procenty během tohoto období, tak jak to v tuto chvíli odhadujeme. Takže já myslím, že je důležité říkat celou pravdu.

A poslední věc. Nebudme pokrytci! Mluvme o tom tak, jak to je! My v zákoně určíme určitý okruh církví, kterým dáme zdroje na řadu let dopředu, a pak říkáme, že už žádné církve financovat provozně nebudeme. Není to trochu omezování možností? Já jsem také stoupenec tradičních církví, ale jestliže tady vzniknou nové církve, které získají ohlas ve společnosti, zaujmou občany, budou jim blízké, tam my říkáme: vy už nemáte žádný nárok na financování. To je také otázka, kterou tady musíme probrat a říci si, jestli je to úplně v pořádku. (Mpr. Klasnová: Pane poslanče, čas!)

Při vši úctě, při všem respektu k tradičním církvím, tohle je otázka, kterou tady zatím nikdo neotevřel! (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych chtěl ještě upozornit na jeden problém. Neustále se tu operuje s tím, jak se prodražila dotace státu na platy církevních činitelů. To je samozřejmě fakt. Ale je fakt, že každý zákon je možno novelizovat. My některé zákony novelizujeme několikrát za rok, čili i tady jsme mohli věci zastropovat a vyjít ze situace, která je, a toho, že se nám tyto výdaje neustále zvyšují.

A nakonec víte, že u posledních zákonů jsme snižovali objemy finančních prostředků na mzdy státních úředníků a právě u této jedné kategorie jsme tento princip nezavedli. Čili není to žádná hrozba. Stačí, když někdo zvedne tento zákon, znovelizuje ho a tam ty parametry nějakým způsobem omezí.

Myslím si, že zodpovědná politika, co se týká státního rozpočtu, by v této oblasti mohla být také jedním z kritérií.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To byla faktická poznámka a nyní vystoupí v rámci obecné rozpravy pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, je skutečně zvláštní, že v situaci, kdy jednáme o tom, že náš stát má vydat nějakých 135 miliard, tedy má vydat stát – stát není anonymní! – čili zaplatí to lidé, zaplatí to daňoví poplatníci, nebo se o tuto částku zvýší dluh celého státu, tedy, jak ráda říká pravice, zaplatí to příští generace. Tak v této situaci, kdy tady jednáme o tom, že vydáme 135 miliard, které všichni zaplatíme, tak tady není ani premiér, ani nejlepší ministr financí. Pravděpodobně jde o zcela bagatelní výdaj, který nikoho nezajímá!

Nedávno jsme tady zažívali debaty o státním rozpočtu, debaty o tom, že se musí zvýšit DPH, tedy zdražují se potraviny, léky, spousta základních životních potřeb. Samozřejmě toto zdražení asi má zaplatit i tento dar církvím. Ale podívejme se na to, kterým církvím. Samozřejmě z těchto 135 miliard jde drtivá většina, nějakých možná 80 %, jedné církvi, katolické církvi. Ty ostatní dostanou v podstatě drobné. Takže my tady rozhodujeme a vládní většina tady nejspíš prohlašuje, že všichni občané se zadluží a budou platit katolické církvi v příštích letech nějakých 100 až 135 miliard korun, a to v situaci, kdy jsme neustále bombardováni tím, že doba je zlá, že je málo peněz, že upadáme do velkých dluhů, že jsme tedy v hluboké krizi a že všichni musíme pochopit, že se lidé mají uskromnit. Proto se snižují platy zdravotním sestrám, záchranářům, lékařům, vědcům, jsou ataky na lidi, kteří jsou v invalidním důchodu, jsou ataky na lidi, kteří jsou ve starobním důchodu, rozhodnutím vlády, jak jsem tady již říkal, se zvyšují základní povinnosti lidí platit víc za potraviny a další věci, kde nemají možnost uhnout, a jedním z důvodů je pravděpodobně to, že tato vláda, tento ministr financí, dříve za lidovce, dnes za TOP 09, a tento předseda vlády Nečas prostě chtějí s lehkostí neuvěřitelnou poslat nějakých 135 miliard církvím. Je to morální? Není to morální! Je to etické? Není to etické! Je to ekonomické? Samozřejmě, že vůbec to není ekonomické! Dvakrát to není ekonomické v době, kdy víme, že země má vážné ekonomické problémy.

Dámy a pánové, a teď se podívejme na to, co říkají hlavní zastánci. Ti říkají, přece tohle je konečné vyrovnaní s církvemi a už bude pak pokoj, stát ušetří a vždyť je to vlastně pro stát výhodné. Dámy a pánové, zkuste zapátrat v paměti, případně v archivech. K první vlně restitucí přece tady docházelo na začátku 90. let. Tam byly restituovány samozřejmě i církve. Tehdy se všem církvím, včetně katolické, vracely věci, které potřebovaly ke své činnosti, především ke své činnosti duchovní a ke své činnosti sociální. Když tehdy zapátráte a podíváte se do tehdejších diskusí, tak jasně zjistíte, že tehdy katolická církev říkala: My jsme spokojeni, nám to stačí. Ano, tato vlna restitucí nás uspokojí, už potom nic chtít nebudeme.

Musím říci, že tehdy s touto restitucí, nebo s tehdejší restitucí, vyslovovala souhlas přímo nebo nepřímo většina společnosti. Musím říci, jednoznačně, že jsem s tím souhlasil a souhlasím i já. Prostě bylo dobře, že

v těch 90. letech proběhly restituce včetně restitucí majetku církví. Byl na to společenský konsenzus, bylo to logické a všichni to očekávali. Ale všichni také očekávali, že tím je konec. Dokonce to tehdy deklarovaly i církve, tehdy to deklarovali politici – vaši politici jako Václav Klaus a mnozí další. Na to jste všichni zapomněli. Najednou jako kdyby to nebylo! Jako kdyby to tehdy církve neřikaly, jako kdyby to vaši politici neřikali. Najednou jsme jinde a tváříme se, jako kdybychom tady poprvé, teď, po dvaceti letech, šli napravit nějaké křivdy. Ty už se do značné míry napravily. Napravily před dvaceti lety, kdy s tím souhlasila většina společnosti. Dnes už lidé vidí, že není důvod k další vlně restitucí. Jaký je důvod? Proč se tady bavíme o další vlně restitucí pouze vůči jednomu organizacím? Vždyť tady bylo přece spousta dalších křivd, které se nepodařilo odstranit v těch 90. letech. Ty nás nezajímají. Ty jsou vám zjevně jedno! Vás zajímají jenom ty církve. Takže se zapomnělo na to, že tehdy už se řeklo, že je to konec, že tím je to všechno vyřešeno. Dnes zase říkáme, že to není vyřešeno, že to ještě musíme jakoby dořešit transferem těchto 135 miliard, že teda lidi znovu budou platit. A vy říkáte: stát ušetří. Můžete mi říct, kde je garance toho, že stát ušetří? Já totiž si dovolím předpokládat, jak to bude. Teď vy to provalíte, lidé budou muset zaplatit ze svého 135 miliard, to se samozřejmě projeví na jejich životní úrovni, to znamená zaplatí to celý národ pro relativně úzkou skupinu – a pozor! Ne skupinu věřících, ale pro relativně úzkou skupinu – řekněme tomu církevní management. Protože to nejsou ani ti faráři, farnosti, jejich farníci, věřící. Ti z toho nebudou mít nic. Já vám garantuju, že těm ten bude kostel padat stejně na hlavu, jako jim padá leckde dnes, a budou stejně čekat na dotaci obce nebo kraje nebo státu, aby jim nepršelo při bohoslužbách na hlavu. A z tohoto majetku neuvidí ten konkrétní farář, ta konkrétní farnost, ti konkrétní věřící ani korunu! To vám garantuju. A klidně se s vámi o to vsadím. A kdyby tady byl nejlepší ministr financí a nejlepší premiér na světě, tak bych rád je vyzval k této sázce. Protože ty majetky zůstanou někde jinde.

A když mluvíte s řadou farářů, s řadou věřících, oni tyto obavy tlumočí. Není pravda, že by tady bylo velké hnutí většiny věřících, většiny farářů, kteří by říkali: My to potřebujeme, protože víme, že nám to pomůže v naší duchovní činnosti. Nebo církevních charitativních organizací, které by říkaly: To budou prostředky, z kterých budeme žít. Jestli to tak bude, tak tady jasně deklaruje a řekněte, že tedy jak tento zákon provalíte, tak ani obce, ani kraje, ani stát už nadále nebudou přispívat na opravy kostelů, opravy far, opravy kapliček, opravy klášterů, nebudou na to přispívat ani obce, ani kraje, ani stát a bude to všechno jen z tohoto majetku. Víte sami víte, že nebude. Že to prostě není možné. To vy dobře víte.

Taky víte, že nepůjde říct a stát neřekne, ani kraj ani obce, konec, církevní charitativní organizace už nedostanou ze státního rozpočtu, rozpočtu

měst a krajů ani korunu. Pokud to tak je, tak to tady jasně řekněte. Tak tady vystupte a řekněte: dáme církvím 135 miliard, ale už nedostanou ani korunu. Samozřejmě víme, že to tak není. A být nemůže! Být nemůže. Protože by jim skutečně ty kostely, fary, kláštery spadly na hlavu. Ty charitativní organizace by musely zavřít dveře a vyhodit klienty, protože by neměly na svůj chod a provoz.

Čili ono je také zajímavé se podívat a ptát se, kde ty majetky skončí. Garantuji vám, že ne u těch běžných věřících, řadových věřících. Ne u těch farářů a farností. Těm pomáháme my. Jen Středočeský kraj každoročně vydává desítky milionů na opravy kostelů, far, klášterů. Co dostanou od arcidiecéze? Co dostanou od Vatikánu? Ani korunu! Ani korunu! Můžete mi říct, kolik poslal stát Vatikán, vatikánská banka, na opravy klášterů, kostelů, které tady padají? Ani halíř! To všechno posíláme my z rozpočtu krajů, měst, případně to posílá stát většinou z rozpočtu Ministerstva kultury. A komu tento majetek právně dáváme? No státu Vatikán! Cizí mocnosti, cizímu státu. Čili ne nějakým duchovním hodnotám, charitě, sociálním službám, ale konkrétní politické síle. Nemůžeme se tvářit, že katolická církev není konkrétní politická síla. Má svůj stát, hlavu svého státu. Tam je jejich vlastní policie, jejich vlastní banka, jejich vlastní tajná služba. Takže tady je vládní většina, která prostě rozhodne o vyvedení majetku státu a o tom, že občané budou muset ze svých příjmů platit cizímu státu, státu Vatikánu. A jsem zvědav, kolik těch peněz přijde zpátky, jak jsem říkal, do těch konkrétních kostelů, far, klášterů, které jsou ve velmi špatném stavu a je to naše osuda, že jsou ve velmi špatném stavu!

Musím říct, jenom když se vracím do Středočeského kraje, že proti našim předchůdcům, kde vládla ODS s lidovci, tak my, byť v době krize, dáváme do oprav kostelů, far a klášterů v kraji daleko víc, než jste vy dávali v dobách prosperity, kdy v kraji vládla ODS s lidovci. A to je přesně „po ovoci poznáte je“, praví Bible! Tedy ne těch podle řečí, které vedete, ale podle skutečných skutků. A tady taky je to rozkryto. Vám vůbec nejde o to, dostat peníze do konkrétních farností, konkrétních kostelů, konkrétních klášterů. Vám prostě jde o ten balík, obrovský balík majetku šoupnout relativně úzké skupině katolického managementu.

Tedy se dostáváme k tomu, čím jsem začal. Vy prostě jste úžasní v tomto. Vždycky něco vymyslíte, používáte argumenty jako před dvaceti lety, že restituční vlna znamená vyrovnání všeho a už bude od všeho pokoj, pak chvilku počkáte, aby lidé pozapomněli, a pak přijdete znovu. Tady to bude totéž. Tedy tady budete plakat a říkat: stát ušetří, nebude platit duchovní, ušetří na tom a na onom, ono je to vlastně to výhodné, jen zaplatte. Já vám garantuju a to je ten můj návrh na sázku. Pojdte se se mnou vsadit, že za pár let, a nevím tedy, jestli to bude za tři, pět, za deset let, přijdete znova, nebo vaši následovníci a ti budou říkat – jako včera to tady říkal premiér

Nečas. Říkal: Co říkal Topolánek, už mě nezajímá. To bylo, to bylo, to říkal nějaký Topolánek, a dneska je to jinak. Tak přijdou vaši následovníci a řeknou: No co říkal tehdy ten Nečas s tím Kalouskem a nějaká tahle pani a vona pani, prostě kteří o tom rozhodovali, to nás už jako nezajímá, protože oni se mýlili. No a bohužel na platy duchovních není, kostely hrozí, že nám spadnou na hlavu, přece je nemůžeme nechat spadnout, kláštery taky, no tak milý státe, přece tu církev nenecháš padnout na kolena, tak prostě budeš muset platit dál. No, bohužel majetek se někde rozkulačil, nebo jsme z něj nevydělali tolik, nebo se prodal pod cenou, nebo vlastně tolik nevydělává. A budeme tady sedět znova – my asi ne, ale naši následovníci a ti budou říkat: Tehdy udělali chybu, no. No tak co, tak se udělala chyba.

My to zažíváme to každý den. Co kuponová privatizace? Když to dneska připomenete, tak většina z vás řekne: Proč to sem taháte? Jasně, vylítlo komínem kolik? 100 miliard? 200 miliard? 300 miliard? 500 miliard? Vylítly komínem, tak to sem netahejte. Daňoví poplatníci to zaplatí, budou to platit sice ještě dalších sto let, ale tak co, stala se chybička.

Tedy se stává druhá taková chybička. 135 miliard. O co vlastně jde? Vždy lidi to rádi zaplatí. Lidi rádi budou mít menší platy, dražší potraviny, dražší léky, dražší životní náklady, nižší životní úroveň, vždyť oni se rádi na katolickou církev složí. Skládali se na ni staletí, tak proč by se na ni nemohli skládat znovu? Vždyť vlastně nejde o nic nového pod sluncem, nihil novum sub sole. Přesně tak. Tak o co jde? Přece legrace.

Dámy a pánové, dostáváme se k základní otázce. Je vůbec v tuto chvíli morální v dané ekonomické situaci naší země, v dané ekonomické situaci, ve které se nalézá většina našich obyvatel, debatovat o tom, že tito lidé, kterým je každý rok hůř a hůř, jejich životní úroveň více či méně rychle klesá, tak mají ještě platit katolické církvi? Ale pozor – v situaci, kdy se musí ještě připravit na to, že stejně tak budou muset zaplatit aspoň něco, aby ty kostely, fary a kláštery nespadyly.

Prosím vás, podívejte se také, kdo ty majetky vlastně nakonec dostane. Je tam řada řádů. Já třeba s nimi v kraji komunikuji. Mnohé už dostaly majetky dávno právě v devadesátých letech. Podívejte se, jak ty mnohé majetky vypadají. O oni sami říkají – je to nad naše síly. Nás je třeba členů řádu – já nevím – dvacet, třicet, padesát. Ty řády se nijak nerozrůstají, nesílí, nebytní. Prostě jsou zatíženy rozpadajícími se budovami klášterů, rozpadajícími se budovami zámků. Chodí za námi a říkají: Kraji, my bychom vlastně byli rádi, kdybyste nám s tím pomohli, protože je to nad naše síly.

Samozřejmě, vy teď můžete říci, že dostanou další majetky a z toho to zaplatí. To je samozřejmě nesmysl. Řada těch majetků není dobře prodejných, ty dobře prodejné samozřejmě zmizí velmi rychle a zůstane tam balík špatně prodejných věcí.

Vždyť tam se převádějí lesy. Je hezké mít les, ale záleží na tom, v jakém je stavu. Jsou lesy, které jsou ve stavu, že budou další desítky let prodělečné. A já si dovedu představit, že zase vy přijdete a budete říkat: Sice jsme jim převedli lesy, ale ony byly už docela zplundrované, takže nejenže nenesou peníze, ale potřebují investice. A církev na ty investice nemá. Tak jí budeme muset dát, jinak nám ty lesy úplně zpustnou, stejně jako pustnou mnohé kláštery a kostely v našem kraji, které patří církvi. A my jim pomáháme. My, kraj, z našeho rozpočtu. A znovu zdůrazňuji – daleko více, než když tam vládli lidovci s ODS. Neskonale víc!

Dámy a pánové, proč jste tak lační? Proč jste tak lační převést ty peníze a majetek někam, kde nevíme, co s ním bude, čemu přesně bude sloužit? Kde nemáme žádnou garanci, tedy záruku toho, že katolická církev nepřijde za pár let a neřekne: Nám to ale nestačí, my prostě nemáme na svůj provoz, my nemáme na platy duchovních. To jim pak chcete říct pardon, promiňte, vy už jste dostali 135 miliard, tak vám nedáme ani korunu, duchovní vyhodte, kostely zavřete, vy jste špatně hospodařili, když vám ten majetek nestačil. Nebo co uděláte?

Nebo přijdete s návrhem zavést církevní daň, jako je třeba v Německu? To by bylo korektní. V Německu se platí církevní daň, věřící platí církevní daň. Jenže toho se u nás církev bojí. Logicky. Protože kdybyste se věřících zeptali, kolik jsou ochotni platit na jejich církev, tak byste se možná divili. Divili, jak málo se vybere. Když to vyslovíte někde jako reálný návrh, řeknete, že v Německu to funguje a funguje to dobře, církve jsou tam bohaté, daň je docela vysoká, tak když toto vyslovíte před vyjednávací z církvi, tak zblednou a pomalu říkají apage satanas! (Směje se.) Proboha, na něco takového vůbec ani nemyslete. To by v Čechách znamenalo totální finanční kolaps. Takže asi nejsou tak úplně sebevědomí, že by si dovolili jít na logiku, nechť ti věřící platí tu církev, ke které se cítí být příslušní, protože s vysokou mírou pravděpodobnosti by to v Čechách skončilo kolapsem všech těchto církví.

Představa, že nějaký Vatikán je tady zadotuje, je dost úsměvná. Myslím, že Vatikán – tam platí stále pro katolickou církev to historické rčení co ruka církve schvátí, už nikdy nevydává. (Směje se.) To je taková jednosměrná ulice.

Konečně i to byl důvod, proč katolická církev jako jedna z mála církví odmítala a stále odmítá i v dnešní době, aby se její kněží mohli ženit, protože mají strach, že by mohli o nějaký majetek přijít. No ta hrůza, že by děti mohly něco podědit! Představa, že by zchudli, prokristapána, katolická církev! Co si to dovoluujete?

V tom jsou třeba protestanti daleko modernější a lepší, ti nejsou tak fixováni na majetek jako katolická církev. Ta není schopná se modernizovat, aby řekla, vždyť je to normální, aby naši duchovní měli své manželky, měly partnerky, měli

děti. Jediný důvod je tradice, ano, ta je silná, ale proč ta tradice vznikla? Aby se nepřicházelo o majeteček.

Vidíte, tady se dostáváme k samé podstatě té věci. Podstata věci je, komu to prospěje, celý tento návrh zákona, celá tato debata.

Myslíte, že to zvýší prestiž církví ve společnosti? To si myslíte? Fakt se najde v této Sněmovně někdo, kdo si myslí, že tento zákon a jeho přijetí zvýší prestiž a oblibu církví, především katolické církve, v České republice, mezi obyvateli? Já vám říkám, že tímto zákonem nejvíc škodíte církvi a nejvíc škodíte katolické církvi jako celku a její pověsti, prestiži a významu ve společnosti.

Dneska církev, především katolická církev, čelí jedné z největších krizí ve své historii. Mně by to mohlo být celkem jedno. Já k ní necítím příslušnost, já se přiznávám, že nejsem věřící, jsem ateista, možná i proto, že jsem doktor a viděl jsem leccos, ale nikomu neberu jeho přesvědčení a jeho víru. Je to právo každého. Na druhou stranu mě trochu mrzí jako člověka, který má rád historii, který má rád kulturu a který v našem Středočeském kraji také historii a kulturu velmi podporuje skutečně deseti-milionovými částkami, a říkám, že hodně i věci, které jsou spojeny s katolickou církvi. Tolik nikdy v posledních dvaceti letech nedostávali, jako dostávají za vlády sociální demokracie ve Středočeském kraji, právě do oprav kostelů, kapliček, klášterů, rekonstrukcí různých církevních uměleckých děl. Do značné míry mě toto mrzí, protože naše západní civilizace je vyrostlá na kořenech židovské a křesťanské kultury a civilizace. Jsou to naše kořeny v této naší zemi, ale i v tom našem evropském prostoru. Je to součástí naší minulosti, životů našich předků. Někdy v dobrém, někdy ve špatném, ale patří to k nám.

Mě prostě mrzí, že těmi neustálými dohady o majetku se z katolické církve čím dál tím více stává symbol hamižnosti.

Vždyť si vezměte, v jaké souvislosti se v posledních letech mluví o katolické církvi. Když si otevřete média, udělejte si rešerši – co se tam dozvíte? Ne o tom, jak se zabývají duchovním životem, jak přemýšlejí, jak víra má hrát roli v dnešním moderním světě, jak má reagovat na změny ve společnosti. Co se dočtete? Zneužívání chlapců, někde možná i holčiček. To je na denním pořádku, neustále omluvy za to, že to byl tamten a onen a že to byl prostě výstřelek. Ano, jsou to výstřelky. A druhé téma, které se nejvíc probírá v souvislosti s katolickou církvi, jsou majetky. Já myslím, že ani jedno z těch témat moc katolické církvi a církvi neprospívá. Výsledek je jednoznačný. Když si vezmete trendy ve společnosti za posledních dvacet let, tak prostě ubývá lidí, kteří jsou ochotni se přihlásit a identifikovat s jakoukoliv církvi. A největší úbytek právě zaznamenává katolická církev. Jestli si dobře pamatuji to číslo, tak podle statistických výzkumů za posledních pár let katolické církvi ubyl zhruba jeden milion lidí, kteří jsou o-

chotni se k ní přihlásit. Jaká je odpověď? Dejte nám víc majetku! Platte nám víc!

Dámy a pánové, nechci nikomu radit, je to věcí rozhodnutí každého. Ale pokud bych mohl vyjádřit názor a cítil bych zodpovědnost za další osud a vývoj, prestiž a reputaci katolické církve, pak především z pozice jejích vrcholných představitelů bych odmítl tento zákon jako zákon, který nejvíc poškozuje prestiž katolické církve a její pověst v české společnosti. Vy totiž té katolické církvi svou přehnanou aktivitou, servilitou ty peníze jim napať, tak jim v podstatě děláte medvědí službu. Vy je v podstatě likvidujete. K čemu jim budou ty lesy, pole a peníze, když se od nich odvrátí drtivá většina jejich věřících? K čemu jim to bude? Neměla by spíš katolická církev a další církve přemýšlet o tom, jak budou působit dole mezi lidmi? Jak dostanou ty finanční prostředky do těch jednotlivých kostelů, farností? Ale o tom ta debata není. O tom ta debata vůbec není. Ta debata je čistě o tom: Milí lidé, byť je vám úzko a hůř, tak koukejte zaplatit a vysolit 135 miliard, protože tak je to správné, tak to my chceme!

Nutno korektně ale říci, že si toto vlastně lidé do značné míry rozhodli sami. Ano, podle průzkumů drtivá většina lidí odmítá tuto další vlnu církevních restitucí. To je pravda. To je názor lidí. Ale podstatná část těchto lidí zvolila strany současné vládní koalice. A tady musím korektně říci, že jak TOP 09, tak ODS minimálně to měly ve svém volebním programu. Dokonce si vzpomínám i na billboardy, kde byl pan Kalousek v jeho oblíbeném hávu kardinála Richelieu, kde říkal: Děkuji, když nás zvolíte, dáme asi 200 miliard církvím. Tak polepšil se, je to jen 135 miliard. Ale toto bylo jasně deklarováno. Čili voliči tuto informaci měli, na rozdíl od jiných. Vy jste neříkali, že zvednete DPH, zdražíte potraviny, zdražíte léky. To je od vás do značné míry volební podvod, tam jste lidi podvedli. Ale musím zcela korektně říci, že v této věci jste byli docela otevření. Sice jste to úplně stoprocentně nepropagovali, nebylo to vaše heslo na prvním místě, ale celkem férově jste se k tomu hlásili. Přesto ti lidé vám hlas dali, a dneska najednou se diví a jsou rozčarováni, že to budou oni, kdo to budou platit, že to budou tito vaši voliči, kteří to zaplatí.

Bohužel musím konstatovat, že to zaplatí i voliči sociální demokracie a jiných stran, které to odmítají, které s tím nechtějí mít nic společného. A vy tady svou silou 115 hlasů to prostě převálcujete a bude to muset platit každý, i ten, kdo s tím nechce mít nic společného. Bohužel, tak to občas i v demokracii chodí. Člověk se musí podrobit diktátu většiny, byť s ním zásadně nesouhlasí a je pro něho hodně, hodně nevýhodný. Možná to voliče povede k tomu, že v příštích volbách budou více zvažovat, komu ten hlas dají, nebo nedají, a budou se možná starat víc o to, co ty strany skutečně chtějí, nebo nechtějí, protože ono pak nestačí říci: Já s tím nesouhlasím, jsem proti, nechci to platit, vždyť je to špatně. Uvidíme.

Poslední poznámka. Víte, s trochou zlehčení a nadhledu, těch 135 miliard mně připadá možná jako takový pěkný tučný odpustek. Všichni si vzpomenete, že v určitém historickém období katolická církev si vypořádkovala svoji ekonomickou bilanci tím, že za jakýkoliv hřích se dalo vykoupit. Čím těžší hřích, tím vyšší platba. To je přece logické. Když jsi zhřešil v myšlenkách, stálo to málo. Když jsi něco ukradl, stálo to víc. Když jsi někoho zapích, stálo to hodně. Bylo to takové zvláštní. Asi si představovali, že když pak půjde ten člověk k tomu poslednímu soudu ke svatopetrské bráně, tak ukáže prostě ty kuponky a řekne: Já jsem si zaplatil, svatý Petře, koukej mě pustit dovnitř. (Oživení v sále – smích.) Prostě zvláštní logika, nicméně fungovala.

A mně to přijde, že v této dobré tradici katolické církve se k tomu pan Nečas s Kalouskem vracejí. Mě by zajímalo, jakými těžkými hříchy je zatíženo svědomí pánů Nečase a Kalouska, že nás to bude stát na odpustku 135 miliard. Bylo by zajímavé, kdyby ten výčet svých hříchů nám tady předložili. Díky. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Ivanu Ohlídaloovi vystoupí paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji za udělené slovo a děkuji i svému předřečníkovi, protože vskutku to byl výkon úžasný.

Já nebudu vstupovat do této dlouhé řeči, protože bych skutečně nedokázala zareagovat na všechno, co jsem tady uslyšela. Chci jenom doplnit takovou drobnou poznámku.

Restituce se netýkají jedné církve, což je církev římskokatolická, skutečně se týkají 17 církví. To je jenom taková doplňující věc, aby z toho dlouhého povídání nevznikl dojem, že se jedná skutečně jenom o jednu církev. Naše restituce nemají za úkol řešit vnitřní vztahy a vnitřní problémy či radosti těchto církví.

Co mě z tohoto proslovu velmi nadchlo, je fakt, že je jasné, že naše země je skutečně kulturní, protože si uvědomuje, že je potřeba podporovat a ochraňovat i majetky církví, budovy jako takové, protože všechny tyto budovy tvoří naši zemi a to, to jak vypadá.

A jestli je morální to, co děláme, nebo nemorální? Samozřejmě, že je to morální. Moment... (Řečnice si došla ke stolku zpravodajů pro písemný podklad.)

Dovolte, abych doplnila váš výrok. Jsem šťastná, že jsme se k tomuto kroku rozhodli právě proto, a proto je to morální, aby nevznikl výrok, že co ruka státu schvátí, to nikdy nevydá!

Děkuji vám. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Rath. Jen pojdte, pojdte, už vám říkám, že můžete, pouštím vám to, pozor! (Oživení v sále.)

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, rozdíl mezi státem a církví je v tom, že stát jsou všichni občané, zatímco církev jsou jen ti, kteří se k ní nějakým způsobem hlásí. To je jedna věc.

Druhá. Prosím, řekněte mi v absolutní hodnotě i v procentuálním vyjádření, kolik z těch restitucí dostane katolická církev a kolik těch zbylých 16. Vy jste říkala, že jich je 17. Víte, těch 16 sice působí hezky, 16 – ale to je takový fíkový list mající zakrýt, a teď mi vyvráťte to, co tady řeknu, že 80 nebo 90 % majetku i peněz skončí u katolické církve. Takže nezlobte se, říkat je to pro všechny církve, ano, to je asi tak, jak vy děláte tu vládní politiku odměn ve veřejné sféře. Někteří jim dáte měsíčně statisíce, jiným tisíce uberete a dohromady řeknete, že vlastně v průměru jste ušetřili. To je něco podobného. Katolická církev dostane většinu, drtivou většinu. Prosím, abyste tady vystoupila a to číslo přesně řekla, jak v majetku, tak v penězích, když říkáte, že nejde o katolickou církev. Tak nepoužívejte tento neférový argument, tento neférový fíkový list mající zakrýt pravou podstatu té věci.

A druhá věc. Víte, jestli něco je, nebo není morální, to nemůžeme hodnotit tady my sami a říkat si, že to, co děláme, je, či není morální. K tomu jsou jiné autority a hlavně to bude hodnotit i historie. A ta se na vás pak podívá, co jste udělali a co jste spáchali.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dám slovo paní ministryni, poté je přihlášen k faktické poznámce pan poslanec Polčák. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Já jenom chci říct, že co se týká rozdělení majetku nebo dorovnání majetku daným církvím, je to poměrové rozdělení, takže samozřejmě kdo měl větší a prokáže větší množství majetku, samozřejmě dostane větší část z těchto restitucí. To je logické a přirozené. A myslím, že to je všechno, v této chvíli je to nejdůležitější, co jsem chtěla říct.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl samozřejmě reagovat na celou řadu tvrzení, to snad ani nebyly argumenty ze strany pana kolegy Ratha, nicméně alespoň k tomu, co zde on zejména vyzdvihl, a to je otázka morálky církví.

Nemohu se nepozastavit nad tím, že člověk, který je de facto bigamistou, hovoří o morálce církví.

Mě ale zejména zajímá to, zdali ústava v této zemi platí, či neplatí. A zde je třeba, abychom si řekli, co tedy řekl Ústavní soud. Ústavní soud řekl, že podstatou toho napadeného blokačního ustanovení, které dnes neumožňuje vydávat tento církevní majetek církvím, je spatřovat závazek, příslib zákonodárce, že v časově odložené době přijme právní úpravu, která vypořádá historický majetek církví a náboženských společností. Jedná se tedy nikoli o nějakou blokaci, ale o aktivní závazek zákonodárce, politické reprezentace, vypořádat to, co kdysi bylo ukradeno. Můžeme si o tom myslet cokoli. Jestli tady platí ústava, ústavní garance, základní práva, tak si myslím, že tento náleze Ústavního soudu musíme respektovat zleva doprava a můžeme se bavit o tom, jakou formu, jakou cestu zvolit, ale v žádném případě bychom neměli zpochybňovat restituce nebo církevní narovnání jako princip. To vyplývá z ústavy. A dovolím si tvrdit, že ten, kdo tento princip zpochybňuje, samozřejmě nemluví pravdu, protože Ústavní soud v této věci vydal náleze, který je závazný podle ústavy čl. 89 pro všechny orgány, tím je myšlen i parlament. Takže pokud jsme parlamentem, který má i naplnit vůli Ústavního soudu, tak jak ji vyjádřil ve svém vykonatelném nálezu, tak bychom měli takto postupovat.

Pokud jde ještě o římskokatolickou církev, dovolím si tvrdit, že z hlediska toho, co by jí mělo být vydáváno, tak by jí mělo být vydáváno ještě víc a ona ze svého majetku ustupuje asi o 4 %, který vydává ve prospěch ostatních církví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S dalšími faktickými poznámkami nejprve pan poslanec Rath, poté pan poslanec Tejček. Pan zpravodaj bude chtít vystoupit? Takže poté ještě pan zpravodaj. Tak prosím, s faktickou pan poslanec Rath, prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, paní předsedající, já myslím, že bylo dobře, že tady předřečník řekl, co řekl, protože je vidět, jaká je pravá podstata politiků z TOP 09 a jejich místopředsedy klubu. Vyjádřil se tady jako hulvát, osobně na mě zaútočil, prostě je vidět, že je to strana sprostáků. A paní místopředsedkyně, vy jste měla zasáhnout, měla jste ho napomenout, že osobní útoky, napadání a sprosté urážení prostě na tuto půdu nepatří. Já nejsem z těch, který by si běhal stěžovat a brečet k mandátovému a imunitnímu výboru, ale chci jenom, aby bylo vidět, k čemu mají politici z TOP 09 blízko. Někteří z nich ke stoce.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Já bych musela zasahovat prakticky imrvéře furt a některé z vás bych

nemohla vůbec připustit k mikrofonu, kdybych se tím řídila. Ale dobře, beru vaši poznámku.

Pan poslanec Tejc s faktickou. Pardon, s řádnou s přednostním právem. Promiňte, ještě jsem si nezvykla. Pojdte prosím k mikrofonu, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já myslím, že tady přece nevedeme spor o to, jestli vydat, nebo nevydat církvím majetek, který byl ukraden, ale o to, jaká má být míra toho narovnání. Chtěl bych připomenout to, co mi píše řada lidí, řada restituentů z 90. let, která říká, že to narovnání, které bylo s těmi ostatními, s těmi fyzickými osobami, bylo skutečně mizivé proti tomu, jaké procento se navrhuje teď kompenzovat církvím. Pokud bychom chtěli být spravedliví, pokud bychom chtěli, aby skutečně církev dostaly všechno, pak bychom měli být spravedliví ke všem. Měli bychom říct, že ty restituční, které byly v 90. letech, nedokázaly žádným způsobem kompenzovat to, co teď chceme kompenzovat právě církvím. Museli bychom říct, že budeme kompenzovat lidem to, že nemohli studovat, že nemohli pracovat tam, kde měli kvalifikaci, že museli opustit svá zaměstnání, mnohdy i domovy. Ale především bychom museli oceňování těch hmotných majetků provádět podle stejných předpisů a stejných návrhů, které jsou dnes navrhovány v oblasti vyrovnání s církvemi.

Já jsem přesvědčen – a bohužel se obávám, že budu mít pravdu –, že pokud na základě těchto principů bude přijato vyrovnání s církvemi, které podle těch prvních analýz je nadhodnoceno v té finanční částce díky tomu, jaká pravidla oceňování se nastavila, asi o 30 mld. korun, pak všichni restituenti z 90. let na základě toho, co obdrželi, budou žalovat tento stát, budou ho žalovat u českých soudů, možná ho budou žalovat u evropských soudů za to, aby se s nimi rovně zacházelo. A to bude stát ne 130 mld., které teď dáváme, ale oprávněně díky tomu, jak se chováme dnes v Poslanecké sněmovně, bude tento stát platit více, než si může dovolit, protože to jsou stovky miliard korun, které těm lidem, pokud bychom se chovali tak, jak se chováme k církvím, k těm fyzickým restituentům v 90. letech, museli vyplatit.

To je to, o čem je tady debata. Ta debata není o tom, jestli vrátit fyzický majetek, ale je také o tom, jestli skutečně ty částky, které jsou navrhovány, odpovídají realitě a schopnostem tohoto státu a jestli jsou spravedlivé, protože v 90. letech ten princip restituční byl nastaven tak, že se zmírňovaly některé majetkové křivdy. Některým lidem se nezmírnily žádné křivdy, přestože by si to zasloužili, někteří lidé dostali skutečně mizivou část svého majetku zpátky, mnohdy ho dostali zdevastovaný a my jsme nevypláceli přece lidem peníze za to, že kdysi v roce 1948 ten dům, který jim byl zabaven byl v perfektním stavu a teď ho dostali v de-

zolatním stavu. Jim to nebylo kompenzováno, zatímco u církví se snažíme o to, aby získaly 100 % a možná více majetku, než který vlastnily.

Myslím, že to je ten zásadní rozpor mezi sociální demokracií a vládní koalici a návrhem, který tady je, protože jde skutečně o to, aby narovnání s církvemi bylo spravedlivé, aby bylo spravedlivé i vůči těm, se kterými jsme se díky restitucím snažili zmírnit křivdy, které na nich byly páčány. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní vystoupí zpravodaj pan poslanec Marek Benda, poté s faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené členky, členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já nebudu reagovat na odborníka na všechno a zejména na morálku pana poslance Rathy, ale chtěl bych spíše zareagovat na úvodní vystoupení předsedy a prvního místopředsedy sociální demokracie a vyvrátit některé omyly, které podle mého názoru zazněly.

Na jednu stranu říkám: Děkuji za ta vystoupení. Děkuji za to, co bylo řečeno panem předsedou Sobotkou – že se domnívají, že je třeba problém řešit. Netváří se, jako se tváří část veřejnosti i část této Sněmovny, že žádný problém neexistuje. Netváří se, že si tady vymýšlíme nějaký umělý převod majetku na někoho, komu majetek nikdy nepatřil. Za toto děkuji. A jsem rád. A i když můžeme mít rozdílný názor na to, jak má být problém vyřešen, jsem rád, že sociální demokracie deklaruje, že ten problém vyřešit chce. Také to deklarovaly všechny vlády, ve kterých sociální demokracie v minulosti seděla.

Myslím ale, že tady zaznívají některé omyly, které by měly být vyvráceny. Za prvé. Není pravda, že církev jsou jedinou nefyzickou osobou, které je majetek navrácen. Byly to obce, byly to sportovní svazy, byla to nakonec i ČSSD, sice ne rozhodnutím této Sněmovny, ale rozhodnutím Ústavního soudu. Jak dobře víme, Lidový dům byl vrácen společnosti Cíl právě s odůvodněním právní kontinuity, která myslím je u církví zcela nezpochybnitelná, méně zpochybnitelná než v případě sociální demokracie. To je první věc, která má myslím zaznít.

Druhá věc, která je tady stále a pořád podsouvána – že prolamujeme nějaké lhůty, že prolamujeme rozhodné období. Já nevím. Kdo ten zákon otevřel a kdo si přečetl § 1, kde se zcela jednoznačně říká „křivdy způsobené v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990“, kdo si přečetl všechna ostatní ustanovení, která jednoznačně říkají obecná pravidla, nikoliv konkrétní vydávání – vydává se tento nebo onen majetek. Křivdy způsobené v rozhodném období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. Stejně tak, jak to bylo u všech ostatních fyzických osob, včetně toho, že i u

ostatních fyzických osob v některých případech šlo o křivdy způsobené podle zákonů platných před 25. únorem, ale způsobené komunistickým režimem za úplně jiných podmínek, než byly nastaveny v původních zákonech. A kdo se podívá na minulé restituce, dobře ví, že to tak bylo.

A třetí teze, která zaznívá a která je zase, myslím, zoufale mylná, je ona částečná náprava křivd. Všechny křivdy, které jsme zde napravovali v této zemi od roku 1990, byly částečnou nápravou křivd. Dobře jsme věděli, že nejsme schopni spravít všechno, co tady komunistický režim způsobil, že nejsme schopni ani majetkově, ale ani udělat odškodnění za věznění, nemožnosti studovat, nemožnosti se uplatnit, že nejsme v desítkách dalších věcí schopni odškodnit každého. Přesto tam, kde byly majetky, jsme je vrátili. Tam, kde majetek nebylo možné vydat, jsme vypláceli finanční kompenzace. Můžeme vést diskusi o tom, jaké ty finanční kompenzace byly. Já si jsem jist z údajů z Pozemkového fondu, že byly vyšší v těch případech nevydatelných majetků, než jsou dnes odhadnuty. A můžeme ta čísla potom někde na výborech probrat. Já jsem na to připraven, jenom nevím, jestli je to úplně tady do sněmovny.

V tuto chvíli se nebavíme o tom, jak je nám tady podsouváno, že chceme vyplácet náhrady za to, jak byly budovy, pozemky a další věci za čtyřicet let znehodnoceny. Ty jsme nevypláceli nikomu a nevyplácíme a nebudeme je vyplácet ani církvím. Jenom tam, kde nemůžeme vydat, protože už uplynulo dalších dvacet let, protože povinnou osobou je jenom Pozemkový fond a Lesy České republiky, jenom tam, kde nemůžeme vydat, vyplácíme kompenzaci, jako jsme vypláceli ve všech minulých případech. Takže já se nebojím ani vlny soudních sporů, které by hrozily u mezinárodních soudů, že jsme vypláceli nějaké nižší kompenzace. Vždycky jsme za nevydatelné věci vypláceli. Tady je jenom rozsah nevydatelných věcí výrazně vyšší, než byl na začátku 90. let, kdy jsme za povinnou osobu prohlásili fakticky každého s nějakými velmi omezenými výjimkami, protože jsme to ještě mohli udělat, protože veškeré vlastnictví bylo státní.

Děkuji za pozornost. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď se mi tady roztrhl pytel s faktickými poznámkami. Takže nejprve pan poslanec Zbyněk Stanjura, poté pan poslanec Stanislav Grospič, poté pan poslanec Jiří Dolejš, poté pan poslanec Rath. A zatím poslední přihlášená k faktické poznámce je paní poslankyně Marta Semelová.

Pan poslanec Zbyněk Stanjura stáhl svoji faktickou. Dále pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený

kolegyně a kolegové, dovoluji, abych prostřednictvím paní předsedající zareagoval na to, co tady řekl pan zpravodaj. Já nechci samozřejmě hodnotit předložený zákon v širším kontextu, to si ponechám na své vystoupení, ale přece jenom bych tady chtěl zareagovat na dvě skutečnosti.

Za prvé. Skutečně, římskokatolická církev bude největším příjemcem, takto obdarována v rámci těchto údajných restitucí, které tady jsou vládní koalicí připravovány, protože se jí to bude týkat z 83,04 %, ale ta otázka je problematická, protože když se podíváme do historie práva a právní kontinuity už z dob Rakouska-Uherska, zejména z roku 1874, a půjdeme první republikou, která převzala tento zákon, a půjdeme až do roku 1949, tak zjistíme, že se různé určité kategorie vlastnictví i oprávněných subjektů, které v řadě případů skutečně nevlastnily, ale pouze držely a užívaly tento majetek, a to ještě k různým, nejenom církevním účelům.

Druhá věc. Tady se hovoří o tom, že v § 1 nemá být prolomeno období 25. února 1948. Potom ovšem vyvstává otázka právě v kontextu s § 5 navrhovaného zákona, písm. a), kde se říká, že odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46 následně z roku 1948, o nové pozemkové reformě. Takže teď se chci zeptat vaším prostřednictvím předkladatelů tohoto zákona, paní předsedající, jak je míněn ten zákon č. 142/1947 Sb., jestli to, co bylo na základě něj provedeno v rámci revize první pozemkové reformy –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, uplynul váš čas k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Grospič: Hned skončím. Do 25. února bude v pořádku, ale postup podle tohoto zákona po 25. únoru už bude hodnocen jako onen neoprávněný záběr údajného církevního majetku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající. Neubráníl jsem se vsuvce do této učené právnické disputace. A je motivována tak trochu selským rozumem.

Jak tak poslouchám, tak se nedokážete vůbec dohodnout, na základě jakého právního titulu má být tento velký objem majetku tedy skutečně, kromě toho titulu, který se chystáme tady učinit, tedy schválit konečně na to nějaký zákon. A i neprávnick si nepochybně všiml v tomto návrhu, že se nejedná o standardní restituční nebo náhradovou proceduru.

Jádro tohoto návrhu je přece v tom, že se někdo dohodl s někým, že si

zkrátka pláclí a že „co jsme si, to jsme si, hádáme se tady nějakých 23 let, tak to ukončíme“. A ukončíme to na úrovni nějaké částky, která tady, jak někdo říká, byla extrapolována, někdo říká vylicitována, to je samozřejmě věc pohledu, ale dospěli jste k nějaké částce. To je podstata. A všechny ostatní argumenty mi připadají jako irelevantní. To, že je nějaký nález Ústavního soudu, který shledal, že zablokování vlastnických práv není v pořádku? No, není. Samozřejmě. Vlastník by měl mít možnost užívat toho práva. Ale nikdo v konkrétních majetkových položkách neřekl, že vlastník je ten a ten. Dokonce i zástupci Ministerstva kultury opakovaně i v minulém volebním období říkali: Ne, ne, ne, ten náš nárok není opřený o konkrétní a doložené položky, ale je to o dohodě, abychom se do budoucna už víc ne-trápili, aby nás to stálo toho víc a toho méně.

A výhrady, které tady jsou, jsou především o tom, že toto narovnání nevyhovuje nejen nám tady v Parlamentu, ale 70 procentům lidí, kteří také mají v hlavě nějakou myšlenku, a i když nerozumějí právnickým kličkám, tak se prostě dohodli – v 70 % alespoň podle průzkumu veřejného mínění –, že tohle je daleko spíš tunel na veřejné peníze, než aby se uzavřela kauza, která trápí tuto zemi už hodně a hodně dlouho. Církvi to nepomůže. Komu to pomůže, to si každý může posoudit sám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec David Rath, poté paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji, dámy a pánové, pan poslanec Benda mě tady označil, mylně, že se prý považuji za odborníka na morálku. Určitě za takového odborníka se nepovažuji. To bych chtěl, aby tady jasně zaznělo. A v tom je mezi námi rozdíl. Vy se považujete za odborníka na o-bojí právo. Vy jste přitom právník plzeňských práv a to je dost něco odlišného.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Poprosila bych, abychom se zkusili oprostít od vzájemných invektiv, co se počtu manželek a žen či vystudovaných oborů týká a drželi se věci.

S další faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Semelová, prosím. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Pan poslanec Benda tady mluvil o devastaci církevního majetku a devastaci budov za těch 40 let. Já bych jenom chtěla připomenout, že zapomněl zmínit také veškeré investice, které se do tzv. církevního majetku dávaly. Investice do budovy, které se do toho vřázely, do oprav, rekonstrukcí a podobně. To jaksí opomněl zmínit.

Druhá věc. Pan poslanec Benda, když vystupuje, tak nikdy neopomene mluvit o totalitním režimu, zločinném režimu před listopadem, křivdách, nespravedlnostech atd. Víte, já jsem strašně zvědavá, jak dlouho bude trvat, až se budou napravovat křivdy, nespravedlnosti, které jsou tady za posledních víc než 20 let, a kdo za to bude hnán k zodpovědnosti.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Ivan Ohlídál, takže po dlouhém čekání se dočkal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, moji předřečníci z řad opozice už uvedli mnoho pádných a silných argumentů proti přijetí tohoto zákona. Proto ve svém vyjádření budu velmi stručný.

Hlavní myšlenku obhájců této zákonné normy je možné shrnout do hesla co bylo církvím ukradeno, musí jim být vráceno. To je samozřejmě správné, s tím je nutné souhlasit a s tím problém nemám. Ještě jednou zopakuji zvláště pro kolegu Polčáka to, co už moji předřečníci zde říkali, předřečníci ze sociální demokracie, že my souhlasíme s majetkovým vyrovnáním s církvemi, protože opravdu majetkové křivdy, které se udály těmto církvím v minulosti, musí být alespoň částečně napraveny. My ovšem máme velký problém a nesouhlasíme se způsobem a rozsahem tohoto vyrovnání. To je třeba pořád zdůrazňovat, protože mám dojem, že některým poslancům z vládní koalice to stále není jasné, i když kolega Benda tady toto naše přesvědčení kvitoval s povděkem.

Já bych si dovolil velmi stručně říct, jak má vypadat vyrovnání státu s církvemi, v několika jednoduchých bodech, se kterými bych pak polemizoval. Tak za prvé, stát má vrátit církvím 56 % bývalého majetku. Za druhé, stát bude církvím splácet dvě miliardy ročně. Za třetí, během 30 let, kdy měl stát splatit 59 mld., vlivem inflace ale ta suma nejspíš bude vyšší, odhaduje se na 80 až 100 mld. Za čtvrté, první tři roky bude stát platit mzdu duchovním v plné výši. Za páté, za tři roky se peníze na platy duchovních začnou snižovat a nakonec k majetkové odluce státu a církve dojde za poměrně dlouhou dobu – odhaduje se až po 17 letech.

Chtěl bych si všimnout několika takovýchto rozporných věcí. Co se týče vyrovnání, které se bude týkat nemovitého majetku, tak považuji za naprosto nepochopitelné, že tento majetek církví nebyl dosud jasně definován. Já jsem si nevšiml nikde vůbec žádného soupisu nemovitého majetku církví, který by měl být vrácen nebo který by měl být vyrovnán. Myslím si, že je to obrovská chyba. Přílohou tohoto zákona mělo být aspoň jakési rámcové naznačení, jakýsi rámcový soupis tohoto nemovitého majetku,

protože tímto se ten zákon stává hodně neurčitým a jeho efekt může být úplně jiný ve finančním vyjádření, než je předpokládáno.

Dokonce jsem zaznamenal ve sdělovacích prostředcích vyjádření koaličních poslanců v tom smyslu, že soupis nemovitého majetku, který bude církvím vrácen, bude proveden, teprve až tento proces proběhne, což považuji, pokud je to pravda, pokud sdělovací prostředky nelhaly, za naprosto nesmyslné a nepřijatelné. Vadí mi také informace, které se týkají oceňování bývalého církevního majetku, například lesů, polí atd., které je evidentně zřejmě přehnané.

Je možné dále kritizovat některé jednotlivosti předkládaného zákona, tím už se nebudu zdržovat, protože, jak jsem říkal, mnohé zde již bylo řečeno. Co mně však vadí velmi, je to, že drtivá většina obyvatelstva České republiky, drtivá většina občanů, odhaduje se 70 až 80 %, nesouhlasí s tímto zákonem, nesouhlasí obecně s majetkovým vyrovnáním s církvemi, a přesto vláda a koalice si nedaly vůbec žádnou práci, aby vysvětlily svůj postup a dopad tohoto zákona těmto lidem, veřejnosti. V tom se projevuje poměrně dost vysoká arogance, opět vysoká arogance tady této koalice. Rovněž mně silně vadí opakování praxe koalice při prosazování svých zákonů ve Sněmovně, obecně v Parlamentu. Žádná diskuse, sebemenší diskuse na jakékoli úrovni neproběhla mezi koalicí a opozicí v této Sněmovně, což považuji za velmi chybné, ale neměl bych se už tomu divit, když se podívám na schvalování zákonů ze zdravotní, sociální a jiných oblastí.

Podstatné je podle mě také to, že tento zákon je přijímán, nebo je snaha ho přijmout, abych byl přesný, v době velmi ekonomicky nepříznivé pro náš stát. V době ekonomické krize, která, jak mnozí experti i politici předpokládají, se bude ještě v následujících letech více prohlubovat. V době, kdy se snižují sociální dávky, kdy se zvyšuje daň z přidané hodnoty, čili když se většině obyvatelstva této republiky snižuje životní úroveň. V době, kdy ze státního rozpočtu přicházejí menší částky do školství, do kultury, do sportu a jinde, se stát rozhodne takovýmto způsobem vyrovnat s církvemi, což samozřejmě musí silně postihnout rozpočty v dalším období. Také mi vadí, že není jasně řečeno, odkud tyto peníze na tyto církevní restituce se budou brát z toho rozpočtu. Mám silné obavy, že se budou brát, i když se říká, že ne, právě z rozpočtu školství, z rozpočtů, které odpovídají sociální sféře, kultuře, sportu atd.

Budu již končit, ale myslím si, že pro tento zákon v této formě a v této době nelze hlasovat, a proto já také pro něj hlasovat nebudu. A to proto především, že částečné odstranění křivd, majetkových křivd, které byly v minulosti na církvích spáchány, bude nahrazeno jednou velkou křivdou na občanech tohoto státu v nejbližší i vzdálenější budoucnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní slovo dostane pan poslanec Miroslav Svoboda. Prosím.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážená paní místopředsedkyně vlády, vážená kolegyně, kolegové, dovolte, abych i já přispěl svým příspěvkem k tomuto tématu.

Vláda nám předložila návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Podle návrhu zákona, který vychází z loňské dohody tří vládních stran se 17 českými církvemi, má stát vyplatit těmto církvím od roku 2013 za 30 let 59 mld. korun. To tady řeklo již mnoho mých předřečníků. V úvahu je samozřejmě také brána nebo uvažována inflace, která tuto částku může zdvojnásobit, popřípadě až ztrojnásobit, proto opět není částka nová, když se bavíme až o horní hranici 135 mld.

Církev má dostat zpět 56 % majetku, o který přišly za minulého režimu. Cílem majetkového vyrovnání je sice i ukončení státního financování církví. Přechodné období před odstříhnutím financování církví od státního rozpočtu by podle dohodnutých předpokladů mělo začít v roce 2013 a mělo trvat 17 let. To vše má být ale odstartováno v době, kdy se vláda údajně snaží šetřit, kde se dá, na důchodech, na zdravotně postižených a tak dále. Jak křesťanské!

Hlasování o církevních restitucích prý bylo nakonec ve Strakově akademii jednomyslné. Pro církevní restituce zvedli ruku i ministři za Věci veřejné, kteří s podporou samozřejmě dříve váhali, jak jsme byli svědky z mediálních výstupů. Ale nakonec prý uvěřili zárukám premiéra Nečase, že finanční účast nebude mít nepříznivý dopad na občany.

Není stále jasné, odkud státní kasa vezme po dobu 30 let 2 mld. korun ročně na platby církvím v současné nejednoduché ekonomické situaci. Tady kolega z TOP 09 říká z progresivního zdanění. Je vidět, že dochází k určitému polepšení v myšlení právě pravicových koaličních stran, tak jen doufám, že dojde i k legislativním naplnění. Děkuji za poznámku, pane kolego.

Já se jenom bojím, že se tomu tak nestane. Jinými slovy, jak říkával v těchto lavicích nebo u tohoto pultu Miloš Zeman, že to spíš bude zase otázka horních, respektive spodních 10 mil. Církev na těchto požadavcích ale stále trvá. Opět zdůrazňuji: Ó, jak křesťanské! Vždyť i ministr financí prohlásil, že nemůže garantovat, že se tam či onde nebudou snižovat výdaje, ale údajně se podle něho nebudou snižovat na úkor peněz, které budou právě vypláceny církvím. Navíc, opravdu bude převod církevního majetku a nakládání s ním transparentní? Proč tedy není výčet tohoto majetku?

Také většina občanů České republiky, jak tady již bylo řečeno, a to je přes 70 %, si myslí, že stát by v tuto těžkou dobu neměl církvím tento

majetek či tuto náhradu vyplácet. Jsou slyšet i takové hlasy, které tvrdí: „Církev by se měla stydět, jestli si to v tak pro lidi obtížné době nárokuje, tedy pokud jí o lidi vůbec jde.“ Mohla by udělat i gesto, ale bohužel jsme tady již dlouho, takže není předpoklad, nebo respektive tímto optimismem tady asi trpí málokdo, respektive nikdo.

Podle prezidenta Václava Klause ale z debaty o majetkovém vyrovnání s církvemi zmizela kvůli mediálnímu a politickému balastu racionální podstata. S tím by se dalo souhlasit, avšak k tomu, aby se do debaty ona racionální podstata vrátila, by bylo dobré být poučení objektivními renomovanými historiky, například Historického ústavu Akademie věd České republiky. Církevní majetek je už vlastně záležitost prvotního působení církve. Už v prvních křesťanských obcích byly ekonomické poměry nastaveny tak, že už první křesťané dávali svůj majetek do společného, a už z tohoto se vytváří základ pro materiální fungování církve. Tedy už v počátku existence církve, můžeme mluvit o prvním století, se začíná vytvářet zárodek církevního majetku.

O způsobech jeho nabytí bychom mohli vést sáhodlouhé diskuse. Samozřejmě tím rozhodujícím impulsem je pak uznání křesťanství jako římského náboženství ediktem z roku 313. Pak samozřejmě dochází k dalšímu provazování církve a státu, z čehož samozřejmě plyne i získávání daleko většího církevního majetku a také moci, a nakonec pan vzniká i zárodek Vatikánu. Jde tedy především o majetek církve římskokatolické. V celé debatě jsou pak také její hlasy nejvíce slyšet, vždyť v jejím případě jde v rámci restitucí o částku v nominální hodnotě 47 mld. 200 mil. korun.

Dá se říci, že ono získávání církevního majetku historicky hodně souvisí s politickými poměry, s charakterem vztahů církve a státu. V dobách velice příznivých vztahů dochází k posilování církevního vlivu i majetku. Typická byla doba Přemysla Otakara II. a doba Karla IV. První velký zlom v historii nakládání s církevním majetkem, kdy se majetek přesouvá do rukou aristokracie, je doba husitství. Druhý zlom přichází v době vlády Josefa II. Jeho snahou je také zefektivnit církevní správu, takže síť farností, která vzniká v době Josefa II., v podstatě funguje až do současnosti. A tyto farnosti byly dotovány právě z takzvaného fondu Náboženské matice. Dá se říci, že tím církev přichází o pozici tohoto zcela suverénního vlastníka. Kdybychom hovořili o ostatních církvích, tak dohromady vznikly z tohoto majetku, který je teď předmětem diskusí, asi 2 %, takže je vidět, že tím rozhodujícím hráčem a rozhodujícím ekonomickým vlastníkem byla vždy římskokatolická církev.

Co se týče ostatních křesťanských církví, tak tam dochází k velkému rozvoji právě v době po Josefu II., po vydání tolerančního patentu. K plnému rozvoji pak dochází v době Československé republiky, kdy se ona reformační tradice stává nosnou tradicí nově vzniklého státu. Je to doba,

kdy se vznikem samostatného československého státu vznikají nové církevní instituce například Československá církev husitská.

Při úvahách o tom, co bude s restituovaným majetkem, bychom se měli poučit z historie. Za tím účelem by mohl být vytvořen určitý veřejnoprávní fond, z něhož by činnost církve byla financována, a to například v oblasti vzdělávání, zdravotní a sociální péče či památkové péče.

V souvislosti s předkládaným zákonem je důvodná obava, že by církevní restituce, jak už tady také bylo řečeno, šly v čase až před rok 1948 a k revizi pozemkové reformy z roku 1946, dokonce až do doby první republiky a k revizi pozemkové reformy z roku 1919, či dokonce Rakouska-Uherska za císaře Josefa II. Problém také je, že v mnoha případech církev nebyla přímo vlastníkem majetku, ale jeho uživatelem či jeho správcem. Proto součástí předlohy by nutně měl být soupis předmětného majetku. Musíme si však uvědomit a přiznat, že není možné do detailu zkoumat všechny křivdy, které se staly v minulosti, a není ani možné se vždy dopátrat původních vlastníků. Nelze se ani do detailů dopátrat toho, nakolik církev převedly v dávné minulosti na stát majetky pod tlakem a nakolik výměnou za trvalé zabezpečení ze státního rozpočtu. Ačkoliv křivdy se mají napravovat, je potřeba se vyvarovat toho, aby to nebylo za cenu křivd nových.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dříve než přistoupí k mikrofonu další řádně přihlášený řečník, tak vás chci ještě seznámit s jednou omluvou. Omlouvá se do konce dnešního jednání dne paní poslankyně Ivana Weberová.

A nyní prosím pana poslance Skopala, aby se ujal slova.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji. Paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, spravedlnost by měla zůstat spravedlností a měla by být pro všechny stejná. Spravedlnost je totiž jenom jedna. Chtít dosáhnout spravedlnosti stoprocentní v každém případě by bylo velmi, velmi náivní, ale rozhodně bychom se měli všichni společně pokusit o naplnění spravedlnosti optimální měrou.

U restitucí církevního majetku, jako jinde, ani církev by neměla mít mezi ostatními restituenty nějaké výjimečné postavení. Prosazováním jakési své výlučnosti si nakonec může uškodit i sama církev v očích veřejnosti, jako už se i stalo, že které se přece rekrutují její stoupenci. Každý katolík, evangelík nebo praktikující jakékoliv jiné církve je především občan, tedy ten, z jehož peněz se má očistit křivda, kterou nenapáchal ani on, ani jeho děti a ani jeho vnuci. Bez ohledu na to, jakého jsme my osobně smýšlení, měli bychom vycházet z historických událostí. V žádném případě by

neměla být zpochybněna restituční hranice 25. února 1948. Nejen toto zlomové historické datum, ale i sama čísla mluví jasně. Pokud bude re-spektováno toto datum, lze počítat s fyzickou restitucí cca 3 tisíce hektarů zemědělské půdy a zhruba 5 tisíc hektarů ostatní půdy. Pokud bude do fyzické restituce zahrnut majetek podléhající revizi první pozemkové reformy, bude to 28 tisíc hektarů zemědělské a 150 tisíc hektarů ostatní půdy. Právě k těmto číslům se chce přiblížit naše rádoby šetřivá vláda.

Vzhledem k tomu, že se jedná především o majetek církve římskokatolické, je třeba vzít v úvahu analýzu Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Dovolte mi, abych stručně shrnul její závěry.

Za prvé. Vzhledem ke svému mezinárodnímu rozměru a původnosti moci nebyla římskokatolická církev většinou uznávána za veřejnoprávní korporaci. Za takové korporace byly uznávány jen jednotlivé katolické úřady a ústavy na území státu. Proto pouze jednotlivé církve, církevní instituce jakožto právnické osoby, např. kostel, farní obročí, kapitula, nadace a pod., mohly být subjekty majetkoprávních vztahů.

Za druhé. Katolická církev sice měla právo vlastnit majetek a samostatně spravovat své vnitřní záležitosti, ohledně jejího majetku však platilo, že používá té státní ochrany, jakou používají obecně užitečné nadace. V tomto smyslu byla státní správa oprávněna a současně povinna dozírat, aby se základní jmění kostelů a církevních ústavů zachovalo. Zákon podmiňoval platnost závažnějších majetkoprávních úkonů, což znamená každého právního –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane poslanče, že vás přerušuji.

Kolegyně a kolegové, na žádost předsedů všech poslaneckých klubů ukončím naše dnešní jednání ve 14 hodin. Pokud nechcete poslouchat, co tady řečníci říkají, prosím, opusťte sál. V opačném případě nerušte řečníka.

Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající.

Budu pokračovat: které přesahují rámec obyčejné správy a mají větší důležitost, zejména zcizení nebo zatížení tohoto majetku či koupě majetku nového, s předcházejícím souhlasem státní správy. Dispozice s majetkem církve byla tedy veřejným právem výrazně omezena.

Za třetí. Budova kostela státem uznané církve, tedy i církve katolické, která byla věnována veřejné bohoslužbě, se uznávala za věc veřejnou, i když byla třeba v soukromém vlastnictví. Z toho důvodu podléhala obecnému režimu zvýšené ochrany věcí veřejných.

Za čtvrté. Právo církve užívat věc k bohoslužebným účelům vzniklé věnováním k těmto účelům bylo považováno za zvláštní právo povahy

veřejnoprávní, a to bez ohledu na to, zda vlastníkem věci byla osoba od církve odlišná, nebo církev sama. Spory o výkon tohoto práva proto rozhodovaly orgány státní správy, nikoliv soudy.

Za páté. Od 1. 11. 1949 byly sice zrušeny všechny předpisy pocházející zejména z doby starého Rakouska, které upravovaly poměry mimo jiné církve římskokatolické, nová zákonná úprava však v podstatě zachovala principy úpravy dosavadní, pokud jde o dozor státu na majetek církve a požadavek předchozího souhlasu státní správy ke zcizení nebo k zavezení tohoto majetku. Ustavení o dozoru státu a předcházejícím souhlasu státní správy byla zrušena teprve 15. 4. 1992, resp. 20. 11. 1992.

Za šesté. Takzvané vrácení majetku, který byl církvi římskokatolické odňat před 20. 11. 1992, resp. 15. 4. 1992, by nebylo restitucí, protože odňat byl majetek podléhající uvedenému omezujícímu režimu, kdežto nyní je podle zákona č. 308/1991 Sb. církev oprávněna disponovat svým majetkem volně.

Tato analýza je striktní a přísná a veřejně přístupná, pro někoho možná i diskutabilní. Vezměme v úvahu a případně i rozum do hrsti, vydejme církvi to, co jí náleží a co bylo prokazatelně skutečně její. Především nevracejme její majetek v balíku, ale položkově, čitelně a průhledně, což řekli už někteří mí předchůdci.

Vypracovaný ekonomický posudek na újmu církve po dobu vyvlastnění majetku, o kolik přišla, je zřejmě v reálných cenách. Takový postup je v přímém rozporu s principem restitucí, nápravy a zmírnění některých majetkových křivd. Do posudku byl zřejmě zahrnut i majetek, který podléhal revizi pozemkové reformy z roku 1947.

Doporučuji tedy nepřistoupit na naturální restituci majetku, zejména polností, lesů, tyto zahrnout pod finanční náhradu. Za druhé, vydávat pouze fyzický majetek sloužící k bohoslužbám, školním a charitativním účelům výčtovým zákonem včetně pozemků zastavěných těmito stavbami a pozemky tvořícími s těmito stavbami funkční areály. Do odškodnění v žádném případě nezapočítávat majetek, který byl dotčen revizí pozemkové reformy z roku 1947, a to přes skutečnost, že nebyla po evidenční stránce dokončena přepsáním majetku ve prospěch státu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí nyní pan poslanec Zdeněk Bezecný.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Paní předsedkyně, paní místopředsedkyně, dámy a pánové, s historicko-právní argumentací bych zacházel opatrněji. Neexistuje pouze jeden posudek Právnické fakulty Karlovy univerzity, ze kterého jsme slyšeli citace, existuje celá řada dalších posudků. (Mpř. Parkanová: Prosím pana poslance Skopala, aby nerušil.)

Je nutno se podívat také na historickou argumentaci, která s tím souvisí. Doporučuji argumentaci publikovanou prof. Tomášem Knozem z Historického ústavu univerzity v Brně. Tam z toho vyplývá, že hodnocení vztahu církve k majetku je složitější. Tady se někdy opomíjejí věci, že tam, kde byla diskuse o nějakém státním dohledu a majetku, týkalo se to především majetku kostelního, majetku benefičního a nadačního, nikoliv majetku řádů, kapitul, biskupství. Věc je složitější. Doporučuji seznámit se s celou historicko-právní diskusí. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a prosím, aby se slova ujal další řádně přihlášený poslanec, pan Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Vážená paní ministryně, vážené poslankyně, vážení poslanci, kolem dnes projednávaného návrhu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi toho bylo mnoho napsáno i řečeno. Přesto si dovoluji krátký historický exkurs.

Nejprve připomenu rok 1617, kdy nastupuje na český trůn Ferdinand II. Habsburský. Pro své snahy o rekatolizaci českých zemí jej již však v roce 1619 čeští stavové zbavují českého trůnu. Ferdinand II. se stal jedním z vůdčích představitelů Katolické ligy, s jejíž podporou pak 8. listopadu 1620 poráží české stavy v bitvě na Bílé hoře. Po bitvě nastává kruté vyrovnání se s odbojnými stavy, české země procházejí násilnou rekatolizací, protestantství je likvidováno a zejména dochází k rozsáhlým konfiskacím majetku, a to nejen ve prospěch spojenců Ferdinanda Habsburského, ale zejména ve prospěch katolické církve. A právě toto období rozsáhlého přesunu majetku je známé pod pojmem kaláda.

Vážené kolegyně a kolegové, po listopadu 1989 došlo k podobné kaládě, kdy byl v privatizaci, zejména kuponové, převeden obrovský státní majetek do privátních rukou. Ano, tehdy se jednalo na základě zákonů, ale dnes existují desítky kauz, které ukazují na podvodná a kriminální chování v tomto procesu.

Dnes navrhuje vláda zákon, kterým má být vrácen majetek církvím a náboženským společnostem. Osobně podporuji tezi, že co bylo ukradené, tak by mělo být vráceno. Nicméně je nutné přesně stanovit, co bylo ukradené. A v souvislosti s majetkovým vyrovnáním je mnoho nezodpovězených otázek, a to se vůbec nechci zabývat tím, že návrh vybočuje z filozofie restituční reality, přijaté po roce 1989, ani nehodlám polemizovat o vlastním rozsahu jak finančních kompenzací, tak i vydávaného majetku.

Výše uvedený návrh významně zpochybňuje a prolamuje restituční lhůty před 25. únorem 1948, protože předmětem navrácení a náhrad je i ma-

jetek, který přešel na stát na základě Masarykovy pozemkové reformy z roku 1919 a její revize z roku 1947.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, pokud bude vládní návrh přijat, pak tento největší majetkový přesun od dob kuponové privatizace by mohl být s jistotou nadsázkou opět nazýván novodobou kaládou, protože nad zákonem nepanuje širší dohoda nejen politická, ale zejména občanská. Chci zároveň připomenout, že církev již byla částečně odškodněna vydáním majetku podle výčtového zákona. Souhlasím s tím, aby křivdy vůči církvím byly zmírněny. Je však nutno postupovat spravedlivým způsobem, který nepoškodí české daňové poplatníky, neprolomí restituční hranici a zejména nezpochybní dekrety prezidenta Beneše.

Jsem přesvědčen, že spojení majetkového vyrovnání s odlukou církve od státu v tomto návrhu je nejen nevhodné, ale pro mnohé církve může být i likvidační. A jakým způsobem bude v budoucnu financována činnost církví nově vzniklých?

Vážené kolegyně a kolegové, já se osobně nejvíce obávám právě rizika nového kola restitučních soudních sporů a zejména prolomení restituční hranice týkající se Benešových dekretů. Toto riziko tento návrh zákona představuje. To bychom si měli jako politici České republiky uvědomit a podle toho bychom se měli chovat a také hlasovat.

Z těchto důvodů podporuji řešení nikoliv navrhovaným zákonem, ale pomocí převodu církevního majetku či finančních kompenzací do církevního fondu, jehož výnosy by byly používány na náboženské, školní a sociální funkce našich církví. Jsem totiž přesvědčen, že takovéto řešení by bylo výhodnější nejen pro naši zemi, ale zejména pro církev a náboženské společnosti.

Závěrem se chci dotázat paní ministryně kultury, zda bude, či nebude stát v budoucnu vynakládat další finanční prostředky ze státního rozpočtu na opravu církevních památek.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslane. Jako další v rozpravě vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vystoupila k zákonu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Úvodem bych chtěla říci, že uznávám potřebu vyřešení problému majetkových nároků církví a otázky dalšího financování církví formou dlouhodobé dohody mezi státem a církvemi. Dle mého názoru církve hrají důležitou roli v naší společnosti. Nesmíme zapomínat na významný vliv křesťanství na formování české státnosti. To dokazuje například i to, že na-

še státní svátky jsou spojeny s významnými svěťci české historie, jako byl Cyril a Metoděj, svatý Václav a mistr Jan Hus.

Navrácení církevního majetku se řeší prakticky od listopadu 1989. Dva takzvané výčtové zákony z let 1990 a 1991 umožnily vrácení budov určených hlavně pro konání bohoslužeb nebo ubytování duchovních. V roce 1992 byl Federálním shromážděním projednáván zákon o restituci, který nebyl schválen. V této souvislosti je důležitý zákon číslo 229/1991 Sb., o půdě, kde je uvedeno v § 29: Majetek církví. Majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákona o tomto majetku.

Vlády České strany sociálně demokratické se snažily tento problém také vyřešit myšlenkou vytvoření fondu, do něhož by se majetek převedl, a z výnosu by se hradilo fungování náboženských společností.

V roce 2008 pak vláda Mirka Topolánka předložila návrh zákona, podle kterého by stát vrátil třetinu majetku a dvě třetiny by tvořila náhrada ve výši 83 mld. Kč, která by se vyplácela po dobu šedesáti let. S úrokem by částka činila astronomických 270 mld. Kč a po přechodném dvacetiletém období by stát přestal církve a náboženské společnosti financovat.

Pokud se podíváme na předkládaný návrh zákona, tak vychází z návrhu zákona o majetkovém vyrovnání práv z roku 2008, s tím, že byl upraven. Došlo k rozšíření naturálních restitucí a snížení nároků na státní rozpočet. Obsahem návrhu z roku 2011 je následující. V rámci finanční kompenzace bude církvím celkem vyplaceno 59 mld. Kč v průběhu třiceti let v rozdělení mezi církve a náboženské společnosti v poměru 80 % římskokatolická církev, 20 % ostatní církve a náboženské společnosti. Církve a náboženské společnosti mají právo na přechodné období 17 let, ve kterém jim má být v prvním až třetím roce vyplacen příspěvek na podporu jejich činnosti v plné výši, následně ve čtvrtém a každém dalším roce bude tento příspěvek snížen o 5 %. Vydávat se budou věci nemovitě, které jsou v době přijetí zákona v majetku státu, movité věci mohou být vydány za podmínky, že funkčně souvisely nebo souvisí s vydávanou nemovitou věcí nebo funkčně souvisí s nemovitou věcí, kterou oprávněná osoba vlastní. Splátky budou valorizovány podle inflace, odhad 2 % ročně, a na rozdíl od návrhu z roku 2008 nebudou úročeny.

Pro všechny oprávněné osoby bude platit jednotný režim. Očekává se, že bude vydán majetek v hodnotě 75 mld. Kč a finanční náhrada bude činit 59 mld. Kč, celkově tedy 134 mld. Kč.

Při započítání předpokládané inflace 2 % při vyplácení finanční náhrady 59 mld. Kč po dobu třiceti let bude dopad na státní rozpočet minimálně 78,9 mld. Kč. To znamená, že celková částka kompenzací bude představovat více než 150 mld. Kč.

Pokud se podíváme na navržené částky, domnívám se, že v současné

době Česká republika s ohledem na ekonomickou krizi není schopna závazku vyplývajícimu z tohoto zákona dostát. Vezmeme-li v úvahu současný stav českých státních rozpočtů, finanční Damoklův meč spojený se zavedením druhého důchodového pilíře a hrozící stagnaci české ekonomiky, nedovedu si představit, jak tento zákon financovat. Jedinou možností, jak zajistit peníze k navýšení státních výdajů spojených s tímto zákonem, jsou další škrtky nebo zvýšení daní.

Nejlepší řešení v současné krizové době vidím ve svěřeni tohoto kdysi církví využívaného majetku do veřejného fondu, který budou spravovat církve společně se státem a jehož výnosy budou použity na činnost církví. To by dle mého názoru představovalo minimální nároky na státní rozpočet v době stále nekončící světové finanční a hospodářské krize. Pokud však bude současná vláda tzv. rozpočtové odpovědnosti trvat na prosazení tohoto zákona v současné podobě, vidím jedinou možnost, a to dotázat se všech občanů České republiky a vyhlásit k tomuto zákonu referendum.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a nyní se slova ujme pan poslanec František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, my se zde můžeme přít o historii, můžeme se dohadovat, jak se vyvíjel vztah mezi církví a českými zeměmi, o tom, zda Josef II. přiznal církvím majetek jako grant za to, že povedou matriky, anebo se postavit za názor Karlovy univerzity, která vyjádřila názor, že to byl majetek veřejnoprávní a církev jej pouze spravovala. Sledování těch historických etap vztahu církví a českých zemí a posléze československého státu je samozřejmě pro naše dnešní rozhodování důležité, nicméně nemělo by být zásadní. Otázka by neměla znít, co všechno se má vrátit do majetku církví, ale jaký bude vztah mezi státem a církvemi.

Paní ministryně v úvodním slovu zmínila větu, že tento zákon není pouze o restitucích, ale o vytvoření budoucího vztahu. To je pro mě docela zásadní a já v tom také vidím ten největší problém. Z toho důvodu si myslím, že návrh tohoto zákona je velmi špatný.

Já bych si dovolil takový malý pohled do vztahů mezi církvemi a státem v několika evropských zemích. Nejdříve bych vzal takovou množinu zemí, kde je velmi omezené státní financování církví. Patří tam především země severské – Finsko, Švédsko – a také Velká Británie, Holandsko a patří tam kupodivu i Portugalsko. Pro tyto země je typické, že neexistuje přímá zákonem daná podpora církvím vyjádřená v nějakých pravidelných subvencích. Stát se podílí pouze na platech duchovních sloužících ve věznicích, v armádě a přispívá na stavby církevních budov, na jejich opravy, a to buď

ze státního rozpočtu, anebo z obecních rozpočtů. Tím, že jsou to severské státy, kde je většina protestantských církví, tak je to dáno především reformací, protože podle té protestantské teologie vlastně církev má vzniknout přímo v té obci, a bylo takovou zásadou, že pokud chcete mít ve své obci kněze nebo duchovního, tak si musíte sami postavit kostel a musíte si ho zaplatit. Takže v tomto duchu některé severské země stále pokračují a vztah mezi státem a církví takto funguje. (Trvalý hluk v sále.)

Kupodivu můžeme do této skupiny zařadit také velmi katolické Irsko. Irská ústava říká, že stát se zavazuje, že nebude podporovat žádné jednotlivé náboženství, a z toho plyne, že žádná církev nedostává žádnou dotaci na platy a na provoz, pouze se zase hradí, a to jenom částečně, platy duchovních, kteří slouží ve věznicích a v armádě, případně i učitelům. Současně z toho také vyplývá ještě jedno striktní omezení, kterého se potom dotkneme v těch dalších příkladech, a to je v tom, že stát nebude participovat ani na případné církevní dani, neboť i její výběr a správa by byla vykládána jako podpora.

A konečně tuto skupinu zemí, kde ta podpora je minimální a nebo má takový zvláštní charakter, ukončuje Francie. Vztah mezi státem ve Francii a církví je značně poznamenán minulostí, především Francouzskou revolucí. Církev vlastnila v době před revolucí značný majetek a ten byl roku –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, promiňte, já opět požádám naše kolegy a kolegyně, zejména kolegy, aby se ztišili. Pokud si nepřejí poslouchat a mají potřebu mluvit, prosím, odejděte. Není skutečně nutné, abyste tady rušili a ztěžovali práci nám, kteří tady jsme. Prosím.

Poslanec František Bublan: Církev v té době před revolucí vlastnila velký majetek a ten byl rozhodnutím Národního shromáždění zestátněn a prostředky byly využity na vyrovnaní státního deficitu. Stát se zavázal přiměřeně platit potřeby církve. Bylo to ale také spojeno se státním dohledem, zvláště za Napoleona Bonaparta ten dohled byl až policejní. To má samozřejmě svoje velké nevýhody, my jsme to zažili v těch minulých dobách, v dobách, kdy byl státní dohled nad církvemi také vykonáván prostřednictvím tzv. církevních tajemníků, kteří rozhodovali o tom, kdo kde bude, kam kdo půjde působit a co může vlastně dělat. V roce 1905 ve Francii stát zrušil rozpočtovou položku, to znamená ukončil vyplácení platů duchovním, a toto období je nazýváno definitivní odlukou církve od státu. Ve Francii už dnes neexistuje žádná oficiální či uznaná církev. Jako my máme seznam uznaných církví, tak Francie tuto praxi nemá, náboženství je výlučně soukromou záležitostí a patří do soukromého práva. Církev jsou tedy převážně financovány ze soukromých prostředků, ale mohou přesto

získávat státní subvence, a sice nepřímo přes různá církvím blízká sdružení. Mohou také získávat peníze za to, že duchovní slouží v armádě, ve věznicích a že provozují sociální zařízení apod. Stát však platí, a to plně platí, opravy církevních budov, které byly postaveny právě před rokem 1905, kdy došlo k odluce, protože toto je majetek státu a církev pouze tento majetek využívají. Zajímavá je také praxe státních garancí u půjček. Pokud si nějaká církev chce půjčit nějaké peníze, tak u banky tuto garanci dostává od státu.

Druhou takovou množinou států, u kterých bychom si mohli trochu zobrazit, jak vypadá vztah mezi státem a církvemi, jsou státy, kde je nějaká církevní daň. Všichni víme, že tato církevní daň je v Německu, tvoří asi 80 % příjmů církevního rozpočtu a má původ již v 19. století a je také kompenzací za sekularizaci církevního majetku v minulých dobách. Pravda je taková, že církve v Německu disponují poměrně malým majetkem. Možná máme představu, že mají rozsáhlá pole a polnosti a lesy atd. Není to pravda, církve v Německu příliš velký majetek nemá a skutečně žije z 80 % z této církevní daně. Výše daně se pohybuje mezi 8 až 9 % daně ze mzdy a daň vybírají pro církve daňové úřady. Odhaduje se, že asi třetina členů církví daň neplatí, protože nejsou zatíženi ani daní ze mzdy, ani daní z příjmů.

Jenom pro takový obrázek. V roce 1992 byla výše této církevní daně pro katolickou církev ve výši 17 miliard marek. Kromě církevní daně existuje ještě mnoho dalších státních subvencí, které mají charakter náhrady škody za zestátnění majetku v 19. století a měly by být časově ukončeny, ale k tomuto ukončení z praktických důvodů zatím nedošlo.

Církevní daň má také Rakousko, ovšem na rozdíl od Německa se tato daň týká všech členů církve, nikoliv pouze daňových poplatníků. Je to trochu striktní ustanovení a bohužel nemá příliš pozitivní dopady. Já sám, protože jsem jako duchovní sloužil, mám tu zkušenost, protože jsem byl na česko-rakouských hranicích, že mi chodily žádosti o vystoupení z církve rakouských občanů, kteří se narodili na tehdejší českém území nebo moravském území, byli zapsáni do matriky a teď žádali o vystoupení z církve. Většinou to byli lidé staršího věku, to znamená, byli to lidé, kteří už nechťeli platit církevní daň. To, co zde zaznělo, že by se u nás církve bály této církevní daně, je skutečně pravdivé, ono to zrovna nejlepší opatření není.

Další typ daní mají Španělsko a Itálie. Jsou to tzv. daňové asignace. Systém daňových asignací je takový, že při daňovém přiznání může daňový poplatník uvést, zda si přeje, aby určitá část jeho daní byla převedena na financování církve. Ono ve Španělsku to v praxi vypadá stejně tak, protože ta částka je asi 0,5 %, že stát stejně doplňuje chybějící prostředky ze svého rozpočtu, aby výsledná částka byla stejná, jak tomu bylo předtím, než byla tato asignace zavedena.

Itálie má dvě formy finanční podpory církvím, resp. jedné církvi, tam je pouze církev římskokatolická. Je to ta daňová asignace ve výši 0,8 % daně z příjmu a lidé si mohou zvolit při daňovém přiznání, zda chtějí tuto částku poslat buď na konto římskokatolické církve, nebo na rozvojovou pomoc, anebo na nějaké jiné účely, které stát uzná za vhodné. Většinou je to sport. A potom další možnost, jak církev získává peníze, je také nabídka toho, že si lidé mohou případné dary církvím odečíst ze zdanitelného základu. Tato praxe je myslím i u nás. Tento systém daňových asignací byl v Itálii upraven až v roce 1985. Do té doby žily jednotlivé farnosti a biskupství z tzv. beneficií, to znamená majetku, který historicky církvím nebo těm farnostem, diecézím náležel. Ono to vedlo k takovému nespravedlivému dělení, takže stát chudší farnosti musel stejně podporovat, a to podporoval z daní všech daňových poplatníků. Po roce 1985 byla benefícia zrušena a tento majetek byl převeden do diecézních korporací, které jej spravují a rozdělují. Možná je to něco, o čem jsme tady už slyšeli, určitý fond, nadace, který by fungoval a mohl fungovat i u nás.

A teď ta třetí skupina. Možná bude pro někoho překvapením, ale to je skupina států, kde stále existuje přímá podpora státu jednotlivým církvím.

Začnu s Belgií. Belgická ústava v článku 181 říká, že platy a penze duchovních jdou na účet státu, a dále stanoví, že tyto prostředky jsou součástí každoročního státního rozpočtu. Ostatní náklady jsou hrazeny z církevního majetku a ze sbírek. Obojí však nemá příliš velký význam, neboť od Francouzské revoluce je majetek v Belgii, belgických církví minimální a sbírky nemají příliš velkou tradici.

Podobný systém financování má i Dánsko. Tam je kombinace tří zdrojů. Je to církevní daň, ale ta není příliš vysoká. Potom je to státní příspěvek na platy duchovních, příspěvek do společného fondu a státní příspěvky na restaurování kostelů. Třetím pilířem jsou příjmy z církevního majetku a pozemků.

Řecko nemá církevní daň, většinu subvencí zajišťuje stát, a to jak na významné budovy, kláštery, tak na vzdělávání duchovních, hradí mzdy biskupů, kněží, diaconů, ale také laických zaměstnanců.

A úplně poslední stát, kde je to velmi jednoduché, je Lucembursko, kde jsou církve placeny ze státního rozpočtu, a to v plné výši stát hradí mzdy duchovním, potřeby církvím a údržbu státních památek.

Já jsem tento přehled uvedl proto, že se chci chytout jedné myšlenky, a to je myšlenka, že si musíme udržet nějaký vztah mezi církvemi a státem. A obávám se, že tímto zákonem, který se nazývá zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, ten vztah silně narušíme. My vlastně řekneme: Tak za tuto určitou dobu sedmnácti třiceti let církve dostanete všechno, co vám náleží, a už o vás nemáme zájem. Nastane takové zpřetrhání pouta mezi společnostmi a církvemi.

Já se toho nechci dožít a asi se toho už nedožiji. Nicméně nechci, aby církev byla spojována s nějakou realitní kanceláří, která bude pronajímat své budovy, aby církev byla spojována s vařením piva. Tak jsem někde četl titulek od hlavního ekonoma Pražského arcibiskupství, který říká: Budeme pronajímat reality a budeme vařit pivo. To určitě není posláním církve a to společnost od církví také nežádá. Já spíš bojím toho, že za těch třicet let zde možná naši následovníci budou stát znovu a budou připravovat a rozhodovat o nějakém zákonu, který zavede daňovou asignaci nebo nějakou jinou podporu církvím. Protože církev není k tomu, aby rozmnožovala kapitál, církev má trošku jiné poslání.

Paní ministryně také říkala, že zákon míří do budoucnosti. A o tu budoucnost mi v tuto chvíli jde. Domnívám se, že vytvoření nějakého stálého fondu, nemusí být úplně na věčné časy, ale skutečně nějakého budoucího fondu, do kterého by se shromažďoval majetek, který církvím náležel, do kterého by se také přispívalo ze státního rozpočtu, do kterého by přispívaly obecní rozpočty, krajské rozpočty, dary věřících apod., že by financování církví bylo spravedlivější a také daleko hodnotnější a společnost by si církví vážila jako něčeho, co jim patří, ne něčeho, co se odloučilo od státu, co si vytvořilo nějaký svůj vlastní svět a co vlastně tu společnost ani moc nezajímá.

Takže tento zákon je pouze o vyrovnání, ale bohužel do budoucnosti a do budoucích vztahů mezi církvemi a státem nemíří.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou nyní vystoupí paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, protože během dnešního dopoledne se někteří z vás obraceli s argumentací týkající se navrácení církevního majetku a opírali se o jakousi právní expertizu Karlovy univerzity, dovoluji si odcitovat část prohlášení rektora Karlovy univerzity profesora Václava Hampla, které jsem dostala dnes na mail.

Cituji: „Důrazně upozorňuji, že k tomu, aby jakékoliv stanovisko mohlo být vydáváno za expertizu Univerzity Karlovy v Praze, musela by jej schválit vědecká rada Univerzity Karlovy. Bez této autorizace nejde o expertizu Univerzity Karlovy, a pokud je snad nějaký vědeckou radou Univerzity Karlovy neschválený materiál takto označen, jde o označení neoprávněné. V této souvislosti konstatuji, že vědecká rada Univerzity Karlovy žádný materiál týkající se problematiky navrácení církevního majetku nikdy neprojednala. V Praze 3. února 2012, podepsán prof. Václav Hampl, rektor Univerzity Karlovy.“

Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Kolegyně a kolegové, jak jsem již avizovala, na žádost předsedů všech poslaneckých klubů nyní přerušuji naše jednání do úterý 14 hodin, kdy budeme pokračovat pevně zařazenými body 4, 40, 39 a dalšími. Přeji vám hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 14.02 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. února 2012 ve 14.04 hodin
Přítomno: 185 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás přivítala a zahájila další jednání den 33. schůze Poslanecké sněmovny.

Prosím vás všechny, abyste zaujali svá místa ve svých poslaneckých lavicích, protože k mé velké lítosti zahájení dnešního programu bude pro nás všechny jistě tíživé.

Musím vám sdělit smutnou zprávu, že dnes v ranních hodinách zemřel náš kolega pan poslanec Petr Jalowiczor. Chtěla bych vás všechny požádat o minutu ticha. (Všichni přítomní povstávají ve svých lavicích.)

Prosím vás nyní, byste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Zároveň prosím, abyste mi oznámili, kdo má vydanou kartu náhradní.

Seznámím vás s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají Lenka Andrýsová – pracovní důvody, Jan Bauer – zdravotní důvody, Jiří Besser – pracovní důvody, Vlasta Bohdalová do 16 hodin – neuvádí důvod, Michal Hašek – rodinné důvody, Jitka Chalánková – osobní důvody, Jana Kaslová – rodinné důvody, Josef Novotný mladší od 16.30 hodin – pracovní důvody, Jaroslava Schejbalová – rodinné důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody.

(Na lavicích poslanců ČSSD cedule: STOP předraženým církevním restitucím – ČSSD hlasuje proti. – Dar 134 mld. zaplatíme škrtý a zvyšováním daní. – Nejde o věřící, jen o peníze a majetek.)

Z členů vlády se omlouvají Jan Kubice – pracovní důvody, Karolína Peake – rodinné důvody. Tolik k omluvám.

Pokud jde o další postup při projednávání 33. schůze, z dnešního grémia vyplynuly některé návrhy pro Poslaneckou sněmovnu.

Za prvé. Navrhovatel zákona za Liberecký kraj se z dnešního jednání Poslanecké sněmovny omlouvá a z tohoto důvodu požádal o vyřazení bodu 35 schváleného pořadu schůze, jedná se o sněmovní tisk 484 v prvním čtení.

O tomto návrhu na stažení budeme hlasovat a rozhodneme, zda souhlasíme s tímto návrhem v hlasování s pořadovým číslem 86. Zahajuji toto hlasování. Táhá se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 86. Přítomno 155, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále vás informuji o tom, že v pátek 27. ledna vrátil Senát návrhy zákonů projednané Poslaneckou sněmovnou, jejichž zákonná lhůta již uplynula, a proto schválený pořad 33. schůze o tyto body rozšíříme. Jedná se o zákon zamítnutý Senátem, je to sněmovní tisk 425/3, a dále zákony vrácené Senátem, jsou to sněmovní tisky 395/4, 401/4, 416/3, 433/3, 445/3, 460/3, 480/4 a 539/1. Projednávání těchto bodů navrhujeme zařadit na dnešek, to je úterý 7. 2., za již pevně zařazené body. I o tomto zařazení musíme rozhodnout.

Zahajuji tedy hlasování číslo 87. Táži se, kdo je pro. A proti?

Hlasování číslo 87. Přítomno 163, pro 153, proti 1. Návrh byl přijat.

Další závěr grémia. Na středu 8. 2., tedy na zítřek, zařadit jako třetí bod pevně bod 64 schváleného pořadu. Je to zákon ve třetím čtení, ústava, zjednodušené řečeno imunita. Dohodli jsme se o tom na dnešním ranním grémiu.

Zahajuji hlasování číslo 88. Táži se, kdo je pro toto pevné zařazení bodu 64 na středu jako třetí bod. Kdo je proti?

Hlasování číslo 88. Přítomno 164, pro 123, proti 17. Tento návrh byl přijat.

V této souvislosti navrhuji, abychom tedy zítra, to je ve středu 8. 2. vyčlenili pro třetí čtení dobu i po 14. hodině. Rovněž o tom byla informována schůzka ranního grémia.

Zahajuji hlasování číslo 89. Kdo je pro? A proti?

Hlasování číslo 89. Přítomno 165, pro 109, proti 23. Tento návrh byl přijat.

Je zde také žádost ministra životního prostředí Tomáše Chalupy, aby na tento pátek 10. února byl po pevně zařazených bodech, tedy jako pátý bod, zařazen bod 56, třetí čtení zákona o ochraně ovzduší.

Zahajuji hlasování číslo 90. Kdo souhlasí s tím, aby třetí čtení zákona o ochraně ovzduší bylo zařazeno na pátek 10. února jako pátý bod? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 90. Přítomno 166, pro 155, proti 1. Návrh byl přijat.

Ještě hledám žádost pana ministra Pospíšila, který sděluje Sněmovně, že z důvodu nezbytné účasti na zítřejší schůzi Senátu a možné časové kolizi s projednáváním bodu 55 ve třetím čtení na 33. schůzi Poslanecké sněmovny žádá o pevné zařazení tohoto bodu na program jednání v pátek 10. února za již pevně zařazené body. Je to tedy o přeřazení třetího čtení na pátek za pevně zařazené body. Důvody pana ministra Pospíšila jsem sdělila.

Zahajuji hlasování číslo 91. Kdo souhlasí s pevným zařazením sněmovního tisku č. 426 na pátek 10. 2. za již pevně zařazené body? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 91. Přítomno 171, pro 115, proti 13. Návrh byl přijat.

Nyní prosím vás, kolegyně a kolegové, abyste se k pořadu schůze ještě vyjádřili. Mám zde tři přihlášky pana poslance Jiřího Paroubka, jednu přihlášku pana poslance Michala Doktora. Slovo má pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, navrhuji zařadit na pátek tři nové body.

Především bych chtěl říci, že v průběhu minulého týdny proběhly informace v médiích kolem národního podniku Budvar. Chtěl bych říci, že tyto informace mě znepokojily. V sobotu jsem navštívil České Budějovice a při té příležitosti jsem také navštívil národní podnik Budvar. Prý, alespoň podle médií, existují nějaké blíže nespecifikované problémy v hospodaření národního podniku Budvar. Za druhé, prý jsou problematické a vlekloucí se soudní spory Budvaru s Anheuserem-Busch, americkým pivovarnickým koncernem. Mimochodem, tyto spory probíhají již od let 1912 a 1913. Měl jsem možnost se seznámit s tím, že existují řádné audity národního podniku Budvar každoročně prováděné společností BDO, takže mě trochu pobavila, nebo připadá jako mi kuriózní představa Ministerstva zemědělství, že dojde k jakémusi superaudit nad tímto auditem renomovaného auditora. Kromě toho Ministerstvo zemědělství v průběhu roku dostává kromě auditů BDO také celou řadu dalších informací o hospodaření firmy. Informace probíhají prakticky on line.

Supervizorem známkoprávních sporů národního podniku Budvar je renomovaná advokátní kancelář Kříž a Bělina. Jen tak mimochodem – samozřejmě od téhle kanceláře může Ministerstvo zemědělství kdykoliv získávat potřebné informace o stavu těchto sporů. A že to jde pomalu, to je věc názoru. Jen tak mimochodem, v letech 2000 až 2009 bylo ukončeno 115 soudních sporů, z toho 82 případů skončilo vítězstvím budějovického Budvaru. Myslím, že to byla slušná práce.

Nechci tedy rozvíjet hypotézy o tom, co se stane nebo co bude. Ale řekl bych, že nežli privatizace, a já nehovořím o tom, že zde hrozí v tuhle chvíli privatizace, to si nemyslím, ale hrozí něco, co bych nazval ztrátou goodwillu národního podniku Budvar. Hrozí zkrátka to, že by tento podnik ve svém důsledku také mohl ztratit tržní hodnotu.

Proto navrhuji zařazení nového bodu Informace ministra zemědělství o situaci kolem národního podniku Budvar, o vývoji známkoprávních sporů kolem značky budějovického piva Budvar.

Druhá věc, kterou chci navrhnout. S uspokojením jsem přijal informaci, že se pan premiér Nečas vyjádřil ve včerejších sdělovacích prostředcích, že se odloží ratifikace obchodní dohody proti padělatelství ACTA. Připomínám, že jsem zde minulý týden navrhoval informaci o této záležitosti ze strany vlády. Budu rád, pokud se dozvíme, co vedlo vládu k tomu, že její zástupce tuto smlouvu v Tokiu 26. ledna podepsal.

Navrhuji proto nový bod do jednání Poslanecké sněmovny, taktéž v pátek na ráno, Informace předsedy vlády o důvodech, které vedly vládu k uzavření smlouvy ACTA českou vládou.

Třetí záležitost, která odpovídá té dramatické situaci, která je v čerpání některých operačních programů z evropských fondů a dá se říct operačních fondů jako celku, respektive peněz z evropských fondů jako celku. Připomínám, že na konci roku bylo proplaceno zhruba 240 miliard korun, pokud jsou mé informace správné. Takže do konce finanční perspektivy – v tuto chvíli jeden rok a 11 měsíců plus 2 roky ještě další možnost vyčerpání – zbývá vyčerpat cca 540 miliard korun. To je podle mého názoru gigantický úkol v situaci, kdy některé programy jsou pozastaveny, u jiných to zřejmě hrozí, a hrozí tedy velmi reálně, že Česká republika přijde o desítky miliard korun.

Návrh nového bodu, opět na pátek dopoledne: Informace premiéra o čerpání evropských fondů a postupu vlády zajišťujícím dočerpání disponibilních zdrojů z evropských fondů v plném rozsahu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Měl jsem připraveny v zásadě dva návrhy na změnu pořadu, resp. zařazení nových bodů jednání. Od prvního návrhu ustupuji, neb je identický s návrhem, který představil pan poslanec Paroubek.

Pro připomenutí. Před týdnem v úterý prvního jednacího dne této schůze jsem podal návrh, podle kterého měl pan ministr zemědělství Petr Bendl podat informaci k možnému zpochybnění známkoprávní pozice a možnému ohrožení obchodní značky budějovického Budvaru, národní podnik.

Nepovažuji za správné, abychom se tady předháněli v tom, či zdůvodnění bude lepší z hlediska podstaty toho, jestli konání pana ministra zemědělství a jeho úředníků opravdu efektivně ohrožuje pozici Budvaru, případně jeho známkoprávní ochranu. Je důležité, aby Poslanecká sněmovna na návrh kohokoliv vyslechla zprávu ministra zemědělství. Proto podpořím návrh pana poslance Paroubka, stejně jako on před týdnem podpořoval návrh můj.

Nyní dovoluji, abych navrhl zařazení nového bodu, a sice reflektoval fakt, že Senátem byl Poslanecké sněmovně vrácen k projednání sněmovní tisk již projednaný Poslaneckou sněmovnou, a sice sněmovní tisk označený jako 401. Senát zaslal Poslanecké sněmovně usnesení Senátu. Sněmovní tisk je označen jako 401/5. Já bych rád vyšel vstříc praxi, kterou zvolil Senát při průběhu projednávání doručených sněmovních tisků, a abych naše jednání učinil ve vztahu k senátorům předvídatelným, dovoluji, paní předsedající, abych navrhl pevné zařazení projednání sněmovního tisku 401, tedy usnesení Senátu, na středu, to je zítra, jako první bod.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Nyní prosím o slovo pana poslance Petra Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Krásné odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás požádal o zařazení dvou bodů na této schůzi již zařazených, nicméně pevné zařazení bodů 68 a 69, jedná se o volební body, na čtvrtek před polední přestávkou, cca ve 12.30 hodin.

Zároveň si dovoluji vám sdělit prodloužení lhůty na podávání návrhů pro bod 69, tedy změny v orgánech Poslanecké sněmovny, do 19 hodin dnes. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Pan kolega Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Navrhuji pevné zařazení bodu 32, vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi – kolegové to už tušili, tak si přinesli cedule – na dnešní den po již pevně zařazených bodech, to znamená po bodech vrácených ze Senátu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, dobrý den. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, jménem tří poslaneckých klubů si dovoluji navrhnout, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. hodině a po 21. hodině, případně i zítra po půlnoci, to znamená po 0.00. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím o další návrhy. Nejsou-li žádné, budeme hlasovat o těch, které zde byly předneseny.

Nejprve pan poslanec Jiří Paroubek navrhuje zařadit nový bod do pořadu schůze – Informace ministra zemědělství o současné situaci kolem n. p. Budvar.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 92. Táži se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 92, přítomno 177, pro 73, proti 69. Návrh přijat nebyl.

Další návrh pana poslance Paroubka. Nový bod – Informace předsedy vlády o důvodech uzavření smlouvy ACTA českou vládou.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 93. Táži se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 93, přítomno 180, pro 73, proti 84. Návrh přijat nebyl.

Třetí návrh pana poslance Paroubka – zařadit nový bod s názvem Informace premiéra o čerpání evropských fondů a postupu vlády zajišťujícím dočerpání disponibilních zdrojů v plném rozsahu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 94. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tento nový bod byl zařazen do pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 94, přítomno 181, pro 76, proti 89. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Doktor navrhuje pevné zařazení sněmovního tisku 401/5 na středu, tedy zítřek, 8. února, jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 95. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 95, přítomno 181, pro 10, proti 104. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Petr Tluchoř navrhuje zařazení volebních bodů 68 a 69 na čtvrtek 9. 2. před obědem, asi ve 12.30 hodin.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 96. Kdo je pro zařazení těchto volebních bodů? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 96, přítomno 181, pro 164, proti 4. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Zbyněk Stanjura navrhuje zařazení bodu číslo 32 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 97. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 97, přítomno 181, pro 95, proti 72. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta navrhuje procedurální věc, tedy jednání dnes po 19., 20., případně zítra i po půlnoci, včetně hlasování, tak jak byl přesně ten návrh tady přečten.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 98. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 98, přítomno 181, pro 97, proti 74. Návrh byl přijat.

To byla úvodní hlasování, kterými jsme museli projít. Nyní připomenu, že máme pevně zařazené body na dnešní jednání, a to 4, 40, 39, 14, 54, 27, 34, 36, 37 a 38 a dále návrhy zákonů, které nám vrátil Senát, plus ty, které jsme právě zařadili. Budeme se moci věnovat prvním z těchto bodů.

Zahajuji projednávání bodu

4.

Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - druhé čtení

Tento návrh už byl uveden. Jsme v přerušeném jednání a obecná rozprava byla přerušena ve středu 1. února. Budeme v ní tedy pokračovat. Zeptám se, kdo je přihlášen dále do obecné rozpravy. Já jsem tady měla poznámku – paní poslankyně Orgoníková, ale to asi je chybně.

Pan kolega Ladislav Šincl je přihlášen do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, paní zpravodajka nás na závěr svého posledního vystoupení minulý týden žádala, abychom se všichni přes víkend společně zamysleli nad tímto zákonem, a tak jsem i já takto učinil. Dovolte mi tedy proto v krátkosti se vyjádřit v dosud neukončené obecné rozpravě k projednávánímu zákonu o ochraně ovzduší.

I když se to možná zdá okrajovou záležitostí, moje krátká poznámka se týká předloženého pozměňovacího návrhu hospodářského výboru. Tento návrh zde byl předložen bez nějakého většího komentáře a přemýšlím, co se za tím ve skutečnosti vlastně skrývá. Zmiňuji se o tom, neboť tento návrh považuji za určitou hrozbu, hrozbu pro budoucí financování různých ekologicky příznivých projektů. Aniž by zde byl více vysvětlen, snaží se totiž popřít princip znečišťovatel platí, a aby jeden z neúčinnějších nástrojů ke

snížení emisí zdravých škodlivých látek byl zrušen. Jedná se mimo jiné především o tu část, ve které se uvádí, že posledním poplatkovým obdobím pro účely výběru poplatků za znečišťování je kalendářní rok 2015.

Pokusím se vás nyní, vážené poslankyně a vážení poslanci, přesvědčit o nutnosti zachování tohoto poplatku a o tom, že tyto poplatky budou potřeba i po roce 2016.

Je nutné si uvědomit, že tento poplatek za znečištění životního prostředí je jedním z významných vlastních příjmů Státního fondu životního prostředí České republiky. Jak mnozí víte, tento fond je specificky zaměřenou institucí, která je významným finančním zdrojem pro podporu realizace opatření k ochraně a zlepšování stavu životního prostředí v jeho jednotlivých složkách. Je jedním ze základních ekonomických nástrojů k plnění závazků vyplývajících z mezinárodních úmluv o ochraně životního prostředí, členství Evropské unie a uskutečňování státní politiky životního prostředí.

Tento fond podporuje různé ekologicky příznivé projekty, a to zejména formou dotací a půjček z tohoto fondu. A jak jistě mnozí tušíte, bez zajištění vlastních příjmů, a tedy i z příjmů poplatků za znečištěné ovzduší to prostě nebude v budoucnu možné, nebo v lepším případě velice obtížné. Vlastní příjmy bude Státní fond životního prostředí České republiky tedy potřebovat i po roce 2016. Za prvé pro kofinancování projektů z předpokládaného nového operačního programu, který by navázal na nynější operační program Životní prostředí, který bude jen do roku 2013, resp. realizace a financování projeto do 2015. Za druhé pak pro financování doplňkových, nicméně podle mého názoru velice důležitých národních programů, které jsou z výnosů z poplatků financovány již od 90. let.

Bohužel právě tzv. národní programy byly v posledních letech co do objemu výdajů Státního fondu životního prostředí výrazně omezeny, a to ve prospěch kofinancování evropských programů. Mám k dispozici tabulku a mohu vám samozřejmě z ní ta data přečíst, ale nyní vás nebudu tímto zdržovat.

Tyto národní programy jsou financovány ze Státního fondu životního prostředí České republiky. Podpora z těchto programů je poskytována formou dotace, půjčky nebo formou kombinace dotace a půjčky na projekty, které nelze podpořit z peněz Evropské unie v rámci operačního programu Životní prostředí nebo z programu Zelená úspora. Jen pro informaci je nutné uvést, že v letošním roce je možné žádat o podporu ve 12 různých národních programech. Jde například o Program ochrany ozonové vrstvy Země, kde cílem je postupné omezování výroby, spotřeby a likvidace látek na bázi halogenových uhlovodíků, freonů, látek zodpovědných za poškození vrstvy ozónu. Dále Program podpory předkladatelů návrhu projektů

z fondů EU. Zde jde o podporu pro výzkumná pracoviště a výzkumná konsorcia při vyhledávání a podávání návrhů projektů z oblasti životního prostředí. Principem je finančně motivovat předkladatele návrhu projektu formou dotace na časově a finančně náročnou přípravu návrhu projektu, tj. na práci, která předchází podání návrhu projektu. Dále Program podpory ozdravných pobytů dětí z oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, kde jde o cílené zlepšení zdravotního stavu a posílení environmentálního vědomí u dětí školního věku z oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší. Aktuálně známý Společný program Moravskoslezského kraje a Ministerstva životního prostředí na podporu výměny stávajících ručně plněných kotlů na tuhá paliva za nové nízkoemisní automatické kotle na uhlí nebo uhlí a biomasu v Moravskoslezském kraji, tzv. kotlíky, nemusím snad představovat. Jeho cílem bylo snížit znečišťování ovzduší z malých spalovacích zdrojů tzv. lokálních topenišť, kde lidé často spalují nekvalitní paliva a odpad. Potenciální úspora emisí je v případech, kdy lidé topí nekvalitními palivy, nebo dokonce odpady při používání starých nevyhovujících zdrojů tepla.

Dovolte mi pro zajímavost jen krátkou poznámku k tomuto národnímu programu. V rámci této první výzvy bylo k dispozici bohužel jen 20 milionů korun. Občané mohli podávat žádosti o dotaci na podatelnu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje od 1. 2. 2012. Už půl hodiny po otevření podatelny došlo doslova k obležení žadateli o dotaci, dorazily zde více než tři stovky lidí. O tento program byl tak obrovský zájem, že tento program byl tentýž den cca o půl jedenácté dopoledne, to je za dvě a půl hodiny, ukončen. Důvodem tak rychlého ukončení tohoto programu bylo to – pane ministře –, že asi po dvou hodinách celková výše prostředků alokovaná pro výzvu byla vyčerpána. Tento obrovský zájem lidí byl signálem, že tentokrát jde Ministerstvo životního prostředí dobrou cestou a že by se mělo co nejdříve v tomto programu pokračovat a vyhlásit novou výzvu.

Myslím si, že národní programy financované i z poplatků za znečišťování ovzduší nezpochybnitelně prokázaly svou užitečnost. Tyto národní programy dnes i v budoucnu mohou být využity – za prvé – pružněji než evropské prostředky. Například lze mnohem rychleji na národní úrovni připravit a schválit dotační program zaměřený na novou naléhavou potřebu. Viz jak jsem už uvedl program Moravskoslezského kraje, ozdravné pobyty dětí či program tzv. kotlíky, nebo zaměřený na některé specifické případy, kdy je použití evropských dotací nemožné. Za druhé lze je věcně nasměrovat na specifické potřeby České republiky, které se nevejdou ani pod programy EU a ani nesouvisí se změnou klimatu, a nelze tak pro ně použít prostředky z aukcí povolené.

Dovolte mi ještě připomenout, že zatímco příjmy Státního fondu životního prostředí z poplatků ovzduší činily v období 2000 až 2011 6 miliard 205 milionů korun, tak výdaje v této složce životního prostředí, to je

národní programy, operační program Infrastruktura a operační program Životní prostředí, činily 8 miliard 563 milionů korun. Tedy Státní fond životního prostředí prostřednictvím realizace programu ve složce ovzduší nainvestoval o 27,5 % více než v uvedené složce na poplatcích vybral. V současné době je tedy v rámci programu Státního fondu životního prostředí ochrana ovzduší ještě dotována z poplatků z jiných složek životního prostředí – z vody, odpadu a podobně.

V neposlední řadě je klíčové pokrytí výdajů Státního fondu životního prostředí na kofinancování, které v nastávajících letech pro potřeby úspěšného vyčerpání operačního programu Životní prostředí rapidně porostou. Do roku 2011 bylo vyčerpáno pouze cca 20 % z celkové alokace v operačním programu Životní prostředí. Pokud bychom si dali tu práci a prostudovali si vývoj příjmů Státního fondu životního prostředí např. za posledních pět let, pak zjistíme, že u objemu výnosů z poplatků za znečištěné ovzduší dochází k postupnému poklesu.

Důvodem, proč poplatky za znečišťování ovzduší existují, jsou především prokazatelné negativní dopady na životní prostředí a především lidské zdraví. Přesné vyčíslení těchto dopadů sice může být předmětem diskuse, jakkoli střízlivé odhady však ukazují na v průměru mnohonásobně vyšší náklady způsobené jednou tunou emisí např. prachových částic do ovzduší, než kolik činí poplatek za tunu tuhých látek placený velkými znečišťovateli podle stávajícího zákona o ochraně ovzduší. Argument pro zachování poplatků je tak zjevný. Největší znečišťovatelé by měli skrze poplatky alespoň částečně nahradit škody, které v důsledku jejich činnosti vznikaly a vznikají. Prostředky z poplatků za znečišťování ovzduší mohou být použity na kompenzaci některých souvisejících škod. Například již zmíněné programy pro Moravskoslezský kraj.

Poplatek za znečištěné ovzduší využívá i řada jiných zemí v Evropě. Ze zemí Evropské unie mají poplatek za znečišťování ovzduší zaveden Itálie, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko, Slovensko, Španělsko – některé regiony ve Španělsku, Švédsko. Další země používají poplatek pouze tzv. sankční, to je, že je placen jen při překročení emisního limitu – např. Belgie, Bulharsko, Estonsko, Francie, Litva či Rumunsko. Mimo Evropskou unii jde např. o Norsko, z mimoevropských zemí o některé regiony Austrálie, Spojené státy americké či Kanadu.

Dovolím si tvrdit úplný opak než moji předřečníci minulý týden, např. pan poslanec Laudát, kteří tvrdí, že dané poplatky zatěžují nadměrně podniky, které je platí. Podle mého názoru předložený návrh je určitým pokrokem, zjednodušuje současný systém a zčásti snižuje administrativní zátěž. Například redukuje poplatkovou povinnost jen na čtyři základní znečišťující látky, nevyměřuje poplatky pod 5 000 korun, což v současné době představuje 60 % všech platících subjektů. Dále ze zpoplatnění vyjímá

většinu malých a středních zdrojů a do roku 2016 nenavýšuje nominální úroveň výnosů z poplatků. Nakonec stanovuje podmínky, za kterých provozovatelé, kteří významně sníží množství znečišťujících látek, získají na poplatcích po roce 2016 výraznou úlevu, viz odstavec 6 § 15 návrhu.

Co se týče pochybného argumentu o ohrožení konkurenceschopnosti, tak je určitě vhodné zmínit, že příjmy z poplatků od roku 1996 klesají. Zatímco v roce 1996 se jednalo o celkovou sumu 3,3 mld. korun, tak v roce 2006 hovoříme o částce cca 474 mil. korun. Stav za rok 2011, k dnešnímu dni, podle mě je 430 mil. korun. V rámci stávajícího systému poplatků dlouhodobě zatížení znečišťovatelů klesá. Sazby poplatků za tunu emisí nebyly od platnosti předchozího zákona nikdy valorizovány.

Závěrem mi tedy ještě jednou dovoluji upozornit na hrozbu vyplývající z pozměňovacího návrhu hospodářského výboru, jehož důsledkem v případě přijetí bude omezení funkcí Státního fondu životního prostředí, nebo aspoň zčásti jeho přídoušení.

Všem poslankyním a poslancům děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych se jenom ještě v úvodu, než přikročím k materii, chtěl vrátit k vystoupení, které jsem zde měl v prvním čtení tohoto předkladu, kdy jsem panu ministrovi celkem předvídavě říkal, že těch 10 mil. korun z Ministerstva životního prostředí na výměnu topných medií v Moravskoslezském kraji – on mě doplnil, že ještě 10 mil. přiložil Moravskoslezský kraj – zašumí velice rychle. Stalo se, za dvě a půl hodiny ty peníze byly vyčerpány, takže to uspokojilo, jak jsem předpokládal, několik set zájemců, ale bylo by potřeba, aby bylo uspokojeno zřejmě několik tisíc zájemců. A pokud už budete dělat nějaké navýšení na Ministerstvu životního prostředí v tomto programu – a já bych se za to velmi přimlouval – pro Moravskoslezský kraj, prosím, abyste mysleli také na Ústecký kraj, který je v podobné situaci, co se týče kvality ovzduší.

Chtěl bych říci, pokud jde o návrh zákona o ochraně ovzduší, že jsem zásadně proti zrušení poplatků za znečišťování ovzduší. Poplatky za znečišťování jsou efektivním ekonomickým nástrojem státní politiky životního prostředí. Každý znečišťovatel je povinen platit poplatky za znečišťování životního prostředí, které jsou úměrné množství emitovaných škodlivin. V České republice má používání poplatků za znečišťování životního prostředí již dlouhou tradici. Například poplatky za znečišťování ovzduší byly v České republice zavedeny již zákonem č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečišťování ovzduší. Poplatky za znečišťování by měly být

dostatečně vysoké, aby nutily znečišťovatele vybudovat a hlavně provozovat filtrační zařízení. Poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. V roce 2011 do něj firmy znečišťující životní prostředí, tedy ovzduší v tomto případě, odvedly 430 mil. korun. To není malá částka, je to zhruba čtvrtina celého rozpočtu fondu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pro vaši představu, kolik platí za vypouštění jedů např. ostravský, nebo chcete-li spíš mezinárodní Arcelor Mittal, tak v roce 2011 na poplatcích poslal státu směšných 40 mil. korun. Přitom tato firma celosvětově svůj provozní zisk za období od ledna do 30. září roku 2011 zvýšila o více než 51 % na téměř 5 mld. dolarů.

Stát by měl pomocí vybraných poplatků napravovat škody, které byly na životním prostředí vypouštěním znečišťujících látek napáchány. Nejčastěji slouží peníze ze Státního fondu životního prostředí na spolufinancování projektů z fondů Evropské unie, které mají za cíl chránit životní prostředí. Tyto poplatky tak mají značný pákový efekt. Protože však jsou od roku 1991 stále stejné a nevalorizované, je jejich účinnost čím dál tím nižší. Dnes sazba za vypouštěnou tunu odpadu již zdaleka neodpovídá nákladům na její odstranění. Dokladem toho je, že kvalita ovzduší v posledních letech skutečně prudce klesá. 48 % populace, tedy zhruba 5 mil. lidí, žilo v roce 2010 v oblastech, kde množství škodlivých látek ve vzduchu přesáhlo bezpečné limity, to je dvaapůlkrát víc, než tomu bylo v roce 2009, kdy v oblastech se zhoršeným ovzduším žilo jen 18 % Čechů.

Zastánci zrušení poplatků mohou namítnout, že tento rozdíl byl způsobem především dlouhodobou inverzní situací, avšak v loňském roce ani na začátku letošního roku není situace o mnoho lepší. Klimatické změny se projevují a inverzních dnů přibývá. Před tímto faktem nelze strkat hlavu do písku. Je prokázáno, že znečištěné ovzduší významně ovlivňuje už např. vývoj zárodku dítěte, že je pravděpodobně ovlivňována i kvalita spermií, a že tak jsou ohrožovány příští generace Čechů. V oblastech se znečištěným ovzduším je zvýšený výskyt dětských nemocí, především onemocnění dýchacích cest a onemocnění alergických. Od roku 2003 je prokázán velmi prudký nárůst dětí trpících astmatem, a to zejména na Ostravsku, kde tímto onemocněním trpí už zhruba třetina dětí.

Že jde o alarmující situaci, svědčí i statistiky týkající se střední délky života u mužů. V 80. letech v severních Čechách i na Ostravsku odpovídala tato střední délka života celorepublikovému průměru. Nyní v těchto oblastech muži žijí o dva roky méně, nežli je celočeský průměr. Tato alarmující čísla jsou uvedena v závěrečných zprávách dlouhodobých výzkumů, které provádí tým doktora Radima Šráma z Ústavu experimentální medicíny Akademie věd.

Tady se nám několik poslanců v tom prvním čtení snažilo namluvit, že poplatky jsou brzdou ekonomického rozvoje a snižují konkurenceschop-

nost. Konkurenceschopnost na úkor zdraví našich dětí a na úkor našich životů. Zrušme všechna omezení, nezabývejme se tedy ani bezpečností práce, například. Docílíme tak toho, že budeme vyrábět levně, že budeme konkurenceschopní my. Bohužel my to ve skutečnosti nebudeme. To budou firmy, které patří často vlastníkům v jiných zemích, kterým je naprosto lhostejné, že u nás díky ušetření na ochranných opatřeních například jsou nemocní či umírající lidé.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, apeluji na vaši odpovědnost vůči občanům naší země. Nezříkejme se čistého životního prostředí ve prospěch zisků společností. Chraňme čisté ovzduší, chraňme zdraví našich dětí.

Podporuji proto původní – zdůrazňuji původní – vládní návrh, který valorizoval poplatky za znečišťování ovzduší a do jisté míry tak umožňoval nápravu dnešního nepříliš příznivého stavu. Zásadně však nesouhlasím s návrhem hospodářského výboru na zrušení navrhovaných poplatků za znečišťování ovzduší a navrhuji jej do zákona nezpracovat. V podrobné diskusi vystoupím s tímto návrhem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda se někdo ještě hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a můžeme zahájit rozpravu podrobnou. První v podrobné rozpravě dostává slovo pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane kolego.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se v podrobné rozpravě přihlásil k doprovodnému usnesení k tisku 449, které máte uvedeno v elektronické podobě pod sněmovním dokumentem 955. Chtěl bych požádat tuto ctihodnou Poslaneckou sněmovnu, aby toto navrhované doprovodné usnesení ve třetím čtení podpořila. Je to na podporu centrálních zdrojů tepla a na omezení individuálních lokálních topenišť.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek, po něm pan kolega Ladislav Šinčl. Prosím, pan poslanec Jiří Paroubek má slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Požaduji vypustit bod 5 návrhu, kde se uvádí: V § 15 se za odstavec 13 – tedy původní odstavec 14 – doplňuje odstavec 14, který zní: Posledním poplatkovým obdobím pro účely výběru poplatků za znečišťování je kalendářní rok 2015.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Ladislav Šincl, prosím, po něm je přihlášen pan kolega František Severa.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Dovolte, abych se přihlásil k svému pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem 961.

Nyní mi dovolte malý komentář k tomuto pozměňujícímu návrhu. Kontrola malých zdrojů znečišťování ovzduší – podle předloženého návrhu jsou to zdroje o výkonu od 0 do 200 kW, podle nového zákona o příkonu od 0 do 300 kW – probíhá v České republice podobně jako v jiných vyspělých evropských zemích již od roku 2002, a to podle zákona č. 86/2002 Sb. Za dobu provádění těchto kontrol a měření bylo jednoznačně v praxi potvrzeno, že technická úroveň těchto spalovacích zdrojů je nevyhovující. Rovněž i nevhodné provozování a obsluha těchto zdrojů má velký vliv na znečišťování ovzduší v České republice. Technická kvalita spalovacího zdroje je jen první základní podmínkou pro jeho ekologické provozování. Spalovacími zkouškami a podrobným měřením bylo jednoznačně prokázáno, že je každý, i ten moderní ekologický zdroj nutno pravidelně kontrolovat a seřizovat. Bez odborně provedené kontroly spojené s měřením a bez odborného servisu s pravidelným čištěním se množství škodlivin ve spalárnách prudce zvyšuje. Tato zjištění jsou jednoznačně potvrzena i stovkami tisíc kontrol a měření provedených v souladu se stávajícím zákonem o ochraně ovzduší.

Již v minulosti byli na tuto skutečnost odborníci z Ministerstva životního prostředí odboru ochrany ovzduší upozorňováni. Stejní odborníci odmítli i návrhy změny stávajícího zákona o ochraně ovzduší podané Moravskoslezským krajem, které by umožnily provádění kontrol nejen u zdrojů, které provozují právnické a podnikající fyzické osoby pro účely podnikání, ale u malých zdrojů celoplošně. Potom už zůstalo pouze u několika návštěv pana ministra životního prostředí v Moravskoslezském kraji a jeho slibu o tom, že vlastním pozměňovacím návrhem k projednávanému návrhu zákona bude ve druhém čtení neuspokojivou situaci právě v oblasti kontrol a měření malých zdrojů znečišťování ovzduší řešit.

Pozměňovací návrh, který vám tímto předkládám, vychází z jednoduché úvahy: Již v současné době je řada služeb, bez kterých by provoz malých zdrojů znečišťování ovzduší nebyl možný. Jsou to služby v oblasti údržby a instalace spotřebičů, servis, čištění a podobně a v oblasti údržby a montáže spalínových cest. Ve stávajícím právním řádu České republiky je řada právních předpisů, které ukládají provozovatelům malých zdrojů znečišťování ovzduší, aby si provedení těchto služeb prostřednictvím odborně způsobilé osoby zajistili. Řada z těchto dnes již existujících

odborně způsobilých osob je zároveň i autorizována Ministerstvem životního prostředí k provádění měření účinnosti spalování a množství vypouštěných látek podle stávajícího zákona. Rozšíření jejich řad o další profese tak, jak můj pozměňovací návrh předpokládá, zajistí dostatečnou dostupnost této služby. Navrhovaný rozsah měření a způsob kontroly potom bude zárukou, že cena za provedenou práci bude pro každého provozovatele malého zdroje znečišťování ovzduší přijatelná, protože tato služba bude provedena spolu s jinou objednanou prací. Díky výše uvedenému nebudou provozovatelé obtěžováni nad rámec již dnes platných právních předpisů.

V současnosti jsou podle stávajícího zákona o ochraně ovzduší na každé obci s rozšířenou působností vytvořeny seznamy malých zdrojů znečišťování ovzduší provozovaných právnickými a podnikajícími fyzickými osobami. Protokoly z provedených měření jsou na obcích evidovány. Rozšířením dotčených provozovatelů se tato evidence pouze rozšíří.

Předložený pozměňovací návrh částečně vychází z pozměňovacího návrhu, který předložil pan ministr životního prostředí Chalupa na pracovní skupině ochrany ovzduší a starostů měst v Karviné dne 24. 11. 2011, kde byl také projednán. Podle původního slibu pana ministra měl být tento nebo obdobný návrh předložit v tomto druhém čtení návrhu zákona.

Nyní k jednotlivým návrhům změn.

1. Pod bodem číslo jedna: v souladu s výše uvedeným se doplňuje bod g – doplnění bodu g a h – do § 17 –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, je předložen písemně váš návrh? (Ano.) Vy jste na něj odkázal. Stačí odkázat, není vůbec nutné číst zde.

Poslanec Ladislav Šincl: Pardon, já se tedy omlouvám, já to tady teď nebudu komentovat s tím, že já tedy odkazuji na svůj podaný pozměňující návrh pod označením sněmovního dokumentu 961. Děkuji všem za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám a prosím pana poslance Františka Siveru, poté pan kolega Jan Bureš, Pavol Lukša a Tomáš Úlehla jsou přihlášení. Prosím pana poslance Františka Siveru.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, vládo, kolegyně a kolegové, já bych se rád přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou uvedeny ve sněmovním dokumentu 1044. Týká se to přílohy číslo 10, což jsou minimální emisní požadavky na

spalovací stacionární zdroje, a potom druhý pozměňovací návrh, který se týká § 11, odstavce 7 – a je to zefektivnění kompenzačních opatření.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Jana Bureše.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vládo, dámy a pánové, chci se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je veden pod sněmovním dokumentem č. 1045.

Jenom opravdu velmi stručný komentář. Je ve dvou variantách. Obě se týkají poplatků za vypouštění znečišťovacích látek. Obě počítají s tím, že tyto poplatky by měly skončit v roce 2021, a obě také počítají s tím, že tuhé znečišťovací látky budou v konstantní výši – ten poplatek 4 200 korun za tunu. Varianta číslo 1 stanoví, že u SO₂, NO_X a těkavých látek by platba skončila v roce 2015. Varianta 2 počítá u těchto látek s lineárním snížením mezi léty 2016 až 2021 tak, že od roku 2022 bude tato výše v nulové sazbě. Obě varianty jsou navrhovány v návaznosti na transpozici a implementaci směrnice o průmyslovém znečištění.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Pavol Lukša. Prosím.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, pane premiére, dámy a pánové, já bych se také rád přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který byl zaevidován pod sněmovním dokumentem č. 3. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Tomáš Úlehla a pan ministr Tomáš Chalupa také. A potom ještě paní zpravodajka.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu č. 1053, který upravuje problematiku biopaliv. Jedná se o § 20, 21. A taktéž je uveden v elektronické podobě, takže pouze odkazují na to, abyste si nastudovali soulad s návrhem Evropské komise.

Tohle opatření nám zjednoduší práci – abychom nemuseli opět měnit zákon, až vejde v návrh dílce Evropské komise o nakládání s biopalivy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan ministr Tomáš Chalupa. Prosím. V podrobné rozpravě.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji si předložit pozměňovací návrh pod č. 1052 společně s pány poslanci Milanem Štovičkem, Tomášem Úlehlou, Jiřím Olivou, Bořivojem Šarapátkou, Radimem Fialou a Josefem Novotným.

Podstata tohoto návrhu spočívá ve dvou věcech. Za prvé v tom, že by se od roku 2017 s povinností první kontroly do konce roku 2016 zavedly povinné kontroly technického stavu kotlů spalujících tuhá paliva, tedy to, co jinak znají všichni v oblasti spalování plynu. A za druhé potom, aby deset let od účinnosti tohoto zákona, tedy pravděpodobně od roku 2022, byla povinnost pro všechny provozovatele domácích topenišť mít doma topeniště, které splňuje emisní požadavky třetí emisní třídy. S ohledem na to, že v té době již nebude několik let možné v obchodní síti nabízet jiné než čtvrté, nebo dokonce vyšší třídy, bereme řešení jako možné.

Co se týká těch samotných otázek přímé kontroly, o kterých tady bylo hovořeno, tento návrh je nezavádí. Nicméně jsme připraveni o tom vést další diskuse i s ohledem na nutnou ústavní ochranu soukromí.

A pokud, paní předsedkyně, dovolíte, já bych ještě uplatnil procedurálních návrh. (Souhlasí.) Dle § 95 jednacího řádu Poslanecké sněmovny se na vás obracím s žádostí o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím paní zpravodajku, paní poslankyni Kateřinu Konečnou, která je též přihlášena do podrobné rozpravy k tomuto tisku.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se také já přihlásila ke třem svým pozměňujícím návrhům, které máte zaevidovány v systému k tomuto tisku.

Jen krátce zdůvodním. Dva z nich jsou čistě legislativně technické. Když došlo k různému přečíslování jak při projednávání ve výboru, tak v samotné vládě, tak jsme toto nezaregistrovali a tím pádem by nám docházelo k nejasnostem.

Ten třetí, možná podstatný, nebo nejpodstatnější, je ten, že odkládáme účinnost tohoto zákona o dva měsíce. To znamená aby tento zákon vstoupil v platnost až 1. 9. Je to především proto, abychom stihli implementaci celého tohoto dokumentu, abychom se ve chvíli, kdy by náhodou například senátoři měli jiný názor k tomuto zákonu a vrátili nám ho, nedostali do toho, že tento zákon bude mít platit od 1. 7. a my ho například v této době budeme mít ještě na stole. Jenom bych ráda dodala – protože jsem byla zpravodajkou sněmovního tisku 445, který nám Senát také vrací, vlastně s odložením účinnosti –, že tím dosáhneme také toho, že oba dva tyto tisky

vstoupí v platnost v jeden den, což bylo podstatou tohoto návrhu. Kdyby se tak nestalo, došlo by k velkým právním kolizím, protože by nám platil vlastně minimálně ten tisk 445 a zároveň původní návrh zákona o ovzduší. Proto vás tímto žádám o podporu. A je to po konzultaci se všemi dotčenými partnery. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Konečné. Pan poslanec Tomáš Úlehla se hlásí dál.

Poslanec Tomáš Úlehla: Ještě jednou, omlouvám se. Dámy a pánové, protože ještě – abychom učinili formalitám zadost, je to nezbytné. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který není v elektronické podobě. Jedná se o úpravu § 10 odst. 1, kde se slova „oxidem siřičitým a oxidem dusičitým“ zrušují. A má to vliv na přílohu č. 6 k zákonu, který projednáváme z hlediska smogových situací a podmínek jejich vzniku a ukončení. Proto budu velmi rychlý při čtení.

První bod je Informativní prahová hodnota pro částice PM10. Informativní prahová hodnota je považována za překročenou v případě, že alespoň na jedné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 kilometrů čtverečních překročila 24hodinová průměrná koncentrace částic PM10 hodnotu 100 mikrogramů na metr krychlový ve dvou po sobě následujících dnech a zároveň i za posledních šest hodin alespoň na polovině měřicích stanic reprezentativních pro danou oblast rostoucí trend hodinových koncentrací částic PM10. Trend koncentrací částic PM10 se vyhodnocuje z časové řady klouzavých 12hodinových průměrů hodinových koncentrací. Seznam měřicích lokalit a jejich reprezentativnost pro konkrétní území v rámci zóny nebo aglomerace je stanoven ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

A bod 2. Regulační prahové hodnoty pro částice PM10. Regulační prahová hodnota je považována za překročenou v případě, že alespoň na polovině měřicích lokalit reprezentativních pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 kilometrů čtverečních překročila 24hodinová průměrná koncentrace částic PM10 hodnotu 150 mikrogramů na metr krychlový ve třech po sobě následujících dnech a zároveň i za posledních šest hodin alespoň na polovině měřicích stanic reprezentativních pro danou oblast rostoucí trend hodinových koncentrací částic PM10. Trend koncentrací částic PM10 se vyhodnocuje z časové řady klouzavých 12hodinových průměrů hodinových koncentrací. Seznam měřicích lokalit a jejich reprezentativnost pro konkrétní území v rámci zóny nebo aglomerace je stanoven ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

A za třetí. Informativní a varovná prahová hodnota pro troposférický ozon. Informativní prahová hodnota je považována za překročenou v

případě, že alespoň na jedné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 kilometrů čtverečních překročila hodinová koncentrace troposférického ozonu hodnotu 180 mikrogramů na metr krychlový. Varovná prahová hodnota je považována za překročenou v případě, že alespoň na jedné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 kilometrů čtverečních překročila hodinová koncentrace troposférického ozonu hodnotu 240 mikrogramů na metr krychlový.

A za čtvrté, poslední bod – Ukončení smogové situace. Smogová situace je ukončena, pokud na žádné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 kilometrů čtverečních není překročena žádná prahová hodnota, přičemž tento stav trvá nepřetržitě alespoň 12 hodin v případě troposférického ozonu nebo 24 hodin v případě částic PM10 a na základě meteorologické předpovědi není očekáváno obnovení meteorologických podmínek podmiňujících smogovou situaci v průběhu 48 hodin následujících po poklesu úrovně znečištění pod prahové hodnoty. Časový interval 12 hodin se v případě troposférického ozonu zkracuje až na 3 hodiny v případě, že meteorologické podmínky nelze označit jako podmiňující smogovou situaci a podle meteorologické předpovědi je téměř vyloučeno, že v průběhu nejbližších 48 hodin takové podmínky opět nastanou.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se někdo ještě hlásí do podrobné rozpravy k tomuto tisku. Nehlásí se nikdo. Podrobnou rozpravu končím. Jsou před námi případná závěrečná slova. Pana ministra se zeptám.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že tento návrh byl tolikrát projednáván na plénu a zasedání této Sněmovny, že mi dovozte říct jednu věc. Je to nepochybně novela, která je velmi důležitá. Je to nepochybně novela, která je velmi důležitá. Je nepochybně nutné ji sladit s ostatními normami. A k těm pozměňujícím návrhům, které tu jsou, nepochybně v pátek sdělím jednotlivá stanoviska, a všichni tady usilujeme o na jedné straně podporu hledání řešení, která směřují k cíli, tedy BAT, a na druhou stranu k zachování konkurenceschopnosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se paní zpravodajky, zda chce se závěrečným slovem ještě vystoupit. V tuto chvíli nikoliv.

Budeme hlasovat o návrhu, který zazněl v rámci podrobné rozpravy, a to o návrhu na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 99. Táhá se, kdo je pro zkrácení této lhůty. Kdo je proti?

Hlasování číslo 99. Přítomno 177, pro 106, proti 31. Lhůta pro třetí čtení byla zkrácena na 48 hodin.

Tím končím projednávání tisku 449 ve druhém čtení. Končím tedy projednávání bodu číslo 4.

Zahajuji projednávání bodu číslo

40.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací příslušné dohody podle článku XXI Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS) a konsolidovaná listina specifických závazků, která je přílohou GATS a tvoří její nedílnou součást
/sněmovní tisk 464/ - druhé čtení

Prosím nyní místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, aby uvedl tento sněmovní tisk 464.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, poslanci, předložený návrh na ratifikaci mezinárodních dohod sjednaných mezi Evropským společenstvím a 17 členy Světové obchodní organizace a návrh na ratifikaci konsolidované listiny specifických závazků vyplývají z přistoupení České republiky k Evropské unii a z členství České republiky ve Světové obchodní organizaci. (V sále je silný hluk.)

V důsledku přistoupení České republiky a dalších nových členských států k Evropské unii v roce 2004 vznikla mimo jiné potřeba sladit specifické závazky všech tehdejších 25 členských států Evropské unie v oblasti přístupu na trh služeb, které byly zahrnuty do Všeobecné dohody o obchodu a službách, a s příslušnými právními předpisy Evropské unie a přijmout novou, konsolidovanou listinu specifických závazků Evropského společenství. Na tyto změny v listině specifických závazků Evropského společenství však reagovalo 17 států smluvních stran Všeobecné dohody o obchodu a službách, které v souladu s článkem 21 této dohody požadovaly kompenzační vyrovnání za potenciálně utrpěnou újmu vyplývající ze zhoršeného přístupu na trh členských států Evropské unie. Z uvedeného

důvodu Evropská komise jakožto zástupce Evropského společenství ve Světové obchodní organizaci zahájila s dotčenými státy jednání o změnách a nezbytných kompenzačních vyrovnáních, které vyústilo ve sjednání předložených dohod. Jejich obsah byl následně promítnut do nové konsolidované listiny specifických závazků.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi vlády a prosím zpravodaje zahraničního výboru. Místo pro nemoc omluveného pana kolegy Bauera se ujme této role pan poslanec David Vodrážka. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, zahraniční výbor projednal na svém jednání tento bod a přijal následující usnesení. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci příslušných dohod podle článku XXI GATS a dává souhlas k ratifikaci konsolidované listiny specifických závazků, která je přílohou GATS a tvoří její nedílnou součást.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak nás s ním seznámil pan poslanec David Vodrážka. Je to návrh usnesení zahraničního výboru. Bylo nám rozdáno písemně. O návrhu tohoto usnesení budeme hlasovat.

Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci příslušných dohod podle čl. XXI GATS atd., prostě usnesení, které nám bylo představeno panem zpravodajem.

Zahajuji hlasování číslo 100. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 100. Přítomno 175, pro 131, proti 3. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 40, sněmovního tisku 464. Děkuji panu zpravodaji i panu místopředsedovi vlády.

Budeme pokračovat bodem

39.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní
o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní,
podepsaná dne 15. června 2011 v Haagu
/sněmovní tisk 439/ - druhé čtení**

Opět požádám o úvodní slovo místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám jménem vlády požádat o vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní. (Trvalý silný hluk v sále.)

Navrhovanou dohodou bude vytvořen podrobný právní základ pro poskytování výsad a imunit Organizací pro zákaz chemických zbraní a osobám podílejícím se na jejich činnosti na území České republiky. V obecně vymezeném rozsahu se tak děje již nyní na základě ustanovení Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich ničení z roku 1993. Tato úmluva předvídá, že smluvní státy sjednají s Organizací pro zákaz chemických zbraní podrobnější dvoustranné dohody o výsadách a imunitách.

Dvoustrannou dohodu o výsadách a imunitách s Organizací pro zákaz chemických zbraní dosud sjednalo 44 států. Navrhovaná dohoda vychází ze vzorového textu vypracovaného technickým sekretariátem Organizace pro zákaz chemických zbraní, do něž byly zapracovány návrhy české strany.

Změny navrhované českou stranou měly za cíl přizpůsobit návrh dohody standardnímu obsahu smluv o výsadách a imunitách mezinárodních organizací. Dohoda upravuje právní subjektivitu Organizace –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane místopředsedo. Dámy a pánové, prosím o klid!

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Dohoda upravuje právní subjektivitu Organizace pro zákaz chemických zbraní a výsady a imunity této organizace v oblasti finanční, osvobození od daní a celních poplatků či v oblasti komunikace. Dále dohoda obsahuje úpravu výsad a imunit, které požívají představitelé

smluvních států a úředníci Organizace pro zákaz chemických zbraní. V omezenějším rozsahu jsou přiznávány výsady a imunity zalcům.

Dohoda zahrnuje též ustanovení o postupu v případě zneužití výsad a imunit Organizací pro zákaz chemických zbraní a ze strany osob podílejících se na její činnosti. V současnosti dochází k zintenzivnění kontrolních a dalších aktivit Organizace pro zákaz chemických zbraní na území České republiky. (Velký hluk v sále trvá.)

Spolu s předkládanou dohodou byla v Haagu také podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekcích, která má usnadnit provedení úmluvy ve vztahu k inspekcím prováděným v objektu vojenského újezdu Březina u Vyškova, kde se předpokládá výroba chemických látek pro účely výcviku chemických specialistů Armády České republiky i armád států NATO a dalších států.

I z důvodu právní jistoty je účelné podrobněji upravit výsady a imunity Organizace pro zákaz chemických zbraní a osob podílejících se na její činnosti.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Floriána, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 439/1. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vládo, dámy a pánové. Děkuji panu ministrovi za představení této úmluvy a dovoluji si také shrnout nejdůležitější fakta předkládaného materiálu.

Z pohledu právního řádu České republiky se jedná o smlouvu prezidentské povahy. Navrhovaná dohoda vychází ze vzorového textu vypracovaného technickým sekretariátem Organizace pro zákaz chemických zbraní, do něhož byly zapracovány návrhy české strany. Změny navržené českou stranou měly za cíl přizpůsobit návrh dohody standardnímu obsahu smluv o výsadách a imunitách mezinárodních organizací. Sjednání navrhované dohody má zajistit, aby Česká republika poskytovala Organizaci pro zákaz chemických zbraní výsady a imunity v plném a konkrétně vymezeném rozsahu, který je v současnosti standardně přiznáván mezinárodním vládním organizacím a osobám podílejícím se na její činnosti, a vytvořit tak podrobný právní základ pro poskytování výsad a imunit, jež Organizace pro zákaz chemických zbraní a dotčené osoby požívají na území České republiky v obecně vymezeném rozsahu již nyní na základě ustanovení úmluvy. (V sále je obrovský hluk!)

V České republice je zajištěna implementace úmluvy několika zákony.

Jde o zákon o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní, o stavební a živnostenský zákon a v neposlední řadě o zákon trestní.

Národním úřadem pro implementaci úmluvy v České republice je Státní úřad pro jadernou bezpečnost, který mimo jiné zabezpečuje inspekce Organizace pro zákaz chemických zbraní v průmyslových podnicích a zařízeních v České republice.

Dohoda upravuje právní subjektivitu Organizace pro zákaz chemických zbraní, výsady a její imunity v oblasti finanční, v oblasti trestněprávní, správní a komunikační. Dohoda obsahuje úpravu výsad a imunit, které požívají představitelé smluvních států ohledně měnových či devizových omezení, výsady a výhody ohledně osobních zavazadel, dále pak v daňové a vízové oblasti.

Senát tuto úmluvu projednal 11. ledna na své 15. schůzi a dal souhlas k její ratifikaci. Zahraniční výbor projednal tento tisk na své 16. schůzi 8. prosince a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o výsadách a imunitách Organizace pro zákaz chemických zbraní, podepsané dne 15. června 2011 v Haagu.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost a podporu při schválení této úmluvy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Poprosím, aby se případně v otevřené rozpravě odkázal na toto usnesení.

Otevírám rozpravu. Prosím, zda se do ní někdo hlásí. Pana zpravodaje pouze požádám v rozpravě se odkázat na návrh usnesení, abychom o něm mohli hlasovat, pokud se dál nikdo nehlásí.

Poslanec Jan Florián: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Já bych se odkázal na návrh usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Přivolávám naše kolegy. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím. Budeme hlasovat o usnesení navrženém zahraničním výborem. Máme jej k dispozici v písemné podobě a seznámil nás s ním také pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 101. Táží se, kdo je pro přijetí usnesení, jak jsme s ním byli seznámeni a máme je předloženo písemně. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 101 přítomno 176, pro 127, proti 2. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme projednali bod 39, sněmovní tisk 439, druhé čtení. Končím tedy tento bod. Děkuji panu místopředsedovi vlády i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr obrany Alexandr Vondra. Prosím, pane ministře, o vaše slovo. (Hluk v sále neutichá.)

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych zde v rámci druhého čtení předkládané novely zákona č. 221, o vojácích z povolání, uvedl několik základních informací o změnách, které tato novela zavádí.

Navrhované znění zavádí nová pravidla týkající se doby výkonu služby hodnosti v hodnostním sboru čekatelů, sjednocuje dále postup při poskytování rodičovské dovolené u vojáků z povolání a u ostatních zaměstnanců v civilní sféře, umožňuje také vojákům z povolání, kteří jsou vysláni do zahraničních operací, mít přiměřený kontakt s osobami blízkými, například e-mailem, a stanovuje zákaz požívání alkoholických nápojů a zneužívání jiných návykových látek ve vojenských objektech a v neposlední řadě i zákaz kouření ve vojenských objektech s výjimkou k tomu vyhrazených prostor.

V rámci úsporných opatření předkládaný návrh dále upravuje poskytování nesníženého platu po dobu nejvýše šesti měsíců na rozdíl od dosavadních dvanácti v tom případě, když byl voják v důsledku organizačních změn jinak služebně zařazen, dále ruší příspěvek na přestěhování, a konečně stanovuje povinnost vojákovi z povolání nahradit poměrnou část nákladů za vydanou výstroj, jestliže jeho služební poměr zaniká ze zákonem stanovených důvodů před uplynutím dvou let od vzniku služebního poměru. Navrhovaná změna také rozšiřuje rozhodování v řízení ve věcech služebního poměru o některé případy, například při vrácení náborového příspěvku, při nesplnění povinnosti setrvat po stanovenou dobu ve služebním poměru nebo při úhradě nákladů spojených se zvýšením nebo rozšířením vzdělání při nesplnění povinnosti setrvat po dohodnutou dobu

ve služebním poměru, a konečně i z důvodu vydání bezdůvodného obohacení či při náhradě nákladů za vojenskou výstroj. Nově tato novela upravuje také rozhodování služebních orgánů formou personálního rozkazu, který bude používán v těch věcech služebního poměru, pro které zákon nestanoví postup podle správního řádu.

Návrh zákona byl projednán v prvním čtení dne 26. října loňského roku ve Sněmovně a byl přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost.

Čili tímto končím své úvodní slovo a věřím, že návrh zákona podpoříte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 476/1. Prosím nyní o slovo pana poslance a zpravodaje výboru pana poslance Alexandra Černého. Prosím.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, výbor pro obranu a bezpečnost se na své 19. schůzi 23. listopadu 2011 zabýval tímto vládním návrhem na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 476. Po odůvodnění náměstků ministra obrany ČR Ing. Michala Hrbaty, náčelníka Generálního štábu Armády ČR armádního generála Ing. Vlastimila Pícky a zpravodajské zprávě poslance Alexandra Černého a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně ČR schválit vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 476, ve znění pozměňovacích návrhů, které máte k dispozici pod tiskem číslo 476/1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Zatím do ní mám jednu přihlášku, a to od pana poslance Antonína Sedi. Prosím, pane kolego, vystoupíte tedy jako první v této obecné rozpravě.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, návrh novely zákona o vojácích z povolání, jak tady zmínil pan ministr, zavádí několik změn, které, jak uvádí vláda, vyplývají z praktických zkušeností. S nimi je možno ztotožnit. Já se však obávám, že některé novelizované body jsou namířeny zejména proti řadovým vojákům a zejména mohou posílit korupční prostředí v resortu Ministerstva obrany. Například novelizovaný bod 12, který hovoří o řízení o změně doby trvání služebního

poměru. Tato úprava fakticky umožňuje uplatňování libovůle služebním orgánem a znemožňuje vojákovi se účinně bránit v případě, že služební orgán není ochoten prodloužit dobu trvání služebního poměru.

Ptám se vlády a zejména pana ministra obrany, jak je pak možné očekávat od vojáků podněty k odhalování korupčního jednání, když důsledkem těchto podnětů může být neprodloužení doby trvání služebního poměru?

Vážené poslankyně, vážení poslanci, zavedení novelizačního bodu 14 – personální rozkaz – opět omezuje vojákovi účinně se bránit proti zneužití pravomoci služebním orgánem a opět hrozí vojákům, kteří upozorní na nekalosti v armádě, účelové jiné služební zařazení a znehodnocení služebního poměru bez možnosti procesní obrany. Pokud personální rozkaz je prvním úkonem, vyhláší se ústně a nemusí obsahovat odůvodnění. Přitom voják se sice může proti personálnímu rozkazu odvolat, ale jaké může být odvolání, když voják personální rozkaz nemůže dostat v písemné podobě? Proto si dovoluji v podrobné rozpravě navrhnout drobnou změnu, která toto umožní.

Závěrem chci říci, že osobně nemohu podporovat novelu zákona o vojácích z povolání, protože nejen oslabuje práva vojáků z povolání, ale zároveň posiluje možnost korupčního prostředí v naší armádě.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedovi. Zeptám se, zda se někdo ještě hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedkyně. Takže já se přihlašuji ke svému písemnému pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod sněmovním dokumentem 983, a stručně se pokusím odůvodnit tento návrh.

Ačkoliv se personální rozkaz vyhotovuje v písemné podobě, vojákovi se vyhlásí ústně a písemně se mu nevydá, ani když o to požádá. Voják se přitom může odvolat vůči tomuto rozkazu do pěti dnů. Jenže proti čemu se bude odvolávat, když by neměl personální rozkaz v ruce? Proto se navrhuje možnost vojákovi požádat o personální rozkaz v písemné podobě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo dál do podrobné rozpravy? Pan ministra Alexandr Vondra. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Já bych jenom jako navrhovatel

požádal o zkrácení lhůty mezi 2. a 3. čtením na 48 hodin v souladu s § 9 odst. 1. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím dále? Pan poslanec Alexander Černý má slovo.

Poslanec Alexander Černý: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, v návrhu zákona je třeba změnit ještě nabytí účinnosti tohoto zákona. Předkladatel původně počítal s tím, že by účinnost mohla být 1. ledna, což je pochopitelně už v tuto chvíli nemožné, a proto po konzultaci s pracovníky legislativního útvaru Ministerstva obrany doporučuji, aby se článek 3 změnil tak, že slova „dnem 1. ledna 2012“ se nahrazují slovy „prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení“.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se prosím někdo dál do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na případná závěrečná slova. Pana ministra ani pana zpravodaje závěrečné slovo v tuto chvíli nebude.

Budeme tedy hlasovat pouze o návrhu, který zde zazněl, tedy o návrhu na zkrácení lhůty mezi 2. a 3. čtením na 48 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 102. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 102 přítomno 177, pro 90, proti 25. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že lhůta pro 3. čtení byla zkrácena na 48 hodin. Končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Dovolte mi, abych vás seznámila s omluvou pana doktora Pavla Antonína, který se omlouvá dnes, a to ze zdravotních důvodů. Omlouvá se ve dnech 7. 2. až 10. 2. ze zdravotních důvodů. Tolik omluva.

Budeme projednávat další bod. Zahajuji projednávání bodu

**54.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
vládou České republiky a vládou Korejské republiky
o programu pracovní dovolené,
podepsaná dne 19. prosince 2011 v Praze
/sněmovní tisk 572/ - první čtení**

Prosím o úvodní slovo místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych jménem vlády uvedl návrh Dohody mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovolené, podepsané dne 19. prosince 2011 v Praze.

Dohoda umožňuje mladým lidem z obou států uskutečnit střednědobý poznávací pobyt na území státu druhé smluvní strany a v jeho průběhu vykonávat pracovní činnost a získat tak finanční prostředky ke krytí části nákladů spojených s pobytem. V současné době jsou korejští občané při vstupu na území ČR pro pobyt v trvání do tří měsíců osvobozeni od vízové povinnosti, není-li účelem jejich pobytu výkon výdělečné činnosti. Totéž platí pro vstup českých občanů na území korejské republiky. Sjednání dohody má usnadnit občanům obou států získání dlouhodobého víza, včetně možnosti vykonávat na území druhého státu krátkodobá zaměstnání.

Korejská republika je turisticky přitažlivou zemí a ze strany české mládeže lze očekávat zájem o využívání možností, které dohoda nabízí. Sjednání dohody přispěje též k dalšímu rozšíření dosavadních velmi dobrých vzájemných vztahů. Lze očekávat zintenzivnění spolupráce a vazeb mj. v kulturní a školské oblasti.

Kromě požadavků pro všechny žadatele dohoda obsahuje specifické podmínky, jako je například věkové omezení mezi 18 a 30 lety věku, oprávnění pracovat trvá po dobu nejvýše 12 měsíců, doba trvání víza k pracovní dovolené, s tím, že zaměstnání nebude hlavním, ale pouze vedlejším účelem pobytu. Vízum k pracovní dovolené nelze prodloužit ani vydávat opakovaně. Dohoda předpokládá zavedení roční kvóty, to jest maximálního počtu občanů, kteří mohou v daném roce vízum k pracovní dovolené obdržet.

Podobné dohody o pracovní dovolené má Česká republika sjednány s Kanadou a s Novým Zélandem. Možnosti, jež tyto dohody zakládají, jsou ze strany českých občanů hojně využívány. Korejská republika má po-

dobné dohody uzavřeny s osmi státy, mezi něž patří Francie, Německo, Spojené státy, Kanada, Nový Zéland, Austrálie, Japonsko a Irsko.

Vzhledem k tomu, že korejská strana již notifikovala splnění podmínek pro vstup této smlouvy v platnost, dovoluji si vás závěrem požádat o zkrácení lhůty pro projednání ve výborech o 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Davida Vodrážku. Prosím, pane kolego.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, pane premiéře, dámy a pánové, pan ministr zde řekl téměř vše, co je důležité v této smlouvě nebo dohodě. Dohoda značně zjednoduší získání dlouhodobého víza a povolení k výdělečné činnosti. Máme takovouto dohodu s celou řadou zemí, jak již bylo řečeno. Navrhuji tedy přikázání k projednání zahraničnímu výboru. V podrobné rozpravě bych taktéž požádal o zkrácení lhůty na projednání ve výborech o 30 dnů vzhledem k tomu, že korejská strana již notifikovala splnění podmínek pro vstup této smlouvy v platnost.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Prosím, teď je prostor pro ony návrhy. Slovo má pan poslanec David Vodrážka.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jak jsem avizoval, navrhuji zkrátit lhůtu na projednání ve výborech o 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, tuto rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 103. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 103. Přítomno 178, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů mezi prvním a druhým čtením.

Zahajuji hlasování číslo 104. Ptám se, kdo souhlasí s tímto zkrácením lhůty. Kdo je proti?

Hlasování číslo 104. Přítomno 179, pro 123, proti 3. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů. Tím jsme projednali bod 54. Končím tedy jeho projednávání – sněmovní tisk 572, v prvním čtení. Děkuji jak panu místopředsedovi vlády, tak panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

27.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - prvé čtení

Z pověření tento návrh uvede ministr obrany Alexandr Vondra. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Děkuji, vážená paní předsedkyně, za slovo. Páni poslanci, paní poslankyně, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 219, o ozbrojených silách České republiky, chci sdělit následující:

Za prvé je tento vládní návrh předkládán v zájmu zajištění efektivnějšího a rychlejšího rozhodování o poskytování vojenské letecké dopravy osob i přepravy materiálu. V zásadě se navrhuje, aby za zákonem stanovených podmínek mohl o poskytnutí letecké přepravy rozhodovat přímo ministr obrany, a to na základě předchozí žádosti buď ministra zahraničí, či ministra vnitra. Díky tomu bude možné adekvátně reagovat zejména v akutních případech, kdy je nutné z humanitárních důvodů urychleně dopravit ať už osoby, či přepravit materiál v rámci těchto záchranných a humanitárních operací.

Druhou pak záležitostí, která je předmětem navrhované novely, je úprava podmínek rušení provozu elektronických komunikací. Navrhované řešení používání rušičů vyplývá zejména z potřeb, které souvisejí s plněním úkolů v zahraničních operacích. Rušiče totiž představují účinný způsob ochrany před nástražnými výbušnými zařízeními, která používají teroristé. Předpokladem efektivního používání těchto rušičů je ovšem důkladný výcvik této aktivity prováděný již na území České republiky v rámci přípravy před vysláním do zahraničí. Proto právní úprava používání rušičů se tu

mění a v zásadě dává do shodné s úpravou, která je již zakotvena v zákoně 273, o Policii České republiky, která tyto rušiče rovněž smí používat.

To jsou ony dvě navrhované změny. Děkuji za pozornost a věřím, že to podpoříte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi obrany. O slovo požádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, pan ministr ve svém úvodním slově popsal předmětnou materii. Pokusím se shrnout ve třech větách.

Tento návrh předkládá možnost, aby ministr obrany mohl přímo rozhodovat o typu letecké dopravy nebo přepravy humanitární pomoci a osob s ní souvisejících, dále pak občanů ze zahraničí, kteří se bez vlastního zavinění nemohou vrátit zpět, osob a materiálu pro zastupitelské úřady, policisty, kteří jednají v zájmu České republiky na území cizího státu apod. Dosud k takovému rozhodnutí byla oprávněna výlučně vláda. Ovšem zde je nezbytná, a já považuji tento návrh za velmi správný, určitá akceschopnost této agendy, a proto se navrhuje, aby toto mohl činit přímo ministr obrany. V působnosti vlády by samozřejmě nadále zůstalo schvalování letecké dopravy reprezentací České republiky, ať už sportovní, nebo umělecké.

V druhé části návrhu se pak ozbrojeným silám dává povolení v rámci vojenského výcviku použít rušení provozu elektronických komunikačních sítí.

Tolik slovo zpravodaje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Zatím jsou do ní čtyři přihlášení včetně pana zpravodaje. Zeptám se pana zpravodaje s přednostním právem, zda chce vystoupit v této rozpravě. Prosím, máte slovo jako první. Poté paní poslankyně Marie Rusová.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Chtěl bych velmi krátce v obecné rozpravě ještě jednou Poslaneckou sněmovnu požádat, aby umožnila projednání tohoto předkladu ve výboru pro obranu, a zároveň chci avizovat svůj vlastní zájem, aby ta druhá část předmětné materie byla skutečně velmi detailně projednána. Budu navrhopvat vypuštění, ale to si opravdu nechme až na jednání výboru pro obranu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Vidímovi. Prosím nyní o slovo paní poslankyně Marii Rusovou. Dále je přihlášen pan kolega Václav Klučka.

Poslankyně Marie Rusová: Dobrý den. Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegové a kolegyně, vládou předložený návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se týká zejména změn v právní úpravě vojenské letecké dopravy osob a přepravy materiálu pro účely zapojení České republiky do humanitární pomoci poskytované do zahraničí. Cílem by mělo být především zamezit ztrátám na životech a újmě na zdraví, zmírnění utrpení a obnovení základních životních podmínek lidí, a to při mimořádných událostech, popřípadě nutnost zmírnění trvajících následků mimořádných událostí. Touto právní úpravou by tak mělo dojít k zefektivnění a zrychlení rozhodování o poskytnutí letecké dopravy a přepravy.

V tomto směru je na místě konstatovat, že je potřebná pomoc, a to pokud možno co nejrychlejší a nejefektivnější. Je tady nutno naplnit latinské přísloví: „Bis dat, qui cito dat.“ Volně přeloženo: „Dvakrát dává, kdo rychle dává.“

Aby však bylo rozhodnuto o takovémto postupu, je navrženo, aby návrh předkládal ministr zahraničí nebo vnitra a rozhodoval přímo ministr obrany. S tímto postupem však mám určitý problém. Celý rozhodovací proces musí být v souladu s právním řádem. Dle mého názoru bude nutno vše ve všech souvislostech prodiskutovat a to myslím, že už bude na místě ve výboru pro obranu, případně v ústavněprávním výboru.

V tomto předloženém materiálu by se mělo jednat o právní úpravu podmínek rušení provozu elektronických komunikací. I zde dle mého názoru bude nutno vše prodiskutovat, prodiskutovat výčet výjimek atd., a to opět ve výboru pro obranu a v ústavněprávním výboru, aby nedošlo k případnému zneužití této právní úpravy, případně vůbec se zabývat otázkou, zdali tento postup je v souladu s naším právním pořádkem.

Účinnost tohoto zákona je navržena dnem 1. května 2012. I zde je však potřeba zvážit datum účinnosti vzhledem k předpokládané legisvakanci době tří měsíců po dni jeho vyhlášení.

Jak je z mého předneseného vyjádření patrné, bude nutné se touto materie ještě zabývat. Myslím si, že tato diskuse se však může odehrát ve výborech, a to v ústavněprávním, ve výboru pro obranu a dávám ke zvážení i ve výboru rozpočtovém.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyně. Pokud budete chtít navrhnout některé další výbory k projednání, přijde na

to řada v další fázi. Nyní prosím o slovo pana poslance Václava Klučka, po něm je přihlášen pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Václav Klučka: Děkuju, paní předsedkyně. Kolegové, kolegyně, zákon o ozbrojených silách v současné podobě, tak jak ho máme, nevyhovuje v potřebné míře úkolům a cílům poskytování efektivní humanitární pomoci do zahraničí, a to zejména s ohledem na časovou tíseň při poskytování potřebné pomoci v cílovém místě. Podle § 7 odst. 1 zákona o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci, který byl přijat v průběhu roku 2010, vláda rozhoduje o konkrétním zapojení České republiky do humanitární pomoci. Už předřečníci tady konstatovali, že proces zkrácení lhůty tím, že na žádost ministra zahraničních věcí nebo ministra vnitra ministr obrany dle volných kapacit leteckých prostředků poskytne tyto prostředky v přiměřené době natolik, aby tato humanitární pomoc do místa, kde bude vyslána, byla skutečně efektivní, což považuji za obrovský klad tohoto zákona.

Neméně podstatným důvodem k předložení navrhovaného zákona je nutnost právní úpravy podmínek rušení provozu elektronických komunikací. Takto to čtu z důvodové zprávy. Plně souhlasím s názorem předřečníků o tom, že tato oblast musí být velmi pečlivě prodiskutována, navíc ještě s konstatováním, že ona se v podstatě podobá prostoru rušení, který je zahrnut do zákona o české policii. Tady si myslím, že možná ve výboru pro obranu budeme skutečně muset zvažovat veškeré nuance takového postupu. Osobně si umím představit určité omezené případy výcviku ve vojenských prostorech v příslušném území, kde rušení nebude mít takový velký dopad na provoz elektronických komunikací a kde může zdárně příslušná jednotka tento nácvik provádět.

Toto všechno je třeba v zákoně znázornit, toto všechno je třeba ve výboru v druhém čtení prodiskutovat.

Dále si myslím, a to už je jenom taková má osobní poznámka, že by bylo možná dobré upravit některé názvosloví, které máme v uvedených paragrafech v zákonech o ozbrojených silách, např. velitel zásahu požární ochrany, velitel jednotky požární ochrany – to jsou věci, které jsou pomalu minulostí, neboť naše názvosloví hasičského záchranného sboru či záchranných hasičských jednotek je názvoslovím moderním, skutečným a uvedeným již v příslušných zákonech. To jsou drobnosti, které můžeme rovněž do zákona uvést. Proto doporučuji, aby tento zákon byl propuštěn do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Prosím nyní o slovo pana poslance Antonína Sed'u.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, jak bylo řečeno, cílem předloženého návrhu novely zákona o ozbrojených silách je provedení změny v právní úpravě vojenské letecké dopravy osob a přepravy materiálu jako předpokladu pro lepší zapojení České republiky do humanitární pomoci poskytované zahraničí. Stávající právní úprava sice umožňuje pro shora uvedené účely využít k dopravě osob a k přepravě materiálu volné kapacity vojenského dopravního letectva, ale jejich použití je vždy podmíněno rozhodnutím vlády, což je s ohledem na časovou tíseň nepříliš šťastné.

Podle vlády je civilní kontrola zabezpečena již tím, že Parlament rozhodl o plnění úkolů ozbrojenými silami v zahraničí, a proto o jednotlivém letu, se kterým je spojena přeprava humanitární pomoci, rozhodne ministr obrany na návrh ministra zahraničních věcí. Osobně jsem však přesvědčen o tom, že v návrhu zákona musí být ponechána povinnost ministra bezprostředně po rozhodnutí informovat Parlament České republiky.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, novým zněním § 24 se dále umožňuje, aby volné kapacity vojenského dopravního letectví bylo umožněno v rámci služební dopravy osob nebo přepravy materiálu využít i ve prospěch jiných osob, než dosud umožňuje ustanovení § 22 odst. 3 zákona o ozbrojených silách. Vláda předpokládá také dopravu cizích státních příslušníků na území ČR za účelem stáží, konferencí či jiných forem přípravy pro plnění těchto úkolů. Zárukou civilní kontroly má být skutečnost, že o použití vojenských přepravních kapacit v aktuálním čase a do aktuálního cíle rozhodne ministr obrany opět na žádost ministra zahraničních věcí nebo na žádost ministra vnitra. Mohu rozumět snaze vlády i Ministerstva obrany rozšířit využití armádního letectva, nicméně se obávám, že armáda může využívat zákonem dané možnosti ke komerčním letům. Proto mi v návrhu zákona schází rozsah parlamentní kontroly těchto letů.

Vážené kolegyně a kolegové, návrh zákona upravuje i podmínky k rušení provozu elektronických komunikací v ozbrojených silách. Navrhuje se, aby ozbrojeným silám bylo umožněno provádět vojenský výcvik s využitím rušičů. Rušiče provozu elektronických komunikací mají být používány podobným způsobem jako rušiče využívané Policií ČR. Pokud jde o kontrolu rušení elektronických komunikací, vláda navrhuje obdobný systém kontroly, který upravuje zákon o Policii ČR a který náleží Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Ptám se pana ministra, protože z návrhu zákona to není zřejmé, který konkrétní orgán Poslanecké sněmovny bude tuto kontrolu zajišťovat. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sed'ovi.

Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pan ministr může využít závěrečného slova po skončené rozpravě, nebo v rámci... Po skončené rozpravě. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Prosím pana ministra Alexandra Vondru o závěrečné slovo po skončené rozpravě.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, děkuji za tu krátkou debatu. Myslím si tři věci.

Za prvé, asi se všichni shodujeme, že úprava, která zpružní a zefektivní poskytování zejména naléhavé humanitární pomoci, je potřebná. Myslím si, že s tím žádný problém není.

Druhá věc. Používání rušiček při provozu elektronických komunikací je samozřejmě citlivá věc. Probereme to ve výboru pro obranu a bezpečnost. Je to částečně odborná diskuse, takže se k ní určitě dostaví i kompetentní lidé z Armády ČR a určitě, má-li to projít, projde to tak, aby Parlament měl stejnou míru kontroly, jako má nad Policií ČR.

A pokud jde o účinnost, tu samozřejmě upravíme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj má též možnost vystoupit se závěrečným slovem.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, v rozpravě nezazněl žádný návrh, který by tento vládní návrh buď navrhoval zamítnout, či vrátit vládě k dopracování. Všichni vystupující přinejmenším první část tohoto návrhu, tedy tu část, která se týká zrychlení procesu využívání vojenského dopravního letectva pro velmi omezený okruh agend, přivítali. Jsem rád, že Poslanecká sněmovna se tím bude dále zabývat poté, co bude přikázáno výboru pro obranu v rámci druhého čtení. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro obranu. Já se ptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Paní poslankyně Marie Rusová. Prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Paní předsedkyně, jak jsem ve svém vyjádření již avizovala, byla bych ráda, kdyby sněmovním tiskem číslo 551 se zabývaly i ústavněprávní a rozpočtový výbor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další návrhy k přikázání. Nejsou-li, rozhodneme o těchto třech.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru pro obranu. Zahajuji hlasování pořadové číslo 105. Kdo je pro přikázání výboru pro obranu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 105, přítomno 181, pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní hlasování o ústavněprávním výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 106. Kdo souhlasí s přikázáním tomuto výboru? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 106, přítomno 181, pro 57, proti 71. Návrh přijat nebyl.

Dále výbor rozpočtový.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 107. Kdo je pro přikázání výboru rozpočtovému? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 107, přítomno 181, pro 47, proti 74. Návrh přijat nebyl.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu. Tím končím projednávání bodu 26, sněmovního tisku 551, v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme se věnovat bodu

34.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 527/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 527/1. Tento návrh odůvodní pan senátor Petr Pakosta, kterého mezi námi vítám. Prosím, pane senátore, o vaše úvodní slovo. (V sále je silný hluk.)

Senátor Petr Pakosta: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Před vámi leží novela zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, která si klade za cíl stanovit pravidla pro vznik nové obce oddělením dvou nebo více částí obce společně.

Současná zákonná úprava této problematiky není formulována zcela jasně. Zákon o obcích dosud zmiňuje pouze možnost oddělení jedné části obce, přestože v praxi se vyskytují i případy, kdy se od stávající obce chtějí

oddělit kupříkladu dvě části obce společně s tím, že by vytvořily obec novou, a to na rozdíl od úpravy v zákoně č. 22/2004 Sb., o místním referendu, který upravuje podmínky konání místního referenda v případech oddělení části obce a ve svém § 48 odst. 3 písm. a) výslovně zmiňuje i možnost, že o oddělení žádá více částí obce společně.

Případy, kdy o oddělení usilují dvě nebo více částí společně, potom musí být řešeny rozhodnutím soudu, který poskytne výklad zákona. Z takových judikátů je zřejmé, že aby bylo zachováno ústavní právo občanů na samosprávu podle článku 100 odst. 1 ústavy, je třeba zákon o obcích vykládat extenzivně a hledět zejména na účel, který zákon sledoval a kterým by mělo být poskytnutí možnosti uplatnění přímé demokracie občanů podle článku 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, která je vyjádřena právě pomocí konání místního referenda. Proto soudy oddělení více částí obce svým rozhodnutím umožňují.

Navrhovaná právní úprava mění zákon o obcích tak, aby byl v souladu se zákonem o místním referendu i s judikaturou soudů, která již byla v této právní oblasti vydána, a aby byly zcela jasně vymezeny podmínky, za nichž je možné konat místní referendum o oddělení více částí obce společně za účelem vzniku nové obce tak, aby nadále nebylo nutné obracet se na soud se žádostí o posouzení a výklad zákona.

Považuji za potřebné zdůraznit, že navrhovaná úprava nemá za cíl usnadnit oddělování částí obcí, a tím vytváření nových obcí. Takto navržená úprava znamená ztížení možnosti vytvoření nové obce, pokud vyjdeme z dosavadního textu zákona a přihlídneme k judikatuře soudů.

Mohu zde za navrhovatele deklarovat otevřenost diskusí o případné modifikaci navržené cesty k úpravě pravidel pro vznik nové obce oddělením dvou nebo více částí obce společně. To platí nejen pro připomínky vlády k předloženému návrhu, ale samozřejmě i obecně.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o propuštění předložené novely zákona o obcích do dalšího projednávání.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Petru Pakostovi. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Josefa Novotného mladšího. Prosím, pane kolego.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, předkladatel této úpravy zákona č. 128/2000 Sb. řekl to podstatné. Já k tomu dodám pouze tolik, že vláda zaujala stanovisko, které říká asi toto. Doporučuje vzít při dalším projednávání tohoto návrhu v potaz celou řadu připomínek. Myslím si ovšem,

že tyto připomínky lze vypořádat při druhém čtení, a proto mi dovoluji, abych i já doporučil tento zákon poslat do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy k tomuto bodu? Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Hlásil se pan poslanec Jiří Šulc? Já jsem přehlédla tuto přihlášku. S omluvou panu poslanci, pokud chce vystoupit v obecné rozpravě, tak se do ní vracíme.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji. Omlouvám se, kolegové, kolegyně. Stav našich obcí je opravdu složitý. Je potřeba říci, že tuto záležitost už řešíme delší dobu, nicméně tento zákon jde proti obecnému trendu a není tak úplně pravda, že tento návrh neumožňuje dělení obcí, ale právě naopak. Z tohoto důvodu já bych doporučil spíše zamítnutí tohoto zákona a spíše se zabývat touto problematikou komplexně ve výboru pro veřejnou správu. Myslím si, že bychom se k tomu měli vrátit a řešit to úplně jinak.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jiří Šulc navrhuje zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Jsme v obecné rozpravě a já se ptám, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Je zde žádost o vaše odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili, a budeme hlasovat o návrhu, který před malou chvílí vznesl pan kolega Jiří Šulc, tedy o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Počkám chvíli, než se do jednacího sálu dostaví všichni kolegové.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 108. Toto hlasování zahajují a táži se, kdo je pro zamítnutí v prvním čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 108 přítomno 144, pro 79, proti 47. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a zákon byl zamítnut v prvním čtení.

Tím jsme projednali bod 34 sněmovní tisk 527. Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji.

Budeme se věnovat bodu číslo 36. Je to

36.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení

Upozorňuji, že jsme tento návrh přerušili 13. prosince na 32. schůzi Poslanecké sněmovny. Nyní zde mám přihlášku pana poslance Jana Vidíma. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, předkládám Poslanecké sněmovně procedurální návrh. V souladu s ustanovením § 63 odst. 1 bod 1 písm. a) předkládám návrh odročovací, abychom v projednávání tohoto bodu pokračovali až poté, kdy vláda České republiky předloží do Poslanecké sněmovny návrh zákona, kterým se upravuje předmětná materie, nejpozději však 1. června letošního roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nejpozději 1. června letošního roku. Je to procedurální návrh, o kterém rozhodneme bez rozpravy. Přivolávám naše kolegy. Je zde opět žádost o odhlášení. Já vás požádám, abyste se všichni zaregistrovali vašimi kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Jana Vidíma o přerušení projednávání tohoto bodu do doby, než vláda předloží návrh, který by popsal tento problém, a to nejpozději do 1. 6. 2012.

O tomto procedurálním návrhu rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 109. Zahajuji toto hlasování. Táhne se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 109 přítomno 148, pro 106, proti 40. Návrh byl přijat a bod číslo 36, sněmovní tisk 494, byl přerušen. To je vše, co jsme v rámci tohoto bodu mohli učinit.

Budeme se věnovat bodu následujícímu. Zahajuji projednávání bodu číslo 37. Je to

37.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - první čtení

Pan poslanec Jan Vidím se hlásí.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, k tomuto bodu předkládám tentýž procedurální návrh, tedy odročovací návrh na projednávání tohoto bodu teprve poté, co vláda České republiky předloží návrh zákona, který se zabývá předmětnou materii, nejpozději však 1. června letošního roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které ponese číslo 110. Jde tedy o procedurální návrh. Přivolávám naše kolegy a budeme hlasovat o návrhu na odročení a přerušení tohoto bodu do doby, než vláda předloží svůj návrh v této věci, nejpozději do 1. 6. 2012.

Zahajuji hlasování číslo 110. Ptám se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 110 přítomno 150, pro 100, proti 39. Tento návrh byl přijat a bod byl přerušen a odročen. To bylo vše k bodu 37.

Nyní jsme tedy v bodě 38. Zahajuji jeho projednávání. Jedná se o

38.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení

Opět se hlásí pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedkyně, paní a pánové, i k tomuto návrhu předkládám tentýž odročovací návrh, tedy abychom se zabývali tímto bodem teprve poté, co vláda České republiky předloží návrh, který se zabývá předmětnou materii, nejpozději však 1. června 2012.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto procedurálním návrhu rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 111. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování číslo 111. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na přerušení odročení do doby, než vláda předloží návrh pojednávající tyto otázky, nejpozději do 1. 6. 2012. Kdo je pro a kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 111, přítomno 151, pro 101, proti 37. Tento návrh byl přijat. Byl byl přerušen a odročen. Tolik k bodu 38. Jeho projednávání končím.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejč. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já se přiznám, že nevěřím vlastním očím. Nevěřím tomu, co se tady stalo. Protože všichni politici a zejména vláda se předhánjí v tom, jak chce pomoci Šluknovskému výběžku, jak chce pomoci lidem v Ústeckém kraji, jak chce pomoci těm, kteří se dnes musí denně potýkat s vysokou kriminalitou. A tady, když tady Ústecký kraj díky tomu, že vláda nebyla schopna žádné řešení najít, žádné řešení představit, představil vlastní návrhy, které jsme mohli projednávat ve výborech, o kterých jsme mohli diskutovat a také je případně pozměnit, byla-li by vůle této Sněmovny jiná než Ústeckého kraje, tak se dozvídáme, že politici z vlády a zejména z koalice nechtějí nic takového řešit, že nemají zájem na řešení problémů Ústeckého kraje právě proto, že teprve vláda zasedne a bude připravovat zákony, které s touto oblastí souvisí.

Uvědomme si, vážené kolegyně a kolegové, že to, že ten návrh vláda teprve bude připravovat, že ho sem pošle, zabere několik měsíců. Pokud tyto zákony tady budou, tak jak jsme slyšeli zhruba v horizontu června tohoto roku, tak nejdříve, kdy budou platit, budou od 1. 1. 2013, když všechno dobře půjde.

Je evidentní, že vláda v této věci selhala, a já jsem přesvědčen, že by to všichni měli vědět. Protože to procedurální hlasování, které vypadalo tak v zásadě bezbolestně a vypadalo tak, že se o nic nejedná, znamená jediné: odkládání problémů nejen v Ústeckém kraji, ale ve všech problémových lokalitách, kdy místo abychom se bavili věcně o tom, co zlepšit, jak změnit trestní zákoník, jak lépe postihovat pachatele přestupků, tak se bavíme o tom, že vláda bude o něčem jednat, bude něco předkládat a budeme čekat ve Sněmovně, až vláda něco pošle. Já myslím, že to je špatný přístup.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nejdřív připomenutí pro ty, kteří chtějí pomoci starostům s řešením problémů, které existují, a nejenom v Ústeckém kraji. Připomeňme si, jak jste hlasovali o návrhu zákona o možné exekuci v hmotné nouzi. Uvidíme zítra anebo v pátek, jak se postavíte k návrhu zákona, novely přestupkového zákona, který dává starostům, nebo může dát starostům jeden z nástrojů, jak bojovat s prostitucí či s těmi, kteří opakovaně páchají přestupky a otravují život slušným lidem. Uvidíme zítra nebo v pátek. Vždycky něco proklamujete, ale když hlasujete, tak jste proti.

Proč jsme navrhli odročení? Protože kvalita těch návrhů je nula. My bychom je všechny museli psát ve výborech. Vždyť si to sami přečtete – splácání návrhu z několika zákonů do jednoho s tím, že si pletu pojmy s dojmů, nevytváří kvalitní podklad k tomu, abychom o tom vedli debatu ve druhém čtení. To je hlavní příčina. Proto vláda přijde s vlastními návrhy, abychom měli nad čím debatovat, ne abychom vytvářeli a přepisovali celé zákony. Nebo vy opravdu chcete, aby Bezpečnostní a informační služba se vyjadřovala k žádosti o umístění herny? A takových věcí bych mohl jmenovat desítky a stovky. To byl pravý důvod.

Takže v hlasování ukažte, jak chcete pomoci starostům. V případě zákona o hmotné nouzi jste jim nepomohli. Tento týden můžete svým hlasováním pomoci, když budete pro, aby se obce mohly vypořádat s těmi, kteří opakovaně páchají přestupky ať už na poli prostituce, veřejného pořádku, drobných krádeží apod. Tam se jasně ukáže, zda jim chcete pomoci, nebo ne. A když už necháte zpracovat kraj nějaké návrhy zákonů, tak se postarejte o to, ať je to kvalitní předloha, abychom o ní mohli debatovat. Tím, že jsme to přerušili a nezamítli – protože správný postup byl v prvním čtení to zamítnout – jasně deklarujeme, že to řešit chceme, ale chceme to řešit nad kvalitním legislativním návrhem. (Potlesk vpravo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Děkuji. Chtěl bych připomenout, že proti tomu skvělému návrhu, o kterém tady hovořil pan předseda Stanjura, o tom návrhu paní poslankyně Řápkové, se vyslovila i vláda, vyslovil se proti němu veřejný ochránce práv. Takže jestli nějaký návrh v této Sněmovně je nekvalitní, jestli nějaký návrh zákona je protiústavní, jestli nějaký návrh zákona nesplňuje požadavky na to, aby tady byl projednán, tak je to návrh poslankyně ODS, nikoli návrh Ústeckého kraje. To za prvé.

Za druhé bych chtěl také připomenout, že tady v Poslanecké sněmovně

jsme schvalovali na návrh pana ministra Pospíšila z ODS nový trestní zákon, který umožnil to, aby pachatelé opakovaných krádeží už nebyli posuzováni podle trestného činu a byl to stále se opakující přestupek. Tuto věc se mimo jiné snaží řešit ten poslední projednávaný návrh, o kterém jste rozhodli, že se přerušuje, a dáváte tak možnost všem pachatelům, kteří páchají přestupky opakovaně, i když předtím byli posuzováni jako pachatelé trestných činů, aby se této činnosti dopouštěli dál. Berete si to na svědomí. Přijedte do toho regionu, zeptejte se těch, kteří jsou okrádáni, zda si to přejí, nebo ne.

Já jsem přesvědčen, že kdybychom dnes rozhodli tak, že bychom tyto zákony postoupili do druhého čtení, byli bychom schopni diskutovat věcně o tom, co je správné a co je nesprávné ne na základě toho, že pravdu má ten, kdo tady má většinu. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jenom pro upřesnění – zítra nebo v pátek nebudeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Řápkové, ale o návrhu, který podepsali poslanci a poslankyně ze tří koaličních stran. To za prvé.

Za druhé, opravdu bych nerad vyjmenovával všechny nedostatky těch zákonů, protože by se dneska na důležitý bod, jako jsou církevní restituce, už nedostalo, přestože máme jednat i po půlnoci.

Nicméně pokud myslíte vážně třikrát a dost, třikrát zahodím odpadek a je to trestný čin, aniž je registr přestupků, a říkáte tomu kvalitní návrh zákona, tak my prostě říkáme, že to není kvalitní návrh zákona. Vy tady matete veřejnost. Tím, že to pustíme do druhého čtení, by se nic nevyřešilo, jenom by ty výbory měly nekvalitní předlohu, kterou by musely přepisovat sami poslanci bez aparátu. My navrhujeme, aby kvalitní předlohy návrhů zákonů zpracovala vláda, legislativci, abychom mohli debatovat. My budeme samozřejmě rádi, když opozice podpoří naše návrhy buď zítra, nebo v pátek, či jiné, v hlasování, případně abychom vedli s opozicí relevantní debatu nad kvalitním návrhem zákona.

Nemá cenu tady vyjmenovávat všechny nedostatky. Vy sám musíte vědět, pane předsedo prostřednictvím paní předsedkyně, že to kvalitně napsané není, a hrajete tady politickou hru o tom, kdo se ukáže v Ústí, kdo je větší zastánce slušných obyvatel. A říkáme – to jsme my, protože my přicházíme dlouhodobě s návrhem řešení v této oblasti, dávno předtím, než problém vybuchl a eskaloval na Šluknovsku. Dávno předtím ty návrhy zákonů z naší dílny tady ležely. Vy jste v té době vládli v kraji a nic jste pro to nepodnikali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vojtěch Filip, poté pan kolega Jeroným Tejc má slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, paní a pánové, já jen krátce bych chtěl zopakovat, že Ústava České republiky hodnotí úplně stejně legislativní iniciativu vlády, každého poslance, Senátu jako celku i krajského zastupitelstva. Tak bych prosil pana předsedu klubu ODS prostřednictvím paní předsedající, aby laskavě re-spektoval ústavu a nekádroval, kdo to umí dělat lépe.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejc, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Já už se skutečně nechci pouštět do polemiky, kdo to myslí dobře, kdo špatně. Já jsem se tam byl podívat a musím říct, že např. stavy policistů, které tam jsou, svědčí o tom, že tato vláda to nemyslí dobře s těmi občany, kteří tam žijí. Prostě policisté, kteří jsou tam posíláni, jsou tam pouze jako pořádková jednotka, aby de facto bránila demonstracím, aby bránila jenom eskalaci násilí. Rozhodně nejsou schopni řešit běžnou kriminalitu. Tady máme rozpočet, který schválila vaše vládní koalice, která rozhodla o tom, že se sníží prostředky pro policisty v dalších letech. Takže já myslím, že si nemusíme hrát na to, kdo to myslí dobře, kdo to myslí špatně. Tady byl jeden z návrhů, který byl podle mého názoru rozumný, kterým se Ústecký kraj snažil řešit situaci nejen ve svém regionu, ale obecně legislativou, a myslím, že paní hejtmanka jasně řekla, k čemu ty zákony mají sloužit, a také jsme tady mohli vést debatu – nejen tady, ale i ve výborech – o tom, zda tento návrh je, nebo není správný. Vy jste rozhodli, že debatovat nechcete. Rozhodli jste se, že půjdete cestou válcování. Není to poprvé, není to naposledy. My se s tím určitě smíříme, bohužel se s tím budou muset smířit i občané v problémových lokalitách. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, než přistoupíme k projednávání návrhů zamítnutých Senátem a vrácených Senátem, musíme také odsouhlasit, že umožníme vystoupení senátorkám a senátorům. Tyto senátní body jsou nyní před námi, proto vás požádám o hlasování, a to abychom umožnili vystoupení paní senátorce Aleny Dernerové, Haně Doupovcové, Soně Paukrtové, Evě Richtrové, Boženě Sekaninové a senátorům Miroslavu Antlovi, Ivu Bárkovi, Janu Hajdovi, Vítězslavu Jonáši, Stanislavu Juránkovi, Jaroslavu Kuberovi, Miroslavu Nenutilovi, Radku Sušilovi, Karlu Šebkovi, Petru Šílarovi a Janu Žaloudíkovi v Poslanecké sněmovně. Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Já se nyní zeptám, kdo souhlasí s tím, aby jmenované senátorky a jmenovaní senátoři mohli vystoupit ve Sněmovně.

Zahajuji hlasování číslo 112 a ptám se, kdo z vás souhlasí s těmito možnými vystoupeními senátorek a senátorů. Kdo je proti?

V hlasování číslo 112 přítomno 157, pro 127, proti 2. Tento návrh byl schválen.

Můžeme se věnovat prvnímu z avizovaných bodů. Zahajuji projednávání bodu číslo 78. Je to

78.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb.,
o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených
k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů
(zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 425/3/- zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 425/4. Vítám mezi námi paní senátorku Boženu Sekaninovou.

Prosim, zda se chce k usnesení Senátu o zamítnutí návrhu vyjádřit pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosim.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážená paní senátorko, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych ještě jednou na této půdě uvedl předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka.

Musím konstatovat, že z této novely, která byla původně předpokládána jako drobná, víceméně technická novela, se stalo menší drama, které se zamotalo až tak, že byl ten návrh Senátem zamítnut.

Jenom stručně zopakuji, že se jedná o tkáň a buňky, které jsou používány k terapeutickým účelům u člověka. Jako typický příklad, abyste si mohli konkrétně představit, o co běží, je soubor buněk, které jsou získány od dárce, které slouží k transplantaci kostní dřeně cizorodé, alogenní kostní dřeně. Ty buňky jsou dárci odebrány, jsou promyty, jsou vloženy do tekutiny, která je konzervační, jsou zamrazeny, a tím jsou připraveny k transplantaci. Mohou být zamrazeny i několik roků a použity, kdykoliv je ten dárce potřebuje.

Součástí toho procesu, který je velmi přísně kontrolován a za který i ručí tkáňová zařízení, která mají certifikát ze Státního ústavu pro kontrolu léčiv, je také přeprava těch buněk od toho tkáňového zařízení k dárci. Někdy se

ten odběr a zpracování a darování děje v jedné nemocnici, takže ta přeprava je velmi jednoduchá, někdy se to děje v různých nemocnicích a jsou i případy, kdy ty buňky jsou transportovány buďto od dárce v České republice do zahraničí, nebo ze zahraničí k nám, a je to součástí mezinárodních dohod, které dbají na velmi přísná pravidla, podobně jako je to u nás v těch tkáňových zařízeních. Převoz těch buněk se podle zákona jmenuje trochu nešťastně „distribuce“ a záměna tohoto slova s distribucí léčiv, která jsou zcela jiným procesem víceméně obchodního charakteru – zde se jedná o předání buněk přepravci, přepravu vlastních buněk za kontrolovaných podmínek a předání zařízení, která ty buňky nebo tkáň použijí.

Kromě této věci, která měla zajistit, aby přepravec mohlo být i jiné zařízení, než je zařízení zdravotnické, zařízení, které musí získat od Státního ústavu pro kontrolu léčiv povolení a musí dodržovat zákonem stanovené podmínky, kromě této pasáže, té nejdůležitější v zákoně, jsou zde drobnosti, které upravují ještě zajištění přepravy tkání a buněk při vývozu, a jsou zde prováděny také legislativně technické změny spočívající v nahrazení pojmu Evropské společenství pojmem Evropská unie s ohledem na vstup Lisabonské smlouvy v platnost.

Důvodem zamítnutí návrhu Senátem je obava senátorů, že se může navrhovanou právní úpravou otevřít prostor pro nelegální obchodování s tkáněmi i buňkami i pro další rizika zneužití možnosti přepravy tkání a buněk včetně možného zvyšování cen tkání, kdy distributor zvýší cenu tkání o cenu za přepravu. K tomu jaksi je potřeba podotknout, že ten pojem distribuce – pro potřeby tohoto zákona o lidských tkáních a buňkách se tou distribucí rozumí pouze přeprava a dodání, nikoliv tedy skladování a jakákoli obchodní činnost. Tkáň nelze nakupovat na sklad a dále je prodávat, neřkuli prodávat s nějakou obchodní marží. Jsou používány vždy pro konkrétního pacienta, celý ten proces spočívá v tom, že ty tkáň jsou registrovány, je zaznamenáno, od kterého konkrétního pacienta jsou a pro kterého konkrétního pacienta jsou, a ten proces je zcela pod kontrolou a žádný obchod tam neprobíhá.

Lidské tkáň a buňky nejsou a nesmějí být podle článku 21 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně zdrojem finančního prostředku pro dárce tkání ani pro poskytovatele zdravotních služeb, který je odebírá. Tkáň a buňky nemohou být předmětem zisku ani pro ty, kteří s tkáněmi a buňkami nakládají, a již nyní máme prostředky k zabránění nelegálního takzvaného obchodování a nakládání s tkáněmi a buňkami. Zákon o lidských tkáních a buňkách stanovuje povinnost sledovat tkáň od dárce až k příjemci. Je využíván identifikační systém, který umožní získat informace o konkrétní tkáni po celou dobu procesu nakládání včetně zpracování. Nezáleží na tom, zda se jedná o konkrétního příjemce, nebo výrobce léčivých přípravků. I

výrobce zahraniční musí deklarovat, kde tkáň získal a kdo byl dárce. Ministerstvo zdravotnictví vydává povolení na dovoz a vývoz tkání a buněk. Úzce spolupracuje s Generálním ředitelstvím cel a veškeré dovozy a vývozy jsou přísně kontrolovány podle vydaných povolení.

Poskytovatel služeb, který potřebuje tkáň pro konkrétního pacienta, ji zajistí u tkáňového zařízení, které tkáň dodává, a přepraví ji buď vlastní dopravou, nebo zajistí přepravu jiným subjektem. Úhrada za přepravu je hrazena z veřejného zdravotního pojištění v rámci výkonu z pojištění pacienta. Na této skutečnosti předložený návrh nic nemění oproti současnému stavu, a nelze tedy předpokládat, že by tímto návrhem byla připuštěna možnost, aby se ceny tkání a buněk fakticky zvyšovaly.

Dámy a pánové, paní poslankyně, páni poslanci, s ohledem na výše uvedené se na vás obracím se žádostí o podporu posuzovaného návrhu zákona v jeho závěrečné fázi legislativního projednávání a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji, pane ministře. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Antonín Pavel? On je omluven, aha, takže ne. A pokud ne tedy, tak otevírám rozpravu. Do rozpravy se nehlásí nikdo, takže v tom případě bych dal slovo paní senátorce Sekaninové. Prosím, omlouvám se, máte slovo jako první.

Senátorka Božena Sekaninová: Vážený pane předsedající, pane ministře, vážené poslankyně, poslanci, cílem navrhované novely je především rozšířit dosavadní možnosti distribuce tkání a buněk. Dosud distribuce tkání a buněk může být zajišťována pouze příslušným subjektem, který – a to zdůrazňuji – musí mít status zdravotnického zařízení. Nově má být možné zajistit distribuci tkání a buněk také na základě smlouvy o přepravě tkání a buněk s právníčkou nebo fyzickou osobou, která nemá statut zdravotnického zařízení. Návrh je odůvodňován údajnými problémy v aplikační praxi zákona, která má spočívat ve skutečnosti, že tkáňové zařízení sice může zajistit distribuci tkání a buněk též na základě písemné smlouvy, ale pouze s příslušným zdravotnickým zařízením. Žádný subjekt, který provozoval pouze přepravu tkání a buněk, však nemůže získat status zdravotnického zařízení, protože tento druh přepravy není zdravotní péčí ve smyslu § 3 zákona o nestátních zdravotnických zařízeních. To, jak uvádí předkladatel, pro tkáňová zařízení v praxi znamená, že zajistit přepravu v souladu s platnými právními předpisy je mnohdy téměř nemožné.

Jsem však přesvědčena, že dosavadní úprava, podle níž distribuci tkání a buněk má zajišťovat jen subjekt mající status zdravotnického zařízení, je

správná a odůvodnitelná s ohledem na závažnost dané problematiky, tj. manipulaci s lidskými tkáněmi a buňkami. V daném případě lze též vyslovit pochybnosti, zda předkladatelem uvedený důvod, pokud jde vůbec o skutečný důvod, může být relevantní pro přijetí právní úpravy, podle níž manipulovat s lidskými tkáněmi a buňkami určenými pro použití u člověka může právnická nebo podnikající fyzická osoba, která není zdravotnickým zařízením.

Poukazuji na to, že podle nově schváleného zákona o zdravotních službách účinného od 1. dubna 2012 se zdravotní službou rozumí také zdravotnická dopravní služba, jejímž účelem je neodkladná přeprava tkání a buněk určených k použití u člověka. V této souvislosti je s podivem, že sám navrhovaný zákon ani nestanoví konkrétní kritéria a předpoklady odborné způsobilosti příslušného žadatele o povolení k distribuci tkání a buněk.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, žijeme v době, která hledá, co všechno z života lidského i z člověka samotného možno zpeněžit. A doba si jasně odpovídá, že všechno. Navrhovaná novela začíná podivně termínem „přeprava“ a dále už plynule pracuje pouze s termínem „distribuce“. Přepravce se tak povyšuje na dodavatele a distributora a vyvádí zdravotní materiál mimo zdravotnictví do volné, byť odborně jaksí regulované, soutěže přepravců, dodavatelů, distributorů a třeba i překupníků.

Pokud cílem navrhované novely je rozšířit dosavadní možnosti distribuce tkání a buněk, tak tento cíl bude naplněn k 1. dubnu 2012 zákonem o zdravotních službách, který jasně definuje, že zdravotní službou se rozumí také zdravotnická dopravní služba, jejímž účelem je neodkladná přeprava tkání a buněk určených k použití u člověka.

Proto vás, vážení poslanci, žádám, abyste ve smyslu usnesení přijatého Senátem zamítl tento návrh zákona, protože opět se v této novele projevuje rys nedůvěryhodnosti a zneužitelnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď jsme stále ještě v rozpravě, takže se ptám, kdo se do rozpravy hlásí. Pokud ne, tak rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. Já zagonguji, aby se všichni mohli zúčastnit. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlas 101 poslance. Ten počet hlasů už je nastaven. Myslím, že můžeme přednést návrh usnesení. Můžeme? Asi, ano.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh

zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 425/3.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 113, přihlášeno 177, pro hlasovalo 161, proti 4. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat v tomto znění.

Můžeme ukončit projednávání bodu číslo 78. Já jenom přečtu, že poslanec Smýkal se přihlásil o slovo s upřesněním. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, rád bych upřesnil své hlasování, resp. záznam o mém hlasování, a to hlasování číslo 109 a hlasování číslo 111. Na sjetině mám ano, hlasoval jsem ne. Prosím tedy o opravu. Nezpochybňuji však hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Já tedy přejdu k dalšímu bodu. Tím je

79.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/4/- vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem, jehož usnesení jsme obdrželi jako tisk 395/5. Tady by měla být přítomna – a je – paní senátorka Soňa Paukrtová, takže ji vítám.

Teď bych poprosil, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu nejdřív vyjádřil poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, dám nejdřív slovo jemu. Pane poslanče, máte slovo jako první. (Hluk v sále.)

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, možná si vzpomínáte, že před časem jsme ve Sněmovně schválili novelu zákona o obcích, která byla velmi jednoduchá, protože se týkala pouze jednoho paragrafu tohoto zákona, konkrétně § 83 a odstavce 2 v tomto paragrafu. Tato novela spočívala v tom, že poslední věta tohoto odstavce zmíněného paragrafu se vypustila. Já si ji dovoluji citovat. Tato věta, která se vypouští, zní takto: „O tom, zda existuje

důvod pro vyloučení z projednávání a rozhodování o této záležitosti, rozhodne tento orgán obce.“

Připomenu ještě, že cílem této navržené úpravy je plné sjednocení úpravy střetu...

Vážený pane místopředsedo, můžete umravnit, prosím vás, poslance ODS?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Umravním, umravním poslance. (Zvonek.) Já vás vyzývám všechny ke zklidnění a doufám, že se to zlepší. Prosím, můžete.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Takže já si dovoluji ještě to zdůvodnění jednou přednést, jednou zopakovat. Zní takto: Cílem navržené úpravy je plné sjednocení úpravy střetu zájmů u členů zastupitelstev obcí i zastupitelstev krajů a zastupitelstva hl. m. Prahy, jakož i u veřejných funkcionářů spadajících pod působnost zákona o střetu zájmů. Přijetím této úpravy současně dojde k nastavení rovných podmínek výkonu funkcí u členů všech zastupitelstev územních samosprávných celků, a tím i k posílení právní jistoty při podezření ze střetu zájmů.

V druhém čtení tohoto zákona, této novely, ve Sněmovně byl k této novele přičiněn ještě pozměňovací návrh poslance Fialy, který spočíval v tom, že město Prostějov by se mělo stát statutárním městem. I tento pozměňovací návrh byl schválen ve třetím čtení ve Sněmovně. Při projednávání této novely zákona o obcích v Senátu byl předložen paní senátkou Paukrtovou nový pozměňovací návrh, který se týkal toho, aby město Jablonec se stalo rovněž statutárním městem. A to je ten důvod, proč se tento zákon, tato novela, vrací k nám zpět do Sněmovny.

Chtěl bych jenom za předkladatele říci, že proti tomuto druhému pozměňovacímu návrhu, tedy pozměňovacímu návrhu, který se týká města Jablonec, navrhovatelé nemají námitek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Také děkuji. Nyní k usnesení Senátu by se mohl vyjádřit zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jan Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já také – jako pan zástupce navrhovatele – souhlasím s pozměňovacím návrhem, který sem poslal Senát.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji. Otevírám roz-

pravu. V ní jako první bych dal prostor paní senátorce Soně Paukrtové. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Dobrý den, pane místopředsedo, dámy a pánové. Senát, jak tady již bylo řečeno, 25. 1. letošního roku schválil návrh, který přišel ze Sněmovny, s pozměňovacím návrhem, kde se do výčtu statutárních měst zařazuje také město Jablonec nad Nisou.

Dovolila jsem si takový pozměňovací návrh předložit z následujících důvodů: Byť nejsou stanovena kritéria pro zařazování statutárních měst, co se týče velikosti, je město Jablonec nad Nisou srovnatelné s dnes již zařazenými statutárními městy, jako je Mladá Boleslav, Prostějov, a další kritéria v zásadě nejsou. Já se domnívám, že statutární města jsou ta města, která jsou významnými městy České republiky, což podle mého názoru Jablonec nad Nisou jako město bižuterního průmyslu, světově proslulého bižuterního průmyslu, jako jediné město mincovní v České republice, jako město významných sportovců splňuje.

Návrh jsem předložila ještě z jiného důvodu. Město Jablonec, jak jistě víte, žije a působí v poměrně tvrdých klimatických podmínkách, v letošní zimě obzvláště patrných, a město Jablonec má zapotřebí řešit například městskou hromadnou dopravu ve spolupráci s okolními obcemi. Výkon veřejné správy by se významně racionalizoval, pokud by jednotlivé obce zvážily možnost státí se částmi města Jablonce. Navíc některé části Jablonce usilují o větší samostatnost a také by uvítaly vlastní zastupitelstvo. To je však možné pouze tehdy, pokud by se město Jablonec stalo statutárním městem.

Takže vás velmi prosím o podporu senátního a mého návrhu. V závěru bych ještě ráda řekla, že z 59 senátorů přítomných při hlasování se pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu vyslovilo 53.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji paní senátorce a ptám se, kdo dál do rozpravy. Ještě prosím pana poslance Skokana.

Poslanec Petr Skokan: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně a vážení kolegové, dovoluji mi, abych se i já připojil k podpoře návrhu, který k nám přichází ze Senátu, a to nejenom aby město Prostějov bylo statutárním městem, ale také město Jablonec nad Nisou. Jak už zde bylo řečeno, Jablonec nad Nisou splňuje veškeré požadavky ať co se týká velikosti, historie, ale také významu v regionu a jistě umožní i samosprávu, která působí na jeho území, lepší spolupráci včetně již zmíněných částí statutárního města, které by potom měly právo a možnost mít vlastní zastupitelstvo a přitom být zároveň součástí Jablonce nad

Nisou. Myslím si, že toto rozhodnutí, tak jak ho přijalo 53 senátorů z 59, tak že přijme i většina zde přítomných poslanců a poslankyň, a za Jablonec nad Nisou vám předem děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo další vystoupení v rozpravě. Další přihlášku nemám žádnou, takže můžeme ukončit rozpravu a budeme hlasovat. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Zvoním ještě na poslance, aby dorazili, pokud chtějí hlasovat.

Budu číst návrh usnesení, který budeme hlasovat nejprve: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 395/4 ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 395/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 114, přihlášeno je 179 poslanců, pro hlasovalo 157, proti 9. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem vyslovili souhlas.

Prosím paní senátorku Paukrtovou, která mě žádá o slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Já vám za město Jablonec všem moc děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My také děkujeme a můžeme ukončit bod číslo 79.

Máme bod číslo

80.

Návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/4/- vrácený Senátem

Senát vrátil zákon s pozměňovacími návrhy. Usnesení máme jako tisk 401/5. Vítám tady senátora Miroslava Nenutila.

Prosím, aby se za navrhovatele vyjádřil nejdřív poslanec Michal Doktor jako první. Prosím tedy o jeho slovo.

Poslanec Michal Doktor: Budu ve svém komentáři velmi, velmi stručný. Cítím jako svou povinnost poděkovat zástupcům Senátu, resp. panu senátoru Nenutilovi, za způsob, kterým byla projednána věc, kterou nehodlám v detailu znovu komentovat, na půdě Senátu. Osobně panu senátoru Nenutilovi chci poděkovat za to, že při projednávání této věci předložil auditoriu senátorů a senátorek dostatek důkazů, které podtrhly závažnost věci, v níž je zjednávaná náprava ve smyslu vypořádávání restitučních nároků v přímé dědické linii.

Jako předkladatel, resp. zástupce předkladatelů, žádám Poslaneckou sněmovnu, aby s ohledem na usnesení Senátu, které je nám zasláno k rozhodování, rozhodla ve prospěch sněmovního tisku 401/5, neb obsahuje lépe formulované přechodné opatření, které učiní návrh lépe vymahatelným a spravovatelným.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chce se k usnesení Senátu vyjádřit také zpravodaj zemědělského výboru poslanec Jaroslav Lobkowicz? Vypadá to, že ano. V tom případě prosím pana poslance, aby také řekl své.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení páni ministři, po prostudování pozměňovacích návrhů, které vznikly v Senátu, jsem přesvědčen o tom, že senátní verze je o něco lepší, než byla verze naše, než byla verze navrhovatelů a zemědělského výboru. Proto se přimlouvám za to, abychom přijali senátní verzi.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám rozpravu a požádal bych pana senátora Nenutila, aby v ní vystoupil jako první. Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Předně chci říci, že si Senát váží iniciativy předkladatelů novely tohoto zákona. Podobně jako tady vystupoval pan poslanec Doktor, já mu chci poděkovat prostřednictvím pana předsedajícího, i jeho kolegům, za součinnost, se kterou jsme potom spolupracovali na přípravě pozměňovacího návrhu, když naše legislativa tam našla některé technické nedostatky a po domluvě s předkladateli jsme se

domluvili na upřesnění osob, ke kterým by se návrh tohoto zákona měl vztahovat. Pozměňovací návrhy máte před sebou, takže jenom naprosto laicky řeknu, že oprávněný nárok bude mít manžel, partner nebo sourozenec osoby oprávněné. A dále, v přechodných ustanoveních se bere v potaz také rozhodnutí Ústavního soudu a stanovuje se tam účinnost tohoto zákona.

Dámy a pánové, nemíním se tady dál rozvádět obsah tohoto zákona. Použiji jenom pro ilustraci nebo pro pochopení těch, již se přímo zákonem nezabývali, citaci jedné pražské soudkyně, která řešila kauzu, když se děti domáhaly svého práva po svém otci. Cituji: „Proč jste nepočkala, až tatínek umře? To by se na vás restituční tečka nevztahovala.“ Iniciativa vašich kolegů toto napravuje a my jsme to trochu upřesnili.

Nemám teď po ruce přesné hlasování, jak prošel pozměňovací návrh v Senátu, ale mohu říct, že to bylo absolutní většinou, téměř všemi přítomnými, a jak se nemoderně říká, napříč politickým spektrem.

Ještě jednou děkuji za přednesený návrh a součinnost s panem poslancem Doktorem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také děkuji. Teď se ptám, jestli ještě někdo vystoupí v rozpravě. Není tomu tak, takže rozpravu končím. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Návrh usnesení zní takto... Ještě tedy chvíli počkám. (Poslanci přicházejí do sálu.)

Přečtu tedy návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 401/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 401/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Máme hlasování pořadové číslo 115, přihlášeno je 181 poslanců, pro hlasovalo 150, proti 25. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Poděkuji panu senátorovi, předkladateli, navrhovateli a ukončíme projednávání bodu.

Další bod je bod

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb.,
o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně
některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 416/3/- vrácený Senátem**

Senát vrátil tento návrh s pozměňovacími návrhy, máme to jako tisk 416/4. Vítám tady pana senátora Vítězslava Jonáše. A možná za navrhovatele k usnesení Senátu bych nyní požádal pana ministra průmyslu Martina Kubu, aby se vyjádřil jako první.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, kolegové ministři, po projednání v Senátu je vám znovu předkládán návrh zákona, kterým se mění zákon o hospodářských opatřeních pro krizové stavy. Domnívám se, že není nutné návrh blíže představovat, protože si myslím, že jste s ním všichni byli seznámeni při jeho předchozím projednávání jak ve výboru, tak i při prvním a druhém čtení.

Rád bych se vyslovil k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Senát jich uplatnil celkem 11, z toho 10 upřesňujícího charakteru. Pokud jde o tyto pozměňovací návrhy, i bez jejich přijetí bude aplikace zákona poměrně bezproblémová.

Poslední pozměňovací návrh má věcný charakter. Ten navrhuje stanovit povinnost státu hradit náklady spojené s výkonem přenesené působnosti v oblasti systému hospodářských opatření pro krizové stavy a s tímto návrhem z několika důvodů navrhuji nesouhlasit.

Za prvé, předložený návrh zákona nevyžaduje zvýšené nároky ze strany samospráv na finanční zdroje. Rozsah úkolů ukládaný krajským úřadům, hejtmanům, obecním úřadům, obcím s rozšířenou působností a starostům se ve své podstatě shoduje s úkoly, které již tyto subjekty v dané problematice podle dosavadní právní úpravy vykonávají. Povinnost uloženou obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zpracovat plán nezbytných dodávek pak primárně zakládá krizový zákon. Zakládat v předloženém návrhu povinnost státu uhradit uvedeným subjektům náklady na výkon jejich přenesené působnosti by bylo nekonceptním zásahem do právního řádu, neboť v mnoha jiných zákonech je stanovena řada dalších úkolů daným subjektům a tyto zákony rovněž neobsahují způsob jejich úhrady. Navrhovaná úprava by znamenala trošku nelogické vybočení ze systému finanční zainteresovanosti státu na výkonu přenesené působnosti, a to tím, že by kraje a obce mohly i ve své podstatě přijímat opatření ve větším rozsahu, než by konkrétní situace vyžadovala, a hradil by to stát, což z mého pohledu by skutečně zvláště v krizových stavech mělo zůstat na rozhodnutí dané samosprávy.

Za důležité považuji dále upozornit na skutečnost, že otázka zakotvení financování výkonu přenesené působnosti v oblasti krizových stavů byla v Poslanecké sněmovně řešena v souvislosti s projednáváním poslední novely krizového zákona a rovněž v tomto případě nebyla přijata.

Vzhledem k tomu, co jsem zde uvedl, navrhuji, abychom předložený zákon schválili ve znění, které odešlo z vaší dolní komory, Sněmovny, do Senátu, tedy navrhuji s pozměňovacími návrhy nesouhlasit a naopak podpořit návrh v původním znění. Děkuji za pozornost. (Hluk v sále!)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana zpravodaje Jana Čechlovského, jestli by se k tomu vyjádřil. Nechce. V tom případě otevíráím rozpravu a slovo uděluji senátorovi Vítězslavu Jonášovi. Prosím.

Senátor Vítězslav Jonáš: Vážený pane předsedající, pane ministře, milé kolegyně a kolegové z Poslanecké sněmovny, Senát na své 16. schůzi v 8. funkčním období dne 26. ledna hlasováním rozhodl počtem hlasů 48 z přítomných 49 senátorů o vrácení návrhu zákona Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Proti nehlasoval žádný senátor.

Já odůvodním pozměňovací návrhy, nicméně v pozměňovacích návrzích 1 až 10, jak řekl pan ministr, není žádný rozpor. V zájmu odstranění výše uvedených nesrovnalostí se navrhuje v pozměňovacích návrzích, aby písm. c) bylo upraveno tak, že by zahrnovalo pouze hejtmany krajů a starosty obcí s rozšířenou působností s tím, že krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností zůstanou zahrnuty v pojmu správní úřad. V písmenu b) se dále navrhuje, aby byl v textu návrhu zákona podle pojmu správních úřadů doplněn i hejtman a starosta obce s rozšířenou působností v těch případech, kdy jim svědčí pravomoc v souladu s navrženými ustanoveními § 7 a 8. Tam, kde tento pojem není v tomto směru rozšířen, došlo k zohlednění věcného záměru navrhovatele vyjádřeného v rámci projednávání návrhu zákona v Senátu.

Cílem pozměňovacích návrhů je odstranění jakýchkoliv pochybností, kterých orgánů územních samosprávních celků se zákon týká, a ztvárnit precizní záměr navrhovatele. Za tímto účelem musela být upravena i některá ustanovení zákona, která nebyla navrhovatelem dotčena.

K pozměňovacím návrhům 3 až 6. Zavedená legislativní zkratka „správní úřad“ v § 1 odst. 2 písm. b) je v ustanoveních § 2 odst. 1 písm. j) v bodě 1 a § 19 odst. 3 použita nevhodně, neboť zahrnuje také krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností, kterým nenáleží přístupnost hospodařit s objekty infrastruktury ve vlastnictví České republiky. Z tohoto důvodu je vhodné slova „správní úřad“ nahradit výčtem konkrétních subjektů.

K pozměňovacím návrhům číslo 8 a 11. Z důvodu vyloučení aplikačních problémů pozměňovací návrhy č. 8 a 11 upřesňují text návrhu zákona. Pozměňovací návrh číslo 9 zajišťuje, aby v oblasti odpovědnosti za správní delikty byl vůči podnikajícím fyzickým osobám uplatněn stejný postup jako vůči právníckým osobám. Pozměňovací návrh č. 11 přeformulovává znění § 27c tak, aby se zamezilo možnému dvojímu výkladu a byla zaručena aplikovatelnost správního řádu ohledně rozhodování a ukládání povinností v souvislosti se správními delikty a ustanovením § 16.

Pozměňovací návrh č. 9 řeší otázku financování výkonu přenesené působnosti uložené návrhem zákona hejtmanovi, krajskému úřadu, starostovi obce s rozšířenou působností a obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, neboť nárůstu úkolů a odpovědností by měl odpovídat i nárůst finančních zdrojů pro jejich zajištění. Takový záměr lze dovodit z ustanovení Evropské charty místní samosprávy, publikované pod č. 181/1999 Sb., která představuje mezinárodní smlouvu číslo 10 ústavního zákona Ústavy ČR, a je proto součástí správního řádu České republiky. Evropská charta místní samosprávy v čl. 9 odst. 2 stanoví, že finanční zdroje místních společenství jsou úměrné odpovědnosti stanovené ústavou a zákonem. Pozměňovací návrh dále vychází z názoru Ústavního soudu, který konstatoval ve svém nálezu z 5. února 2003 publikovaném pod č. 53/2003 Sb., že přílišné zatěžování samosprávy výkonem státní správy může ohrožovat její majetkovou a finanční nezávislost. Ústavní soud v tomto nálezu shledal, že nedostatečné financování výkonu státní moci v přenesené působnosti ohrožuje samotnou existenci funkční územní samosprávy. Zásady vyjádřené ústavou i chartou by tak byly porušeny. Pozměňovací návrh proto napravuje stav, který by mohl ohrozit ústavněprávně zakotvené zásady na územní samosprávu. Obdobným způsobem Senát rozhodl již v minulosti, když ve svém čtvrtém funkčním období usnesením vrátil návrh zákona, kterým se mění zákon 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, Poslanecká sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem. Tento zákon byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod číslem 85/2004 Sb. Je nutno zdůraznit, že pozměňovací návrh č. 2 k výše zmíněnému návrhu zákona byl svým obsahem srovnatelný s pozměňovacím návrhem č. 9 přijatým Senátem k návrhu zákona, kterým se mění zákon 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji panu senátorovi

za výklad pozice Senátu a ptám se, kdo další. Vidím, pan poslanec Čechlovský se hlásí. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážený pane předsedající, vládo, pane senátore, ctěná Sněmovno, děkuji za slovo. Já se budu také snažit být stručný. Byl jsem zpravodajem tohoto zákona ještě na této půdě, tedy ještě než odcestoval do Senátu, a jako původní zpravodaj se musím připojit ke stanovisku pana ministra Kuby.

Přestože dílčí opravy zákona ze strany Senátu by měly logiku a byly by správně, tak věcný návrh předložený panem senátorem Kuberou a posléze Senátem považuji v souvislosti s touto v zásadě technickou novelou zákona, která pouze reaguje na tzv. krizový zákon a slaďuje se s ním, za obtížně akceptovatelný, protože právě projednávaný zákon neklade na obce ani kraje žádné nové administrativní povinnosti ani nové nároky, a vůbec, mohl bych se podepsat pod všechny důvody, které uvedl na začátku pan ministr.

Nicméně požádal jsem o slovo v rozpravě proto, že jsem nechtěl zneužít role zpravodaje, protože bych chtěl zdůraznit, že by vlastně již opakovaný návrh nebo námět nebo apel pana senátora Kubery neměl zapadnout. Byl jsem v minulém volebním období starostou tzv. trojkové obce s poměrně velkým správním obvodem, a byť už jím nejsem a zůstávám na této půdě v tomto volebním období pouze neformálním členem neformální skupiny, posměšně některými služebně staršími kolegy nazývanou starostenská lobby, mám stále v živé paměti, kterak po tzv. reformě veřejné správy stát postupně obce zásoboval dalšími a dalšími administrativními činnostmi a povinnostmi, a trochu se obávám, že tak možná činíme, byť snad už jenom drobně, pohříchu i dnes, aniž by na výkon přenesené státní správy podobně noblesně přispíval. Byť jsem si vědom toho, že se již od vydání se na cestu tzv. smíšeného modelu veřejné správy vždy přísně hovoří o tzv. příspěvku na výkon státní správy, a nikoliv o plném hrazení nákladů na tento přenesený výkon, stejně jsem zastáncem názoru, že by stát měl výkon státní správy spíše hradit, než na něj přispívat. Tedy v překladu: Když si nějakou službu stát objedná, měl by za ni prostě také zaplatit! Dořešení této situace mi přijde rozhodně akutnější a aktuálnější nežli vymýšlení dalších pravidel pro samosprávné působení obcí, ať už se může jednat třeba o to, že si na ně budeme chtít posvítit i prostřednictvím NKÚ, že jim budeme chtít předepsat, jak mají vypadat jejich radniční noviny, nebo že budeme chtít převést rozhodování o všech pronájmech do působnosti zastupitelstev. Tedy v překladu: Upřednostňoval bych spíše cestu řešení problémů, které obce mají, nežli problémů, které spíše podle názoru jenom některých obce možná mohou činit nám. A ještě tajně doufám, že nejsem v tomto pohledu úplně osamocen.

Tolik jsem chtěl poznamenat. Třeba si na to někdo tady tu a tam vzpomene.

A tak na závěr zpátky k tomuto zákonu. Jako prapůvodní sněmovní zpravodaj podobně jako pan ministr doporučuji poslankyním a poslancům hlasovat pro původní verzi zákona tak, jak již byla jednou schválena námi.

Děkuji uctivě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže to je ještě stále v rámci rozpravy, připomínám, takže se ptám, jestli ještě někdo další se přihlásí do rozpravy k tomuto senátnímu... Není už nikdo, v tom případě rozpravy ukončím a budeme zase hlasovat. Prosím, aby se všichni zúčastnili, kdo mezitím opustili sněmovnu, a budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Sněmovny. Pokud bychom chtěli přijmout návrh usnesení, tak budeme nyní potřebovat nadpoloviční většinu přítomných poslanců. Bude to tedy hlasování nadpoloviční většinou poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 416/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 416/4.“

Nyní zahajují hlasování. Kdo je pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Námítky, že hlasování nebylo spuštěno.) Prosím vás, ještě jednou. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 116, přihlášeno je 183, pro hlasovalo 68, proti 93, takže toto přijato nebylo. Budeme muset hlasovat ještě jednou.

Nyní budeme hlasovat podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Sněmovny. K přijetí je nyní zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. To je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 416/3.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 117. Přihlášeno je 183, pro hlasovalo 161,

proti 4. Konstatuji, že s návrhem zákona v tomto znění sněmovním jsme vyslovili souhlas.

Můžeme poděkovat předkladatelům a ukončit tento bod.

Přejdeme k dalšímu, kterým je bod čísla

82.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/3/- vrácený Senátem

Senát nám zákon vrátil s pozměňovacími návrhy. Usnesení jsme obdrželi jako tisk 433/4. Vítám tady senátora Jana Hajdu – ano, je tady pan senátor přítomen.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu i k těm předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil nejdříve ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, aby vystoupil jako první.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předseda. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych jen krátce uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků ve vlastnictví státu.

Návrh byl projednán 26. ledna 2012 na 16. schůzi Senátu. Senát k němu přijal pozměňovací návrh, který by umožňoval nabyvateli – fyzické osobě převést zemědělské pozemky právnické osobě, jejímž je členem či společníkem a která vykonává na těchto pozemcích zemědělskou činnost. Myslím, že toto rozhodnutí je správné. Je to bohužel jenom část toho, co bychom do budoucna měli udělat, ale protože dochází k předražení, nebo respektive řeknu k manipulacím v tom smyslu, že právnické osoby si najímají fyzické a vlastně obcházejí proces hospodaření na pozemcích – já myslím, že dnes už je to přece jenom přežití a je dobře, že na to Senát upozornil.

Páni senátoři dobře vědí, že jsem se snažil Senát ještě přesvědčit, možná na poslední chvíli a snad se k tomu budeme moct ve spolupráci se senátory vrátit, abychom zrušili předkupní právo státu na pozemky, které byly zemědělci prodány, neboť to brání jejich ekonomice, brání podnikání,

brání šanci získávat úvěry a dohadovat se s bankami. Myslím, že je čas otevřít ten prostor, aby v konkurenčním prostředí, které dnes v Evropě zemědělci mají, byli schopni obstát. Je to dneska už brzda a je podle mě nadbytečné chodit za úředníkem na Pozemkový fond žádat o souhlas, zdaleka bude souhlasit s tím, aby zemědělec mohl nějak ekonomicky fungovat a nemusel se ptát úředníků. To byla jedna věc.

A druhá. Myslím, že bychom do budoucna měli také umožnit našim zemědělcům, farmářům, kteří chtějí převést hospodaření z otce na syna či na dceru či zkrátka na blízkého příbuzného, už zestárlí natolik, že sami nejsou schopni to hospodářství obhospodařovat, aby jim to zákon umožnil. Dneska je to tak, že farmář musí zemřít, aby všechny závazky vůči státu přešly tou dědickou formou. Ale já bych velmi preferoval, aby když se farmář rozhodne, že už mu fyzické síly nestačí, a mohl převést farmu na syna, tak aby zároveň s tím byly převedeny i závazky vůči státu a mohl mladý farmář hospodařit. To se nám nepodařilo a věřím, že ve spolupráci s vámi i senátory najdeme nějakou shodu nad tímto a v nové novele tyhle věci upravíme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj zemědělského výboru poslanec Jiří Oliva? (Reaguje zamítavě z místa.) Nechce. Děkuji také.

Otevírám rozpravu. Požádal bych senátora Jana Hajdu. Prosím, pane senátore.

Senátor Jan Hajda: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prodejem státní půdy schváleným zákonem v roce 1999 nebyl povolen prodej právníckým osobám. Vzhledem k tomu, že jste poslali novelu tohoto zákona, která umožňuje prodej půdy cizincům, obavy z toho, že převodem právníckých osob například cizincům apod. se dostane těmto do rukou půda, padají. Měli bychom zachovat rovnost i mezi fyzickými i právníckými osobami.

Právnícké osoby v České republice, aby nedošlo u nich k újmě v hospodaření, nakupovaly prostřednictvím členů představenstev apod., a to náš pozměňovací návrh narovnává. Pokud se týká průběhu projednávání v Senátu, nás atakoval Zemědělský svaz, Agrární komora, Svaz zemědělských podnikatelů, které zastupují 95 % zemědělců. Na tomto pozměňovacím návrhu je shoda, proto vás žádám o to, abyste ho schválili.

A pokud se týká dalších věcí, o kterých hovořil pan ministr Bendl, myslím si, že je shoda na tom, že toto do roka nachystáme společně v novele o Pozemkovém fondu a jeho řešení v rámci sloučení s Pozemkovým úřadem.

Tak ještě jednou vás žádám o schválení pozměňovacího návrhu Senátu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Do rozpravy to byl jediný příspěvek. Další zřejmě nebude, takže můžeme rozpravu také ukončit a opět hlasovat.

Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu. Prosím ještě některé poslance, kteří chtějí hlasovat, aby se vrátili do Sněmovny. Budeme tedy postupovat tak, že k následujícímu schválení usnesení bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Nyní přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění podle sněmovního tisku 433/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 433/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 118. Přihlášeno je 182, pro hlasovalo 168, proti nula. Můžeme uzavřít, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas ve znění schváleném Senátem, a ukončujeme projednávání bodu.

Další bod je bod

83.

**Návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu,
a o fluorovaných skleníkových plynech
/sněmovní tisk 445/3/- vrácený Senátem**

Vítám senátora Stanislava Juránka.

Prosím, aby za navrhovatele k usnesení Senátu se vyjádřil nejdříve ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím ho o slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, dámy a pánové, pane senátore, dovoluji mi krátce se zmínit o tomto návrhu. Tento návrh, který jsme tady projednávali velmi pečlivě, je návrhem, který představuje pouze kompletní náhradu dosavadní právní úpravy v zákoně o ochraně ovzduší, protože jsme se

rozhodli rozdělit záležitost na jedné straně řekněme ochrany atmosféry, na druhé straně ochrany ovzduší do dvou samostatných právních předpisů i s ohledem na to, že žijí svým vlastním životem, i z hlediska regulace Evropské unie.

Předložený návrh byl projednáván na 16. schůzi Senátu a Senát s ohledem i na to, a musím říct, v koordinaci s ministerstvem, že zákon o ovzduší, který jsme projednávali dnes jako první bod ve 14. hodin, má svůj jízdní řád, který, zdá se, bude naplněn až 1. září letošního roku, tak doporučuji, aby v případě tohoto zákona, a tím nevzniklo právní vakuum, byla posunuta účinnost tohoto zákona také k 1. září 2012.

Z výše uvedených důvodů doporučuji vyslovit souhlas se senátním zněním návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, dobře. Děkuje za pozici ministra. Táží se Kateřiny Konečné, jestli se chce také jako zpravodajka vyjádřit k usnesení Senátu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já už jsem o tom mluvila právě dnes odpoledne. Chtěla bych vás všechny požádat, abyste v návaznosti na to, abychom zachovali kontinuitu těchto dvou zákonů, protože se nám rozdělily a jejich hlasování by mohlo být rozdílné v době účinnosti, podpořili verzi, kterou přijal Senát. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírá rozpravu. Jako první by se mohl ujmout slova pan senátor Stanislav Juránek. Prosím, máte slovo.

Senátor Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, vážení poslanci a vážené poslankyně, je to prosté a jednoduché. Máme jeden zákon, který se rozpadá na dva, a potřebujeme, aby měl stejnou účinnost. Jestliže jste dnes už schválili u poloviny zákona termín 1. září, dovoluji si vás požádat, abyste stejný termín 1. září schválili i v senátním návrhu. Žádná jiná myšlenka v něm není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Další do rozpravy...? Není. Rozpravu končím. Mezitím tady gonguji. Prosím, aby se všichni vrátili na hlasování, protože budeme hlasovat zase podle § 97 odst. 4 jednacího řádu. Půjde o to získat souhlas nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu a o fluorova-

ných skleníkových plynech, podle sněmovního tisku 445/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 445/4.“

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 119. Přihlášeno 183, pro hlasovalo 155, proti nikdo. S návrhem zákona jsme vyslovili souhlas ve znění schváleném Senátem.

Děkuji panu senátorovi. Končím projednávání tohoto zákona.

Nyní tu je bod číslo

84.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb.,
o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících
zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 460/3/- vrácený Senátem**

Máme zde opět pozměňovací návrhy Senátu, usnesení 460/4. Vítám paní senátorku Alenu Dernerovou.

Aha. (Hlásí se posl. Stanjura.)

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, mám procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do příští schůze. Děkuji

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zazněl zde návrh, který se týká pouze tohoto bodu – odložit do příští schůze. O tom budeme neprodleně hlasovat. Připomenu, že se nacházíme u tisku 460/3 – návrh zákona vrácený Senátem, zákon o ochraně veřejného zdraví. Svolal jsem vás proto, abychom hlasovali o procedurálním návrhu, který přednesl pan poslanec Stanjura. Navrhl, abychom v této chvíli projednávání tohoto bodu přerušili do příští schůze. Jedná se pouze o tento bod.

Tento bod přerušit do příští schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 120 přihlášeno 183, pro 99, proti 65. Přerušeno bylo odhlasováno.

Přerušuji tedy projednávání bodu č. 84. Omlouvám se paní senátorce, která přišla marně, ale nedá se nic dělat.

Máme před sebou další bod:

85.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/4/- vrácený Senátem

Pozměňovací návrhy máme pod tiskem 480/5. Senátoři se omlouvají z tohoto návrhu.

Prosím, aby se jako navrhovatel vyjádřil poslanec Pavel Staněk. Prosím, aby se vyjádřil.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dobré odpoledne, nebo spíše podvečer, dámy a pánové.

Stojím tu se svým návrhem již poosmé v tuto chvíli. Je to návrh, který byl poprvé součástí návrhu zákona o rodině, která se týkala mimo jiné také úpravy střídané a společné péče. Tento návrh poté neprošel ani Senátem a následně ani Sněmovnou v opakovaném hlasování. Teď je situace jiná. Máme před sebou návrh podobný, vlastně tu druhou část, která byla tehdy předkládána. Návrh byl Sněmovně předložen 9. září loňského roku, Sněmovna ho také schválila ve 3. čtení 16. prosince loňského roku. Poté co byl odeslán do Senátu, Senát ho 26. ledna letošního roku projednal a přijal ho s návrhem na doplnění, resp. s pozměňovacími návrhy.

Návrh nemusím už asi víc komentovat. Jedná se o změnu popěrné lhůty u otcovství, dále o úpravu pravomoci státního zastupitelství k podání návrhu na popření otcovství. Za sebe si dovoluji navrhnout, aby byl návrh Sněmovnou schválen v původním znění, tak jak byl námi odeslán do Senátu, a aby pozměňovací návrh, který byl přijat v Senátu, nebyl podpořen a nebyl s ním vyjádřen souhlas.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tolik tedy se vyjádřil pan poslanec Staněk. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit také zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Marek Benda? Chce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, moc mě mrzí, že nepřišel nikdo ze Senátu, protože jsem si

chtěl poslechnout, proč měnili tuto část rodinného práva způsobem, jakým ji změnili. Já jsem přes opakované čtení nepochopil, co je záměrem senátního usnesení. Doporučuji setrvat na původní verzi, kterou jsme schválili ve Sněmovně, která respektovala současný text a jen prováděla ono zavedení lhůty. Tady se současný text převrací na hlavu. Nic tragického by to asi neznamenal, ale opravdu nevidím žádný důvod k tomu, měnit text, který se dlouhá léta používá a žádné problémy netvoří.

Doporučuji setrvat na původním sněmovním znění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu poslanci. Nicméně senátoři mu to neobjasní, jak je zřejmé, takže na to, co žádal, není lék. Nyní můžeme pouze otevřít rozpravu. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy k tomuto návrhu. Nikdo se do rozpravy nehlásí? Pokud ne, rozpravu ukončíme a budeme rovnou hlasovat.

Musíme postupovat podle § 97 odst. 4. Nejdříve bude usnesení, kde bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 480/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 480/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení, může nyní hlasovat. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 121 proběhlo. Přihlášeno 184, pro hlasovalo 24, proti 127. V tomto hlasování byla verze schválená Senátem zamítnuta.

Budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5, kde k přijetí usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny všech poslanců, takže 101 – už je to na tabuli.

Mohu přednést návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 480/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, může stisknout tlačítko a zvednout ruku. Kdo je proti?

Hlasování proběhlo. Pořadové číslo hlasování je 122, přihlášeno 184, pro hlasovalo 159, proti nikdo. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve sněmovní verzi vyjádřili souhlas a přijali jsme ho. Děkuji. Končím tento bod.

Nyní tu mám poslední senátní vrácený návrh. Je to

86.

**Návrh zákona o ukládání oxidu uhličitého do přírodních
horninových struktur a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 539/1/- vrácený Senátem**

Vítám ve Sněmovně senátora Karla Šebka. Máme před sebou sněmovní tisk 539/1, který nám vrátil Senát s pozměňovacími návrhy. Máme to pod tiskem 539/2.

Já bych nejdříve poprosil, aby se i k tomuto usnesení Senátu a k pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych krátce popsal, o co se jedná. Princip, který je nazýván v angličtině carbon capture and storage, je záležitost spočívající v možnosti ukládat oxid uhličitý do horninových struktur. Já jsem tady při obhajobě tohoto zákona i při jeho projednávání zdůrazňoval, že to je řešení, které je technicky proveditelné, nicméně řešení, které finančně i technologicky je náročné, a v tomto ohledu se nepochybně jedná o technologii novou, nejvíce asi prosazovanou dnes v Norsku i s ohledem na jejich finanční možnosti.

Zmiňoval jsem tady jakýsi propočet, kdy by se mohlo vyplatit vydat se touto metodou, tedy kdybychom dosahovali tržní ceny jedné jednotky, jedné emisní povolenky, zhruba mezi 40, ale spíše 60 eury. Jenom pro vaši představu, tento týden kolísá cena jedné jednotky kolem 8,3 eura.

Co se týká samotného návrhu Senátu, tak podstata spočívá ve dvou věcech. Za prvé stanovit nabytí účinnosti návrhu zákona třicátým dnem ode dne jeho vyhlášení. S tím navrhovatel nemá problém. Za druhé spočívá v tom, aby nebylo možné do 1. 1. 2020 povolit ukládání tohoto oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur s ohledem na jeho složitost i případnou technickou náročnost. Vládní návrh počítal, že by toto nebylo možné do 1. 1. 2017. V tomto ohledu konstatuji, že nemám problém ani s termínem 2020 a senátní návrh je přijatelný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já se zeptám ještě pana poslance Tomáše Úlehly, který je zpravodajem výboru k této věci. Také by se ještě před rozpravou k tomu mohl vyjádřit.

Poslanec Tomáš Úlehla: Já myslím, pane předsedající, že můžeme potvrdit senátní verzi, protože jak tady zaznělo, odpovídá to naprosto intencím připravovaného zákona o ovzduší a bude to zapadat do celého

rámce schvalované legislativy v této oblasti. Jako zpravodaj doporučuji schválit senátní verzi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Otevírám rozpravu. Požádám pana senátora, ale vypadá to, pane senátore, že nic lepšího si nemůžete přát. Prosím.

Senátor Karel Šebek: Děkuji, pane místopředsedo. Pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, ironií osudu projednáváme směrnici Evropského společenství 2009/31 v tomto mrazivém čase, a přitom její podstata vychází z přesvědčení, že odlučováním oxidu uhličitého jako produktu hoření a jeho ukládáním do přírodních horninových struktur je možno ovlivnit globální klima.

Je evidentní, že je to technologie zajímavá, ale mimořádně ekonomicky náročná, jak zde bylo již řečeno, a ve své závěrečné fázi, to je ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur, dosud velmi málo probádaná z hlediska ochrany životů, zdraví a životního prostředí, a to zejména s přihlédnutím k hustě zalidněným oblastem české křídové pánve a moravských lokalit, které by přicházely v úvahu. Pokud tedy předchozí vlády nevyužily možnost přímo tuto dikci směrnice Evropské unie odmítnout a zavázaly se k povinnosti implementovat ustanovení této směrnice do našeho právního řádu, byl jsem pověřen Senátem odůvodnit posunutí praktické možnosti ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur v podmínkách České republiky až za horizont 1. ledna 2020 a zároveň osobně doufám, že do té doby dojde k technické i legislativní revizi technologie carbon capture and storage a tato cesta bude pravděpodobně v zájmu zdravého rozumu opuštěna.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Ptám se, kdo dále do rozpravy. Nikdo. Rozpravu můžeme zřejmě ukončit.

Svolávám poslance. Máme tu poslední hlasování o návrzích zákonů vrácených ze Senátu. Ještě jednou budeme hlasovat postupem, jak určuje § 97 odst. 4, že totiž nejdříve budeme hlasovat tak, že ke schválení bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh prvního usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 539/1, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 539/2.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 123. Přihlášeno bylo 185 poslanců, pro hlasovalo 141, proti nikdo, takže tento text byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

To je všechno. Tím můžeme ukončit bod 86 a zároveň celou sérii návrhů zákonů vrácených Senátem.

Můžeme se vrátit k původnímu programu Sněmovny, kterým je dnes

32.

Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/ - první čtení

Tento jsme bod opustili v obecné rozpravě, která byla přerušena v pátek 3. 2. Přihlášené máme na tabuli, takže můžeme pokračovat tam, kde jsme přestali.

Pan poslanec Václav Zemek je první přihlášený do přerušené obecné rozpravy. Poprosím pana poslance Zemka. Zahajujeme opuštěnou obecnou rozpravu k návrhu zákona o vyrovnání s církvemi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovil navázat na páteční debatu. Ta diskuse byla v pátek velice pestrá, místy trochu bouřlivá, místy trochu emotivní, jak už to u podobných témat bývá. Nicméně takový postřeh, který jsem si odnesl, byl ten, že panuje tady všeobecná shoda na tom, že nějaké vyrovnání s církvemi musí být uděláno. V čem shoda nepanuje, je to, v jakém rozsahu a v jaké míře. Bylo zde několik relevantních připomínek a námitek právě k tomu rozsahu. Kupříkladu hned první příspěvek pana kolegy Koníčka obsahoval několik konkrétních fungovaných připomínek, například rozdíl mezi nárokovánými pozemky a těmi, které byly uvedeny při pozemkové reformě za první republiky. Já bych se pod řadu těch připomínek mohl rovněž podepsat, nicméně už tady nebudu opakovat to, co jednou bylo vyřčeno a všichni zájemci si to mohou přečíst ve stenoáznamu.

Co mě trochu mrzí, je taková razance a takový styl, kterým to vládní koalice hrne před sebou. Neodpustím si tu poznámku, mně to trochu připomíná jednu podobnou kauzu, kde to také bylo tlačeno trochu silově, a sice tzv. supertendr na likvidaci starých ekologických zátěží. Chci říci, že

tam je taková poměrně podobnost, ať už v tom, že tam stát má také závazek vůči třetím osobám a také tam nebyl znám přesně rozsah toho, co má být uděláno, a rovněž tam byly různé cenové relace ve vyrovnání. Podobně jako i u tohoto zákona o vyrovnání s církvemi.

Já nebudu mluvit dlouze. Chtěl bych říct asi toto. Některé církve tady mají víc než tisíc let. V historii měly různé těžká období. To si nemyslím, že by to byl zrovna případ současnosti. Myslím, že v případě restitucí tam by byla potřeba nějaký širší konsenzus a právě vychytat ty připomínky, které tady byly vzneseny, i za cenu toho, že se nám to opět o trochu prodlouží. Ale myslím si, že to, by se církevní restituce odložily třeba o několik měsíců, už nebude mít tak zásadní vliv.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Stanislav Huml. Připraví se Jiří Dolejš.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý podvečer, vážená vládo, pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych také řekl pár slov.

Skoro třicet let jsem sloužil u policie, přispíval jsem k potlačování kriminality a poslal za mříže pár desítek lumpů a za loupeže, vraždy, podvody a dnes mám pocit, že bych se těm lumpům měl možná omluvit. Byli to žabaři.

Ve věci církevní restituce je podáno trestní oznámení. Je dobře, že jej podala chartistka. Kdokoliv jiný by byl obviněn z uctívání komunismu.

Státní zástupci by si měli přečíst projev místopředsedkyně Sněmovny z pátku Kateřiny Klasnové, která říká: „V rámci vyjednávání se, doufám i díky našemu tlaku, podařilo významně snížit podíl finančních restitucí z původních 83 na 59 miliard.“ Z toho vyplývá, že jste se pokusili dokonce nasypat svým kamarádům o 24 miliard víc. 24 miliard tam, 24 miliard sem. Svědčí to o tom, že nároky restituce nejsou podloženy relevantními čísly. Dřív se přes tuto Sněmovnu, tzv. přes medvěda, vyhazovaly miliony – a teď už jsou to miliardy. Přesto bude trestní oznámení odloženo.

Tady se totiž vedou plamenné řeči na téma zrušení imunity, a pokud se vláda schová za kolektivní rozhodování stejně jako tento Parlament, tak daňovému poplatníkovi může ukrást nos mezi očima. Máme tady s vašimi daněmi právo dělat doslova, co chceme. Máme právo vás a vaše děti zadlužit, pak vám ještě pošleme složenku na zaplacení dluhu v předvolební kampani. Můžeme přesunout prostředky z kapitoly školství, policie, vzdělávání, zdravotnictví kamkoliv. Teď se skupina poslanců, které jste volili a dali jim většinu, rozhodla odměnit miliardami církve. Nejvíc římskokatolickou. Ostatním náboženstvím zacpali pusy i pro mě nevidanými prostředky. Beztrestně, protože na to mají právo. Je to nová vrchnost, kterou váš názor nezajímá. A na půdě Sněmovny budeme

plamenně řešit, zda má nebo nemá být imunita na dopravní přestupky. Komické, že?

Přesouvat majetek v řádech miliard bez jeho ohodnocení a od oka se chystá vláda rozpočtové odpovědnosti. Co na tom, že vracet tak můžeme i to, co vyvlastnil Josef II., syn Marie Terezie, nevrátil tatíček Masaryk či Beneš. Proč církvím tito velicí majetek vyvlastnili? Byl skutečně ukraden. A pokud zestátnění Josefem II. nazveme krádež – byla to opravdu krádež?

Vážené kolegyně a kolegové, chystáte se přepisovat historii. Lid v Evropě odmítl nuceně pracovat na panských a církevních statcích již v období Velké francouzské revoluce. Bavíme se tady o době, kdy církev katolická měla monopol a majetek získávala za cenu z dnešního úhlu pohledu zločinu. Vzpomeňme na čarodějnické procesy. Lidé jich měli plné zuby a tekla kvůli tomu i v revolucích i krev.

Zestátněn, ne ukraden byl majetek katolické církve, aby prostor dostalo i jiné vyznání. Je to dávno, je to zapomenuto. Dnes je všechno jinak.

Historií se nemají současní věřící vydírat, ale tak jako u zločinů komunismu, i tady se musí fakta pamatovat a připomínat. Je to pryč do momentu, než se máme zamyslet nad tím, na kolik majetku mají zejména katolíci nárok a proč jsou na pořadu dne restituce. V ten moment si uvědomuji, že když o vyvlastnění či zestátnění naši předci rozhodovali, věděli proč. Vzpomeňte na dobu, kdy podání nejprve museli pracovat na panském, pak na církevním a teprve v čase, který zbyl, na svém. Mám tady citát z jednoho kázání. Schválně jestli poznáte z jakého: „Tak jako hejno krkavců snesli se na tuto zemi, aby vyklovali každé zrnko zlata a stříbra. Nemají slitování. Jejich srdce zledovatěla touhou po bohatství. Se vším kupčí, všechno prodávají. Chceš pokřtít dítě? Zaplať! Chceš loupit a vraždit, zaplať a bude ti odpuštěno. Ale pak, kdyby sám ďábel zaplatil, vstoupil by na nebesa? A za takto vydřené peníze z chudého lidu koně krásné chovají...“ Je to mistr Jan Hus a taky ho za to upálili.

Chcete po mně, abych hlasoval o přesunu částky nemající období. Chápu, že je tady požadavek na odluku církve od státu. Ale zcela upřímně, samofinancování církví, a tedy pravá úplná odluka církve od státu je n-smysl. Církev bez příspěvku ze státního rozpočtu, tedy bez platby nás všech, daňových poplatníků, bez ohledu na vyznání již století nemohou existovat. Věřící nejsou schopni financovat platy hodnostářů a jejich provozní režie, opravy historických památek. Měl s tím problémy i sám stát. Hledali jsme poctivě v knihovnách a snažili jsme se čerpat z historických pramenů, v zákonech a účtech státu a vypočetli jsme, kolik za posledních sto let církev inkasovala. Budete se divit.

Církev nejsou spolek zahrádkářů ani rybářů nebo myslivců, i když je tak někdo vnímá. Je tady jeden zásadní rozdíl. Zahrádkáři ani rybáři nikdy neusilovali o moc a nikdy ji taky neměli. To se o katolické církvi říct nedá.

Vzpomeňme třeba na kardinále Richelieu. Možná i proto byli osvícení mocnáři i politici vždy opatrní, aby vztahy mezi církvemi a státem byly uspořádány. Znovu připomínám, kvůli církevním aktivitám byly revoluce a padaly vlády i mocnáři.

Roku 1723 císař Karel VI., jinak hluboce věřící katolík, zakázal církvi nabývat nemovitosti. Jeho dcera císařovna Marie Terezie, která zahájila osvětské reformy v řadě oblastí, přivedla církev před státní dozor, zejména pak správu diecézního a řádového jmění. Církevní nadace byly věnovány armádě a školství a zádušní jmění bylo zatíženo kontribucí. Po roce 1773, kdy na základě buly papeže Klimenta XIV. zrušila císařovna Marie Terezie jezuitský řád, byl řádový majetek zestátněn a převeden do studijního fondu.

Josef II. ještě více zostřil státní dohled nad církví a řídil se odůvodněním, že drtivou většinu majetku získala církev z darů od předchozích panovníků, a proto zavedl do státního práva ustanovení, že církevní statky nikdy nepřestaly být statky státními. Církevním orgánům ponechal pouze řízení jejich hospodářského provozu pod státním dozorem. Roku 1781 pak zrušil všechny kláštery, které se nezabývaly vzděláváním, vědeckou činností, zdravotnictvím nebo charitou, které tvořily více než polovinu všech klášterů v monarchii. V letech 1782 až 1787 zrušil v Čechách celkem 71 klášterů, jejichž majetek byl vyvlastněn a převeden do zemských náboženských fondů, které byly později sloučeny do Náboženské matice. To je důležité si pamatovat.

Roku 1809 nařídil císař František II. církvi vydat velkou část zlata a stříbra z kostelů, čímž získal finanční prostředky pro vedení války s Napoleonem Bonaparte. Po roce 1848 se církev trošku zbavila tlaku, který na ni byl veden ze strany státu, konkordátem mezi církví a státem jí bylo navráceno právo spravovat své majetky. Navrácená práva církve byla zakotvena v ministerském nařízení 162/1860 a byla ponechána v platnosti i po zrušení konkordátu ustanovením zákona č. 50 ze 7. května 1874 a platila i v první Československé republice. Církvi bylo obnoveno právo zakládat nadace, byla zrušena státní kontrola nad hospodařením církve a byly upraveny vnější právní poměry církve. Vzhledem k tomu, že náboženský fond nestačil financovat platy kněží, vyvstal naléhavý problém zabezpečení chodu církví. Proto začal být náboženský fond dotován ze státních prostředků. Obstarávání finančních prostředků pro církev bylo vyřešeno uzákoněním tzv. kostelní konkurence a všichni obyvatelé farností, kteří se hlásili k určitému náboženství, byli povinni přispívat formou kostelní přirážky k obecní dani na náboženské potřeby. Pro chudé farnosti byl přijat tzv. kongruový zákon, který zavedl kongruu, to znamená státní příspěvek k příjmům chudých duchovních.

A teď rok 1918. Česká republika přejala rakouské církevní

zákonodárství. Původně uvažovaná představa o odluce církví od státu se ukázala jako nepřijatelná. Tatiček Masaryk měl více rozumu než dnešní předkladatelé. Byly přijaty některé nové normy. Jedná se zejména o zákon 64/1920 – tam šlo hlavně o platy, zákon 189/1920 – opět platy diecézních bohosloveckých učilišť, zákony 245 a 246/1920 – ty měly za cíl navýšit kongruu duchovních, a další zákony menšího významu měly za cíl sociální pomoc duchovním, o zaopatřovacích požitcích vojenských osob a pozůstalých po nich. Zákon částečně mění také některé předpisy o odpočivných a zaopatřovacích požitcích. Relativně komplexní normou v oblasti kongruového práva byl zákon 122/1926, o úpravě platů duchovenstva, církví a náboženských společností státem uznaných, případně recipovaných. Cílem zákona bylo zvýšení kongruových příplatků duchovenstva. Stále se jedná o peníze ze státního rozpočtu. Zákon též upravil práva a právní nároky pozůstalých, církvím a náboženským společnostem zákonně uznaným před úředníky náležela dotace na doplnění platů jejich duchovenstva.

Radikální změnu v pozemkovém majetku církví způsobilo přijetí zákona 142/1947, o revizi první majetkové reformy. Výměra církevních pozemků přihlášených k revizi první majetkové reformy činila 177 673 hektarů. Po této reformě církví zůstalo 5 203 hektarů půdy – a jsme stále ještě před rokem 1948. V § 5 dnešní předlohy prolamujeme restituční hranici, když za nezákonný prohlašujeme i postup podle zákona 142/1947 Sb. To nevyžaduje další komentář.

Ohled po komunistickém převratu v roce 1948 byl přijat zákon 46/1948, o nové pozemkové reformě, který znamenal definitivní změnu církevního pozemkového majetku. Po této reformě církvím zůstaly jen kostely, fary a farní zahrady do jednoho až dvou hektarů. Církev přišla i o drobné rozptýlené pozemky, které až dosud byly ve vlastnictví jednotlivých farností nebo řádů. Oba výše uvedené zákony o pozemkové reformě ustanovovaly finanční odškodnění za vyvlastněné pozemky. Otázkou je, zda odškodnění církev dostala.

Není pochyb o tom, že na církvích, zejména ve vypjatých dobách padesátých let, byla spáchána řada křivd, z dnešního úhlu pohledu trestných činů. Data k výpočtu vyplácených prostředků na platy duchovních, opravy církevního majetku, církevní školství a pomoc v hmotné, technické a podobné nouzi je církvím vyplácena prakticky bez přerušení od roku 1902. Já tady mám vypsáné zdroje státních rozpočtů, z kterých jsme čerpali. Je to i v Rakousku ve Vídni, rozpočty od roku 1919 jsou dostupné na portálu státní správy, jinak se musí do knihoven, také na Ministerstvo vnitra nebo na Ministerstvo financí, na tyto dva portály. Některé roky mají nepřehledně zpracované rozpočty či neobsahují přesnou kapitolu pro čerpání církví. Ve všeobecné rovině však lze stanovit, že církev inkasovala fixní poměrovou

částku státního rozpočtu v průběhu let na území dnešní České republiky takto:

V letech 1902 až 1913 je to 0,94 až 0,72 % státního rozpočtu. V letech 1913 až 1938 je to 0,72 až 0,30 %, v letech 1946 až 2010 zůstala hranice na 0,30 %. Při použití přepočtu na průměrné procentuální zatížení státního rozpočtu s přihlédnutím k politickému a ekonomickému vývoji lze toto procento stanovit poměrově na 0,37 % státního rozpočtu, tedy průměr za všechny ty roky. Z období druhé světové války je velmi málo relevantních údajů o poskytování výdajů státního rozpočtu, proto jsme je z toho výpočtu vyjmuli. Pro absenci kompletních účetních závěrek a inflace v průběhu let 1902 až 2010 je tak počítáno procentuální zatížení státního rozpočtu i pro výpočet celkových poskytnutých prostředků. A můžu prohlásit, že pokud by si církev platila vše sama, tak by zkrachovala, protože ze státního rozpočtu dostává pravidelně průměrně v posledních 98 letech 0,37 %, což je na dnešní hodnotu peněz přibližně 4 307 824 133 Kč. Ta procenta se sice snížila v posledních letech, ale má opět vzrůstající tendenci. Celková částka, kterou vyplatily vlády na našem území po uplynulých 98 let v hrubém přepočtu na stávající finance, tedy ekvivalent částky poskytnuté církví v uplynulém období, tak lze vyčíslit sumou 422 166 765 000 korun, tedy v přepočtu na současnou hodnotu peněz. Plně si uvědomuji, že některé roky pro přesnost chybějí, částka tak může být vyšší nebo nižší. Přesná částka by ale měla být za celé období v důvodové zprávě a bohužel není.

Já vám nebudu připomínat, nebo jenom krátce připomenout, že příjmy církví a náboženských společností tvoří podle zákona 3/2002 zejména příspěvky fyzických a právnických osob, příjmy z prodeje a pronájmu nemovitého i nehmotného majetku, úroky z vkladů, dary a dědictví, sbírky a příspěvky, půjčky a úvěry, příjmy z podnikání a dotace. Potom jenom připomenout, že podle zákona 218/1949 se platily také platy, pojistné, platy administrativy, prostředky na věcné náklady a prostředky na údržbu církevního majetku.

Mám tady krátké srovnání se Slovenskem. Česká republika i Slovensko jsou světské státy, které se neidentifikují s žádnou církví. Zatímco v České republice stát přispívá na platy duchovních podle jejich počtu, na Slovensku jsou církvím a náboženským společnostem tyto finanční prostředky přidělovány na základě počtu členů církví. Na rozdíl od České republiky, kde podle sčítání lidu a domů, které proběhlo v roce 2001, ubýlo od roku 1991 věřících celkem o 1 mil. 174 tisíc, na Slovensku to naopak neustále stoupá. Při sčítání lidu v roce 2011 se k církvím přihlásilo o 673 000 členů více než v roce 2001. Nemohli jsme srovnat Slovensko s loňským rokem, protože tam ještě nemají sečtené sčítání, ale Čechy ano, takže ta čísla: 1991 – 4 500 000 věřících, 2001 – 3 200 000 a 2011 už jenom 1 400 000 věřících. Je to pokles o 3 056 000.

Já bych v této souvislosti ještě připomněl jednu věc a tou je velmi zvláštní situace: počty věřících klesají v České republice a počty kněží dramaticky stoupají. Takže propočtem z roku 1991 na jednoho kněží připadalo tenkrát – jednoho kněžího – připadalo tenkrát 1 870 věřících. V roce 2001 už to bylo jenom 944 a v roce 2011 necelých 300. Tady vidíte, že opravdu počty kněží jsou na libovůli církví, a není to dobře. Mělo by to být regulováno a je to placeno ze státního rozpočtu. Uvažujeme dnes, že budeme snižovat počet žáků na děti (?), ale tady to necháváme vysloveně živelně působit.

Vedle tradičních forem finančních zdrojů, jakými jsou prostředky z rozpočtu státu, krajů, obcí, dotace, granty a daňové úlevy, plyne na Slovensku do rozpočtu účelových zařízení církví a náboženských společností část daně z příjmu daňových poplatníků prostřednictvím tzv. daňové assignace. Assignovaná částka odpovídající 2 % daně z příjmu je na Slovensku nedílnou součástí rozpočtu jednotlivých účelových zařízení církví.

Předkládaný zákon na mě působí velmi nepříjemným dojmem. Řeší jen převod majetků, dokonce i těch, které byly odejmuty – tehdy zestátněny, před rokem 1948. Nemáme vůbec představu, o jak velké množství nemovitostí, zemědělských usedlostí, polností či lesů rozhodujeme. Představa, že po této odluce nás nebude zajímat stav kostelů a nějakým způsobem církve s prostředky naloží, je hrůzu budící. Daňový poplatník zaplatí církvím dvakrát. Dokonce možná třikrát. Nebylo vůbec vzato v úvahu, že celé století byly daňovým poplatníkem placeny všechny požitky církevních hodnostářů, připomínám zmíněných 422 miliard. Možná i proto společnost chápe narovnání mezi státem a církví negativně. Církví samým to neprospěje. Kardinál si bude moci koupit nové volvo nebo klidně i velký tryskáč, valná část prostředků jistě odečte do Říma, ale kostely budou ze-
ti prázdnotou.

Lidé tento vztah k mamonu jistě vyhodnotí. A je to škoda, je mnoho potřebných. Dalších 17 let budeme dotovat církve ze státního rozpočtu, byť méně. To vše za současného vyplácení paušální finanční náhrady. Ostatní spolky, charitativní organizace i ti zahrádkáři mohou jen závidět. Zákonně předjímáme, že Náboženská matice, o které jsem mluvil a upozorňoval jsem na ni, kterou neustanovili komunisté, nakládala s prostředky, ke kterým neměla vlastnické právo. Takové rozhodnutí náleží soudu, do zákona nepatří.

Jsem pro nápravu křivd, ale jednu křivdu není možné napravovat jinou. A lze jich předpokládat desítky, až se budou vracet pozemky, na kterých desítky let hospodaří zahrádkáři nebo jiné fyzické osoby, které je koupily od obce v dobré víře po roce 1991.

Odluka církví má být po první platbě úplná. Nebude a podle mého sou-

du ani do budoucna nemůže být. Po 17 letech nebudou stejné prostředky na opravy kostelů a památek a samofinancovatelných církví se určitě nedožijí. V České republice ne.

A co je zásadní problém? Kromě nejasností s vlastnickými právy jsou to i paušální částky. Kdybychom znali hodnotu vráceného nemovitého majetku, nebyl bych možná tak nervózní, věděli bychom, kolik si tím majetkem mohou vydělat. Ale paušální částky jsou evidentně brutálně nadsazené. Bylo to tady opakovaně řečeno i v pátek. Rozuměl bych jejich výši, kdyby nehrozilo nepřehledné vracení polností, lesů a luk. Tady se skrývají hodnoty, které neznám, nezná je ani předkladatel a nejde o kostely a fary, ale o potravinové zázemí v případě polí a ekonomické zázemí v případě lesů.

Církve nejsou podnikatelské subjekty, jejich význam je jiný, přesně jak to viděl Josef II., Marie Terezie nebo tatíček Masaryk. Nemají se zabývat těžbou lesa ani pěstováním obilí. Mají se starat o duchovní stránku a je to věcí vzájemné dohody, jaké další prvky státní správy jí svěříme. Mám na mysli sňatky, pohřby a podobné věci. Ale hajní? Raději bych je nadále financoval ze státního rozpočtu, čemuž se stejně nevyhneme. Skončí to jako vše v minulých letech – další nespravedlnosti a velmi pravděpodobně i křivdami, až budeme vyhazovat zahrádkáře z remízků, kde 50 let hospodaří.

Církve by měly být postaveny na úroveň neziskových organizací, a to plně zkontrolovány. Byznys církví je postaven na strachu ze smrti, na informacích, z nemoci, z osamění. Majetek, který církve získají od vyděšených lidí věřících na smrtelné posteli, odpustky za hříchy, tedy vykoupení za trestné činy, nemá být použit na tryskáč pro kardinála nebo papeže. Zakázáno pod přísným trestem má být použití jako sponzorský dar na volební kampaň jakékoli politické strany.

Použití na charitu, tedy léčbu strachu, vytvoření společenství a uctívání morálních hodnot je legitimní a správné.

Tuto předlohu navrhuji předkladatelům vrátit k přepracování. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď bych požádal Jiřího Dolejše a připraví se Jiří Šlégr jako další vystupující. Takže prosím pana poslance Dolejše.

Poslanec Jiří Dolejš: Přeji všem hezký podvečer a přeji všem i sobě poslouchající obecenstvo, protože se domnívám, že pokračování debaty z pátku minulého týdne není jenom rituální dokončení prvního čtení nějakého zákona, ale je to debata, která i když možná kolegy není tolik sledována, zejména některými, tak je velmi pozorně sledovaná veřejností. Veřejnost, která určitě nemá nic proti víře, proti církvi, a určitě všichni ti, kteří rozumně

uvažují, nemají nic proti tomu, aby se nahrazovaly minulé křivdy, aby se potrestaly zločiny, a také naslouchají, jakým způsobem bude řešena odlika církve od státu. To je věc, která je řešena v řadě zemí, a je na nás, jak úspěšně tímto projdeme, jestli založíme nové problémy, anebo jestli najdeme nový, vyvážený vztah společnosti a církvi, věřících a nevěřících.

V České republice, v české zemi, v českých dějinách je toto téma velmi traumatizující. A nikoliv proto, že by snad my Češi, Moravané a samozřejmě i Slezané bychom byli nějakí divní, kteří se vymykají kulturním trendům, kteří jsou jakýmsi omylem na mapě Evropy, ale proto, že jsme, pokud jde o toto téma, prošli složitou cestou, která rozhodně nebyla jednoduchá a má spoustu mnohdy i krvavých peripetií. A právě proto bychom měli velmi pozorně naslouchat a velmi přemýšlet, než se rozhodneme pro nějaké řešení, které určí především budoucnost. Protože minulost nakonec zůstane vzpomínkám, minulost nakonec bude řemeslem historiků, ale ta budoucnost je to, co by nás mělo zajímat.

Jsem bezvěrec, neřkuli neznaboh, ale přesto čtu různé knihy a samozřejmě i knihu knih, a protože ji chápu jako určité kulturní dědictví, které patří všem, tak i já jsem si tam našel jednu pasáž, která se týká, a to tak, že velmi, jak se tak kolem sebe rozhlížím, i nás tady, jak tady sedíme. A je to pasáž z Prorockví Jeremiášovo, kdy tam popisuje, nebo respektive se vyjadřuje těmito slovy: „Lid to pomatený, uši má a neposlouchá.“ Prosím vás, poslouchejme se, neseďme si na uších, tady přece není souboj těch, kteří nepřejí narovnávat pokřivené věci, ale tady je souboj těch, kteří říkají, že to, co bylo připraveno, dokonce i po těch 23 letech, je spíše horší než lepší a že jsme zkrátka některé věci vůbec neuvažili, protože zřejmě někomu nebyly hodny pozornosti. Přece nám nejde o rituální pokání, které bude zapomenuto, jakmile vyjdeme těmito dveřmi a usedneme třeba k televizorům či do parlamentní restaurace, ale jde nám o skutečně sebekritickou reflexi jak na straně věřících, tak nevěřících, jak na straně těch, kteří cítí kontinuitu s minulými věcmi, tak i těch, kteří jsou mladší a uvažují do budoucnosti. Je svaté právo, samozřejmě svaté právo, svobodně naplňovat duchovní potřeby v náboženství.

Náboženství přispívá, a to velmi výrazně, k morálnímu vědomí a k vědomí lidské vzájemnosti. To je fakt. A současně je také pravda, a o tom mluví nejenom české dějiny, ale zejména české dějiny, že musíme být velmi opatrní a musíme jasně zastávat pozici nepřijatelnosti útaku jinověrců či bezvěrců, zneužívání víry a náboženské útlaky k politickým či ekonomickým cílům.

Dosavadní způsob debaty, a tím nemyslím jenom debatu zde v parlamentu nad tímto zákonem, ale dívám se více dozadu, celý tento způsob debaty vede veřejnost. A my tady tlumočíme názory veřejnosti, že probírání dávných křivd, i nedávných, zastírá jednu věc, a to tu, že nalezení základu

nového vztahu církvi a státu zdegenerovalo na tvrdou lícitaci o maximální zisk. A dá se to doložit fakty. V roce 1990, když měli kolegové tehdy v parlamentu takzvaný výčtový zákon, se arcibiskup František Tomášek dušoval, že to je poslední nárok, který církev vznáší. Uplynul krátký čas, měli jsme tady novou vládu nové České republiky v čele s premiérem Václavem Klausem a věci se mírně posunuly. Tehdy se mluvilo o nárocích cca 17 mld. a odluce od státu provedené během čtyř let, a dnes jsme se dočkali navýšení těchto hodnot, a to navzdory krizi, kterou prožíváme, navzdory tvrdým protidluhovým opatřením, která se chystají. Tyto hodnoty byly vyšroubovány na 59 mld. a odluka na 17 let. To je to, co poutá pozornost veřejnosti. To je ten důvod, proč se diskutuje, jestli náhodou tady za vznesenými slovy se neskrývá v podstatě tunel na veřejné peníze a na majetky.

Samozřejmě v diskusi zazněly různé argumenty různých expertů, jak už to tak bývá, jak historiků, tak právníků, a ty argumenty se významně liší. Ale jestliže tyto argumenty se liší, tak je utřídíme, vypořádejme se s nimi, ale ne reagujme na ně cejchováním. Mně přišlo velmi laciné – teď promluví o své osobní zkušenosti – když jsem argumentoval, jak asi tady mnozí, těmito fakty loni, tak na mě reagoval pan kardinál Miroslav Vlk s tím, že mě a samozřejmě všechny další kritiky hodil do jednoho pytle s tím, že se jedná o ideologické pohádkáře s komunistickými kořeny. Jak vidno, ideologické vidění se nevyhýbá ani kardinálům. Jednak do toho jednoho pytle hodil o pravdu 70 procent českého národa. Nevím, jestli 70 procent českého národa se dá takto zkratkovitě označit. Ale i mně osobně to trochu vadí, protože já nejsem člověk, který by si v tomto žánru zrovna liboval. Já jsem člověk v podstatě racionální a věcně uvažující. A právě proto, že jsem věcně uvažující, tak jsem samozřejmě sledoval pozorně debatu o tom, jak chápeme kontinuitu či diskontinuitu právního postavení církve, jak se vyvíjel historicky statut církvi a ten spor, jestli církev je víc veřejná korporace, která vlastně majetek jenom spravuje pro úkony veřejné a samozřejmě pro potřeby své náboženské služby, či subjekt soukromý, který disponuje vlastním majetkem, a tudíž se na něj vztahují standardní způsoby ochrany vlastnických práv.

Odpověď, když jsem prošel všechny ty různé expertní názory, zdaleka není jednoduchá. Někteří experti církvi na to odpovídají, že všechny tyto historické spory táhnoucí se do temné minulosti, středověku, přes josefínské reformy v podstatě byly uzavřeny tím, že zápis v pozemkových knihách od roku 1874 má v podstatě konstitutivní charakter a od této doby co je psáno, to je dáno. Ale je tu jeden praktický problém, i kdybych toto vzal za bernou minci – a to, jaká je praxe v těchto knihách, jak vypadají ony zápisy.

Již tady bylo kolegy zmiňováno, že minimálně je problém v tom, že se nedá doložit vlastnictví přesně k oné restituční tečce, restituční hranici.

Prostě v roce 1919 byla schválena reforma. Naši předchůdci a věřím, že někteří z nás i dnes, tuto reformu označují jako největší čin masarykovské republiky. Ale tento největší čin masarykovské republiky byl po válce realizován, někteří odhadují, kolem 14 procent. Čili ten zbytek nebyl dotažen, minimálně tedy v rovině evidence, v zápisech v pozemkových knihách. Na to reagovala samozřejmě druhá reforma v roce 1947. Zdůrazňuji slova „čtyřicet sedm“. A opět se daly věci do pohybu. A opět spousta majetku nebyla doložena v těch knihách a nedá se říci jasně, že toto je nároková záležitost.

I proto věřím, že odborníci, které církev má – se svou tisíciletou historií určitě dovede najít odborníky –, věděli, proč návrhy, které předkládají, nejsou konstruovány na základě restituční nebo náhradové praxe. To není restituční zákon. To je prostě politická dohoda. Ta je možná. Ta je legitimní. Ale než se tato politická dohoda uzavře, tak se bavme, co je na miskách vah. Jestli tyisky vah náhodou nejsou nějak vychýlené a jestli pravidla, která se na to vážou, nezaloží spoustu nových problémů.

Navíc musím dodat, co tu, jestli mě paměť neklame, ještě nezaznělo – že politická kritika tohoto způsobu napravení křivd a náhrad není jenom věcí jaksi pomýlené levicové opozice, kapriciózního postoje levice, která nemá většinu a která prostě truje a otravuje, místo aby už šla domů a odmávala nějaký ten zákon. Již v minulém volebním období byl podobný zákon odročen. Upřímně řečeno, tedy ještě horší, ale to není podstatné. Byl odložen, a to právě z důvodu nedoložených nároků a přílišné ústupnosti vyjednávačů, protože jedni tlačí, druzí ustupují – no kdepak to asi může skončit? No tam, kde to dneska máme. Takže pro přílišnou ústupnost státu. A takto argumentovali poslanci ODS v roce 2008. Konkrétně to byl bývalý ministr financí Vlastimil Tlustý a měl spoluhlasovatele, kteří v klubu ODS se takto zachovali – byli to kolegové Raninec a Schwiappel. Takže to není jenom kapric levičáků, levičáckých neznabohů, kteří si nevážají tohoto historického rozměru.

Jedna souvislost. A to je adresováno především těm, kteří jsou díky své konfesi a pokřtění atd. členy církve. Myslete na to, že licitace o majetek s církví, ať už jakékoliv, ale víme, která tam má největší podíl, znamená pro ni silné reputační riziko. Silné reputační riziko.

A nabízí se, proč se nezávažily jiné alternativy řešení ekonomického základu práce, fungování církvi do budoucnosti, proč se nehledaly jiné modely, proč se o nich vůbec nediskutovalo. Už tady zaznělo, že pastorační činnost, charita, může být financována systémem daňových obligací. Já chápu, že to je věc dobrovolná a že v České republice by minimálně zpočátku to byl asi problém. Ale je to systém, který jinde funguje. Proč se tak nestalo, proč to nebylo diskutováno? Pokud jde o příspěvky na školy, hospice, samozřejmě. Potřebná věc. A na to máme

grantové systémy, které uvolňují peníze tam, kde to opravdu je potřeba. Pokud samozřejmě v systému peníze jsou. A pokud jde o péči o svěcené historické památky. Ano, važme si svého kulturního dědictví. Ale to se dá řešit standardními smlouvami. Na to nepotřebujeme tento zákon.

Prostě aktivity církevních ekonomů pro futuro jsou předmětem jistého podezření. A nemyslím si, že by církev měla být realitní kancelář, která by podnikala v tomto byznysu. Je to zajímavý byznys, pravda. Ale nemyslím si, že by měla být její funkce, její veřejná funkce i náboženská funkce, tímto způsobem kontaminována, protože skutečně to snižuje důvěru.

Pokud jde o celý režim úhrady obří částky, pokud jde o rozpočtové souvislosti, tak tady opakovaně zaznělo: Někaké dvě miliardy, co to je? No jak by řekl některý klasik: Kdo z vás to má? Ale upřímně řečeno, i dvě miliardy mohou v rozpočtu chybět. I dvě miliardy. Ale nechybí 60 miliard předražených veřejných zakázek, nechybí desítky miliard daňových úniků? Ale tady budete ukrajovat z toho, co už v rozpočtu je, co tam chybí a o co budou kráceny některé konkrétní výdaje. Já jsem slyšel, samozřejmě, Věci veřejné to potřebovaly nějakým způsobem pokrýt, účetně, formálně, tak řekly, že jejich návrhy na symbolickou daňovou progresi toto uhradí. Nevím, jestli jste původně, před dvěma lety, když jste se představovali voličům a říkali, že jste pro daňovou progresi, jestli jste mysleli takto symbolickou a jestli jste to mysleli zrovna na úhradu církevních činností. Nejsem si tím jist. Já si myslím, že jste to mysleli asi jinak. Ale to je vaše svědomí, vaše věc. Ale v každém případě to není zrovna to, co si já představuji pod mobilizací příjmové základny státního rozpočtu, protože to nepoteče do veřejných financí, to poteče někam jinam. Jestli kolegové ze sociální demokracie to chtějí zaparkovat do nějakého fondu, který by měl nějaké kolektivnější spravování, to je věc druhá, ale v každém případě to bude chybět ve státním rozpočtu.

Čili je tady celá řada témat, nad kterými bychom se měli vážně, věcně, bez nějakých reminiscencí a nálepkování zamyslet, řešit je a nejenom to protáhnout, jak se říká, parlamentem silově. Každý z nás prochází nějakými duševními změnami, když přemýšlí o vážných věcech. Poznamenávají ho, a někdy se dokonce i postaví k tomu čelem, jeho názor se vyvine směrem k nějakému zlepšení. Církevní filozofové tomu říkají metanoia, zkrátka změna v uvažování. Ty změny jsou nutné, potřebné a může se to stát jak vám, tak nám. Koneckonců, celá řada osobností minulosti se vyvíjela směrem od levicových materialistů k idealistům. Připomněl bych takového Nikolaje Berďajeva, možná, že si někteří vzpomenete. V mládí kritický marxista, až posléze se rozešel s bolševikem a stal se člověkem, který uvěřil v Boha a stal se klasickým filozofem idealistou. Podobně jako například spisovatel Bulgakov, měl velmi podobný osud. Ale jsou i cesty opačným směrem. Zkrátka je tady příbuzné uvažování poctivých věřících a lidí, kteří

hledají světským způsobem lepší svět. A náboženství i některé ideologie jsou výrazem, možná metaforou naděje. Neberme lidem naději.

V letošním roce, bude to za pár týdnů, oslavíme jedno výročí, které byste si měli zejména vy zapamatovat. Někdy jsem byl v dubnu v roce 1912 šel ke dnu Titanic, chloubou společnosti White Star Line. Takhle někdy končívají některé chlouby. Nenapodobujme tento vzor. Snažme se, aby česká společnost, politika, náboženství se nestaly Titanikem, ale aby sloužily do budoucnosti. Na to opravdu myslíme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal o slovo poslance Jiřího Šlégra, připraví se Jan Hamáček.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, projednáváme dnes v prvním čtení vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Ten se snaží řešit existující a aktuální problematiku, kterou se v minulých letech opakovaně zabývaly minulé vlády a další orgány, a to bez valného výsledku. I předložený návrh zákona však nelze považovat za řešení daného problému, a to především proto, že evidentně neodráží politický a celospolečenský konsenzus, že není dobře připraven a že také nepřichází v době, která je vhodná k jeho přijetí. Zastávám názor, že vyrovnání s církvemi, a to v daném případě víceméně jen s církví římskokatolickou, formou této kombinace naturální restituce a vysoké finanční kompenzace je v současné ekonomické situaci neodpovědné a možná i nereálné. Naturální restituce ve formě předpokládané návrhem ve skutečnosti ani žádnou restitucí není. Církvím – a zde znovu zdůrazňuji, že v drtivé většině církví římskokatolické – se mají restituovat, tedy vracet věci, které vlastně v rozhodné době, tedy zpět do roku 1948, nebyly jejím vlastnictvím, ale veřejným vlastnictvím, se kterým církev jen hospodařila. Není tedy co restituovat čili vracet, a pokud návrh zákona hovoří o vyrovnání a vydávání, můžeme to chápat spíše jako darování než jako restituci. O restituci ovšem hovoří důvodová zpráva, která je tak s vlastním textem návrhu v rozporu.

Pokud by bylo možné některé z věcí, jichž se má vydání týkat, považovat za vlastnictví církve, řekněme v dobách před reformami císaře Josefa II., pak zase neplatí to, co tvrdí navrhovatel, totiž, že jde o nápravu křivd spáchaných v rozhodném období, tedy v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. Celá procedura vydávání zejména nemovitostí, jakou zákon navrhuje, je navíc velmi nedostatečná. Pokud se vydávání týká takových objemů a hodnot, musí stát zajistit maximální kontrolu toho, co a jak se tzv. vydává, a to u každé položky. Schválení dohod oprávněných a povinných

osob Pozemkovým úřadem není rozhodně adekvátní kontrolou správnosti vydávání těchto věcí.

Úplně paradoxní je odůvodnění vydávání věcí, se kterými dnes hospodaří organizační složky státu nebo příspěvkové organizace. Navrhovatel tedy zdůrazňuje potřebu plně obnovit církevní funkční celky a odkazuje přitom na chyby v zákoně z roku 1990, podle kterého byla mimo jiné vydána i jedna z budov skutečně funkčního celku, totiž komplexu Národního divadla, postavená v 80. letech minulého století. Tuto chybu v zákoně dodnes nikdo nenapravil a není ani předmětem tohoto návrhu, v němž má jít přece podle navhovatele o úplné vyrovnání mezi státem a církvemi. Církev omylem vydanou budovu obratem prodala obchodní společnosti, jejíž dluhy vůči Národnímu divadlu v řádu desítek milionů nakonec naštěstí vyřešil exekutor, ovšem další spory o vysoké částky s možným dopadem na rozpočet divadla a Ministerstva kultury, se pořád vedou. Zjevnou chybu v zákoně neumožnila římskokatolická církev nikdy napravit, ačkoli si jí byla vědoma.

Potřeba pečlivého zkoumání toho, co by se mělo, či nemělo vracet, je tedy evidentní, v návrhu zákona však není dostatečně zajištěna.

Ani pojetí finanční kompenzace uvedené v návrhu zákona není v pořádku. Výše finanční náhrady pro jednotlivé církve a náboženské společnosti vyčísluje návrh sice do koruny, o tři odstavce téhož navrhovaného paragrafu se ovšem dočteme, že se každoročně bude inflace měnit, tedy zvyšovat nesplacená částka i výše dalších splátek, ve skutečnosti ovšem jen jedné další splátky, protože každý rok bude příslušná splátka zase vyšší. O jaké celkové výši finanční kompenzace máme rozhodnout a kolik budeme v jednotlivých letech církvím platit, tedy nevíme. Zjevně to netuší ani vláda. Že to bude za 30 let více než 59 mld. korun, o nichž hovoří vláda, je jasné. Bude to někde mezi 80 až 100 miliardami.

Takže dámy a pánové, kolegyně, kolegové, pro takový návrh tedy není možné s klidným svědomím hlasovat. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec David Rath chce reagovat. Ne, nechce. Takže prosím pana poslance Hamáčka, který je řádně přihlášen. Pak poslanec Grospič.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, pane ministře, dámy a pánové, já bych se rád věnoval této problematice z poněkud jiného úhlu a z toho důvodu se vrátím trochu do historie, konkrétně do roku 1848, ve kterém sílily snahy o vymanění církve z područí státu, ve kterém se po josefínských reformách ocitla, a tyto snahy vyvrcholily uzavřením konkordátu s Vatikánem v roce 1855. Církvi tím bylo

zaručeno svobodně nabývat a spravovat svůj majetek. K jeho zcizení však bylo potřeba souhlasu papežova i panovníkova. Jmění náboženského fondu, do kterého bylo kabinetními listy Josefa II. z roku 1782 soustředěno především jmění ze zrušených klášterů a který měl přispívat na úhradu nepokrytých církevních potřeb s eventuální dotací státu, zůstalo zcela pod správou státu.

Ústavní ustanovení z roku 1867, zákon č. 50/1874, o vnějších právních poměrech církve katolické, a ministerská nařízení z roku 1860 omezila vlastnické právo katolické církve účelovostí. Majetek měl sloužit k činnosti kultové, vyučovací a dobročinné. Péči o zachování účelovosti tohoto majetku měl mít kromě vlastníka také stát. Církve sice měla právo majetek vlastnit, ale platilo, že požívá takové státní ochrany, jakou měly veřejně prospěšné nadace. Stát dozíral na to, aby se základní jmění kostelů a církevních institucí zachovalo. Závažnější majetkoprávní úkony církví musely být předem odsouhlaseny ze strany státní správy. Dispoziční možnosti církví tedy byly zákonem výrazně omezeny a budova kostela, která sloužila k veřejným bohoslužbám státem uznaných církví, byla považovaná za věc veřejnou, přestože byla v soukromém vlastnictví církve. Podléhala také obecnému režimu zvýšené ochrany věcí veřejných.

Dalším významným projevem státní ochrany poskytované podstatné části katolického majetku bylo jeho zastupování ze zákona, ex lege, v civilním soudním řízení a tyto principy platily bez větších změn na území Čech a Moravy až do roku 1949. V roce 1949 byly sice zrušeny všechny předpisy upravující poměry církví, nová legislativní úprava však v podstatě dosavadní principy zachovala. Majetek církví byl pod dozorem státu a ke zcizení takového majetku bylo třeba souhlasu státní správy. Stát podle zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, stanovil, že stát na tento majetek dozírá s tím, že zkoumá církevní hospodaření a vyhrazuje předchozí schválení všech důležitých majetkoprávních jednání. Podle vyjádření generální prokuratury z roku 1954: „Majetek církví a náboženských společností není socialistickým vlastnictvím ani vlastnictvím osobním. Církevní majetek nebyl zestátněn, vlastnictví církví trvá a stát na majetek toliko dozírá. Jde tedy o vlastnictví soukromé.“

Není tedy pravdou často opakované tvrzení, že by církve o svůj majetek v minulosti přišly nějakým cíleným normativním předpisem. Jejich majetek byl omezován v kontextu jiných, širěji pojatých úprav, například pozemkovými reformami. Po roce 1992 však u nás nastala situace, která zde od doby minimálně Josefa II. historicky nikdy neexistovala. Zákon totiž dnes neupravuje dohled státu nad dispozicí s majetkem církví a také nevyžaduje předchozí souhlas státní správy k majetkovým dispozicím s cír-

kevním majetkem. Církve tedy dnes mohou se svým majetkem nakládat zcela volně.

Dovolte mi tedy, abych ve světle výše citovaného konstatoval, že legislativní návrhy, které dnes projednáváme, směřují k tomu, že stát předmětný majetek v hodnotě mnoha miliard korun předává církvím bez jakékoliv možnosti nadále nakládání s tímto majetkem spoluovlivňovat a historicky dlouhodobě založené právní konstanty, které v této oblasti existovaly a existují od konce 18. století, tím definitivně přestanou reálně platit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Grospiče a připraví se Jiří Paroubek.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, chtěl bych říci, že velice citlivě vnímám návrh zákona, který dnes projednáváme a který nám předkládá vláda. Otázka takzvaného vyrovnaní se s křivdami, které byly údajně páčány na církvích a církevním majetku, je bezpochyby velkým tématem a také se bezpochyby dotýká téměř všech občanů v České republice.

Chtělo by se možná jenom pro úvod připomenout, že to byl právě současný prezident Václav Klaus, který se valnou část doby, kdy zůstal v politice, bránil tomu, aby reálně proběhly církevní restituce a po kuponové privatizaci aby se stát dále zatěžoval dluhy ve prospěch církevních organizací. Počátkem tohoto roku však došlo k určitému souznění, které našlo své opodstatnění na svatováclavské pouti minulého roku, kdy našel otevřeně stejnou notu s vedením římskokatolického kléru v České republice. Václav Klaus podotkl 12. ledna, že v posledních dnech a hodinách na toto téma, kterým jsou církevní restituce, bylo naneseno tolik mediálního a politického balastu, že z toho jakákoliv racionální podstata této věci vymizela, a proto nemá žádnou jednoduchou větu, kterou by něco takového mohl zareagovat, což se odehrává na české politické scéně a ve veřejnosti a ze strany sdělovacích prostředků, ale zároveň prezident, a tak to přiznaly i sdělovací prostředky, v poslední době v řadě otázek souzněl právě s pražským arcibiskupem Dominikem Dukou. Bylo to zvláštní, ale nikoliv překvapivé, kdo sledoval vývoj na české politické scéně, že dříve zdaleka tak vstřícné postoje k církvi nezastával a s Dukovým předchůdcem Miroslavem Vlkem v otázce církevních restitucí léta nenašel společnou řeč.

Možná že tuto věc dokresluje vyjádření vedoucího správy majetku Pražského arcibiskupství Karla Štichy, který řekl, že turistika je například jedním ze směrů, kterým bude katolická církev rozvíjet své podnikání, až získá zpět majetek na základě rozhodnutí vlády o církevních restitucích, a potom s povděkem kvitoval, že církev bude moci vstoupit do turistického

ruchu poté, co vláda rozhodla předložený návrh zákona v rámci koaliční dohody odsouhlasit a předložit Poslanecké sněmovně. A tak se možná skutečně dočkáme něčeho podobného, co je běžné v jiných zemích, že se třeba v Čechách bude opět vařit církevní pivo a jezdit na církevních sjezdech. Možná že by stálo za povšimnutí a za pozornost, aby nezapadlo jiné vyjádření představitele římskokatolické církve pražského arcibiskupa Dominika Duky, který sdělil žoviálně veřejnosti, že to nebude římskokatolická církev v Čechách, která bude tento majetek spravovat, ale že vlastnická práva k takto velkoryse vládou darovanému majetku bude spravovat přímo Vatikán.

Možná že v této replice stojí za povšimnutí právě jedno z ustanovení navrhovaného zákona, kde se hovoří o tom, že nikoliv jenom tradičně vyčítané a výčtem stanovené taxativně takzvané křivdy, které byly páčány na majetku církvím v letech, která zákonem byla prohlášena za opovržením hodná, patří také hned na prvním místě v § 5 písm. a) tento text: „odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy“. Nechci tady v této souvislosti citovat historický výčet skutečností a také toho, zda církev spravovala reálně svůj majetek, nebo ne. Možná je třeba oněch téměř 135 mld. dát právě do kontextu se současnou hospodářskou situací a s tím, jak se vláda na jedné straně snaží šetřit a na druhé straně se chystá zatěžovat občany další daní a dalším zpoplatněním jejich příjmů, aby mohla saturovat majetek organizací, které z velké části tento majetek nikdy nespravovaly a pouze měly v držbě nebo ve správě a který ani po formální stránce nebyl církvím v podstatě odňat.

Možná že by v této souvislosti také stálo za úvahu hovořit o vztahu římskokatolické církve a českého státu a Československé republiky po roce 1918. Mnoho poučení bychom zcela určitě našli v prvé pozemkové reformě a ve snaze vedení první republiky dostat odluky římskokatolickou církví a zbavit se jejího vlivu, který příliš zasahoval a měl snahu zasahovat do dění v České republice, a narovnávat tzv. josefínské reformy a i pozdější kroky rakousko-uherské monarchie právě k církevnímu majetku.

Možná v té souvislosti také je potřeba zmínit i jinou věc. Stát, který není schopen vybrat téměř 30 miliard na daních, na druhou stranu se velkoryse zavazuje téměř 30 let saturovat církev a ještě je bohatě a velkoryse obdarovávat. Kladu si v této souvislosti také jinou otázku, zda vedle obrovských hospodářských dopadů, vedle oné obrovské nerovnosti a nespravedlnosti, kterou se vláda chystá učinit, a s ní vládní koalice, velkorysým darem především římskokatolické církvi, protože připravované restituce se budou v 83 % dotýkat právě jí, jestli v této souvislosti vláda také vlastně neporušuje suverenitu a integritu České republiky, jestli se vůbec

cítí vázána poválečným uspořádáním a poválečným historickým vývojem, když bezostyšně v textu zákona prolamuje i onu pomyslnou hranici v roce 1948. Domnívám se, že pokud se staly nespravedlnosti, měly by být odčiněny. Mohou být odčiněny na konkrétních případech. Ale po roce 1990, v roce 1991, byly přijaty zákony, kterými církvím byl převeden již tehdy poměrně velký majetek. Musíme si klást otázku, proč právě římskokatolické církvi bude převáděn další obrovský majetek, když jeho historické opodstatnění a možná i institucionální vazby, tak jak byl zapsán v pozemkových knihách, zdaleka nesvědčí o dokladovaném vlastnictví právě římskokatolické církve, ale možná jiných organizací, podpůrných spolků a nadací.

Chtěl bych zmínit ještě jeden podtext. Rakousko-uherská monarchie, prvá republika a v její právní kontinuitě i poválečné Československo přiznávalo určitý vliv a ochranu a správu majetku. Na druhé straně podvzovalo dispoziční právo církevního majetku. Současná vláda se zavazuje 30 let platit náboženským a církevním organizacím a nadacím, ale na druhé straně jim dává úplně volné dispoziční právo. Česká vláda a předložený návrh zákona není ve prospěch občanů. Zakládá na obrovské další majetkové křivdy. Prolamuje hranici nejen roku 1948, ale i roku 1945, roku 1919 a roku 1867.

V tomto kontextu se domnívám, že i výrazně proti zájmům občanů prolamuje i suverenitu České republiky. Není proto možné, aby Komunistická strana Čech a Moravy s navrženým zákonem souhlasila, a proto se připojuji k jeho zamítnutí. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A požádám pana poslance Jiřího Paroubka, připraví se Zdeněk Bezečný.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážení poslanci, vážené poslankyně, dámy a pánové, vedle zákonů sociálního, nebo spíše asociálního charakteru není snad jiného zákona, který by lépe dokládal zaměření a charakter této vlády, této vládní koalice, nežli je zákon tento. Lidé, kteří se dnes dívají nestoudnosti tohoto zákona, musí v příštích volbách lépe zvažovat, zda půjdou k volbám či koho budou volit. Není to jedno! Vůbec to není jedno! A o přijetí tohoto zákona lidé sami rozhodli svou lhostejností a tím, že naivně uvěřili líbivým řečem dnešním vládním stran. Ty dnes projevují až obdivuhodnou neschopnost vládnout.

Vládní návrh zákona obsažený ve sněmovním tisku 580 představuje pokus o změnu majetkových a vlastnických poměrů v našem státě, svým rozsahem srovnatelný snad jen s konfiskacemi majetku české šlechty po Bílé hoře nebo s privatizací z 90. let minulého století, aniž bych ovšem tyto dva obrovské přesuny majetku srovnával. U tak závažného návrhu zákona

bychom očekávali širokou celospolečenskou diskusi a u návrhu řešení pak široký konsenzus s opozicí. Tato vláda však jde zcela jinou cestou. Návrh se rodil v různých neveřejných komisích a zejména pak kabinetním vyjednáváním. Vláda přitom ignorovala všechny průzkumy veřejného mínění, které dlouhodobě ukazují, že nejméně kolem 70 %, spíše však až 80 % našich občanů žádné církevní restituce nechce. Označovat je proto, naše spoluobčany, za lidi oblíbené komunisty, jak to činí některá média a někteří novináři, opravdu není vkusné.

I když si nemyslíme, že katolická církev měla majetek, který užívala k jiným účelům nežli bohoslužebným, ve svém vlastnictví, jsme pro vydání majetku, tedy fyzicky, církvím, včetně církve katolické. Tedy majetku, který církve do 25. února 1948 nesporně užívaly. Nejsme však pro výši kompenzace takovou, se kterou přichází vláda. Náš postoj dále zdůvodním.

Fyzické vydání státního majetku katolické církvi vidím jako jeho darování. Nic proti tomu, bylo by dobré to jen přiznat.

Pojďme však k meritům věci, kde vidím několik významných problémů. Současná situace, kdy platy duchovních a další potřeby církví zajišťuje a hraď stát, sice není ideální, ale v každém případě znamená rovný přístup ke všem církvím a náboženským společnostem. Nemám k němu podstatné výhrady. Vládou předložený návrh však otevírá cestu k obnovení ekonomického a mocenského monopolu pouze jediné církve, k obnovení mimořádného vlivu církve římskokatolické, vlivu, jaký měla před 28. říjnem 1918, nebo dokonce před reformami císaře Josefa II. Národní a nekatolické církve naopak dlouhodobě čeká nepochybné ekonomické oslabení, přičemž po omezení a ukončení jejich financování státem nelze vyloučit ani jejich zánik. Je tomu tak především proto, že drtivou většinu nemovitého majetku podle tohoto návrhu zákona nárokuje sama římskokatolická církev, přičemž na všechny nekatolické církve připadá jeho naprostý zlomek. Jednorázové vydání nemovitého majetku by tedy znamenalo okamžitou zásadní změnu váhy a poměru mezi národními a nekatolickými církvemi na straně jedné a katolickou církví na straně druhé s její staronovou vedoucí úlohou.

Přiznám se, že jsem nepochopil nekatolické církve, tedy abych byl přesnější, jejich představitele, a chci připomenout, že jsem věřícím jedné z nich, že právě toto nepochopili. Kombinace obrovského majetku a peněz, které římskokatolická církev teď jako dárek od pravicové koalice dostane, vytvoří z této církve velmi bohaté dominium uvnitř státu, tedy jinak řečeno, stát ve státě, a církev se stane přirozenou základnou konzervativního myšlení v zemi, s vlastními školami, domovy důchodců a sociální péče či nemocnicemi a jinými zařízeními. Ano, slyšel jsem i s pivovary. Nic proti tomu, ale proč to neříci otevřeně, o co jde? Řada nekatolických církví naopak po ukončení financování ze strany státu do 17 let skončí. Prostě nebudou mít dále peníze na svou činnost. Rozprodají majetek a konec.

Drtivá většina nárokováného nemovitého majetku však katolické církvi nikdy v pravém slova smyslu nepatřila. Církev k němu v minulosti měla, tedy před příchodem komunistického režimu, pouze takzvané právo hospodaření. Měla tedy právo jej držet a brát z něj benefity, užítky, avšak neměla právo s ním nakládat a zcizovat jej.

Jeden z předních právních expertů první republiky profesor doktor Antonín Hobza k tomu v roce 1919, tedy dva roky poté, co byl postaven císařem Karlem do čela Katedry mezinárodního práva Univerzity Karlovy, napsal – cituji: „Takzvaný církevní majetek, nehledě k nadacím v technickém slova smyslu, není vlastnictvím církve ani její institucí. Je to zvláštní druh veřejného jmění ve státě, jímž volně disponuje stát – dosud ve prospěch kultových účelů. Tento majetek se utvořil na základě světských předpisů, je spravován v první řadě podle státních zákonů a nařízení, je podřízen úplné státní výsosti a může být kdykoliv státními zákony určen pro jiné účely státní. O tomto majetku nerozhoduje v první řadě právo soukromé, nýbrž státní právo veřejné. Povaha tohoto majetku nemůže být vystižena žádnou představou soukromoprávní. Otázka vlastnictví církevního majetku nemá smyslu, ledaže bychom připustili vlastnictví samého státu. Tomuto nazírání není na závadu, že pojem ‘veřejného vlastnictví’ nedošel u nás výslovného výrazu v zákonodárství. Jinak ve Francii. Nelze proto mluvit o konfiskaci tzv. církevního majetku, nýbrž pro jeho eventuální určení pro jiný státní účel. Jsem z důvodů právních i politických pro to, aby současně s rozlukou byl majetek tento odcírkevněn a uvolněn pro jiné účely.“ Nepochybně profesor doktor Hobza zdůvodnil tímto způsobem pozemkovou reformu Masarykovy republiky.

De facto totéž říká právně historická analýza Univerzity Karlovy v Praze ohledně právního postavení tzv. katolickocírkevního majetku ve druhé polovině 19. a 20. století na území dnešní České republiky. V této expertize Univerzity Karlovy jsou uvedena také velmi výstižná slova císaře Svaté říše římské a českého a uherského krále Josefa II. z vládní normy z 19. prosince 1781. Cituji: „Zeměpanská moc obsahuje bez výjimky vše to, co v církvi je ne z božského, nýbrž lidského vynálezu a ustanovení, a co, ať je to cokoli, jen povolení nebo schválení vrchnostenské moci svou existenci děkuje; této moci musí tedy příslušet právo všechna podobná dobrovolná povolení nejen změnit a omezit, nýbrž i zrušit, kdykoliv toho zájmy státní, nepřistojnosti nebo změněné časy a poměry vyžadují.“

Je nepochybné, že se na formulaci této císařské normy podílel kancléř Kaunic, osvícený muž z jedné z nejstarších moravských šlechtických rodin, blízký spolupracovník tří rakouských císařů.

Dokonce Zdeněk Kalista, odsouzený pro své katolické přesvědčení v padesátých letech minulého století jako – cituji z rozsudku komunistického soudu – „travič studní ve službách Vatikánu“, konstatoval, že slavný klášter

Zlatá Koruna – cituji – „jako všechna církevní a zejména klášterní nadání v našich zemích představoval jen nepřímý majetek královský, součást komory královské, propůjčenou jen církvi k trvalém užívání“.

Zjednodušeně řečeno, komunistický režim se po únorovém puči v únoru 1948 zmocnil nikoli vlastnického práva, ale práva užívání k majetku. Primárně tedy o církevní majetek nikdy nešlo, a nejde tudíž ani nyní. Logicky platí, že tento majetek katolické církvi nikdy nepatřil. Proto nemůže platit ani zásada, kterou jinak nepochybně ctím, co bylo ukradeno, musí být navraceno.

Předběžné analýzy naznačují, že návrh zákona zřejmě velmi sofistikovaně a implicitně prolamuje také dosud nezpochybněnou restituční hranici 25. února 1948 a jeho aplikace povede ve svém důsledku k revizi výsledků pozemkové reformy, kterou provedla Masarykova první republika. Chci, aby tato má slova zde s plnou vážností zazněla, aby nikdo z těch, kdo dnes – zajisté v dobré víře – budou hlasovat v prvním čtení pro přijetí tohoto zákona, nebyl za pár let překvapen.

Dalším závažným problémem je finanční ocenění nemovitého majetku jako základu pro finanční náhrady, kdy podle přiznání Pozemkového fondu České republiky i dalších institucí, které se objevily v nedávné době v českém tisku, jde o ceny za pozemky až několikanásobně vyšší, nežli jsou ceny v místě obvyklé nebo průměrné. Tyto ceny znamenají nerovný přístup a znevýhodnění těch restituentů, kteří již restituovali nemovitý majetek v předchozích případech. V tomto směru nelze proto vyloučit jimi podané soudní žaloby, či dokonce ústavní stížnosti. A nelze ani vyloučit jejich úspěšnost. Ostatně je dobré si v této souvislosti připomenout, jak bylo provedeno majetkové narovnání po roce 1989 například s tělovýchovnými organizacemi Sokol, DTJ, Orel, s nekomunistickými stranami, s různými spolky a mnoha nadacemi. Jen částečně, či vůbec. A jak dopadly statisíce živnostníků, kteří po únoru 1948 přišli o své živnosti včetně strojního a jiného vybavení, zásob zboží a materiálu atd. Nedostali nic!

Vláda nemluví pravdu ani v otázce výše finančních náhrad, když tvrdí, že za třicet let vyplatí církvím pouze 59 miliard korun. Do této sumy budou nepochybně započítány také úroky, to jest cena peněz v čase. Navíc jde o úroky z úroků, takže za třicet let se bude celková výše finanční náhrady i při doufejme relativně nízké inflaci reálně pohybovat někde mezi osmdesáti až sto miliardami korun, spíše však k těm sto miliardám.

Tento návrh zákona je navíc předkládán v nejméně vhodnou dobu, kdy Česká republika stejně jako velká část Evropské unie vstupuje do druhé fáze hospodářské recese a kdy i ministr financí Kalousek začíná připouštět možnost výpadku příjmů státního rozpočtu na letošní rok v rozsahu kolem čtyřiceti miliard korun. Stejně – v uvozovkách – kvalifikovaně se dají výpadky odhadnout až na šedesát miliard korun při například 2,5procentním po-

klesu hrubého domácího produkce a pravděpodobnost výdajových škrtů ve výši nejméně třicet miliard korun na výdajové straně státního rozpočtu. Stát tak v rozpočtové oblasti není zrovna v růžové situaci. Není to bohatá nevěsta, která by mohla v tuto chvíli rozdávat.

Jsme si samozřejmě vědomi toho, že je potřebné odblokovat pozemky v extravilánech a zejména intravilánech obcí, že toto je racionální požadavek, který proto má také naši podporu. Přijímat však vládní návrh zákona v předložené podobě v době recidivy hospodářské recese považujeme politicky a ekonomicky za nepřijatelné, odporující českým národním zájmům, který by nám historie neodpustila.

Jeden z poslanců Sněmovny zde hovořil o tom, jak po válce národně socialističtí poslanci, mezi nimi profesor doktor Vladimír Krajina, generální tajemník Národně socialistické strany a poslanec, a poslankyně doktorka Milada Horáková požadovali zabavit – v uvozovkách – vlastnictví v rukou některých církevních řádů. Je to historická skutečnost a já s tím po letech nemám žádný problém, nemám k tomu žádnou výhradu.

Poslanci strany Národní socialisté – levice 21. století proto budou z výše uvedených zásadních důvodů hlasovat proti návrhu tohoto zákona. A chci také říci, že pokud Národní socialisté budou zasedat v příští Sněmovně, či dokonce v příští vládní koalici, budou trvat na revizi finanční výše restitucí. Stejný veřejný závazek bych očekával i od dalších opozičních stran, zejména té jedné, která chce být vládní stranou. Možná že je to jen tím, že špatně slyším. Zato však vidím, jak si její představitel tisknou ruce s katolickými preláty. Nic proti tisknutí rukou, bude však dobré, aby v tom veřejnost měla jasno.

Děkuji. (Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní zvu k mikrofonu pana poslance Zdeňka Bezecného, který je přihlášen jako další do řádné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pokusil bych se jenom velmi stručně zapojit do té diskuse.

Stojíme před úkolem schválit zákon. Je to jedna ze stěžejních norem, možná poslední, která nám umožní vyrovnat se s neblahým dědictvím komunistické totality. Je to i velká šance pro přítomnost v tom, že naplníme očekávání, které máme od právního státu. Znamená to, že bude naplněno legitimní očekávání, které bylo obsaženo v zákonu. Budeme respektovat rozhodnutí Ústavního soudu.

Diskuse, která provází tento zákon, je složitá, nicméně můžeme v ní sledovat jeden rys, který se v diskusi o vztahu církve a státu objevuje už od doby konstituování novodobého českého národa, kdy do takového toho zá-

kladního stereotypu, základního národního mýtu, nebo z tohoto stereotypu, z tohoto základního národního mýtu navzdory roli, kterou měla při zachování kulturní tradice, vypadla katolická církev. Je zajímavé sledovat z tohoto historického pohledu, jak se opakuje i argumentace. Opravdu, 150 let se opakuje argumentace o nenárodnosti katolické církve, o její hrabivosti, o zločinech katolické církve. Samozřejmě, že tento diskurs přispěl i ke zvláštnímu, svébytnému průběhu sekularizace společnosti v českých zemích, protože po vyřazení katolické církve z národního mýtu se nepodařilo do tohoto národního mýtu zapojit jiné denominace, bratrské nebo husitské. Husitské, které by k tomu národnímu mýtu měly blíže.

Tento historický stereotyp nás možná trochu odvádí od pohledu přítomného. Musíme si samozřejmě uvědomit, že žijeme v době, kdy je završován proces sekularizace v Evropě. V českých zemích je to zřetelné. Proces sekularizace se projevuje pod vlivem věřících, kteří se hlásí ke konkrétním církvím, postupným mizením náboženství z veřejného prostoru, ale zároveň nám dává možnost diskutovat o hledání nového postavení církve a její role ve společnosti. A tady nesmíme zapomenout, že předložený zákon se týká také tohoto. Zákon vytváří prostor pro autonomní fungování církví a náboženských společností, zároveň završuje i finanční odluku církve od státu. Zároveň také otevírá cestu k hledání nového postavení církve a její role ve společnosti, otevírá cestu pro její působení na veřejném prostoru v oblasti školství, zdravotnictví, sociální práce, ale též otevírá cestu pro plnění nejdůležitějšího úkolu – uchovávat tradiční hodnoty, na nichž stojí naše civilizace.

Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan poslanec Jaroslav Škárka.

Poslanec Jaroslav Škárka: Paní předsedající, chtěl bych poděkovat za slovo a přeji hezký večer.

Dnes budeme schvalovat návrh zákona, který by měl vrátit majetek církvím. Návrh zákona, který je srovnatelný svým rozsahem snad jen s konfiskací majetku šlechty po Bílé hoře nebo snad s privatizací 90. let minulého století.

S tímto návrhem mám problémy, protože vznikl podle mého názoru pokoutně, skoro až kabinetním vyjednáváním a působí na mě dojmem, že byl takovým trošku utajovaným číslem vlády.

Další důvody, proč mám s tímto zákonem problém, jsou následující. V návrhu zákona je např. sporné ustanovení, které by za určitých okolností mohlo prolomit restituční hranice. Druhou věcí, která mi na tomto návrhu vadí, je, že v podstatě neexistuje věrohodný soupis restituovaného

majetku. K většině majetku, o kterém se jedná, církev neměla, nebo nemá vlastnické právo a většinou ho spíše jen používala. Další věcí, která je podle mě v tomto zákoně problematická, je to, že i v dřívějších dobách neměly církve neomezené vlastnické právo a jejich vlastnické právo bylo nějakým způsobem omezeno už od dob Rakouska-Uherska. Uvedený návrh s tímto omezením moc nepočítá.

Vrácení majetku církvím by také mělo znamenat absolutní odluku církve od státu. Bohužel návrh zákona ani s tím úplně důsledně nepočítá. Navíc si ani nedovedu představit, že by církve byly schopné bez státní podpory spravovat svěřený majetek, např. historické památky.

Na závěr mého příspěvku mi dovoluť ještě jednu osobní poznámku. Pro mě mají církve ve státě nepochopitelné postavení, přitom jde do určité míry o zájmové – v uvozovkách zájmové – organizace stejně jako např. klub filatelistů nebo třeba fotbalový klub. Stát dodnes platí faráře, kněze a další církevní hodnostáře, ale neplatí předsedy klubu filatelistů, neplatí fotbalové trenéry, neplatí hokejové trenéry a podobně. Souhlasím s tím, že by se stát měl vyrovnat s církvemi, ale měl by se k nim také chovat stejně jako k ostatním organizacím.

Domluvme se na tom, že se udělá soupis majetku, kvalifikovaně se řekne částka, kterou stát církvím věnoval za několik posledních desítek let, a z toho vycházejme. A pak můžeme vrátit církvím majetek, na který mají právo. Pak teprve já budu moci pro takový návrh zákona hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Paní poslankyně Marta Semelová je poslední řádně přihlášenou v rozpravě. V případě, že nepřibudou další přihlášky, zejména našim kolegům, kteří nejsou v sále, vzkazuji, aby počítali s tím, že se po závěrečných slovech může schylovat k hlasování.

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové. Ministryně kultury při uvedení návrhu tohoto zákona mimo jiné sdělila, že chceme vybudovat nové vztahy. To určitě chceme. Potíž je v tom, že vládní představa nových vztahů se naprosto liší od představy většiny obyvatel této země. V době, kdy jsou denně nábádání k tomu, aby si utáhli opasky, v době, kdy se ruší porodné, škrtají se sociální dávky, zdražují se léky a pobyt v nemocnici, kdy neúnosně rostou nájem a pro seniory není na slevy jízdného, chce vláda darovat církvím majetek, o jakém se jí nikdy ani nesnilo. Občanům darujeme zvýšenou DPH, díky čemuž se všechno zdraží, sociálním službám hrozí na mnoha místech likvidace, protože nejsou peníze, školství je po 20 letech v takové bídě, že ho mají zachraňovat studenti ze svých dřavých kapes, a

Nečasova vláda plánuje zaplatit za všechny své hříchy, jichž se dopouští na zdejším obyvatelstvu, odpustek v celkové výši 135 mld. korun. Pochopitelně ne ze svých příjmů. Zaplatit to mají občané České republiky.

Vládě nevadí, že většina obyvatel se nehlásí k žádné církvi a že na její nároky vyjadřují poněkud jiný názor. Tito demokraté mají z občanů takový strach, že pro jistotu ani nedovolí, aby se vyjádřili v referendu. Bojí se jejich odpovědi – a bojí se právem. Průzkumy totiž hovoří jasně. Sedmdesát procent občanů s obdarováním církví nesouhlasí. Dávno prokoukli, že současná vláda hájí všechno možné i nemožné, jen ne zájmy lidí. A obrovský dar ve formě lesů, pozemků a budov v hodnotě 75 mld. Kč a finanční ve výši 59 mld. Kč, který se vzhledem k inflaci vyšplhá až na 96 mld. Kč, budeme splácet nejen my, ale také naše děti a vnoučata. To nám tedy budou naši potomci vděční!

Aby se vládní koalice ospravedlnila v očích veřejnosti, neustále za pomoci médií omílá nesmysl o navrácení majetku, prý ukradeného komunisty, a o nápravě křivd a nespravedlností. Je to lež. Církve zmíněný majetek nikdy nevlastnila. Na tom se shodují i renomovaní historici. Právě oni upozorňují na fakt, že majetek, který se má takzvaně vracet církvi, jí ve skutečnosti nikdy nepatřil, to znamená, nemohl jí být ani odebrán, a není tudíž co vracet. Měl totiž vždy veřejnoprávní povahu. Církve majetek pouze spravovala a měla k němu různá dispoziční práva. Nemovitosti jí tedy byly zabráný ze správy, jelikož v soukromém vlastnictví je nikdy neměla, a to pozemkovou reformou z roku 1919 a druhou pozemkovou reformou z roku 1947. Proto se také v žádném případě nemůže jednat o majetkové vyrovnání, natož o restituci, ale – jak už jsem uvedla – o dar. Ostatně to by prokázalo prošetření jedné položky po druhé ze seznamu uváděného majetku. Jenže vláda ani církev o utvoření soupisu majetku zájem nemá, takže žádný přesný výčet neexistuje. Obrovský dar tak vychází, jak konečně přiznal i bývalý ministr kultury Besser, z pouhého odhadu a politické dohody. Vláda rozdává desítky miliard korun bez jakéhokoliv podložení. Navíc je ocenění majetku výrazně nadhodnoceno, a to o desítky miliard, přičemž výsledná částka ani neodpovídá reálným cenám na trhu s pozemky. Tomu říkám vláda rozpočtové odpovědnosti!

Záměrně je veřejnosti také zamlčováno, že Československá republika registrované církve financovala, ať už se jedná o platy církevních hodnostářů, péči o církevní objekty, kdy stát víceméně stoprocentně dotoval opravy památkových objektů atd. O tom se nemluví. Zato o tom, co všechno by se přihodilo, pokud by předložený návrh neprošel, se mluví pořád dokola. Církve vyhrožuje, že pokud zákon nebude přijat, bude se soudit. Tak ať se soudí! Ať dokáže v každém tom kterém případě, že jí majetek opravdu patří. Ale to by asi dokazovala dost těžko.

Vládní dar má být splácen třicet let. V době, kdy státní dluh České re-

publiky dosahuje výše 1 bilionu 500 miliard korun, v době, kdy mnozí lidé díky vládní koalici doslova živoří a ještě jsou vyzýváni, aby se dále uškrtnili. Nemyslíte, že pokud se najdou v rozpočtu nějaké miliardy, měly by se dát na úplně jiné věci? Na tvorbu pracovních míst, do zdravotnictví, sociální oblasti, do školství, na kulturu? Na to všechno při projednávání státního rozpočtu peníze nebyly. Pro církve se najdou. S tímto obrovským majetkem se církvi, především římskokatolické, předává také velká moc a postavení, které od vzniku Československa u nás neměla.

Vláda Petra Nečase tak vládne ve stylu po nás potopa. Nezajímá ji zadlužení budoucích generací, nezajímá ji to, že zákon, vstoupí-li v platnost, způsobí České republice škodu velkého rozsahu. Nedivím se proto, že bylo některými občany podáno trestní oznámení na premiéra Nečase a celou vládu pro podezření z trestných činů zneužití pravomoci úřední osoby a trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku, protože jednomyslně návrh zákona o majetkovém vyrovnání státu s církvemi odhlasovali, aniž by měli k dispozici soupis majetků, které církve údajně vlastnily.

Předložený návrh zákona by měl být proto zamítnut a za účasti odborníků by vláda měla připravit takový legislativní návrh, který byl umožnil odblokovat pozemky, jež si církev nárokuje a které mimochodem stále patří státu, a umožnil by obcím naložit s nimi podle jejich potřeb. Přidávám se proto k návrhu na zamítnutí předloženého zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To bylo poslední vystoupení v obecné rozpravě. Hlásí se pan poslanec Koníček.

Prosím o klid! (V sále je velký hluk, mnozí poslanci stojí a hlasitě se baví.)

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych chtěl jenom v rámci rozpravy navrhnout prodloužení lhůty k projednávání o 20 dní a přikázání výboru rozpočtovému, protože se jedná o nějaké drobné, 134 miliard, a také výboru pro školství atd., protože se domnívám, že tomu to gesčně patří.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, pane poslanče, a byste tento návrh vznesl, až k tomu procedurálně dojdeme. Kdo si dále ještě přeje vystoupit v obecné rozpravě? Pokud nikdo, obecnou rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova paní navrhovatelky. Prosím, slovo má paní ministryně kultury.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážená paní předsedající, členové vlády, dámy a pánové, milí kolegové a kolegyně, mnoho hodin

jsme my tady v sále Poslanecké sněmovny, stejně jako s námi mnoho občanů, poslouchali řadu vyjádření k předkládanému návrhu zákona. Od těch, které byly podloženy argumenty, přes ideologicky účelově zabarvené či různá politická kliše. Dovolte mi vyjádřit díky těm, kteří se snažili vystupovat věcně. Ačkoliv jsem to uvedla již ve svém úvodním slově, pokusím se alespoň částečně shrnout situaci, která tady v současné době je.

Jak už bylo zmiňováno, v roce 1991 byl přijat vládní návrh zákona o půdě. V tomto zákoně se vláda a Parlament zavázaly, že historický majetek církví bude rovněž vypořádán, a to jiným zákonem než zákonem o půdě. Dovolte, abych tady citovala slova tehdejšího místopředsedy vlády Pavla Rychetského: „Zde máme zákon, který je jednoznačně formulovaný jako zákon, ve kterém jsou na jedné straně subjekty oprávněné, na druhé straně subjekty povinné, a v případě konfliktu je oprávněn nezávislý soud, který bude posuzovat a vykládat tento zákon. Vláda nechce, aby církve byly postaveny do tohoto postavení. Vláda nechce, aby byly navíc omezeny případnou lhůtou, ve které když neuplatní nárok, jejich nárok bezesbýtku a jednou provždy zaniká.“ Tato slova byla vyřčena rok poté, co byl církevní majetek údajně definitivně vypořádán výčtovým zákonem.

V následujících letech vlády včetně těch sociálně demokratických ve svých programových prohlášeních vyrovnání s církvemi slibovaly. Ústavní soud rovněž po celou dobu právo církví na majetkové vyrovnání potvrzoval. Po dvaceti letech však už Ústavnímu soudu došla trpělivost a jasně prohlásil, že když odmítá konat Parlament, musí konat soudy. (V sále je trvale rušno.)

Tedy znovu: Církvím bude jejich bývalý majetek vrácen bez ohledu na rozhodnutí Poslanecké sněmovny. To, o čem můžeme rozhodnout, je podoba tohoto vyrovnání. Ani v tom však nemáme úplně volné pole. Řešení musí odpovídat Listině základních práv a svobod. V této souvislosti mi připadá absurdní se k tomuto všemu obrátit zády a tvrdit, že tu žádný problém není, že stovky obcí nic netrápí a že se jedná o nějaký vrtoch této vlády, která se zčistajasna rozhodla darovat církvím státní majetek.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, paní ministryně, já požádám kolegy zleva i zprava, aby umožnili vaše vystoupení v poněkud tišší atmosféře. Zdá se, že ještě teď mě mnozí z nich neslyší. Nerada bych vyvolávala jmenovitě. Děkuji.

Tak prosím, paní ministryně, pokračujte, snad to bude chvíli lepší.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji. Myslím si, že není v pořádku tady probírat a uvažovat, jestli by církve plnily svou funkci lépe, pokud budou chudé, či bohaté. Já si myslím, že v této chvíli nám to ani nepřísluší a ani to není to podstatné. To se tady ukázalo. Nezávislost církví

na státu je výdobytkem sametové revoluce. Nepodléhejme tedy prosím pokušení vrátit se do časů absolutistických panovníků nebo do časů 50. let. Myslím si, že by to bylo na škodu, a to nejenom církvím. Tato vláda jednala s řádně ustanovenými představiteli církví a náboženských společností a uzavřela s nimi dohodu. My tuto dohodu respektujeme. Církve jsou totiž pro nás partnery. A nepovažujeme je za malé děti, kterým musíme říkat, co vlastně potřebují.

Z úst některých kolegů ze sociálně demokratické strany a také kolegyně jsme také slyšeli: vyrovnání s církvemi ano, ale ve formě veřejného fondu. Tato myšlenka zní lákavě, má však několik zásadních vad. Nejsou známy její podrobnosti. Jaký majetek by měl tvořit podstatu tohoto fondu, zda pouze majetek státu, či i majetek obcí a soukromých osob. Není rovněž jasné, v čem by spočívala kontrolní role státu, zda by například existovala početná dozorčí rada atd.

Za druhé. Myšlenka fondu není nová. Byla diskutována s církvemi už v 90. letech a byla jimi odmítnuta. Představa, že církvim budeme vnučovat fond, když nyní mají možnost dostat se ke svému původnímu majetku přímo soudní cestou, mi připadá absurdní a také velmi riskantní.

Za třetí. Jakékoliv řešení, které spočívá pouze v naturálním vydání, preferuje, jak tady někteří správně řekli, římskokatolickou církev, jejíž podíl na historickém církevním majetku dosahuje až 98 %. Pro nekatolické církve a náboženské společnosti představuje takové řešení faktickou likvidaci.

Konečně za čtvrté. S podobou vizí financování církví přišel již v poslední době vámi tak často citovaný a oblíbený Josef II. Ten vytvořil v každé zemi habsburské monarchie skutečně speciální náboženský fond, na který byl převeden majetek státem zrušených klášterů. Záhy se však ukázalo, že tento systém selhává. Majetek náboženského fondu byl postupně pod cenou rozprodáván, mohli bychom v dnešním názvosloví říct, že byl vytunelován, a tak se ocital ve vlastnictví soukromých osob, většinou vysokých politiků a jejich rodin. Jako příklad lze uvést např. rakouského kancléře Metternicha, který takto získal někdejší panství kláštera v Plasích. Náboženské fondy po masivním výprodeji svého majetku začaly hospodařit s velkými deficity, a tak stát musel přistoupit k jejich dotování z vlastních zdrojů.

Chtěla bych se také vyjádřit k některým tradovaným omylům, které jsou bohužel značně rozšířeny i tady v Poslanecké sněmovně. Není pravda, že církvim byla většina majetku odebrána masarykovskou republikou v první pozemkové reformě. První pozemková reforma zmenšila církevní majetek pouze o necelou pětinu. Není pravda, že zařazení majetku, který podléhal revizi první pozemkové reformy, prolamuje hranice 25. února 1948. Pro vrácení takového majetku platí dvě věci. Jednak se stát musel stát vlastníkem až po 25. února 1948 a jednak církvim za vyvlastněný majetek

nesměla být vyplacena žádná náhrada. Zákon o revizi první pozemkové reformy byl přijat 11. července 1947, byl však realizován až po 25. únoru 1948. V té době komunisté tento zákon už nerespektovali a protiprávně konfiskovali majetek bez náhrady.

Ostatně stejně se postupovalo i v případě majetku fyzických osob. Zákon o půdě proto obsahuje naprosto stejné ustanovení, které je nyní tak vehementně kritizováno, a nikdo netvrdí, že zákon o půdě prolamuje hranici 25. února 1948. Na rozdíl od tohoto zákona o půdě se však tímto zákonem nenahrazuje například znehodnocení majetku nebo mrtvých a živých inventář. Dovolte, abych připomněla například klášter ve Vyšším Brodě. Ten byl v roce 1948 nejenom duchovní stánek, ale také velmi prosperující ekonomická jednotka. Byl tam pivovar, mlékárna, bylo tam celoroční zahradnictví. Klášter hospodařil na polích a v lesích, poskytoval nejenom duchovní, ale i fyzickou obživu, protože poskytoval pracovní místa pro obyvatele blízkého i širšího okolí. V neposlední řadě mohou fyzické osoby už dvacet let čerpat výnosy z majetku, který jim byl vydán podle zákona o půdě. Chci jenom upozornit, že pouze zisky z bývalých církevních lesů, o kterých se tady také hovořilo, se za dobu dvaceti let pohybují v miliardách českých korun. To jenom krátce k námitce, že zákonem o majetkovém vyrovnání dochází k diskriminaci ostatních restituentů. Znovu opakuji: Vydáván může být opravdu jenom majetek vedený v příslušné evidenci, a to po 25. únoru 1948.

Dámy a pánové, máme před sebou návrh zákona, který byl zpracován se vši pečlivostí při vědomí, o jak důležitou normu se jedná. Na jeho přípravě pracovalo mnoho lidí a bylo využito všech dostupných materiálů. Byl konzultován na mnoha úrovních a v Legislativní radě vlády, byl podrobně velmi detailnímu rozboru, aby byl do vlády propuštěn v podstatě v nezměněné podobě.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci vás ujistit, že je vám předkládán návrh zákona, který oproti verzi z roku 2008 optimalizuje finanční zátěž státu a zároveň je slušný vůči těm, kterým byla v minulosti učiněna křivda. Prosím tedy, aby návrh zákona byl dnes hlasováním přijat.

Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní ministryni a ptám se zpravodaje. Pan zpravodaj má nyní slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, já budu maximálně stručný a už nechci debatu hluboce extendovat a rozvíjet. Myslím, že spoustu věcí lze projednat posléze ve výborech. Spousta věcí v této Sněmovně, včetně

odhadu majetku, posuzování, zda tento majetek církvím patřil, nebo nepatřil, byla již v minulém volebním období projednávána.

Já snad jenom dvě krátké poznámky. Jediné právnické odkazy na rozdíly od rozumných odkazů na Ústavní soud, které by tady měly hrát roli, které zde běžely v té debatě, jsou odkazy na tzv. posudek Právnické fakulty Univerzity Karlovy, o kterém nám teď bylo jasné řečeno, že nic takového neexistuje, že se k němu vědecká rada nezná v žádném případě, a ten posudek také není podepsán, a případně odkazy na pana profesora právnické fakulty dr. Hobzu, který mimochodem byl, na základě jehož posudku a odborných dobrozdání byla řada církevních představitelů včetně představitelů řádů začátkem 50. let odsouzena.

Já jenom upozorňuji na tuto souvislost, že vybrat jednoho extremistu – a teď nemyslím extremistu životního, ale člověka extremistických názorů – a na něm postavit svoji argumentaci je poměrně vratké.

Jinak upozorňuji, že v rozpravě zazněly návrhy i na zamítnutí i na vrácení vládě k dopracování a tyto by měly být v tuto chvíli hlasovány. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi a s přednostním právem se o slovo přihlásil pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegové a kolegyně, dovolte mi, abych vás seznámil se stanoviskem poslanců sociální demokracie k tomuto vládnímu návrhu zákona. Jedná se o stanovisko poslaneckého klubu, který zde reprezentuje politickou stranu, která dostala v minulých volbách do Poslanecké sněmovny nejvíce hlasů, je to tedy nejsilnější poslanecký klub v této Poslanecké sněmovně, a to na základě rozhodnutí voličů z května roku 2010.

Chtěl bych jasně říci, že my zde jako sociální demokraté při hlasování podpoříme návrh na zamítnutí tohoto vládního návrhu zákona a podpoříme rovněž jako sociální demokraté návrh na vrácení k dopracování. Vedou nás k tomu zejména následující důvody.

Jsme přesvědčeni o tom, že zákon by se měl spíše jmenovat zákon o poskytnutí daru ve výši 134 mld. korun, a od tohoto přesvědčení nás neodvrátila ani diskuse, která se zde vedla v rámci prvního čtení projednávání tohoto návrhu zákona. Jako sociální demokraté nemůžeme souhlasit s vyčíslením hodnoty nemovitostí, za kterou má být poskytnuta finanční kompenzace ve výši 59 mld. korun, zejména s ohledem na zásadu rovnosti a spravedlnosti při vypořádání ostatních restitučních skupin po roce 1989. Ocenění je podle našeho názoru nadhodnoceno o více než 40 mld. korun.

Velmi často se zde uváděl ze strany obhájců tohoto vládního návrhu

zákona argument na základě rozhodnutí Ústavního soudu. Ústavní soud ale nikdy nerozhodl o tom, že má být vyplácena finanční kompenzace, a v žádném případě Ústavní soud nerozhodl o tom, že má být vyplácena právě takto vysoká finanční kompenzace. Já bych rád požádal všechny, kdo argumentují Ústavním soudem, aby jim argumentovali pouze a výhradně směrem k majetku, který je blokován na základě blokačních ustanovení zákona o půdě. To je onen majetek, který v tuto chvíli nemůže být využit k rozvoji obcí, a určitě všichni, jak jsme tady, usilujeme o to, aby se podařilo tento majetek z blokace uvolnit a u těch několika desítek, možná stovky obcí, pro které to představuje problém, aby bylo možné ten problém vyřešit. Ale nelze argumentovat Ústavním soudem, pokud jde o částku 59 mld. korun, které se tato vláda rozhodla darovat církvím během příštích třiceti let.

Finanční kompenzaci pokládáme za nepřiměřenou i vzhledem k ekonomické síle a rozpočtové situaci naší země. Je evidentní, že narovnání bude financováno buď dalšími škrti, nebo bude financováno dalším zvyšováním daní. Jinak to možné nebude v situaci, kdy naše země hospodář s rozpočtovým schodkem, který se několik let nedaří stlačit pod 100 mld. korun. Je tedy evidentní, že toto narovnání zaplatí střední vrstvy a zaplatí ho také ti nejchudší. Buď tím, že se jim zvýší nepřímé daně, nebo tím, že se škrtnou výdaje tam, kde se ještě škrtnout dají. A bohužel jsme svědky toho, jak se škrtá zejména v sociální oblasti. Uprostřed finanční krize, v době, kdy je evidentní, že ekonomika zpomaluje, že míříme ke stagnaci hospodářství, by vláda podle našeho názoru měla upřednostnit výdaje, které posílí zaměstnanost a které posílí sociální soudržnost. Priorita této vlády je jiná, je to toto velmi velkorysé narovnání s církvemi.

Obáváme se jako sociální demokraté také rizika nového kola restitučních soudních sporů, které by mohly ve svém výsledku prolomit restituční hranici 25. února 1948 a potenciálně narušit majetkové poměry definované po druhé světové válce.

Cítíme potřebu konstatovat a znovu zdůraznit, že tento návrh byl připraven bez dohody, bez konzultace s opozicí. Nezajišťuje dlouhodobě stabilní řešení, které by překračovalo rámec tohoto volebního období. Vláda Petra Nečase nemá pro tento obrovský přesun majetku v hodnotě 75 mld. korun a finanční kompenzaci ve výši 59 mld. korun podporu veřejnosti. Předložený návrh na narovnání s církvemi odmítá 70 až 80 % občanů naší země. Pravicová koalice ODS, Věci veřejných, TOP 09 odmítla také návrh opozice na to, aby se o této věci mohlo uskutečnit referendum, aby mohli rozhodnout sami občané. Je evidentní, že vláda spěchá, že se snaží tento návrh protlačit Sněmovnou a Senátem za každou cenu, že se prostě bojí názoru občanů, který by mohli případně vyjádřit buď v referendu, nebo v příštích volbách do Poslanecké sněmovny.

Sociální demokracie upřednostňuje řešení financování církví z výnosu

speciálního veřejnoprávního fondu. To skutečně není žádná novinka, je to věc, o které se diskutuje delší dobu, a naše představa je taková, že by se do tohoto fondu převedl majetek, který si církve nárokují, a z výnosu tohoto majetku by se spolufinancovala činnost církví v příštích letech. To je jednoduché schéma, které by podle našeho názoru umožnilo financovat potřeby církví a současně neposkytovat 59 mld. korun rozpočtových kompenzací. Je to obrovský převod peněz a majetku, je to změna, která podle našeho názoru vyžaduje širší politický konsenzus, ale nic takového tady neexistuje.

Jako sociální demokraté budeme tedy hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu, popř. pro jeho vrácení k dopracování. Jsme na začátku legislativního procesu. Pokud tyto návrhy nebudou přijaty, budeme se snažit tento návrh změnit v rámci projednávání na půdě Poslanecké sněmovny nebo v rámci projednávání tohoto návrhu na půdě Senátu, a to tak, abychom odstranili ta místa, která jsem označil jako nejvíce problematická, jako nejvíce nebezpečná, jako nejvíce riskantní. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem se též hlásí pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, budu velmi stručný. Komunistická strana Čech a Moravy předložila v této věci dva návrhy. Za první návrh na vyhlášení referenda v této záležitosti, protože není pravda, že by to snad byl nějaký danajský dar této vládě za celé období od roku 1990, resp. 1993 až roku 2012. Tak tomu není. Od roku 1990 se o této věci jednalo, byl přijat zásadní zákon, který jmenovitě vydával církvím určité majetky, a v tomto ohledu tedy závazek církví legálně působících na území Československé, resp. České republiky, už byl uspokojen. To je jedna záležitost. A občané České republiky tento závazek církví vnímali.

Druhá věc je, že jsme navrhli zamítnutí tohoto návrhu zákona, protože je položen na nesprávných základech. Za první, nesprávný základ je právní. Nejde o jakési vyvlastnění po roce 1948, ale jak tady bylo několikrát řečeno, o určitý dar státu církvím. Nic proti darovacím smlouvám nemám. Je to legální základ určitých majetkových přesunů. V tomto ohledu ovšem při vadné argumentaci. Ten dar není nijak odůvodněn. Kdo bude smět požádat obdarovaného o vrácení daru, jak je to u každé darovací smlouvy, když se obdarovaný špatně zachová k dárci? To není nijak řešeno. A v tomto ohledu nejvážněji musím říct, že celá argumentace, která se týkala toho, že není prolomena hranice 25. února 1948, je zcela nepravdivá. Prokázaly to mnohé argumenty těch, kteří tady vystupovali k tomuto návrhu zákona.

Kdyby nebylo lži v samotném návrhu a v samotném odůvodnění, tak by samozřejmě Komunistická strana Čech a Moravy o takovém daru České republiky vůči jednotlivým legálně působícím církvím ráda jednala. Vzhledem k tomu, že tomu tak není, nezbyvá, než abychom hlasovali pro zamítnutí návrhu, příp. o vrácení návrhu zákona předkladateli k přepracování a k tomu, aby byl předložen na právně relevantních, historicky pravdivých argumentech.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní, kolegyně a kolegové, přistoupíme k hlasování o návrzích. Byl podán návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování a též byl podán návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Jako první budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Kdo podporujete tento návrh, prosím, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 124 z přihlášených 180 poslanců pro 76, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování... (Z pléna se ozvala žádost o odhlášení.)

Tak žádost o odhlášení přišla o něco později. Toto hlasování (číslo 125) prohlašuji za zmatečné. Na žádost z pléna vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

Až se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu...

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 126 z přihlášených 178 poslanců pro 75, proti 100. Ani tento návrh nebyl přijat.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh zákona k projednání výboru ústavněprávnímu. Já se nyní ptám, kdo má jiný návrh. Víím, že zde byl pan poslanec Koníček, a já prosím, aby své návrhy právě nyní zopakoval.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, v rozpravě jsem navrhl, aby byl tento návrh zákona přikázán výboru rozpočtovému a výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Současné jste prosím navrhl též prodloužení lhůty k projednání, ano?

Poslanec Vladimír Koníček: Ano. Navrhl jsem prodloužení lhůty o 20 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Má někdo ještě další návrh? Pan poslanec Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Vzhledem k tomu, že jde o rozsáhlý zemědělský majetek a lesní majetek, navrhuji, aby tento návrh zákona projednal zemědělský výbor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě někdo další chce navrhnout další výbor? Pokud ne, přistoupíme k hlasování.

Jako první budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru. Ten navrhuje, aby se předloženým návrhem zabýval výbor ústavněprávní.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 127 z přihlášených 179 poslanců pro 176, proti 1. Návrh byl přijat.

Jako o druhém budeme hlasovat o návrhu na přikázání předloženého návrhu výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 128 z přihlášených 179 poslanců pro 81, proti 82. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu na přikázání tisku k projednání výboru pro vědu, vzdělání a kulturu.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 129 z přihlášených 179 poslanců pro 82, proti 87. Tento návrh nebyl přijat.

Konečně poslední návrh, kterým se navrhuje přikázat předložený návrh k projednání výboru zemědělskému.

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 130 z přihlášených 179 poslanců pro 81, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Kováčik se hlásí.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, já bych chtěl požádat, aby tento okamžik těchto tří hlasování o přikázání výborům, kterým materie, kterou se zabýváme, bezesporu patří... Protože jde-li o zemědělský a lesní majetek, patřilo to zemědělskému výboru. Patří to výboru pro školství, kulturu, mládež a tělovýchovu – a další názvy, které tam jsou. A protože jde o obrovský majetkový přesun, o obrovské finanční prostředky, o které samozřejmě systematicky budou – ne, že nebudou – obírání občané této země, zejména ti, kteří mají hluboko do kapsy a vysoko do žlabu – aby mohl být tento závazek, projde-li, naplněn. Já si myslím, že je třeba skutečně si pamatovat, že vládní koalice v tuto chvíli je nad zákon, a dokonce nad samotného pána boha.

Děkuji za pozornost. (Dlouhotrvající potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. O návrhu bylo řádně hlasováno a takto bylo rozhodnuto. Další přednostní právo – ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nechci protestovat proti tomu, že podceňujete pána boha, pane poslanče. To k vám koneckonců tak nějak patří. Nicméně je potřeba dodat, že pokud jakýkoliv výbor chce jakoukoliv předlohu projednávat, nikdo a nic mu v tom nemůže zabránit. Sněmovna to nařídila jednomu výboru, který pro ni bude gestorem. Nicméně všechny výbory, pokud se tak jejich členové svobodně rozhodnou, mohou projednávat a seznámit Sněmovnu se svým usnesením. Nikdo to žádnému údu této Sněmovny nemůže zakázat. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Sobotka. Po něm pan poslanec Filip, pardon, Kováčik.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové a kolegyně, vážená vládo, já myslím, že právě na základě toho, co zde řekl ministr financí Kalousek, o to směšněji vyznívá to předcházející hlasování ze strany vládní koalice, kdy prostě – když už potřebujeme opozici, tak ji potřebujeme ze sta procent, do posledního zbla, prostě nenecháme ani malý prostor pro to, aby bylo možné tuto debatu vnímat jako svobodnou parlamentní diskusi (potlesk opozičních poslanců), ani nenecháme možnost opozici prosadit přikázání do výboru.

Víte, já to tady neříkám jenom kvůli tomuto návrhu zákona. Já to říkám proto, že je zde návrh na změnu jednacího řádu Poslanecké sněmovny a my jsme zaznamenali ze strany koaličních poslanců řadu iniciativ, aby se položil větší důraz na projednávání ve výborech. Dokonce jsou zde i návrhy, aby když ty věci neunesou výbor, aby už je tady dokonce nikdo ani

nemohl přednést na plénu Poslanecké sněmovny, s výjimkou několika málo vymezených funkcionářů Poslanecké sněmovny. Tady přesně vidíme, jak by to vypadalo, kdyby opozice na tyto vaše návrhy přistoupila. Prostě většina si určí výbor, ostatní jsou namydlení, koalice nic jiného nepřipustí. A to, co zde řekl ministr financí, to je přece iluzorní záležitost. Vždyť tatáž koalice, která má většinu tady na tomto plénu, má většinu i v těchto jednotlivých výborech. A jestliže vy jste tady nepřipustili, aby těmto výborům byl tento důležitý zákon přikázán, koneckonců jedná se jenom o 59 miliard korun kompenzací během příštích 30 let, tak stejně se zachováte i v těchto výborech. A jestliže tam poslanci opozice přijdou s tímto návrhem, tak vy je přehlasujete úplně stejně, jako jste nás přehlasovali tady.

Tak prosím, když už se chcete chovat pokrytecky, tak přiznejte, že to prostě tímto způsobem budete dělat i na výborech, a nebudeme se odsud rozcházet s nějakými planými nadějemi, že snad výbory Poslanecké sněmovny samy svým vlastním rozhodnutím budou moci si tuto věc vzít na svůj program, projednat ji a přijmout své stanovisko. Nebudou mít tuto možnost, je tam stejná koaliční většina, která nám v tom bohužel zabrání. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, doufám, že mě pan ministr financí nepodezírá za člověka s chabou znalostí jednacího řádu nebo člověka bez paměti. To já samozřejmě dobře vím o té iniciativnosti výborů. Kdyby ty výbory měly alespoň fifty-fifty obsazení koalice-opozice, tak by se o tom třeba i dalo uvažovat. Nejsem tak hloupý, a bych si tuto věc neuvědomoval. Právě proto říkám, že ano, vypořádali jste se s námi s opozicí už teď, ve výborech to dopadne samozřejmě stejně. Kdokoli navrhne, aby se ta věc projednala v příslušných výborech, tedy ve výborech, o kterých tady byla řeč, a především předtím hlasování, dopadne to samozřejmě úplně stejně.

Moje výzva: Zapamatujte si tento okamžik! směřovala tím směrem, a bychom si zapamatovali chvíli, kdy opět demokracie zásadním způsobem v této Sněmovně dostala velkou facku. A je smutné, že právě já to musím připomínat. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně, kolegové, zbývá nám ještě rozhodnout o návrhu na prodloužení lhůty o 20 dní. Pokud není žádost z pléna o to, abych vás odhlásila, tak rovnou přistoupíme k hlasování.

Hlasujeme tedy o návrhu na prodloužení lhůty o 20 dní. Hlasování zahajují.

Ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 131 z přihlášených 176 poslanců pro 78, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu. Končím dnešní jednání Sněmovny. Pokračovat budeme zítra ráno v 9 hodin. Děkuji vám a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo ve 20.04 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

8. února 2012 v 9.03 hodin

Přítomno: 175 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, zahajuji další jednací den 33. schůze Sněmovny. Přeji vám dobré ráno.

Prosím, abyste se všichni přihlásili samozřejmě kartami. Pan poslanec Adam má náhradní kartu číslo 9.

Mám tady omluvy z jednání Poslanecké sněmovny ze středy 8. února. Omlouvá se Lenka Andrýsová, Pavel Antonín, Jan Bauer, Michal Hašek, Jitka Chalánková, Jana Kaslová, Josef Novotný mladší, David Rath, Jaroslava Schejbalová, Jana Suchá. Omlouvají se členové vlády Tomáš Chalupa, Jan Kubice, Karolína Peake, Karel Schwarzenberg a Alexandr Vondra.

My jsme na dnešní jednání pevně zařadili tři body 58, 59 a 64. – Omlouvám se, ještě jedna omluva. Pan poslanec Jan Klán se omlouvá z dnešního dne ze zdravotních důvodů, to jsem opomněl.

Ještě jednou k programu, který nás čeká. Máme tady pevně zařazené tři body – 58, 59 a 64. Po jejich – A ještě jedna omluva. Ještě tedy omlouvám Janu Floriánovou, také na dnešní den od 9 do 13 hodin.

Po projednání tří pevně zařazených bodů budeme pokračovat dalšími body z bloku třetích čtení, kde je už splněna zákonná lhůta. Jsou to body 57, 60, 61. 62, 63, 65 a 67. Včera jsme si odhlasovali vyčlenění také jiných hodin pro třetí čtení než jenom dopoledne, takže dneska budeme moci jednat o třetích čteních také po 14. hodině.

Pan poslanec Sobotka se hlásí o slovo ještě k programu.

Prosím o klid. (Zvoní na zklidnění hlučné atmosféry.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Hezké ráno, kolegové, kolegyně, vážená vládo, vážený pane místopředsedo.

Dovolte mi, abych požádal o zařazení nového bodu. Jsem velmi rád, že je tady mezi námi jako zástupce vlády i pan ministr práce a sociálních věcí Drábek, protože ten bod, který bych chtěl zařadit, se týká jeho úřadu. Chtěl bych ho zařadit jako první bod po pevně zařazených bodech dnes na dnešní program schůze Poslanecké sněmovny.

Název bodu, který bych chtěl navrhnout, je Pravda o situaci na úřadech práce. Čili název tohoto bodu by byl Pravda o situaci na úřadech práce, s tím, že bych rád požádal, aby v rámci tohoto bodu vystoupil ministr práce a sociálních věcí pan Drábek a podal nám informaci o tom, co se skutečně děje na úřadech práce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A bylo to tedy dnes po pevně zařazených bodech.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Ano. Dovolte mi, abych tento návrh stručně odůvodnil. My jsme téměř každý den konfrontováni s tiskovými konferencemi, které pořádá pan ministr Drábek proto, aby přesvědčil veřejnost o tom, že se situace už usadila, že se nic neděje, problémy jsou vyřešené, všechny dávky jsou vyplacené, na úřadech práce panuje idylické prostředí, zaměstnanci téměř nemají do čeho píchnout, žádné krabice s formuláři nikde nejsou, informační systémy fungují perfektně. To je, stručně řečeno, obsah tiskových konferencí, které jsou organizovány. Koneckonců včera v odpoledních hodinách byla podobná tisková konference organizována i tady v Poslanecké sněmovně.

Musím říci, že bych rád využil této příležitosti také proto, že dnes odpoledne zasedá vláda a určitě by bylo dobře, aby i členové vlády slyšeli tady na půdě Poslanecké sněmovny něco více o tom, co se skutečně odehrává na úřadech práce.

My jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že pan Drábek celou situaci stručně řečeno lakuje narůžovo. Neříká pravdu. Dalo by se říci dokonce, že lže o situaci na úřadech práce, a to velmi systematicky. Prostě dělá všechno pro to, aby vyvrátil informace, které pronikají ze systému úřadů práce směrem k veřejnosti, i když je tam samozřejmě atmosféra strachu, i když se lidé bojí cokoliv říkat, aby nepřišli o místo, protože v době vysoké nezaměstnanosti i to místo na úřadu práce je něco, co má pro řadu lidí existenční význam a existenční smysl. Ale i v této atmosféře strachu se objevují informace, které ukazují, jaká je skutečná realita a že to, co se děje na úřadech práce, je v naprostém rozporu s tím, co říká pan ministr Drábek.

Pan ministr Drábek také uklidnil koaliční partnery. Zdá se, že ministr Drábek také uklidnil vládu, slibuje, že všechno bude v pořádku. Trošku je problém v tom, že se neustále mění termín, kdy to v tom pořádku bude. Nejprve ministr Drábek mluvil o tom, že kritický je leden a všechno se usadí v únoru. Pak se udělala dohoda se zástupci odborů, kde se říká, že se všechno usadí v dubnu. Ale je otázka, jestli to není zase jenom získávání času a odkládání řešení problému.

Musím říci, že se mi zcela náhodně dostala do rukou situační zpráva, možná část situační zprávy, z pondělí tohoto týdne. Je to informace ze 6. února, to je pondělí, a je to jakýsi monitoring problémů, které existují v rámci fungování informačního systému a aplikací informačního systému na úřadech práce.

Já myslím, že je zbytečné, abych dále zde hovořil a uváděl argumenty, ale chtěl bych vám jenom přechyst, jak taková situační zpráva vypadá. Přečtu vám, jak taková situační zpráva vypadá a požádal bych zejména

koaliční poslance, aby poslouchali, protože si myslím, že ani vám váš vlastní ministr neříká pravdu o tom, co se skutečně na úřadech práce odehrává a s jak velkými problémy tam zaměstnanci musí každý den zápasit:

„Stav aplikace po servisním oknu 6. února 2012. Kontaktní pracoviště Žďár nad Sázavou. Systémová chyba.

V Havlíčkově Brodě se sice lze připojit, ale při pokusu o hledání padá a padá, stav začíná být neudržitelný.

Stejný problém máme v Děčíně.

To my se připojíme, ale potom dlouze loudíme, a stejně nic. Zdravím ze Zlína.

V Plzni je situace zoufalá. Jsme na zhroutení, nevíme jak dál, už nám docházejí síly. Od rána neustále výpadky, když už jsme funkční, tak hrozně pomalu. Takhle se pracovat nedá. To je Plzeň.

V Olomouci se k aplikaci opět nelze připojit.

Stav v Pelhřimově hodnotíme jako horší než dopoledne. Aplikace pomalejší a pomalejší, padá s větší četností než dopoledne, nejdou vyhledávat lidi. Pokud si zadáte vyhledat podle rodných čísel, po třech minutách točení kolečka spadnete do systémové chyby. Někdy se daří vyhledat podle příjmení a jména, ale to trvá dlouho a nesmí to být Novák nebo podobně. Prosíme, nešlo by s tím něco dělat? Takto se nedá pracovat. To je Pelhřimov.

Stav je stejný i na kontaktním pracovišti Humpolec. Tak už nám to také začalo zlobit, padá, odskakuje kurzor při editaci rozhodnutí, zamrzá a podobně.

Praha. Dobrý den. Ve Středočeském kraji situace stejná. Někde naopak došlo ještě ke zhoršení. Vše jde velice pomalu, aplikace padá, hlásí systémovou chybu, někde se nemohou vůbec přihlásit. To byl Středočeský kraj.

Kontaktní pracoviště Rakovník. Těžko se poznává servisní okno od normálního provozu.

Vlašim. Padá, padá a padá.

Kralupy nad Vltavou. Systém je pomalý a stále vypadává.

My to samé, někomu se od rána dosud nepodařilo vůbec přihlásit. To je Praha východ.“

Takže, kolegyně a kolegyně, vážená vládo, já bych skutečně požádal i na základě této informace o zařazení bodu, který by se jmenoval Pravda o situaci na úřadech práce. Myslím, že to, co říká a opakovaně uvádí ministr Drábek na svých tiskových konferencích směrem k veřejnosti, na jednání vlády, na jednání koaliční K9, tady v Poslanecké sněmovně, není pravda, nevychází to z reálného stavu na úřadech práce. To, co já jsem zde uvedl, je informace, která je z pondělí tohoto týdne. Připomínám, že před týdnem slíbil ministr Drábek, že už si v únoru situace sedne. Takovýmto způsobem si situace sedla.

Musím říci, že na nás se i v této atmosféře obracejí různí zaměstnanci úřadů práce, posílají nám maily, píší dopisy. Ta situace je skutečně katastrofální, neudržitelná a oni nás žádají jako své poslance, abychom zasáhli, abychom s tím něco udělali. To je prostě obrovská bezmoc, kdy oni sedí na úřadech práce, vidí, že se situace nelepší, a současně na ČT24 sledují usměvavého pana ministra, který „říká všechno je v pořádku, nic se neděje, systém funguje normálně, buďte spokojení, všechny dávky jsme odeslali“. A pak si zase čteme na facebooku, čteme si na internetu prohlášení lidí, kterým ještě stále finanční prostředky nedošly, čteme si informace z azylových domů, kde se skládají, kde přijímají potravinovou pomoc, aby řešili problém opuštěných matek s dětmi, kterým prostě nedorazily včas finanční prostředky.

Já si myslím, že my musíme plnit kontrolní roli, a jestliže se vláda nechala ukolébat prohlášeními ministra Drábka, tak Poslanecká sněmovna by měla vnímat realitu a měli bychom žádat ministra Drábka, aby nás pravdivě informoval o tom, co se vlastně stalo a co se děje na úřadech práce. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Kováčik a pan ministr Drábek se přihlásili o slovo. Takže nejdříve pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, přeji hezké dobré ráno. Musím říci, a troufám si to říci za klub KSČM, že my tento návrh podporujeme. Oznámili jsme již před touto schůzí, že budeme prosazovat, aby se k tématu situace na úřadech práce v souvislosti s novým systémem v Poslanecké sněmovně hovořilo. A musím také říci, že alespoň u nás v poslaneckém klubu ty poznatky jsou velmi alarmující, a jestli se kdokoli z vás, kolegyně a kolegové, blíže o situaci na úřadech práce zajímáte, tak většinově byste mohli mít, kdybyste si to někteří přiznali, zkušenosti podobné.

Nejsou to jenom úředníci, lidé, kteří na úřadech práce pracují, a věřte, že to nejsou žádní flákači. Jsou to lidé poctiví, pracovití, kteří mají zájem, aby ten systém fungoval, a jsou poměrně zoufalí z toho, že nemohou vždy lidem, kteří přijdou na úřad práce, vyhovět. Ale jsou to i klienti úřadů práce, jak tady o tom bylo již vícekrát hovořeno, kteří – a někdy je to doopravdy smrtící – dávky nedostávají, nebo je dostávají se zpožděním a třeba i rodiny s dětmi jsou ponechány bez prostředků.

Já si nemyslím, že by zařazení toho bodu a projednávání toho problému mělo být něčím, čím by Poslanecká sněmovna drtila jednoho ministra, nebo opozice si vyřizovala účty s jedním ministrem. Já jsem přesvědčen o tom, že zařazení toho bodu a jeho projednávání by měl být pokus

Poslanecké sněmovny, aby ve spolupráci všech byl ten problém co nejdříve napraven a aby výsledek, to znamená aby se lidé dostali ke svým prostředkům, aby pořádek do systému byl naveden co nejdříve.

Namítnete mi možná „dobře, tak přines konkrétní příklady, přines konkrétní úředníky“. No, to já, paní a pánové, neudělám, protože ti konkrétní úředníci potom budou první, kteří se z úředníků úřadů práce stanou jeho klienty. Já nemohu zveřejnit, že ten a ten úředník na tom a tom úřadu práce mi sdělil, a to třeba už někdy z podzimu, když se ten systém zaváděl, že je to problém, že ten problém bude, že se to prostě nepodaří, že je to špatně připraveno. Já nemohu říci konkrétního takzvaného aťáka, který říká „vždyť to přece nemůže fungovat, to je potřeba hlouběji, to je třeba, aby ty systémy nejprve běžely souběžně“. Já to prostě učinit nemohu, protože bych ty lidi ohrozil na jejich existenci.

Čili pojďme se bavit o tom, jak tu věc co nejrychleji spravit, aby to pro lidi fungovalo lépe. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Drábek se přihlásil o slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se vyjádřím jenom velmi stručně, protože sami víte, že k tomuto bodu je na zítřek dopoledne svolána mimořádná schůze. To, co tady padlo, je potřeba uvést na pravou míru.

Já nemohu, než použít ne úplně přesný citát z nedělního vysílání České televize: Ministerstvo práce se číslu snaží zakrývat pravý stav. Ano, ta čísla mluví jasně. Já jsem nikdy neřekl, že ten náběh nových systémů je bez problémů. Já jsem jenom řekl, že jsou dodrženy všechny zákonné termíny.

Co se týká pondělních problémů s aplikací evidence nezaměstnaných, já jsem o tom hovořil v úterý ráno na Radiožurnálu, tedy nic nezastírám. Ty problémy, které byly v pondělí s vytížeností, se zátěžovými záležitostmi, ty se již včera a dnes neprojeví. Co se týká jednotlivých případů, na které upozorňovala například Česká televize v Havířově, my jsme jednotlivě ty případy prověřovali. Já jsem ty příklady uváděl včera na tiskové konferenci a musím říci naprosto jednoznačně, že ze sedmi prezentovaných případů ve všech případech se ukázalo, že ti lidé, pokud měli požádáno o dávky státní sociální podpory, tak je dostali, pokud měli požádáno o dávky hmotné nouze, tak je dostali. Někteří z nich o žádné dávky požádáno neměli, tak je dostat nemohli.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme hlasovat. Protože tady byl podán návrh na změnu zařazení nového bodu v programu, tak vás

svolávám a připomenu, že název bodu zněl Pravda o situaci na úřadech práce a pan poslanec Sobotka požádal, aby právě ministr Drábek podal informaci o situaci na úřadech práce. Zároveň žádal, aby tento bod, Pravda na úřadech práce, byl zařazen jako první po pevně zařazených bodech na dnešní dopolední jednání Sněmovny. Je jasné, o co se jedná. Bod se jmenuje Pravda o situaci na úřadech práce, zařazení na dnešek po pevně zařazených bodech a budeme o tomto návrhu hlasovat. Doufám, že jste všichni přihlášení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, pevně zařadit tento nový bod do programu schůze jako první po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 132, přihlášeno je 161, pro hlasovalo 71, proti 81. Návrh na zařazení nového bodu přijat nebyl.

Pan poslanec Sobotka se hlásí ještě o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Chtělo by se mi říci, vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové z koalice – neděláte dobře. Neděláte dobře, pokud tento problém tady na půdě Poslanecké sněmovny ignorujete. Já bych jenom chtěl připomenout, že docela nedávno jsme tady měli již stého kapitána, který se jmenuje Schettino, velel lodi Concordia a také do poslední chvíle tvrdil, jak je všechno v pořádku, jak má všechno pod kontrolou, pak ani nepočkal do okamžiku, než se evakuují všichni cestující. A musím říci, že pan ministr Drábek možná skončí podobně. Možná v úřadu skončí, až se ukáže, jaká je skutečná pravda, ale na palubě té potápějící se instituce zůstanou tisíce zaměstnanců, o které se nikdo nepostará a zůstanou tam sami s nefunkčními informačními systémy a se stovkami lidí za přepážkami ve frontách, kteří budou naštvaní na ně, protože pana ministra Drábka oni v životě nepotkají. Oni nemají šanci se s ním setkat, ale s těmi úřednicemi u přepážek se vidí každý měsíc. A v tom je možná ten problém. Oni si ten vztek vybíjejí na úřednicích u přepážek, protože pan ministr Drábek bude sedět tady v Poslanecké sněmovně a bude sedět ve vládě a mezi lidmi se pro jistotu ještě pár měsíců nepodívá, protože ty reakce, se kterými by se setkal zejména na úřadech práce, by byly výhradně negativní. Myslím si, že to je vážná chyba. Není dobře tento problém ignorovat.

Je pravda to, co řekl ministr Drábek. Zítra je svolána mimořádná schůze Poslanecké sněmovny a já doufám, že budeme mít čas se ještě k tomu tématu vrátit a že budeme mluvit o otázkách, které tady ještě zodpovězeny nebyly jak ze strany pana ministra, tak ze strany předsedy vlády.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se hlásí ministr Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pane poslanče Sobotko, já respektuji právo opozice na jakékoliv legitimní výtky vůči politice této vlády či jejích jednotlivých ministrů. Je to vaše práce, děláte ji a máte v tom můj respekt. Proti čemu se však ale důrazně ohražuji, je proti neférovým urážkám mých kolegů. Ten kapitán, kterého jste tady zmínil, je synonymem zbabělosti a odmítání odpovědnosti a útěku od povinností. Ministrům této vlády, ministrům TOP 09 můžete jako opozice vytýkat leccos, ale nemůžete jim vytknout nedostatek odvahy a nemůžete jim vytknout nedostatek odpovědnosti a neochotu brát na sebe odpovědnost.

Kde berete tuhle odvalu vy, který jste dělal místopředsedu dvěma předsedům, poslušně plnil všechny jejich pokyny! Dnes se tváříte, že je vůbec neznáte, že jste neměl nic společného s jejich prací! Vy dnes utíkáte od odpovědnosti, kterou s nimi nesete, ať už se ti pánové jmenovali Gross nebo Paroubek, a snižujete se k takovýmhle urážkám! Nechte si je, když sám máte deset kilo másla na hlavě!!§ (Bouchání do lavic z řad poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka se přihlásil o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně, já nevím, jestli je úplně vhodné obdivu, obdivovat někoho, kdo statečně hájí zcela hloupé rozhodnutí. Nebo jestli je na místě obdivovat ministra, který v rámci vyvození odpovědnosti vyhodil loutkového ředitele informatiky, kterého si předtím sám na ministerstvo přivedl. Já si myslím, že to není odvážné chování ze strany pana ministra Drábka. Já myslím, že odvážné by bylo určitě vyhodit pana náměstka Šišku, který je šéfem celého projektu a který je odpovědný přece za detaily celého řešení, tak jak bylo na Ministerstvu práce a sociálních věcí zvoleno. Já tomu nerozumím. Proč ještě pan ministr Drábek vůči tomuto klíčovému náměstkovi, který má tuto odpovědnost, toto nevyvodil? To si myslím, že není příznakem jednání odvážného ministra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, já jsem vskutku nepochopil důvod, který tak rozčílil pana ministra Kalouska. Nicméně

chtělo by se na závěr toho morálního proslovu, který tady zazněl, té výtky toho, jak se kdo choval, dodat: Tak pravil bývalý předseda KDU-ČSL a předseda rozpočtového výboru sociálně demokratických vlád. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A můžeme se zřejmě pustit do prvního bodu našeho dnešního programu, což je bod číslo 58. Je to

58.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb.,
o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 518/ - třetí čtení**

Požádal bych, aby místo u stolku zaujal ministr dopravy Pavel Dobeš a zpravodaj Václav Baštýř. Příslušné pozměňovací návrhy máme pod číslem 518/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení? Pokud ne, můžeme rozpravu ukončit. Měli bychom hlasovat o pozměňovacích návrzích. Já bych požádal zpravodaje, aby nám oznámil nejdřív postup hlasování a proceduru.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s procedurou hlasování tohoto zákona. Je to tisk 518 a máme vlastně dva body. Prvním bodem je usnesení hospodářského výboru, je to bod A. Bod B je pozměňovací návrh skupiny poslanců. Máme ho vedený pod panem poslancem Chladem a spol.

Zastavil bych se u bodu B, to znamená u pana poslance a spol., ostatní mi prominou, kdy tento návrh lze hlasovat pouze zčásti, kdy bod 1 a 2 pod čarou můžeme hlasovat společně a bod 2 bude patrně nehlasovatelný, protože § 1251 už je ve vládním návrhu. Je to malá chyba a myslím, že není problém to takto odhlasovat. (V sále je hluk a neklid.)

To znamená hlasovali bychom pozměňovací návrh pana Chlada a spol. – pouze bod 1 a bod 2 ve druhé části.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se, jestli někdo namítá něco proti návrhu procedury. Asi bychom měli proceduru, jak byla přednesena, odhlasovat. Jenom požádám, abychom návrh hlasovali.

Pokud s ním všichni souhlasí, tak zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout proceduru tak, jak byla navržena, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 133. Přihlášeno je 171, pro hlasovalo 160, proti žádný, takže procedura byla přijata.

A teď bych vás požádal, kdybyste tedy přednášel pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřili ministr i zpravodaj.

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji za slovo. Prvně budeme hlasovat bod A, to je usnesení hospodářského výboru. Moje stanovisko je kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 134. Přihlášeno je 173, pro hlasovalo 164, proti jediný, takže to bylo přijato. Další.

Poslanec Václav Baštýř: Dále bychom hlasovali pozměňovací návrh poslance Chlada a spol. – body 1 a 2. Moje stanovisko je kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je opět pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 135. Přihlášeno je 174, pro hlasovalo 167, proti žádný, takže opět můžeme dál.

Poslanec Václav Baštýř: Na závěr bychom hlasovali o návrhu jako celku. Moje stanovisko je kladné. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď budeme hlasovat hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 518, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování. Kdo je tedy pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 136. Přihlášeno je 175, pro hlasovalo 144, proti žádný, takže mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Ukončuji projednávání bodu 58.

Dalším bodem je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb.,
o pozemních komunikacích,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 528/ - třetí čtení**

Tady by měl zpravodajem být pan poslanec Jan Bureš. Pozměňovací návrhy máme jako 528/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. (V sále je hluk!) Do rozpravy ve třetím čtení se hlásí pan poslanec Doktor, takže prosím. Ještě jsem pravděpodobně nepřčetl, že pan poslanec Doktor má kartu č. 20 a paní poslankyně Emmerová kartu č. 25. To jsem teď učinil.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Já jsem váhal se svou přihláškou, protože jsem dostal informaci o tom, že má být vzata přestávka na jednání poslaneckých klubů před projednáváním právě této věci. Buď jsem informaci špatně pochopil, nebo právo bude využito jindy.

Cítím povinnost vysvětlit, proč nepodpořím návrh označený jako sněmovní tisk 528. Já jsem velmi poctivě sledoval reklamní kampaň, vysvětlovací kampaň, která se nás snažila jako řidiče edukovat a doložit nám, že billboardy, zvrácenost podél komunikací, nás jako řidiče odvádějí od pozornosti, způsobují škody a marní životy, a jdou tedy proti zdravému lidskému rozumu. Takových pokusů, jak se starat o naše soukromí, o naše zdraví, jak zasahovat do další svobody, ale také jak ovlivňovat naši odpovědnost, je tedy ve Sněmovně učiněno a opakovaně několik. Tedy ne že bych se pozastavoval speciálně nad touto věcí právě pro toto.

Snažil jsem se pohlédnout na celou věc trochu jinak, skrze ekonomickou realitu. Je období ekonomické krize. Ekonomika nemá nejlehčí období pro svůj růst a týká se to všech odvětví, tedy i odvětví reklamního trhu. Činit regulační opatření, rozhodnutí týkající se jakékoliv části ekonomiky v období ekonomické stagnace je tedy na pováženou. A ptám se, zda je šťastné zasahovat do reklamního trhu právě v době ekonomické krize.

Dovolím si vyslovit hypotézu, jaké budou důsledky, a ptám se, jestli zamýšlené, nebo nezamýšlené, rozhodnutí, které máme před sebou. Poslanecká sněmovna, stát zákonem zasáhne do reklamního trhu v České republice, reklamního trhu v tomto případě podél dálnic. Reklamní trh se v době ekonomické krize, kdy klesají jeho výkony, zmenší. Z logiky věci se tedy zhorší ekonomické postavení těch, kteří mají billboardy podél dálnic, a zlepší se ekonomické postavení na trhu těch, kteří mají billboardy v místech touto regulací nezasažených. Vyslovuji tedy hypotézu, že na základě této změny zákona dojde k regulačnímu, zákonem, zákonodárným sborem vy-

volanému vychýlení reklamního trhu, nastolení zjevného porušení pravidel hry, kterých využijí subjekty touto regulací nezastižené.

A protože si myslím, že tato úvaha má hlubokou vnitřní logiku, chtěl bych, aby mě předkladatel ujistil o jedné věci. Ať se ukáže, že mé tvrzení není pravda, ať mě klidně usvědčí ze lži, případně z toho, že jsem se úplně zbláznil, ale ať nalezne tu odvahu, zjistí-li, že opravdu se děje přesně to, co říkám, že byl zasažen reklamní trh, že ti, kteří mají své billboardy, které v tuto chvíli nejsou v prostoru, který je navrženou regulací zasažen, získali na trhu dominantní postavení, vychylují pravidla hry, získali konkurenční výhodu, které jiné subjekty soutěže už nikdy nemohou dosáhnout, neučiní-li například to, že reklamní prostor kolem dálnic překvapivě, protože prozřely, znovu otevrou, protože v takovém případě vím, kdo bude jediný, kdo se o takový reklamní trh může znovu pokusit ucházet. Bude to ten, kdo období ekonomické krize přežil díky tomu, že mu změna zákona zajistila větší tržby, vyšší ekonomický výkon, zajistila mu tržby v době ekonomické nepohody, a v době nastupující konjunktury to bude ten, kdo může využít své zdroje pro to, aby obsadil trh, který dnes někdo likviduje.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta se přihlásil o slovo.

Poslanec Vít Bárta: Pozorně jsem, vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, poslouchal pana poslance Doktora. A nedovolím si zasahovat do kompetence ministra dopravy, abych – on jako předkladatel tady vysvětluje a bezesporu vysvětlí všechny okolnosti billboardů. Ale jedno mi nedá. Komentovat to, co si asi ministr nemůže dovolit komentovat. Já ano.

Jen před vstupem do této Sněmovny stálo několik andělů připomínajících deset mrtvých ročně díky billboardu. A řekněme si upřímně, že od doby hlasování o hazardu, bych řekl, tato Poslanecká sněmovna dneska napříč zažije k tématu billboardů velmi zajímavé hlasování, kdy já tvrdím, že tady hlasování napříč Sněmovnou o billboardech nebude ničím jiným než hlasováním dobře saturované reklamní lobby snažící se napříč Poslaneckou sněmovnou zablokovat návrh, který je jen cestou do Evropy. Jen cestou toho, udělat z České republiky, ráje billboardů kolem českých dálnic, zemi civilizovanou, jako jsou Německo, Rakousko, kde zdaleka tolik billboardů jako kolem českých dálnic není vidět. Jen a jen další hlasování napříč Poslaneckou sněmovnou podobné hazardu. Dávejte pozor, kdo jak bude hlasovat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z poslaneckých lavic VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Smýkal se hlásí o slovo a pak pan poslanec Novotný.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji. Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pane ministře, chce se mi říct „slyšeli jste slovo Boží“ po vystoupení kolegy Barty, ale musím se trochu z toho dostat, protože si myslím, že – skutečně se dívejte, jak kdo hlasuje, jak kdo myslí, jak kdo uvažuje a co je vůbec podstatou toho, co teď třeba otevřel.

Samotný zákon má v podstatě tři věci: jsou to otázka mytného, otázka vzpomínaných reklam a otázka vážení. K mytnému už jsem toho nahovořil hodně. Prostě jsem přesvědčen, že nejsou stanoveny všechny podmínky tak, abychom slevy na mytném za prvé schválili tak, jak jsou předloženy v tomto zákonu, resp. výrazně to zasáhne do Státního fondu dopravní infrastruktury. Pan Bárta podepsal začátkem listopadu roku 2010 smlouvu s ČESMADem a od toho se odvíjí ta snaha slevy na mytném atd.

K samotným reklamám. Myslím, že o tom budeme ještě hodně diskutovat. Já se dívám na tu podstatu trošinku jinak. Souhlasím s tím, že zemřelo hodně lidí na dálnicích, a určitě by tam měly být spíš reklamy, které navádějí, že tu bude benzinka, že tu bude motorest, že tu budou služby. Proti tomu by asi nikdo nebyl. Podstata je trošinku jiná. Myslím, že takto předložený zákon spíš vytváří podmínky pro to, že jedna skupina vytěsňuje druhou skupinu, a jsou tu skutečně lobby, které se mi nelíbí, a nemohu podpořit tento zákon. Ta skupina chce nahradit druhou skupinu a probíhá tu, jsem o tom hluboce přesvědčen, lobbistický boj a ekonomické zájmy. Opětovně zdůrazňuji, že tu jde o fiktivní regulace reklamních zařízení a vůbec nejde o regulaci.

Další věc. V hospodářském výboru se podařilo prosadit návrh zákona, který například umožňuje zřizování a provozování informačních a navigačních tabulí s možností umístění reklamy. Tady vůbec nepůjde o žádnou regulaci, tady se prostě vytváří další prostor a nikdo neřekl – nikdo neřekl – kolik tam může být reklamy atd. Takže si myslím, že takto předložený návrh je špatný, a já nepodpořím jeho schválení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Teď byl na řadě pan poslanec Novotný. I když – zpravodaj může kdykoliv, to je pravda. Ale nechá... (Zpravodaj dává přednost poslanci Novotnému.) Ano.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré dopoledne, pane předsedající, vážená vládo, vážení kolegové. Já jsem s billboardy nechtěl vystupovat, protože jsem si myslel, že ta záležitost je konečně po tolika letech snažení téměř jasná, protože návrh, který tady je, je tak mírný, že mně připadá až neuvěřitelné, že i nad tímto mírným zásahem do monopolního postavení

zejména jednoho provozovatele billboardů kolem dálnice se zasáhne, s jakýmsi velice dlouhým obdobím. Tento provozovatel díky vám, kteří tady sedíte už spoustu let, vydělal stovky milionů neoprávněně, neoprávněně ve smyslu nekalého konkurenčního boje s těmi, kteří u dálnice nemohli své poutače umístit. A to, proč tam byl, je korupce politická, tak jak to u nás celé ty roky funguje. Příjem státu z těchto billboardů byl 10 milionů ročně. Úplně směšná částka, když vezmete, co vynakládáme přes BESIP do bezpečnosti, a to, jak tyto billboardy odvádějí pozornost řidičů.

A když se podíváte do Německa, do Španělska nebo do civilizovaných zemí na západ, tak billboardy tam prostě nevidíte, nebo je vidíte, ve Španělsku, ve vzdálenosti půl kilometru, kilometr, někde na těch kopcích na obzoru. Jinak se u dálnic nevyskytují. A my teď chceme tuto záležitost posunout alespoň do normálu, nebo trošičku se k tomu přiblížit.

Čili mluvit o konkurenční výhodě pro ty menší, kteří nás celé ty roky upozorňovali, že oni billboardy u dálnice nemohou mít, protože je tam korupční smlouva jedné firmy, která na tom vydělala, zopakují znovu, stovky milionů korun neoprávněně – takže když teď jim trošku přistříhneme křídla a ty jejich billboardy omezíme, tak jenom srovnáváme situaci na trhu, nikoliv že bychom zaváděli v době krize nějaký zásah do trhu.

Myslím si, že z těch, kteří budou hlasovat proti tomuto zákonu, hovoří už předvolební sliby, předvolební dohody, že na billboardech umístí velice levně své obličej. Tak jak to tady vlastně celou tu dobu je, tato záležitost je schovaná pod jakousi ochranou někoho. Nebezpečí toho, že tím, že zrušíme této firmě tuto konkurenční výhodu, se vystavíme nějakým arbitrážím atd.

Já bych spíš se ptal na této tribuně pana ministra, kdy podá trestní oznámení na ty úředníky, kteří neoprávněně prodlžovali jako zčistajasna smlouvy, které na provozování billboardů byly, kdo vůbec tento stav zavinil. A nevycházím z údivu, že o této věci vůbec diskutujeme.

Já bych vyzval levici, spíš sociální demokracii. Já jsem se shodou náhod jako starosta Bystřice dostal cestou z Prahy k automobilu vaší kolegyně. Vaše kolegyně Noveská, poslankyně Noveská, na 107. km – vy, co jezdíte na Brno – končí svodidla a ve svahu bez svodidla na tom úseku byl billboard ze silného uhlíku, kde ona narazila a zabila se. A pro mě bylo nepředstavitelné, že se nedokázala ani Poslanecká sněmovna nad touto situací zamyslet, když se zabila jejich kolegyně na traverze, která byla dva metry bez překopu lehce dosažitelná autem, a tu situaci nezměnila. Po křiku, který jsme v Senátu vyvolali, tak po asi deseti letech pouze firma, která billboard vlastnila, nahradila traverzu, to „fůčko“ 18 cm silné, příhradovou konstrukcí, takže ten billboard tam stojí dodnes. Nicméně je trošičku z deformovatelného materiálu.

Takže pro mě je to průlom a spíš bych viděl, aby se zahájilo i

trestněprávní řízení s lidmi, kteří tento stav zavinili. Nikoliv abychom zde diskutovali, že zase v rámci volebních bojů a našich obličejů visících na těchto billboardech zase budeme hledat nějaké výjimky. Prostě – billboardy musí z dálnic zmizet. To prostě každý chápe. Nechápu, že se o tom tady vůbec diskutuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásí zpravodaj, pan poslanec Bureš, o slovo.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, prosím pěkně, já nevím, jestli úplně všichni jste si pečlivě přečetli předlohu zákona, jestli jste si všichni pečlivě přečetli pozměňovací návrhy, které byly předloženy. Já jsem je, samozřejmě i z titulu své funkce zpravodaje, pečlivě pročítal.

Pokud si přečtete návrh, která předkládá hospodářský výbor, tak zjistíte, že původní novela, původní návrh z dílny Ministerstva dopravy počítal s vymístěním billboardů ode všech silnic v České republice. Od silnic I. třídy, II., III., místních komunikací i dálnic. Návrh hospodářského výboru toto redukuje pouze na ty, kde stát má nejvyšší pravomoc, to znamená na dálnice a na silnice první třídy. Jestli vymístění billboardů od silnic I. tříd a od dálnic tak výrazně naruší tržní prostředí na pozici reklamního trhu, jak tady predikoval pan kolega Doktor, já osobně o tom vůbec nejsem přesvědčený. A myslím si, že i kdyby k jistému zásahu v tomto směru došlo, že je to stále vyváжено tím, že budeme mít bezpečné dálnice, na kterých se jezdí povolenou 130kilometrovou rychlostí, a budeme mít bezpečnější silnice I. třídy. Já si myslím, že to je věc, za kterou stojí hlasovat. A to je věc, se kterou si myslím, většina Sněmovny bude souhlasit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Kalousek. Ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: To je v pořádku, pane předsedající, poslanec jsem taky.

Dámy a pánové, nechci zdržovat a možná se to ani nehodí od ministra financí, ale on je tady ještě jeden aspekt. Ta země nemíří jenom do Evropy, jak řekl pan poslanec Bárta, ona je taky krásná. Když jedete přes Vysočinu, kde krajina je naprosto nádherná, a na každých 50 metrech máte jeden odporný hyzdící plakát, tak je to skoro ostuda. Prostě to odstraňme, ta krajina, ta země si to taky zaslouží, abychom ji nehyzdili!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, projednáváme návrh zákona, který původně řešil otázku sjednocení otázek mýtného a vybírání mýtného a vůbec systému mýtného pro Evropskou unii, a samozřejmě se tam k tomu přiřadily další věci, které jsou problematické v provozu.

Tak jak vyplývá z diskuse a z toho, kdo co hájí, tak asi se zdá, že zřejmě jsme se dostali u billboardů do situace, kdy jde o souboj možná dvou skupin, možná více skupin o to, kdo získá prioritu na reklamním trhu okolo rychlostních silnic a dálnic. Vypadá to tak, nechci říci, že tomu tak doopravdy je, a bohužel jsem přesvědčen o tom, že to, co je navrhováno v otázce billboardů a odstraňování billboardů – a tím nezpochybňuji otázku bezpečnosti, nejenom fyzické bezpečnosti, to znamená, že některé billboardy jsou umístěny tak, že ohrožují v případě, že někdo vylítne ze silnice, má nehodu a ohrožují ho na životě, ale i to, že právě na rychlostní silnici u řidičů se stává, že odvádějí jejich pozornost, což je také při těchto rychlostech velmi nebezpečné.

To, co tady bylo řečeno, že hyzdí krajinu, tak o tom asi nikdo nebude pochybovat. Ale je zapotřebí zdůraznit: je to velký kšeft. A jestli v návrhu jsou připraveny takové kroky, které zpochybňují ne zákonnost, ale zpochybňují to, že pokud někdo investoval investice do tohoto trhu, bylo mu umožněno, aby si postavil reklamní zařízení, a teď tyto investice se budou tzv. jakoby likvidovat, tak hrozí – neříkám, že to je úplně jisté, ale hrozí, že jedna nebo druhá skupina se bude soudit se státem o únik investic. A tady mám největší obavy z následné škody.

Pan ministr dopravy na hospodářském výboru přesvědčoval, že to nehrozí, že má právní rozbor. Já osobně se domnívám, že tam určitá hrozba je. A pak je tady ještě, jak už jsem říkal, určitá hrozba souboje několika skupin o získání převahy na reklamním trhu. A já nebudu doporučovat našemu klubu, aby se tohoto souboje zúčastňoval. Čili nebudeme podporovat změny, které se týkají billboardů, do té doby, pokud doopravdy nebudeme naprosto přesvědčeni, že se jedná jenom o odstranění bezpečnostního rizika.

Je tady ale ještě další věc týkající se stromů. Všichni víme, že v dopravě stejně jako billboardy jsou velmi nebezpečné stromy, zejména ty, které jednak už historicky blízko komunikací jsou bezpečnostní hrozbou, ale jsou samozřejmě i porosty, které v průběhu svého rozvoje způsobují nebezpečné situace, a mnohdy je zapotřebí zasahovat poměrně rychle. Víme, že i v televizi několikrát byly ukazovány snímky, kdy porosty zakrývaly dopravní značky, kdy porosty svým vývojem způsobovaly vyloženě dopravní riziko, a úřady se chovají bohužel v těchto případech, kdy je zapotřebí zasahovat velmi rychle, chovají se tak, že v podstatě nechávají tak dlouhé lhůty, že riziko nelze bezprostředně odstranit.

Zajímavé je, že v těchto případech se zvedá v České republice obrovská vlna těch, kteří chtějí stromy chránit. Já samozřejmě jsem taky přítelem stromů, tak jako mnozí další politici, ale je zapotřebí doopravdy zvážit, zdali je přednější lidský život a lidské zdraví, anebo konkrétní porost, který toto zdraví ohrožuje a který je nahraditelný, ten porost. Vůbec by se asi nebránil nikdo tomu, kdyby řekl, porazíte jeden strom u silnice a vysadíte deset dalších. Ale někde, kde to je samozřejmě bezpečné. Třeba ve vzdálenosti 20, 30 metrů, pokud samozřejmě ta možnost je. Anebo na prostorech, které jsou k tomu vyhrazené. Takže tato situace je řešitelná a tady nechám náš klub pro volné hlasování, protože se domnívám, že se každý musí rozhodnout podle svého přesvědčení, jestli je přednější lidské zdraví, život, anebo konkrétní porost, který doopravdy toto zdraví ohrožuje.

Tak to by bylo jenom k tomuto. Podal jsem pozměňovací návrh, který se týká úhrady nákladů, o které přijde Státní fond dopravní infrastruktury v důsledku snížení mýtného pro ty, kteří využívají rychlostní silnice a dálnice v daleko větší míře, zejména tedy podnikatelé, kteří platí mýtné. Podal jsem návrh, aby tyto náklady byly uhrazeny z fondu životního prostředí. Já si na tom návrhu stojím, protože se domnívám, pokud se používají rychlostní silnice a dálnice namísto obyčejných silnic, tak je to určitě příznivější pro životní prostředí, než když se potom používají silnice I. třídy, II. třídy a jezdí se přes obce. Takže to si myslím, že ten, kdo má zájem na tom, aby se dále nesnižovaly razantně prostředky ve Státním fondu životního prostředí, tak tento návrh podpoří. A děkuji těm, kdo tento návrh podpoří. Všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady mám sérii přihlášek. Pan poslanec Doktor, Smýkal, pan poslanec Boris Šťastný. A takhle to šlo v pořadí. Pan poslanec Doktor se hlásil jako první z té série.

Poslanec Michal Doktor: Pozorně jsem naslouchal panu ministru financí. Pan ministr financí je vyhlášený krajinný gurmán. O jeho motivaci v této věci vůbec nebudu spekulovat ani se jí věnovat v hlubším detailu.

Ale přece jenom mě zasáhla slova namířená z úst pana předsedy poslaneckého klubu Věcí veřejných. On se pokusil Sněmovnu zpracovávat syndromem spasitele, který všechny z vás, kteří budete hlasovat pro, učiní osvobozeny tím, že jste zachránili lidské životy podél dálnic nebo na dálnicích. O to se tady naposledy pokoušel pan ministr dopravy Šimonovský. Jím prosazené změny v předmětných zákonech tedy fungovaly velmi, velmi prapodivně. A prosím, aby mě tím, prostřednictvím předsedajícího, aby mě něčím takovým pan poslanec Bárta netrápil a nemučil. Protože stejnou, ne-li horší roli za volanty, kterou on tady spojuje s funkcí billboardů a odvádění naší pozornosti coby řidičů od vedení vozidla a odpovědnosti za

jeho provoz, způsobují telefony, svačiny, cigarety, přeladování rádia, hovory s posádkou, útočící tchyně či maminka, to všechno jsou podněty odvádějící řidiče od soustředění za volantem, a myslím, že billboardy stejně tak jistě obnažená slečna v křižovatce s hezkýma dlouhýma nohama – to všechno jsou situace, kdy řidič zjevně se nevěnuje řízení.

A zatímco on ve svém spasilenském syndromu byl autoritativní, já jsem vyslovil hypotézu. A chtěl bych ujistit a předejít tomu, že za tři čtyři roky někdo neprocitne, nezjistí, že tady vlastně hlasováním Poslanecké sněmovny došlo k tak strašné věci, kterou tady kdysi – po těch čtyřech letech to bude kdysi – popsal bláznivý poslanec Michal Doktor, a sice že došlo k strašlivému vychýlení poměrů na reklamním trhu, že pravda, někomu byla způsobena újma a on s námi možná vede arbitráže a ty vyhrál – ale tohle je motiv, který já vůbec nesleduji. A ten někdo, protože procitne a bude chtít narovnat pravidla trhu, protože ekonomika má být nedeformovaná zásahy státu, pokud to není vysloveně nutné, přijde se změnou zákona, který ty billboardy vrátí zpátky. Protože pak to totiž bude jediný myslitelný subjekt, který takové akce bude schopen. To je ten, kterého dnes tou regulací nezasáhnete.

Já souhlasím s tím, že billboardy jsou věc nekalá, působí na krajinu způsobem, který popsal pan kolega Kalousek. Tak prosím zasáhněte celý segment, zasáhněte všechny billboardy, ale neponechávejte nikomu zjevnou konkurenční výhodu, kterou učiníte hlasováním tohoto sboru.

A až mě budete, pane poslanče Bárto prostřednictvím předsedajícího chtít kárat, tak mi tedy vysvětlíte, jak je to s tou reklamou podél dálnic, když si čtu nové znění § 25: „Část informační a navigační tabule může být vyhrazena pro reklamu.“ – Bože můj!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Já tu mám sice přihlášky, ale musím chápat pana poslance Bárta jako faktickou, která chce reagovat na poslance Doktora? (Posl. Bárta přisvědčuje.)

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já mám za prvé potřebu připomenout to, že jestli budeme srovnávat cenu lidského života s rozměrem jakýchkoli peněz, tak já tedy nevím, jak to kdo má ve své hlavě hodnotově nastaveno, ale já vám musím říci, že ten byt jeden lidský život nestojí za jakékoli miliardy. Lidský život je pro mě hodnota vyšší než jakékoli peníze. A koneckonců i náš ústavní pořádek, dokonce trestní zákon, na to jasně myslí a jasně stanovuje priority zájmů chráněných českým právem, kde lidský život je na místě nejvyšším oproti majetku.

Za druhé je potřeba říci, že se neblamujeme v tom, že zahraniční společnosti vlastníci billboardy kolem českých dálnic už dávno v rámci o-

noho legislativního procesu tyto billboardy prodaly českým společnostem. Ty zahraniční samozřejmě vnímají to, že jsme jeden z posledních států v Evropě, který má billboardy kolem dálnic, a vědí, že není možné plout proti proudu, a proto logicky si spočítaly, že billboardy tady do několika let skončí.

Bavit se tedy o tom, že billboardy u dvojek, trojek jsou v jiné situaci než billboardy na jedničkách, je pro takového ekonomického experta, jako je pan Doktor, velmi nedůstojný argument, protože jenom množství lidí, kteří logicky jedou po dvojce a trojce, je ve zcela jiné úrovni než počet lidí, kteří jezdí po jedničce.

A ještě jeden makroekonomický argument. Trh billboardů je jednoznačně přesycený trh a jednoznačně tomu odpovídá i to, že když se na podzim udělá kampaň, tak ještě v únoru můžete vidět vánoční slevy na českých billboardech. Více než polovička billboardového trhu je dnes nenaplněna. Průměrná naplněnost billboardů je dneska kolem třiceti procent. Jinými slovy říkat, že zrušení billboardů bude katastrofální pro billboardový trh z makroekonomického hlediska, je bohapustý nesmysl a hloupost. Naopak. Omezení toho nadbytečného zbylého trhu povede k umravnění cen, povede k tomu, že naopak ty prázdné a krachující billboardové plochy se tímto způsobem narovnájí.

Jinými slovy řečeno, nehrozí arbitráže, nehrozí zhroucení billboardového trhu, a i kdyby hrozilo, jeden lidský život stojí za jakékoli miliardy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Smýkal je další přihlášený, pak pan poslanec Šťastný a pan poslanec Šarapatka. Prosím.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já si na základě té diskuse, která tady probíhá, dovolím předložit návrh, a to na vrácení do druhého čtení této předlohy a zpětné projednávání, protože si myslím, že jsou tady i různé pohledy.

Na druhé straně já a priori odmítám, že levice, vlastně tedy sociální demokracie, ne že jí nejde o zrušení reklam, že jí nejde o regulaci, že jí nejde o životy lidí, jak tady bylo řečeno. Ba naopak. Proto si myslím, že je potřeba se k tomuto vrátit. My jsme pro zrušení billboardů, resp. pro omezení reklamy, ale tak jak to bylo přijato v hospodářském výboru, kdy navigační tabule mohou sloužit reklamě a dalším, to zásadně odmítáme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak pan poslanec Boris Šťastný je další přihlášený, pak pan poslanec Šarapatka.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, kolegyně, kole-

gové, dovoluji mi pouze krátkou poznámku k tomuto návrhu, který je zcela mimo obor zdravotnictví, čili obor můj.

Stát, jak všichni víme, vlastní a provozuje dálnici. Proto z filozofického hlediska stát má nepochybně právo regulovat, co se podél té dálnice děje. Je to stejné jako s tím mým zákonem na ochranu nekuřáků. Když stát povolil kouření ve veřejných prostorách, tak reguluje ochranu osob před pasivním kouřením. My se tady můžeme politickým rozhodnutím pouze shodnout, či neshodnout na tom, jak velká míra bude té regulace. Čili tady budeme diskutovat o tom, jakým způsobem budeme tu regulaci provádět, budeme diskutovat o tom, zda to má být na silnicích první třídy, nebo i druhé třídy, budeme diskutovat, jestli počet billboardů na kilometr čtvereční či kilometr běžný má být pět či dvacet. To je pouze určení míry té regulace a to je politické rozhodnutí této Sněmovny. Já chci říci, že tady dojdeme k nějakému konsenzu a nějakému politickému rozhodnutí, které se nepochybně bude časem měnit.

Chci ale upozornit na jiný problém, který jsem v tom zákoně shodou náhod našel a podle mého názoru zcela odporuje trendu, ve kterém postupuje tato vláda, ve kterém postupuje tato Sněmovna, i celospolečenskému trendu. Totiž tady se jasně píše, že v § 31 odst. 1 zní: „Zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu podléhá povolení.“ To je jasné, někdo to povolit musí, ale mně se nelíbí jedna jediná věc. Proč opět přidáváme do nových zákonů a nových pozměňujících návrhů další a další rozhodování úředníků? Proč zase nastavujeme nějaké prostředí? Proč nastavujeme systém takový, že když někdo si ten billboard chce postavit, tak musí běžet na úřad, musí tam někde lobbovat, musí se prostě snažit přesvědčit toho úředníka, atd., atd? Proč není možné ty zákony, když už je teď předěláváme, napsat konečně tak, aby tam bylo zcela exaktně napsáno, kdo na to má právo a kdo na to právo nemá, a způsob, jakým se mezi těmi lidmi bude vybírat. Například že na každých tisících metrů může být jeden billboard, takže soutěž proběhne následně v rámci soutěže o ceny, kdo tomu státu zaplatí víc.

To by podle mého názoru mělo smysl, bylo férové. Tady zase, zase přidáváme další regulaci, která je více či méně oprávněná a můžeme si ji zdůvodnit, ale na druhou stranu nastavujeme novou byrokracii a nové korupční prostředí. A s tím já nesouhlasím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Pan poslanec Šarapatka jako další přihlášený.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych rád reagoval na vystoupení kolegy Hojdy ohledně kácení

dřevin. Já už jsem to tady představoval minule jako závěr výboru životního prostředí.

My jistě nechceme, aby kolem silnic docházelo k úmrtím, ale zároveň nechceme dopustit to, co se stalo kupříkladu v západní části Německa, kde kolega blízko hranic žije, kde v poválečných letech se v takové hysterii, že se o ty stromy nám pozabíjejí řidiči, vykácely dřeviny kolem asi padesáti tisíc kilometrů silnic a teď je tam pracně Němci do té krajiny vracejí.

Souhlasím s názorem, že dřeviny někde kolem silnic pochopitelně nemohou být, a orgán ochrany přírody to jistě uváží a povolí kácení. A jde o to umístit ty dřeviny v krajině někde jinde, ale na to nestačí ohláška a musí tam být povolení, které umožní tuto náhradní výsadbu.

Takže já myslím, že nejsme v rozporu a Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem dopravy jistě budou hledat cestu, jak toto vtělit do zákona 114.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím paní poslankyni.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych zde chtěla velice souhlasit s tím, co zde říkal pan kolega Šťastný, a navíc se domnívám, že přesně v tom duchu, ve kterém tady hovořil on, v návrhu hospodářského výboru je dodatek, že část informační a navigační tabule může být vyhrazena pro reklamu. Myslím si, že to bude mít naprosto stejné důsledky, o jakých hovořil poslanec Šťastný. Takže já tento návrh také nemohu podpořit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla paní poslankyně Weberová. Prosím, pan poslanec Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Já děkuji za vystoupení kolegy Šarapatky. Osobně si myslím, že jeho vystoupení bylo naprosto v pořádku. V tomto zákoně se přece nehovoří o tom, že se vykácejí všechny stromy okolo silnic, ale měly by se vykácel ty porosty, které bezprostředně ohrožují život a bezpečnost. A netýká se to jenom silnic, ale týká se to i železnic. Tam je jeden problém: Když se obrátí orgán, který udržuje provoz na silnici a železnici, na orgány, které by měly povolit odstranění tohoto nebezpečného porostu, tak je to řízení zdlouhavé.

A bohužel proč víceméně s tímto opatřením, které tam je, jsem s ním v souhlasu? Mně se stalo, že můj kolega, který se mnou hrál fotbal, právě o jeden strom, který měl být poražen, havaroval a zabil se. Teď už tento strom tam není, ale bohužel to stálo lidský život.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan zpravodaj Bureš ještě.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, pane předsedající. Jak hluboce souhlasím s panem kolegou Šťastným, tak musím prosím pěkně jenom vysvětlit, opět uvést na pravou míru: nezavádí se nová a další regulace. Zůstává ta, která tam byla doposavad. Já vím, samozřejmě dá se namítnout, že i stávající regulace je špatně. Nicméně prosím pěkně, ujasněme si pojmy s dojmy. To povolení se vydává podle tohoto návrhu, který je obsažen v návrhu hospodářského výboru, po předchozím souhlasu vlastníka dotyčného pozemku – to je snad jasné, že vlastník pozemku se k tomu musí vyjádřit. Ministerstva vnitra, jde-li o silniční ochranné pásmo dálnice a rychlostní silnice – Ministerstvo vnitra je odpovědné za bezpečnost. A příslušného orgánu Policie ČR, jde-li o silniční ochranné pásmo silnice s výjimkou rychlostní komunikace a místní komunikace. To znamená, na těch dvojkách trojkách je to policie, která má odpovědnost za bezpečnost. Nikdo jiný se v tom samozřejmě angažovat nebude. Nerozšiřujeme prostor. Necháváme ho takový, jaký byl doposavad.

A pokud bych chtěl reagovat na paní kolegyni Weberovou, pokud mi bude věnovat chvilku pozornosti, tak bych jí chtěl jenom říci, ano, samozřejmě má pravdu. Na informačních tabulích a navigačním systému umožňuje tato novela umístit reklamu. Je to ale samozřejmě záležitostí Ministerstva dopravy a bude možná zajímavé vystoupení pana ministra v této věci, jestli tam reklamu Ministerstvo dopravy povolí, či nepovolí, protože navigační systém bude spravovat a bude ho povolovat a bude ho zřizovat Ministerstvo dopravy. Tam to samozřejmě bude na něm.

Pochopil bych to, paní kolegyně, pokud byste v druhém čtení dala pozměňovací návrh, který by toto ustanovení z návrhu hospodářského výboru vypouštěl, ale prosím pěkně kvůli této části jedné věty neschvalovat celý zákon, který řeší slevy na mýtném, který řeší kácení, který řeší samozřejmě vymístění billboardů, který řeší evropský systém mýtného, bych vás velmi prosil, abyste to ještě zvážila. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan ministr Chalupa se hlásí o slovo a ještě pan poslanec Doktor.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi dodat několik vět k problematice kácení.

Musím říct, že se prosím snažme odlišit situaci, kdy se jedná o snahu – věřím nás všech – zachovat tradiční česká stromořadí jako součást české krajiny, jako historický úkaz nebo stav, který máme jako dědictví po svých

předcích a které má zůstat součástí české krajiny i české komunikační sítě. Musím říct, že pro mě je těžko přijatelná argumentace, že vykáčeme staré aleje. Klasický příklad, který byl uváděn, je třeba Žižkovské pole na Vysočině – alej, která nepochybně zasahuje do komunikace. Každý, kdo tam jezdí, to ví, a každý, kdo tam jezdí, ví, že musí přizpůsobit řízení vozidla stavu a šíři této komunikace.

V tomto ohledu já se domnívám, že bychom měli podpořit návrhu výbo-ru pro životní prostředí, který vypouští tuto agendu, a zabývat se novelou zákona 114 nikoliv metodou nějakého přívažku, ale samotnou novelou, která jasně řekne, že tady je zájem na ochraně stromořadí, a na druhou stranu nekomplikovat situaci náhodných dřevin, které mohou zasahovat, pokud to nejsou dřeviny svým způsobem vyžadující ochranu, aby bylo jas- no, které mohou komplikovat režim na komunikacích v ČR, jako jsou nálety apod., ať už to jsou silnice, nebo dráha. Ale zkrátka jedna věc, co by měla být prioritou, je zabránit masivnímu kácení alejí. I s ohledem na správu, kte- rou z velké části vykonávají naše krajské úřady. A ono by to někdy bylo o tom, že kdyby se tomu trochu víc věnovaly, pak bychom nemuseli tolik kácet.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Slibuji, že v této věci snad už naposledy a budu si počínat strukturovaně. Nejdřív se budu tedy věnovat panu poslan- ci Bártovi, resp. jeho pokusu o repliku.

Za prvé. Nikdy jsem neřekl, že to, co bude hlasováno, zasáhne celý re-klamní trh tak, že bude zlikvidován. To samozřejmě zasáhne pouze část tr- hu a to jsem tady akcentoval několikrát. A já myslím, že rozdíl a význam to- ho, regulují-li celý trh, anebo regulují pouze jeho část právě v době ekono- mické nepohody, snad je pochopitelný. V době, kdy reklamní trh strádá stejně jako jiné části ekonomiky, někoho přidusit a jiného nechat žít a ještě pohládít, znamená přece jedné: že ten přidušený prostě pojde! Odpusťte mi ten výraz, ale takhle to je. Pokud to nechápe pan poslanec Bárta, nevím, co s tím činit. Je to poslední pokus, kdy se mu snažím vysvětlit důsledky to- ho, pro co se rozhodl hlasovat.

Víte, nabízela se zvláštní a unikátní asociace pocházející z toho, že pan předseda Věcí veřejných spojil dohromady téma hlasování Věcí veřejných o loteriích a billboardech. S vědomím toho, co Věci veřejné podaly ve smyslu konkrétních důsledků pozměňovacích návrhů, zdůrazňuji všech, s výjimkou snad některých kolegů, v oblasti loterií, je toto velmi významná a- sociace.

Pan zpravodaj mě neuklidnil. Já jsem měl zvláštní pocity, když jsem studoval věci připravené k hlasování, ale teď už jsem úplně vystrašený.

Pokud myslíte, že může někdo dojít klidu v tom, že se dozvěděl, budou zrušeny ty strašlivé billboardy, zlikvidován reklamní trh billboardů podél dálnic, zlikvidována reklama podél dálnic, protože přece jde o ty životy, ale vrátí se na informační tabule, pokud za tím nevidíte to, že jeden reklamní trh zlikvidujete a chystáte ho někomu jinému, a dokonce se mám uklidnit, když se dozvím, že o tom bude rozhodovat Ministerstvo dopravy – to na mě tedy klid nepadá! Jako v občanu České republiky to ve mně vyvolává hrůzu.

Tím, pane ministře, neříkám, že budete rozhodovat jako podjatý člověk. Ale myslím si, že ten trh má být pro všechny stejně přístupný. A tahle ta změna je prostě šitá někomu na míru. To to ve mně vyvolává. Takové skutky a právě proto, že je to dělané v době ekonomické krize – kdyby byla o- becňá konjunktura ekonomická, kdyby všichni konkurenti na trhu měli stejné možnosti soutěžit tento prostor, tak bych tomu věřil. Takto tomu nemohu věřit ani náhodou.

A dodatek poslední. Ponechám bez komentáře spíše proto, že to pova- žuji za nevhodné, a nikdo lépe nežli autor těch slov to nemůže vyjádřit sám a nechat to působit sám na lidi a posluchače, abych komentoval jakkoliv dále slova pana poslance Barty týkající se vlivu peněz, vztahu peněz na lid- ské osudy a životy. Takový přírůbek na podporu této věci, která bude hlaso- vána, z jeho úst mi připadá naprosto nepatřičná a neslychaná.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady ještě další faktické – pan poslanec Viktor Paggio a paní poslankyně Kateřina Konečná, kteří ještě nedostali slovo. Takže prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si pana kolegy Doktora velmi vážím v osobním vztahu, ale dovolím si s ním ostře nesouhlasit. Lidský život a lidské zdraví je přece více než volný trh. A když tu pan kolega Doktor vyjmenovával celou řadu aktivit, které my můžeme dělat za volantem, tak si dovolím podotknout, že mnohé z nich už jsou zakázané, například telefonování. A je pro to dobrý důvod.

Já bych do toho vnesl ale ještě jeden rozměr. Tady jde přece o otázku svobodné vůle. Jde o mou svobodnou vůli, zdali budu telefonovat, jíst bagetu, kouřit nebo budu hrát tetris. To já jsem si zvolil. Ale ve chvíli, když je kousek od dálnice billboard s tou již zmíněnou pěknou dlouhonohou slečnou, tak si prostě nemůžu pomoci a já se podívám. (Veselí a potlesk v sále.) A nejsem sám. A když pojedou po té dálnici zahrádkář ve své škodě 120, tak se prostě podívá na billboard, kde je zlevněná sekačka. Každý máme to své. Experti na marketing a týmy grafiků pracují na tom, abychom se podívali, a jsou v tom velmi úspěšní. A ta jedna vteřina pozornosti, kte- rou od nás získají, ta jedna vteřina, to je padesát nebo šedesát ujetých

metrů. A těch padesát nebo šedesát ujetých metrů často představuje rozdíl mezi životem a smrtí. A právě proto ty billboardy k dálnici nepatří.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Kateřina Konečná – já dodržuji faktické, a pan poslanec Škarka.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych se od toho, jak nás pan kolega Paggio zaujal tím, na co se dívá, vrátila ještě k tomu kácení dřevin, které je tady také hodně omíláno v souvislosti s tímto zákonem. Já si totiž myslím, a to bych byla ráda, abychom si tady uvědomili všichni, že zákony se mají měnit, pokud nefungují. A to rozhodně není případ novelizace zákona 114 v tomto zákoně. To, proč Ministerstvo dopravy přišlo s touto novelizací, bylo i pro nás na výboru záhadou, protože to prostě neumělo odůvodnit. My tady budeme prostě měnit zákon kvůli jedné jediné věci, a to abychom zjednodušili práci silničním a drážním úřadům.

Já bych vás ráda ubezpečila v tom – já vím, že s tím souhlasíte, ale je evidentní, že někteří kolegové to nepochopili, pane ministře. Já bych jim to ráda vysvětlila, protože já bych nerada, abychom jenom proto, když máme nástroje v zákoně, které řeší havarijní stav, které jsou schopny pokrýt situaci, která se dneska na silnicích děje ve chvíli, kdy ten strom je nebezpečný, tak abychom jenom proto připouštěli jakoukoliv debatu nad tím, že začneme hromadně kácet a že budeme ulehčovat práci úřadům a práci úředníkům, kteří dneska tu svoji práci nevykonávají dobře.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Škarka, pak pan poslanec Mencl.

Poslanec Jaroslav Škarka: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Já tady po některých srdceryvných projevech, zvláště pana citlivého Bárty a pana Paggia, musím říct na konec asi dvě věty. Samozřejmě v tomhle tom návrhu nejde o to, aby se zachránily lidské životy, ale jde o to, aby se přinesly peníze některým kamarádům a přátelům Věcí veřejných a pana Bárty. To je zřejmé a to je evidentní. Takže tenhle ten návrh je jenom s tímhle tím účelem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Mencl je dalším přihlášeným.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Chtěl bych se pozastavit nad

návrhem pana poslance Hojdy, který výpadek z příjmů mytného navrhuje vybrat ze Státního fondu životního prostředí. Já nevím, jestli to je nějaká pomsta nebo vendeta nebo co to má znamenat, nemá to vůbec žádnou logiku. Chtěl bych tedy ale říci, že tento výpadek, který může dosahovat výše až 1,5 miliardy – já si nemyslím, že to je výpadek, myslím si, že to je v zásadě sleva, jestli jsem dobře pochopil úmysly kolegů – ale to prosím nebere Státnímu fondu životního prostředí, to bere prostě těm, kterým Státní fond životního prostředí přispívá ve výši 5 %, a dotuje tím projekty z evropských peněz. Jsou to tedy především obce, které o ty peníze přijdou, protože jsou to prostě příspěvky na kanalizace, čistírny, odpadové hospodářství obcí a mnohé jiné rozumné účely.

Takže bych vás chtěl velmi požádat, abyste tento návrh nepodpořili, protože skutečně je to z těch 3,5 miliardy, které Státní fond životního prostředí má jako příjmy, a jestli vypadne 1,5 miliardy, tak je to velmi citelné. Jako předseda Rady Státního fondu životního prostředí bych vás chtěl požádat, abyste, prosím, tento návrh nepodpořili, protože to berete skutečně obcím a dalším veřejnoprávním subjektům. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Hojda chce ještě reagovat.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. V reakci na pana kolegu Mencla. Nejedná se o 1,5 miliardy. V zákoně je stanoveno, že by se mělo jednat maximálně o 350 milionů za rok a je to omezeno. To jenom k tomuhle.

Jinak ten důvod, proč jsem dával – kdo více jezdí, více opotřebovává. A protože chceme, aby co nejvíce nákladních vozidel, ti, kteří platí mýto, jezdilo po rychlostních silnicích, a bohužel se tam dostala otázka té dohody slevy na mýtném, tak jsem vycházel z té – a už jsem to říkal při zdůvodňování návrhu – vycházel jsem z té logiky, že ten, kdo používá rychlostní silnice a dálnice, nepoužívá silnice první třídy, nepoužívá silnice druhé třídy, nejedzí přes obce, a tím šetří životní prostředí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Koskuba se hlásí.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové, nemívám ve zvyku hovořit k něčemu, čemu tak příliš odborně nerozumím, nicméně mi to nedá.

Zazněla tu spousta věcí, která se mě dotýká. Mám zde zvednout ruku pro zákon, kde se očividně potkávají alespoň tři věci. Jednak tam je o tom mýtném – budiž, to je věcí našich dopravců, kteří ke všemu platí čím dál větší cenu za pohonné hmoty, a tato Sněmovna nebyla z jistých důvodů o-

chotna snížit spotřební daň, tak se to bude kompenzovat jinak. To je ovšem věcí ekonomů a to mohu pozorovat.

Pak se zde hovoří o stromořadích a stromech. Zazněla tu spousta moudrého. Nicméně, dámy a pánové, já se přiznám – ano, řidič, nezvládne-li stav vozovky, řízení vozidla, může nárazem do stromu zahynout. Stejně tak může zahynout nárazem do budov postavených těsně vedle komunikace. Stejně tak může narazit do veřejného osvětlení a tak bych mohl pokračovat.

Já přes ujišťování pana ministra životního prostředí stále váhám, zdali zvednu ruku pro tento zákon kvůli té možnosti kácet nikoliv stromořadí, ale stromy. Protože nevím, jestli vy jste si toho všimli – většina z vás přece nemá osobního řidiče, ale pro mě jízda v horkých letních dnech stromořadím a v zimních měsících stromořadím není ničím nepříjemným, i když samozřejmě jsem si plně vědom toho, že vyjedu-li z jistých důvodů mimo vozovku, může dojít ke kalamitě.

Mimochodem, letošní zima byla dlouho příznivá, nicméně, sedí zde i pan ministr dopravy, a já se přiznám, že byť jsem zákonodárce, ani netuším, kdo se má starat o to, aby kolem vozovek, když napadne sníh a fouká vítr, byly sněhové zábrany, které jaksi zmizely. Nemíním zde rozpitvávat, jestli na ně nejsou peníze, nebo nám je rozkradli nepříznivobiví sběrači kovů atd. Zde stromořadí plní svoji roli.

Stále ztrácím jistotu, že bude tento cenný krajinný prvek uchován a že nebude na libovůli úředníků jej zničit, bez ohledu na to, že skutečně život řidiče ohrožen je. Ale když pozorujeme televizní zpravodajství, velice často se dozvíte, kdo do toho stromu narazil. Jsou to lidé, kteří zhusta hrubým způsobem porušují dopravní předpisy.

Ale všimněte si jiné věci. – To byl můj názor na stromy a já se omlouvám, nechystám se jako Miloš Zeman ještě do penze a nemám v plánu, že budu objímat zrovna stromy podél silnic. – Nicméně je tu druhý problém. Včera jsme zde absolvovali martyrium a způsobili jsme ho my, za což se vlastně musím omluvit, protože vy jste neměli důvod diskutovat o desítkách miliard. Byly to ty církevní restituce. Najednou zde ovšem pozoruji diskusi, poměrně zajímavou diskusi, jakmile jde o byznys. Já se do tohoto prostředí pouštět nemíním, protože byznysmen nejsem a byl jsem dlouhá léta a budu asi nadále jen pouhým zaměstnancem. Ale je poměrně zvláštní, že jakmile jde o byznys, tak Sněmovna upozorní, rozdělí se na různé části, zájmové skupiny, a slyšíme zde jistě i oprávněná plamenná slova o trhu, o tom, že nemůžeme určitou skupinu poškozovat.

Dámy a pánové, já jsem civilním povoláním a životním naplněním zdravotník. Já jsem vlastně vystoupil z jediných dvou důvodů. Jednak že jsem chtěl naznačit, že na stromořadích mám osobní zájem, neboť se mi líbí a vyhovují mi, ale současně jsem zde chtěl ochránit lékařský stav, protože

tato Sněmovna mnohokrát hlasuje o zdravotnických zákonech a jaksi si neuvědomuje, že i lékař, sestra, rehabilitační pracovník, kteří nejsou v zaměstnaneckém poměru, jsou soukromí podnikatelé. Je zvláštní, že jsem zde nikdy neslyšel plamennou diskusi, pakliže se to týkalo regulací právě této části naší též ekonomiky. Nezlobte se – prostřednictvím pana předsedajícího – pan poslanec kroutí hlavou, ale je to tak. My často, byť je to systémem zdravotního pojištění, hravě přejdeme, že jedna část české ekonomiky prostě přijde o své prostředky. My stanovíme regulaci, že budou čerpat tu na 98 %, tu na 95 %, a je to každému fuk. Ano, já jsem zaměstnanec, ale kdyby to středisko patřilo mně, dámy a pánové, já chci vydělávat, ze zisku chci platit daně. To je mé právo.

Proto se vás ptám, proč tuto skupinu pomíjíme a proč, jde-li jistě o velice atraktivní podnikatelské prostředí, najednou část z nás zpozorní. Já si myslím, že naší povinností je vytvářet všem lidem stejné podmínky i pro podnikání.

Připadá mi poněkud trapné, když o soukromých lékařích zde musí hovořit hlavně sociální demokrat, protože i pravice na ně často zapomíná.

To je vše, co jsem k tomu chtěl říci. Podařilo se vám vytvořit v mé hlavě po této diskusi jenom značný zmatek, neboť já o billboardy u velkých silnic vskutku nestojím, i když na druhé straně si uvědomuji, že to je součást podnikatelského prostředí. Ale prostě si myslím, že když můžeme regulovat někoho jiného, můžeme regulovat i dalšího.

To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slovo má zpravodaj, pan poslanec Bureš, pak pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, oni mě varovali, že tenhle zákon nebude jednoduchý, protože tomu rozumí každý, kdo má řidičský průkaz. Já se tedy cítím také povoláný, protože i já mám řidičský průkaz.

Prostřednictvím vás, pane předsedající, bych chtěl uklidnit pana kolegu Koskubu, který tady mluvil před chvílíčkou. Pan ministr životního prostředí tady skutečně navrhoval nepovolit to kácení, tedy z novely zákona tuto možnost odstranit, v souladu s usnesením výboru pro životní prostředí. Prozradím vám možná něco ze zákulisí, nebo z mé kuchyně. Já jako zpravodaj budu tento návrh podporovat, tedy budu navrhovat, budu dávat souhlas nebo podporu tomu, aby se vyhovělo návrhu z usnesení výboru pro životní prostředí. Možná, doufám, že mě pan ministr nebude za to příliš kárát, když prozradím, že i on bude doporučovat vyhovět tomuto návrhu výboru pro životní prostředí.

Já velmi věřím, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, že

jsem vás uklidnil a že jsem vám ten zmatek, který jste měl v hlavě, srovnal řekněme do řádného pořádku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Foldyna je další přihlášený.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobré odpoledne, milí kolegové a kolegyně. Já tady hodinu a půl poslouchám diskusi a řada z nás, jak tady diskutujeme, jsme se už vlastně v tom problému ztratili. Doufám, že se moc lidí nebude dívat na záznam z Poslanecké sněmovny, protože Poslanecká sněmovna v době krize tady už hodinu a půl hovoří o zákonu a v té diskusi se už vlastně ztrácí podstata. Já se domnívám, že tady jde v této chvíli jenom o to, jestli billboardové plochy bude mít více firem, nebo se to zúží jenom na jednu, která má lépe postavené smlouvy. V zásadě reprezentanti politických stran tady bojují o billboardové plochy. Já si ale myslím, že to občana v této chvíli vůbec nezajímá a je zmaten i z té diskuse.

Mám možnost nechat stávající stav, který je špatný, nebo přijmout zákon, který se snaží věci řešit, přes jeho řadu nedokonalostí, které tam můžeme najít, a přes řadu připomínek hospodářského výboru, o kterých si myslím, že jsou víceméně spíše lobbistickými zájmy, které já přijímat nebudu. Já budu hlasovat pro návrh tohoto zákona, aby se věci nějakým způsobem řešily. Soubuje o billboardové plochy – já si myslím, že musíme být pro veřejnost velmi směšní. Promiňte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím pana poslance.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych tady nějakým způsobem trošičku apeloval na všechny poslance napříč politickým spektrem.

Prosím vás pěkně, uvědomme si, že jakákoliv reklama u dálnic je hnusná, zavrženíhodná, mnohdy životu nebezpečná, a že do tak krásné země, jakou my máme, rozhodně nepatří. Já bych vás chtěl všechny poprosit o to, abyste při svém hlasování o tomto zákonu i o dalších zákonech vždycky přijali takové opatření, aby tyto reklamy už jednou konečně z naší země zmizely.

Trošičku mě překvapil názor pana poslance Koskuby, který je tak jako já zdravotník. Jedná se o jeho poznámku týkající se havárií řidičů, kteří narazí nějakým způsobem, podnapilí nebo při riskantní jízdě, do nějakého stromořadí. Já se na to dívám z hlediska lékaře i obyčejného člověka. Myslím si, že i ten člověk, který je podnapilý nebo jede nepřiměřenou rychlostí, jistě riskuje, není to vhodné, většinou to bývalí mladí lidé, a dochází k tomu kolem sobotního rána, kolem druhé nebo třetí hodiny ráno při návratu

z různých diskoték. Ale i tito lidé si snad zaslouží menší trest než ztrátu života za tuto svoji nebezpečnou jízdu.

Nechci mluvit proti alejím kolem cest, které dříve byly vysazovány kolem zámků hlavně proto, aby se kněžny neopálily, aby si zachovávaly krásný status dámy bez opálení. Já si myslím, že to do české krajiny jistě patří. Na druhé straně se domnívám, že kdybychom dali na jednu stranu zápory a klady a ohodnotili nějakým způsobem vzhled naší České republiky, tak si myslím, že kdyby zmizela třeba některá stromořadí, která jsou krásná, a na druhé straně zmizely veškeré billboardy, které jsou nechutné a hnusné, tak by to bylo prospěšné pro celou naši republiku.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Možná už jsme pomalu vyčerpali všechny příspěvky v této rozpravě, tak ji můžeme snad ukončit. Končím tedy rozpravu a o slovo se hned hlásí, jak vidím, i když chtěl vystoupit ministr, takže si myslím, že tomu nic nebrání. Prosim, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Já děkuji, pane předsedajícím. Dámy a pánové dobrý den.

Já bych v první řadě chtěl říct, že ten návrh novely zákona se opravdu týká velkým množstvím návrhů, které jsou v oblasti jak implementace ze strany Evropské komise, to znamená tam je nutná transpoziční část, které nám ukládá evropské právo.

Tady byly zmíněny další tři nebo čtyři okruhy, kterými se novela zabývá. Za prvé je to systém slev na mýtném. Ten systém slev na mýtném je součástí dohody s ČESMAD BOHEMIA, což znamená, že stát získá za dva roky, to znamená za rok 2011 a 2012, o 25 % každý rok navíc na tržbách na výnosech. To znamená, že v roce 2012 získá o 1,4 miliardy korun více s tím, že z této částky maximálně je možnost slevit 350 milionů. Bavíme se tedy o tom, že Státní fond dopravní infrastruktury získá o jednu miliardu korun více, než to bylo v současném roce. Je to součástí dohody, která říká, že do konce roku 2014 se nebude zvyšovat nadále cena mýtného. A já říkám, že pokud by se nepotvrdila ta situace, kterou my máme na základě analýz, že převážná většina, 70 % všech těchto slev bude využíváno zejména tuzemskými dopravci, tak pokud se tato teze podle naší analýzy nepotvrdí, pak není nic jednoduššího než před rokem 2014 vyjednat, že se nebude zvyšovat mýtné jako takové, ale zruší se samotná sleva, která bude na základě vyhlášky. Toto je samozřejmě a součástí dohody to je. To znamená, předtím než se bude otvírat debata ohledně zvýšené ceny mýtného, je možné na konci roku 2014 prostě samotnou slevu zrušit vyhláškou, a tím pádem se cena sama navýší o 350 milionů k výnosové stránce Státního fondu dopravní infrastruktury. Pokud naopak se potvrdí naše a-

nalýza a bude 70 % dopravců tuzemských, kteří využívají tuto slevu, pak si myslím, že jdeme správnou cestou, a myslím, že tato sleva zůstane i nadále a je umožněna i evropskou regulací.

Druhý bod je problematika vysokorychlostního vážení. Je to věc, která opravdu v tuto chvíli je velmi důležitá. Je nutná pro to, abychom nejenom měli možnost získat finanční prostředky do Státního fondu dopravní infrastruktury, ale také z toho důvodu, že je možné zastavit současný stav, kdy velmi přetížené kamiony jezdí po komunikacích prvních, ale také po komunikacích druhých a třetích tříd a vznikají obrovské náklady na to, abychom tyto komunikace opravovali. Já si myslím, že tady to není jenom o té výnosové stránce samotné, to znamená z těch pokut, ale je to také o tom, že se dopravci naučí, že nebudou převažovat jednotlivé nákladní vozidla, a tím pádem nebudou tolik ničit komunikace, a to znamená, že jak státní správa, jak Ředitelství silnic a dálnic, tak jednotlivé kraje, které stále říkají, že mají méně a méně peněz na opravu komunikací, tak opravdu budou mít možnost touto formou na těch komunikacích, které jsou nejvíc poškozeny, říci, že ty nejvíce poškozující kamiony, a to jsou ty přetížené, tam jezdit nebudou, a zakázat jim to.

Třetí věc je povolování kácení dřevin. To bylo už zmíněno. Já bych tady chtěl zmínit, že už v druhém čtení jsem se přihlásil k tomu, že souhlasím s návrhem výboru pro životní prostředí, že se s ním ztotožňuji, to znamená, že od samého počátku, a to bych chtěl zdůraznit, Ministerstvo dopravy nemělo žádný zájem na tom, aby docházelo k nějakému divokému kácení stromů nebo stromořadí, jejich samotné likvidaci. V žádném případě ne. Jednalo se o to, abychom měli možnost v případě větších větví, a to jak kolem silničních komunikací, tak samozřejmě kolem železnice, upravovat tyto koridory. Zejména se to ukazuje v současné době v zimních měsících, kdy u velmi zasněžených stromů se lámou větvi a ty padají jak do vozovky, tak do železnice. Já jsem byl minulý týden v Libereckém kraji a musím říct, že jsem nebyl rád, že nakoupené nové vozy Stadler jsou poškozeny právě z toho důvodu, že není možné tak rychle některé větve pokácet právě proto, že nejdříve musí proběhnout správní řízení, ale ten sníl je tam dva tři dny. To není na správní řízení, ale dobře. Rozumím tomu, že je tady jistá obava, a já si myslím, že s ministrem pro životní prostředí jsme schopni navrhnout takovou koncepční změnu, která bude potom komfortní i s ostatními členy Poslanecké sněmovny a širokou veřejností. Takže já souhlasím s návrhem výboru pro životní prostředí.

Co se týče tématu, který tady byl zmiňován asi nejvíc, a to jsou billboardy. Já bych chtěl říct v první řadě to, že billboardy v tuto chvíli nepatří na dálniční a rychlostní komunikace. Je to z toho důvodu, že právě rychlost, která je umožněna na dálnicích a rychlostních komunikacích, je natolik nebezpečná, pokud není jednoznačná pozornost věnovaná jenom řízení

automobilového vozidla. Co se toho týče, nejedná se tady o likvidaci reklamních společností a prostoru, která by byla okamžitá. V žádném případě tomu tak není. Je tady přechodné období, které je pět let. Po pěti letech jsou tyto plochy odstraňovány. To znamená, ne že zítra, ne že za půl roku, ale za pět let – což je jen tak mimochodem doba, která v tuto chvíli je maximální možná pro to, aby když dnes se povoluje jakákoliv plocha, je možné ji povolit maximálně na pět let. To znamená, že pokud jsme se bavili o tom, jaké jsou principy v případě možné arbitráže, tak já jsem i na hospodářském výboru tu analýzu ukazoval. Já jsem nabízel všem kolegům, aby si ji mohli pročíst, a jedná se zde o princip legitimního očekávání, princip zachování možnosti regulace a princip proporcionality. Ve všech třech principech je právní analýza, která říká, že se nejedná o porušení legislativy, které by zavdávalo možnosti arbitrážního řízení. To je první věc.

Druhá věc je, že jakékoliv rozhodnutí Poslanecké sněmovny v této chvíli znamená, a já si myslím, že to je důležité říct, že pokud by byl systém nastaven správně, to znamená podle sedm let staré regulace, tak je možné ty billboardy mít jenom na pět let. V tuto chvíli se bohužel potýkáme s tím, že je řada smluv z 90. let, které jsou buď na dobu neurčitou, nebo na dobu třiceti, čtyřiceti a padesáti let. To je nerovný přístup, to je diskriminační. A já si myslím, že je důležité tento stav srovnat, a také se domnívám, že právě princip subsidiarity, který říká, že na dálničních a rychlostních komunikacích nemají billboardy co dělat, tak na komunikacích první a druhé třídy rozhoduje kraj a na místních komunikacích je to obec. Myslím, že to je správná cesta. Byl to i návrh ze strany hospodářského výboru.

Byla tady zmíněna problematika informačních tabulí. Já bych chtěl říct, že tady opravdu nevymýšlíme kolo, ale poučili jsme se také ze zahraničí. Tento princip je používán v Rakousku, tento princip je používán v Německu. A já bych chtěl říct, že předtím ještě je potřeba, aby byla vydána prováděcí vyhláška ze strany Ministerstva dopravy. Já bych chtěl tady jednoznačně potvrdit, že se nejedná o možnost reklamy na informační tabuli v té podobě, jakou možná někteří máte představu, že to nahradí billboardy. Zde se jedná maximálně o 20 % využití plochy, a to s tím, že pokud se tam jedná o informaci v případě kolon, aby si jednotliví řidiči nalaдили rozhlasovou stanici tu či onu, aby sjeli k té či oné pumpě, nebo naopak na ni nějakým způsobem dávali informaci, na té tabuli, tak se jedná o to, že to je pampa, rozhlasová stanice nebo jenom dílčí informace, ne více než 20 % plochy té informační tabule. Já vám garantuji, že tato prováděcí vyhláška bude podléhat přesně tomu, aby to mělo informativní charakter a v žádném případě formu reklamní.

Já si myslím, že co se týče krajinotvorby této země a řekněme určitého cirkusu kolem našich dálnic, také bylo zmíněno hodně. Jsme jednou z posledních zemí, kde je umožněno, aby tolik reklamních ploch

bylo kolem dálničních a rychlostních komunikací. Pprosím, abychom se v této věci vydali tím lepším směrem, aby nám to umožnilo tyto plochy odstranit.

Já všem děkuji a prosím o podporu této novely zákona. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nevím, jestli chce ještě vystoupit zpravodaj. Už mluvil během rozpravy, takže v tom případě se hlásí o slovo poslanec Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovolil, protože debata byla zajímavá, požádat o hodinovou přestávku na jednání klubu sociální demokracie s tím, že si dovoluji požádat své kolegy, abychom se sešli s laskavým svolením předsedy klubu ODS ve Státních aktech, abychom neztráceli čas přechodem do další budovy. Takže na jednu hodinu, je-li to možné, ještě právě před hlasováním o vrácení návrhu zákona do druhého čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, vyhlašuji tedy pauzu do 11.50 hodin. V 11.50 bude jednání pokračovat.

(Jednání přerušeno v 10.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.52 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, dámy a pánové, vážení kolegové, jedenáct hodin padesát minut již bylo, takže ta pauza, kterou jsem vyhlásil, skončila.

Já tady ještě přečtu omluvu, kterou jsem obdržel od ministra Hegera z odpoledního jednání 33. schůze Sněmovny, 8. února. Pak je tady ještě omluva pana poslance Fuksy po čtrnácté hodině dnes a také je tu omluva pana ministra Pospíšila, který se omlouvá dnes od jedenácté hodiny ze schůze.

Tak. A budeme tedy pokračovat. Tady vlastně zazněla už závěrečná slova a my bychom měli přikročit k tomu, aby nám zpravodaj oznámil postup při hlasování, a pak eventuálně pozměňovací návrh.

Takže já poprosím zpravodaje...

Já jsem tedy – omlouvám se – ale zanedbal jednu věc. On tady zazněl návrh pana poslance Smýkala na opakování druhého čtení a to je věc, kterou bychom měli hlasovat předtím, než bych vás požádal o tu proceduru.

(Zpravodaj posl. Bureš sděluje mimo mikrofon, že to chtěl učinit.) A vy jste to chtěl učinit, ano.

Dobře, takže já tedy zagonguji ještě na všechny poslance.

První asi bude, že vás požádám o odhlášení, odhlásím vás tedy všechny. Poprosím vás, abyste se všichni znovu přihlásili.

Tady byl v průběhu rozpravy podán návrh na opakování druhého čtení a to je návrh, který bychom tedy hlasovali nejdříve, a teprve podle výsledku bychom pak se zabývali tím dalším.

Takže budeme tedy hlasovat o návrhu na opakování druhého čtení, vrácení návrhu do opakovaného druhého čtení, to je tedy věc, kterou budeme hlasovat jako první.

Zahajuji hlasování, kdo je pro vrátit tento návrh do druhého čtení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 137, přihlášeno 169, pro hlasovalo 75, proti 86. To bylo tedy zamítnuto.

Můžeme tedy být seznámeni s tím, jak bude probíhat další hlasování. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, navrhuji hlasovat po bodech, přitom navrhuji spojit do jednoho hlasování všechny body jednotlivých pozměňovacích návrhů, které spolu věcně souvisejí. Týká se to především návrhů hospodářského výboru.

Tam, kde je proti usnesení hospodářského výboru předložen pozměňovací návrh z druhého čtení, navrhuji napřed hlasovat o pozměňovacím návrhu z druhého čtení, a teprve pak v případě neschválení hlasovat o příslušné části usnesení hospodářského výboru.

Jako první by se tedy hlasovalo o návrhu výboru pro životní prostředí jako o celku, jsou to pozměňovací návrhy pod bodem A.

Poté by bylo druhé hlasování o pozměňovacích návrzích, které předložil pan kolega Smýkal pod písmenem C1.

Třetí hlasování – ještě, pardon, chtěl jsem vás upozornit, že pokud bude vyhověno, tak jsou body D, F a B1 až 7 a B37 nehlasovatelné. Nebude-li tento bod C1 přijat, můžeme hlasovat o těch bodech D, F, B1 až 7 a B37.

Třetí hlasování by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích kolegy Smýkala pod písmenem C2. V případě jejich schválení je nehlasovatelné písmeno E a současně je nehlasovatelná druhá část věty v bodu B4 v pozměňovacím návrhu hospodářského výboru ke změnám zákona o Státním fondu dopravní infrastruktury, a to od slova „s výjimkou“.

Poté by bylo hlasování číslo 4, případně o pozměňovacích návrzích pana kolegy Plachého pod písmenem D.

Poté bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích kolegy Humla uvedených pod písmenem E – pardon, kolegy Hojdy pod písmenem E.

Poté by bylo šesté hlasování o pozměňovacích návrzích kolegy Humla pod písmenem F. Pokud budou tyto pozměňovací návrhy schváleny, je nehlasovatelný bod B37 z pozměňovacího návrhu hospodářského výboru.

Potom by bylo sedmé hlasování, to jsou návrhy hospodářského výboru pod písmeny B1 až 7 a B37.

Potom by bylo osmé hlasování – návrhy hospodářského výboru pod písmeny B8 až 36 a body 1 až 4 ze zákona o Státním fondu dopravní infrastruktury.

Deváté hlasování by bylo potom o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli někdo zpochybňuje tuto proceduru nebo má k ní výhrady. Prosím, pan poslanec Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Já bych požádal u sedmého hlasování o bodu B1 až 7, aby se zvlášť hlasovaly body B1, 3 a 7, a potom v celku mohou být ty ostatní z toho 1 až 7. Čili B1, 3 a 7 hlasovat každý zvlášť.

(Posl. Hojda se vrátil k řečníšti a doplnil.) Opravuji se – B1, 3 a 7 najednou a potom ostatní najednou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je možné, aby s tím zpravodaj souhlasil?

Poslanec Jan Bureš: Já bych si s tím dovolil, pane místopředsedo, nesouhlasit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je možné, abychom se v tom zorientovali? Protože pak bychom to museli hlasovat a rozhodnout. Ale jaký je důvod toho nesouhlasu, abychom věděli, ke komu se přiklonit?

Poslanec Jan Bureš: Nevěděl jsem, aspoň jsem neslyšel od pana kolegy Hojdy, z jakého důvodu navrhuje toto rozdělení. Jenom tím rychlým náhledem do předloženého materiálu jsem pochopil – ale to je na pana kolegu Hojdu, aby mě když tak opravil –, že se jedná o informační a navigační systém zřejmě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Pokud se nedohodne-

te, tak to budeme muset hlasovat a v tom případě bych rád, kdyby se to zdůvodnilo, abychom věděli, o čem a proč hlasujeme.

Poslanec Pavel Hojda: B1, 3 a 7 se týkají právě billboardů. Tam je i protinávrh pana kolegy Humla, který se mi zdá daleko příznivější. Já budu doporučovat a doporučoval jsem našemu klubu, aby tyto body neschválil. Jinak s ostatními nemáme takový problém. Proto doporučuji takto je vyčlenit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A vy tedy s tím budete, nebo nebudete moci souhlasit?

Poslanec Jan Bureš: Ono se těch billboardů, jak říkal pan kolega Hojda, týkají právě body B1 až 7 a B37, které jsem v té proceduře navrhl hlasovat zvlášť. To je celý ten balík v pozměňujících návrzích hospodářského výboru, který se právě týká billboardů. Proto jsem ho navrhl hlasovat zvlášť. Pokud z toho vytrhneme jedna, tři a sedm, tak nám tam pak zůstane v případě, že tento návrh projde a ostatní návrhy neprojdou, pouze dílčí část. Domnívám se, že potom ten zákon bude celkově zmatečný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy přesto trváte na tom, aby se o vašem návrhu hlasovalo? Dobře.

V tom případě bychom asi postupovali tak, že bychom nejdřív hlasovali o návrhu, který podal pan poslanec Hojda. Pak bychom hlasovali o proceduře – projde, neprojde, a podle toho budeme pokračovat. Souhlasíte s tím? Můžeme takto?

Takže nejdřív pozměňující návrh pana poslance Hojdy na proceduru budeme hlasovat jako první.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, podpořit názor pana poslance Hojdy a jeho návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 138. Přihlášeno 172, pro hlasovalo 54, proti 76. Tento návrh byl zamítnut.

Myslím, že žádný další protinávrh k proceduře už není. V tom případě bychom hlasovali o proceduře tak, jak byla navržena zpravodajem panem poslancem Burešem.

Budeme zvlášť nyní hlasovat proceduru tak, jak byla navržena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout ji tak, jak byla přednesena, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 139. Přihlášeno je 173, pro hlasovalo 138, proti 6. Návrh byl přijat. Proceduru máme schválenou.

Můžeme nyní postupovat tak, že vy vždycky přednesete pozměňovací návrh, já budu chtít vaše názory a pak budeme hlasovat. Takže můžeme začít.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Jako první bychom tedy hlasovali o návrhu výboru pro životní prostředí jako o celku. Jsou to pozměňovací návrhy pod bodem A. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 140. Přihlášeno je 173, pro hlasovalo 171, proti žádný. To bylo přijato. Prosím dál.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Druhé hlasování by bylo o pozměňovacích návrzích pana kolegy Smýkala uvedených pod písmenem C1. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 141. Přihlášených je 172, pro hlasovalo 76, proti 92, takže to bylo zamítnuto. Dále.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Třetí hlasování by bylo o pozměňovacích návrzích pana kolegy Smýkala pod bodem C2. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 142. Přihlášeno 173, pro hlasovalo 75, proti 92. To bylo také zamítnuto.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Čtvrté hlasování by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích pana kolegy Plachého uvedených pod bodem D. Stanovisko zpravodaje je neutrální. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 143. Přihlášeno 173, pro hlasovalo 143, proti 19. To bylo přijato.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Páté hlasování by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích pana kolegy Hojdy uvedených pod písmenem E. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 144. Přihlášeno 173, pro hlasovalo 26, proti 110. To bylo zamítnuto. Prosím dál.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Šesté hlasování by bylo o pozměňovacích návrzích pana kolegy Humla uvedených pod písmenem F. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 145. Přihlášeno je 173, pro hlasovalo 77, proti 93, takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. V sedmém hlasování se vypořádáme s pozměňujícími návrhy hospodářského výboru pod body B1 až B7 a B37, které se týkají billboardů. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 146. Přihlášeno je 172, pro hlasovalo 42, proti 94. To bylo zamítnuto.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Osmé hlasování by bylo o pozměňovacích návrzích hospodářského výboru pod písmeny B8 až B36 a body 1 až 4 ze zákona o Státním fondu dopravní infrastruktury. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 147. Přihlášeno 173, pro hlasovalo 120, proti 43. To bylo přijato.

Poslanec Jan Bureš: Tím jsme se, pane místopředsedo, vypořádali se všemi pozměňujícími návrhy a teď bychom měli hlasovat o zákonu jako o celku.

Dobře, děkuji. Ptám se, jestli bylo podle všech hlasováno o všech návr-

zích. Zdá se, že nikomu tedy opravdu nic nechybí. Můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 528, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148, přihlášeno 168, pro hlasovalo 111, proti 18, takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Můžeme ukončit projednávání bodu 59.

Máme ještě další program. Máme tu bod

64.

Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 469/ - třetí čtení

Prosím poslankyni Kateřinu Klasnovou a poslankyni Ivanu Weberovou, aby zaujaly místo. Pozměňovací návrh máme uveden v tisku 469/3.

Otevírám rozpravu ke třetímu čtení. Do rozpravy se hlásí paní poslankyně Klasnová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já pevně doufám, že nyní před vás předstupuji již vlastně zbytečně a že přesvědčovat vás, abyste schválili tuto novelu ústavy ve třetím čtení, není třeba, protože jste se tak už dávno rozhodli učinit.

Po květnových volbách v roce 2010 zasedlo v této Poslanecké sněmovně 114 nových tváří a těchto 114 nových tváří vzbudilo obrovské očekávání veřejnosti, očekávání změny politické kultury, očekávání změn v politice. Já si nejsem jistá, že se nám vždy daří tyto změny a tato očekávání naplňovat. Ale tato obměněná Sněmovna, zdá se, má odvahu změnit něco, co bylo po mnoho let terčem kritiky odborné i laické veřejnosti. Po marných pokusech o omezení či zrušení imunity snad v následujícím hlasování zru-

šíme, zjednodušeně řečeno, doživotní trestněprávní imunitu zákonodárců a ústavních soudců, podobně jako jsme již omezili imunitu v případě hlavy státu, když jsme nedávno, na sklonku minulého roku, hlasovali o přímé volbě prezidenta republiky.

Když jsem před vás v říjnu předstupovala poprvé, abych hájila za návrhatele návrh této změny ústavy, byla jsem si už tehdy plně vědoma i po své krátké osobní zkušenosti ve vysoké politice, že i dnes bohužel může být trestní stíhání člena Parlamentu účelové a politicky zabarvené. Přesto, nebo právě proto se domnívám, že podobné věci by měly vést k systémové změně ve fungování policie a justice, a nikoliv k vyjmutí určité skupiny osob z jurisdikce obecných soudů tím, že se zamezí jejich trestnímu stíhání navždy.

Ještě jednou před závěrečným hlasováním chci poděkovat všem, kteří spolu se mnou tuto novelu ústavy předkládají, tedy celému vedení Sněmovny a předsedům všech poslaneckých klubů. Právě tato podpora všech stran zastoupených zde v Poslanecké sněmovně mě vede k neochvějné naději, že v následujícím hlasování tato změna ústavy získá potřebnou ústavní většinu a že bude mou milou povinností poté za návrhatele poprosit o podporu této novely ústavy také kolegy z horní komory Parlamentu. Neumím si představit, co by tuto jednoduchou změnu ústavy, jejíž znění si ale přesto vyžádalo poměrně dlouhá politická jednání a kompromisy, mohlo nyní při jejím průchodu Sněmovnou zastavit. Doufám a pevně věřím, že se mi v následujícím hlasování nerozšíří meze mé představitosti a že společně a napříč politickým spektrem změníme a napravíme to, co se za dvacet let nepodařilo. Já vám předem za to děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. To bylo vlastně uvedení textu v rozpravě. Do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Jana Černochová, v tuto chvíli jako jediná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré poledne, dámy a pánové. Já představitost kolegyně Klasnové rozšiřovat rozhodně nebudu, ačkoliv s tím, co tady bylo řečeno, mám trochu problém, protože se domnívám, že tato Poslanecká sněmovna vyhověla žádosti pana poslance Bárty, aby byl zbaven imunity, takže není to o žádné manipulaci nikým, mediálních zkratkách a špatné práci policie či nedejbože státního zastupitelství. Proto ale nevystupuji.

Máme před sebou již opakovaně návrh novely Ústavy České republiky, která omezuje poslaneckou imunitu pouze na dobu trvání mandátu. Není to poprvé, co Sněmovna tento návrh projednává. Pokusy novelizovat článek 27 ústavy, upravující poslaneckou imunitu, zde byly již od samého počátku ústavy v roce 1993 a Sněmovna se jimi zabývala prakticky každé volební

období až do současnosti. Je překvapivé, že za těch téměř dvacet let tento článek nikdy nebyl novelizován a existuje stále v nezměněné podobě. Pevně věřím, stejně jako moje předřečnice, že tentokrát je tomu naposled a omezení imunity dnes schválíme.

Při této příležitosti je vhodné připomenout, co je hlavní podstatou tohoto institutu. Historicky se jedná o ochranu zákonodárného sboru vůči panovníkovi. Toto pojetí přetrvává v modifikované podobě dodnes. Jedná se tedy o funkci ochrannářskou vůči každému členovi Sněmovny, která mu zajišťuje nerušený výkon zvoleného mandátu. Nejedná se tak o osobní výsadu jednotlivce narušující rovnost občanů před zákonem, nýbrž o ochranu nerušeného výkonu mandátu. Imunita tedy není výsadou občanskou, nýbrž profesní. Nahlíženo na institut imunity tímto prizmatem je nesporné, že návrh, který leží před námi, je potvrzením výše zmíněné funkce poslanecké imunity.

(V sále je velký hluk, poslankyně Černochová přestává mluvit a od řečníště se obrací k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Vážení kolegové, jestli má paní poslankyně vystoupit v této rozpravě (zvoni), potřebovala by k tomu trochu klidnější prostředí. Prosím vás, abyste se ztišili.

Poslankyně Jana Černochová: Širší pojetí výkladu imunity, tedy že je trestní stíhání navždy vyloučeno, je historicky typické pro evropské kontinentální právo. Podle dr. Kudrny je to tím, že se ústavní legislativa vyvíjela vždy v rámci převratu, kdy se nový popřevratový parlament snažil chránit své členy před konzervativní exekutivou.

Časově neomezená imunita, tedy širší pojetí tohoto institutu, byla v českých zemích již od roku 1918. Zakotvení této imunity, vedené pravděpodobně přetrvávajícím strachem zákonodárců, bylo dokonce přijato formou zákona dříve než samotná prozatímní ústava v roce 1919. Jedinou výjimkou byl paradoxně vládní návrh ústavy z roku 1992, tedy naše platná ústava, která ve své původní verzi předložené České národní radě obsahovala ustanovení, že odepře-li komora souhlas, je trestní stíhání po dobu trvání mandátu vyloučeno. Je paradoxem doby, že toto ustanovení bylo přeformulováno ústavněprávním výborem České národní rady v rámci legislativního procesu a bylo přijato znění, které známe dodnes, tedy již zmiňované širší pojetí imunity. Po téměř dvaceti letech fungujícího stabilizovaného ústavního systému se tak vlastně vracíme k původní formulaci vládního návrhu ústavy. Formulace navržená v roce 1992 je totiž naprosto shodná s tou, která dnes, v roce 2012, leží před námi.

Dvacet let je doba symbolická, je to doba skládání maturity, symbol

stability a vyspělosti. Je to i za poslední staletí nejdelší doba, kdy máme svobodné státní zřízení, kdy přijímáme zásadní rekodifikaci práva občanského. Pevně věřím, že předkládaná novela je jedním z dalších kroků tímto směrem a jejím přijetím završíme zmiňovaných dvacet let diskusí o pojetí imunity. Jsem přesvědčená, že tato Sněmovna autenticky dokazuje, že si váží ústavních principů a nealibisticky plní úkoly vyspělé společnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl příspěvek do rozpravy ve třetím čtení. Ptám se, kdo další vystoupí. Nemáme žádné přihlášky do rozpravy. Zdá se, že ne, tak zřejmě rozpravu můžeme ukončit a budeme hlasovat. Já důkladně zazvoním a poprosím pomalu paní poslankyni zpravodajku, jestli tam má nějaký pozměňovací návrh, aby nám řekla, jak hlasovat.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Já tady mám pouze jeden pozměňovací návrh, je to návrh ústavněprávního výboru a řeší vlastně odsunutí účinnosti na den 1. ledna 2013. Je to z důvodu těch nutných legislativních změn, zejména v trestním řádu. Jinak návrh na zamítnutí zákona nebyl podán, takže procedura bude velice jednoduchá. Nejprve odhlasujeme pozměňovací návrh a pak bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vážení kolegové, tady se jedná o ústavní zákon, to znamená, budeme potřebovat 120 hlasů. Proto si dovolím gongovat trochu déle, abychom skutečně získali potřebný počet. Potom vás také odhlásím. Jenom upozorňuji na to, že teď potřebujeme 120 hlasů. U pozměňováků ne, ale až u toho hlasování. V závěrečném hlasování bych byl rád, kdyby tady byli poslanci v maximální míře. Já vás všechny odhlašuji a žádám všechny do sálu. Děkuji.

Teď bychom šli na hlasování pozměňovacího návrhu. Ještě se hlásí paní poslankyně.

Poslankyně Jana Drastichová: Požádala bych jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných na 10 minut přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vyhlašuji přestávku 10 minut pro klub Věcí veřejných. Ve 12.32 hodin budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno ve 12.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.32 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, je 12 hodin 32 minut, takže přestávka, kterou jsem vyhlásil, vypršela. Už zase gonguji na poslance, protože zase platí, co jsem říkal – že na závěrečné hlasování budeme potřebovat 120 hlasů. Znovu vás tedy všechny svolávám do sněmovní síně. Prosím, abyste všichni zasedli na svých místech.

Budeme postupovat tak, jak už navrhla zpravodajka paní poslankyně Weberová, totiž že budeme nejdřív hlasovat prostou většinou o onom pozměňovacím návrhu a pak budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Doufám, že jsou všichni zde.

Ještě jednou vás poprosím, abyste ještě jednou zmínila ten dotýčný pozměňovací návrh a řekla znovu stanovisko, stejně jako předkladatelka.

Poslankyně Ivana Weberová: Ano. Je to tedy pozměňovací návrh, jediný pozměňovací návrh, pod písmenem A. A stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, paní navrhovatelka. (Navrhovatelka souhlasí.)

Takže hlasujeme o pozměňovacím návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout ho, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 149, přihlášeno 164, pro hlasovalo 158, proti žádný, takže pozměňovací návrh byl přijat.

A my můžeme nyní hlasovat o celém návrhu zákona. Souhlasíte, paní poslankyně? Je to tak, že ano? (Ano, je to tak.) Přikročíme tedy k hlasování o celku. Už je nastaveno 120.

Přednesu návrh usnesení. Slyšte: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Bohuslava Sobotky, Víta Bárty a Pavla Kováčíka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle sněmovního tisku 469, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 150, přihlášeno je 161, pro hlasovalo 156, proti žádný. Konstatuji tedy, že s návrhem tohoto ústavního zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji tedy předkladatelům. (Silný potlesk napříč politickým spektrem.) Pan poslanec Kováčík má slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, jenom krátce, nezdržím vás dlouho. Rád bych, aby v této souvislosti, v okamžiku, kdy Poslanecká sněmovna poprvé rozhodla o takovémto kroku – i když nejsme někteří z nás, jak bylo vidět na hlasování, úplně přesvědčeni o jeho správnosti, protože i v této době může být opoziční nepohodlný poslanec posláno za svoji aktivitu nějakým způsobem trestán, případně popotahován nebo mu znepříjemňován život, přesto jsme tento návrh podpořili – rád bych, aby v této souvislosti také neznělo do budoucna něco, čeho jsme tady občas svědky – že jen jedna politická strana zajistila, že se tady něco stalo.

Jsme tam podepsáni všichni, všichni předsedové poslaneckých klubů, všechny politické strany. I když se v tom procesu přípravy mým uším doneslo, že někteří kolegové měli obrovský problém připodepsat se na nějaký návrh právě se mnou. Já chci v této chvíli poděkovat těm, kteří se navzdory zákazům podepisovat cokoliv s komunisty, se mnou pod tento návrh také podepsali. Je to tedy dílo nás všech, jenom všichni poslanci, všechny politické strany, pro něco mohli hlasovat. Nejde tedy o zásluhu pouze jedné politické strany. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a můžeme přejít k dalšímu bodu programu. Tím je bod

57.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 470/ - třetí čtení

Prosím pana ministra Petra Bendla a poslance Ladislava Skopala. Pozměňovací návrhy máme jako 470/4.

Otevírám rozpravu, do které přihlášky nevidím. Přihlášky do rozpravy v třetím čtení nejsou. Můžeme tedy zřejmě rozpravu ukončit. Asi ano, ukončit.

Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Poprosím tedy zpravodaje, aby nám řekl, co nás tady čeká.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dle tisku 470/4 bychom měli nejdříve tři hlasování, což je A o pozměňovacím návrhu zemědělského výboru, B o pozměňováku pana poslance Františka Dědiče a C o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Weberové. A nakonec bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Zpochybňuje někdo tedy tento návrh procedury, který přednesl pan poslanec Skopal? Není tomu tak. Takže můžeme zřejmě pokračovat. Požádám vás, abyste říkali pozměňovky a stanoviska k nim. Jen zagonguji, aby všichni věděli, že hlasujeme na svých místech.

Takže můžeme se do toho zřejmě pustit. Takže prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Nejdříve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod bodem A. Je to pozměňovací návrh zemědělského výboru. Doporučuji. (Ministr Bendl: Doporučuji.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 151. Přihlášeno 172, pro hlasovalo 163, proti žádný, takže to bylo přijato. Prosím dále.

Poslanec Ladislav Skopal: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B pana poslance Dědiče. Doporučuji. (Ministr Bendl: Neutrální.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 152. Přihlášeno 172, pro hlasovalo 160, proti žádný. To bylo taky přijato.

Poslanec Ladislav Skopal: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu C paní poslankyně Weberové. Nedoporučuji. (Ministr Bendl: Neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže zahajuji hlasování. Kdo je pro stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 153. Přihlášeno 172, pro hlasovalo 25, proti 89, takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Ladislav Skopal: Dále bychom hlasovali o novelizaci návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už jenom celek tedy. Takže pokud jsme nic nevynechali a je to všechno, tak můžeme hlasovat celý návrh.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 470, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 154 přihlášeno 173 poslanců, pro hlasovalo 165, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Další návrh je návrh bodu číslo

60.

Návrh poslanců Václava Cempírka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - třetí čtení

Prosím, aby poslanec Václav Cempírek a zpravodaj Václav Baštýř zasedli jako předkladatelé. Pozměňovací návrhy máme jako tisk 463/4.

Otevírám rozpravu k tomuto třetímu čtení. Hlásí se do ní někdo? Nemáme přihlášky ani zde ani zde. Nejsou, takže můžeme rozpravu rovnou ukončit a požádám zpravodaje, aby nám řekl, jak budeme hlasovat. Akorát by se Sněmovna měla trochu utiřit. (Zvoní zvonce.)

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, přednesu návrh na postup hlasování k zákonu o provozu pozemních komunikací, tisk 463. Usnesení hospodářského výboru doporučuje tento zákon schválit v předloženém znění. Stejně tak výbor pro zdravotnictví doporučuje schválit v předloženém znění. A máme tedy k tomuto znění tři pozměňovací návrhy. Jsou to pozměňovací návrhy pana poslance Béma a Svobody pod písmenem A, pod písmenem B pana poslance Petru a pod písmenem C pana poslance Cempírka. Navrhuji hlasovat postupně pod body A, B, C a pak hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Má někdo jiný názor na to, jakým způsobem to hlasovat? (Probíhá krátká debata u řečnického pultíku.) Tak je tam problém, nebo ne? Dohodli jste se? Není problém v proceduře? Takže můžeme jet. Dobrá, můžeme tedy hlasovat. Můžete říkat pozměňovací návrhy a pak názory na ně. Prosím.

Poslanec Václav Baštýř: První hlasujeme pozměňovací návrh pod písmenem A pana poslance Béma a Svobody. Moje stanovisko je kladné. (Předkladatel: Kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?
Hlasování má pořadové číslo 155. Přihlášeno 173, pro hlasovalo 105, proti 23, takže to bylo přijato. Další pozměňovák.

Poslanec Václav Baštýř: Pod písmenem B poslanec pan Petřů. Stanovisko: Záporné. (Předkladatel: Záporné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?
Hlasování má pořadové číslo 156. Přihlášeno 172, pro hlasovalo 47, proti 81, takže to bylo zamítnuto. A dále?

Poslanec Václav Baštýř: Dále pod písmenem C pozměňovací návrh pana poslance Cempírka. Stanovisko: Kladné. (Předkladatel: Kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?
Hlasování má pořadové číslo 157, přihlášeno je 172. Pro hlasovalo 112, proti 35, takže to bylo přijato.

Je to vše a můžeme hlasovat o celém návrhu zákona. Ještě než přečtu usnesení, tak se zeptám na vaše stanovisko. (Zpravodaj i předkladatel:: Stanovisko kladné.)

Je to tedy kladné stanovisko k návrhu usnesení, který přečtu.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Václava Cempírka a Jany Kaslové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“) a o změnách některých dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 463 ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 158. Přihlášeno 173, pro hlasovalo 90, proti 53. Takže to bylo přijato. Konstatuji tedy, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas a končíme projednávání bodu.

(V lavicích ČSSD je neklid.) Copak se tam stalo? Povězte mi to. Bude námitka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincla: Děkuji, pane předsedající. Nevím, jak je to možné, ale na sjetině mám ano a hlasoval jsem ne. Proto prosím o nové hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Byla tady námitka pana poslance Šincla, který zpochybňuje hlasování, a o této námitce budeme hlasovat, jen co vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Ladislava Šincla.
Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout jeho námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 159. Přihlášeno je 160, pro hlasovalo 153, proti 2, takže námitka byla přijata.

Musíme tedy opakovat hlasování o celém návrhu zákona. Snad nebudu část znovu návrh usnesení, protože si ho všichni pamatujete. Takže budeme znovu hlasovat závěrečné hlasování o celém návrhu zákona, jak jste ten text vyslechli předtím. Takže opakujeme hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout text usnesení, který jsem přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 160. Přihlášeno je 161, pro hlasovalo 85, proti 56, takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a můžeme tedy ukončit projednávání bodu 60.

Ještě se pustíme do bodu

61.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb.,
o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 477/ - třetí čtení**

Tady by se měl u stolku vystřídat pan ministr Josef Dobeš a paní poslankyně Jaroslava Wenigerová. Pozměňovací návrhy máme v tisku 477/2.

Otevírám rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance. Prosím.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, to bude jenom krátká faktická poznámka, která neovlivní hlasování, ale v zákoně se pracuje s termíny všeobecně vzdělávacích předmětů a odborných předmětů, ale nikde jsem nenašel, co to vlastně všeobecně vzdělávací předmět a odborný předmět je, zejména na odborných školách. Takže z diskusí s řediteli škol vím, že nejsou schopni pořádně zařadit třeba biologii nebo chemii, jestli to patří mezi všeobecně vzdělávací a odborné předměty. Takže bych poprosil pana ministra, aby v nějaké návazné vyhlášce nebo nějaké právní normě toto bylo upřesněno, ať v praxi nedochází ke zbytečným zmatkům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo vystoupení pana poslance Břetislava Šarapatky. Ptám se, jestli někdo další chce v rozpravě vystoupit. Už tomu tak není, nikdo. Takže snad rozpravu můžeme ukončit. Pokud nechce nic říct pan ministr, tak požádám paní poslankyni.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi tedy, abych vás seznámila s procedurou hlasování k tomuto návrhu zákona, která je velmi jednoduchá. Ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí a ani nebyly podány žádné pozměňovací návrhy, proto je možno hlasovat takto: Za prvé, jako první by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích, které přijal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu svým usnesením č. 78, uvedených v tisku 477/2 pod body 1 až 13, všichni je máte na svých stolech. Za druhé by bylo hlasování o zákonu jako celku.

Prosila bych, byť je to jednoduché, o souhlas s tímto mým návrhem o proceduře hlasování, pane místopředsedo. (V sále je neklid.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nejdřív se zeptám, jestli nikdo nic proti této proceduře nemá a nechce navrhnout jinou. Pokud ne, tak bychom odhlasovali proceduru, jak tady zazněla.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout proceduru v této podobě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 161. Přihlášeno je 159 poslanců, pro hlasovalo 149 a proti nula, takže jsme proceduru přijali a můžeme postupovat tak, jak jsme ji schválili. Prosím první hlasování.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Děkuji, pane místopředsedo. První hlasování o pozměňovacích návrzích uvedených v tisku 477/2 pod body 1 až 13. (Zpravodajka i ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 162. Přihlášeno je 160, pro hlasovalo 149, proti 0, takže to bylo přijato. Můžeme dál.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Druhé hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to znamená, že nyní už máme jediné celé hlasování, takže mi dovoluji, abych přednesl návrh usnesení:

„Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 477, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, který jsem přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 163. Přihlášeno je 162, pro hlasovalo 157, proti nula, takže mohu konstatovat, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji předkladatelům a končím projednávání bodu 61.

Vážení kolegové, zůstávají nám tady tuším ještě čtyři třetí čtení, tak je necháme na odpoledne. Teď mi dovoluji, abych vyhlásil polední pauzu s tím, že ve 13.05 hodin se sejde organizační výbor a jednání bude pokračovat ve 14.30 hodin. Takže ve 14.30 bude pokračovat jednání. Máme tu ještě čtyři návrhy zákonů ve třetím čtení a nějaké zprávy.

Přeji dobrou chuť. Ve 14.30 se tu sejdeme.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, je 14.30, přivolávám gongem ostatní členy Poslanecké sněmovny, abychom mohli pokračovat v našem dnešním programu. Pokračovat budeme nejprve čtyřmi zákony, které jsou ve třetím čtení, potom by nás čekal bod č. 30, což je první čtení zákona, a potom dva body z bloku zpráv – první je hospodaření poslaneckých klubů a druhý bod 74, změna názvu parlamentní komise. Ty dva body bloku zpráv považuji za velmi jednoduché, domnívám se, že bychom tedy mohli do 16 hodin tento program bohatě splnit.

Protože nevím, zda byly přečteny všechny omluvy, které teď tady nalézám na stole, tak přece jenom pro jistotu ještě oznamuji, že pan poslanec Radek John se omlouvá dnes od 14 do 16 hodin, pan poslanec Jan Klán dnes ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Florián dnes mezi 9 a 13 hodinou, což už asi oznámeno bylo.

Tak to by byly úvodní formality, a my se budeme moci věnovat našemu programu. Zahajuji projednávání bodu

62.

Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zasedne za navrhovatele pan poslanec Jan Husák, zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Vladislav Vilímec, pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 337/7.

Otevírám rozpravu. Upozorňuji znovu, že jsme ve třetím čtení, a ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Pan poslanec Jan Husák jako první. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, sdělím jenom jedno. Po všech jednáních, která zde proběhla ve vztahu k této novele, jsme dospěli k závěru a současně k doporučení. Podporuji pozměňovací návrh pana kolegy Vilímce, který v podstatě je komplexním návrhem a řeší celý ten problém tak, jak jsme si představovali, včetně toho, že je tam řešena i ta pasáž, co se týče stanovení výše poplatků.

Takže to je jen na úvod projednávání tohoto bodu a chci požádat o pro-

hlasování tohoto pozměňovacího návrhu a následně schválení zákona v této podobě. Naši páni starostové, zastupitelstva, na tento zákon čekají. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Husákovi a zeptám se, zda se někdo ještě hlásí do rozpravy ve třetím čtení k tomuto tisku. Nehlásí se nikdo, rozpravu... Pardon, promiňte prosím, pan kolega Adam má slovo.

Poslanec Vojtěch Adam: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Mohu potvrdit slova kolegy Husáka, že starostové na tento zákon opravdu čekají, a děkuji panu kolegovi Vilímcovi za komplexní návrh a slibuji, že pro něj budu hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Ptám se tedy ještě jednou, zda se někdo hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Zeptám se, zda chce se závěrečným slovem pan navrhovatel či pan zpravodaj vystoupit. (Vystoupit nehodlají.)

Pokud ne, požádám pana zpravodaje, aby nás informoval o způsobu hlasování a poté také jednotlivé návrhy přednášel a spolu s panem navrhovatelem dávali stanovisko. Prosím nejprve k proceduře.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, byly podány k tisku 337 dva pozměňovací návrhy v opakovaném druhém čtení. Návrh B, který jsem podal jako zpravodaj, tedy návrh poslance Vladislava Vilímce, je kompletním zněním § 10b a § 12 zákona o místních poplatcích. Návrh, který je uveden pod písmenem A, návrh poslankyně Kateřiny Konečné, je vlastně pouze dílčím návrhem načteným ke znění předkladateli předloženého textu návrhu zákona. Jedná se v jejím případě o ponechání stávajícího limitu i určení sazby poplatku.

S ohledem na komplexnost návrhu označeného pod bodem B, o kterém je potřeba hlasovat v celku, který se vyrovnává se všemi legislativními výhradami původního textu, navrhuji tedy tento postup hlasování.

Protože nebyl podán žádný návrh na zamítnutí ani vrácení k dopracování, jako první hlasování navrhuji hlasování o pozměňovacím návrhu poslance Vladislava Vilímce označeném pod písmenem B. Vzhledem ke komplexnosti návrhu je nutno hlasovat o celém návrhu B v celku.

Za druhé. Hlasování o pozměňovacím návrhu paní Kateřiny Konečné pouze v případě, že nebude schválen pozměňovací návrh pod písmenem B. V případě schválení návrhu pod písmenem B je pozměňovací návrh Kateřiny Konečné nehlasovatelný.

A za třetí by se hlasovalo o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji panu zpravodaji. Zeptám se, zda je nějaká námitka proti této proceduře. (Námitka nebyla.)

Pokud není námitka, postup je tak jednoduchý, že myslím, že ani nemusíme hlasovat. Prosím rovnou o první návrh a prosím též o stanoviska. Prosím o klid!

Poslanec Vladislav Vilímec: Takže první hlasování by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem B pana poslance Vladislava Vilímce. Souhlasím s tímto návrhem. (Stanovisko navrhovatele bylo souhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 164, prosím, kdo je pro návrh pod písmenem B. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 164. Přítomno 150, pro 66, proti 27. Tento návrh přijat nebyl.

Domnívám se, že dojde ke kontrole hlasování. Bude kontrola, nebo nebude kontrola hlasování...? (Probíhá kontrola hlasování.)

Pan kolega Laudát? (Poslanec Laudát naznačuje gestikulací žádost o odhlášení.) Nerozumím gestu. Žádost o odhlášení? Já vás tedy všechny odhlašuji. Prosím tedy, abyste se znovu zaregistrovali.

Ptám se, zda je nějaká námitka proti předchozímu hlasování. Námitka bude od paní poslankyně Jaroslavy Wenigerové. Prosím, paní kolegyně. Paní poslankyně Jaroslava Wenigerová, prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážené kolegyně, kolegové, já se velmi omlouvám. Třikrát mi kolegové ukazovali na sjetině, že jsem se zdržela – hlasovala jsem ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to námitka proti předchozímu hlasování a já zahajuji hlasování číslo 165. Táži se, kdo souhlasí s touto námitkou. Kdo je proti?

Hlasování číslo 165, přítomno 141, pro 123, proti 4. Budeme opakovat předchozí hlasování.

Hlasování se týká pozměňovacího návrhu, který je uveden pod písmenem B. Je to pozměňovací návrh pana poslance Vladislava Vilímce k tisku 337/7.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 166. Ptám se, kdo je pro. Obě stanoviska byla kladná. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166, přítomno 142, pro 82, proti 35. Návrh byl přijat.

Budeme pokračovat dalším návrhem.

Poslanec Vladislav Vilímec: Poněvadž byl přijat návrh pod písmenem B, návrh pod písmenem A je nehlasovatelný. Nyní se může hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 337, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 167. Kdo je pro tento návrh? Připomínám, že probíhá hlasování o celém zákonu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 167, přítomno 146, pro 77, proti 42. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 62, sněmovního tisku 337 ve třetím čtení. – Pardon, nekončím, vidím, že ještě bude probíhat kontrola předchozího hlasování, tedy nekončím ještě tento bod...

Je námitka? Není. Končím projednávání bodu 62, sněmovního tisku 337 ve třetím čtení. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

63.

Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - třetí čtení

Hlásí se pan kolega Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, ko-

legové, já mám procedurální návrh, abychom tento bod přerušili do příští schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu rozhodneme bez rozpravy. Jde o procedurální návrh. Rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 168. Zopakuji, že jde o návrh na přerušení bodu 63, projednávání sněmovního tisku 431 ve třetím čtení, do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 168. Táží se, kdo je pro přijetí tohoto procedurálního návrhu na přerušení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 168, přítomno 151, pro 86, proti 43. Návrh byl přijat.

Tento bod jsme přerušili do příští schůze Poslanecké sněmovny. Končím tím projednávání bodu 63, sněmovního tisku 431.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Je jím

65.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 474/ - třetí čtení

Pana premiéra, který je nyní v Senátu, zastoupí ministr zemědělství Petr Bendl. – Mám tady špatnou informaci. Premiéra zastoupí pan ministr Tomáš Chalupa. Prosím ke stolku zpravodajů, pane ministře. Zpravodajkou rozpočtového výboru je paní poslankyně Jaroslava Schejbalová. Prosím též, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Teď dostávám informaci, že místo paní poslankyně Schejbalové bude zpravodajkou paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím paní poslankyni Langšádlovou, aby přišla ke stolku zpravodajů. Sdělím, že pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 474/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Prosím, kdo se do ní hlásí? Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím, aby nám paní zpravodajka Helena Langšádlová ozřejmila další postup.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně

některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, projednal rozpočtový výbor na své 21. schůzi konané dne 16. listopadu 2011 a přijal pozměňovací návrh, kde v bodě 36, v § 23 odst. 2 se slova „z hrubého výtěžku“ nahrazují slovy „z celkového hrubého výtěžku za dobu, po kterou byla sbírka konána“. Chtěla bych zmínit, že se jedná pouze o legislativně technickou úpravu znění novelizačního bodu 36, aniž by byl jakkoli dotčen jeho obsah.

Ve druhém čtení dne 1. února 2012 nebyly předneseny žádné pozměňovací návrhy.

Doporučuji, abychom nejdříve hlasovali o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru a poté o návrhu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je námitka proti takovému postupu? Není-li, budeme nejprve hlasovat o návrhu, který je uveden v usnesení rozpočtového výboru číslo 196, a potom tedy o návrhu jako o celku. Prosím o stanoviska k prvnímu návrhu. (Zpravodajka i ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 169. Táží se, kdo je pro přijetí pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 169, přítomno 157, pro 142, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Takto zní návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 474, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 170. Kdo je pro přijetí tohoto zákona? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 170, přítomno 159, pro 149, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 65, sněmovního tisku 474 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu

67.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb.,
kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům
České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území
Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením
Svazu sovětských socialistických republik
/sněmovní tisk 447/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů již zasedl za navrhovatele pan senátor Tomáš Grulich. Vítejte, pane senátore. Prosím též, aby se přidal k tomuto stolku zpravodaj rozpočtového výboru, pan poslanec Vít Bárta. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 447/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan kolega Vilímec má slovo jako první.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi načíst opravu legislativně technické chyby k svému pozměňovacímu návrhu označenému pod písm. B, podanému v rámci druhého čtení tohoto tisku, a sice k bodu 1 pozměňovacího návrhu.

V bodě 1 tohoto návrhu v druhé části věta za čárkou se slova „zanechala a pozbyla“ opravují na „zanechala anebo pozbyla“. Mění se tedy souhláska „a“ na „anebo“. Jedná se o tiskovou chybu, kterou je potřeba v rámci legislativně technické opravy v tomto bodě odstranit. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím ještě o další přihlášku v rámci rozpravy ke třetímu čtení. Není-li žádná, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje Víta Bártu, aby se ujal své zpravodajské role, navrhl Sněmovně proceduru a posléze se vyjádřil k jednotlivým návrhům. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, při projednávání tohoto senátního návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí a byly vzneseny dva pozměňovací návrhy, které máte uvedeny v tisku číslo 447/3. Jedná se o pozměňovací návrh vzešlý z jednání z rozpočtového výboru uvedený pod písm. A a návrh z druhého čtení zákona pod písm. B, tak jak jej předložil pan poslanec Vilímec, zpracovaný i na základě připomínek Ministerstva financí. Tento návrh je podle mého soudu kvalitnější, propracovanější než návrh rozpočtového výboru.

V souladu i se stanoviskem legislativy Poslanecké sněmovny navrhuji následující proceduru v hlasování. Tedy hlasovat nejprve o pozměňovacím

návrhu pod písm. B, a bude-li schválen, stane se pozměňovací návrh pod písm. A nehlasovatelný. Poté by nás čekalo již jen závěrečné hlasování o návrhu zákona jako celku včetně přijatého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane zpravodaji. Ještě budeme muset nejprve hlasovat o legislativně technické opravě, kterou navrhl teď ve třetím čtení pan kolega Vilímec. Prosím tedy, abyste přednášel jednotlivé návrhy. Nevidím námitku proti takto navržené proceduře, proto můžeme hned přikročit k jednotlivým návrhům. Prosím o první z nich. Prosím též o stanoviska.

Nejprve tedy legislativně technická úprava přednesená v rámci třetího čtení. (Zpravodaj i senátor Grulich doporučují.)

Zahajuji hlasování číslo 171. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 171 přítomno 161, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat. Nyní prosím o další návrh pana zpravodaje.

Poslanec Vít Bárta: Dále navrhuji nyní hlasovat o návrhu pod písm. B pana poslance Vilímce. (Zpravodaj i senátor Grulich doporučují.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 172. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?K

V hlasování číslo 172 přítomno 162, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím je bod A nehlasovatelný, jestli dobře rozumím, a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: „oslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanů České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, podle sněmovního tisku 447, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 173. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto zákona. Kdo je proti?

V hlasování číslo 173 přítomno 162, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 67 sněmovního tisku 447 ve třetím čtení.

Senátor Tomáš Grulich: Já děkuji všem kolegyním a kolegům ze Sněmovny a na shledanou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuje, pane senátore.

My se budeme věnovat společně dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo 30. Je to

30.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb.,
o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských
zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních
a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 574/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš. Prosím, pane ministře, o vaše úvodní slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v rámci legislativních prací vlády na rok 2011 předkládá návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů s dalšími souvisejícími zákony. Dovolte mi ve stručnosti představit nejvýznamnější body tohoto návrhu.

Zcela zásadní změnou je předpokládané využívání preventivně výchovné péče ve střediscích preventivních služeb – dříve se tato střediska jmenovala střediska výchovné péče – ve větším rozsahu. Tím by mělo dojít ke snížení počtu dětí v ústavní péči a bude kladen větší důraz na prevenci a na poradenství. V souvislosti se zkracováním délky pobytu v zařízeních se také nově stanoví možnost poskytování náhradní výchovné péče formou ambulantní péče, což předpokládá zvýšenou podporu pracovníků zařízení vycházející z individuálních potřeb dítěte a ze spolupráce s rodinným prostředím. Jinými slovy to znamená, že pracovníci diagnostických ústavů budou mít možnost jezdit do rodin, v rodinách, v přirozeném prostředí dělat diagnostiku, nebo budou jezdit za dětmi do dětských domovů a ty děti nebudou pendlovat a nebudou umisťovány do dalšího prostředí, se kterým se budou seznamovat.

Zákon také nově upravuje možnost na základě smlouvy poskytovat péči

nezaopatřeným osobám, které již byly z ústavní péče propuštěny, ale jejich životní situace vyžaduje přijetí zpět do zařízení, zejména v souvislosti s přípravou na budoucí povolání, například studiemi na střední škole nebo na vysoké škole.

V té novele se též upřesňuje účel a cíle preventivně výchovné péče ve středisku preventivních služeb, které je samostatným školským zařízením. V souvislosti s poskytováním poradenských preventivních služeb střediskem je tato možnost zrušena u diagnostických ústavů stejně jako možnost poskytovat dětem dlouhodobé pobyty. Tato úprava je založena na požadavku specializace jednotlivých typů zařízení, kdy diagnostický ústav je zaměřen výhradně na diagnostiku, popř. na následně metodické odborné služby směrem k zařízením. Současně se upravuje délka pobytu dítěte v diagnostickém ústavu, a to stanovením na nejvýše osm týdnů.

Zákon upravuje specifikaci klientely výchovných ústavů. Z ustanovení je zřejmé, že výchovné ústavy jsou přednostně zřizovány pro jednotlivé kategorie dětí, případně je možné v rámci výchovného ústavu zřídit skupiny pro tyto kategorie, vždy však odděleně, a současně jsou zřizovány odděleně pro děti s uloženou ústavní výchovou a nařízenou ochrannou výchovou. Jinými slovy, nastavujeme kategorizaci těchto ústavů.

Část týkající se péče ve střediscích preventivních služeb konkretizuje účel poskytované preventivní péče, specifikuje klientelu a příjemce preventivně výchovných služeb a definuje služby střediska, jejichž cílem je poskytování všestranné preventivní pomoci, a to především formou ambulantní péče se zaměřením na snížení závažnosti rizikového chování dětí.

Vzhledem k službám poskytovaným na úrovni školských poradenských zařízení se zavádí i zde informovaný souhlas v souladu s dalšími právními předpisy, tedy vážeme zde onu vyhlášku 73 o informovaném souhlasu.

Zákon také upravuje oblast práv a povinností ředitelů zařízení, kdy se jim rozšiřují jejich kompetence zjišťování záležitostí dětí v souladu s jejich zájmem. V zájmu spolupráce s orgánem sociálně-právní ochrany dětí je jim nově umožněno požadovat informace o rodinných podmínkách dětí umístěných do zařízení, nahlížet do spisové dokumentace dítěte a při rozhodování o důležitých opatřeních vůči dítěti tyto postupy konzultovat.

Ještě tam jsou další body, ale představil jsem tady ty nejdůležitější. Navrhovaný zákon vychází z poznatků praxe, kdy je v souladu s novými právními předpisy a s koncepčními záměry potřebné posunout náhradní výchovnou péči do roviny zejména preventivní a ústavně ochrannou výchovu poskytovat výhradně v nezbytných případech.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi za to-

to úvodní slovo. Prosím nyní o vystoupení zpravodajku pro první čtení paní poslankyně Dagmar Navrátilovou.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, jak už zde bylo řečeno, Ministerstvo školství předkládá vládní návrh zákona, který společně s návrhem zákona o sociálně-právní ochraně dětí jde ruku v ruce. Pan ministr zde shrnul základní body tohoto návrhu. Já si dovoluji některé z nich ještě vyzdvihnout.

Účelem novely je to, že přispívá ke zlepšení péče poskytované školskými zařízeními pro preventivně výchovnou péči i pro ústavní a ochrannou výchovu. Umožní ohroženým dětem i jejich rodinám v širokém rozsahu využívat nabídky poradenských služeb ke zmírnění rizikového chování dětí.

K zásadním navrhovaným změnám patří posílení preventivně výchovných služeb v rámci systému péče o ohrožené děti, ustanovení střediska jako samostatného druhu školského zařízení – tedy ustupujeme od ústavní péče a zaměřujeme se spíše na preventivní. Dále poskytování ambulantní formy v ústavní výchově, která umožňuje systém odborné komplexní péče přímo v rodinách ohrožených dětí – tedy systém specialistů do rodin. Změna poskytovaných služeb v diagnostickém ústavu, a to tak, že tedy nebudou zaváděny dobrovolné a dlouhodobé pobyty a diagnostika se bude provádět spíše ambulantní formou. Pracovníci, jak už zde bylo řečeno, vyjedou za dětmi například do dětských domovů, děti nebudou vytrženy ze svého prostředí, specialista zkrátka pojedje za dítětem. Diagnostické ústavy budou mít charakter ambulantních služeb v ústavu.

Úpravy pro oblast preventivních služeb jsou následující. Jednak, jak už zde bylo také zmíněno, se mění název stávajících středisek výchovné péče na střediska preventivních služeb a dochází také k posílení role poradenských služeb, které jsou podstatou preventivní složky, tedy preventivních služeb, které se poskytují za účelem snížení počtu dětí v ústavní a ochranné výchově.

Část týkající se péče ve střediscích preventivních služeb konkretizuje účel poskytované preventivní péče. Smyslem je tedy předcházet nebo minimalizovat ústavní péči. Dále specifikuje klientelu a příjemce preventivně výchovných služeb. Dříve se na střediska výchovné péče obraceli pouze zákonní zástupci a nebyl zaveden informovaný souhlas. Nově by se mohly obracet děti, školy, pedagogičtí pracovníci, osoby odpovědné za výchovu, například dětské domovy, což dříve nemohly, obracely se přímo na diagnostické ústavy.

Tato část dále definuje služby střediska, jejichž cílem je poskytování všestranné preventivní pomoci, a to v první řadě formou ambulantní péče se zaměřením na snížení závažnosti rizikového chování dětí. Vzhledem ke slu-

žbám poskytovaným na úrovni školských poradenských zařízení se zavádí i zde informovaný souhlas v souladu s dalšími právními předpisy. Nové znění konkrétně definuje účel a cíle střediska a jejich poskytované služby. Definuje okruh příjemců, klientů služeb a formy těchto služeb. K těmto formám patří forma ambulantní, celodenní, která zajišťuje největší efektivnost, protože ráno může být klient ve škole v rámci střediska výchovné péče, odpoledne následuje terapie, práce s rodinou a potom návrat domů. Další formou je forma internátní a nově je upravena forma terénní, tedy psycholog a speciální pedagog mohou chodit do rodin a pracovat s nimi v rámci terapie. Prostředí je třeba nastavit tak, aby mohla fungovat výchova, posléze rodina.

Upřednostňuje se, jak už zde bylo řečeno, péče ambulantní před péčí internátní. Výslovně se zakotvuje institut informovaného souhlasu. Vymezuje se spolupráce střediska s ostatními subjekty, například s pedagogickopsychologickými poradnami a podobně.

Zavedení možnosti používat tiskopisy a razítka označená pouze činnostmi střediska má zabránit takzvané stigmatizaci klientů střediska. Stanoví se také počty klientů ve výchovné skupině a počty výchovných skupin v jednom středisku s možností udělení výjimky – počet z 6 dětí na 4 a ve skupině celkem 8. Pro účelné využívání služeb celodenních a internátních služeb střediska se stanoví nejvyšší počet opakovaných pobytů klienta, a to na dva v roce. Povinnost prokázat psychickou způsobilost mají pedagogičtí pracovníci zařízení a středisek, která poskytují pobytové služby.

Dochází také k úpravě pro oblast náhradní výchovné péče. Je umožněno poskytování ambulantní formy péče v rodině dítěte. V rámci konzultací v rodině dítěte může být na zkoušku doma za pomoci ústavu, je to tedy takový jakýsi otevřený systém. Dále je tu možnost poskytovat péči nezaopatřeným osobám, které již byly z ústavní péče propuštěny, zrušení dlouhodobých a dobrovolných pobytů v diagnostických ústavech, omezení pobytu v diagnostickém ústavu na nejvýše osm týdnů, snížení počtu rodinných skupin v dětských domovech a dětských domovech se školou, specifikace klientely výchovných ústavů a jejich přednostní zřízení odděleně pro jednotlivé kategorie dětí.

Upravují se také práva ředitele. Ředitel může žádat o informace o poměrech v rodině dítěte, o zprostředkování pěstounské péče nebo jeho osvojení za spolupráce s OSPOD. Ředitel také může zastoupit dítě i v zásadních věcech, neplní-li zákonní zástupci své povinnosti nebo nejeví-li o dítě zájem. A konečně jsou také upraveny povinnosti ředitele. Ředitel musí projednat opatření vztahující se k dítěti se zákonnými zástupci a orgány sociálně-právní ochrany dětí. Musí oznamovat útěk dítěte Policii České republiky bezodkladně po jeho zjištění. Má zmocnění k vydání vy-

hlášky o standardech kvality pro preventivně výchovnou péči a pro výkon ústavní a ochranné výchovy. A konečně má také zmocnění k vydání nařízení vlády, kterým se stanoví.

Jsem přesvědčena, že je nutné zaměřit se především na péči v terénu, na péči preventivní a je třeba minimalizovat péči ústavní. Jak bylo řečeno, tato novela přichází ruku v ruce s novelou o sociálně-právní ochraně dětí, a proto jsem přesvědčena, že je třeba, aby jak tato novela, tak již dříve zmíněná novela o sociálně-právní ochraně dětí byla řádně prodiskutována v parlamentních výborech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Mám do ní zatím tři přihlášky. Nejprve požádám o slovo paní poslankyně Jaroslavu Wenigerovou, poté je přihlášen pan kolega Čechlovský a také pan poslanec Pavel Bém. Slovo má nyní paní poslankyně Jaroslava Wenigerová. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, novela zákona č. 109 o ústavní výchově je novelou, u níž předpokládám, že otevře velice vážnou debatu zejména ve výborech v oblasti, která je docela do této chvíle opomíjena, a je to oblast skutečně preventivní péče v oblasti mladých lidí, dětí, školních dětí, které mají potíže s chováním. Říkáme tomu poruchy chování. Ne že by tato střediska nebo tyto podpůrné aktivity u nás neexistovaly, ale kdybyste se zeptali mnohých rodičů, zda vědí, že existují takovéto služby, tak by to vesměs nevěděli, protože mezi školská poradenská zařízení jsou zařazeny pedagogickopsychologické poradny, speciálně pedagogická centra, která se však zaměřují na školní úspěšnost, ale nebo také neúspěšnost dětí. Myslím si, že jsou zavedené, že jsou specializované a že pracují v drtivé většině velmi dobře. I ona se zaměřují na diagnostiku, ale střediska výchovné péče, která jsou doposud u diagnostických ústavů, vlastně vznikla z potřeby těchto diagnostických ústavů. U nás v Moravskoslezském kraji a zejména v Ostravě vznikla etopedická střediska už v 90. letech minulého století, kdy se jmenovala tato střediska výchovné péče etopedické poradny a zaměřovala se právě na tuto prevenci.

Já osobně se domnívám, že vůbec není třeba, aby v tomto zákoně byl změněn název na střediska podpůrných služeb, protože středisko výchovné péče daleko lépe vystihuje podstatu dané pomoci rodinám. To, co mě v tomto zákoně chybí – ale kolega Čechlovský bude hovořit po mně a bude hovořit o původním znění této novely –, je opravdu důraz na spolupráci s rodinou, protože odborníci vám řeknou, že péče v této oblasti je především pro cílovou skupinu rodičů, protože rodiče si mnohdy s dětmi s vážnými výchovnými problémy nevědí rady a mnohdy ani nevědí, kam se

mají obrátit. Takže specializace v této oblasti je správná. Já se domnívám, že i cesta odloučení od diagnostických ústavů je správná. Kde ale vidím problém, že to není rovnoměrně rozprostřeno po republice, a pokud bychom event. uvažovali v budoucnu, že bychom to spojili s dalšími poradenskými pracovišti, tak samozřejmě to musí být projednáno se zřizovateli, protože SPC a PP jsou kraje a střediska výchovné péče jsou Ministerstva školství. A já vím, že to nebylo projednáno ani s kraji, ani s pedagogickopsychologickými poradnami, tak se domnívám, že tady ta cesta je ještě poměrně dlouhá. Ale trend je nastaven dobře. Čili spolupráce s rodinou, specializace a pomoc rodičům od mateřské školy.

Já nevím, jestli to někdo z vás zachytil v médiích, ale já jsem si začala číst výroční zprávu České školní inspekce, která provedla v cca 500 školách inspekci na oblast negativních jevů. Byla jsem velmi překvapena, že v těchto školách, bylo jich asi 480, téměř 50 % dětí se dopustilo agresivního chování vůči učiteli. Velké procento dětí se začalo chovat k majetku způsobem, že ho rozbíjelo. Dokonce i šikana, návykové látky, dokonce i kouření v mateřské škole! Takže situace, byť se o ní tolik nemluví, je vážná a je dobře, že tento zákon se zaměřuje na tuto pomoc. A jestliže mi někdo řekne, a inspekční zpráva je veřejná a jsem přesvědčena, že to je zpráva na základě podkladů, tak jestliže v tolika zařízeních 50 % dětí je agresivních vůči pedagogovi, to zřejmě vysvětlí pan kolega Bém, tak se můžeme domnívat, že to mohou být děti například s ADHD a dalšími výchovnými poruchami, které už potřebují péči od mateřské školy.

Pak jsou tam další detaily, ale ony to tak úplně detaily nejsou. Pro mě v novele tohoto zákona je velmi nejasné postavení dětí s psychiatrickými poruchami. O tom se budeme bavit ve výborech, nyní bych tím nezatěžovala, ale tohle vnímám jako velmi vážný problém. Stejně tak omezení diagnostického pobytu v diagnostickém ústavu jenom na osm týdnů, zejména u dětí s psychiatrickými poruchami. To vám řekne každý psychiatr, že to absolutně nestačí – u některých dětí ano a končí daleko dříve než v těch osmi týdnech, ale já jsem to konzultovala s mnoha psychiatry a ti říkají, že to někdy může trvat i několik měsíců.

Takže je o čem diskutovat. Já jsem také ráda, že to půjde do školského výboru, nebo budou-li přikázány ještě jiné, ale musíme o tom vést velmi vážnou diskusi, abychom posunuli tuto oblast kupředu, a nikoliv abychom si řekli, že to nesplnilo naše očekávání. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Wenigerové. Prosím nyní o slovo pana poslance Jana Čechlovského. Dalším přihlášeným je potom pan poslanec Pavel Bém. Pan poslanec Jan Čechlovský má slovo.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vládo, čtená Sněmovno, upřímně řečeno, mně se předkládaná novela zákona o ústavní výchově spíše nelíbí, nicméně v prvním čtení ji podpořím při vědomí, resp. doufání toho, že během legislativního procesu tady v útrokách Poslanecké sněmovny projede podrobnou, věcnou a odbornou diskusí a návrh dozná změn k lepšímu. Protože jak říká jeden z Murphyho zákonů o optimistech: nevěřte na zázraky, spoléhejte na ně!

Byl bych samozřejmě nekorektní, kdybych tady říkal, že předkládaná novela je úplně špatná. To není. Kvituji s velkým povděkem, že se předloženým návrhem zákona třeba rozšiřuje možnost umístění dítěte přímo do dětského domova bez předchozího pobytu v diagnostickém ústavu, že předložená novela zákona umožňuje větší rozsah péče poskytované dětem středisky preventivních služeb, dříve středisek výchovné péče, nebo, a to možná především, že by snad konečně mělo dojít k zavedení standardů kvality pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy v zařízeních v gesci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. V tomto případě avizují své nesmělé hurá.

Důvodová zpráva předkládané novely zákona mj. říká, že zcela zásadní změnou je předpokládané využívání preventivně výchovné péče ve střediscích preventivních služeb ve větším rozsahu, destigmatizace středisek a snížení počtu dětí v ústavní péči tím, že bude kladen větší důraz na prevenci poradenství. Trochu kuriózní ale je, a už to říkala paní kolegyně Wenigerová, že se nám z návrhu zákona nějak úplně vytratilo, že by zařízení ústavní výchovy měla mít povinnost – ne možnost, ale povinnost – spolupracovat s rodinou dítěte a poskytovat jí pomoc, že by cílem služeb poskytovaných středisky preventivních služeb mělo být zachovat a posilovat rodinné vazby dítěte a zamezit jeho odtržení z rodinného prostředí, že by cílem ústavní výchovy mělo být vytvářet podmínky pro to, aby byl v co nejkratší době umožněn návrat dítěte do rodiny nebo jeho umístění do náhradní rodinné péče. A nejen to.

Omlouvám se, ono se nám to nevytratilo nějak. Je pravda, že právě zmiňované účely a cíle novela zákona aktuálně neobsahuje, ale navrhovaný zákon tyto podle mého velmi důležité definice a ustanovení obsahoval ještě po vnějším připomínkovém řízení v rámci legislativního procesu. Víte, kdy došlo k rozsáhlým změnám a redukcím návrhu oproti původnímu znění, které Ministerstvo školství, a tady se musím úřadu pana ministra Dobeše prostě zastat, připravovalo a předkládalo do vlády po připomínkovém řízení a po vypořádání zásadních připomínek uplatněných nejen ze strany ostatních ministerstev, ale i například zmocněnkyně vlády pro lidská práva nebo veřejného ochránce práv? V Legislativní radě vlády!

Já tady otevřeně říkám, že se zlobím na Legislativní radu vlády.

Prostudoval jsem si, co má být úkolem Legislativní rady vlády. Ta při výkonu své působnosti posuzuje legislativní návrhy předložené vládě, přičemž posuzuje, zda jsou tyto v souladu s ústavním pořádkem a právním řádem České republiky vůbec, s mezinárodními smlouvami, s právem Evropských společenství a Evropské unie. A dále Legislativní rada vlády zkoumá předložené legislativní návrhy z hlediska, zda jsou ve všech svých částech i jako celek nezbytné, zda jejich obsah je srozumitelný, jednoznačně formulován a členěn a vůbec jestli jsou v souladu s ostatními závaznými pravidly legislativního procesu.

Jakkoliv mohu tušit, že k vypuštění původní úpravy účelů a cílů vedlo obecně negativní stanovisko Legislativní rady vlády k takzvaně deklaratorním právním normám, což jsem mimo jiné zažil i při projednávání návrhu novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí, jakkoliv jsem obeznámen s tím, že podle názoru některých členů Legislativní rady vlády nemají být ustanovení týkající se zásad a cílů skutečnými právními normami, neboť vlastně nestanovují žádná pravidla chování a zákony by měly obsahovat pouze právní normy a ne deklarace, zásadně s tím v tomto případě nesouhlasím. Znovu se omlouvám, ale podle mého názoru Legislativní rada vlády v tomto případě prostě udělala chybu. Zákon předložený do Legislativní rady vlády prošel řádně legislativním procesem, byl v souladu s ústavním pořádkem, mezinárodními smlouvami atd., jeho obsah byl srozumitelný, jako celek vzhledem ke kontextu podle předkladatele evidentně nezbytný. A přesto se Legislativní rada vlády dopustila podle mého poměrně rozsáhlých změn.

Nechť se na mě nikdo nezlobí, ale na základě vlastních zkušeností musím jednoznačně deklarovat, že pokud nestanovíme účely a cíle ústavní výchovy a preventivně výchovné péče zákonem, byť možná více deklaratorně, může být naše další snaha když už ne úplně zbytečná, tak velmi, velmi složitá. Neztotožňuji se s názorem, že deklarace do zákonů nepatří. Jednak je to přece právo, které by mělo vyjadřovat také hodnoty, které chceme sdílet a prosazovat, a to v zákoně prostě nemůže škodit. A potom, současná praxe nám jednoznačně ukazuje, že když systém práce s rodinou u ústavních zařízení není jednoznačnou a důležitou součástí jejich každodenní praxe a funguje spíše nahodile a tam, kde je osvětlené vedení, tak to prostě v zákoně být má.

Chceme-li vytvořit z ústavních zařízení zařízení kvalitní a myslíme-li vůbec transformaci systému péče o ohrožené děti vážně – a zdůrazňuji, že ze slov mne jako spíše skeptika ústavní péče vyplývá, že nezpochybňuji ústavy jako součást dnešního systému –, musíme prostě podporovat systematickou práci s biologickou, event. náhradní rodinou a nemůžeme se spoléhat jenom na vůli zařízení nebo zřizovatele. Nemůžeme!

Z tohoto místa proto úplně na závěr avizuji, že se budu aktivně snažit

pasáže a paragrafy, které v sobě obsahují mnou zmíněnou problematiku práce s rodinou, do zákona zpátky vrátit. Děkuji uctivě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o slovo pana poslance Pavla Béma.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, pane ministře, vážení členové vlády, dovoluji, abych začal svůj příspěvek na téma výkon ústavní výchovy u zlobivých dětí v České republice citací z dopisu, který jsem dostal:

Při tvorbě právních úprav je třeba vždy využívat zkušeností odborníků z široké praxe, často i mimo oblast školství, pokud se dotýkáme školské problematiky. Je třeba vážit si každého názoru, který jeho nositel přináší, ale nejenom přináší, dokáže jej také argumentačně obhájit. Již novely vyhlášek o vzdělávání dětí, žáků, studentů se speciálními vzdělávacími potřebami, novely vyhlášek zákonů o vzdělání a poradenských službách ve školství jsou ve své výsledné podobě velice pochybné kvality. Přestože se v počátcích tvorby na nich podílí odborníci z praxe, minimální respektování jejich názorů se nakonec odráží v komplikacích, které tyto normy do praxe přinášejí. Jinými slovy, když to přeložím, básník, básník. A vytváří virtuální iluze a reality. Ale potom ta reálná, skutečná praxe po schválení příslušného zákona přináší jenom náklady a komplikace.

Jelikož předkládaná novela ve svých důsledcích naprosto paralyzuje preventivní přínos především diagnostických ústavů a významně omezuje jejich vliv na výchovná zařízení, za která přitom metodicky a koncepčně zodpovídají, dovoluji si vás, vážený pane poslanče, požádat o seznámení s připomínkami vytvořenými členy Asociace náhradní výchovy a sociálně speciálních pedagogů, které nebyly ministerstvem akceptovány.

Dámy a pánové, dovoluji mi úvodem, abych poděkoval Ministerstvu školství, že sem přináší novelu zákona 109, o výkonu ústavní výchovy, protože nepochybně si Česká republika takovou novelu zaslouží. Zasloužíme si legislativní vymezení, které by aktuálněji, autentičtěji zobrazovalo skutečné potřeby takzvaných zlobivých dětí.

Dámy a pánové, dovoluji mi také, abych se přiznal ke dvojímu konfliktu zájmů nebo jakémusi vnitřnímu sporu. Dáblův advokát ve mně říká: Proboha, ty bys možná k tomu neměl vůbec nic říkat! Ad jedna proto, že jsi vždycky patřil mezi tak trochu zlobivé děti, takové ty, které tady byly označeny ústy Jarky Wenigerové, paní poslankyně, vaším prostřednictvím, paní předsedající, jako AD/HD nebo jako děti s hyperkinetickým syndromem, jako ty živé, které se zajímají o všechno možné, ale které si prostě a jednoduše zaslouží specifickou pozornost a péči. Druhý můj vnitřní konflikt zájmů spočívá v tom, že snad dvacet let – já vás zde s

tím pravidelně seznamuji, co vlastně všechno dělám, protože to považuji za korektní – pracuji jako odborný garant a supervizor zařízení, které má nekonečně dlouhý název. Snad nejdelší, jaký já jsem kdy u specializovaného zařízení viděl. Když to zkrátím, tak navrhovaná novela zákona se dotýká 1. diagnostických ústavů, 2. dětských domovů, 3. dětských domovů se školní jídelnou a 4. středisek výchovné péče. Tak zařízení, kterého já jsem odborným garantem zhruba dvacet let a kde pracuji dodnes jako supervizor a pobírám tam sice malou, ale přesto pravidelnou měsíční mzdu, se jmenuje tím názvem, který vymezuje všechna tato specifická zařízení. Je tedy jak diagnostickým ústavem, tak dětským domovem, tak dětským domovem se školní jídelnou, tak střediskem výchovné péče. Proč to říkám? Protože asi nejspíše na rozdíl od většiny z vás a možná že částečně i na rozdíl od některých, ne všech, ale některých tvůrců této novely zákona tak malinko do problematiky vidím.

Dovolte, abych k ocenění, které jsem před chvílí uvedl na adresu Ministerstva školství, že je dobré, že zákon o zlobivých dětech, péči o ně, tady vlastně Poslanecká sněmovna na stole má, že to svým způsobem představuje jistou dávku odvahy ze strany pana ministra, ještě podtrhl, proč si myslím, že to je dobré, a proč si myslím, že v tom obecném vymezení cíle ten zákon je naprosto legitimní a správný, na rozdíl a navzdory citaci, kterou jsem uvedl, zástupce, nebo dokonce předsedy Asociace náhradní výchovy. A ještě další odborná instituce ve sdělení byla reprezentovaná.

Zcela zásadní – a teď cituji z důvodové zprávy – zcela zásadní změnou je předpokládané využívání preventivní výchovné péče ve střediscích preventivních služeb – přejmenované jako středisko výchovné péče – ve větším rozsahu destigmatizace středisek a snížení počtu dětí v ústavní péči tím, že bude kladen větší důraz na prevenci a poradenství.

Prosím vás, co víc bychom měli chtít asi v dnešní době, než klást větší důraz na prevenci a poradenství? My přece víme, že jeden gram té prevence vyváží jeden gram následné léčby nebo terapie. A ten jeden gram následné léčby nebo terapie, slovy pana exprezidenta Spojených států Kennedyho, vyváží jednu tunu nákladů, které společnost platí za výkon represivních orgánů v okamžiku, kdy se to zlobivé dítě z té role, ve které se o ně staráme v preventivně výchovných ústavech, promění do té role, kde se o ně staráme v léčebných ústavech, a následně promění do té role, kdy se o ně staráme jako represivní orgány ať už policie nebo specializovaných orgánů v zákonné represii, nebo v konečném důsledku samotného výkonu trestu nebo toho, co výkonu trestu předchází.

Takže konstatování, že se chceme více zaměřit na prevenci, je samozřejmě naprosto autentické a aktuální a je správné. Prostě my chce-

me investovat energii do preventivních výchovných investic nebo intervencí daleko spíše než do následného řešení problémů v podobě léčby, ať už léčby s rodinou, jak říkal pan kolega Čechlovský, ke které já bych se vždycky přimlouval, anebo léčby bez rodiny, což je ta daleko horší varianta, která dává tomu konkrétnímu zlobivci nebo zlobivkyni daleko menší šanci na skutečné zapojení a integraci do normálního života bez trestněprávních konsekvencí nebo bez příslušných sociálních stigmatizací. Samozřejmě, že to je i pro společnost výhodné, protože to šetří peníze. To je ten jeden gram, jeden kilogram a jedna tuna.

Pravda ovšem bohužel je, že když takovouto obecnou konstataci obecně konstatujeme v důvodové zprávě a pak se snažíme v paragrafových zněních nalézt odpovídající text zákona, tak zjistíme, že vlastně mezi praktickou realitou, tím funkčním algoritmem každodenního fungování střediska výchovné péče, diagnostického ústavu anebo toho děčáku, toho dětského domova ať už s jídelnou nebo bez jídelny, tak vlastně nemusí tak úplně docházet k naplnění toho cíle, zjednodušeně řečeno. Jinými slovy, že básník může básnit, ale realita pak mluví svým životem. A já se přiznám, že jsem poněkud zklamán.

Kolega Čechlovský i paní poslankyně Wenigerová se dotkli problematiky, jak vlastně návrhy novely zákonů vznikají. Ony někde vzniknou na půdě ministerstva, promlouvají do nich odborné instituce, odborníci, odborné asociace. Následně běží předloha zákona vnitřním nebo vnějším legislativním kolečkem třeba i do Legislativní rady vlády a pak tam dojde k nějakým iracionálním, obtížně pochopitelným nebo zdůvodnitelným změnám a ten zákon se vrací a pak už tím věcně příslušným ministrem je prostě a jednoduše předkládán, protože je jednodušší jej předložit než se přiznat k tomu, že ten zákon je špatný.

Vážený pane ministře prostřednictvím paní předsedající, přiznám se, že jsem zklamán. Jsem zklamán, že v konečném návrhu novely zákona se dotýkáme pokusu o sociální inženýrství. Víte, představte si diagnostický pobyt zlobivého dítěte, kterému je 13 let, které na Jižním Městě vykradlo čtyři automobily, občas si u toho zapálilo trávu, v horším případě jinou omamnou a psychotropní látku s dramatičtější účinkem na psychiku organismu a dostalo se do sociálního kontextu vrstevnické party, kde čím víc, tím lépe. A to zlobivé dítě, zlobivec či zlobivkyně se dostává na jakousi pomyslnou šikmou plochu. A teď si představte situaci, kdy přichází okamžik diagnostického pobytu v zařízení, které je násilným krokem rozhodnutí soudu anebo které je dobrovolným aktem rozhodování na ose dítě a zákonný zástupce, povětšinou rodič. Co myslíte, ve které etapě nebo ve které roli dotyčného zlobivce máme větší šanci pomýšlet na efekt nebo úspěch nejenom diagnostického pobytu, ale vlastní terapeutické intervence? V případě, že to je befel represivního orgánu, kterým v tomto ohledu soud

nepochybně je, anebo v okamžiku, kdy se jedná o diagnostický pobyt, který je věcí dobrovolného rozhodnutí vznikajícího na ose rodič–rodina–příslušný klient, pacient, dítě. Samozřejmě, že odpověď v 99 % případů přinese správné stanovisko v tom druhém algoritmu. Prostě a jednoduše, dobrovolný pobyt, který zde byl interpretován jako něco, čemu se chceme vyhnout, je naprosto z hlediska předkladatele toho zákona iracionální, nesmyslné si myslet, že je zbytečně vyhozenou investicí. Naopak, upřímně řečeno, už ten samotný akt interakce mezi rodinou, soudem a příslušným specializovaným zařízením o tom, jestli se dobrovolného pobytu dotýčný či dotyčná zúčastní, nebo ne, je ve skutečnosti terapeutickou intervencí. Už to samotné rozhodování je terapeutickou intervencí.

Jinými slovy, cíl navrhované novely zákona, skvělý. Obecně vydefinované cíle, ale i ty specifické, které já nechci citovat, protože bych vlastně musel číst znovu důvodovou zprávu, upřesnění účelu a cíle preventivně výchovné péče ve středisku preventivních služeb – super, to je skvělé. Přesun od ústavních k ambulantním službám. Samozřejmě tím neříkáme, že se zruší ústavy. To není prostě možné, protože vždycky bude existovat určité procento zlobivých dětí, ať už to budou dívky, nebo to budou chlapci, u kterých nebudeme mít jinou šanci, než je umístit v těch ústavech, zjednodušeně řečeno, v těch pobytových zařízeních. Ale samozřejmě akcentovat ambulantní, levnější a svým způsobem i civilizovanější, z hlediska rodiny ohleduplnější formy intervence je naprosto správné.

Takže to bych zase opakoval, v čem v obecně vymezených i specificky vymezených cílech předklad návrhu novely zákona je správné. To, v čem se nicméně v reálné praxi – a tam jsem přesvědčen nikoliv na 99,9 % jako člověk, který tato zařízení zná, nevím, jestli jako své boty, ale poměrně velmi zblízka –, to, v čem se liší, je například skutečnost, že tento sociálně inženýrský návrh ve skutečnosti opravdu pomíjí možnost, aby se zlobivé dítě zúčastnilo dobrovolně diagnostického pobytu. Vždyť to svým způsobem jde i proti smyslu reformy všech možných zákonů v oblasti sociálních služeb, nejenom v oblasti vzdělávání, kde naopak akcentujeme, a to prosím pěkně neakcentuje jenom pravice, to dnes zcela logicky přirozeně akcentuje i levice, kde akcentujeme individuální rozhodování. Jistě namítnete, co nějaký 13letý zlobivec, to zlobivé dítě, má co akcentovat? Ne, to akcentují jeho rodiče, můžete namítnout. Ale ti přece mohou za to, že to dítě je zlobivé. A dotkneme se otázky genetických dispozic, že u některých diagnóz zlobivých dětí zjistíme, že jsou genetickou zátěží, u některých zjistíme, že jsou získanou zátěží, u jiných zjistíme, že jsou kombinací vrozené a získané zátěže. V každém případě ale u každé z nich zjistíme, že v oblasti resocializace, terapeutické intervence, efektu, výchovy, léčebné péče absolutně klíčovou roli hraje, jak říkala kolegyně Wenigerová a kolega Čechlovský, rodina, zákonný zástupce, rodinné systémy, zázemí

mimo rámec specializované intervence, specializované oblasti výkonu ústavní výchovy, ať už se jedná o diagnostiky, střediska výchovné péče, dětské domovy nebo děčáky, s jídelnou nebo bez jídelny.

Takže se vracím na začátek. Já bych si hrozně přál, abychom v průběhu druhého a následně i třetího čtení, abychom v diskusích ve výborech se byli schopni prosím pěkně vrátit k původním cílům, se kterými byl návrh zákona dáván dohromady. Hrozně bych si přál, abychom našli odvahu a aby i ministerstvo našlo odvahu, aby i zpracovatelé návrhu zákona našli odvahu přihlásit se k tomu, co bylo v původních textech a původních materiálech – pane ministře –, které byly předkládány do legislativního kolečka, abychom se byli schopni k nim vrátit. Abychom se byli schopni znovu z toho sociálně inženýrského rigidního a nesmyslného modelu, který nemůže přinést konečný efekt, vrátit k logice běžné praxe. K vědomí, že nejsme schopni každé zlobivé dítě zaškatulkovat do jedné diagnózy a k té diagnóze diferenciatně diagnostickým filtrem přiřadit jeden typ zařízení. To prostě není možné! Tak to nikdy nebude fungovat! Vždyť lidská psychika, tím spíše lidská psychika dítěte, tím spíše lidská psychika dítěte zatíženého, dítěte, které je nějakým způsobem disponováno, ať už genetikou, vrozenými aspekty anebo tou získanou zkušeností života 13-, 12-, 11-, 10letého, sedmiletého, to je jedno, prostě v rodinném systému, který je dysfunkční. Anebo který je někde disponující k nějaké patologii. Zjednodušeně řečeno.

Zbavme se iluze, že jsme schopni přijít se sociálně inženýrským schématem, které nasměruje škatulku ke každému zlobivému dítěti ať už s jakoukoliv poruchou. Budme schopni v legislativních předlokách vytvořit elementární míru přizpůsobivosti nebo jakési dynamičnosti, která bude schopna reagovat na přirozené potřeby, které z klinické praxe – řekne vám to každý psycholog, každý psychiatr, každý speciální pedagog, který pracuje se zlobivými nebo disponovanými dětmi, tak vám to řekne, ano, my prostě jsme neustále překvapováni tím, jak se ten či onen případ vyvíjí.

Čili volám, prostřednictvím paní předsedkyně pane ministře, k diskusi. Čekají nás nepochybně, pokud chceme předložit a schválit dobrý zákon, změny, které by měly být výsledkem jednání v jednotlivých výborech, především tedy ve výboru školském. A já se z 90 % hlásím k vašim původním předlohám, které jste navrhoval. Z 10 % si dovolím jenom připomenout, že i v původních předlokách byly některé sociálně inženýrské chyby, které je potřeba odstranit. Těším se na to, že zde ve druhém čtení budeme diskutovat a ve třetím čtení schvalovat zákon, který bude moudrý a rozumný a který ve finále nebude dítě poškozovat, ale naopak mu bude přinášet nějakou reálnou vizi rozumné integrace a rozumné budoucnosti ve společnosti, která je nesmírně kompetitivní a která neodpouští a nebude odpouštět každou sebemenší chybičku, a ta chybička

skutečně může být dána nikoliv vinou toho vlastního dítěte, ale může být dána dysfunkčním rodinným systémem, nebo dokonce vrozeným geneticky dispozičním problémem. Pevně věřím, že od současného návrhu zákona se dostaneme k nějaké sofistikovanější a rozumnější podobě.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bémovi. Nyní se o slovo hlásí pan ministr školství Josef Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, kolegové ministři, dámy a pánové, já myslím, že je pro mě ctí vystoupit po této silné trojce z ODS, vyjádřit se k tomu a říci, že oni vědí, o čem mluví, protože v tom pracuji nějakou dobu.

První věc, ke které se chci vyjádřit – zákony definitivně schvaluje Poslanecká sněmovna, a proto je tady šance ve výborech, jak školském, nebo pokud někdo navrhne v sociálním – protože tam je podobný zákon pana ministra Drábka a skoro cítím, že by bylo dobré i tam se o tom bavit –, si o tom povídat a schválit tady něco, co bude mít většinovou podporu.

Přesto si dovolím přijít s malou troškou do mlýna. Já jsem také takové živé dítě jako Pavel Bém a neměl jsem nálepku ADHD/LND, hyperkinetické nesoustředěné dítě, ale zlobili jsme a byli jsme živí. Tak mám také střet zájmů.

Mám druhý střet zájmů. A tady prosím, já jsem šest let řídil středisko výchovné péče na Jižním Městě, proto ta diagnostika třináctiletý chlapec, tráva, čtyřikrát vykradené auto, tak jsem si říkal, co bych s ním dělal. Ale tam je potřeba říci jednu věc. Ta esvépěčka původně vznikala v roce 1996 jako samostatná zařízení vedle pedagogických poraden a espécéček. Ona nebyla pod diagnostickými ústavy. Já jsem šest let řídil zařízení, které bylo samostatné, a odcházel jsem proto, že nařízením spadlo pod diagnostický ústav Hodkovičky. Původně preventivní zařízení ztratilo svůj nádech a přišlo pod zařízení represivní, kde bylo dodnes. Jenom je potřeba říci, že přímo řízené organizace opět vracíme do preventivní podoby.

S Pavlem Běmem naprosto souhlasím, že je potřeba ten systém mít vyvážený, systém ústavní s preventivním. Tam se shodují. Já znovu říkám – tady vracíme něco na začátek.

Dobrovolné pobyty. No, tak jestli mají být v diagnostickém ústavu, nebo v těch preventivních centrech – já si myslím, že by měly být tam. Tam je ambulantní péče, jakákoliv skupinová, školní terapie, ale měly by tam být dobrovolné pobyty. Tam možná je ta destigmatizace. A souhlasím s tím, že když si to dítě – já ještě, v té době esvépěčko bylo v úzké spolupráci s di-

agnostákem kolegy Stárka v Dobřichovicích, tak jsme také to dítě, toho třináctiletého hochy, mu říkali – tak si vyber, máš poslední pokus a půjdeš na ten dobrovolný pobyt, nebo to dostaneš bohužel nařízením, půjde to s tebou z kopce. On si vždycky dobrovolně nedobrovolně skutečně vybral ten dobrovolný pobyt, a musím uznat, že ve většině případů to zabralo. Byla to ta poslední pojistka zažít si těch 6 až 8 týdnů tady tohoto. To bylo náročné.

Já se těším na odbornou diskusi ve výborech. Věřím, že ten zákon dáme do podoby, aby byl nadále vyvážený, protože je potřeba říci, že kolem tohoto zákona je hodně lobbistických silných skupin a naším cílem je vytvořit vyvážený návrh. Věřím, že se k němu dostaneme.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, zda se ještě někdo chce přihlásit do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Pokud se nemýlím, nepadl návrh na vrácení nebo na zamítnutí. Ujišťuji se u paní zpravodajky. Proto můžeme hlasovat o přikázání. Organizační výbor navrhuje přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a já se ptám, zda chce někdo navrhnout ještě další výbor. Prosím, pan kolega.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dovoluji si navrhnout, aby návrh novely zákona byl přikázán i výboru pro sociální politiku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Roman Sklenák. Prosím o další návrhy. Paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne. Já bych navrhovala přikázat také komisi pro rodinu a rovné příležitosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsou další návrhy? Nejsou. Budeme tedy postupně hlasovat o těchto návrzích.

Nejprve – organizační výbor navrhuje přikázání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 174. Ptám se, kdo je pro tento návrh na přikázání. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 174, přítomno 163, pro 140, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Sklenák navrhuje přikázání výboru pro sociální politiku. Zahajuji hlasování pořadové číslo 175. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 175, přítomno 163, pro 119, proti 11. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Váhalová navrhuje přikázání komisi pro rodinu a rovné příležitosti.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 176. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na toto přikázání. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 176, přítomno 163, pro 125, proti 14. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výboru pro sociální politiku a komisi pro rodinu a rovné příležitosti. Tím končím projednávání bodu 30, sněmovního tisku 574, v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

73.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2012 /sněmovní dokument 821/

Prosím pověřenou členku organizačního výboru paní poslankyni Hanu Organíkovou, aby tento sněmovní dokument uvedla. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Hana Organíková: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, organizační výbor na své 44. schůzi 19. ledna letošního roku projednal návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2012 a přijal usnesení, které je v elektronické verzi dostupné jako sněmovní dokument číslo 821.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny za prvé navrhuje Poslanecké sněmovně schválit pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2012 ve znění schválených pravidel hospodaření pro rok 2011 s výší příspěvku, a to pevná částka na klub 24 500 korun a variabilní částka na každého člena klubu 3 550 korun. Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2012 by tvořila nedílnou přílohu tohoto usnesení.

Pak jsem byla pověřena, abych tento návrh přednesla zde v Poslanecké sněmovně, což jsem právě učinila.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Organíkové. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím tuto rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět se ptám, zda se hlásí někdo do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí. Končím rozpravu podrobnou.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, tak jak nám jej představila paní poslankyně Hana Organíková. Návrh usnesení máte všichni v písemné podobě před sebou.

Já zahajuji hlasování číslo 177 a táži se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 177 přítomno 159, pro 126, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 73, sněmovní dokument 821. Děkuji paní poslankyni Haně Organíkové.

Budeme se věnovat bodu 74. Jedná se o

74.

Návrh na změnu názvu Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce policie

K tomuto bodu vám byl na lavice rozdán návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Uvede a odůvodní tento návrh pan poslanec Jan Vidím. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, Poslanecká sněmovna na své první schůzi ustavila komisi s patrně nejdelším názvem na světě – Stálá komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce policie. Protože však Inspekce policie k poslednímu prosinci loňského roku zanikla tím, že nabyl účinnosti zákon o Generální inspekci bezpečnostních sborů, a uvnitř tohoto zákona je také zakotven kon-

trolní mechanismus, který spočívá ve vzniku Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, je nezbytné, aby Poslanecká sněmovna také zareagovala na tuto skutečnost tím, že u té stálé komise, kterou zřídila na své první schůzi a která má ten sáhodlouhý název, vypustí slova „a kontrolu činnosti Inspekce policie“.

Usnesení, které již zmínila paní předsedkyně, které řeší tuto otázku, máte na stolech. Já ho nebudu číst, protože dvakrát opakuje ten sáhodlouhý název komise a připadá mi to nadbytečné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vidímovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět vás žádám. Pan kolega Jan Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. V rámci podrobné rozpravy předkládám návrh usnesení, který máte na lavicích a na který se odkazují. Je to návrh usnesení Poslanecké sněmovny k návrhu na změnu názvu stálé komise.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě někdo do podrobné rozpravy se hlásí? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu, který máme v písemné podobě. Odkázal na něj také pan zpravodaj, mohu-li to takto dnes nazvat. Navrhovatel v jednom.

Zahajuji hlasování číslo 178. Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 178 přítomno 159, pro 132, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 74. Děkuji panu poslanci Janu Vidímovi a končím také dnešní jednací den s tím, že bych vás ráda upozornila na zítřek.

Zítra, ve čtvrtek zahájíme naše jednání ráno v 9 hodin, a to 34. schůzí Poslanecké sněmovny. Deset minut po jejím skončení se bude konat 35. schůze Poslanecké sněmovny, a jakmile skončí tato schůze, budeme pokračovat ve schůzi 33. Ale ještě k tomu dodám, že na 11. hodinu je zařazen bod, který se jmenuje Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady dne 30. ledna. To je informace k zítřejšímu dopolední.

Děkuji vám. Přeji příjemné odpoledne. Končím dnešní jednací den.
(Jednání skončilo v 15.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
9. února 2012 v 11.00 hodin
Přítomno: 162 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážený pane premiére, zahajuji dnešní jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Pokud jde o náhradní karty a jejich čísla, odkážu na předchozí mimořádnou 24. a 35. schůzi, tato čísla jsou platná i pro tuto 33. schůzi.

Stejná situace je u omluv. Omluvy budou platit tak, jak byly předneseny a byly vztaženy k 34. a 35. schůzi.

My pokračujeme nyní v 11.00 hodin pevně zařazeným bodem

75.
Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady
dne 30. ledna 2012

Pokud jde o další program, máme zařazeny pevně dva volební body, a to body 68. a 69. na pevně stanovený čas 12.30 hodin. Ještě vás chci upozornit, že do 11 hodin bylo možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne losování těchto interpelací.

Nyní tedy přistoupíme k tomuto avizovanému bodu, kterým je Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady dne 30. ledna 2012. Prosím, aby úvodní slovo přednesl předseda vlády Petr Nečas. Pane premiére, prosím, ujměte se slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás informoval o výsledcích zasedání neformální Evropské rady, která se uskutečnila dne 30. ledna letošního roku v Bruselu, a především o přípravě Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, často označované zkráceně jako fiskální úmluva, fiskální kompakt či smlouva o rozpočtové odpovědnosti. Jednání Evropské rady mělo na programu více bodů, ale logicky jejímu jednání dominovalo minimálně z hlediska pozornosti téma nové smlouvy.

Jak jistě víte, tato tzv. fiskální úmluva vychází z prohlášení hlav států a předsedů vlád eurozóny přijatého na okraj Evropské rady 9. prosince 2011. Jejím cílem je přispět k řešení současné dluhové krize v Evropě, především v eurozóně, a to posílením fiskální disciplíny a koordinace hospodářských

politik členských států EU. Pouze připomenu, že se jedná o mezinárodní smlouvu, která stojí mimo rámec unijního práva, zároveň však smlouvu, která má pro budoucí podobu EU mimořádný význam, neboť představuje první krok na cestě ke skutečné fiskální a hospodářské unii. To bychom si měli uvědomit a jednoznačně si to přiznat. Přiznat si také fakt, že se ukázalo, že monetární unie bez fiskální unie fungovat nemůže, nicméně že se kvalitativně jedná o poměrně výrazný posun k fiskálnímu federalismu.

Jelikož cílem smlouvy je především stabilizace eurozóny, mají se její ustanovení vztahovat jen na smluvní strany, jejichž měnou je euro, a na ostatní smluvní strany až od okamžiku, kdy euro přijmou. Tyto smluvní strany mají nicméně možnost se k některým či všem závazkům dobrovolně přihlásit i před tímto okamžikem.

Pokud jde o postoj, který jsem zaujal na zasedání Evropské rady, chtěl bych se vyjádřit k otázce souladu svého jednání na summitu s rámcovou pozicí a mandátem.

Rámcová pozice, schválená vládou 18. ledna, jasně říká – cituji: „S ohledem na změnu podmínek pro přijetí eura v důsledku ratifikace smlouvy se v souladu s programovým prohlášením vlády jeví nezbytné, aby byl souhlas s ratifikací této smlouvy vyjádřen v referendu nebo aby referendem bylo podmíněno pozdější přijetí eura, jež nastane účinností smlouvy, jímž nastane účinnost smlouvy vůči ČR. Bez jasné politické shody na této věci nemůže pověřený zástupce vlády ČR smlouvu podepsat.“

Znovu opakuji citaci poslední věty z rámcové pozice, schválené jednomyslně vládou 18. ledna letošního roku: „Bez jasné politické shody na této věci nemůže pověřený zástupce vlády ČR smlouvu podepsat.“

Mandát pak ještě upřesňuje – cituji: „ČR učiní rozhodnutí o případném podpisu této smlouvy až po důkladném prostudování jejího konečného znění.“ A dále – cituji: „S ohledem na to, že smlouva zásadním způsobem změní povahu eurozóny, bude třeba pozdější přijetí eura spojené s účinností této smlouvy vůči ČR v naší zemi schválit v referendu.“

Na summitu byla všem státníkům položena jasná otázka. Podpoříte nyní tady a teď závazně dojednaný text a zavážete se tím politicky k jeho podpisu? Ano, nebo ne? 25 státníků odpovědělo ano, a zavázalo se tak v březnu smlouvu podepsat. Tím tedy již nyní učinili rozhodnutí smlouvu přijmout. Již toho 30. ledna učinili politický závazek tuto smlouvu přijmout. Pokud tak v březnu neučiní, poruší svůj politický závazek.

Mohl jsem já takový závazek učinit? Citoval jsem před chvílí z rámcové pozice a z mandátu vlády. Z hlediska svého mandátu nikoli. Mé ano by bylo totiž rozhodnutím o podpisu této smlouvy, i když by k faktickému podpisu došlo až v březnu. Rozhodnutí by za Českou republiku padlo již na lednovém summitu a mandát jednoznačně a explicitně říká, že právě takové rozhodnutí o podpisu smlouvy není možné. Učinit bych jej mohl až po

důkladném prostudování jejího znění. Tedy postupoval jsem v souladu s mandátem a troufám si říct, že jsem ani nemohl postupovat jinak. Dokonce i kdybych neměl se smlouvou vůbec žádný obsahový problém, kdyby se nám podařilo prosadit všechny naše priority, nemohl jsem podle mandátu a rámcové pozice jednat jinak.

Znovu opakuji, že ano znamená politicky závazné ano. To znamená stát se zaváže v březnu podepsat. Někdo může namítnout, že jsem mohl na summitu vyjádřit podmíněný souhlas. Jakési „smlouvu podporuji, ale nejsem schopen s jistotou říci, zda ji v březnu budeme schopni podepsat“. Jistě. Mohl bych působit před ostatními jako poslušný partner. Za měsíc bych přijel a mohl se vymlouvat, že jsme nestihli všechny procedury, nedojednali všechny dohody. Proto bych rád zdůraznil, že takový přístup chytré horákyne by se mi nejenom osobně přičil, ale nebyl na jednání možný. Chtělo se jasné – a opakuji – závazné ano. Cokoli jiného by bylo řazeno mezi ne. Proto jsem nemohl, než jasně říci, že souhlas s podpisem v dané chvíli nemohu dát, a proto v tuto chvíli říkám ne. Tím jsem podpis, mimochodem, nevyloučil, pouze jsem se k němu nezavázal.

Je absurdní říkat, že toto jednání mandát neumožňoval, a dokonce nelze ani říkat, že mi mandát umožňoval smlouvu politicky podpořit. Jak jsem již vysvětlil, neumožňoval. Jasně mi zakázal učinit jakékoli, byť právně nezávazné rozhodnutí o budoucím podpisu smlouvy, které by mělo charakter předběžného politického závazku vůči jiným státům. Konečný text smlouvy byl přitom navíc dojednaný až na samotném summitu, takže nemohl být našimi experty analyzován, natož prodiskutován ve vládě či parlamentu.

Rád bych v této souvislosti zdůraznil, že odmítnutí takového politického příslibu neznamená, že jsme vyloučili možnost, aby se ČR ke smlouvě připojila někdy v budoucnosti. Zvláště poté, co byly našimi vyjednavací vyjednány změny čl. 15, které toto kdykoli v budoucnosti umožňují.

K rozhodnutí nepřipojit se zatím k podpisu smlouvy mě ovšem nevedly jen důvody procedurální, ale i aspekty zcela věcné povahy. Z obsahových důvodů lze třeba uvést:

Co se týče samotného obsahu smlouvy, nepodařilo se bohužel prosadit, aby vedle kritéria rozpočtového schodku bylo závazné do článku 7 zahrnuto i dluhové kritérium. Článek 7 neboli tzv. hlasovací kartel – to není termín můj, ale takto toto ustanovení označil liberální europoslanec a šéf liberální frakce v europarlamentu Guy Verhofstadt – je sám o sobě masivní změnou ve fungování Evropské unie, která může mít dalekosáhlé důsledky. Pokud s ním ovšem máme souhlasit, tak by takováto změna měla mít životaschopnou podobu. To by platilo v případě, pokud by se článek vztahoval na země překračující kritérium veřejného dluhu, to znamená maximálně 60 % hrubého domácího produktu, nikoli jen kritérium maximálního

rozpočtového deficitu v proceduře nadměrného schodku, to znamená deficit maximálně 3 % hrubého domácího produktu.

Zde bych chtěl, dámy a pánové, také doplnit, že stávající krize v eurozóně, krize některých států eurozóny, je primárně způsobena dluhy, je to dluhová krize, nikoli pouze krize deficitu, jakkoli deficity k nárůstu těchto dluhů vedou. Čili tato smlouva v tomto neřeší jádro problémů eurozóny, protože neřeší dluhovou krizi, která je v základech stávajících problémů eurozóny.

Stejně tak se nepodařilo k naší spokojenosti upravit ani podmínky účasti na tzv. eurosummitech. Konečný text vychází z francouzsko-polského kompromisu, který Polsko vyjednalo bez nás. Musím říci, že mám pocit také z těch následných analýz, že ne zcela se našim polským přátelům tento kompromis podařil, a myslím, že to teď také zpětně zjišťují. Na summitu budou nečlenové eurozóny zváni tehdy, půjde-li o téma konkurenceschopnosti, architektury eura a této smlouvy. Záleží ale na libovůli pořadatelů, jak budou konkrétní obsah jednání předem interpretovat, to znamená, zda pozvou, nebo nepozvou nečleny eurozóny. Na summitu bychom byli navíc zváni až po vstupu smlouvy v platnost a naší ratifikaci – čili nikoli hned po podpisu, ale až po naší ratifikaci. Do příštího roku tudíž smlouva tak jako tak nemůže v daném ohledu přinést České republice benefity, pokud bychom přistoupili na používanou logiku argumentů, že je důležité být takzvaně u toho.

Řada ustanovení smlouvy má navíc povahu jakýchsi blanketních norem, jejich skutečná povaha se ukáže až následně v podobě aktů sekundární legislativy Unie nebo rozhodovací praxe unijních institucí. V tuto chvíli nevíme, co jsou tzv. společné principy z této smlouvy pro korekční mechanismus dle článku 3, jak bude vypadat tzv. program rozpočtového a ekonomického partnerství dle článku 5, jak dopadne spojení řízení rozhodčí povahy se sankčními ustanoveními dle článku 8 atd. atd. Nevíme to nejen my, neví to prakticky nikdo. Jinými slovy, v obsahu smlouvy zůstává příliš otevřených neznámých.

To, co víme, je, že dochází k přenosu nových významných pravomocí na unijní instituce a že se povaha evropské spolupráce mění směrem k fiskálnímu federalismu.

Mimochodem, je třeba si uvědomit, že sám hlasovací kartel v čl. 7 pomáhá hlavně dvěma největším státům eurozóny, a je potřeba si to otevřeně přiznat a otevřeně pojmenovat. Ty se totiž mohou společně s Evropskou komisí domluvit na určitém doporučení či návrhu vůči zemím v proceduře nadměrného schodku, který následně Evropská komise vydá, a všechny státy paktu budou podle této smlouvy povinny pro ně hlasovat. Pokud je zajištěna podpora těchto dvou největších států Evropské unie, nikdo již nedokáže návrh Evropské komise zvrátit, ať bude obsah doporučení

jakýkoli. Nikdo! Znovu opakuji: Pokud se Evropská komise dohodne s největšími dvěma státy Evropské unie, nebude možnost všech ostatních toto rozhodnutí jakkoli zvrátit. K tomu se zaváže ten, kdo podepíše tuto smlouvu. Právě tento obsah může mít přitom velmi politický charakter.

Tady chci připomenout, že když v roce 2003 překročil deficit státního rozpočtu Portugalska 3 %, Evropská komise okamžitě uvalila vůči Portugalsku sankce. Když stejný deficit překročily rozpočty Francie a Německa, Evropská komise o dva roky později žádné sankce nevyhlásila. Čili tato rozhodnutí Evropské komise mají bytostně politický charakter a to bychom si měli přiznat. Nejde tu tedy zdaleka jen o automatické sankce, jež jsme vždy podporovali, ale o to, že se Evropské komisi a dvěma největším státům dává fakticky do rukou zásadní pravomoc vůči státům se schodkem prosadit téměř jakoukoli vlastní představu toho, co je správné učinit, např. zvýšit daně. I když formálně nadále hlasuje Rada, fakticky je to Evropská komise, kdo rozhoduje, pokud má zajištěnou podporu těchto dvou největších států. Jak správně během jednání Rady některé státy upozorňovaly, z doporučení Evropské komise se fakticky stává závazné rozhodnutí. To znamená, z doporučení, které můžete, ale nemusíte respektovat, se stává rozhodnutí, které jste povinen – povinen! – implementovat. Dochází zde k přenosu významných kompetencí na Evropskou komisi, protože ona v tomto případě, má-li zajištěn souhlas dvou největších států, rozhoduje.

Totéž platí i pro článek 8. Ten je přitom sám o sobě interpretačně tak nejasný, že státy nyní zjistily, že se musí dohodnout na tom, co v něm vlastně stojí. Kromě dojednané smlouvy bude tak zřejmě v březnu schvalována a podepisována i její závazná interpretace, která ji ovšem podstatně doplňuje a mění. Fakticky tak budou schvalovány a podepisovány hned dva právní dokumenty. V nově projednávané interpretaci se pak již jasně píše, že žalobu na jiné státy budou muset smluvní strany provádět i proti své vůli. Určí se klíč pro výběr zemí, které tohoto černého Petra ponesou. Zřejmě to bude předsednické trio. Uvědomme si, jak to může být citlivá věc. A to se projednává jen jaksi mimochodem po summitu, až v těchto dnech.

Vtipné je, že během jednání jsme na tento problém upozorňovali pouze my a Německo, země s vysokou právní kulturou, a ostatní se na nás dívali nechápavě. Teprve poté, co všichni závazně souhlasili s podpisem, nám dali za pravdu. Čili až poté. Nyní se dohadují o tom, co ve smlouvě vlastně je. Aby někdo hned nekritizoval, že jsme mimo hlavní proud, chci připomenout, že k těmto jednáním jsme přizváni, to znamená i Česká republika je těchto jednání účastna. Zcela to ale potvrzuje, že můj postup byl v souladu s mandátem.

Ze zmíněných skutečností vyplývá naprosto zásadní skutečnost.

Povaha našeho závazku přijmout euro se touto smlouvou stejně jako vytvořením systému Evropského mechanismu stability významně mění. Jelikož naše ústava zmiňuje explicitně nikoliv obecné referendum, ale právě referendum k přenosu pravomocí na mezinárodní organizaci, domnívám se, že i v souvislosti se zásadní změnou povahy evropské integrace musíme dnes tuto otázku naprosto legitimně otevřít. Ne snad nutně s touto smlouvou, to je jenom část mozaiky, jenom bič doplňující cukr v podobě Evropského mechanismu stability, z něhož mohou země v rozpočtových potížích čerpat peníze a rozpočtově odpovědné země do něj musejí platit. Plné důsledky proměny měnové unie samozřejmě budou spojeny se vstupem do eurozóny, kdy bude teprve tato smlouva účinná.

Pokud bychom tedy měli uvažovat o tom, že se pravidla fiskálního kompaktu a krok k fiskální federaci začnou uplatňovat i ve vztahu k České republice, pak si otázku legitimacy a dostatečnosti referenda z roku 2003 musíme položit naprosto oprávněně a je to otázkou dalších politických diskusí na české politické scéně. Ostatně v Dánsku a Švédsku, dvou neeurozónových státech, s nimiž se chceme v této věci srovnávat, s referendem o přistoupení k měnové unii již počítají, resp. žádný jiný postup nepřipouštějí. Navíc není důvod situaci dramatizovat. V důsledku aktivity našich vyjednávačů došlo ke změně článku 15 tak, že smlouva je otevřena k přístupu smluvních stran i po jejím březnovém podpisu bez omezení. Není tak pravdou, že jakýmsi způsobem teď bylo učiněno fatální rozhodnutí. Kdykoli v budoucnosti může Česká republika k této smlouvě přistoupit.

Chtěl bych také zdůraznit, že motivace jednotlivých členských zemí EU k závaznému příslibu podepsat tuto smlouvu, je samozřejmě velmi rozdílná. Vezmeme-li si např. 17 členských zemí eurozóny, ty se dělí na dvě skupiny. Na skupinu první, která dostává finanční pomoc, a tam je logické, že nemůže nepodepsat podobnou smlouvu. Pak je tady druhá skupina členských zemí eurozóny, které tu finanční pomoc poskytují, a je logické, že trvají na této smlouvě, protože nechtějí platit více a především chtějí pro budoucnost zabránit podobným dluhovým krizím. Pak je tady šest nečlenských zemí eurozóny, což je Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Bulharsko, Rumunsko a také Polsko s jeho flexibilní linkou směrem k Mezinárodnímu měnovému fondu, které jsou buďto příjemcem pomoci z mezinárodních programů, ať už Mezinárodního měnového fondu, nebo Evropské unie, nebo mají příslibenu tuto pomoc, jako je právě ona flexibilní úvěrová linka v případě Polska. Tam je opět logické, že nemohou nepodepsat. Nemohou nedat příslib připojení se k tomuto fiskálnímu kompaktu.

Pak v podstatě kromě Spojeného království, které se drží programově mimo tuto smlouvu, zůstávají pouze tři země, Dánsko, Švédsko a Česko, které nejsou příjemci pomoci, nemají ji ani příslibenou, protože ji nepotřebují, z nichž dvě země, Dánsko a Švédsko, pokud budou uvažovat

o vstupu do eurozóny a teprve vstupem do eurozóny tato smlouva nabude pro ně případně účinnosti, mají již dneska širokou politickou dohodu, že tak neucíní jinak než prostřednictvím referenda.

Pouze na okraj se ještě zmíním o prohlášení k růstu a zaměstnanosti, které bylo na zasedání Evropské rady rovněž projednáno. Naše prohlášení zaměřené na tyto dva cíle vyzývá k provádění dílčích iniciativ zaměřených na podporu zaměstnanosti zejména mladých lidí, zejména dokončení vnitřního trhu a posílení financování malých a středních podniků. Neobjevujeme Ameriku, spíše se vracíme k existujícím projektům a záměrům s tím, že se přihlašujeme k jejich dalšímu rozpracování a dokončení. Obsah prohlášení v drtivé většině koresponduje s prioritami vlády České republiky, a proto jej podporujeme. A já chci jenom uvést, že toto prohlášení bylo přijato pouze 25 členskými zeměmi, že se k němu nepřipojil švédský premiér. Jinými slovy, jakási jednomyslnost na jednání Evropské rady není nic tragického, není nic neobvyklého, není nic hereckého.

Deklarace skýtá potenciál pro další posun, i pokud jde o zvyšování konkurenceschopnosti Evropské unie a jejích členských států. Klíčovou je pro nás tradičně zejména část deklarace k vnitřnímu trhu a k podpoře malých a středních podniků. Právě zde vidíme největší rezervy a prostor pro další úsilí na evropské úrovni. Právě vnitřní trh je nadějí pro české exportéry a zárukou posilování růstu a konkurenceschopnosti Unie. I zde přirozeně platí, že některé části prohlášení mohly doznat dílčích změn, např. pokud jde o záměr vytvářet tzv. národní programy pracovních míst a jejich monitoring nebo o další kroky v oblasti daňové koordinace. Celkově vzato ale text představuje kompromis, který nepřinese dodatečnou zátěž a který Česká republika může akceptovat. Přesto platí, že úspěch deklarace bude záviset především na politické vůli signatářů naplnit mnohdy vznosná slova hmatatelnými výsledky.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu premiérovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Mám do ní především s přednostním právem místopředsedu Sněmovny pana Zaorálka, poté řádně přihlášení, jak jsou uvedeni na tabuli. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já přeji příjemné poledne. Nevím, jestli, poslanci, máte k dispozici ten text smlouvy v české verzi. Zaregistroval jsem, že v tomto případě Evropská komise český text nevyhotovila, tak jsme si ho zřejmě museli asi překládat sami, což je samozřejmě novum a je to pozoruhodná okolnost.

Takže já bych se také možné pokusil nejdřív říci svými slovy, v čem si

myslím, že je, zjednodušeně, podstata toho textu, pak budu reagovat na některé výroky, které tady zazněly z úst premiéra.

Co je to ta finanční dohoda, o které máme mluvit? Je to smlouva mezi členskými státy Evropské unie, není to tedy smlouva, není to vztah mezi státy a Evropskou unií, je to, opakuji, smlouva mezi členskými státy Evropské unie. V té smlouvě se mluví o dvou možných režimech, o režimu států eurozóny a o režimu všech států. Zároveň ta smlouva předpokládá vznik povinností pouze pro státy eurozóny. To znamená, že i pro Českou republiku platí, jak už tady zaznělo, že eventuelní povinnosti z té smlouvy by i pro nás mohly platit teprve v okamžiku, kdy bychom do eurozóny vstoupili.

Tady se mluvilo o tom přenosu pravomocí. To je určitě zajímavá otázka, jestli jsou tam nějaké nové pravomoci, nebo dochází k přenosu. Já si myslím, že tam je evidentně jedna nová věc, to je to, že v budoucnosti bude rozhodovat Evropský soudní dvůr a eventuálně bude rozhodovat i o sankcích v případě, že někdo nedodrží ta dluhová kritéria.

Já bych chtěl upozornit na jednu věc, že to, co bude v kompetenci v budoucnosti Evropského soudního dvora, není žádná stávající povinnost národního státu, protože ten bič, o kterém se tam mluví, ten v této podobě nikde neexistuje. To znamená, jestliže ten bič na úrovni národních států neexistuje, tak asi chápete, že ho ani nejde přenést. Je to nová pravomoc a – opakuji – v této věci, která evidentně vystupuje v té smlouvě jako nový prvek, rozhodně nejde o přenos, protože je to vytváření nové pravomoci, která doposud v takovéto podobě nebyla na úrovni národních států nikde uplatňována. My jsme sami neměli žádnou sankci, kterou bychom si sami dávali za to, že nedodržíme nějaká dluhová kritéria.

Co se týče těch dalších článků, které tady nechci všechny rozebírat, tady samozřejmě je celá řada odkazů na stávající evropské právo. Je jich opravdu velké množství. To znamená, že ten text a eventuální právní analýzy se budou muset vypořádat s tím, že tady v celé řadě věcí nejde o vytváření nějakých nových procedur nebo nějakých nových kompetencí, ale jde o aplikaci stávajícího konkrétního práva. Já se domnívám, ale teď to je spíš na právních analýzách, aby to potvrdily, že nejde o přenos. Připouštím, že může jít o kvalitativní posun. Ale toto přesně charakterizovat je věcí důkladných právních rozborů, které v této chvíli zřejmě ještě nejsou k dispozici. Já už jsem některé četl, takže i to, co tady říkám, je výsledek těch konzultací, které mám v této chvíli k dispozici. To znamená, ten předpoklad je, že tam nedochází k přenosu. Může dojít ke kvalitativnímu posunu.

Říct o tom, jak přesně bude vypadat, není tak jednoduché proto, že ta fiskální dohoda je taková – jakási o budoucích závazcích. Dokonce její součástí je i článek, který říká, že by mělo dojít ke změně základních smluv

do pěti let právě v duchu ustanovení této fiskální dohody. Samozřejmě ten proces vstupování do základních smluv, který bude trvat nějakou dobu a je rámován těmi pěti lety, ten proces samozřejmě nebude asi jednoduchý a je těžké v něm jednoduše předvídat, jaké všechny problémy se na něm budou řešit. To je v této chvíli asi těžké si dovolit. Ale tím chci říci, že není dneska jednoznačné a jednoduché říci, kdy dojde ke kvalitativnímu posunu a k čemu přesně dojde, protože je evidentní, že máme před sebou poměrně náročný proces této fiskální dohody, jejího uplatňování a absorpce v základních smlouvách. Takže tady je podle mě takový terén, který pravděpodobně bude ještě zpracován, a nebude to úplně jednoduché a přehledné.

Nicméně to všechno, co tady říkám, to říkám také proto, abych řekl, že v žádném případě z této materie, kterou máme k dispozici, není možné dneska učinit takové vyhlášení, jaké činí opakovaně premiér. Že totiž, jak i tady dneska zopakoval, jsme na začátku vytváření fiskální unie.

To je podle mě zrovna jeden prvek, který mi připadá, že je nezodpovědný a je to prostě způsob jakéhosi plácání, který si premiér nemůže dovolit. Tohle je, rozumíte, debata o fiskální dohodě, dovedu si představit, že může být důkladná, ale existuje způsob, kterým by se o ní nemělo mluvit, zvlášť pokud je to postoj premiéra.

Rozumíte, co mi vadí možná nejvíc, je to, jakým způsobem český premiér už v Bruselu komentoval své chování na dotyčném summitu. Důvody, které uváděl, proč se rozhodl říci u stolu, jak on říkal, stát se tím soudruh, který nepodepsal, jak se vyjádřil v Mladé frontě, že si připadal zřejmě jako František Kriegel v Moskvě, soudruh, který nepodepsal. Připadá mi, že jednak nebyl v takovéto tíživé situaci, protože jeho čin nebyl tak heroický. Tahle smlouva podle mě je text, a to souhlasím, není vše řešící a je to pouze určitý krok na cestě. Důvody, kterými vysvětloval premiér své chování, když se rozhodl zřejmě překvapivě nejenom pro nás, ale i pro své zahraniční partnery, že se k tomu nepřipojí, tak nejdřív důvody zazněly, že u nás máme prezidenta, který s tím nesouhlasí a není shoda na ratifikaci a podobné, podle mě naprosto nepochopitelné a nedůstojné argumenty plus argument, že nebudeme rovnocennými partnery na schůzkách eurozóny.

Já tedy nesouhlasím, a to je další věc, s hodnocením, že Poláci neuspěli. Polákům se podařilo strčit nohu do dveří, pane premiére. Polákům se podařilo na ty summity eurozóny proniknout, což se dalo předpokládat, že bylo evidentní, že když se to učiní předmětem vyjednávání a řekne se to jako požadavek, tak se prostě kompromis udělá. A ten kompromis se skutečně učinil. Na určitá témata, podle mě ne nepodstatná, se Poláci dostanou. Vy to tady shazujete, tváříte se, že to vlastně není to, co chtěli. Já tvrdím, že je to podle mě začátek toho, co pre-

miér Tusk vytyčil výrokem: „Nechci, aby sedmnáctka podnikala něco, u čeho my nebudeme.“ A to se mu víceméně podařilo, protože budou u témat, jako je konkurenceschopnost, jako je architektura eurozóny, zavádění nových pravidel, budou zítra muset být přizváni.

Já se domnívám, že to jsou témata, která by i nás měla zajímat, protože předpokládám, že ve chvíli, kdy se konsoliduje eurozóna, obnoví se ekonomický růst, bude veliký zájem o infrastrukturní prostředky a investice a samozřejmě bude záležet na konkurenceschopnosti jednotlivých zemí. A všechna ta témata, která se tam budou projednávat, budou mít stěžejní význam. A premiér Tusk dobře ví, proč říká, že my nechceme, aby se rozhodovalo o těchto věcech bez nás. Takže to jsou těšínská jablíčka, tady říkat, že jsme správně učinili, když jsme do toho nešli za podmínek, které Polsko nakonec akceptovalo.

A ještě abych se vrátil k fiskální unii. Já si myslím, že není zodpovědné mluvit o tom, že tato smlouva je křížovatkou, na které se rozhoduje, že se vydáme směrem k fiskální unii, prostě proto, protože ta smlouva – jednak by se tím muselo vyjasnit, co se míní, proč se používá tento výraz. Nevím, jestli se tím myslí, že má dojít k nějaké harmonizaci daní, ale pak upozorňuji, že ve smlouvě o daních není ani slovo. To znamená, kde v této smlouvě, v tom textu smlouvy vidí premiér vyrazení na cestě k fiskální unii, tohle by se muselo vyjasnit a vysvětlit a není možné jenom prostě vyrazet s takovýmito výkřiky, a dokonce je stavět jako důvod, proč je to pro něj nepřijatelné. To mi připadá, že je úroveň debaty, která bohužel následovala hned po summitu a která mi připadá, že jenom v něčem činí nejasným, oč vlastně se České republice jedná. A vadí mi to proto, protože premiér potom každý druhý den uváděl další a další argumenty, proč se vlastně rozhodl, jak se rozhodl, ale mně připadá, že tady jde především o to, aby výhrady, které má, říkal na summitech přímo u stolu, kde se sedí. Pokud jsou věci, o kterých jsou pochyby, pokud jsou nejasnosti, tak je třeba o tom mluvit tam, protože když jsme vstoupili do Evropské unie, připomínám článek 4 odst. 3 základní smlouvy, jsme se zavázali k určité loajalitě a spolupráci na projektu. To je jakési čestné slovo a závazek, že chápeme a snažíme se přijmout směr, kterým se kráčí, a na něm spolupracovat.

To, co řekl premiér také v nějakém výroku, kde řekl „nám to ekonomiky a politiky nic nefká, nic nedává“... Tady bylo řečeno, že například i Británie je ta, která se dnes k fiskální dohodě nepřipojila, ale já bych chtěl říci, že rétorika britského premiéra byla výrazně odlišná než českého premiéra. Dokonce jsem teď zaregistroval, že v debatě v britském parlamentu byl dokonce kritizován za to, že vlastně řekl, že eurozóna je životní zájem Británie, fiskální dohodu jako princip oni podporují, chápou její nutnost, nicméně mají samozřejmě své důvody a to je obava z transakční daně a podobně, proč se nepřipojují, ale dokonce už z Británie zaznělo i to, že jsou

pro to, aby se evropské instituce podílely na její implementaci. To znamená oni podporují i ten proces, aby se stala součástí základního práva. Tady je vidět, že ten britský postoj je daleko konstruktivnější a daleko loajálnější. Český postoj – my od toho dáváme ruce pryč. To je to, co i premiér napsal v jednom textu, který jsem četl v novinách. Tady je prostě křížovka, a jestliže se vydává Unie cestou, jak on říká, fiskální unie, jak si to vytvořil jako určitou představu toho, kam se kráčí, tak to prostě není naše cesta. Vlastně v komentářích premiér jasně řekl, že tohle je typ integrace, o který my stát nebudeme a ke kterému on se nehlásí.

Takže tady z této dohody se činí závěr, že my z toho vlaku snad vystupujeme, a to je si myslím překročení mandátu, protože o tom se tady nikde nemluvalo. Ani předtím, ani jsme neměli takové informace, že takto se bude vystupovat. Vždyť přece všichni chápou logiku toho, co se dneska děje, že fiskální dohoda byla učiněna v určité konkrétní situaci, situaci, kdy Evropa hledá cestu z krize a potřebovala zpevnit, zpřesnit kritéria, která tady jsou od Maastrichtu a ve kterých se ukázalo, že nebyla v minulých letech dostatečná disciplína. V roce 2004 jsme byli svědky toho, že právě ta Francie a Německo prostě nerespektovaly ustanovení o třech a šedesáti procentech a ukázalo se, že pro ně nemusí platit.

Tady bylo řečeno a mluveno se o článku 7, který údajně zavádí hegemonii Francie a Německa, protože se bude hlasovat podle toho, jak se dopředu dohodne. Všichni členové eurozóny budou vázáni k určitému hlasování. Já se domnívám, že to je interpretace, která taky není přesná. Já bych naopak mohl říci, že právě to, co je v článku 7, je snaha zabránit tomu, aby se stalo to, co se stalo v roce 2004, kdy Francie a Německo měly najednou pardon. Jestli bude platit článek 7, bude platit, že ve chvíli, kdy někdo poruší kritéria, tak prostě členské státy eurozóny budou trvat na tom, že musí být potrestán, tak je to pokus postavit bariéru, která zabráni tomu, aby se kdykoliv v budoucnosti poskytla komukoliv, i těm největším státům, jakákoliv výjimka ve chvíli, kdy poruší pravidla.

Takže to je přece ten hlavní smysl fiskální dohody: dát jasné gesto, dát najevo, že zítra se s podobnými poklesky nespokojíme nebo je nebudeme tolerovat. Tenhle závazek, který je tady takovýmto symbolickým gestem dán najevo v té dohodě, se má stát součástí základních smluv. To je všechno, o co tady jde.

Já prostě nesouhlasím s tím tvrzením, že se tady anticipuje vývoj nebo že už tady přímo vykračujeme k fiskální unii. Podle mě je to zavádějící, nepřesné, a dokonce nehodné informace o tomto textu. To prostě překračuje rámec toho, co v textu je. Tohle je prostě spekulace. Může to být názor, neberu nikomu, aby takový názor měl, ale není to prostě informace o tom, co je ve vlastním textu. A hlavně ono to pak působí jako zdůvodnění toho, proč se Česká republika nějak chová.

Já si myslím, že tady je nějaká strategie a je to stejné jako u evropských fondů, o kterých jsem tady dneska mluvil. Prostě mám pocit, že to je jinak, než se lakuje navenek. U těch eurofondů jsem řekl, že mi to připadá, že o ty europeníze není ve skutečnosti zájem nebo se vlastně rezignovalo na jejich čerpání, a tady nebylo zodpovězeno, když jsem se ptal na to, jak to, že Česká republika se začala stavět tak, že bude akceptovat snížení rozpočtu Evropské unie na 0,8 %, to tady také nikde nebylo diskutováno, že takto budeme vystupovat. Tak stejně tak mám pocit, jako kdyby dnes Česká republika předpokládala nějaký kolaps eurozóny, kolaps Evropské unie. A my už u toho prostě nemusíme být. To je podle mě to, co stojí před tím, co se dneska dodatečně zdůvodňuje – proč jsme k tomuto nepřistoupili.

Mně se zdá, že jedna věc je diskuse nad touto fiskální dohodou a druhá je, jak dnes vůbec přistupujeme k těm summitům a k tomu, jakou roli na nich hodláme do budoucna sehrávat. Všichni jsme zaregistrovali, že ve věci posledního summitu dokonce i ve vládní koalici existuje rozkol. A není to poprvé. Je to vlastně série příhod, které se týkají koncepce české zahraniční politiky, které se týkají dokonce i analýzy této fiskální dohody, protože krátce jsme na serveru mohli vidět analýzu Ministerstva zahraničí, která pak zmizela a která měla zřejmě jiné závěry, než je ta, která je na serveru Úřadu vlády. Tady neustále vidíme paralelnost dokonce i ve vládní koalici, i ve vztahu k těm krokům, ke kterým v Evropské unii dochází a ke kterým se máme nějak postavit. A nebylo možné chvílemi přehlédnout až trapnou roztržku, ke které došlo mezi ministrem zahraničí a premiérem. A mě v této chvíli by docela zajímalo, jaké byly analýzy Ministerstva zahraničí k této fiskální dohodě a k summitu. Kde jsou ty analýzy? Právě proto, že z webu najednou tak záhadně některé zmizí, dřív, než si je člověk stihne stáhnout. Tak kde je tady pozice Ministerstva zahraničí?

Já nesouhlasím s tím, že ten summit byl takovým překvapením. Dokonce i když je pravda, že některé věci se dopracovávají až tam, jsem přesvědčen, že tým lidí kolem premiéra měl povinnost alternativy mu připravit. To všechno mělo být k dispozici. Premiér přece nemohl být zaskočen tím, co se tam objevilo. Všichni, kdo se tím zabývají, vědí, jak to funguje. O funkci šerpů a o tom, že země mají své lidi, kteří pracují na té přípravě. Takže vlastně jaké jsou alternativy, o čem se bude mluvit – to všechno je připraveno předem. Tam přece není možné, aby byl premiér najednou dezorientován, abychom byli v situaci, kdy nám vysvětluje, jaký měl mandát a proč mohl něco, nebo nemusel udělat. Přece ti, kdo se účastní té debaty, dopředu vědí, kde budou ty základní body, a mohou v podstatě mít k tomu vybudovanou pozici. Myslím, že to je něco, co určitě lze udělat. A pokud ne, tak to znamená, že ani štáb kolem premiéra nefunguje. A mě by strašně zajímalo, jak funguje.

Mě by zajímalo, jak funguje komunikace mezi Ministerstvem zahraničí, které se tím zabývá, a Úřadem vlády. Dlouho se mluvilo o tom, že Úřad vlády vypracovává vlastní koncepci evropské politiky. Tu jsme nikdy neviděli. Jak vypadá ta koncepce? Já se na to ptám proto, protože jsem tady řekl, že mám dojem, že Úřad vlády má jinou představu o dalším vývoji Evropy než třeba my nebo možná Ministerstvo zahraničí. Tak by nám měli říci jakou, abychom pochopili lépe to chování. Pak bychom možná lépe porozuměli tomu, proč se premiér odmítá připojit k této smlouvě. Ale o koncepci se mluvilo, nikdo ji neviděl. Nevím, jestli existuje.

A já vůbec dneska nevím, jak se vlastně dělá evropská politika. Kde se dneska tvoří evropská politika? Máme dva státní tajemníky, jednoho na Ministerstvu zahraničí, jednoho na Úřadu vlády. Ministerstvo zahraničí mi připadá odstavené – z toho, co tuším. Není mi jasné, jak jeho analýzy, pokud existují, do té celé věci vstupují a kdo tedy připravuje pozice pro summit. Je to pan Belling, ten druhý státní tajemník Úřadu vlády? Ten když někde vystupuje, říká, že není politik, že je pouze úředník. No, snad člověk, který takto sám sebe charakterizuje jako pouhého úředníka, nemůže prostě připravovat politická rozhodnutí. A kdo je tedy připravuje? Ministerstvo zahraničí je odstaveno, tady je pouze úředník. Tak v čí hlavě se tedy rodí ty politické pozice? Kdo vlastně dneska dělá evropskou politiku státu? Já v tom mám naprosté nejasno.

O to tíže lze pochopit, co se vlastně odehrálo na summitu a co se odehrává v hlavě premiéra. Premiér tvrdí, že je všechno v pohodě a že to všechno zřejmě bylo kontinuální a předvídatelné. No, není to pravda. Překvapený jsem byl nejen já, ale také český ministr zahraničí. Představitelé dalších států to jasně formulovali, že český postoj nechápu nebo že jim je nejasný. To není tak, že bychom si vymysleli tu nesrozumitelnost. Ta nesrozumitelnost české politiky je faktem. A dokonce dlouhodobě. A tento summit vlastně byl opakováním toho nesrozumitelného, nejasného chování. A říkám, premiér nám dodatečně vysvětluje své pohnutí. Ale takhle by to snad ani nemělo být. My bychom neměli být překvapováni tím, co premiér udělá a dodatečně pak vysvětlí. Já si prostě myslím, že – a v tom, co říká, dneska dodatečně, v řečech o fiskální unii, v tom skutečný argument nevidím, protože to mi připadá naprosto nepřesné. Chápete? To je tlach. Fiskální unie, federace apod., to je dneska tlach, dle mého názoru. Tohle není předmětem fiskální dohody. Tohle nemůže být důvodem toho chování. To odmítám.

Já si ani nemyslím, že během této jedné schůze se můžeme dobrat k pochopení toho, co se vlastně kolem české zahraniční politiky děje. Já si hlavně myslím, že tam je jakési zvláštní vakuum, že ta argumentace, kterou předvádí premiér po summitu, je důkazem toho, že to všechno dostatečně důkladně připraveno není. A to nejenom proto, že se v těch člancích obje-

vují takové nesmysly, jako že mnozí evropští politici se zřejmě nechali inspirovat severokorejskou ideologií ču-čche. Pan premiér to vysvětluje tím, že to je způsob, jak nalákat čtenáře. Já si myslím, že to je něco, co si nelze dovolit v takovém textu, kde se vysvětluje, co se stalo na summitu. Tím spíš, že ten, kdo pomáhal nebo kdo pracoval na tomhle textu... Tak bych chtěl upozornit premiéra, aby toho člověka propustil, protože ty pasáže, které tam byly o tom, že Evropská unie se izoluje ve vztahu k Číně a k Rusku a podobně... Chápete, Česká republika dneska nemá podle mě tak jednoduché vztahy s Čínou, jak se ukazuje na diplomatické úrovni. A rozhodně paní Merkelová a jiní jsou dneska neskonalé úspěšnější. Takže říkat, že Evropské unii se nedaří, je od nás směšné. Jestli tohle někdo napsal, tak byste ho měl z vašeho týmu propustit. Rozumíte? Tento typ vysvětlování pozic ukazuje nekompetenci dokonce ve vašem bezprostředním okolí, pane premiére. Já tady nechci číst ten článek, ale ten článek prostě moc za důkladný rozbor ani nestojí.

Mně vadí úroveň argumentace, kterou premiér volí po summitu, aby své rozhodnutí zdůvodnil. Ta úroveň je prostě nízká. Řeči o fiskální unii a federaci – to prostě není hodno debaty o fiskálním kompaktu. Ten o tom prostě není, takhle se to odbyť nedá.

A opakuji, tady nejde jenom o tu jednu fiskální dohodu, která opravdu není cestou z krize a která by se dala určitě i kritizovat. A já sám jako sociální demokrat, kdybych měl možnost tam sedět, bych samozřejmě musel říct velké množství výhrad, protože se domnívám, že toto je opravdu soustředění se pouze na otázku vypořádání se se zadluženými, pouze na způsob, jak budeme kontrolovat dluhy apod., ale není tam prostě více toho, jak se z krize dostaneme. Víím, že na summitu byl také přijat text deklarace, ve kterém se mluví o stabilizaci, o ekonomickém růstu, o místech pro mladé apod. Ale to byla pouze samozřejmě několikastránková deklarace. Myslím si, že je celá řada věcí, ve kterých můžeme být kritičtí k tomuto textu a poukazovat na to, že tenhle text není sám žádnou spásou ani řešením a že obsahuje i celou řadu otázek do budoucna. To všechno je pravda. Nicméně tenhle text podle mě nedával důvod k prohlášení, že tady prostě je křížovatka k fiskální unii a my od tohohle půjdeme pryč. To je prostě součást jízdy ve vlaku, ve kterém jsme, do kterého jsme nastoupili a zavázali se, že se budeme na tom pohybu podílet.

Chápete? My máme závazek, že na tom budeme pracovat. A to, že se tam drtívá většina zemí rozhodla, že je třeba udělat určité kroky, na to se nedá reagovat tak, že vezmeme ocelovou tyč a strčíme ji mezi kola. To je prostě chování, které se do společnosti, která má určitou kulturu vystupování, nehodí. Tohle ne prostě zaráží proto, že nebylo na tom summitu podle mě zdůvodněné. Vyvolalo rozpaky v ostatních. Činí z nás nesrozumitelného partnera a vytváří dojem, že my té Unii prostě nevěříme a počítáme s

tím, že když zůstaneme bokem, tak se nic vážného nestane. A to je to, čemu nerozumím.

Opakuji, já jsem přesvědčen, že – a věřím, že je velká šance na to, že se Evropská unie konsoliduje i hospodářsky, že se obnoví ekonomický růst a samozřejmě pak se bude snažit také ty členské země prosadit v prostředcích na infrastrukturu apod., které budou motorem budoucího růstu. A my bychom se měli snažit, protože v České republice také nám peníze nepadají z nebe, my bychom se měli snažit, aby nám tohle pomohlo zítra se z té krize dostat.

A my se tváříme, jako kdybychom tomu projektu nevěřili. Jako kdybychom z toho vlaku chtěli vystoupit. Já nechápu proč. Důvody podle mě řečeny nebyly, to se tady otevřeně neříká, stejně jako se otevřeně nemluví o tom, jaký je náš vztah k eurofondům, třeba do budoucna, to tady dneska vůbec nikdo nezodpověděl.

A já si myslím, že v tom je ten základní problém. Tady prostě probíhá někde nějaká úplně jiná diskuse, kterou někdo odmítá otevřít. Já nevím, jestli za tím, co premiér předvedl na summitu, jsou vnitrostranické problémy. Já nevím, jestli ten, kdo řídí dneska evropskou politiku, není prezident Václav Klaus, protože tady nikde kolem nevidím člověka, který by nějaké politické pozice vytvářel. To všechno jsou věci, o kterých mohu pouze spekulovat. Nicméně není mi v této chvíli jasné, jak vzniká evropská politika, jak se dospělo k tomu, že jsme teď řekli, že se k tomuhle nepřipojíme. A dokonce si nejsem jist, že se zvažovaly důsledky toho, co jsme učinili.

Takže si myslím, že to byla chyba, která poškodila Českou republiku. Nemyslím si, že by to byla chyba, která se nedá odčinit. A protože si myslím, že z toho existuje cesta, tak chci navrhnout návrh usnesení, ve kterém bych chtěl, abychom hlasovali, že žádáme premiéra České republiky – vládu, aby se připojila k finanční dohodě a byl zahájen ratifikační proces.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane místopředsedo. S ohledem na to, že jste vystoupil jako první řečník, tak podle zřetel tradice vás chci požádat o to, abyste se ujal role zpravodaje. Vidím, že kýváte, považuji to za souhlas a děkuji za něj.

Než pozvu dalšího řečníka, tak vás chci seznámit ještě s jednou omluvou. Paní poslankyně Zdeňka Horníková se omlouvá dnes od 12.30 hodin.

O slovo se hlásí předseda vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dříve než se tady ujmou některé mýty, které zazněly z vystoupení pana místopředsedy Zaorálka, tak je zapotřebí je zavčas korigovat.

Ted' cituji větu pana místopředsedy Zaorálka: Nejsme na začátku fiskální unie. To je nějaký premiérský plk – řekl tady.

Že tato smlouva směřuje k fiskální unii a je jejím začátkem, neplká předseda vlády České republiky Petr Nečas. To jsou slova Nicolase Sarkozyho a Angely Merkelové. Zazněla mnohokrát veřejně, zazněla opakovaně na tomto summitu. (Potlesk poslanců ODS.) A myslím si, že tímto výrokem pan místopředseda Zaorálek jenom potvrdil pravdivost výroku, který o něm řekl před několika lety pan Alexandr Vondra – že je to takový doktor Cvach české zahraniční politiky. (Potlesk a smích poslanců ODS.)

Za další. I pan místopředseda Zaorálek tady řekl, že se zavádí nová pravomoc Evropského soudního dvora. Ale podle judikatury Ústavního soudu – on to sám přiznal – zavádí se nová pravomoc Evropského soudního dvora, řekl tady z tohoto místa. Podle judikatury Ústavního soudu to jednoznačně znamená, zavádí-li se tato nová pravomoc v evropské instituci, postupovat podle článku 10a Ústavy České republiky, to znamená vázaný mandát a souhlas ústavní většiny v obou komorách. Čili použijeme-li termín nová pravomoc, je to podle judikatury Ústavního soudu naprosto jasné.

Za další. Považuji za nutné opět reagovat na další tezi, že naši polští přátelé vyjednali a jejich politika byla, že strčili nohu do dveří. Musím opět říci, že pan místopředseda Zaorálek nemá v kontextu toho, co jsem řekl hned v úvodu, zcela přesné informace. Noha ve dveřích byla společně vyjednána polskou, českou a švédskou delegací již před tímto summitem, kdy bylo řečeno, že ze dvou eurosummitů, které budou plánovány, jeden bude za účasti nečlenských zemí eurozóny. Až přímo na jednání byl dohodnut francouzsko-polský kompromis, který se zpětně podle mého názoru ukazuje jako zhoršení, protože mj. se v tomto novém textu článku 12.2, který byl dojednán až tam – ne jako nějaká alternativa dopředu, ale až tam na přímém jednání francouzského a švédského premiéra –, objevilo, že na těchto eurosummitech se bude projednávat i otázka konkurenceschopnosti. Což má velmi významnou vazbu na vnitřní trh. A já jsem přesvědčen, že toto je, a především zastánci Lisabonské smlouvy by se mnou měli souhlasit, výrazem toho, že by otázky vnitřního trhu a konkurenceschopnosti měly být primárně dojednávány v celém formátu Evropské rady na úrovni celé sedmadvacítky v rámci komunitární metody, jak na to pamatuje Lisabonská smlouva. Čili toto znamená ústup od Lisabonské smlouvy a zhoršení tohoto návrhu.

Za další. Docela se bavím větami, které tady použil pan Zaorálek, že český premiér byl dezorientovaný. Já si myslím, že jsem byl naopak velmi dobře zorientovaný, pouze se tážu, jak by vypadal sociálně demokratický premiér, kdyby tam všechny texty dostával pouze v angličtině. Jak by působil například současný stínový premiér sociální demokracie.

A za další to, co považuji za klíčové. Naši partneři, a bylo to vyjádřeno například v prohlášení spolkového ministra zahraničí Westerwelleho, jednoznačně stojí o spolupráci s Českou republikou. Z jeho úst jednoznačně zaznělo, že budou přesvědčovat britské a české kolegy o tom, aby přehodnotili svůj postoj. A myslím si, že i výrazem toho je opět další humorná historka o tom, že neexistuje český překlad. Mohu ujistit, že generální sekretariát Rady pořídil český překlad této smlouvy a ten je již k dispozici. Čili opět to není pravda, že jsme byli i touto malou metodou vyloučeni z hlavního proudu.

A poslední, co jsem chtěl říci v reakci na vystoupení pana místopředsedy Zaorálka, je, že není to pouze předseda vlády České republiky, kdo vyjadřuje jistou kritiku nebo pochybnosti nebo má jisté poznámky k tomuto fiskálnímu paktu. Dovolte mi několik citátů:

Hanes Svoboda, předseda sociálně demokratické frakce v Evropském parlamentu: „Tento pak je nadbytečný a teprve se ukáže, zda bude ratifikován.“

Guy Verhofstadt, předseda liberální frakce v Evropském parlamentu a bývalý belgický premiér: „Smlouva ve své současné podobě jen odsunuje řešení na později.“

Rebecca Harms, spolupředsedkyně Greens/EFA: „Úmluva jako taková je nepotřebná.“

Roberto Gualtieri, člen socialistické frakce ekonomického výboru: „Nejen že cíle fiskální úmluvy mohou být dosaženy v rámci klasického systému práva Evropské unie, ale mohou tak být dosaženy dokonce lépe.“

Erkki Tuomioja, finský ministr zahraničí, mimochodem sociální demokrat: „Pakt je v lepším případě zbytečný, v horším škodlivý.“

Jens Wiedmann, člen generální rady Evropské centrální banky a guvernér německé Bundesbanky: „Nová smlouva nebude účinná.“ A silně kritizuje pakt jako nedostatečný, slabý a neefektivní.

Jean Asselborn, lucemburský ministr zahraničních věcí: „Fiskální pakt nebude fungovat. Velké země radikálně prosazují své názory a jsou méně evropské a více egoistické. Aktuální kompakt má negativní dopad na stávající systém sekundárního práva Evropské unie.“

A na závěr mi dovoluji ještě jeden citát, opět lucemburského ministra zahraničí: „Mohli jsme si ušetřit velkou energii a čas při jednání této mezinárodní smlouvy. Většina z toho, co chceme regulovat, se dala v klidu udělat v rámci stávajícího systému.“

Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S přednostním právem se hlásí místopředseda a zpravodaj k tomuto bodu pan Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem tady řekl, pane premiére, že fiskální dohoda není žádný sociálně demokratický dokument. To nepsali ani premiéři nějakých sociálně demokratických vlád. Řekl jsem, že bych první musel také začít tím, v čem si myslím, že summit i pro mě zůstal za očekáváním, protože jsem si představoval, že se bude věnovat daleko víc právě těm krokům, které by daly také Evropě větší šanci na růst do budoucna. A to skutečně fiskální dohoda neřeší. Mohl bych říkat další a další argumenty, proč si myslím, že by bylo třeba možné i kritizovat ten text a říci že tento text v téhle podobě sám neodpovídá na řadu otázek. Nemá cenu, abyste mě ujišťoval v tom, že to není text, který bychom tady chtěli nějak adorovat. Nic takového jsem tady ani nenaznačil.

A k té fiskální unii. Já jsem tady řekl, že ten pojem je nejasný. Podívejte, ono také pojmy, které jsou nejasné, se poměrně úspěšně používají. Ono je to nejlepší, že, používat právě pojmy, u kterých nikomu není zřejmé, co tím myslí? A já jsem řekl, že nemůžete tento pojem používat, aniž byste ho definoval, řekl, co tím myslíte, jinak to prostě nedává smysl. Co jste tím myslel? Myslel jste tím nějakou daňovou harmonizaci, což by třeba člověk si řekl? A já vám říkám – no to v té fiskální dohodě není! Takže čím tady vlastně hrozíte? Proč říkáte, že tohle je něco, co vám vadí? A neohánějte se tím, kdo ten pojem použil! Bohužel ono to tak je, že se často právě velmi oblíbeně používají pojmy, které jsou dostatečně mlhavé, takže se nic nezkazí. Já vím, že paní Merkelová dokonce mluvila o druhé komoře parlamentu a použila celou řadu návrhů, které mohou vypadat, že zítra tady budeme mít federaci. Ale já si myslím, že to tak horké není, protože přece je známé, že členské státy Unie v této chvíli se těžko na nějaké podobě evropské federace jsou schopny dohodnout. Takže zítra prostě někdo řekne „jdeme cestou k federaci“ a vy na základě toho řeknete, tak to my jdeme rychle pryč! Ale dneska se přece dělá celá řada kroků, kterými Evropa chce dát najevo, že je kompaktní celek, že je schopna dohody a že funguje a že je schopna vytvořit nějakou jednotu. Tato fiskální dohoda byla jedním z těchto kroků. Potom se dělají, řekněme, vyhlášení, která se snaží ukázat, jak máme jasno v budoucnosti. Často jdou nad rámec toho, co skutečně nám jasno je.

Takže já se právě přimlouvám za tento realismus a chci ho i po vás. Prostě nestrašte! Neříkejte, že se dohodlo víc, než tam opravdu je. Fiskální dohoda v tomto směru je poměrně skromná. Mohl bych říci, že to je pouze zpevnění a zpřísnění Maastrichtu. De facto to, co v minulosti bylo, ale nedodržovalo se, tak se řeklo, tak tohle se zítra dodržovat prostě bude. A Evropský soudní dvůr – tady citujete to, co jsem řekl sám. Já jsem řekl „tohle je nová věc, to je tam výjimka, to je nové“ a upozornil jsem na to, že to nové ale není přesunem pravomocí. To jsem řekl. Jestliže tvrdíte, že dochází k přesunu pravomocí, tak já vám říkám, tenhle bič tady ještě nikdo

v ruce neměl na úrovni národních států. Takže to je prostě kompetence, kterou nemůžeme přenášet, protože ji nikdy nikdo neměl! To je obsah toho, co jsem řekl, tak to nepřekrucujte! Já vás žádám, pane premiére, o přesnost. Já tvrdím, že vaše terminologie je nejasná a vy ji nemůžete použít jako něco, čím v textu zdůvodňujete, proč jste něco odmítl. To je nesrozumitelné! Že to použila paní Merkelová nebo Sarkozy, když se tam plamenně vyhláší: jdeme směrem k posílení fiskálu, směrem k posílení federace apod. Víte já jsem k tomuhle opravdu skeptický. Já si myslím, že dneska nejsme schopni v řadě konkrétních věcí ty věci provést. Vytvořit federaci je podle mě dneska ještě sen na dlouho.

Takže mluvmе realističtе o tom, kde jsme, a řešme to, co před nás staví doba. Teď jeden úkol byl fiskální dohoda, která měla zabránit tomu, aby se zítra někdo vymlouval nebo vymkl tak, jak se to stalo třeba v roce 2004. Já tento účel chápu! Připadá mi rozumný a zdálo se mi, že vláda rozpočtové odpovědnosti se k dohodě, která je vlastně o rozpočtové odpovědnosti, přihlásí. Dokonce to je pro vás, pravici – tady je příležitost! To je dokonce to, co my i kritizujeme, že to je pouze jedna noha, kterou používáte. Co by se stalo, kdyby tam bylo nedej bůh něco, co je blízké nám! To byste pravděpodobně obvinil Brusel ze socialistického spiknutí! Ale tady je něco, co je docela prozaické. Vy tady už rok slibujete, že vytvoříte nějakou dluhovou brzdu. Neudělali jste nic! To jsou řeči všechno! Tak vám to Evropa nabídla a vy na to řeknete: ne, ne, ne, ne! Tohle nám do toho nějak mluvíte! To byste vy měli nad námi ten bič. My jsme si ten bič chtěli udělat sami. Ale vy jste ho, pane premiére, neudělali, a tím pádem ani nebudeme přesouvat ty kompetence! Chápete? Takže nás nematte! Vy, pane premiére, mluvíte nepřesně! A citacemi Merkelové a Szakozého prostě nenahradíte ty definice!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem dále vystoupí pan poslanec Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové a kolegyně, musím říct, že těch posledních pět let je takovým čekáním na vládu rozpočtové odpovědnosti. Já jsem měl řadu pozitivních očekávání, když se současný premiér označil za předsedu vlády rozpočtové odpovědnosti, a pak schodky státního rozpočtu vrší jeden za druhým. Loni dokonce tahle vláda rozpočtové odpovědnosti ani nebyla schopna dosáhnout elementární věci – dodržet schválený deficit státního rozpočtu. A předseda této vlády nemá ani tolik studu, aby se tady za to omluvil Poslanecké sněmovně, že je po řadě let předsedou vlády, který nebyl schopen dodržet v době, kdy ekonomika rostla, schválený schodek státního rozpočtu. Takže ono s tou vládou rozpočtové odpovědnosti je to,

řekl bych, smutné a komické současně. Těch posledních pět let pravicové vlády, koneckonců pan premiér Nečas byl celou dobu u toho, navršilo dluh půl bilionu korun k veřejnému dluhu, který tady byl předtím, a to se docela nedá pokládat za nějaký výsledek rozpočtově odpovědné vlády.

Já jsem si všiml, že pan premiér využil možnosti se pochlubit počátkem tohoto týdne dobrými čísly o českém exportu, jako by on sám měl na tom nějakou zásluhu. Já bych řekl, že to byl export premiérovi navzdory. Ale určitě když se pan premiér před svým mediálním vystoupením seznamoval s čísly, tak si možná všiml, kde tento export končí. A možná si také všiml, že tento export končí v eurozóně a že vlastně poslední šance, kterou naše ekonomika má, která ji drží v tuhle chvíli stranou od toho, aby spadla do recese během letošního roku, je prostě export do zemí eurozóny.

Pokud se podíváme na to, co se děje v eurozóně, tak je to snaha hledat řešení z dluhové krize, která může eurozónu poslat do recese. A už tady sledujeme dva roky snahu evropských reprezentací jednotlivých národních států a institucí EU hledat cestu z dluhové krize tak, aby se Evropa vypořádala s problémy některých svých členských států, které jsou evidentně předluženy. A já se ptám, proč česká vláda v situaci, kdy osud naší ekonomiky je bytostně spjat s osudem eurozóny, v okamžiku, kdy jediné, co nás ještě drží nad vodou, je export do eurozóny, tak ČR patří mezi ty, kdo se prostě specializují na to, aby sypali písek, aby házeli klacky, aby zpochybňovali možnost najít aspoň nějakou dohodu.

Samozřejmě že to, co dohodla Merkelová se Sarkozym, není ideální a rozhodně to není ideální z pohledu sociálních demokratů a určitě to budou sociální demokraté kritizovat. Dnes tady o tom mluvil Luboš Zaorálek, zítra o tom budeme mluvit na půdě Evropského parlamentu. Tak to prostě je. To není žádný sociálně demokratický projekt, ale je to jeden z reálných projektů, na kterém se dohodla naprostá většina členských zemí EU a na kterém se shodla eurozóna a je to jeden ze záchranných mechanismů, který se tady vytváří pro to, aby se Evropa vypořádala s velkou dluhovou krizí. Přece pan premiér ví, že tohle je jedna z největších krizí, se kterou se musí EU potýkat. Je to největší krize od vzniku eurozóny a je to je jedna z největších krizí od vzniku EU jako takové. A je to i náš problém! My jsme součástí problému a měli bychom být také součástí řešení.

A jestliže i v této situaci, což je trošku paradoxní, ale já to říkám proto, že před malou chvílí jsme tady debatovali o neochotě vlády vlastně čerpat peníze z EU, možná neschopnosti vlády čerpat tyto peníze – a můžeme se bavit o tom, jestli pan Dobeš je schopný, nebo neschopný ministr, i ve vládní koalici jsou na to velmi rozdílné názory – tak i v této současné složité situaci se daňoví poplatníci Německa, Francie, Holandska, Dánska skládají na to, aby financovali modernizační projekty v zemích, jako je ČR. To, že

my do společného rozpočtu každý rok odvedeme 30 až 40 miliard korun a dostaneme 70, kdybychom byli šikovní, tak možná 100 miliard korun zpátky, to znamená, že pozitivní bilance se může pohybovat mezi 30 až 60 možná 70 miliardami korun ročně, tak to je přece výsledek určitého projevu solidarity ze strany zemí, jako je Německo, Francie, Holandsko, Itálie, zčásti možná, ale z malé části, i Velké Británie, Švédsko. Tyhle země i v těchto těžkých časech financují prostřednictvím fondů EU to, aby se vyrovnaly rozdíly, které existují v životní úrovni, v úrovni infrastruktury, v úrovni podnikatelského prostředí, podpory vědy, výzkumu a vzdělávání mezi starými a tzv. novými zeměmi EU.

Ty transfery pokračují navzdory dluhové krizi. Nikdo nezpochybnil závazky vůči novým členským státům. A v této situaci se česká vláda chová způsobem, jakým se chová.

Já myslím, že tohle je také důležitý aspekt, na který je potřeba poukázat, protože to jsou reálné projevy toho, že jsme součástí Evropské unie. My dneska patříme a budeme patřit mezi země, které na tom jednoznačně rozpočtově vydělávají. Ještě řadu let na tom budeme jednoznačně rozpočtově vydělávat, ale také je důležité, abychom kromě pozitiv přijali i určitou míru odpovědnosti jako jedna ze zemí, která se podílí na spolurozhodovacím procesu.

Myslím, že pan premiér dobře ví, protože byl řadu let členem vlády Mirka Topolánka, tak přece dobře ví, že v rámci Evropy se maastrichtská kritéria vykládala různým způsobem, že se vykládala jinak vůči malým zemím, jako bylo třeba Portugalsko nebo třeba Česká republika, a že se Maastricht uplatňoval jinak vůči Velké Británii, dokonce jinak vůči Francii nebo Německu. A tohle je přece proces, který řadu let Česká republika kritizuje. My jsme to kritizovali už za sociálně demokratických vlád, nepochybně se to kritizovalo i za vlády Mirka Topolánka, kde seděl pan premiér Nečas. A já myslím, že je důležité, aby se pravidla dodržovala. Já vnímám tu snahu hledat přísnější pravidla pro dodržování Maastrichtu v rámci té dohody, o které teď tady dnes vedeme debatu, za pozitivní věc. Vždyť to je něco, po čem Česká republika, ať už tady byly pravicové, nebo levicové vlády, vždycky volala. Tohle se řešilo i na Ecofinech, kterých jsem se účastnil jako ministr financí. Prostě různé zacházení s jednotlivými členskými státy, které by měly mít stejná práva a stejné povinnosti jako členské země Evropské unie. A tato smlouva se snaží říci, že Maastricht skutečně platí, uplatnit ještě o něco striktnější kritéria, pokusit se dosáhnout toho, aby tady existovala možnost vynutit si plnění na kterékoliv zemi, nejenom na malém Portugalsku nebo Řecku, ale také na Francii, pokud nebude dodržovat společná kritéria dluhové obezřetnosti a rozpočtové obezřetnosti, protože pouze obezřetnost rozpočtová a dluhová může v dlouhodobém hledisku stabilizovat pozici celé eurozóny a společné měny jako takové.

Nechci tady vést debatu, která nás ještě čeká za pět, za šest let, o tom, jestli kdy vstoupit do společné evropské měny. To je skutečně teď předčasná debata. Ale my tu možnost máme. Otevřeli jsme si ji vstupem do Evropské unie. A určitě nám také záleží na tom, co s eurem v příštích letech bude. Mimo jiné proto, že absolutní většina našeho exportu je závislá na tom, aby němečtí, francouzští a další spotřebitelé využívali výhody, které prostě přináší naše zboží a naše služby, které jsme schopni exportovat z České republiky směrem do Evropy.

Čili to, co mi vadí, je jistá míra škodolibosti na straně české vlády, takové to „my jsme to říkali, vidíte, oni mají problémy, nedokáží to vyřešit“. Absolutní nepochopení solidarity v rámci Evropy, které jsem chtěl demonstrovat tím, že i v současné těžké době se ti němečtí a francouzští daňoví poplatníci skládají na Českou republiku, abychom ty finanční prostředky zde v České republice mohli investovat, a neschopnost podívat se na strategický zájem naší země.

A určitě by bylo dobře, kdyby se tady teď vedla diskuse o tom, co je náš národní zájem jako České republiky a jak jsme schopni nejlépe ten národní zájem uplatnit v rámci společenství, jehož jsme členy. Já si myslím, že musíme být aktivním členem Evropské unie v tom smyslu, abychom využívali naplno všech svých práv, která jsme členstvím v Evropské unii získali. A jestliže se bavíme o tom, že zde ještě vznikají na smluvní bázi mezi jednotlivými zeměmi další možnosti nebo další prvky koordinace společných politik, další procesy, budou tady další procesy, které nás z vnějšku budou ovlivňovat, a my s nimi stejně nic nenaděláme, pouze budeme muset reagovat na jejich důsledky, pak je přece rozumným uplatněním národního zájmu, abychom při tom rozhodování byli, abychom byli součástí rozhodování, abychom patřili mezi subjekty. Abychom nebyli pouze objektem politik, které se budou definovat mimo Českou republiku v rámci různých forem dohod, které dříve nebo později stejně budou integrovány do struktury Evropské unie a do legislativy Evropské unie. To si dříve nebo později Evropský parlament vynutí.

Myslím si, že je chyba, a vážná chyba, stavět se iniciativně do pozice někoho, kdo trvá na tom, že bude jenom subjektem působení vnějších sil, někoho, kdo vůbec neprojeví ani ambici ani ochotu ani schopnost být mezi těmi, kdo ty vnější síly budou formovat a kdo budou definovat její povahu. My jsme země, která má jasnou velikost, máme jasnou sílu ekonomiky, máme jasnou geografickou polohu, máme jisté komparativní výhody a ten náš osud je do značné míry všemi těmito faktory předurčen. Ale není to věc fatální a my přece jsme schopni jako politická reprezentace země hledat takovou cestu, abychom náš národní zájem co nejlépe ve prospěch občanů uplatnili. A myslím si, že o tom by měla být také tato fáze debaty.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi.

Chci vás seznámit s další omluvou. Po 13. hodině se omlouvá pan poslanec Igor Svoják.

Nyní vystoupí první řádně přihlášený pan poslanec Dolejš.

Chtěla bych vás ještě seznámit s tím, že ve 12.30 budu nucena přerušit tuto rozpravu, abychom projednali pevně zařazený volební bod, respektive dva volební body.

Prosím, pane poslance.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, paní předsedající. Budu na ten časový limit samozřejmě myslet.

Pokud se najde takový odvážlivec, který sleduje tuto debatu na téma evropské budoucnosti zvenčí, nevím, jestli si z toho odnese zásadní poznatek, že v České republice víme, kam Evropa jde nebo by měla jít, a víme, jaký je český národní zájem, jakou roli by Česká republika měla hrát. Mnoho slov, která mají spíše alibistický význam. Mnoho slov, která bych spíše chápal jako ideologická klišé. Zkrátka jako kdyby diskusi v České republice určovali samí buď Hujeři nebo hauři. A to určitě není dobře, protože ten problém má věcné parametry, jen se jim věnovat.

Hujeři evropští zachraňují prestiž České republiky a sounáležitost s Evropou, pod heslem „kdo nejde s námi, jde proti nám“ straší naší izolací. Hujeři národovědci, abych neopomněl druhou stranu, mávají suverenitou, varují před eurokraty – „uchvátí-li tě, zahyneš“ – a straší rozpočtovým imperialismem.

Ale problém není v tom, jestli návrh fiskálního paktu je hrozbou, ale zda je dostatečnou odpovědí na krizi, do které se Evropa dostala. Zda přinese dostatečnou stabilitu, rozvoj a samozřejmě – to nás zejména zajímá – i konvergenci jednotlivých členských zemí. Asie dneska prognózuje svůj růst na sedm procent HDP. Američané poté, co se dostali z nejhoršího v roce 2009, uvažují o třech procentech. Jenom ta naše Evropa, zejména evropská zóna, směřuje někam pod nulu, čili do záporné nuly.

Je tedy ta odpověď v pořádku? Proč Evropská unie má takový hendikep v této fázi krizového vývoje? Můj názor je, že především není schopná větší makroekonomické kontroly Evropského hospodářského prostoru. A k tomu také platí dovětek, že je nefunkční už víc jak deset let nastavený Pakt stability. Od krizového podzimu 2008 proběhlo zhruba šestnáct summitů, schválili jsme nové pakty konkurenceschopnosti, eura plus, teď budeme schvalovat fiskální pakt. A změnilo se něco podstatného? Dostala se Evropa do lepší kondice? Já se obávám, že tak jasná perspektiva před námi není.

Čili to je součástí odpovědi, zda když pan premiér odjel do ciziny, aby

tam čelil výzvě na Evropské radě, zda tam tak trochu nestál i z těchto důvodů s prázdnými rukama, zda kdokoliv, kdo by tam jel, by tam nepůsobil dojmem, že je zmatený jak včela v zimě, a tudíž nemá smysl ho označovat za hrdinu, ale ani za zrádce. To je objektivní stav české diskuse a bohužel i výsledek jak českého, tak evropského vládnutí v poslední době.

Řekněme si, co je vážným problémem. Je to problémem nesouhlasu? Vždyť víme, že ten pakt stejně bude odsouhlasen, bude ratifikován, nabude účinnosti, protože ten souhlas stačí, aby ho odsouhlasili členové evropské zóny. A mají fóra několika dalších zemí, které členy eurozóny nejsou. Čili závazek náš, že musíme hned, tedy v březnu, nic neřeší. Jiná věc je, pokud bojujeme o čas, pokud se snažíme říci, že v nejbližších týdnech, měsících, možná letech žádné benefity z našeho podpisu neplynou, tak jak chceme tento čas vůbec využít, protože až se objeví ten čas, kdy budeme chtít přistoupit, řekněme, ke kvalitnější a vyšší smluvní úrovni evropské zóny, tak bychom měli na to působit. A to bohužel z dosavadní diskuse nevyplyvá.

Zajímavý faktor, který tady nebyl zmíněn, je, že obsah této smlouvy se interpretuje jako průlom, ale zcela v tichosti prošlo, že velmi obdobný obsah byl projednán a schválen už koncem loňského roku, v listopadu, a to v podobě pěti nařízení a jedné směrnice, tzv. six-pack, který znamená, že vlastně už jsme vázaní těmito směrnici a nařízeními a měli bychom je implementovat v určeném termínu, jak už to tak se sekundárním evropským právem bývá.

Takže o čem se tu vlastně bavíme? Jde o ohrožení prestiže České republiky? Nebo jde o to, vytvořit si pozice pro určitý obchod, jak naznačují některé hlasy, které říkají, že podpis na této smlouvě může být zobchodován za uvolnění zablokovaných evropských zdrojů, a že tedy vyměníme pakt za dotace? To by určitě nebylo v pořádku.

Hodně se tu diskutovalo na téma, jestli smlouva je revolucí v Evropské unii, jestli vzniká fiskální federace. Já bych s tím slovem šetřil, i když já osobně nemám z toho slova strach. Koneckonců nejenom Spojené státy, Kanada, Brazílie, spousta významných celků funguje na federálním principu a federalizace nemusí být nutně byrokratická a nedemokratická, ale chápu, že u někoho spouští podmíněné reflexy. Tudíž nebavme se o nějaké federální perspektivě, ale řekněme si jasně, že nám jde o to, aby Evropská unie – protože tak byla koncipována – fungovala reálně jako unie hospodářská.

Jestli zalovíte v paměti, určitě si vzpomenete, že ve smlouvě Evropské společenství, které stály (?) na vzniku Evropské unie, je pojem hospodářské unie, a že když vznikla Evropská unie, tak se k hospodářské unii v podstatě měla etapovitě blížit. První etapa 1993, druhá etapa 1999 a

dále. Čili bojíme se toho, co jsme sami odsouhlasili tím, že jsme souhlasili s Evropskou unií? Tomu moc nerozumím.

Já se obávám, že spíš nemáme jasno, co to hospodářská unie je, co takovou hospodářskou unií definuje, jestli je to společná hospodářská politika, protože k tomu máme opravdu ještě hodně daleko, anebo zda v tuto chvíli neděláme kroky směrem k lepší koordinaci hospodářských politik, protože to je stav, který dnes v unii dominuje, a v podstatě se snažíme najít lepší nástroje ex ante, jak určitým konzultativním tlakem a lepší výměnou informací dosáhnout některých parametrů rozpočtové politiky. To je i zmiňovaný článek 5, kde se hovoří o programu partnerství zejména v oblasti provádění hospodářských reforem.

Bohužel, tady si nerozumíme v základních konceptech, protože opět se nám tady rozevírají nůžky. Jedna skupina – nemusím, myslím, příliš naznačovat, kde asi je usazena – cítí stále intenzivnější potřebu, že bychom od myšlenky hospodářské unie, která je v základech Evropské unie, měli couvnout někam k neregulované unii liberálního byznysu. V podstatě EFTA, Evropské sdružení volného obchodu. Někteří to tak dokonce otevřeně pojmenovávají. Druhá skupinka nepřilíží ekonomicky racionálně předřazuje unii sociálních transferů hospodářské unii, aniž by domýšlela, že bez fungující ekonomiky území Evropské unie může jen těžko sociální transfery dostatečně kvalitně saturovat.

Tohle není dobré východisko pro to, abychom si rozuměli. Před námi je pakt, který v základě znamená dluhovou brzdu. Snaží se být vylepšením Paktu stability, a tudíž si jasně řekněme, že pokud se usiluje o konsolidaci veřejných financí, tak to samo o sobě není nic špatného, protože konsolidace nemusíme dosahovat automaticky restrikcí.

V tom dokumentu neexistuje něco, co by se dalo nazvat zákaz keynesiánské podpory poptávky. Není. Ale snaží se definovat určené mantinely, které by měly makroekonomickou racionalitu. A tady se možná dostáváme k jádru problému, protože tyto parametry z tohoto pohledu makroekonomického příliš diskutovány nebyly. Asi víte, že v Maastrichtu, pokud jde o fiskální parametry, je tam především deficit a veřejný dluh. Tady se nám objevuje, a to v rovině závazné, další kritérium a to je kritérium strukturálního schodku v článku 3 navrženého paktu. A toto kritérium strukturálního schodku vlastně by mělo umožnit určité výkyvy, které by reagovaly na odlišnou situaci v jednotlivých zemích a odlišnou fázi hospodářského cyklu, ve které se nacházíme. A teď je otázka, zda nastavení tohoto parametru, tedy v podstatě půl procenta nominálního hrubého domácího produktu, není příliš úzký koridor pro takovouto pružnost Paktu stability, která by zablokovala reálnou konvergenci jednotlivých ekonomik. Rovněž se dá k tomu říci, že tento parametr může být i různě obcházen či využíván. Může dojít k účelovému míchání toho, co přináší hospodářský cy-

klus, a toho, co přináší nezbytné strukturální změny, které logicky mají některé transakční náklady, a tudíž by se to mělo do tohoto parametru rovněž promítnout.

Co kritizují především na předloženém návrhu, je, že se snaží skákat po jedné noze, že je to pouze zpřesnění Paktu stability. Neustále nám v Evropě chybí něco, co by se dalo nazvat paktem růstu. A taková hospodářská politika je logicky jednostranná. Je alibismus o tom teď mluvit jako o něčem, co možná někdy uděláme, protože to už jsme dávno měli mít naformulováno, a dokonce prolobbováno v evropských strukturách.

Měli bychom mít jasně řečeno, jaké možnosti fiskální expanze Evropská unie má. Když se podíváme do Spojených států, ty zdaleka nejdou tak restriktivní cestou. Pravdou je, že jejich ekonomická situace je dnes lepší než situace Evropské unie. Potřebujeme vědět to, že fiskální uvolnění by nemělo být směřováno do spotřeby, ale do konkrétních investičních projektů s jasnou návratností a multiplikací, a zároveň, že nechceme lákat investory na daňový a mzdový dumping. To všechno jsou parametry růstové politiky. A jestliže se jim nebudeme věnovat, jestli to nebudeme definovat, tak Evropská unie zkrátka bude držet dietu a mohla by dopadnout jako v tom vtipu: když jsme chtěli naučit kozu, aby méně jedla, tak už to skoro uměla, ale bohužel nám na to chcipla. To bychom Evropské unii rozhodně nepřáli. Myslím si, že tu druhou nohu bychom měli do pravidel makroekonomického ovlivňování hospodářského prostoru na evropské úrovni rozhodně chtít doplnit.

Je samozřejmé, že proscincový summit se věnoval i stabilizačním nástrojům, které byly patřičným způsobem posíleny. My jsme to zažili debatou půjčky Mezinárodního měnového fondu. Tam je otázka – ono to samozřejmě souvisí s tématem –, zda tento polštář, jakýsi airbag, který slouží především pro finanční sektor, je tím záchranným kruhem, který Evropská unie v tuto chvíli především potřebuje, protože jsou oprávněné obavy, že tyto peníze nepomohou, ale pouze protečou takzvaným banksterům, kteří i tak mají zisky dostatečné, místo aby se zapojily daleko větším podílem do stabilizace a rozvoje Evropy. Možná, kdybychom více věnovali pozornost i takovým věcem, jako je větší výmaz dluhu ze strany soukromých bank, popřípadě zavedení bankovních daní, tak bychom těmto obavám ze strany veřejnosti ani tolik čelit nemuseli.

To všechno jsou důvody, proč si myslím, že netřeba kritizovat pana premiéra, že ještě nepodepsal, ale je ho třeba kritizovat, jeho, ale i nás všechny, za to, že jsme se málo věnovali tomu, aby česká pozice skutečně byla zralejší, abychom věděli, za co máme v Evropě bojovat. To se nám stále nedaří. A nedivme se pak, že eurobarometr ukazuje, že občané v ČR k EU mají čím dál méně důvěry. Ono to není v pořádku, protože si myslím, že ev-

ropskou integraci potřebujeme, ale potřebujeme ji zásadně jinou, než jak probíhala doposud.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. O slovo se přihlásil předseda vlády. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vzhledem k tomu, že se dostáváme do jistého procedurálního a časového tlaku a já jsem zítra pracovně v zahraničí, byl bych rád, kdybychom tento bod mohli doprojednat dnes. Proto mi dovoluji dát procedurální návrh předsedům poslaneckých klubů, abychom volební blok přesunuli po skončení tohoto, dokončení debaty a odhlasování usnesení, a poté proběhl teprve volební blok s tím, že se zkrátí polední přestávka.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Já tedy budu postupovat takto. Pokud Sněmovna bude souhlasit s pokračováním rozpravy a s přesunutím volebních bodů a pokud nebude námitka, vyzvu dalšího vystupujícího do rozpravy. V případě námítky rozhodne Sněmovna hlasováním. Nevidím žádnou námitku, a proto předpokládám, že je zde váš souhlas.

Zvu tedy paní poslankyni Váhalovou.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane premiére, vládo, paní předsedající. Jedním z důležitých výsledků Evropské rady 30. ledna 2012 bylo bezesporu jednání o dohodě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii. 25 členských států souhlasilo s podpisem smlouvy. Česká republika mezi nimi není. Součástí smlouvy je i rozhodnutí, že stálý evropský stabilizační mechanismus pro země s velkými dluhy začne v eurozóně fungovat o rok dříve.

Abychom pochopili důležitost této smlouvy, chtěla bych se vrátit trochu zpět do minulosti ke vzniku eurozóny.

Již v maastrichtských konvergenčních kritériích pro přijetí eura je stanoveno, že výše hrubého veřejného dluhu nesmí překročit 60 % HDP a deficit státního rozpočtu musí být menší, než 3 % HDP. V červnu 1997 na zasedání Evropské rady v Amsterodamu byl přijat tzv. Pakt stability a růstu, kdy se členské státy zavázaly, že ve střednědobém horizontu budou usilovat o dosažení přebytkových, či alespoň vyrovnaných rozpočtů. Pro krátkodobé chování fiskální politiky byly jako závazné převzaty limity konvergenčních kritérií. Země, která nedodrží pravidla paktu, se dostává do tzv. procedury nadměrného schodku, jejímž účelem je zajistit, aby

členská země snížila rozpočtový schodek udržitelným a důvěryhodným způsobem. V případě neplnění předložených doporučení ze strany Rady mohou být na členskou zemi eurozóny uvaleny finanční sankce.

Nízká rozpočtová disciplína společně s malou vynutitelností dodržování pravidel však podkopávala autoritu tohoto paktu jako efektivního nástroje mnohostranného fiskálního dohledu. V roce 2005 byl proto dále reformován. V té době ještě nikdo nemohl tušit, že přijde světová krize. Tato krize především zasáhla finanční sektor. Odhaduje se, že finanční sektor obdržel od států Evropské unie obrovskou finanční podporu pro zvládnutí této krize ve výši 4,6 bilionu eur, a další injekce se dále očekávají.

Abychom si uvědomili, jaké finanční cunami postihlo Evropu, stačí se podívat na vývoj v Irsku. Irsko, oslavované jako ideální model liberálního hospodářského vývoje s nízkými daněmi, se vlivem finanční krize a prasknutí hypoteční bubliny dostalo do vážných problémů, z nichž mu dnes pomáhá Evropská unie. Přitom v roce 2006 činil irský státní dluh ještě pouhých 25 % HDP. Posléze, během krize, se vláda rozhodla garantovat šest hlavních irských bank a v důsledku toho státní dluh Irska vzrostl na hodnotu přes 90 % miliard eur. Přitom rozhodující irské banky budou v následujících měsících potřebovat další miliardy eur, aby se mohly vypořádat s případnou pokračující krizí. Tento malý příklad ukazuje, že proti finanční bouři není možno postupovat osamoceně. Je třeba spojit síly a zabránit dalšímu rozšíření této nákazy do dalších zemí EU.

V tomto smyslu byl v rámci EU schválen balíček šesti právních předpisů, které mají posílit koordinaci hospodářských politik a dohled nad nimi v EU, a zejména v eurozóně. Cílem tohoto balíčku je zajistit fiskální a makroekonomickou stabilitu v celé Unii. V současné době se projednávají další návrhy Komise týkající se posílení fiskální kázně. V nových právních předpisech je kladen větší důraz na snižování veřejného dluhu. Členské státy, jejichž dluh převyšuje 60 % HDP, budou povinny přijmout kroky ke snížení dluhu v případě, že jejich schodek bude pod hranicí 3 % HDP. V zájmu prosazení rozpočtové kázně v členských státech eurozóny budou sankce uplatňovány již v ranější fázi a důsledněji než dříve. Je zaveden systém včasného varování. Pro nezvladatelné makroekonomické nerovnováhy a mechanismus jejich nápravy platí institut evropského semestru, v němž členské země koordinují své rozpočtové a hospodářské politiky v souladu s Paktem stability a růstu a strategií Evropa 2020.

Velmi důležité je vytvoření stálého Evropského mechanismu stability o celkové úvěrové kapacitě v současné době v objemu až 500 miliard eur. Současný fungující Evropský nástroj finanční stability má totiž dočasný charakter. Členy evropského stabilizačního mechanismu se stanou všechny členské státy eurozóny. Opatření na podporu stability se mohou účastnit rovněž členské státy, které stojí mimo eurozónu. Státy, které se na-

cházejí v obtížné situaci způsobené mimořádnými okolnostmi, budou moci požádat o finanční pomoc z tohoto mechanismu. Svým členům bude moci poskytovat půjčky a preventivní finanční pomoc. Dále bude moci na primárním a sekundárním trhu nakupovat dluhopisy členských států, přijímajících pomoc, a poskytovat půjčky na rekapitalizaci finančních institucí. S ohledem na současný stav tento stálý evropský stabilizační mechanismus pro země s velkými dluhy začne v eurozóně fungovat tedy o rok dříve, tzn. už v červenci 2012, a má být stálým záchranným fondem, který by měl být jedním z nástrojů proti opakování dluhové krize.

A právě tato dohoda o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii navazuje na evropský stabilizační mechanismus. Pokud se podíváme na tuto mezivládní smlouvu blíže, je vidět, že prakticky všech prvků obsažených v nové dohodě ve značné míře již bylo dosaženo v rámci stávajícího právního rámce EU a sekundárních právních předpisů, kromě zlatého pravidla obráceného hlasování kvalifikovanou většinou a zapojení Evropského soudního dvora.

Konečné znění smlouvy pak bylo oproti původnímu návrhu v několika bodech vylepšeno. Závazek, že metoda společenství bude uplatňována v plném rozsahu. Dohoda o stabilitě, koordinaci a správě bude prováděna prostřednictvím sekundárních právních předpisů. Větší, nikoli však úplný soulad mezi balíčkem šesti právních aktů a novou dohodou. Uznání práv smluvních stran, jejichž měnou není euro, účastnit se těch částí eurosummitů, na nichž se bude projednávat konkurenceschopnost, celková struktura eurozóny a základní pravidla, jež pro ni budou platit v budoucnosti. Doplnění odkazu na cíle udržitelného růstu, zaměstnanosti, konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti a závazek začlenit do pěti let obsah dohody do právního rámce Evropské unie.

Proto jsem byla velmi překvapena rozhodnutím českého premiéra tuto smlouvu rovnou odmítnout, ačkoli stabilita eurozóny je pro Českou republiku životně důležitá.

Jako členka výboru pro evropské záležitosti jsem byla přítomna jednání výboru, kterého se účastnil také pan předseda vlády. Na tomto setkání jsem ve vystoupení předsedy vlády nezaznamenala žádné náznaky toho, že by tuto smlouvu nejvyšší představitel vlády rozpočtové odpovědnosti kategoricky odmítal a že s takovýmto stanoviskem odjíždí na jednání do Bruselu. Vzhledem k tomu, že se již od prosince 2011 jedná o tomto dokumentu a jeho obsah byl v zásadě znám, domnívám se, že vláda České republiky měla dostatek času, aby se na jednání Evropské rady 30. ledna 2012 připravila. Premiér mohl požádat Poslaneckou sněmovnu o předběžné stanovisko k možnému podpisu této mezivládní smlouvy.

Není mi jasné, proč země visegrádské čtyřky, např. Polsko nebo Maďarsko, tuto smlouvu podporují a Česká republika ne. Předpokládám,

že měly stejné informace ve stejném časovém horizontu, a přesto se uměly rozhodnout. My jsme se však pouze z tiskového prohlášení vlády 3. února 2012 dověděli, cituji: „Finální text smlouvy není pro Českou republiku příliš uspokojivý a zatím nepadá dohoda na způsobu její ratifikace na pondělním jednání Evropské rady. Proto premiér Petr Nečas oznámil, že v tuto chvíli nemůže politicky podpořit tzv. fiskální pakt, ani však nevyloučil možnost jeho podepsání v budoucnu.“

Takový postoj-nepostoj českého premiéra chápou jako nesrozumitelný nejenom já, ale i představitelé ostatních členských zemí Evropské unie, jak ostatně i mnozí prezentovali v médiích. Přitom v této smlouvě se státy už poněkolkáté zavazují, že od účinnosti smlouvy budou hospodařit vyrovnanými rozpočty, to je 0,5 % deficit pro státy se státním dluhem nad 60 % HDP nebo 1 % deficit pro státy se státním dluhem výrazně pod hodnotou 60 % HDP, pokud se nestanou výjimečné okolnosti. Kdo tyto závazky poruší, bude muset zaplatit pokutu. Chci však upozornit, že tato smlouva zavazuje jenom státy, které mají euro. Pro Českou republiku by tato smlouva platila, pouze pokud bychom se k ní sami chtěli dobrovolně přihlásit. Tím, že jsme k této smlouvě zaujali tento postoj-nepostoj, ztrácíme další vazby v rámci Evropské unie a nebudeme mít možnost účastnit se schůzek států eurozóny, kam budou pozváni i státy signatáři smlouvy mimo eurozónu, jako např. Polsko.

Pokud se odkazujeme na postoj Velké Británie, chtěla bych připomenout, že ta nemá závazek přijmout euro jako Česká republika, která tuto povinnost má, a všechny závazky vyplývající z této smlouvy bude muset splnit při vstupu do eurozóny. Ovšem díky tomuto neočekávanému a nesrozumitelnému postoji pana předsedy vlády se bude jednat bez nás a de facto do budoucna i o nás. Navíc s ohledem na to, že za několik měsíců se bude rozhodovat, kolik bude Česká republika dostávat z Evropské unie dotací, se obávám, že naše malá země, která díky vládní politice zůstává osamocena jako ten pověštný kůl v plotě v rámci Evropské unie, může zůstat na okraji i v tomto případě.

Věřím, že vláda posoudí závažnost a dopad na důvěryhodnost České republiky jako partnera v rámci Evropské unie a své stanovisko ještě do března přehodnotí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni a zvu k mikrofonu pana poslance Jana Bauera.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, milé dámy a pánové, já velice kvituji dohodu představitelů politických klubů, že bychom se měli pokusit zkrátit a co možná nejdříve doprojednat

tento bod tak, abychom se opět přiblížili schválenému programu. Proto si ten relativně dlouhý a připravený projev nechám sám pro sebe a doufám, že budu mít někdy v budoucnu příležitost ho s vámi prodiskutovat.

Každopádně ještě než si dovolím načíst jedno usnesení, které, jestli správně počítám, bude druhé poté, co zde přednesl svůj návrh pan místopředseda Sněmovny Zaorálek, tak mi dovoluji jenom možná jednu nebo dvě poznámky.

Za prvé, když projednáváme evropské věci, v tomto případě fiskální unii a všechny ostatní na ni navazující body, mám stále pocit, že čím více někdo tento návrh nečetl, tím více má pocit, že by se k němu měl vyjadřovat. To tady stále platí.

Další poznámka, kterou bych chtěl zdůraznit, je míra odvahy. Po mnoha zkušenostech v rámci jednání v orgánech Evropské unie mohu sám zodpovědně říci, že není v žádném případě velkou odvahou mluvit buď kriticky, nebo mimořádně pozitivně o evropských věcech tady na půdě Poslanecké sněmovny, protože to není žádné velké hrdinství. Je to tady daleko jednodušší než se utkávat s tou plejádou názorů při projednávání v orgánech Evropské unie. Tam, myslím, je to za prvé daleko složitější a v případě, že má člověk nějaký jiný názor, tak skutečně považuji za relativně velkou míru odvahy s ním vystupovat a také ho tam obhajovat. Takže z tohoto důvodu si dobře pamatuji, jakým způsobem se v minulosti vyjadřovali představitelé naší země. Ale tak jak vidím stenozáznamy a znám vystoupení současného premiéra České republiky, tak on určitě na vrcholných jednáních Evropské unie nemlčí. A myslím, že prokazuje velkou míru odvahy, aby tam své návrhy nejenom říkal, ale také na nich trval. To je předposlední věc.

A možná úplně poslední. Jsem přesvědčen o tom, že každý, kdo si skutečně podrobně přečetl rámcovou pozici vlády k tzv. fiskální unii, každý, kdo byl přítomen jednání výboru pro evropské záležitosti, kde jsme byli všichni seznámeni s touto rámcovou pozicí a jakýmsi mandátem, tak se domnívám, že by musel být velice rozhořčen, buď překvapen, nebo by minimálně silně nesouhlasil s tím, pokud by se s tímto mandátem český premiér k této fiskální unii připojil.

Ta poslední věc, kterou jsem avizoval, je návrh usnesení, který si dovoluji tady přečíst jako protinávrh usnesení pana místopředsedy Zaorálka. Zní následujícím způsobem: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady ze dne 30. ledna roku 2012.“

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A poslední přihlášený je pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já ve svém vyjádření budu velmi stručný. Obrátil bych se na pana premiéra.

Z jeho vystoupení, které se týkalo jednání Rady Evropy 30. ledna tohoto roku, i potom z další rozpravy, která se tohoto bodu týkala, vyplývá, že naše, Nečasova vláda má velice podivný přístup k Evropské unii, řekl bych dokonce téměř nezodpovědný přístup, a dovolil bych si to spojit i se způsobem čerpání evropských fondů.

Dnes dopoledne pan ministr Dobeš tady otevřeně na veřejnost přiznal, že se dopouští řízeného podvodu. On totiž zde řekl, že zařídil přesměrování nebo odklonění finančních prostředků z jednoho operačního programu do Prahy, do pražských projektů, což je v příkrém rozporu s evropskou legislativou. Jedná se vlastně o jakýsi podvod. Tím dokázal, že Ministerstvo školství a vlastně celá vláda se podílí na jakési trestné činnosti.

Pane premiére, vy mě zřejmě neposloucháte, ale toto, co jsem teď říkal, je směřováno především na vás. Takže já bych chtěl, abyste aspoň projevil trochu odpovědnosti a minimálně v tom směru, že odvoláte ministra Dobeše. Teď k tomu máte téměř ideální příležitost.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pokud se již nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. Hlásí se – (k místopředsedovi Zaorálkovi:) samozřejmě, ale jste v roli zpravodaje, takže nejen že můžete vystoupit jako každý jiný v podrobné rozpravě, ale ještě teď se závěrečným slovem zpravodaje. Čili se závěrečným slovem, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Bude tedy ještě i podrobná, takže to ještě zopakují. A nyní bych na margo té rozpravy řekl jenom pár slov.

Já sem na jedné straně samozřejmě rád, že se vůbec bavíme o fiskální dohodě Evropské unie. Na druhé straně se přiznám, že nejsem moc spokojen s výsledkem proto, protože já jsem se tady pokoušel klást otázky ve svém vystoupení a vlastně mi nešlo jenom o debatu o fiskální dohodě, ale o to, vůbec pochopit, proč se Česká republika chová, jak se chová. Jak si představujeme tu svou budoucí existenci v Evropě. Tady ta odezva je taková, že se vlastně nic moc neděje.

Pan poslanec Bauer teď naposledy řekl, že vlastně ten mandát zhruba určoval to, co premiér udělal. Já tedy musím říci, že jsem –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, promiňte, já se musím zeptat. Teď vystupujete v roli zpravodaje při uzavřeně

obecné rozpravě, nebo jak? Protože toto nebylo vystoupení zpravodaje, obsahově dovozují.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chtěl jsem se vyjádřit k rozpravě. (Místopředsedkyně Parkanová: Ano, prosím, jako zpravodaj. Děkuji.)

Vyjadřuji se jako zpravodaj k rozpravě, aby každý věděl, proč říkám to, co říkám, a dopovím to, co jsem tady komentoval, vystoupení pana poslance Bauera.

Já jsem totiž zaregistroval, možná, že to byl omyl, četl jsem v médiích jeho vyjádření, kde on sám připustil, že byl překvapen vystoupením premiéra na summitu. Já jenom říkám, že jsem takovouto zmínku zaregistroval. Tak jako konstatovala řada dalších z nás i na základě jednání, které se odehrávalo v evropském výboru, kde jsem se nechal o tom informovat, tam prostě z toho, co se tam odehrálo, to poměrně podrobně vím, rozhodně nebylo naznačeno, že přijde něco takového. Takže to vypadá, že se vlastně nic nestalo. Podobně jako v tom předcházejícím bodu, který se týkal eurofondů, jsme si nakonec vyslechli od premiéra, že samozřejmě určité problémy jsou – nezakrýváme, že chybička se vloudí, ale v zásadě karavana jede dál.

Mně připadá, že tento typ rozpravy nás neposunul moc daleko v pochopení toho, co se děje. Já jsem tady řekl na začátku, že co se týče eurofondů, tak mám dojem, že tady je zásadní nezájem celý ten problém zvládnout, že tady je jakoby rezignace na to, že jsme schopni nějak efektivně ty fondy čerpat, a že dokonce i chování vlády z hlediska budoucnosti mi připadá, že je jakousi rezignací. Jako že rezignujeme na to, že budeme čistými plátcí. Prostě neumíme to utrácet, tak to necháme plavat. A stejně takový pocit mám v případě Evropy. Dokonce to premiér naznačil v jednom textu. Tam dokonce řekl: Je to křížovatka, eurozóna, pokud se nestane fiskální unií, tak se prostě rozpadne, a já a vláda, kterou reprezentuji, my prostě fiskální unii nechceme. – Takže to znamená, že se kalkuluje na rozpad eurozóny! Tak to z toho textu vyplývá. Je to prostě nevíra v to, že evropský projekt bude, že se zkonsoliduje a že půjde úspěšně dopředu.

A z toho pak se dedukuje to chování, které premiér předvedl na posledním summitu. Které bylo prostě výjimečné! Já prostě tvrdím, proti všem ostatním premiérům a představitelům vlád se premiér choval prostě jinak. Jeho vystoupení, způsob, jak to komentoval, vyvolalo podle mě –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, ještě jednou vás požádám: zpravodajská zpráva obvykle neobsahuje subjektivní kritiku a ještě plnou emoci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O tom nic nevím. Já jsem přesvědčen, že jako zpravodaj, když hodnotím rozpravu k bodu, ke kterému jsem vystoupil, tak mám na to právo, protože budu také předkládat usnesení. Všichni mají možnost se o těch usneseních rozhodnout. Já jim chci poskytnout maximum informací. Byl jsem určen zpravodajem a říkám svůj názor! Mám na to právo a myslím si, že nemůžu být nějak omezen. Je to moje přesvědčení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já myslím, že úloha zpravodaje právě není říkat svůj názor. Úloha zpravodaje je seznamovat Sněmovnu s proběhlou debatou. Říkat svůj názor, na to je prostor v obecné rozpravě. Prosím. (Projev nesouhlasu z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem přesvědčen, že na to, co tady říkám mám plné právo a nemohu být v tomto vystoupení omezen. Takže já doufám, že –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já vám to vymlouvat nebudu, je mi líto, že se názorově lišíme. Samozřejmě, že dál vás omezovat nebudu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuju. Takže opakuji. Já si myslím, že v rozpravě se nemluvilo o tom, co mně připadalo zásadní – pochopit, co dnes představuje evropská politika vlády. Já jsem se ptal také na to, kdo tu evropskou politiku dneska dělá. Na to jsem také nedostal odpověď. Ptal jsem se na to, jak je možné, že jsou tak zásadní rozpory mezi Ministerstvem zahraniční a Úřadem vlády. Pan ministr zahraničí bohužel nevystoupil. Pro mě to připadá, že to je také nepochopitelné, protože ministr zahraničí, jestli to celé velké ministerstvo má mít nějaký smysl, tak přece má nějaký obsah své politiky a stojí si za ním! Tady došlo k velké kontroverzi mezi premiérem a ministrem, o té jsme se nedozvěděli tady nic, protože si zřejmě oba pánové uložili slib mlčení.

Takže to je výsledek té rozpravy. V podstatě nevíme nic. Ani o tom, co se děje pod hladinou, ani o tom, co bude do budoucnosti. To mi připadá, že je poměrně málo na výsledek rozpravy o věci, která je poměrně důležitá. Já jsem přesvědčen, že v této podobě ta rozprava zas tak valného smyslu neměla. Je to zlé proto, protože pro Českou republiku je to, jak se zítra bude v Evropě chovat a jakou roli, jakou pozici si vydobude, docela zásadní věc.

Já jsem tady už dnes řekl, že věřím na růst v Evropě a věřím na to, že Evropa byl prostředek, jak se dostat také k prostředkům, abychom z něčeho zaplatili zítra své živobyty. Jestli dneska rezignujeme na evropskou

integraci, jestli rezignujeme na to, mít silnou pozici v tom, co se bude zítra dít, tak bych chtěl pana premiéra varovat před tím, aby se nestal Schettinem české evropské politiky. Aby tuhle loď národní nedovedl někam na mělčinu, kde zůstaneme ležet s rozpáraným břichem. Já se obávám, že takovýto osud nás může čekat po tom, co se děje s evropskými fondy, co tu není ochota se tím opravdu důkladně a vážně zabývat.

Já mám prostě pocit, že tato vláda nikde nechce strpět nějakou kontrolu toho, co se v této zemi děje. Protože tahle fiskální dohoda znamená určitá pravidla, která bychom museli respektovat, tak to je prostě něco, co nechceme. Stejně jako se nezavede zákon o státní službě. Tady prostě není zájem řešit ten nepořádek, který tady je.

Já jsem si dal práci, že jsem dokonce četl z dopisu Aurelia Cecilia dneska právě proto, že ten dopis upozorňuje na to, jakým nehorázným způsobem se tady zachází s penězi!

Máme tady novou ministryni kultury, přátelé, která se nechala slyšet, že neví, jak se dopracovalo k tomu číslu 59 miliard na církevní restituce. (Hlasité projevy nesouhlasu z řad koalice.) No přátelé, takovýmto způsobem se tady rozhoduje o penězích! (Hlasy z řad koalice: K věci!) To je k věci! Já se ptám a nedověděl jsem se dneska, jak se bude zítra –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: (S důrazem:) Pane místopředsedo, toto je bezprecedentní zneužití role zpravodaje! Budte tak laskav, vraťte se ke své zpravodajské úloze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tohle je shrnutí toho, co jsme tady slyšeli. Já na tom trvám! (Pokračují projevy nesouhlasu a bušení do lavic z řad koalice.)

Já jsem chtěl, aby dnes se tady mluvilo o tom, proč Česká republika se chová v Evropě, jako se chovala na posledním summitu. Co je za tím. Tady nebyla ani debata o tom, co jsem chtěl, aby se diskutovalo. Chtěl jsem, aby vystoupil ministr zahraničí, aby se vyjádřil a řekl názor, který reprezentuje za ministerstvo. To tady také nezaznělo! V tomto mi ta debata připadala plochá a prázdná.

A opakuji: Varuju premiéra, tohle je způsob, jak zavést v Evropě tuto zem na mělčinu!!!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak toto měla být zpravodajská zpráva, respektive závěrečné slovo zpravodaje. (Projevy nevole z řad ČSSD.)

Nyní přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Připomínám, že zde byla přednesena usnesení. Prosím, aby byla zopakována.

Poslanec Jan Bauer: Já si ještě jednou dovolím přečíst návrh na usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí informace předsedy vlády o jednání Evropské rady ze dne 30. ledna 2012.“ Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Dále pan zpravodaj a poslanec.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak už jsem zase u mikrofonu. (Pobavení v sále.)

Žádáme vládu, aby se připojila k finanční dohodě Evropské unie a zahájila proces ratifikace.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, to byla dvě navržená usnesení. Ještě někdo chce podat nějaký návrh v podrobné rozpravě? Nevidím nikoho, podrobnou rozpravu končím.

Přivolávám naše kolegy z předsálí. Budeme o těchto usneseních hlasovat.

Jako první byl přednesen návrh usnesení pana poslance Bauera.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 179 z přihlášených 138 poslanců pro 76, proti 30. Tento návrh usnesení byl přijat.

Dalším návrhem, o kterém rozhodneme hlasováním, je návrh pana poslance Zaorálka.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 180 z přihlášených 137 poslanců pro 32, proti 44. Tento návrh nebyl přijat.

Tím končí projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, budeme ještě pokračovat pevně zařazenými body, se kterými se dneš dopoledne máme vypořádat. Dříve než slovo dostane pan poslanec Tluchoř, vás ještě seznámím s jednou omluvou, a to omluvou pana poslance Farského na dnešní den od 13 hodin.

Ještě bod komplexněji uvedu. Budeme se tedy zabývat bodem

68.

Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

nyní tedy slovo předávám předsedovi volební komise poslanci Petru Tluchořovi. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, pokusím se být velmi stručný k návrhu na volbu člena Etické komise, takto zkráceně.

Dne 17. listopadu 2011 nabyl účinnosti zákon č. 262/2011 Sb., kterým byla zřízena Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu. Jeden člen – Stanislav Devátý – byl již Poslaneckou sněmovnou zvolen 16. prosince, zbývá tedy obsadit jedno volné místo. Ve stanovené lhůtě obdržela volební komise od poslaneckých klubů tyto návrhy: od poslaneckého klubu ČSSD pan Karel Floss a od poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Prokop Tomek.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise navrhuje volbu tajnou.

Nyní bych prosil, paní místopředsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům i ke způsobu volby.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Otevírám tuto rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se do ní hlásí z místa. Nikdo, proto tuto rozpravu končím.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní bych poprosil, abyste dala hlasovat o tajné volbě, protože to je potřeba odhlasovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, Sněmovna rozhodne hlasováním o návrhu na provedení tajné volby. Toto hlasování právě zahajuji. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 181 z přihlášených 137 poslanců pro 101, proti 3, tento návrh byl přijat.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Nyní prosím, abyste přerušila tento bod a otevřela další volební bod.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, bod 68 přerušujeme. Otevíráme bod

69.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Předávám slovo panu poslanci Tluchořovi.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně. Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě od poslaneckých klubů ČSSD, ODS a Věci veřejné tyto návrhy: výbor na obranu – rezignace Viktor Paggio, návrh na volbu David Kádner na uvolněné místo po panu poslanci. Hospodářský výbor – rezignace Jiří Zemánek, jedná se však o podmíněnou rezignaci ve chvíli, pokud by byl zvolen do výboru rozpočtového, o tom bychom tedy hlasovali až úplně na závěr. Ústavněprávní výbor – návrh na volbu Viktor Paggio na uvolněné místo po paní poslankyni Karolíně Peake. Rozpočtový výbor – návrh na odvolání Michala Doktora a Jiřího Paroubka a návrh na volbu Radima Jirouta za ODS a Jiřího Zemánka z ČSSD.

Zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým hlasováním. Jednací řád však nestanoví způsob hlasování. Protože volba výborů probíhala vždy veřejným hlasováním, navrhuji hlasování rovněž veřejné pomocí hlasovacího zařízení.

Doporučuji tedy, aby po rozpravě k navrženým kandidátům nejprve Sněmovna hlasovala o rezignaci pana Viktora Paggia, poté hlasovala o odvolání jednotlivě pánů poslanců Doktora a Paroubka, následně bychom volili nové zastoupení a na závěr v případě, že by pan poslanec Zemánek byl zvolen, abychom vzali na vědomí jeho rezignaci z výboru hospodářského.

Nyní prosím, paní místopředsedkyně, abyste otevřela rozpravu ke všem těmto změnám i ke způsobu hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Rozpravu otevírám. Nemám do ní písemnou přihlášku, nevidím žádného poslance ani poslankyni, že by chtěli vystoupit, a proto tuto rozpravu končím. Prosím, pane předsedo, slovo je opět vaše.

Poslanec Petr Tluchoř: Protože nebyla navržena tajná volba nebo tajné hlasování, nemusíme o způsobu volby hlasovat.

Nyní prosím, abyste nechala hlasovat o rezignaci pana poslance Viktora Paggia na členství ve výboru pro obranu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O čem budeme hlasovat, bylo právě řečeno. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 182 z přihlášených 140 poslanců pro 105, proti žádný. Návrh byl přijat.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Dále bychom tedy hlasovali o odvolání pana poslance Jiřího Paroubka z výboru rozpočtového.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 183 z přihlášených 135 poslanců pro 90, proti 2. Tento návrh byl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní budeme hlasovat o odvolání poslance Michala Doktora z rozpočtového výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 184 z přihlášených 135 poslanců pro 69, proti 4, návrh byl přijat.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní bychom hlasováním en bloc rozhodli o volbě pana poslance Viktora Paggia do ústavněprávního výboru, poslance Davida Kádnera do výboru pro obranu, poslance Radima Jirouta do rozpočtového výboru a stejně tak pana poslance Jiřího Zemánka do rozpočtového výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Není proti tomu žádná námitka. Zahajuji o tomto návrhu hlasování. Prosím, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 185 z přihlášených 140 poslanců proti 106, proti žádný, návrh byl přijat.

Pane předsedo?

Poslanec Petr Tluchoř: Poslední hlasování by bylo vzetí na vědomí rezignace pana poslance Zemánka ve výboru hospodářském, neboť byl zvolen do výboru rozpočtového.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 186 z přihlášených 140 poslanců pro 106, proti žádný, návrh byl přijat.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Tluchoř: Konstatuji tedy, že Poslanecká sněmovna vzala na vědomí rezignaci Viktora Paggia, Jiřího Zemánka, odvolala Jiřího Paroubka a Michala Doktora z rozpočtového výboru, zvolila Davida Kádnera za člena výboru pro obranu, Viktora Paggia za člena ústavněprávního výboru, Radima Jirouta a Jiřího Zemánka za členy rozpočtového výboru. Tím tento bod končí.

Nyní prosím, paní místopředsedkyně, abyste vyhlásila konání tajné volby člena Etické komise. Lístky budou vydávány po dobu 15 minut, tedy do 13.25 hodin. Vzhledem k tomu, že dále nebude pokračovat schůze dnes, kde by bylo možno vystoupit s výsledky, oznámím je zítra ráno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přerušuji naše jednání do 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Hezké odpoledne, vážené dámy a pánové. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání 33. schůze Poslanecké sněmovny.

Než zahájíme 77. bod Ústní interpelace, chtěla bych vám připomenout, že po ukončení tohoto bodu budeme pokračovat v přerušené 35. schůzi Poslanecké sněmovny, tak jak oznámila předsedkyně Poslanecké sněmovny při jejím přerušení.

Mám zde ještě některé omluvy, které bych ráda přečetla. Z dnešního jednání se od 14.30 hodin omlouvá paní poslankyně Weberová. Dále se omlouvá od 14.30 hodin pan poslanec Jiří Koskuba. A konečně poslední omluvenka, kterou zde mám kromě těch, které už byly přečteny, pan poslanec Igor Svoják se omlouvá dnes z odpoledního jednání z rodinných důvodů.

Dalším bodem našeho pořadu jsou

77. Ústní interpelace

kteří jsou určeny předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní dávám slovo panu poslanci Janu Burešovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně.

Vážený pane premiére, musím říct, že letošní rok bude pro evropskou, a tedy i českou ekonomiku znamenat jediné – obrovskou nejistotu. Nejsme v ekonomické krizi ani recesi. Přesto opatrně našlapujeme na špičce střechy, abychom nespadli do obrovských problémů. Koukáme se dopředu i kolem sebe, ale nesmíme zapomenout na to nejdůležitější – na základy.

Stejně jako u stavby domu drží celou konstrukci základy, tak v případě ekonomiky drží celý systém podnikatelé a jejich zaměstnanci. V tom mi snad dají za pravdu všichni. Nejlepší cestou, jak stabilizovat současnou situaci, je tedy posílit tyto základy formou podpory podnikání. Zejména živnostníci a malé a střední podniky si stěžují na problémy se zakázkami. Proto by jim stát měl více než kdy jindy přestat házet klacky pod nohy a dát jim větší prostor pro to, co živí nejen je, jejich rodiny a zaměstnance, ale v podstatě celou naši ekonomiku. Musíme odbourávat podnikům překážky, což jim umožní v současnosti nejen přežít, ale především konkurovat ostatním.

Moje otázka tedy zní: Co je tedy, pane premiére, v plánu v této oblasti? Neboli jakými způsoby se bude vláda snažit podporovat rozvoj podnikání v České republice? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Slovo předávám nyní panu premiérovi. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, souhlasím s tím, že podnikatelé jsou hybnou silou české ekonomiky. Nejsou to nepřátelé ani dojně krávy, jak si někteří představují. Stačí se podívat do zemí, kde není svobodné podnikání

umožněno. Jejich ekonomiky v drtivé většině živoří a s nimi živoří i jejich občané. I sociální stát, tolik uctíváný socialisty, je pouze a jenom důsledkem svobodného podnikání.

Napoleon tvrdil, že lid netouží po svobodě, ale po rovnosti. Pokud ale nechceme žít rovni v chudobě, musíme svobodu podporovat včetně svobody podnikání.

Nyní konkrétně k vaší otázce. Nejdříve bych chtěl zmínit, že vláda již za sebou má určitý kus cesty. Například v oblasti administrativní zátěže se nám podařilo v roce 2010 snížit administrativní náklady o 12 miliard korun na 62 miliard. Do konce volebního období chceme toto číslo ještě snížit o dalších 10 miliard. V relativních číslech to znamená, že od roku 2005 by se nám podařilo snížit administrativní zátěž téměř o třetinu. To znamená o třetinu více času a peněz pro podnikatele.

Snižovat administrativní zátěž se daří v současnosti například novelou živnostenského zákona. Ta přinesla jednak snadnější stěhování provozoven, rozšíření služeb centrálních registračních míst či zrušila nepotřebné označování provozoven.

Pokud by eurozóna škobrtla ze střechy, kterou jste zmiňoval, vezme s sebou také připravený usnadněný přístup domácích firem k financování exportu podporou klíčových proexportních institucí, tedy České exportní banky a Exportní a garanční pojišťovací společnosti a také Českomoravské záruční a rozvojové banky.

Ministerstvo průmyslu a obchodu by mělo v průběhu letošního roku spustit tzv. seed fond. Ten by měl podpořit vznik nových inovativních firem, kterým chybí kapitál pro rozjezd podnikání. Stát navíc v podporované firmě získá majetkový podíl, takže bude moci na úspěchu svých inovací participovat.

Chceme podnikatelům také ulehčit kontakt se státními úřady, a proto podporuji návrh Ministerstva průmyslu a obchodu na vznik jednotného místa, kde mohou podnikatelé nalézt elektronickou verzi všech platných formulářů veřejné správy, které jsou určeny pro firmy a živnostníky. V maximální míře umožníme také jejich předávání příslušným orgánům v elektronické podobě.

Velké změny pro podnikatelské prostředí znamenají již projednané nebo rozjednané legislativní návrhy. Například novela insolvenčního zákona zabrání takzvaným šikanózním insolvenčním návrhům. Rovněž zakládání obchodních společností bude rychlejší a v co největší míře elektronické. Například pro založení společnosti s ručením omezeným bude zapotřebí pouze jedna koruna základního kapitálu. Firmy také nebudou muset neustále sledovat novou legislativu, protože vzniknou takzvané dny jednotné právní účinnosti. Legislativa v oblasti podnikání se tak změní pouze dvakrát ročně.

Jak je vidět, nebo spíše slyšet z tohoto výčtu některých příkladů, pro vládu je podpora podnikání jednou z klíčových priorit a zmíněné konkrétní příklady dokládají, že jde o reálnou činnost, nikoliv o výkřiky do tmy. Chci znovu zopakovat, že nové pracovní příležitosti nevytváří stát. Nové pracovní příležitosti vytváří pouze podnikatelský sektor. Stát může podnikatelskému sektoru buďto pomáhat, nebo házet klacky pod nohy. Cílem mé vlády je, aby stát podnikatelskému sektoru pomáhal a ten mohl generovat nové pracovní příležitosti a ekonomický růst, který je jedinou cestou k ekonomické prosperitě našich lidí v této zemi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít položit ještě doplňující otázku? Prosím, máte prostor.

Poslanec Jan Bureš: Ano, paní místopředsedkyně.

Děkuji, pane premiére, za odpověď. Musím říct, že jsem byl velmi potěšen tou odpovědí i tím velkým výčtem věcí, které chystá vláda pro to, aby ulehčila našim živnostníkům, nicméně chtěl bych ještě položit ještě jednu doplňující otázku.

Na mě se obracejí i naši voliči a lidé od nás z regionu s tím, že v diskusi o živnostnících se často z různých stran a překvapivě i z těch, které jsou od té mé strany napravo, ozývají hlasy na zvyšování daňové zátěže OSVČ, tedy osob samostatně výdělečně činných. Jaký je na to váš názor? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za tuto doplňující otázku a předávám slovo panu premiérovi, aby vám ji mohl zodpovědět.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, děkuji za doplňující dotaz.

Musím říci, že osobně jsem proti zvyšování daňové zátěže živnostníků, ať už v podobě snižování výdajových paušálů, nebo zvyšování daňové sazby. Na druhé straně musím říci, že považuji za legitimní diskusi o tom, jak zabránit zneužívání výdajových paušálů. To je věc, kterou bychom měli připustit. Ta diskuse je naprosto legitimní. Myslím si, že jsme přispěli do této diskuse návrhem na zavedení stropů výdajových paušálů. Takové opatření by mohlo zabránit zmíněnému zneužívání a zároveň nekomplikovat poctivým živnostníkům podnikání. Tento návrh je poměrně nový a bude zapotřebí podrobnější analýzy, abychom prověřili možnosti zastropování, zejména výšku tohoto stropu. Takový strop se totiž nesmí dotknout především drobných živnostníků. Nám jde skutečně o řemeslné živnosti, aby měly zjednodušené podnikání.

Obecně nicméně považuji výdajové paušály za určitou kompenzaci živnostníkům za to, že jsou schopni a ochotni zabezpečit sebe a svou ro-

dinu pouze vlastní prací a případně vytvořit i nové pracovní příležitosti. Chci připomenout, že živnostníci nemají nárok na placenou dovolenou, nemají výpovědní lhůtu, nemají odstupné, nemají zaměstnanecké benefity a nemají vlastní nárok ani na nemocenskou, pokud si neplatí dobrovolně. Vše, co mají, je výsledkem jejich úsilí a práce, kterou do podnikání vkládají. Za to bychom jim měli poděkovat a nedělat z nich oběti nebo jakési terče v podstatě ideologického třídního boje.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, v nedávné době v médiích prošla zpráva s nadpisem „Zastaví Evropská unie české jádro?“. Obavy, že by Evropská unie mohla Česku zablokovat rozvoj jaderné energetiky prostě silí. Evropský komisař pro energetiku Günther Oettinger minulý týden prohlásil, že Brusel by měl získat právo zasahovat do energetického mixu jednotlivých zemí a způsobů výroby energie. Momentálně je to záležitost členských zemí, řekl Oettinger, s tím, že do budoucna by kompetence přešly na Evropský parlament a Radu Evropské unie.

V evropských politických kuloárech se ozývají hlasy, podle nichž jaderné země budou muset udělat své ústupky, aby si jadernou energetiku zachovaly. Menší česká jaderná energetika by ovšem takové odstavení třeba několika dukovanských bloků pocítila mnohem silněji.

Navíc na rostoucí negativní vnímání české jaderné energetiky v Evropě vlouh upozornila také česká rozvědka, Úřad pro zahraniční styky a informace, který varoval, že pokud Česko přijme energetickou koncepci, jež bude počítat s nerealisticky vysokým podílem elektřiny z atomových bloků, bude to kontraproduktivní. Taková koncepce by rozvoj jaderné energetiky diskreditovala, nebo přímo ohrozila.

Pane premiére, jak vy vidíte tento problém?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, k interpelaci pana poslance Klučky o tom, zda Evropská unie takzvaně zastaví české jádro, mi dovoluji začít krátkým exkurzem do primárního práva Evropské unie.

Lisabonská smlouva, která naposledy měnila zakládající smlouvy Evropské unie, přináší základní posun v otázce právní úpravy samostatné evropské energetické politiky. Od 1. prosince 2009 je v oblasti energetiky

uplatňována takzvaná sdílená pravomoc Evropské unie a členských států, přičemž smlouva potvrzuje nezávislost členských států a nedotknutelnost jejich rozhodnutí v otázce volby složení energetických zdrojů čili energetického mixu a volby zásobování energií. V této strategické otázce tedy nebyly a nadále nebudou kompetence přeneseny na evropskou úroveň.

Zmínil jste tady vyjádření evropského komisaře pro energetiku Günthera Oettingera z minulého týdne o tom, že evropská energetická politika by se měla europeizovat a rozhodnutí o národních energetických mixech by mělo spadat do pravomoci Rady a Evropského parlamentu. Tady musím říci, že tuto tezi – a já věřím, že podobný postoj zaujme i drtivá většina ostatních členských států Evropské unie – s odkazem na Lisabonskou smlouvu musím jednoznačně odmítnout. Považuji ji za nepřijatelnou a pochybuji, že by kdy Česká republika s jakoukoliv vládou v jakémkoliv politickém složení na něco podobného přistoupila.

Nicméně havárie v jaderné elektrárně Fukušima v Evropské unii silně rezonovala, a některé členské státy z ní dokonce vyvodily důležité kroky. Česká republika si plně uvědomuje důsledky této havárie. Nutno však dodat, že její příčinou byla kombinace silného zemětřesení s následnou masivní vlnou cunami, což je v podmínkách České republiky, řekněme diplomaticky, nepříliš pravděpodobné.

Naše země má téměř třicetiletou zkušenost s bezpečným provozováním jaderné energetiky. Současných šest jaderných bloků v jaderných elektrárnách Temelín a Dukovany vyrábí téměř třetinu tuzemské elektrické energie. Jako prakticky bezemisní energetický zdroj se významně podílí na trvalém snižování všech druhů emisí, včetně skleníkových plynů.

Dalším důležitým argumentem, který mě vede k závěru, že Evropská unie nemůže zastavit české jádro, je vcelku čerstvý dokument Evropské komise Energetický cestovní plán 2050 z prosince minulého roku, který vychází ze strategie Evropská unie 2020 a tvoří součást vlajkové iniciativy Zdrojově efektivní Evropa. Navazuje na plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství v roce 2050, zveřejněný Evropskou komisí v březnu 2011, a cestovní plán pro oblast dopravy. Podle energetického plánu 2050 dnes jaderná energie poskytuje většinu nízkouhlíkové elektřiny spotřebované v Evropské unii a bude potřebná, aby poskytla významný příspěvek k energetickému transformačnímu procesu v těch státech, kde s ní národní energetické politiky i nadále počítají. Energetický plán do roku 2050 uznává jadernou energetiku jako jeden z klíčových zdrojů nízkouhlíkové elektřiny a širokou variantu dekarbonizace.

Žádná z analyzovaných variant scénářů nezpochybňuje roli jaderné energetiky při dosažení navržených cílů. Navíc scénáře s nejvyšším podílem jaderné energetiky vykazují nejnížší celkové energetické náklady. Analýza scénářů ukazuje, že jaderná energie může přispět k nižším nákladům za e-

nergie a cenám elektřiny. Energetický plán konstatuje, že po havárii ve Fukušimě se pohled veřejnosti v některých členských státech Evropské unie změnil, zatímco jiné členské státy nadále vidí jadernou energii jako bezpečný, spolehlivý a dostupný zdroj výroby nízkouhlíkové elektřiny. Mezi tyto státy patří i naše země a já jsem rád, že je na tom široký politický konsenzus.

Na závěr mi dovoluji vás informovat o tom, že se zítra koná v Paříži neformální setkání všech ministrů Evropské unie pro energetiku, kteří i do budoucna počítají s využíváním jaderné energie.

Jsem přesvědčen, že jaderná energetika bude i v budoucnu v Evropské unii sehrávat klíčovou úlohu a Česká republika bude usilovat o to, aby tato její role nebyla zpochybňována a byla důležitá i pro Českou republiku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec nechce už položit doplňující otázku. Můžeme tedy přistoupit k další interpelaci, s níž vystoupí paní poslankyně Wenigerová, které tímto předávám slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, v posledních měsících se velmi vyhroutil a vyhroutuje situace mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a akademickou obcí v souvislosti se dvěma věcnými záměry, a to o vysokých školách a finanční pomoci studentům. Obě dvě strany přitom zdůrazňují, že změna terciárního vzdělávání je nutná. Přesto oba tyto věcné záměry vyvolávají velké emoce. Byli jsme toho svědkem v minulém měsíci, kdy studenti, kteří mají právo na svůj názor, to projevovali i dalšími prvky, jako je házení melounů apod.

Na druhé straně včera se sešly studentské komory v Brně, ne všech vysokých škol, a vydaly společné prohlášení, které z mého pohledu už je hodně autoritativní a kde upozorňují na to, že když jejich požadavky nebudou splněny, tzn. stažení těchto dvou věcných záměrů, otevření debaty – myslím si, že debata probíhá –, že přistoupí k novým nepokojům a že 29. února budou po celé naší republice studentské pochody.

Pane premiére, dovoluji mi tuto otázku: Jak vy hodnotíte tuto situaci a zda v této věci budete jako premiér vlády konat. Děkuji prozatím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo předsedovi vlády, aby vám odpověděl.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, pánové poslanci. Děkuji, paní poslankyně, za tuto otázku.

Musím říci, že reformu vysokoškolského vzdělávání považuji z hlediska dlouhodobé konkurenceschopnosti naší země za jednu z klíčových, a musím říci, že tu současnou situaci ohledně reformy vysokých škol vnímám především jako velmi nešťastnou. Vnímám totiž snahu prakticky od všech účastníků posunout české vysoké školství blíže mezinárodní špičce, i když u některých to vypadá, že o tom jenom mluví a ve skutečnosti již druhé volební období ty změny spíše blokují.

Bohužel došlo k neshodám na vámi zmíněných parametrech reformy, které vyústily do podle mne zbytečně přehnaných reakcí. Já tu reakci považuji za nepřiměřenou a řekl jsem to již dříve veřejně. Toto není pouze názor můj. Podobně se vyjádřil např. i člen Národní ekonomické rady vlády pan docent Daniel Münich, profesori Cyril Höschl či Rudolf Haňka. Pan profesor Haňka např. upozornil na to, že podobný systém, kterým se chceme vydat, mají v Rakousku, tedy v zemi blízké a s podobnou tradicí. Díky tomu mimo jiné získávají od evropské grantové agentury šestkrát více grantů než Česká republika.

V diskusi o reformě vysokých škol je také nutné si zopakovat fakta. Programové prohlášení mluví jasně. Vláda provede reformu vysokých škol směrem k diverzifikaci škol, většímu napojení na trh práce a přísnější kontrole akreditačních podmínek. Programové prohlášení také počítá se zavedením finanční spoluúčasti absolventů vysokých škol, stejně jako s finanční pomocí studentům, která bude zavedena o rok dříve než finanční spoluúčast. Jinými slovy, žádný systém finanční spoluúčasti nebude spuštěn dříve, než bude skutečně zavedený a funkční systém finanční pomoci studentům.

Chtěl bych tedy všechny, nejenom zástupce opozice, upozornit, že není možné stávající situaci zneužít ve prospěch odložení či zrušení těchto potřebných reforem. Tady bych citoval pana profesora Haňku: „Má-li někdo pocit, že naše vysoké školství je špičkové, tak nechť prosím vedme dál nekonečné debaty, které vedeme od dob tzv. Bílé knihy již druhé volební období. Já jsem přesvědčen, že přišel čas k činům.“

Nad detaily jednotlivých zákonů budeme samozřejmě diskutovat. Je tam nezbytná diskuse s akademickou obcí a nedovedu si to představit jinak, než že to bude tímto způsobem. Ještě jsme ostatně ve fázi věcných návrhů zákonů. Ty dokonce ani nebyly projednány vládou a vůbec neexistuje paragrafové znění zákonů.

Ještě jednou opakuji, že vysoké školy reformu skutečně potřebují. To snad ze zúčastněných stran nepopírá nikdo.

Pro dokreslení situace mi dovoluji zmínit několik příkladů, jaké zásadní problémy české vysoké školství má:

Za prvé, české vysoké školství je příliš uzavřené světu. Potřebuje konkurenci zvenčí, aby tak mohlo zvýšit svoji kvalitu.

Za druhé, v České republice je příliš velký počet magisterských studentů, téměř všichni bakaláři tak pokračují v navazujícím studiu magisterském, které znamená velkou finanční zátěž pro daňové poplatníky a odáíl nástup bakalářů na trh práce minimálně o dva roky.

Dalším problémem je průměrně nízká kvalita dosahovaných výsledků v mezinárodních srovnáních. Abychom tedy zbytečně nerozměľňovali síly, musíme koncentrovat špičkovou kvalitu do několika institucí a zbylé vysoké školy budou zaměřeny více prakticky.

Pro vysoké školy je také problémem jednoroční cyklus financování. Daleko více by jim vyhovovalo střednědobé kontraktové financování.

Obecně pro společnost je také problémem nízký podíl absolventů technických škol. Zde právě můžeme využít finanční spoluúčasť absolventů jako regulaci ve prospěch těchto typů škol. Ostatně odložené školné je primárním nástrojem regulace, nikoli dodatečných zdrojů pro školy. Musíme také posílit roli externích aktérů při určování dlouhodobého rozvoje veřejných vysokých škol. Tím dokážeme školy více propojit s reálným životem.

Mohl bych jistě pokračovat. Samozřejmě ne vše řeší aktuálně navrhované věcné záměry zákonů, ty ještě budou podrobeny široké diskusi. Nicméně to, že kategorickým imperativem změn v našem vysokém školství musí být tlak na vyšší kvalitu, to je podle mého názoru nade vši pochybnost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Paní poslankyně bude chtít ještě položit doplňující otázku, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Pane premiére, já vám děkuji za odpověď. Skutečně tak jak jste nastínil, co všechno čeká naše vysoké školy, s tím mohu naprosto souhlasit.

Chtěla bych se zeptat – a věřím, že i ta velmi kontroverzní otázka pro akademickou obec, jako jsou orgány vysokých škol, ať už je to rada veřejné vysoké školy, anebo složení akademického senátu, bude předmětem jednání, jak jste o tom, pane premiére, hovořil. Chtěla bych se vás zeptat, zda-li všechno to, co bylo nastíněno z vaší strany pro zlepšení kvality našich škol, jejich konkurenceschopnosti, má dnes pro vysoké školství určité výhody, z nichž vlastně školství čerpá.

Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo předsedovi vlády k odpovědi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené pa-

ní poslankyně, páni poslanci, samozřejmě že ne vše v českém vysokém školství je možné označit za špatné, to by asi byla velmi vulgární generalizace. Ve srovnání se zahraničím např. dokážeme s relativně omezenými zdroji poskytnout vysokoškolské vzdělání velkému počtu studentů. Samozřejmě je na stole otázka, zda chceme tolik absolventů a zda je současný systém financování studia ten nejlepší možný. Reforma by měla být právě o tom a diskuse by měla jít tímto směrem.

Česká republika má také výhodu ve své pozici ve středu Evropy. Rostoucí mezinárodní mobilita osob totiž zvyšuje příležitost přilákat mozky ze světa, včetně úspěšných Čechů, kteří působí v zahraničí.

Obecně se terciární vzdělávání a systém vědy a výzkumu může stát motorem ekonomického a společenského růstu, ale pokud si nedáme pozor, také velkou finanční zátěží státu, neefektivní zátěží. Reforma má tyto tlaky usměrnit tím způsobem, abychom dokázali dát studentům skutečně odpovídající vzdělání. A tím odpovídajícím myslím nejlepší možné s ohledem na jejich budoucí kariéru a zároveň co nejméně finančně zatěžující ostatní občany.

Jak jsem již řekl, my jsme dlouhodobě v posledních letech plně naplnili kvantitativní kritéria ohledně poskytovaného vzdělání, každý rok je na českých vysokých školách otevřeno v prvním ročníku více než sto tisíc studijních míst. Teď nezbytně přišel čas na kvalitu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dříve než dám slovo panu poslanci Látkovi, který vystoupí jako další, tak bych ráda přečetla omluvu paní poslankyně Hubáčkové, která se omlouvá z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Předávám slovo panu poslanci Látkovi. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, obracím se na vás jménem Sdružení měst a obcí Plzeňského kraje, a to v záležitosti nájemních bytů v majetku obcí vybudovaných za pomoci dotací Státního fondu rozvoje bydlení. Podmínka získání dotace byla vázána vložím zástavního práva na dobu dvaceti let. Dnes se však ukazuje, že tato doba je již příliš dlouhá a nájemníci mají zájem byty odkupovat. Tato skutečnost může být v době nejasné situace kolem rozpočtového určení daní dobrou možností pro mnohá města a obce na posílení jejich finančních příjmů.

Dle Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže by se v případě postupu dle navrhované novely jednalo o nepovolenou veřejnou podporu poskytnutou obcím, která je v rozporu s komunitárním právem. Zástupci měst a obcí Plzeňského kraje poskytli v květnu 2011 Ministerstvu pro místní rozvoj údaje ohledně nájemného, počtu bytů atd. jako podklad pro zpracování a-

nalýzy, která by měla posloužit k dalšímu jednání ohledně zkrácení této dvacetileté lhůty alespoň na deset let. Nemáme však zatím žádnou zprávu ani zpětnou vazbu, jak se v této záležitosti situace vyvíjí.

Žádám vás proto, vážený pane premiére, zasadte se, prosím, o obnovu jednání Ministerstva pro místní rozvoj s Úřadem práce, aby byl v této záležitosti nalezen postup, kterým by bylo odstraněno možné riziko vzniku nepovolené veřejné podpory. Vaše pomoc při řešení této záležitosti je pro města a obce v České republice velmi důležitá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v současné době je v připomínkovém řízení projednáván návrh novely zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtových pravidel republiky. Předložený návrh zákona vychází z programového prohlášení vlády, konkrétně z části týkající se veřejných rozpočtů v rámci realizace projektu státní pokladny. Cílem návrhu je úprava fungování rozpočtového systému jako součásti integrovaného informačního systému státní pokladny. Nad rámec návrhu novely zákona o rozpočtových pravidlech požaduje Ministerstvo pro místní rozvoj jako zásadní připomínku doplnit do zákona nové ustanovení, § 15a, které by umožnilo vrácení dotace nebo její části v případě, že se tak poskytovatel dotace dohodne s příjemcem dotace. Příjemce dotace by odpovídal za to, že nedošlo k čerpání nedovolené veřejné podpory. Při takto vrácené dotaci by se příjemce vyvázal z podmínek poskytnutí dotace a nedošlo by k porušení rozpočtové kázně. Tím by bylo umožněno obcím vyvázat se i ze závazku, že vystavěný byt bude po dvacet let bytem nájemním.

Návrh je odůvodněn tím, že společenský a ekonomický vývoj v uplynulých letech přinesl požadavky na strukturu bytového fondu zásadně odlišné od doby před patnácti lety a ukazuje, že podmínka dvacet let je podmínkou působící značné komplikace. S významným nárůstem počtu jedno-, maximálně dvoučlenných domácností jsou byty vystavěné obcemi v podmínkách 90. let minulého století často nepotřebné a schopnost najít nájemce za nájemné, které by odpovídalo velikosti bytu, je v mnoha případech velmi komplikované. Přitom ze strany obce není možné provést ani rekonstrukci tohoto bytového fondu s cílem změnit dispozice bytů tak, aby byly pro stávající zájemce o nájemní byty zajímavé, například na byty pro seniory. Neméně podstatnou skutečností je, že v dotačních titulech až do roku 2003 nebyl zakotven požadavek na uzavření smlouvy na dobu určitou. Proto je většina dříve postavených bytů obsazena v podstatě bez možnosti jejich uvolnění. Neplní tedy funkci fluktuálních nájemních bytů.

Přijetí úpravy, která by umožňovala příjemci dotace její poměrnou část vrátit, tak aby odpovědnost za neporušení veřejné podpory nesl příjemce dotace, by na jedné straně mohlo znamenat zlepšení bilance státního rozpočtu a na straně druhé uvolnění poměrně značného množství majetku obcí za účelem dalšího nakládání s ním čili zlepšení struktury bytového fondu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a dávám slovo ještě panu poslanci.

Poslanec Jan Látko: Děkuji, pane premiére. Chtěl bych se především omluvit za to, že jsem podruhé zmínil místo Úřad pro hospodářskou soutěž Úřad práce. To byl samozřejmě omyl, který jsem tady opravil.

Jinak děkuji za velice vyčerpávající odpověď a jen bych se chtěl zeptat: Tato úprava, kterou jste tady zmínil, s kterou stoprocentně souhlasím, protože obsahuje opravdu všechno to, co si myslím, že obce rády uslyší, kdy se o ní uvažuje?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a odpovím ještě pan předseda vlády. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, v první řadě ty záměny úřadů, zvyk je železná košile, já se také přistihuji, že místo Úřad vlády říkám také častěji Úřad práce. Holt jak jsem řekl, zvyk je železná košile.

Za druhé, tento návrh je v současné době v meziresortním připomínkovém řízení, čili předpokládám, že ještě v letošním roce bude schválen vládou a poslán do legislativního procesu v Parlamentu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí poslanec Jaroslav Škárka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Škárka: Děkuji za slovo, paní předsedající, přeji hezké odpoledne. Vážený pane premiére, situace na Ministerstvu školství je dlouhodobě neudržitelná. Myslím si, že vyžaduje okamžité řešení, už ne na pozici ministra školství, ale na pozici premiéra. Nejschopnější ministr za posledních dvacet let Josef Dobeš prokázal naprostou neschopnost. Jenom namátkou: personální rozklad ministerstva, nepřiměřené odměny blízkým kamarádům, kauza Ladislava Bátory, nepřipravená reforma vysokého školství, nesmyslná reforma financování regionálního školství, nekoncepční nápady na zkracování přestávek, povinné polévky do škol – a tyto nápady jsou pak okamžitě odvolávány.

Nejkritičtější situace je ovšem ohledně dotací z fondů Evropské unie. ČR má pozastaveno čerpání 1,2 miliardy korun a následně jí hrozí ztráta až 50 miliard. Neprůhledné čerpání evropských fondů navíc vyvolává obavy, že tyto jsou účelově tunelovány.

Vážený pane premiére, myslím si, že by si Sněmovna zasloužila informaci o tom, jak celou situaci jako nadřízený pana ministra hodláte řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo předsedovi vlády k odpovědi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Dobeš je si moc dobře vědom, jaké jsou klíčové priority a úkoly jeho resortu.

Za prvé, bezpochyby optimalizovat síť našich regionálních škol, protože to je věc, která je velmi závažná. Týká se to prakticky každého, protože každý je buď rodičem, prarodičem, či někým, kdo chodí na základní nebo střední školu, a přitom tady máme poměrně bolestivý problém, že vzhledem k početnosti populačních ročníků je např. síť regionálních středních škol v průměru v ČR naplněna pouze ze 70 % žáky, to znamená, je tam o 30 % naddimenzovaná kapacita, která samozřejmě stojí neefektivně vynakládané veřejné finanční prostředky.

Za druhé, a o tom jsem mluvil ve své předcházející nebo v jedné ze svých předcházejících interpelací, je to otázka reformy našeho vysokého školství. Je naprosto nezbytné vysoké školy reformovat, protože jsou základním zdrojem vysoce kvalifikované pracovní síly a bez této vysoce kvalifikované pracovní síly bude mít naše země jenom velmi omezenou konkurenceschopnost a neobstojí. Je to o to důležitější pro malou otevřenou a proexportně orientovanou ekonomiku, jako je ekonomika České republiky.

A samozřejmě třetí klíčový úkol je úkol, který souvisí s příslušnými operačními programy, kde především operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost má problémy, o kterých jsme dnes dopoledne také diskutovali, a pan ministr Dobeš si je velmi dobře vědom, že je to jeho klíčová priorita, kterou musí vyřešit, a musí ji vyřešit v časovém horizontu poměrně krátkém, do měsíce dubna. Pokud by ji nevyřešil, tak samozřejmě nastává jiná situace.

Co se týče hodnocení jeho kvalit nebo nekvalit, musím říct prostřednictvím paní předsedající, že především z vašich úst, pane poslanče, mě poněkud udivuje, protože nelze zapomenout na to, že jako špičkový představitel vaší politické strany jste podle svých slov tohoto ne-

kvalitního člověka do Poslanecké sněmovny přivedl vy. Byla to nominace politické strany v době, kdy vy jste byl jejím špičkovým představitelem, pokud se nepletu výkonným místopředsedou nebo prvním místopředsedou, která nominovala pana ministra školství na pozici, ve které je. Já nepochybuji, že jste bral tento svůj úkol velmi vážně, sestavení a nominování kandidátních listin a nominace vedením strany do vládních funkcí, že jste si byl vědom všech plusů a minusů pana Josefa Dobeše a že jste byl přesvědčen, že jako člen vedení vaší politické strany posíláte do vlády kvalitního člověka. Vůbec si nedovedu představit, že by to mohlo být jinak. To, že jste vy změnil politickou stranu, je samozřejmě váš problém, jako je vašim problémem, že jste změnil více než dramaticky o 180 stupňů i názor, který jste bezpochyby před rokem a půl měl i na pana ministra školství.

Nicméně pro každého člena vlády včetně jejího předsedy platí, že na něho jsou kladeny poměrně velké nároky. Já velmi pozorně vyhodnocuji činnost jednotlivých ministrů a žádný ministr včetně předsedy vlády nemá svou funkci jistou. Mám svá přesně daná kritéria. Velmi prosím, abyste tady nepředváděl kritiku člověka, kterého jste do vysoké politiky jako vysoký představitel vaší bývalé politické strany spolupřivedl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec má prostor, aby položil doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Škárka: Tak, pane premiére, já děkuji za odpověď. Samozřejmě vy velmi dobře víte, že strana Věcí veřejných je víceméně sekta a tam není podstatné, co si myslí předseda a výkonný místopředseda, ale podstatné je to, co si myslí pan Bárta a koho pan Bárta přivede.

Nicméně doplňující otázka je následující. Myslím si, že kvalita ministra školství se plně prokázala – a kvalita myslím v uvozovkách. Mě by zajímalo, co ještě musí více provést, abyste ho odvolal. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám slovo panu předsedovi vlády, aby odpověděl na doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jestliže je politická strana, jejímž jste byl dlouholetým členem a vysokým představitelem, sektou, tak pak jste zřejmě patřil mezi velekněze této sekty, abych tedy použil religiózní terminologie. To za prvé.

A za druhé, co by musel udělat pan ministr Dobeš, aby okamžitě letěl z vlády? Například převzít obálku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a s další interpe-

laci vystoupí pan poslanec Aleš Rádl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, otázka udržitelnosti veřejných financí v současné době hýbe politickým prostředím celé Evropy, otázka udržitelnosti veřejných financí stojí v pozadí uzavírání fiskálních smluv, zavádění zlatých pravidel do národních rozpočtů a samozřejmě se této otázce věnuje i celá řada odborných publikací. V článku časopisu The Economist jsem se dočetl, že současná finanční krize a navazující hospodářské problémy zemí jsou přibližně desetinné proti tomu, co nás čeká v budoucnosti. To mě pochopitelně vyděsilo. Podle tohoto článku budou znamenat demografické změny ve vyspělých zemích desetkrát větší problémy pro veřejné finance těchto zemí, než je dnes zmíněná krize.

Jen abych to dokladoval na číslech pro Českou republiku, která vyplývají z tohoto článku. V roce 2010 připadal přibližně jeden senior starší 65 let na jedno dítě mladší 15 let. V roce 2065 bude tento poměr 2,4. Počet seniorů bude tedy přibývat, naopak počet lidí v produktivním věku klesá. To vede k růstu nákladů nejen na starobní penze, ale i na zdravotní péči. Na druhou stranu bohužel klesá pak i počet těch, kteří tyto výdaje platí, a tudíž se jejich zátěž dramaticky zvyšuje.

Velkým krokem je samozřejmě důchodová a zdravotnická reforma, která budoucím generacím snad, pokud se jí podaří prosadit a udržet, výrazně ulehčí. Přesto vydal institut IDEA před několika dny studii, podle které hrozí České republice, že v roce 2050 bude mít veřejný dluh ve výši 160 % HDP, tedy na úrovni dnešního krachujícího Řecka.

A moje otázka. Chtěl bych se vás tedy zeptat, pane premiére, zda vláda o tomto nebezpečí ví a co hodlá dělat pro to, abychom se takovému vývoji úspěšně vyhnuli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo k odpovědi panu předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, musím říci, že každé podobné studie na téma udržitelnosti veřejných financí si vážím a považuji ji za cenný podnět a za cenný příspěvek do diskusí, které na toto téma vedeme. Přináší totiž do diskuse věcné argumenty místo emotivních výkřiků.

Než se budu věnovat samotné studii, dovoluji mi zmínit jednu zajímavost, která s tím souvisí. Institut IDEA totiž založil Jan Švejnar, kterého opoziční Česká strana sociálně demokratická podporovala při minulé volbě prezidenta České republiky a podle některých informací to zvažuje

podobně i v nastávající volbě. Je to přitom ta samá Česká strana sociálně demokratická, která neustále opakuje jako zaseknutý gramofon, že strašení Řeckem je lži voličům. Nyní tedy institut IDEA, který si vydobyl poměrně slušné postavení a v jehož řadách působí také několik spolupracovníků Národní ekonomické rady vlády, tvrdí, že nám hrozí podobný osud jako Řecku. Opozici se tak vracejí emotivní výkřiky jako bumerang. Jakmile opět někdo z ČSSD bude tvrdit, že není třeba nic dělat s veřejnými rozpočty, bude možná dobré, když mu ti z nás, kteří tvrdí, že je nutné něco dělat, ukážou tyto analýzy institutu vedeného a založeného prezidentským kandidátem České strany sociálně demokratické.

A teď už k samotné studii. Chtěl bych především zmínit, že vláda již vykonala velkou část cesty k udržitelnosti veřejných financí. Samotná studie to dokládá např. na tom, že beze změn v rámci tzv. malé důchodové reformy by nám v roce 2050 nehrozil veřejný dluh 160 % hrubého domácího produktu, ale 200 % hrubého domácího produktu. Za druhé studie potvrzuje, že české veřejné zadlužení bude stabilní i při současném nastavení až do roku 2025. To nás samozřejmě nemůže uspokojovat, nicméně to poskytuje právě dostatečný čas pro další postupné reformní změny. To nám samozřejmě nestačí, ale chceme zajistit udržitelnost veřejných financí i za tento horizont. Ostatně zmíněná studie např. nezohledňuje již schválenou velkou důchodovou reformu nebo změny ve zdravotnictví, které jsou buď již schváleny, nebo budou předloženy v nejbližší době.

Další brzdou pro scénář typu Řecko jsou institucionální změny. Abychom zaručili to, že kdyby náhodou po vládě rozpočtové odpovědnosti nastoupila vláda třináctých důchodů, abych tedy použil jistého básnického opisu, tak chceme prosadit brzdy zadlužování, čili tzv. zlaté pravidlo. Mimochodem, v dnešní kouzelné dopolední diskusi okolo fiskálního paktu bylo zajímavé, že nejvehementněji ve prospěch tohoto fiskálního paktu, jehož klíčovým jádrem je právě zavedení protidluhových brzd, takzvaně plédovali ti, kteří ještě před několika týdny nebo měsíci zavedení protidluhové brzdy v naší ústavě blokovali, byli proti němu, a dokonce se mu posmívali. Takže teď bych velmi ocenil, kdyby se toto nadšenectví pro fiskální kompakt, jehož klíčovou komponentou je právě zavedení protidluhové brzy, odrazilo i v praktických politických krocích těchto politických stran, které takto vehementně za fiskální kompakt bojují.

Bude to tedy, jak jsem již řekl, jednak finanční ústava, kterou bychom měli projednávat ve vládě ještě toto pololetí, jednak nezávislá fiskální rada, o které například Národní ekonomická rada vlády velmi intenzivně diskutuje. Tyto brzdy zavedeme bez ohledu na to, zda nás do toho tlačí Brusel, nebo ne. My je máme ve vládním programovém prohlášení a chceme je prosadit bez ohledu na tyto mezinárodní smlouvy. Mimochodem, měli jsme je v programovém prohlášení této vlády ještě dříve, než o tom některé státy,

kteřé dnes podepisují tuto smlouvu, vůbec slyšely. A tyto institucionální změny také samozřejmě hodláme prosadit. Věřím, že tyto změny podpoří i Česká strana sociálně demokratická, neboť nepodpora takových opatření by pro ni byla v kontextu a s tím, že chce být v hlavním proudu evropské integrace, prakticky politickou sebevraždou.

A poslední komentář ke studii IDEA. Studie přejímá poměrně konzervativní odhad Ministerstva financí ohledně růstu ekonomiky. Podle tohoto odhadu by česká ekonomika měla zpomalit růst až pod 1 % HDP do roku 2040, čili to je skutečně velmi konzervativní odhad.

Já bych to tedy shrnul. Studii vítám jako cenný příspěvek do diskuse o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí. Vláda dělá reformní kroky k nápravě veřejných financí a zavede institucionální změny zabraňující budoucím vládám nadměrně občany zadlužovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít ještě položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Rádli: Děkuji, pane premiére, za vaši odpověď, která trochu snížila moje vyděšení, potom co jsem si přečetl zmíněný článek.

Rád bych vám položil ještě doplňující otázku. Pochopitelně v současné době evropská krize je především dluhovou krizí, tak by mě zajímalo, v jaké pozici je Česká republika, na jakém místě této dluhové hitparády se v současné době nachází a zda je tady jakási trajektorie směrem ke zlepšování nebo zhoršování našeho současného dluhového postavení v rámci států Evropské unie.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám slovo panu premiérovi k odpovědi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, před několika dny Eurostat zveřejnil data o zadlužování jednotlivých zemí v rámci Evropské unie ke konci třetího čtvrtletí loňského roku. Česká republika má v tomto srovnání sedmé nejvyšší vládní zadlužení. V relativních hodnotách představuje 39,8 % HDP, což je o půl procentního bodu více než o rok dříve. Co je však poměrně alarmující, je, že maastrichtské kritérium dluhu, který nesmí přesahovat 60 % HDP, splňuje pouze 13 z 27 členských zemí EU. Česká republika je mezi těmito 13 zeměmi. Nejvyšší zadlužení má právě Řecko s dluhem téměř 160 %. Na druhé straně Estonsko má dluhy jen přibližně 6 %. Čili to ukazuje, že je možné jít touto cestou. Mimochodem, Estonsko jako země pionýrská se zavedením rovné daně.

Rád bych také zmínil příklad Švédska, ke kterému sociální demokraté

tak rádi vzhlížejí. Švédsko totiž dokázalo snížit svůj dluh meziročně o 1,4 procentního bodu. Jak je vidět, i v době pomalého ekonomického růstu lze provádět rozpočtovou konsolidaci, která může naopak zvyšovat potenciál budoucího hospodářského růstu. Věřím, že si z toho vezmou všichni ponaučení a s blízcími se krajskými volbami nebudou slibovat třinácté důchody, autobusovou dopravu zdarma či další rozpočtové nákladné skopičiny, tak jak jsme toho byli svědky před minulými volbami. Krajské rozpočty jsou totiž součástí rozpočtů veřejných. Vládní nepopulární, ale zároveň potřebné změny ve státním rozpočtu by tak byly rozmělněny těmito skopičinami na úrovni krajů. (Potlesk části poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové. Předminulý týden rozhodl nezávislý soud, že bývalý poslanec Petr Wolf, na jehož hlasu stála několik měsíců bývalá Topolánkova vláda, v níž jste byl, pane premiére, místopředsedou vlády a ministrem práce a sociálních věcí, se dopustil dotačního podvodu, tedy česky řečeno defraudace, a poslal jej na pět let do vězení. Chtěl bych připomenout, že v té vládě seděli s vámi také ministři Kalousek, Pospíšil, Schwarzenberg, Vondra. Jsem přesvědčen, že je to důkaz toho, že tato vláda, závisející (?) po odchodu několika poslanců z vládního tábora, se stala de facto vládou zcela nelegitimní, tedy již řadu měsíců před svým pádem.

V rozsudku soudu totiž zaznělo, že za velmi podivných okolností po přeběhnutí poslance Wolfa na stranu vlády došlo ke změně názoru Ministerstva životního prostředí, které původně v kontrolní zprávě konstatovalo spáchání několika trestných činů, byla učiněna za velmi podivných okolností skandální dohoda o narovnání a nebylo podáno žádné trestní oznámení. Pokud by nebylo podáno trestní oznámení ze strany veřejnosti, velmi pravděpodobně by dnes exposlanec Wolf spokojeně běhal po světě s 11 miliony, které si tak pěkně vysloužil.

Je smutné, že rozsudek v kauze Wolf nepřišel před sněmovními volbami, že by se to možná mnohým lidem rozleželo v hlavě, zda mají podpořit jako symbol změny partu politiků, která spíše než vládu rozpočtové odpovědnosti a boje s korupcí připomíná opak toho.

Vážený pane premiére, žádám vás s ohledem na závažné zjištění nezávislého soudu, abyste informoval veřejnost o tom, zda míníte zveřejnit veškeré informace o tom, za jakých okolností došlo ke změně názoru Ministerstva životního prostředí ve věci zneužití dotace pro firmu pana Wolfa. (Předsedající upozorňuje na čas.) Proč v rozporu s auditem, kte-

rý nebyl nikdy zpochybněn, nebyla splněna zákonná povinnost a došlo k takovéto změně pohledu ministerstva.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, v prvé řadě je nezbytné říci, že je naprosto v pořádku respektovat rozhodnutí nezávislého soudu a postup orgánů činných v trestním řízení. Pan Wolf je v tuto chvíli soukromou osobou, a pokud nezávislý soud konstatoval, že spáchal trestnou činnost, za kterou byl odsouzen, tak nezbyvá, než to respektovat. Nicméně je třeba připomenout, že tyto trestné činy – pan poslanec Paroubek tady mluvil o defraudaci – se primárně odehrávaly právě za vlády sociální demokracie. Čili jak je možné, že se toto stalo, že byly defraudovány veřejné finanční prostředky? Tak by se měl možná pan poslanec Paroubek ptát dokonce sám sebe, protože část toho probíhala i v době, kdy on sám byl ve vládě, nebo dokonce předsedou vlády.

Znovu opakuji, já nemám důvod jakkoli komentovat rozhodnutí nezávislého soudu. Zrovna tak nemám důvod komentovat osobu pana Ing. Wolfa, který je v tuto chvíli soukromou osobou, není v politice, je to jeho osobní záležitost. Co se týká jeho politického působení, já jsem s ním v životě mluvil snad dvakrát, na rozdíl od pana poslance Paroubka, koneckonců za jeho vedení České strany sociálně demokratické se pan Wolf ocitl na poslanecké kandidátce a za vedení předsedy ČSSD pana Paroubka byl pan Wolf zvolen poslancem Parlamentu České republiky. Čili do vysoké politiky ho nepřivedl žádný představitel stávající vládní koalice, ale pan předseda – tehdejší předseda České strany sociálně demokratické Jiří Paroubek. Snad v té době věděl, co činí. (Potlesk několika poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S doplňující otázkou ještě vystoupí pan poslanec. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, z vaší odpovědi čpí lehká demagogie. A zbytečná demagogie. Myslím, že byste se k tomu neměl snižovat. Já přece jenom přečtu to, co už jsem nestačil přečíst zřejmě srozumitelně.

Žádám vás s ohledem na závažná zjištění nezávislého soudu, abyste informoval veřejnost o tom, zda míníte zveřejnit veškeré informace o tom, za jakých okolností došlo ke změně názoru Ministerstva životního prostředí ve věci zneužití dotace pro firmu Petra Wolfa, proč v rozporu s auditem,

který nebyl nikdy zpochybněn, nebyla splněna zákonná povinnost podat trestní oznámení, a zda podáte v této věci trestní oznámení pro podezření ze zneužití pravomoci veřejného činitele vy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, předpokládám, a jsem přesvědčen, že předpokládám poměrně korektně, že všechny tyto věci vzaly v potaz orgány činné v trestním řízení, včetně nezávislého soudu. Pokud narazily při prověřování tohoto případu – a já nevylučuji, že narazily – na případy možného zneužití pravomoci veřejného činitele, já nepochybuji, že konají. A musím říci, že žádné informace o tom, že byla zneužita pravomoc veřejného činitele, nemám, tudíž nemám na koho podávat trestní oznámení.

Pochopil jsem ze slov pana poslance Paroubka, že on tyto informace má. Tak se táži já, zda už podal příslušné trestní oznámení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní vystoupí s interpelací pan poslanec Ladislav Šincl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, pokrytectví, převládá či neupřímnost je morální vada. Jde o rozpor mezi vědomým chováním osoby a jejím vnitřním nebo prezentovaným přesvědčením. Toto se označuje také za farizejství. Pokrytec například hlásá půst, skromnost a utahování opasků, ale současně tiše připouští vyplácení obrovských odměn svým oblíbencům.

Abych byl konkrétní. Vy na jedné straně se skromnou tvář občanům této země ordinujete půst, skromnost a utahování opasků, ale na druhé straně jsme se dozvěděli, že hrubý plat vrchní ředitelky sekce kabinetu předsedy vlády Jany Nagyové se v březnu minulého roku vyšplhal do astronomických výšin. Ale pozor. To není všechno. Dozvěděli jsme se také, že za pouhý rok 2011 bylo na Úřadu vlády na odměnách vyplaceno vašim oblíbencům 28 mil. korun a ta kritizovaná odměna panny Jany Nagyové na Úřadu vlády je vlastně nic. (Tiché reakce na slovo panny.) A byla druhá ještě nižší. To by stačilo jako průměrný plat pro 1200 učitelů na jeden měsíc. Chováte se jako král, který odměňuje svou družinu, zatímco poddaní žijí v chudobě.

Ještě neuvěřitelnější je pak výrok, kterým jste se snažil hájit vyplácení těchto vysokých odměn. Moji lidé dřou jako koně, standardně 12 hodin

denně a k tomu často i víkend. Možná to nevíte – ale vy to určitě nevíte, neboť se o život obyčejných lidí vůbec nezajímáte – většina lidí v této republice dře daleko tvrději za 8, 7 či – ti šťastnější – za 13 tisíc korun měsíčně. Místo toho, abyste si jich vážil, tak jimi pohrdáte.

A moje otázka: Vážně se domníváte, že odměny ve výši několikánásobné výše základního platu jsou standardní? A nepřijde vám to jako výsměch ostatním pracujícím lidem?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu předsedovi vlády, aby mohl odpovědět.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, skutečně obdivuji charakter pana poslance, který s naprostou suverénností tady žongluje slovy, jako je morálka, jako je etika, jako je farizejství, jako je pokrytectví. Pevně věřím tomu, že on sám se považuje za člověka nepokryteckého, nefarizejského, za samý symbol všech ctností, a že tudíž má morální právo kaceřovat kohokoliv jiného a označovat ho za pokrytce nebo farizeje. Docela ho obdivuju.

Máte můj hluboký obdiv, pane poslanče. Jste bezesporu ztělesněním mravnosti a etiky. Až sem, k řečnickému pultu, slyším šustění andělských křídel, kterými pomalu třepotáte během toho, jak tady stojíte. To za prvé.

Za druhé. Mě fascinuje, jak máte neustále tento kritický osten vůči představitelům ústředních orgánů státní správy v současné vládě. Vážený pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, říkáte stejná ostrá slova o nemravnosti, o farizejství a pokrytectví například svému poslaneckému kolegovi panu doktoru Rathovi, který prokazatelně jako ministr zdravotnictví standardně vyplácel odměny řadě lidí ve výši okolo půl milionu korun? Říkáte podobně ostrá slova svým poslaneckým kolegům, kteří jsou například hejtmany, jako je první místopředseda vaší drahé politické strany pan hejtmán Hašek, kteří také zásadně nezveřejňují výši svých odměn na krajských úřadech?

A mimochodem, čísla, která jsou k dispozici z Ministerstva financí, jednoznačně ukazují, že zatímco celkový objem vyplácených platů a odměn v ústředních orgánech státní správy se v loňském roce proti roku 2010 snížil o téměř 10 %, celkový objem vyplácených finančních prostředků na krajských úřadech se zvýšil o více než 3 %. Takže jestli chcete někam mířit svůj morální a etický, protipokrytecký a protifarizejský postoj, mohl byste velmi účinně začít u své vlastní politické strany, dokonce ve vašem vlastním poslaneckém klubu, u vašich vlastních voličů, resp. členů.

Za další. Já jsem se díval na to, jak se vyvíjela křivka vypláceného

objemu odměn na Úřadu vlády. Mám pro vás sladké tajemství. I za vlád sociálně demokratických premiérů dosahovaly vyplácené odměny řádu desítek milionů korun, čili to nebyl žádný dramatický nárůst, který nastal. A to musím říci, že se jednalo o období před rokem 2006, kdy celkový objem vyplácených mezd vzhledem k mzdovému růstu za tu dobu byl výrazně nižší, než je dnes. Tedy i tady tak trošku střílíte do vlastního hnízda.

Já mohu pouze konstatovat, že v loňském roce byl snížen celkový objem platů a mezd na Úřadu vlády o 17 %, resp. počet pracovníků o 17 % a o 10 % celkový objem mezd. Tyto odměny nedostávají moji oblíbenci, ty dostává několik stovek pracovníků Úřadu vlády. A já si stojím za základní tezí, kterou hájím dlouhodobě – že státní správa má fungovat tak, aby menší počet lidí dostával celkově větší objem platů a mezd, než dostává dnes.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu poslanci, aby se mohl obrátit na pana premiéra s doplňující otázkou. Prosím.

Poslanec Ladislav Šinci: Pane premiére, mám o vás velký strach. Měl byste vědět jako praktikující křesťan je pokrytectví vážný velký hřích. Dokonce o vás a vámi podobných se píše v Evangelii sv. Matouše: Běda vám, zákoníci a farizejové a pokrytci!

Už jsem pochopil, proč se tak urputně snažíte prosadit největší novodobý tunel v českých dějinách – církevní restituce. Doufáte totiž, že z těchto vašich hříchů se vykoupíte novodobým církevním desátkem, církevními restitucemi. (Souhlasný šum zleva.) Vy jste totiž se vůbec nepoučil. Kázete vodu a sám se svými oblíbenci na Úřadu vlády pijete víno. Nic více pokryteckého než říkat lidem, ať drou za minimální mzdu, kterou odmítáte zvyšovat. A říkáte, že peníze nejsou. Peníze zřejmě jsou, ale jen pro vámi vyvolené.

Jsem z Moravskoslezského kraje, z kraje, kde lidé těžko shánějí práci. A když už ji seženou, zpravidla dostanou mzdu, která se pohybuje pod republikovým průměrem. (Předsedající: Pane poslanče, vypršel váš čas.) Jak to mám, prosím vás, vysvětlit těmto lidem? (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ještě panu předsedovi vlády, aby mohl odpovědět na tuto fascinující doplňující otázku. Prosím. (Nesouhlasný šum zleva.)

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, chtěl bych v prvé řadě vyjádřit velkou radost nad tím, že díky interpelacím na mě jako na

předsedu vlády pan poslanec otevře Písmo svaté. Já jsem přesvědčen, že je to dobře, že aspoň této příležitosti využije a že především – protože Písmo svaté ve své novozákonní části skutečně mluví o tom, že člověk má být sebekritický – zpytuje sám sebe, kde on sám vystupuje jako farizej a pokrytec. Věřte mi, že já mám v sobě dostatek pokory, abych toto dělal.

Za další. Musím říci, že si velmi vážím toho, když se lidé dokážou prosadit na trhu práce a i za nízkou mzdu živit sebe a své rodiny, že neodcházejí na úřad práce a nenechávají si vyplácet sociální dávky. Proto považuji za klíčovou politiku své vlády přispět k rozvoji zaměstnanosti, vytváření nových pracovních příležitostí, protože vytváření nových pracovních příležitostí je nejučinnější sociální politikou. A každý slušný člověk ví, že není důstojnějšího způsobu, jak zajistit obživu pro sebe a pro své blízké, než vlastní prací.

Takže já si jsem moc dobře vědom toho, jak v některých regionech mají lidé těžký osud, jaký je tam nedostatek práce. Právě proto vláda České republiky provádí reformní změny, abychom za prvé zabránili tomu, že lidé budou uvrženi do bídy tím, že tento stát bude zadlužený, a za druhé, abychom otevřeli podmínky pro podnikání tak, aby se mohla vytvářet nová pracovní místa a tito lidé také dosáhli slušných mezd, které jim umožní důstojný život. To je politika mé vlády.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane premiére, dostal jsem dnes mail, se kterým bych vás chtěl seznámit, alespoň s jeho úvodní částí. Pisatel píše: „Dobrý den. Omlouvám se, že píši z anonymního e-mailu, ale po 22 letech od listopadu 89 se mi zdá v určitém směru situace obdobná jako tehdy. Navíc vzhledem k osobám gaunerů typu prvního náměstka Šišky nebo jeho poradce Martina Duška, případně toho movitého vzadu, pana Světlíka z Vítkovic, mám obavy, aby mě někde na přechodu pro chodce nesrazilo auto. Informací mám dost, nicméně možná bude stačit pro začátek pár věcí pro argumentaci proti panu Drábkovi. V zásadě vše, co pan Drábek, o panu Šiškově ani nemluví, říká k situaci na úřadech práce, je lež. Nám zaměstnancům úřadu práce se již dělá i fyzicky nevolno, jen jej vidíme někde hovořit.“ Tolik citace úvodu z mailu, který jsem dnes obdržel.

Musím říci, pane premiére, že za celou dobu, kdy působím jako poslanec za Jihomoravský kraj, se mi nestalo, abych od státního zaměstnance dostal korespondenci tohoto typu. Chci se zeptat, zda pokládáte tuto situaci za normální. Chci se zeptat, proč jste ještě nezasáhl personálně vůči

ministrovi Drábkovi, aby bylo možné celou věc napravit. Chci se zeptat, jak je možné, že tolerujete fakt, že se bez řádného výběrového řízení na Ministerstvu práce a sociálních věcí rozdávají zakázky na zásadní změnu softwaru, na základě kterého jsou vypláceny sociální dávky. Jak je možné, že tolerujete fakt, že dnes na úřadech práce nemají na nezaměstnané čas, protože ručně datlují ve wordu informace, které by jinak měly být zpracovávány informačními systémy? Myslím si, že to je ostuda, že jako poslanci dostáváme maily od státních zaměstnanců, které začínají úvodem, který jsem zde citoval.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo předsedovi vlády, aby mohl odpovédět.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně. Pan předseda Sobotka zahájil svou interpelaci tím, že se mu to ještě nestalo za dobu, co je poslancem za Jihomoravský kraj, to znamená od roku 1996, aby dostal anonymní dopis nebo anonymní mail. Jste, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, šťastný člověk. Já můžu říci, že jsem sice tady jenom o čtyři roky déle, ale já jsem dostal desítky a desítky anonymních mailů a dopisů za tu dobu, mimo jiné i na vás jako na ministra financí. Rozdíl je v tom, že já anonymní mail nebo anonymní dopis dám do drtičky a nechám ho spláchnout někam. Vy ho čtete na schůzi Poslanecké sněmovny. To je o pravdu rozdíl mezi námi. To za prvé.

Za druhé, ano, situace na úřadech práce je komplikovaná, v žádném případě si nezaslouží žádnou bagatelizaci. A musím říci, že je dána souhrnem tří kroků. První jsou samozřejmě legislativní změny, které platí od 1. ledna letošního roku. Druhým je poměrně rozsáhlá a organizačně náročná zásadní změna struktury organizační, tedy úřadů práce, včetně přechodu části agendy z pověřených obecních úřadů a z úřadů s rozšířenou působností. A třetí změnou je změna softwarového vybavení v oblasti informačních technologií. Bylo manažerským rozhodnutím pana ministra Drábka, že se rozhodl všechny tyto tři změny spojit do jednoho kroku.

Musím říci, že nové legislativní změny, které byly schváleny vládou a Poslaneckou sněmovnou v loňském roce, bylo možné aplikovat i ve stávající struktuře orgánů veřejné správy včetně příslušného programového vybavení. Za další musím říci, že krok sjednocení všech organizačních článků, které se podílejí na sociální administraci, považuji za správný a za krok, který byl naprosto nezbytný.

Mimochodem, první studii na téma sjednocení všech výplatních míst, tedy sjednocení i vyplácení sociálních dávek vyplácených pověřenými obcemi a obcemi s rozšířenou působností na úřady práce, vypracoval, poměrně

podrobně zdůvodnil a chtěl také prosadit ministr práce a sociálních věcí, který nebyl z TOP 09, nebyl z Občanské demokratické strany, nýbrž z České strany sociálně demokratické. Jmenoval se Vladimír Špidla. Takže to určitě není věc, která má být jenom takto šmahem smetena ze stolu. Čili to je správný krok.

Třetí krok, který, jak říkám, je otázkou manažerské odpovědnosti pana ministra Drábka, je spojit tyto dva kroky s rozhodnutím o novém softwarovém vybavení. Já pevně věřím, že pan ministr Drábek toto učinil po zralé úvaze, nemám důvod o tom pochybovat. Pan ministr Drábek včera opakovaně ujistil vládu, že všechny tyto problémy budou poměrně rychle vyřešeny a že celý systém bude v následujících týdnech a měsících plně funkční.

Já můžu říci pouze to, že jsem sám osobně na vlastní kůži zažil něco podobného, to znamená několik týdnů kolabující počítače a informační systémy nepřipravené pro nový systém sociálních dávek, který schválila sociálně demokratická vláda na jaře roku 2006 s tím, že odsunula vyplácení příspěvku na živobytí a dalších dávek hmotné nouze a příspěvku na péči až na novou vládu v roce 2007, aniž provedla základní organizační kroky a kroky v oblasti informačních technologií. To všechno musela zvládat až nová vláda, která nastoupila v září roku 2006.

Chtěl bych opět využít této příležitosti a z tohoto místa poděkovat všem zaměstnancům úřadů práce za jejich obrovské nasazení, za jejich obrovskou píli, za jejich obrovskou oddanost jejich klientům, se kterou zvládají tyto obtíže. A pevně věřím, že pan ministr Drábek manažersky přivede všechny tři tyto kroky, o kterých jsem mluvil, které spojil vlastně do jednoho velkého kroku, k úspěšnému výsledku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec položí ještě doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, pane premiére. Já se, na rozdíl od vás, nedivím, že zaměstnanci úřadů práce nám píší často anonymně, protože tam vládne atmosféra strachu, tam vládne samozřejmě obrovská atmosféra nejistoty a určitě se k tomu tématu ještě dostaneme.

Jinak, možná vás někteří zaměstnanci úřadů práce i teď viděli, protože poslední pokyn, který dostali od pana Drábka, je, aby chodili do úřadů na směny, protože kdyby se náhodou připojili všichni současně v řádné pracovní době, tak systém kolabuje a není ho možné používat. To bylo určitě také velmi chytré manažerské rozhodnutí pana Drábka.

Jinak, pane premiére, bych vám chtěl doporučit, abyste se zabýval těmito podněty. Není možné, abyste je házel do koše nebo je nechal drtit v drtičce, protože způsob, jakým nebyly vybrány v řádném výběrovém řízení

dodavatelé nového softwaru na Ministerstvu práce a sociálních věcí, bude mimo jiné předmětem i podnětu pro kontrolní výbor Poslanecké sněmovny a bylo by dobře, abyste si tu věc nechal velmi rychle jako předseda vlády také prověřit. Uděláte to?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Odpoví ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já se opravdu přiznám, že se nespolehám a nebudu spoléhat na systém anonymních dopisů, případně anonymních udání. Já jsem vždycky preferoval osobní rozhovor. Nebojím se lidem říkat svůj názor a nebojím se slyšet jejich – byť vyhraněný – názor. Já jsem samozřejmě, a řeknu velmi otevřeně, díky své minulé politické působnosti ve styku s desítkami a desítkami lidí z různých úrovní vedení Úřadu práce. Mám poměrně přesné informace o tom, co se děje. Nechci tu situaci bagatelizovat. Řekl jsem to tady již několikrát. Ten problém sleduji a jsem pevně přesvědčený, že pan ministr Drábek dotáhne všechny tyto kroky k úspěšnému výsledku.

Pokud samozřejmě někde došlo k narušení pravidel, která se týkají veřejných zakázek, tyto věci budou prověřeny. Máme k tomu příslušný Úřad na ochranu hospodářské soutěže, který bezesporu, tak jak je zvykem v České republice, pokud obdrží podání například od neúspěšných firem či firem, které by samy usilovaly o tuto veřejnou zakázku, bude ji velmi pečlivě posuzovat. Ale jak jsem již několikrát řekl, já jsem byl opakovaně ujištěn a se mnou i vláda České republiky, že tyto věci budou v následujícím období zvládnuty.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Marta Semelová, které tímto předávám slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane premiére, začíná být bohužel běžné, že na vládě a jednotlivých ministerstvech se doslova vyhazují peníze, které by byly potřeba jinde, ať už je to přísun různým oblíbencům za práci, kterou mají v popisu práce, či například na vysvětlování nevysvětlitelného. Konkrétně mám na mysli částku ve výši 2,7 mil. korun, kterou se rozhodla vláda zaplatit za kampaň propagující reformy této vlády – zdravotní, sociální, daňovou, školskou, tedy školné, prostě všechny změny, na které doplatí většina lidí, kteří budou platit dluhy, jež nezpůsobili.

To si opravdu myslíte, že za ty téměř 3 mil. korun přesvědčíte občany

o tom, že to s nimi myslíte dobře, že jsou tak naivní? Nemyslíte si, pane premiére, že takové vyhazování peněz v době, kdy mnozí tito občané mimo jiné i díky jednomu z vašich ministerstev, které způsobilo chaos při vydávání dávek, nemají na základní životní potřeby, je nehorázná drzost?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo předsedovi vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, je skutečností, že od 1. ledna letošního roku začaly platit poměrně rozsáhlé změny v sociální a zdravotní oblasti a nyní je nezbytné o dopadech těchto konkrétních legislativních změn informovat také veřejnost, aby každý věděl o konkrétních krocích těchto reforem a jejich konkrétních dopadech.

Musím říci, že se jedná primárně o distribuci informací, a to dvojího druhu. První materiál je podrobnější a zaměřený na popis změn sociálního systému jako celku. Druhý materiál je zaměřený především na příklady a změny v sociálních dávkách na pracovním trhu. Chci také říci, že od pondělí 16. ledna do soboty 21. ledna letošního roku bylo zaměřeno především na sociální reformu, v únoru se bude obdobně cílit na zdravotní reformu. Tyto materiály byly připraveny zaměstnanci Úřadu vlády a Ministerstva práce a sociálních věcí. Nevznikly tedy žádné dodatečné externí náklady, vznikaly v pracovní době.

Při nákupu mediálních prostor jsme čerpali ze socioekonomických podkladů Unie vydavatelů České republiky a přehledu nákladů a čtenosti, které jsou volně k dispozici. I bez mediálních agentur jsme při individuálních jednáních s vydavatelskými domy dosáhli velmi příznivých cen. Celkem byly ve spolupráci s jednotlivými redakcemi vyrobeny tři základní grafické verze odpovídající zájmům deníků a jejich cílových čtenářských skupin.

O jakou se jednalo cenu? Opět, neděláme z toho žádnou tajnost. Mladá fronta Dnes – 630 tisíc, Lidové noviny – 170 tisíc, Právo – 350 tisíc, Deníky – 420 tisíc, Blesk a Aha, které měly společný tematický materiál – 1 mil. 150 tisíc korun. Ceny jsou samozřejmě bez daně z přidané hodnoty. K tomuto byly využity prostředky, které byly účelově vázány v tiskovém odboru Úřadu vlády České republiky na propagaci vládní činnosti a nebyly spotřebovány v letech 2010 a 2011.

Chci zdůraznit, že souhrn čtenosti deníků, ve kterých byla vložena inzertce, se blíží 4 mil. čtenářů. Všechny smlouvy jsou od minulého týdne transparentně zveřejněny na webových stránkách Úřadu vlády, neobsahují žádnou problematickou klauzuli a vydavatelé s jejich zveřejněním souhlasili. Vše je tedy pod detailní kontrolou veřejnosti.

Chtěl bych také ještě zdůraznit, že se nejedná o nějakou kampaň, ale skutečně o jednorázovou distribuci informačních materiálů o sociální reformě v různých formách a formátech. Chtěli jsme distribuovat užitečné přehledy a vysvětlující materiály, nikoliv utrácet desítky či stovky milionů za nákladné reklamní kampaně a pouhá reklamní gesta vlády. Přesně v duchu vládní snahy o úspory a transparentnost jsme dosáhli výhodných cen a vše průhledně zveřejňujeme. Znovu opakuji, vše je na webu Úřadu vlády. Kromě toho je od ledna letošního roku spuštěn a průběžně aktualizován nový web, na němž najde každý, kdo bude mít zájem, hlavní vysvětlující texty k sociální, zdravotní, penzijní a daňové reformě a přehled dosavadních protikorupčních opatření. Součástí webových stránek budou i modelové příklady s dopady reformních kroků. Od počátku roku propagujeme tento web v rámci avíz a tiskových zpráv na sociálních sítích Facebook a Twitter, na vládních stránkách a také v informačních materiálech, které jsou distribuovány.

Ministerstvo práce a sociálních věcí v posledních měsících letošního roku dokončilo své reformní turné v podobě kulatých stolů v každém kraji. I v roce 2012 bude pro vysvětlování sociální reformy využívat speciální webové stránky. Pokračovat bude také v distribuci letáků na pracovní úřady a úřady České správy sociálního zabezpečení a provozováním informační telefonní linky.

Jsmo přesvědčeni, že změny, ke kterým došlo v těchto systémech, je nezbytné dostat až k občanům, aby se na konkrétních příkladech a na konkrétních situacích seznámili s dopady těchto reforem na konkrétní situaci konkrétních lidí. Já to považuji za poctivou vládní snahu informovat o konkrétních reformních krocích občany České republiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Paní poslankyně ještě položí doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane premiére, to občané budou určitě nadšením celí bez sebe z toho, když vyhodíte 3 mil. korun na to, abyste je informoval o tom, jaké dopady na ně budou mít vámi schválené reformy. Nemyslíte si, že by bylo mnohem lepší, kdyby vaše vláda vládla tak, abyste tyto dopady vůbec vysvětlovat nemusel? (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, kdyby vláda nic

nevysvětlovala, bylo by to známkou toho, že vláda nic nedělá. Kdyby vláda nic nedělala, bylo by to známkou toho, že tato země nastoupila řecký kurz, a to věru pod vládou, v jejímž stojím čele, rozhodně nebude případ České republiky. Tato vláda bude dělat tyto reformní změny a bude o nich poctivě informovat občany České republiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dámy a pánové, upozorňuji, že je 16 hodin, uplynul tedy čas, kdy je možné podle jednacího řádu podávat ústní interpelace na předsedu vlády. Nyní tedy budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Než dám slovo prvnímu, panu poslanci Ohlídalo, dovolu mi ještě, abych přečetla dvě omluvy. Mám zde omluvu ministra zdravotnictví od 19 hodin z dnešní schůze z neodkladných pracovních záležitostí. Dále se omlouvá paní poslankyně Marie Rusová od 18 hodin z rodinných důvodů.

A nyní již prosím pana poslance Ivana Ohlídala, aby přednesl interpelaci na ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, novináři listu Mladá fronta DNES údajně zjistili, že databáze, v níž jsou shromážděny citlivé údaje o nezaměstnaných, jako například jejich jména, jejich rodná čísla, jejich adresy atd., je velice slabě chráněna. Tito novináři se do této databáze pomocí zkušební verze odpovídajícího programu dostali a bez problému mohli zjistit tyto citlivé údaje o každém člověku, o každém nezaměstnaném, který je v této databázi veden. Vy jste prý reagoval na tuto skutečnost, že tato věc je způsobena chybou některých úředníků. Bohužel však váš náměstek Šiška ve své reakci připustil tu skutečnost, že opravdu tato databáze je v současné době chráněna nedostatečně a že se na zlepšení ochrany dat v této databázi v současné době pilně pracuje, například vydáváním jakýchsi čipových karet pro úředníky, kteří mají přístup do této databáze, atd.

Čili pane ministře, chci vás požádat, abyste vysvětlil rozporné vyjádření vaše a vašeho náměstka a také abyste řekl, jakým způsobem chcete zabránit tomu nepříjemnému jevu, to znamená možnému vstupu pro nepovolané do databáze, která se týká nezaměstnaných. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi. Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Já bych nejprve rád upřesnil, aby to nevypadalo jako obviňování obecně redaktorů Mladé fronty DNES, že se jednalo o článek paní redaktorky Petrášové, která uvedla, že se dá do databází Úřadu práce dostat jednoduším, tzv. školkovským heslem, což samozřejmě není pravda.

Je to tak, že pro výuku a testování byla připravena testovací databáze, která neobsahuje reálná data o občanech ČR, a skutečně tato databáze byla ovládána zjednodušeným heslem, které bylo přidělováno tzv. po rolích, to znamená, jednotliví testéři, jednotliví pracovníci Úřadu práce, kteří se chtěli zapojit nebo chtěli si vyzkoušet nebo testovali tyto softwary, měli přiděleno heslo tak aby podle role, kterou mají v systému nebo kterou testují v systému, měli dosah tak, jak je to v reálném systému, jenom do určité vrstvy informací a do určité vrstvy kompetencí.

Na rozdíl od toho ostrá verze, ta, která skutečně obsahuje data občanů ČR, je zabezpečena primárně tím, že zaměstnanec, který se systémem pracuje, má čipovou kartu. U zaměstnanců, kteří přešli z obcí, tj. těch 1650 zaměstnanců, kteří přešli k 1. lednu z obecních úřadů, těm je čipová karta vydávána postupně. Do té doby, dokud čipová karta není vydána, mají přístup do systému pomocí hesla. Heslo je standardním způsobem zabezpečeno, jak se používá ve všech standardně zabezpečených systémech, to znamená heslo musí obsahovat alespoň osm znaků a musí obsahovat alespoň velké písmeno, alespoň malé písmeno a alespoň číslici. To je kombinace, která je všeobecně uznávána jako dostatečně vyhovující pro ochranu zabezpečených systémů.

To, že redaktorka Petrášová napsala v Mladé frontě DNES, že i testovací verze obsahuje reálná data o občanech ČR, a dokumentovala to na jednom uvedeném případě, tak to se přiznám, že jde vysvětlit velmi těžko. Jediné vysvětlení je, že některý jednotlivý konkrétní pracovník Úřadu práce, jeden z těch osmi a půl tisíce, a prostě to se může stát, zpřístupnil konkrétní data konkrétního člověka této redaktorce. Já bych velmi nerad, aby to vrhlo světlo na 8,5 tisíce zaměstnanců Úřadu práce. To prostě by bylo nefér, nicméně 8,5 tisíce lidí je tak velká množina, že prostě takovéto jednoduché pochybení se může stát. Shodou okolností dnes jsme přistoupili k tomu, že ředitelé kontaktních pracovišť byli poučeni a dostali za úkol poučit své podřízené, jakým způsobem je trestním zákoníkem oceňováno vyjádření osobních dat. Myslím si, že postupujeme systematicky. V nejbližších týdnech budou všichni pracovníci obcí vybaveni identifikačními kartami, které zajistí to, že jinak než identifikační kartou se do systému nelze přihlásit. A to, že do konce minulého roku ten systém mnoho let běžel tak, že pracovníci obcí, kteří vypláceli dávky v hmotné nouzi a dávky osobám se zdravotním postižením, pracovali pouze s heslem, nikoliv s čipovou kartou, to je prostě záležitost, kterou nešlo překlomit ze dne na den, a prostě to reálně zabere několik týdnů.

Nicméně znovu zdůrazňuji, že ostrá data jsou zabezpečena standardním způsobem. I v těch případech, že jsou zabezpečena heslem, tak jsou zabezpečena takovým heslem, které nelze jednoduše odhadnout. V tomto ohledu je informace v článku v Mladé frontě naprosto mylná.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Ohlidal ještě položí doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlidal: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane ministře, zřejmě došlo k nějaké chybě ve zkušební databázi tím, že se tam objevila skutečná data skutečných lidí. To samozřejmě jste jakýmsi způsobem vysvětlil. Pak ale nechápu vyjádření vašeho náměstka Šišky, který víceméně tím, co řekl, jaksi nabídl pole pro spekulace, že skutečně ve zkušební databázi mohou být data, která jsou reálná. Můžete mi tohle vysvětlit? Děkuji za odpověď předem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a slovo má ještě pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano. Snažil jsem se to vysvětlit a pokusím se to doplnit. Ten člověk, který testuje nebo zkušebně pracuje s databází, tak má možnost tam také zadávat data. Pracovníci byli poučeni, že data, která do testovací databáze zadávají, nesmějí být reálná data konkrétního občana. Nicméně buď záměrně, nebo z neznalosti pravděpodobně došlo k pochybení, že některý z pracovníků Úřadu práce, který si to zkoušel, do testovací verze zadal konkrétní data konkrétního člověka. Jestli to bylo z neznalosti a paní redaktorka Petrášová to objevila náhodou, nebo jestli jeden z osmi a půl tisíce zaměstnanců úřadu práce tato data paní redaktorce poskytl, aby ukázal, že je takováto chyba, to samozřejmě je neodhalitelné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Jaroslav Krákora, který bude interpelovat pana ministra Leoše Hegera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, překvapila mě zpráva, že k 31. 3. 2012 chcete zrušit status Komplexního onkologického centra v Ústí nad Labem. Toto eventuální rozhodnutí – říkám eventuální, protože rozhodnuto ještě není – je velmi nevhodné a je to nedobrá zpráva pro občany ústeckého regionu s počtem obyvatel 840 tisíc a se spádovou oblastí tohoto centra přes milion obyvatel.

Návrh sloučení Onkologického pracoviště Chomutova a Komplexního onkologického centra Ústí nad Labem je určitě řešením a splňuje kritéria komplexního onkologického centra po stránce personální, věcné i technické. Proto by mě zajímal váš názor a postoj k této problematice. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážený pane poslanče, dámy a pánové, protože tři interpelace, které jsou dnes na mne, se všechny týkají center, dovolil bych si jenom kratičkový všeobecný úvod.

Centralizace péče se v této zemi dělá tradičně. Možná si někteří z vás, kdo se pohybovali ve zdravotnictví, pamatují, že v sedmdesátých letech došlo k centralizaci dětské kardiologie, která byla soustředěna do dvou center a mimořádně se osvědčila a v tehdejší době byla provedena celkem bez větších protestů. Další vlna velké centralizace po určitém spontánním průběhu začala probíhat okolo roku 2007 a postupně s pomocí evropských fondů zde byla vytvořena masivní síť onkologických center, traumatologických center a kardiologických center, když mám jmenovat ta nejzajímavější a nejpodstatnější.

Ta poslední vlna měla jednu chybu, a to že nebyla celá tahle akce legislativně podložena, a my jsme v zákoně o zdravotních službách, který přichází do platnosti začátkem dubna letošního roku, dali pasáž, která celou tu věc staví do jasného legislativního pořádku. Změnili jsme tam jednu věc, kterou pokládáme za trochu problémovou – že do těch center se dosud podle provizorních regulí, které vycházely ve Věstníku ministerstva, mohla hlásit kterákoliv centra, která splnila nějaké předem deklarované nároky. V budoucnu bude zde mít větší roli centralistickou ministerstvo, které bude tu síť určovat i geograficky lokálně, přičemž požadavky na technické vybavení zůstanou.

Nerad bych tady zacházel do podrobností té kauzy Ústí nad Labem. Chtěl bych vás jenom ujistit, že teď probíhá po tom našem vyhlášení, které – zdůrazňuji – není zrušení, protože jsme si vědomi toho, že tam byly investovány evropské prostředky a mohlo by dojít k jejich vrácení, tak je to ošetřeno jako pozastavení s ujištěním expertů přes evropské peníze, že pokud ty věci budou napraveny, může ten statut být obnoven, a je to v zájmu ministerstva.

My jsme očekávali reakci od vedení centra, vedení nemocnice nebo celé to skupiny nemocniční. Zatím ty první reakce byly mediální a byly poslancecké a my jsme na základě těch poslaneckých podnětů začali řešit.

Svolali jsme poradu všech zúčastněných a budeme řešit i určité náznaky, že ministerstvo nepostupovalo správně. Viděl jsem jeden dopis, který byl někdy z roku 2008, který sliboval zcela něco jiného, než bylo potom dáno do Věstníku a než bylo vyhlášeno určité provizorium už v loňském roce se žádostí o doplnění některých technikálií, jako ředírna cytostatik, druhý lineární urychlovač apod.

Takže jestli dovolíte, tak bych skončil v této fázi a budu vás průběžně informovat, jak se ta věc vyvíjí, protože není definitivně ještě uzavřena. Děkuji.

Jestli ještě mohu dodat...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Můžete, pane ministře, ještě máte skoro minutu.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. To zastavení činnosti, pokud by k němu opravdu v tom druhém kvartálu došlo, neznamená zastavení onkologie. V tomto případě by se jednalo o deviaci asi 160 pacientů, kteří jsou na takzvané biologické léčbě, jinam. Ale ty ostatní případy, kterých se počítá na tisíce, by samozřejmě zůstaly ve standardní léčbě.

To je vše z mé strany. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec nechce už položit doplňující otázku.

Můžeme tedy přistoupit k další interpelaci, se kterou vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl a obrací se v ní na pana ministra Jaromíra Drábka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající.

Vážený pane ministře, ve svých vystoupeních týkajících se situace na úřadu práce se stále vyjadřujete, že se vlastně nic neděje a že je všechno v pohodě. Já nevím, kolik důkazů máme tady předložit, abyste konečně pochopil, za co jste zodpovědný.

Konkrétní příklad z praxe. Ačkoliv pracovníci Úřadu práce Orlová pracovali i přes víkendy, aby se jim podařilo 31. 1. 2012 odeslat všechny sociální dávky, situace je následující: Platby byly k 31. 1. 2012 nasměrovány na jednotné výplatní místo, ale ne všechny se dostaly ke svému konečnému příjemci. Obrátila se na mne konkrétně paní Eva Lhotská z Orlové, která do dnešních ranních hodin nedostala dávky v hmotné nouzi, na kterých je závislá. Naopak jiní klienty úřadu práce dostali do schránek složenky duplicitně.

Chyba není na straně pracovníků úřadu, ale na straně nového systému.

Nový program totiž nenabízí zpětnou vazbu o vyplacení dávky a také neumožňuje nápravu. Situace je tedy taková, že už tak unavení a pod stresem pracující zaměstnanci úřadu práce musejí vysvětlovat rozčileným lidem, kteří se díky neobdrženým dávkám dostávají do velmi těžké situace, že jim vlastně nemohou pomoci, protože to nový program zkrátka zatím neumožňuje. To, co se děje na úřadu práce je prostě hrůza.

A moje otázka: Za co dostali vaši náměstkové mimo jiné spoluzodpovědní za tento stav mnohatisícové odměny? Prosím o konkrétní odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi, aby vám mohl odpovědět.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve bych se chtěl ohradit proti tvrzení, že říkám, že se nic neděje a že všechno je v pohodě. Nikdy jsem nic takového neřekl. Jenom trvám na tom, a opakuji to stále dokola, že všechny nepojistné sociální dávky jsou vypláceny v zákonném termínu.

Ano, znovu dokola již poněkolkáté mnohokrátě řeknu: Ano, velmi si vážím nasazení zaměstnanců úřadů práce, kteří i v rámci té náročné změny legislativy, přesunu pracovníků z obecních úřadů, zavádění nového informačního systému se dokázali s touto náročnou situací vypořádat, kdy v lednu byla potřeba u příspěvku na živobytí přepočítat všechny částky podle životního minima, kdy byla potřeba přijmout tak jako každý rok a letos už naposledy dvě stě tisíc žádostí o příspěvky na mobilitu, kdy je potřeba zpracovat nové žádosti o podporu v nezaměstnanosti, kterých v prosinci a v lednu je vždycky nejvíce z celého roku, je to nápor, a kdy ještě v únoru bude potřeba přepočítat přibližně čtvrtinu příspěvků na živobytí, protože byly valorizovány důchody. Ano, ta situace je velmi náročná. A to, že jsou dodrženy všechny zákonné termíny v takto náročnou situaci, považuji za velký úspěch.

To, že někteří příjemci dostali lednové dávky duplicitně, už jsem tady vysvětloval minulý týden při interpelacích. Ano, to byla chyba jedné z dodavatelských firem a škoda bude po té firmě vymáhána, to znamená, že státu nevznikne v tomto ohledu žádná škoda.

Pokud se týká občanů, kteří údajně dávky hmotné nouze za leden nedostali, my prověřujeme případ od případu. Prosím potom o konkrétní jméno, příjmení a adresu žadatelky, protože například na základě investigativní reportáže České televize o azylovém domě v Havířově jsme prověřili všech sedm prezentovaných údajných žadatelek o dávky hmotné nouze a ve všech sedmi případech se prokázalo, že úřad práce postupoval

správně a že dávky buď byly vyplaceny, nebo na ně nevznikl nárok, nebo o ně dokonce ani nebylo požádáno. Tady skutečně vzniká velmi paradoxní situace, kdy o komkoliv z občanů České republiky lze říci „ale on nedostal dávky hmotné nouze“. No, v případě, že o ně nepožádal, tak je skutečně nedostal.

K poslední otázce opět jenom zopakuji, co jsem říkal už mnohokrát. V druhém pololetí roku 2011 byl dokončen legislativní proces u důchodové reformy, což považuji za obrovský úspěch po patnácti letech planých diskusí o tom, jak by měla v České republice vypadat důchodová reforma. Byl dokončen legislativní proces u sociální reformy – také už jsem na to odpovídal minulý týden v interpelacích –, kde v rámci balíku tří zákonů bylo podstatně změněno 18 zákonů České republiky, které velmi výrazně změnily nasměrování sociálního systému na pomoc, která je účinnější, efektivnější a zaměřená na rozvrstvení podle toho, jaké jsou objektivní potřeby jednotlivých žadatelů. Byl dokončen legislativní proces, poměrně podstatné změny zákoníku práce ve více než 300 bodech.

Pokud se podíváte do historie 22 let zpátky, tak nevidím na Ministerstvu práce a sociálních věcí obdobnou situaci, kdy takový balík zákonů s takovými zásadními změnami úspěšně prošel legislativním procesem. Z tohoto důvodu považuji odměny, které jsem přidělil, za naprosto adekvátní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec má nyní prostor položit ještě doplňující otázku. Prosim, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Pane ministře, podle mě úspěch vypadá úplně jinak. 9. 2. 2012 opravdu ještě ráno – nemám důvody nevěřit této paní – dávky v hmotné nouzi ještě nedostala. Já vám předám konkrétní údaje. Uvidíme. Já bych potom potřeboval vysvětlit, jak je to možné. Kdyby to dostala třeba zítra nebo někdy, proč je to velké prodlení.

Nicméně tady mám ještě poznámku, že díky vašemu řízení ministerstva jsou pracovníci na Ostravsku a Karvinsku doslova obleženi zoufalými lidmi, kterým často dýchá na záda exekutor. Instituce, která více než dvacet let zajišťovala služby zaměstnanosti a od roku 2004 i agendu státní sociální podpory, je podle mě naprosto v troskách. Z důvodu neudržitelné situace na pracovištích jsou mnozí pracovníci na pokraji psychického zhroutění.

Moje otázka zní, jestli máte chuť s tím ještě něco udělat, aby se situace konečně zlepšila.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu ministrovi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Já doplním svoji odpověď. Ano, samozřejmě, konkrétní případ prověříme. Jak jsem říkal, dosud jsme prověřovali několik desítek případů a ani v jednom případě se nezjistilo pochybení úřadu práce a dávky byly buďto řádně odeslány a vyplaceny, nebo se zjistilo, že například žádost buď byla neúplná, nebo nevznikl nárok, nebo si někdo například stěžuje na to, že nedostal v lednu příspěvek na mobilitu, ale ten se vyplácí až v únoru, a tak podobně.

Co se týká druhé části doplňující otázky, ano, my se zabýváme na základě vyhodnocení lednových dat, i když ta analýza bude dokončena až zítra, to je termín do 10. února, který jsem dal, vytížením pracovníků na jednotlivých kontaktních pracovištích. Ano, je pravda, že na severní Moravě, zvláště v oblastech Havířov, Orlová, Karviná, je skutečně výrazně vyšší počet žádostí než v některých jiných regionech, a my budeme přeskupovat tabulková místa tak, aby to odpovídalo vytížení jednotlivých kontaktních pracovišť. To je agenda, kterou v tuto chvíli zpracováváme. Včera shodou okolností náměstek zodpovědný za úřady práce byl v tomto regionu, aby na místě také mluvil s lidmi a vyhodnotil konkrétní reálnou situaci na pracovištích. Velmi intenzivně se tím zabýváme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Miroslav Opálka, který se také obrací na ministra práce a sociálních věcí. Prosim, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, při projednávání příslušného zákona jsem měl mimo jiné připomínky k technickým, personálním a finančním limitům blokujícím nárůst zapojení nezaměstnaných občanů do veřejné služby a veřejně prospěšné práce. Praxe bohužel prokázala, že jsem měl pravdu. Zákon vyvolal vlnu emocí a novou ministerskou metodiku. Těch, co se to týká, je cca 350 tisíc, ale v minulém roce bylo zapojeno jen 16 tisíc a v tomto roce se má zapojit až 50 tisíc nezaměstnaných. Zdá se však, že tento předpokládaný nárůst může být ohrožen.

Pracoviště úřadů práce jsou zavalena problémy s agendou výplaty sociálních dávek. Nezbyvá čas ani technika pro politiku zaměstnanosti, nejsou uzavřeny nové smlouvy s obcemi na veřejně prospěšné práce a veřejnou službu. Například veřejně prospěšné práce skončily v Ústeckém kraji k 31. lednu, v Moravskoslezském kraji zřejmě k 29. únoru atd. Na kontaktních pracovištích nejde spustit aplikace k problematice vyplácení veřejně prospěšných prací, tedy nejsou ani peníze. Obce nemají potřebné informace, nemají jistotu víceleté služby koordinátora a dotčení ztrácejí takzvané přílepkové k příjmům.

Nerozjídí se zdárně ani veřejná služba. Obce odmítají nést riziko. Zákon sice ukládá úřadům práce zajistit úrazové pojištění a pojištění odpovědnosti za škody, pokud se nedohodnou jinak, ale slovo „jinak“ se pro přípravu smluv úřadů práce s obcemi stalo jediným možným řešením. A tak se čeká na právní posouzení, neboť není jasné, jak toto řešení ovlivní pracovněprávní vztahy k nezaměstnaným a zodpovědnost obcí. Veřejná služba například v Opavě skončila už v listopadu minulého roku.

Jak to všechno v podstatě bude? To je moje otázka, pane ministře. Děkuji předem za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní ministr práce a sociálních věcí.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, skutečně potvrzují cíl, který tady byl řečen, to znamená v letošním roce dosáhnout hranice 50 tisíc občanů zaměstnaných nebo přidělených na veřejnou službu. Myslím si, že to je cíl, který je realistický, a jsme schopni ho dosáhnout.

To, že nejsou obce ochotny nést riziko, to je samozřejmě záležitost, která může být konstatována, ale já k ní nevidím žádný silný argument, protože v tuto chvíli už máme uzavřených přes 800 smluv s obcemi a s dalšími veřejnoprávními institucemi. Myslím si, že číslo více než 800 vypovídá o tom, že tak malý zájem nebo tak obtížná situace to není.

Ano, je pravda, že my jsme se snažili v obcích, ve kterých veřejná služba probíhala bezproblémově v roce 2011, prodloužit v podstatě stejné podmínky tak, aby mohla veřejná služba plynule navázat. Ano, to znamená také, že pokud s tím obce souhlasily, chtěli jsme, aby i nadále alespoň po nějakou dobu zajistily organizační stránku věci včetně pojištění.

Ano, to je pravda, nicméně tak jak bylo poukázáno, to není jediná varianta, jsou i jiné varianty a my půjdeme do dalšího kola vyjednávání. Prostě některé obce to nevyhovuje nebo nemá dostatečné organizační kapacity na to, aby to zajistila, tak právě proto jsem navrhl a Poslanecká sněmovna schválila změnu zákona v tom smyslu, že to může být i jinak a že tím základním principem bude, že za veřejnou službu zodpovídají úřady práce, včetně té organizace. Ano, to je základní model. My jsme jenom chtěli využít tu zkušenost a ty způsoby spolupráce, které byly zavedeny v roce 2011, tak, aby ten náběh byl plynulý.

Musím také říci, že veřejná služba běží v roce 2012 změnou podmínek, kdy dnes veřejná služba už není formou přivýdělků k dávkám hmotné nouze, ale je podmínkou pro výplatu dávek hmotné nouze, tak tím že oslovujeme širší spektrum, není to záležitost dobrovolnosti, ale je to záležitost povinnosti na základě výzvy, takže se nám skutečně stává, že

si lidé stěžují, že když musí nastoupit na veřejnou službu, nemají čas na jiné aktivity, a v řadě případů se z evidence uchazečů o zaměstnání odhlásí. Ano, musím říci, že to byl také jeden z důvodů, proč jsem tu legislativní změnu navrhoval. Protože pokud někdo např. pracuje nelegálně nebo pokud má jiné aktivity, které nejsou slučitelné s hledáním nového zaměstnání, resp. s nástupem do nového zaměstnání, tak je evidentní, že pokud se v tu chvíli raději z evidence uchazečů o zaměstnání odhlásí a tím ztratí nárok na pomoc státu v hmotné nouzi, tak evidentně tu pomoc zase tak úplně nepotřebuje. Takové případy prostě jsou.

Co se týká veřejně prospěšných prací, my máme na letošek vyčleněný objem prostředků na veřejně prospěšné práce přibližně stejný jako v loňském roce, tzn. kolem jedné miliardy korun. Tam je možné s tou částkou poměrně variovat, protože je to součást aktivní politiky zaměstnanosti. Já bych prostě chtěl, aby veřejně prospěšné práce byly využívány efektivně, aby byly využívány také, nebo dokonce především pro koordinaci veřejné služby, abychom dokázali využít veřejně prospěšné práce na to, abychom účelně zorganizovali veřejnou službu v co nejvíce obcích. To znamená, abychom se právě blížili k tomu plánovanému číslu 50 tisíc občanů zapojených do veřejné služby.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pane poslanče ještě můžete položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Pane ministře, aby nedošlo k mylce. Já jsem nekritizoval systém veřejné služby ani veřejně prospěšných prací, já jsem spíše varoval, že se nepodaří dosáhnout toho cíle, protože jsou už na začátku roku určité problémy – 800 smluv a 50 tisíc lidí, to samozřejmě je určitý rozpor. Já souhlasím s tím, aby veřejnou službu a veřejně prospěšné práce vykonávali ti, kteří jsou podle té nové metodiky upřesňující zákon dvanáct měsíců v nezaměstnanosti nebo dvanáct měsíců v posledních třech letech. S tím bych souhlasil i v zákoně, bohužel v zákoně jste bohužel tím dvouměsíčním limitem vyvolali zbytečné třenice.

Takže ať to zkrátím. To právní prostředí, které žádají obce, a v Moravskoslezském kraji je to patnáct obcí, není o tom, že nechtějí platit pojistné, ale chtějí vědět, jaká bude jejich zodpovědnost. Já bych byl rád, abyste to potlačil, ať to jde co nejrychleji, aby se toho cíle dosáhlo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte prostor odpovědět.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, já skutečně odpovím velmi krátce, protože nebudu polemizovat a jen se k tomu přihlásím.

Ano, ten cíl je společný. Myslím si, že i ta dnes používaná metodika zapojení do veřejné služby, kdy do veřejné služby jsou zapojovány dlouhodobě nezaměstnaní a potom ti, u kterých je riziko ze spekulativního chování, že ta metodika se osvědčuje. A my skutečně budeme dělat všechno pro to, aby-
chom letos – zdůrazňuji to letos – dosáhli té hranice 50 tisíc účastníků veřejné služby. Nebude to ani v únoru, nebude to ani v březnu, je to prostě cíl, který je stanoven pro letošní rok.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Milada Halíková, která se také obrací na ministra práce a sociálních věcí. Ten dnes z odpovídání nevyjde. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, možná v mumraji kolem vyplácení sociálních dávek trošku zanikla skutečnost, že úřady práce mají i další úkoly, které vyplývají ze zákona č. 29/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, a sice ty, které se týkají i některých důležitých zdravotních pomůcek. Z dnešního pohledu se možná může zdát, že jde o okrajovou problematiku, ale např. pro lidi s těžkým pohybovým postižením je doslova zásadní otázkou, jak se dostat z bytu k lékaři, do obchodu nebo vůbec mezi lidi.

Novým institutem v zákonu je výpůjčka vybraných pomůcek, ke kterým patří schodolez, schodišťová plošina a stropní zvedací systém. Chci vám poděkovat za písemnou odpověď na některé otázky k této problematice, kde mimo jiné uvádíte: Ustanovení paragrafu 13 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením výslovně stanoví, že osoba se zdravotním postižením je povinna zajistit řádnou instalaci a provoz, hradit náklady a údržbu, opravy a revize. Oproti tomu náklady na demontáž a úschovu pomůcky jsou na vrub krajské pobočky úřadu práce.

Tyto pomůcky budou tedy majetkem státu. A tak bych se chtěla za ty, kterých se to týká, zeptat, jak bude vypadat výběr takovýchto pomůcek, v jaké výši odhadujete náklady na skladování a repasi těchto pomůcek, pokud budou vyrobeny např. konkrétně pro úzké schodiště, jak bude řešena záruka dodavatele v případě demontáže a následné montáže do jiného objektu v době kratší, než je obvyklá záruční lhůta. Děkuji za konkrétní odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A předávám slovo panu ministrovi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní

poslankyně, já to rozhodně nepovažuji za okrajovou problematiku, myslím, že to je záležitost, která je velmi důležitá. Jen upozorním na ten legislativní vývoj.

Do konce loňského roku to bylo tak, že se i ty nejdražší pomůcky stávaly majetkem zdravotně postiženého občana a vyvolávalo to řadu problémů jednak věcných, ale jednak také z mého pohledu nevhodného nakládání s veřejnými prostředky. Pokud si uvědomíme, že taková schodišťová plošina je záležitostí, která stojí řádově milion korun, tak potom ve chvíli, kdy se např. stane, že ten člověk ztratí schopnost samostatného pohybu po nějakém krátkém období, tak si myslím, že milion korun už je částka, kdy není možné nad tím přivírat oči a říci: no tak prostě vynaložili jsme jeden milion korun, stalo se, využívalo se to pět měsíců nebo tři měsíce a stává se to součástí majetku toho člověka a ten ať si s tím potom udělá co chce.

Proto jsem chtěl, aby u těchto úplně nejdražších pomůcek, aby pomůcky zůstávaly v majetku státu, byť to samozřejmě znamená komplikace v organizační oblasti. Samozřejmě ono je mnohem jednodušší přidělit peníze, a potom už se o to nestarat, nicméně takto druhé pomůcky si myslím, že je správné, efektivní a hospodárné, aby zůstávaly v majetku státu. To znamená např. po roce, třeba ještě v záruční lhůtě, pokud ten člověk přestane tu pomůcku používat, aby bylo možné ji přidělit někomu jinému. Abychom obsloužili v této záležitosti co nejvíce lidí.

Samozřejmě že o novém systému komunikujeme velmi intenzivně jak s lidmi, kteří pomůcky potřebují, tak ale s výrobci jednotlivých zařízení. Dokonce nás oslovila skupina výrobců, kteří se sdružili do nějaké skupiny, aby to nebylo pokládáno za nějaký lobbying jedné firmy, a já jsem tomu rád. Já jsem rád, že mohu tuto záležitost diskutovat s nějakou skupinou, která není konkrétním lobbyingem za konkrétní firmu.

Takže co se týká výběru pomůcek, tak já předpokládám, že krajské pobočky Úřadu práce budou postupovat standardním způsobem, jsou to pomůcky, které jsou velmi vysoké hodnoty z pohledu běžného zařízení pomůcek, tedy že bude standardním způsobem na takové záležitosti vypisováno výběrové řízení. Nemyslím tím jednotlivě, ale předpokládám, že dojde k výběrovému řízení na nějakou rámcovou smlouvu.

Co se týká nákladů na repasi, tak tam je jednoznačně tíže na straně státu. Toto je naprosto jasné. Pokud bude pomůcka po ukončení používání na jednom místě přesunována na druhé místo, tak jak jste uvedla, jde demontáž k tíži státu. Samozřejmě i repase, tzn. uvedení do takového stavu, aby bylo možné tuto pomůcku přidělit jinému uživateli, určitě půjde na vrub státu.

Co se týká záruky, tak tam je podle mého názoru situace právně poměrně jednoduchá, protože ta firma bude zodpovídat za instalaci

zařízení, samozřejmě pokud bude po záruce, tak už nebude zodpovídat za další záruku na vlastní zařízení. Tam potom oprava pozáruční bude samozřejmě hrazena státem, pokud to bude oprava, která nespočívá v běžném opotřebení pomůcky, protože běžné opotřebení pomůcky jde samozřejmě na vrub uživatele.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jestli ještě doplní paní poslankyně svoji interpelaci, tak teď může. Prosím.

Poslankyně Milada Halíková: Pane ministře, je bezesporu dobře, že diskutujete a konzultujete s těmi, kterých se to týká nejvíc. Otázka zní, zda všechny tyto diskuse a konzultace neměly probíhat předem, dříve než byl zákon přijat a než jsme tady i na rychlost jeho přijetí a problémy, které může způsobit, dopředu upozorňovali. Od lidí a svazů, o kterých hovoříme, mám také informaci, že prováděcí vyhláška k pomůckám, k tomu, o čem hovoříme, má spatřit světlo světa údajně v listopadu letošního roku.

Takže co se bude dít ještě těch devět měsíců? A nedomníváte se, pane ministře, že takováto vyhláška měla být časově sladěna se zákonem, ne-li být jeho součástí? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě požádám pana ministra, kdyby reagoval i na tento doplněk.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano. Jenom skutečně krátká reakce. Já nemám za to, že je potřeba, aby to bylo řešeno vyhláškou v tom slova smyslu právním, jak je vyhláška uchopena. Já mám za to, že k tomu úplně stačí metodické postupy, které se v tuto chvíli doladují, a jen chci upozornit na to, že ani v minulosti nebyla montáž nebo přidělení schodolezu nebo schodišťové plošiny záležitostí jednoho nebo dvou týdnů. To je prostě záležitost, která je náročná a vyžaduje určitý čas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tím pádem můžeme ukončit tuto interpelaci. Další je pan poslanec Jiří Paroubek, interpeluje pana ministra Karla Schwarzenberga. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, již minulý týden v úterý jsem se snažil prosadit zařazení bodu k podpisu smlouvy ACTA na pořad Poslanecké sněmovny. Neúspěšně.

Chtěl bych říci, že týden předtím byla ze strany české vlády vcelku pokoutným způsobem českou velvyslankyní v Japonsku podepsána mezinárodní smlouva pod zkratkou ACTA, jejímž cílem by mělo být prohloubení ochrany duševního vlastnictví. Předně bych rád upozornil, že osobně

znám řadu umělců, kteří požadují prohloubení tohoto typu ochrany, a jejich postoj chápu. Na druhé straně jsem šokován, jakým způsobem jste zvolil vy a vaši vládní kolegové přijetí této smlouvy. Jak jsem se v komunikaci se zástupcem pirátské strany, tedy nejviditelnějšího českého odpůrce této dohody, dozvěděl, ministři naší vlády včetně vás přistoupení naší země k této smlouvě mlčky schválili již na začátku letošního roku. O přistoupení k této smlouvě tedy členové vlády věděli minimálně 14 dnů před jejím tichým podepsáním v Japonsku.

Rád bych od vás, pane ministře, věděl, proč vaše ministerstvo dopředu neavizovalo, že Česká republika k takto významné smlouvě, alespoň mně se tak jeví, přistoupí. Vždyť řada praktických dopadů se bude fakticky rovnat šikaně slušných občanů při transferech do zahraničí. Víte, že již dnes je platná řada zákonů, které duševní vlastnictví ochránit umějí? Nebylo by snad lepší cestou zaměřit se na lepší vymahatelnost tohoto práva? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Schwarzenberg je omluven, takže odpověď bude písemně.

Požádám pana poslance Jana Babora, který bude interpelovat ministra Drábka.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážený pane ministře, obrazení se na mě žadatelé z regionů, kteří žádají o příspěvek na péči nebo na invaliditu, a říkají mi, že jejich žádosti nejsou vyřizovány v zákonných lhůtách, a tím nemají informace o tom, kdy jejich žádosti budou vyřizovány. Při dotazech na okresní správě nedostávají informaci, v jakém horizontu bude jejich žádost vyřízena, z důvodu, že jsou zahlceni žádostmi. V této situaci mám informaci, že dokonce někteří žadatelé, kteří žádali v roce 2011, budou posuzováni jak podle platné legislativy v roce 2011, tak i podle legislativy v roce 2012, čemuž moc nerozumím, ale budiž. Dále mi bylo sděleno, že Česká správa sociálního zabezpečení nemá asi 1/3 lékařů, kteří by měli tyto posudky provádět. Z tohoto důvodu vzniká situace na jedné straně, že žadatelé o tuto péči či invaliditu nemají prostředky, a na druhé straně zase ti, kterým se zlepšil zdravotní stav, jsou jim zase ty prostředky vypláceny, a tak stát přichází o dost velké finanční částky.

Tak se tedy ptám, jak chcete tuto situaci řešit a v jakém časovém horizontu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Drábka, aby zareagoval na tuto interpelaci v pěti minutách.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážený pane poslanče, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych začal, tak jak je mou oblibou, čísly – kterými se nebudu snažit zakrývat pravý stav věci, jak mě nedávno obvinila televize, nicméně si myslím, že čísla obvykle vykreslují tu reálnou situaci nejlépe.

Za období od 1. ledna 2012 do 9. února 2012 obdržela Česká správa sociálního zabezpečení 40 433 žádostí o posudek zdravotního stavu. Během stejného období bylo vypracováno a předáno k vydání rozhodnutí 45 097 posudků. To znamená, že ta čísla mluví jasně: situace je stabilizovaná.

Není to tak, že by přicházelo mnohem více žádostí o posudek, než kolik jich je vyřizováno. Ano, posouzení zabere nějaký čas, a pokud někdo požádá o příspěvek na péči, tak po prvotním vyřízení se samozřejmě stává lhůta správního řízení a čeká se na posudek, to je pravda. Posudek má svoji vlastní lhůtu pro vydání, tedy doba zpracování je samozřejmě o něco delší, není to možné vyřídit během jednoho měsíce, to prostě není možné. Nicméně tak jak jsem uvedl těmi čísly, situace je průběžně řešena, tzn. je kontinuální.

Není to tak, co se bohužel stávalo v minulosti například u námitkového řízení, které běželo od začátku roku 2010, a když já jsem nastoupil do funkce v polovině roku 2010, tak se zjistilo, že nápad nových žádostí je třikrát větší než počet vyřizovaných žádostí. S tím jsme se za rok, za zbytek roku 2010 a první pololetí roku 2011 vyrovnali a i v oblasti námitkového řízení v současné době je ta situace stabilizovaná.

Já v žádném případě nechci podceňovat situaci, která je v oblasti lékařské posudkové služby. Lékařská posudková služba byla bohužel dlouhodobě podceňovaná oblast, a to jak společensky, tak fakticky. Myslím si, že to společenské podcenění nadělalo ještě mnohem více škody než podcenění faktické. Prostě situace, kdy lékaři lékařské posudkové služby byli oceňováni velmi výrazně méně než lékaři v primé službě, prostě vytvořila situaci, kdy do lékařské posudkové služby nechodilo příliš mnoho kvalitních lékařů. A tím se nechci dotknout nikoho jednotlivě, jde prostě o to nastavení proporcí.

Od 1. ledna se situace razantně změnila, protože nařízení vlády stanovilo, že lékaři lékařské posudkové služby jsou tabulkově zařazeni stejným způsobem jako lékaři v primé službě. Já si myslím, že je to první předpoklad pro to, abychom vyrovnali průměrnou kvalitu – a znovu říkám, nechci mluvit o jednotlivých... nechci házet všechny do jednoho pytle. I v rámci těch více než 400 lékařů lékařské posudkové služby jsou vynikající lékaři, vynikající odborníci, ale to nastavení, které v podstatě nemotivovalo k tomu, aby skuteční odborníci chodili do lékařské posudkové služby, tak to je potřeba překonat. To ještě i po vyrovnání platového ohodnocení nějakou dobu bude trvat.

My se chceme zaměřit i na změny v procesu. Některé už jsou v běhu, to znamená zlepšení kontroly, vyhodnocování kvality posudků, mnohem větší důraz na kvalitu podkladů, které dostávají lékaři lékařské posudkové služby např. od praktických lékařů. To jsou všechno položky, nad kterými je potřeba pracovat, ale myslím, že postupujeme poměrně rychle kupředu. Takže kromě těch formálních čísel, která vypovídají o tom, že se nedostáváme do žádné časové pasti, tak myslím, že je jasné, že postupujeme směrem dopředu i v tom systémovém uchopení lékařské posudkové služby a celého toho procesu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě bude doplňovací otázka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za tuto informaci, ovšem mám pocit, že ta řada čísel, jak jste tady říkal, ty desítky tisíc žádostí, to je sice pravda, že ti lékaři budou muset řešit, ale znovu říkám, že tam schází asi jedna třetina u tabulkových míst, a teď jde o to, jestli ministerstvo připravuje – mimo to, že zvyšujete normativy a platy, což myslím, že je správný krok – tak jde o to, v jakém časovém horizontu budete schopni tuto věc odstranit a lékaře nabrat. Já chápu, že to není vaše chyba, že je to dlouhodobý proces, ale zřejmě se na to nějak nedostává čas ani peníze a myslím, že je to potřebná věc, ta lékařská služba.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ještě jednou žádám pana ministra, aby reagoval.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, tak já teď budu velmi otevřený. Já myslím, že je potřeba vyhodnotit změnu těch normativů. Já jsem si svolal všechny lékaře lékařské posudkové služby před koncem loňského roku, kde jsme diskutovali o těch změnách. Oni se v podstatě jednoznačně přihlásili k tomu, že jsou schopni agendu zvládnout, že pokud budou lépe oceněni, tak když to řeknu velmi jednoduše, jsou také připraveni intenzivněji pracovat. A já si myslím, že tento způsob přístupu k té agendě je ten správný.

Ta čísla přece jasně mluví o tom, že nemáme v tuto chvíli problém s tím, že by nám narůstal počet nevyřízených žádostí. A já si myslím, že není dobré postupovat tak, že budeme uměle naplňovat nějaké stavy, které za pár měsíců zase zjistíme, že např. nejsou tak úplně nezbytné nebo nejsou úplně potřeba, protože samozřejmě prostředky jsou omezené, je nějaký balík prostředků a já mnohem raději lépe zaplatím ty, kteří intenzivněji pracují, pokud to tak chtějí, a oni se k tomu jednoznačně přihlásili, než abych to organizoval nějakým extenzivním způsobem. Já věřím, že v komunikaci,

tak jak je dnes velmi otevřená, s lékaři lékařské posudkové služby, se nám podaří společně najít optimální postup. To já vidím jako zásadní změnu – otevřenost toho dialogu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že můžeme ukončit interpelaci pana poslance Babora a přejdeme k poslanci Jaroslavu Škárkovi, který chce také interpelovat ministra Josefa Dobeše, tedy nepřítomného, ale bude ho interpelovat přesto. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Škárka: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Mě mrzí, že tady pan ministr školství Dobeš není, ale asi někde rozdává čokoládu zakoupenou z evropských fondů. To, že tady není, mě mrzí dvojnásob, protože já jsem mu chtěl nejprve pogratulovat. Chtěl jsem mu pogratulovat k tomu, že po vlivném zastánci z Hradu získal dnes dopoledne druhého zastánce, kterým je pan premiér a pan premiér tady pokrývá a obhájuje jeho neschopné vedení Ministerstva školství.

Ale teď k oné interpelaci. Vážený nepřítomný pane ministře, v nedávné době jste představil návrh nového vysokoškolského zákona. Tento návrh přímo likviduje nezávislost akademické obce prostřednictvím nového způsobu jmenování akademických rad. A nejen to. Přípravuje zavedení školného, ovšem v podobě, která je naprosto nepřipravená a pro mnohé studenty přímo likvidační, protože je neadekvátně zadluhuje do budoucna. I další body vaší rádobý reformy jsou právem odmítány. Z 26 vysokých škol svůj razantní nesouhlas vyjádřilo 20. Korunu všemu jste nasadil arogantním vystupováním vůči členům akademické obce, které nejlepšímu ministři školství od roku 1989 absolutně nepřísluší. Uvědomte si, pane ministře, že už nejste personálním ředitelem ABL a ani vězeňským psychologem a že rektori vysokých škol jsou především váženými osobnostmi, nikoli vašimi podřízenými.

Vyzývám vás k tomu, abyste předložil logické, rozumné a přesvědčivé argumenty, které znovu nastolí víru akademické obce v to, že s vámi mohou klidně a rozumně jednat. Rovněž vás vyzývám k tomu, abyste předložil nový, lepší návrh vysokoškolského zákona. A ptám se vás, kdy tak učiníte. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to bude vše k této interpelaci vzhledem k nepřítomnosti. Pan poslanec Jiří Šlégr by měl také interpelovat teď už přítomného ministra Jaromíra Drábka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vystupuji zde na ochranu občanů v pracovní neschopnosti, který

se cítí neprávem omezení úpravou § 56 odst. 6 zákona č. 187/2006 Sb. Tato úprava nově od ledna 2012 stanovila, že ošetřující lékař může vycházky nově povolit nejvýše v celkovém rozsahu šesti hodin denně, a to v době od 7 do 19 hodin. Jsou případy, kdy je toto omezení zcela nepotřebné a zasahuje negativně do života těch, které má především chránit. Toto nařízení se negativně zdaleka nejvíce dotýká těhotných žen, které vzhledem ke zvýšenému riziku různých lehce přenosných onemocnění a stresů na svém pracovišti jsou po dobu svého těhotenství v pracovní neschopnosti.

Jedná se například o lékařky, učitelky a také zdravotní sestry. Místo toho, aby se tyto ženy v klidu připravovaly na své mateřství, jsou stresovány přesným časem, kdy mají být doma, a to bez ohledu na své potřeby, roční dobu a její počasí. Nemohou odjet na chatu v čase, který je pro ně vhodný, musí se podrobovat zbytečnému omezení a nesmyslnému časovému režimu.

Ani proces, který se musí podstoupit v době žádosti o neomezené vycházky, není nekomplikovaný. Vždyť nejsou ani vážně nemocné, což dikce příslušného paragrafu odst. 6 zákona č. 187/2006 Sb. přímo pro podání žádosti o vycházky předpokládá, a navíc se musí po třech měsících podání této žádosti opakovat. Jedná se bezpochyby o nadbytečnou administrativní zátěž jak ošetřujících lékařů, tak pracovníků České správy sociálního zabezpečení.

Vážený pane ministře, vyzývám vás, abyste provedl analýzu příslušného § 56 odst. 6 zákona č. 187/2006 Sb. k jednotlivým skupinám praceneschopným, tedy nejen těhotným. Žádám, aby bylo přijato řešení, které nebude zatěžovat těhotné, případně další praceneschopné, stresujícími omezeními, která ve svém důsledku nejsou ničím jiným než zcela zbytečnou zátěží lékařů a České správy sociálního zabezpečení. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže prosím pana ministra Drábka o odpověď.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, pane poslanče, já bych chtěl nejprve upozornit na to, že ta úprava není nová, že ta úprava tady už kdyś byla, jenom se v legislativním procesu jaksi ztratila při převodu kompetencí a při změně různých právních předpisů. To znamená není to nic, co by nebylo vyzkoušeno a co bychom zaváděli teď od 1. ledna.

Je prostě fakt, že pokud je někdo praceneschopný, tak člověk, který je praceneschopný, je nejspíš do tohoto stavu uznán právě proto, že má nějaké omezení. A týká se to samozřejmě i těhotných žen. To prostě tak je.

Jestli tady je argument, že zaměstnankyně je uznána práceneschopnou proto, že se na svém pracovišti stýká s mnoha dalšími občany a mohla by se například nakazit nějakou přenosnou chorobou – no tak potom to je přece ten základní argument, proč například nepovolit vycházky ve večerních hodinách, protože vycházky ve večerních hodinách jsou obvykle využívány k tomu, aby byla navštívena nějaká kulturní záležitost nebo společenská záležitost, kde se opět pohybuje mnoho lidí, kteří jsou rizikem, že mohou být nákazou nějaké lehce přenosné nemoci.

Tím chci jenom ukázat, že to není tak jednoduché, říci, že někdo je práceneschopný jenom tak a není tady žádné riziko umožnit mu, aby vycházky byly neomezené. Právě proto byl zvolen ten model, že ošetřující lékař může přiznat vycházky neomezeně v odůvodněných případech, například u onkologického onemocnění, kde skutečně v některých fázích léčení sice ten člověk nemůže být uznán jako práceschopný, ale na druhou stranu není vhodné omezovat jeho pohyb tím omezením vycházek.

Je samozřejmě možné polemizovat, a já se k té diskusi hlásím, zda u těhotných žen nejsou kategorie, kde by tato úprava byla podobná. Nicméně si myslím, že ta stávající úprava, která říká, že ošetřující lékař může přiznat, ale podléhá to schválení lékaře České správy sociálního zabezpečení, je nějakým vhodným kompromisem. Znovu ale říkám: Já jsem připraven diskutovat o tom, jestli nějaké jiné uchopení není lepší, jednodušší, vhodnější, vstřícnější pro ty lidi. Analýzu určitě provedeme. Já si osobně myslím, že analýzu má smysl dělat po několika měsících běhu. Nikoliv po jednom měsíci, ale po několika měsících běhu té zákonné úpravy. Nicméně já se k tomu hlásím a určitě takovou analýzu uděláme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě jednou pan poslanec Šlégr – jestli chce ještě doplnit.

Poslanec Jiří Šlégr: Ještě jednou děkuji za slovo. Pane ministře, já samozřejmě děkuji, že jste připraven o této záležitosti debatovat, protože já jsem tuto interpelaci zde přednesl z toho důvodu, že jsem obdržel několik e-mailů na tuto problematiku a evidentně to těhotné ženy trápí. A nemyslím si, že zrovna to, o čem se tady bavíme, je o tom, že chtějí chodit večer někam do divadla mezi spoustu lidí. Já jsem tady právě proto uvedl příklad té chaty, kam by chtěly jít třeba na odpočinek. A pokud můžeme pro těhotné ženy něco udělat, aby opravdu měly důstojnou mateřskou, také tady zaznělo, že jde o lékařky, učitelky, zdravotní sestry, já si myslím, že to nejsou ženy, které by se chtěly flákat doma, ale že to opravdu má společného hodně především s tím mateřstvím.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě tedy jednou pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Skutečně jenom velmi stručně. Věcně doplním něco, co jsem neřekl v původní odpovědi. Samozřejmě, že pokud někdo chce odjet mimo místo svého bydliště, ta možnost je. Stačí nahlásit ošetřujícímu lékaři změnu adresy, na které se bude vyskytovat. Myslím, že to není žádný problém.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Končíme tuto interpelaci a požádám pana poslance Ladislava Velebného. Ten bude interpelovat také ministra Drábka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji, pane místopředsedo, a obracím se na pana ministra. Vážené poslankyně, páni poslanci, nehodlám zde kritizovat sociální reformy jako takové. K nim jsme zde řekli mnohé a mnohokrát. Nyní bych chtěl hovořit o samotném zvládnutí jejich zavádění a o tom, jak jsou špatně prosazovány do praxe. Zde jsou moje otázky, pane ministře, na které požaduji jasné a konkrétní odpovědi.

Za prvé mě zajímá, do jakého termínu můžete slíbit nápravu, do kdy tedy podle vás budou všechny systémy plně funkční tak, aby celý systém nekolaboval tak, jak tomu bylo v lednu.

Za druhé bych rád věděl, jakým způsobem se váš úřad vyrovná s pracovníky úřadů práce, kteří kvůli špatné přípravě zavedení reformy musí trávit v práci dlouhé přesčasy a nahrazovat práci počítačů svými schopnostmi a úsilím.

Za třetí mě zajímá, kdo je konkrétně odpovědný za to, že úřady práce dostaly pro svou činnost nevyzkoušené systémy, které se ukázaly jako špatně vyprojektované.

Za čtvrté mi odpovězte na to, kolik stála příprava softwaru, který je používán nyní na úřadech práce. A velmi by nás asi všechny zajímal harmonogram prací na těchto programech. Jistě pro vás nebude problém předložit příslušnou dokumentaci o řešení této zakázky od jejího vyhlášení až po předání hotového díla.

A konečně, za páté, bych velmi rád znal váš osobní postoj k věci. Můžu ho formulovat asi takto: Kam kladete hranici, od kdy budou všechny systémy bezchybně pracovat a budou plně funkční? Stačí vám k tomu ještě měsíc? Nebo od občanů potřebujete delší termín pro zkoušení jejich trpělivosti? Abych to řekl zcela pregnantně, pokud nedokážete zajistit zprovoznění systému tak, aby nepřipravoval o čas občany a pracovníky úřadů práce například do konce února, je to termín, kdy uznáte svou politickou odpovědnost? Děkuji vám za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak poprosím pana ministra Drábka, aby odpověděl.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Řada otázek se opakuje, odpovídal jsem na některé z nich už minulý týden ve čtvrtek. Čeká nás ještě, předpokládám, diskuse před schvalováním programu mimořádné schůze za necelou hodinu. Já vezmu tedy tu otázku po otázce a budu se snažit, tak jak pan poslanec požadoval, o konkrétní odpovědi na konkrétní otázky. Pokud bych něco neodpověděl dostatečně, tak samozřejmě to doplním potom ve druhé části.

Kdy budou systémy plně funkční? Základní – zdůrazňuji základní – funkce systému jsou naplněny, a zase musím uvést čísla. Pokud byly lednové dávky ve sto procentech zpracovány a vypořádány a vyplaceny, tak to nešlo udělat na papíře. Byť se tady objevují různé informace o tom, že 90 % dávek bylo vyplaceno tzv. ze starých systémů, tak to není úplně přesná informace, protože jednotné výplatní místo je nové, tzn. všechny dávky vyplácelo nové jednotné výplatní místo. Nicméně dávky, které byly přiznány v roce 2011, jsou vypočítávány těmi moduly, které byly původní a které běží paralelně. Nicméně více než 100 tisíc dávek hmotné nouze bylo zpracováno, a také jsem o tom už mluvil v předchozích interpelacích, tím způsobem, že bylo potřeba zohlednit novou úroveň životního minima, bylo potřeba zohlednit novou legislativu. Nebyla to jednoduchá práce, nelze všechno svádět jenom na softwarové systémy.

To znamená ano, já předpokládám, že tak jak v tuto chvíli už nemáme problém se zatížením jednotlivých modulů, tak předpokládám, že do konce února se vyrovnáme s těmi standardními funkcemi, které má systém splňovat. Poté budeme pracovat na za prvé ergonomických vylepšeních, tak jak jsme se dohodli na jednání s odbory, na ergonomických vylepšeních systémů v průběhu března a také na doplnění funkcí, které nejsou nezbytné pro základní provoz systému, ale které ulehčují například přípravu statistických dat atd.

Co se týká přesčasů, tak jenom zopakuji odpověď z minulého týdne. Samozřejmě, že všechny přesčasy budou, resp. jsou řádně propláceny. Zároveň z nespotřebovaných výdajů z minulého roku je uvolněna částka na odměny pracovníkům úřadů práce za lednové náročné dny. Z nespotřebovaných výdajů proto, že se nám podařilo změnou struktury úřadů práce ušetřit více než původně plánovaných 180 mil. korun, tedy máme určitou rezervu, kterou můžeme na tyto účely použít.

Další otázka se týkala toho, proč byly nasazeny – cituji – nevyzkoušené systémy. Ty systémy byly testovány, ale byly testovány samozřejmě v zátěži, která je možná při testovacím provozu, to znamená při zatížení

několika jednotlivých či několika málo desítek uživatelů. Ve chvíli, kdy se systém nasadí do situace, kdy je zatížen přibližně tisíci uživateli zároveň, tak se samozřejmě projeví některé chyby, které v testovací fázi ověřit nelze. A tady skutečně je potřeba se na to podívat realisticky. Dostávám e-maily od lidí, kteří se zabývali nasazováním takových systémů například v bankovní oblasti, kde říkají: Nenechte se odradit, protože u nás v bance se systém nasazoval a zabíhal několik měsíců. Několikrát jsme kvůli tomu museli dokonce zavírat pobočky, protože ten systém nefungoval.

Myslím si, že to, že systém například jednotného výplatního místa funguje od 2. ledna, už 2. ledna se prostřednictvím jednotného výplatního místa vyplácely některé dávky, to, že se všechny dávky v lednu podařilo vyplátit v termínu, což také v řadě případů ve státní správě se nepodaří, i při té velmi náročné situaci změny legislativy, převzetí více než 1600 zaměstnanců z úřadů práce – to je skutečně podle mě věc, která zasluhuje ocenění těch lidí, kteří na tom pracovali.

Kolik stála příprava softwaru. Já to rychle dokončím, byť vím, že nechci ubírat prostor pro další interpelující a další interpelované. Příprava softwaru nestála v podstatě nic, protože my jsme přešli na účtování pomocí platby za využitý výkon. To znamená, platíme za využití těch systémů pravidelnou měsíční částku, to nám také umožňuje při nesplnění zátěžových parametrů například požadovat slevu. To znamená, my platíme za výpočetní výkon. Na rozdíl od starého systému u bývalého monopolního dodavatele neplatíme za žádný vývoj systému, neplatíme za žádné úpravy systému, platíme pouze za využitý výkon.

Děkuji zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je vše, tak můžeme ukončit tuto interpelaci. A nyní bude interpelovat pan poslanec Jiří Šulc na ministra Pospíšila.

Poslanec Jiří Šulc: Hezké odpoledne, pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové. Já vás překvapím po tom, co tady dneska proběhlo dopoledne a co dokonce předvedl náš předsedající. Já vás fakt překvapím, protože jsem se přihlásil s bodem centrální registr přestupků, a protože vím, že dneska se tady absolutně body nedodržovaly, každý si plácá co chce, doslova a do písmene, tak já vás fakt dneska šokuji, já se budu držet tématu, který se jmenuje centrální registr přestupků.

V médiích jsem zachytil zprávu o navrhovaném zákonu, který zavede centrální registr přestupků. A protože ty záležitosti v severních Čechách ohledně veřejného pořádku a dalších už dlouho sleduji a řeším, tak se chci zeptat pana ministra, proč se takový registr zavádí, jak zlepší našim lidem život, a u nás vím, že nás to hodně trápí.

A pak mě ještě strašně zarazila jedna věc. Já jsem si všiml, že dokonce i někteří bojovníci a tzv. bojovníci za všechno, jako je třeba Oldřich Kužílek, kterého určitě všichni známe, návrh chválí. Mě to tedy překvapilo, protože jsem velmi znejistěl a znervózněl, protože když to chválí Oldřich Kužílek, tak jsem velmi nervózní. Tak by mě zajímaly konkrétní výhody tohoto zákona, pane ministře. A poprosil bych vás, abyste nám osvětlil, jak ta námi požadovaná věc, která se jmenuje centrální registr přestupků, bude opravdu vypadat. My víme, my máme zkušenosti, že vlastně on takový podobný centrální registr přestupků funguje u nás řidičů, že něco takového tady funguje v České republice. A tohle by se samozřejmě mělo týkat těch obvyklých nedbalostních činů, jako jsou drobné krádeže, vloupání, přepadení apod.

Takže prosím, pane ministře, kdybyste nám zkusil odpovědět.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slovo má ministr Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane poslanče, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně odpověděl na toto téma. Včera vláda začala projednávat věcný záměr zákona, který upraví tzv. registr přestupků. Toto téma spadá obecně do snahy vlády premiéra Nečase zpřísnit boj nejen proti nejzávažnější trestné činnosti, jako je korupce, ale vystavit též nulovou toleranci drobné trestné činnosti, která bohužel v poslední době narůstá. Naší snahou je lépe a tvrději postihovat drobné krádeže, drobné zpronevěry, drobné podvody, v zásadě drobnou činnost, se kterou se bohužel velmi často setkáváme. A setkáváme se s ní i v lokalitách, kde dochází k určitým sociálním problémům.

Nulová tolerance, kterou vláda Petra Nečase dala této oblasti trestné činnosti, bude spočívat na principu, že v případě, že někdo spáchá drobnou krádež, to znamená ukradne věc nižší hodnoty, než je 5000 korun, tak do budoucna bude platit heslo třikrát a dost. Třetí krádež bude už trestným činem, to znamená, pokud někdo potřetí ukradne například něco v samoobsluze, tak už se dopustí trestného činu krádeže.

K tomu, abychom mohli říct třikrát a dost a třetí drobnou krádež kvalifikovali jako trestný čin, potřebujeme mít někde zaregistrováno, že někdo už se dvakrát dopustil přestupku krádeže, a k tomu bude sloužit, vážený pane poslanče, právě tento registr přestupků. Bude tam přesně evidováno, kdo se kdy dopustil jakého přestupku a jaký trest, jakou pokutu za takovýto přestupek dostal. Tedy pokud správní orgán začne projednávat třetí krádež v samoobsluze a zjistí z registru přestupků, že někdo už dvakrát za krádež byl potrestán, pak celou věc postoupí okresnímu státnímu zastupí-

telství a to zahájí trestní stíhání a následně pak o věci bude rozhodovat soud, protože půjde o trestný čin.

Jsem přesvědčen, vážený pane poslanče, že registr přestupků, což je jedna z klíčových věcí vlády premiéra Petra Nečase, může výrazně přispět k boji proti drobné trestné činnosti, k boji proti přestupkům, protože ten, kdo bude rozhodovat o potrestání přestupku, bude přesně vědět, zda dotyčný obviněný nebo dotyčný pachatel už podobné protiprávní jednání v minulosti nespáchal. Není tedy možné zde populisticky říkat, jako to říkají někteří politici, že zpřísníme postihy drobných majetkových trestných činů bez toho, že máme takovýto registr přestupků. Ten je třeba nejprve zřídit, a pak hned budeme moci tvrději postihovat drobnou trestnou činnost, a tím ji postupně vymýtime. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou doplňující otázka na pana ministra Pospíšila.

Poslanec Jiří Šulc: Já v každém případě děkuji za tu první část. Myslím si, že to bylo celkem vypovídající. Setkal jsem se ale s takovým dotazem některých osob, jestli tento centrální registr přestupků nebude nějakým způsobem používán při přijímání lidí do zaměstnání, že by to mělo plnit nějakou úlohu filtru nebo prostě nějaké předkontroly, něco podobného, jako je dneska výpis z rejstříku trestů. Pokud ano, má to nějaké výhody, nebo to jsou jenom nevýhody? Rád bych se zeptal na tuto věc.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Je třeba říci, že v takovémto rejstříku budou osobní data, to znamená bude podléhat zákonné ochraně. Data nebude možné zneužít. Primárně přístup do takovéhoho rejstříku budou mít pouze orgány, které posuzují to, zda dotyčný spáchal nějaký jiný přestupek, nebo pokud se v budoucnu rozhodneme a navážeme například výplatu některých sociálních dávek na ten fakt, že dotyčný žadatel nespáchal nějaký přestupek, pak takovéto státní orgány nebo orgány města a obce budou mít do rejstříku přístup.

Občan jako takový, kterého se to týká, by měl mít také právo získávat informace o tom, zda není u něj registrováno to, že spáchal určitý přestupek. Je otázka, a to je na politickém rozhodnutí, je to jedna z věcí, o které by vláda měla rozhodnout a následně pak Poslanecká sněmovna, jestli se občanům z rejstříku přestupků budou dělat výpisy, jako se dělají z rejstříku trestů. Pokud se tak bude dít, to znamená občané si budou moci získat ten výpis, pak samozřejmě nelze zabránit tomu, aby někdo, například ten, kdo chce přijmout nového zaměstnance, potenciální

zaměstnavatel, nepožádal občana, aby mu také ukázal výpis z rejstříku přestupků. Tak je to snaha opravdu bojovat tvrdě i proti méně závažným protiprávním jednáním i proti přestupkům, a pak samozřejmě je možné, že někdo, nějaký zaměstnavatel, bude chtít po svém zaměstnanci i výpis z rejstříku přestupků.

V každém případě se nebude měnit definice bezúhonnosti jako takové. Bezúhonnost ze zákona bude dál vázána na potenciální trestný čin, trestnou činnost, a bezúhonný občan zůstává, i když spáchal přestupek. Bezúhonný občan není, pokud páchá trestný čin, nebo spáchal trestný čin. Tento princip bude zachován, definice bezúhonnosti se nebude měnit, občané se tedy nebudou muset bát toho, že pokud spáchají nějaký přestupek, přijdou o svoji bezúhonnost. V této oblasti nepočítáme se změnou právní úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je asi všechno. Můžeme ukončit tuto interpelaci. Další interpelující je poslankyně Květa Matušovská na ministra Leoše Hegera.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, jenom malou opravu, jde o iktové centrum v Ústí nad Orlicí.

Vážený pane ministře, opakovaně jsem byla při svých poslaneckých dnech ve svém kraji informována občany a odbornou veřejností o zhoršení akutní zdravotní cerebrovaskulární péče v okrese Ústí nad Orlicí. Zjištěná fakta jsou oprávněným zdrojem obav. V zimním období díky členitosti terénu a odlehlosti činí při vzdálenosti 45 km dojezd z oblasti Králík a Červené Vody až jednu hodinu. Pokud zahrneme dojezd posádky na místo vzniku příhody, vyhodnocení situace a základní ošetření pacienta, dostáváme se na dvě hodiny. Při současném stavu nutnosti transportovat pacienta do Litomyšle nebo Pardubic dojde k dalšímu prodloužení na dobu převozu. Nemocnice v Ústí nad Orlicí opakovaně žádala o zařazení do seznamu iktových center, a to v roce 2010. Ani v roce 2011 v rámci druhé výzvy nebyla zařazena.

K dané problematice proběhla řada jednání na odborné úrovni a zjištěná fakta minimálně zpochybňují rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví. Hlavní důvod je neplnění časových limitů požadovaných Věstníkem Ministerstva zdravotnictví č. 2/2010. Zde je vlastně uvedena doba pro transport pacienta s akutním cerebrovaskulárním onemocněním do iktového centra na maximálně 90 minut od výzvy, a doporučení cerebrovaskulární společnosti hovoří dokonce o 60 minutách od výzvy.

Pane ministře, jak hodláte danou situaci řešit a co odpovíte občanům, jichž se to dotýká. Děkuji?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana ministra Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, já už jsem tady o centralizaci některých z druhů péče hovořil. Dodal bych k tomu ještě, že centralizace má sloužit v podstatě k řešení jakéhosi kompromisního trojúhelníku, kde se vždycky hledá optimalizaci vztahu kvalita–péče–produktivita, potažmo cena péče a fyzická dostupnost péče. Je známo, že koncentrace zvyšuje kvalitu, někde optimalizuje i cenu, protože, a konkrétně to platí o iktových centrech, ona vyžadují určité vybavení, které musí být efektivně využíváno, to znamená mít dostatečný počet pacientů. A samozřejmě fyzická dostupnost, o které tu paní poslankyně mluvila a kterou zpochybňuje, je klíčovou věcí.

Zhruba odhady při tom, když se péče před asi třemi roky začala centralizovat, tak vycházela z představ o optimálním umístění i o optimálním počtu, které vycházelo zhruba dvě centra na půl milionu obyvatel, čili na menší kraj, jako je kraj Pardubický. V tomto případě byla v tehdejší době vybrána Litomyšl a pardubická nemocnice. My jsme řešili problém toho, že centra byla vybírána podle toho, zda plnila dané požadavky, a ne jenom podle pohledu na síť a dopravní dostupnost, tak jsme to řešili s několika kraji, které vyslovily nespokojenost, že v tehdejší době, před těmi třemi roky, Ministerstvo zdravotnictví jaksí centralizovalo péči, aniž by to s kraji konfrontovalo, což je celkem špatně. Dostali jsme podněty z Královéhradeckého kraje a kraje Jihočeského, které řešíme teď v oblasti druhé výzvy. Myslím, že jsme nedostali podnět z kraje Pardubického a já mohu říci, že tento podnět tedy vezmu jako podnět, který nahrazuje ten krajský zájem o tu věc.

Podíváme se na to, protože jinak ta dvě centra jsou relativně kvalitní, i když v Litomyšli to není úplně optimální, ale pokud je tam nějaký dopravní problém, tak to můžeme přehodnotit. 60 až 90 minut je samozřejmě jakási průměrná hodnota dopravy, u iktů většinou problém nastává spíše v tom, že ta příhoda začíná poměrně dlouhodobým rozvojem a nedá se stanovit tak přesná hranice jako například u infarktů myokardu, ale u infarktů ta doba je také kritická okolo 60 minut a u infarktů funguje s pomocí záchrany a letecké záchrany jedno centrum na kraj a problémy to nedělá.

Takže já bych řekl, že ta věc musí být rovněž ještě jednou z pohledu dopravního řešení a požadavků kraje řešena, ale bude to znamenat, a to je vždycky hlavním problémem, že pokud by ta centra měla být dvě na Pardubicku, tak by se potom muselo někde odebrat, a to pravděpodobně v Litomyšli, což nejspíše vyvolá další interpelace.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Nebude už paní poslankyně žádat? (Gestikuluje, že si nepřeje položit doplňující otázku.)

A dál – k paní poslankyni Kateřině Konečné, která bude interpelovat pana ministra Drábka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji vám odcitovat to, co mi řekl minulý týden premiér této vlády pan Petr Nečas: „Jsem přesvědčen, že manažerská rozhodnutí pana ministra práce a sociálních věcí povedou i k tomu, že samozřejmě odmění a ocení ty pracovníky úřadů práce, kteří odvádějí v poslední době extrémně velký kus práce a bez kterých by se celý ten systém zhroutil a které jsem tady opakovaně ocenil. A já pevně věřím, že pan ministr práce a sociálních věcí je si toho vědom. Je si vědom toho, že fungování jeho resortu stojí právě na těchto lidech a že se to náležitým způsobem objeví i v nadtarifních složkách mzdy.“

Vím, že jste tady o tom několikrát dnes mluvil, pane ministře, nicméně chtěla bych se zeptat, kdy konkrétně mohou očekávat řadoví pracovníci Úřadu práce jakékoliv ohodnocení v nadtarifních složkách mzdy, případně jak velké, protože když jste rozdělval těch 10 milionů svým podřízeným, vrchním ředitelům a náměstkům, tak to bylo poměrně rychlé, ale já vám garantuji, že ženy, které mají 11 tisíc čistého, pracují na vašich úřadech práce a už půl roku mají zákaz si vzít dovolenou a je úplně jedno, zda mají jedno, dvě či tři malé děti nebo se jenom potřebují starat třeba o nemocné rodiče, tak by toto velmi uvítaly a uvítaly by konkrétní sdělení, kdy můžou takovouto odměnu, o kterou vás žádá, resp. kterou mi potvrdil i pan předseda vlády, čekat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď prosím pana ministra o reakci.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já už jsem tady o tom několikrát mluvil, takže se pokusím jenom shrnout to nejdůležitější. Já se k tom jednoznačně hlásím. Skutečně je to tak, že souběhem několika různých okolností – poměrně zásadní změnou legislativy, změnou úrovně životního minima, převodem pracovníků v rámci sjednocování agendy z obcí s rozšířenou působností a z pověřených obcí na úřady práce, zároveň nasazování nového informačního systému – to je skutečně kumulace okolností, která vůbec není jednoduchá. Já si velmi vážím nasazení, které zaměstnanci úřadů práce v lednu, ale i v prvních únorových dnech, kterým přispěli k tomu, že ty termíny prostě byly splněny. To bylo moje základní zadání. Základní zadání bylo splnit zákonné termíny.

A jednoznačně si stojím za tím, že ta práce byla odvedena velmi

kvalitně, a to prosím nechci posuzovat konkrétně, jednotlivě každého zaměstnance z 8,5 tisíce zaměstnanců Úřadu práce. Ano, samozřejmě, mluvili jsme tady i o úniku nějakých informací, které neměly uniknout, které se týkaly osobních dat občana nebo občanů ČR, ale prostě to nejde vytrhávat z kontextu toho, že na Úřadu práce je zaměstnáno 8,5 tisíce zaměstnanců a naprostá většina z nich dělá všechno pro to, abychom se s kumulací těchto obtížných zadání vypořádali co nejlépe.

To, že samozřejmě to vyžaduje skutečně velmi výrazně vyšší nasazení zaměstnanců než v době běžného provozu, je naprosto jasné. Já jsem o tom tady také mluvil. To, že příspěvky na živobytí vyplácené v lednu bylo potřeba všechny přepočítat s ohledem na změnu životního minima, to, že některé z nich bude potřeba přepočítat ještě v únoru v rámci valorizace důchodů, to, že příspěvky na mobilitu jsou vypořádávány, těch 200 tisíc žádostí, ve správním lhůtě, to znamená do 30 nebo do 60 dnů, to, že v prosinci a v lednu je poměrně vysoký každoroční nárůst nových nezaměstnaných, tedy nových uchazečů o zaměstnání, to jsou další faktory, které přispívají k hektice toho, co je potřeba v rámci agendy udělat.

Jak jsem řekl, jednoznačně mohu konstatovat – to není slib, ale konstatovat –, že všechny přesčasové práce budou řádně zaplacené v souladu s předpisy. Kromě toho jsme uvolnili odměny, které by zaměstnanci Úřadu práce měli obdržet v lednové výplatě, to znamená ve výplatě za leden, tedy v únoru. Není to tak, že tyto odměny budou vypláceny někdy za několik měsíců atd. Jak přesčasové práce, tak odměny by měly být vypláceny ve výplatě za leden, to znamená v průběhu února. Dovoluje nám to, a já to jenom zopakuji, protože to považuji za velmi důležité, dovoluje nám to, že jsme v roce 2011 uspořili více, než kolik jsme plánovali, sjednocením organizační struktury úřadů práce, tím v řadě případů tolik kritizovaným zrušením 77 samostatných právních subjektů a nahrazením těchto 77 právních subjektů jedním právním subjektem, Úřadem práce České republiky. To znamená, a to zdůrazňuji, že odměny ani přesčasové příplatky nejdou na úkor platových prostředků vyčleněných na rok 2012. Není to prostě tak, že v lednu jim zaplatíme více za nadstandardně odvedenou práci a o to méně budeme mít platových prostředků na zbytek roku 2012. Není to tak! Jak přesčasové práce, tak odměny budou vypláceny z nespotřebovaných platových prostředků za rok 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě paní poslankyně Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Možná jenom pro upřesnění, pane ministře. Ti lidé nepracovali přesčasově v lednu a v únoru, oni takto pracují od září loňského roku, kdy byla schválena

vaše reforma, a od toho září nemají právo na dovolenou! To jsou nařízení ředitelů úřadů práce, kdy si tyto ženy nemohly vybrat dovolenou ani mezi vánočními svátky, a to ani jeden den.

A protože jste neřekl tu sumu, ale předtím jste tady mluvil o ušetřených 180 milionech korun, ptám se, kolik tedy rozdělíte do nadtarifních složek mzdy, případně do přesčasových hodin. A pokud by to bylo 180 milionů korun – jak už na mě kýváte, že to nebude ani tolik, ale pokud by to přesto bylo tolik – vážené kolegyně a kolegové, tak vás jen upozorňuji, že na 8,5 tis. zaměstnanců to dělá zhruba 20 tis. odměny. 10 milionů, které jste rozdělil svým 35 zaměstnancům, dělalo 285 tisíc odměny v průměru na jednoho. Jen tak, abychom si uvědomili, že to nejsou úplně dobrá čísla pro to, co dělali lidé, kteří se starali o to, aby systém alespoň trochu zachránili!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Také jsem mluvil o tom, že plánovaná úspora byla 180 milionů korun a že si můžeme dovolit rozdělovat nespotřebované výdaje z minulého roku, protože jsme uspořili více než těch 180 milionů korun.

Také jsem v minulých odpovědích na interpelace zdůvodnil, za co byly vyplaceny odměny náměstkům na Ministerstvu práce a sociálních věcí v druhém pololetí roku 2011, a chtěl bych k tomu dodat, že pokud cílová úspora je v řádu jedné miliardy korun, tak odměna ve výši osmi milionů korun podle mě je naprosto opodstatněná.

Co se týká výše té odměny, tak my předpokládáme, že za leden bude výše uvolněných prostředků pro odměny částkou pět tisíc korun na hlavu. Ale prosím, to neznamená, že každý dostane pět tisíc. Samozřejmě ty odměny budou diferencované podle míry nasazení jednotlivých zaměstnanců.

Co se týká čerpání dovolených, tak musím konstatovat, že to je plně v kompetenci ředitele konkrétního kontaktního pracoviště. Myslím si, že to generální prohlášení není úplně na místě. Určitě to není tak, že z osmi a půl tisíce zaměstnanců úřadů práce nikdo nemohl čerpat dovolenou ve čtvrtém čtvrtletí. Samozřejmě naopak lidé, kteří zodpovídali za zavedení toho systému, za převedení například zaměstnanců z obecních úřadů na úřad práce, tak samozřejmě ti lidé odpovědní za tuto agendu nemohli čerpat dovolenou v pracovní dny na konci prosince, protože jsme prostě byli v situaci, kdy – (Upozornění na časový limit.) Dokončím jenom větu.

– úřady práce fungovaly do posledního pracovního dne v prosinci ve staré agendě a od prvního pracovního dne v lednu v nové agendě. Ani na den jsme nezavřeli přepážky, ani na den jsme nepřerušili práci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, tohle ukončí tuto interpelaci. Můžeme dále. Paní poslankyně Bebarová-Rujbrová je tuším omluvená, pokud se nepletu. (Přichází k mikrofonu.) Tak ne ne ne, omluven je ministr, vy ne. Omlouvám se. Můžete přednést interpelaci.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. Nepřítomný pane ministře, ve věci extradikčního řízení pana Nadiradzeho 10. listopadu 2010 Ústavní soud zrušil rozhodnutí obecných soudů o přípustnosti vydání, zpochybnil obvinění orgánů Gruzie ze spáchání trestného činu a konstatoval, že rozhodnutí soudů a Ministerstva vnitra je v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Následně Krajský soud v Brně v žádosti o azyl zrušil již druhé odmítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra. Od rozhodnutí Ústavního i krajského soudu uplynulo čtrnáct měsíců. Za celou tu dobu byl ve věci azylu s panem Nadiradzem proveden pouze jeden pohovor ze strany pracovníků odboru azylové a migrační politiky ministerstva. Extradikční řízení takzvaně stále probíhá. Jedná se jednak o ignoranci rozhodnutí soudu, ale především o pokračující mnohaleté porušování práv pana Nadiradzeho a jeho rodiny.

Podotýkám, že pan Nadiradze po rozhodnutí Ústavního soudu strávil třináct měsíců a následně ještě dalších jedenáct v českých vazebních věznicích. Nedostalo se mu odškodnění, naopak v den vydání předběžného opatření Ústavního soudu, kterým byla extradikce pozastavena, došlo ze strany českých orgánů k pokusu o nelegální deportaci pana Nadiradzeho z České republiky do Gruzie, kde je pronásledován.

Ráda bych se zeptala, kdy konečně Ministerstvo vnitra zareaguje na rozhodnutí soudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr, jak bylo řečeno, je omluven, takže tato interpelace bude muset být vyřízena písemně.

Pan poslanec Antonín Sed'a si vylosoval interpelaci na ministra Dobeše, který tu ale není. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, včera byla přijata novela zákona o pozemních komunikacích, sněmovní tisk 528. Předpokládám, že tak jako já obdrželi všichni poslanci přepis rozhovoru dvou poslanců, který se týkal právě zmiňované novely zákona a přináší velmi závažné informace. Pokusím se z přepisu ocitovat ty nejzásadnější pasáže, které již zveřejnily sdělovací prostředky:

Hele, tak nějak. Já odejdu. Ale oni asi teda ty hlasy od nás daj, ale ten zákon o pozemních komunikacích, že se tam připravuje byznys pro Janouška. To teda je docela drsný s téma reklamama.

Já si myslím, že jo. Zrušíme jedny billboardy, aby si jiný mohl postavit jinde. Já jsem to tam nenašel, teda jo.

Ten, přeci ten Bárta tam shání... Víš, co se děje na dopravě? Dyť to tam pokračuje, ten bordel, a on tlačí na Dobeše. A vydírá a vyhrožuje mu, aby prostě tam chtěl napakovat se těma prachama. Dyť tamto tam pokračuje, i ten bordel dál tedka. Takže hele, já prostě .. On se snaží někde urvat ty prachy, už neví, kde, že jo. Dyť se zeptej, co se děje kolem toho prostě. A ten Dobeš je zatlačenej do kouta.

Vážený pane ministře, ptám se, jsou zveřejněné informace pravdivé? Jakýma prachama a kdo se jimi chce napakovat? A pane ministře, opravdu máte na svém ministerstvu takový bordel? A jaký vliv má ve vašem resortu pan Vít Bárta?

Podle sdělovacích prostředků proběhl tento rozhovor mezi významnými členů poslaneckých klubů TOP 09 a ODS. A já osobně nemám důvod jim nevěřit. Pevně věřím, že tuto kauzu budou šetřit orgány činné v trestním řízení.

Nicméně se ptám, pane ministře: Nehodláte na základě těchto zveřejněných informací rezignovat na svou ministerskou funkci?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale ministr oslovený tady zřejmě není, takže to bude tedy pouze vyřízeno písemně, tato interpelace.

Pak je pan poslanec Václav Klučka. Není přítomen Václav Klučka? Není, takže ten svou interpelaci nepřednese.

Pak další je pan poslanec Petr Hulinský. Toho tady ale také nevidím.

Pak je tady pan poslanec Miroslav Jeník a ten už je. Takže pan poslanec Miroslav Jeník může přednést interpelaci na Petra Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane ministře, vážený pane předsedající, máme společnou zemědělskou politiku v rámci Evropské unie. Dostáváme se tento rok do dalšího kola jednání o návrhu reformy této společné zemědělské politiky.

A tak bych se chtěl zeptat, na co, pane ministře, budete v rámci těchto jednání, která budou probíhat v Bruselu, klást speciálně důraz. A potom také, v jakém stadiu si myslíte, že se v současnosti ta politika nachází, to znamená ve stadiu rozpracovanosti. A potom samozřejmě, pokud se podaří ta jednání dotáhnout do úspěšného konce, tak si myslím, že také ovlivní politiku rozvoje českého venkova. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ministra Bendla, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Hezký dobrý podvečer, dámy a pánové, pane předsedající.

Pane poslanče, já k tomu stadiu projednávání reformy společné zemědělské politiky, která bude hýbat určitě zemědělskou veřejností v průběhu příštího roku, mohu říct následující. V lednu jsme projednali na vládním výboru pro Evropskou unii rámcovou pozici České republiky k budoucí společné zemědělské politice a musím říct, že ta byla následně jednomyslně podpořena i výborem pro evropské záležitosti v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a následně také výborem pro hospodářství, zemědělství a dopravu v Senátu České republiky. Celou tu pozici jsme ještě předtím, než byla projednávána na úrovni vládního výboru, také projednali s nestátním neziskovým sektorem, s Agrární komorou, s Asociací soukromého zemědělství a dalšími nevládními organizacemi, se kterými koordinujeme společné kroky a navzájem se informujeme o tom, jaký přístup má naše zemědělská veřejnost k evropské zemědělské problematice a jaká stanoviska zaujímá ministr zemědělství, případně vláda k této záležitosti.

Mezi naše důležité priority patří jednoznačně podpora konkurenceschopnosti našich zemědělců, a to nejenom v rámci České republiky směrem uvnitř Evropské unie, ale také posilování konkurenceschopnosti evropského zemědělství vůči třetím zemím. Snažíme se, aby ta opatření, která budou v tom novém období 2014 až 2020 realizována ve společné zemědělské politice, vedla ke snižování administrativní zátěže, na což si dnes řada zemědělců a zemědělská veřejnost stěžuje.

Pokud se týká konkrétních kroků, tak jsou tam tři takové oblasti, které jsou hodně diskutovány. Jednou je zastropování plateb, takzvaný capping, který Česká republika zásadně odmítá jako administrativně náročné řešení, které k žádné konkurenceschopnosti nepřispívá. Stejně tak odmítání povinné ozeleňování některých oblastí zemědělství a s tím související tlak Evropské komise na to, aby 7 % půdy naši zemědělci dali do klidu. To je něco, s čím zásadně nesouhlasíme. My, pokud se týká ozeleňování, prosazujeme dobrovolný princip, tak aby se zemědělci sami mohli rozhodnout, co je v tom procesu, případně v ozeleňování, pro ně výhodné, či nikoliv. Chceme, aby nebyli pod tím tlakem, který by nutil naše zemědělce k tomu dát 7 % do klidu, případně aby až 30 % byli nuceni dát do ozeleňování.

Musím říci, že se zemědělské diplomacii věnuje Ministerstvo zemědělství poměrně intenzivně. Já jsem měl řadu bilaterálních jednání s polským ministrem zemědělství, s německou ministryní zemědělství, potkal jsem se se švédským kolegou, potkal jsem se naposledy zde v Praze s kolegou ze Spojeného království Velké Británie, který navštívil Českou republiku. Ladíme a postupně domlouváme společný přístup vůči společné

zemědělské politice, tak aby naše zemědělce nepoškodil, ba naopak, aby jim byl ku prospěchu.

Domníváme se, že definitivní rozhodnutí nepadne v příštím roce. Padne zřejmě asi až v roce následujícím. Byť si velmi slibujeme od dánského předsednictví, tak se zdá, že je to otázka natolik složitá, tolik významná pro řadu evropských zemí, že neočekáváme, že by k nějakému definitivnímu rozhodnutí o tom, jak bude vypadat společná zemědělská politika, v příštím roce vůbec došlo. Od následného kyperského a irského předsednictví to vidíme jako velmi problematické. Proto se v tuto chvíli nejvíce soustředíme na Dány. Já jsem s dánskou ministryní seděl nad problematikou společné zemědělské politiky několikrát. Věřím, že si vyjdeme vstříc. Řešíme i aktuální věci, které se nás v této oblasti týkají.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě bude doplňující dotaz? Nebude. Můžeme tuto interpelaci ukončit.

Jak jsme na tom s časem? Ještě pan poslanec Vandas může přednést svoji interpelaci na ministra Drábka. To bude tedy zřejmě poslední interpelace. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já mám trochu zjednodušenou situaci, protože kolega Šlégr už tady přednesl interpelaci na stejné téma, takže tady nemusím opakovat, o co se jedná v § 56 uvedeného zákona o nemocenském pojištění. Já mám na pana ministra Drábka úplně konkrétní otázky, protože už jsem se touto situací trochu zabýval na onkologickém centru a zjišťoval jsem tam situaci. Řekl bych, že tato skupina nemocných je tím daleko více postižena než skupina, kterou tady zmiňoval kolega Šlégr, to jsou těhotné ženy. Myslím tím onkologické pacienty.

Mám dvě úplně konkrétní otázky. Za prvé: Může lékař a potažmo správa sociálního zabezpečení povolit individuální volbu vycházek u těžkých onemocnění i v prvních třech měsících pracovní neschopnosti? Za druhé: Může u takto nemocných povolit lékař vycházky nad rozsah šesti hodin a po 19. hodině? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, pane poslanče, já jsem tady o tom mluvil v předchozí interpelaci, že úprava není nijak nová, že to není záležitost, která by se objevila zčistajasna, že je to záležitost, která se spíše

ztratila v legislativním procesu při převodu kompetencí z jednoho resortu do druhého. I v minulosti existovala právní úprava, která říkala, že režim praceneschopného je režimem, který má především zajistit vhodný způsob léčby, a že součástí léčby je také klidový režim, tedy určité omezení aktivit. Vycházky mají sloužit k doplnění léčebného režimu, nikoliv k jeho narušení. Je samozřejmé, že v mnoha případech je potřeba také vycházky využít k zajištění osobních potřeb, protože pokud někdo například žije sám, musí také vycházky využít k tomu, aby obsloužil záležitosti, které za něj nikdo nevyřídí. Ale to není primární účel vycházek.

Co se týká onkologických pacientů, to je skutečně jedna z velmi specifických skupin pacientů, podobně jako v minulé interpelaci bylo zmíněno, že podobnou specifickou skupinou pacientů jsou praceneschopné těhotné zaměstnankyně, kde neschopnost práce nevyplývá z nějakého akutního onemocnění, ale vyplývá z nutného klidového režimu, který je vyvolán komplikacemi při těhotenství. Co se týká onkologických pacientů, my jsme při přípravě zákonné úpravy o tom velmi detailně diskutovali. Nakonec diskuse proběhla i na půdě výboru pro sociální politiku. Výsledný legislativní podklad je jednoznačný v tom, že je možné umožnit vycházky nad rámec šesti hodin denně a nad rámec toho rozmezí 7 až 19 hodin až po třech měsících trvání pracovní neschopnosti.

To znamená, že odpověď na otázku je naprosto jednoduchá: Volnější režim, který může ošetřující lékař přiznat a musí ho schválit lékař České správy sociálního zabezpečení, může nastat až po třech měsících pracovní neschopnosti. Je to z jednoduchého důvodu, protože i u onkologických pacientů – a to je výsledek té odborné debaty, prosím, nikoliv mého názoru nebo vlivu – v prvních třech měsících pracovní neschopnosti je velmi vhodné, aby klidový režim byl zachován v co nejširším rozsahu a aby v prvních třech měsících pracovní neschopnosti byly vycházky tím způsobem, jak je podle zákona stanoveno, omezeny. Od čtvrtého měsíce už převažují důvody, které říkají, že je potřeba v rámci maximální psychické pohody pacienta také docílit, aby psychické rozpoložení přispívalo co nejvíce k léčbě, a od čtvrtého měsíce skutečně i podle toho odborného názoru je vhodné umožnit takovýmto pacientům širší možnost vycházek.

Nicméně já znovu navazuji na to, co jsem řekl v odpovědi na předchozí interpelaci. Budeme samozřejmě vyhodnocovat právní úpravu. Předpokládám, že po několika měsících účinnosti vyhodnotíme výsledky té právní úpravy, a jako je tomu u jiných právních předpisů, předpokládám, že se k tomuto tématu vrátíme v odborné diskusi. Na základě toho případně navrhu úpravu vymezení vycházek takovou, jaká vyplyne z té odborné debaty. K tomu se hlásím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Vandas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Vandas: Já bych tady chtěl jenom upozornit, že to není zanedbatelná skupina. Onkologických pacientů přibývá ročně asi 78 tisíc.

K tomu, co tady říkal pan ministr k prvním třem měsícům. Uvědomme si, že to jsou vlastně první tři měsíce po tom, co se ten onkologický pacient dozví, že je takto nemocný. Já si myslím, že to dále nemusím komentovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme ukončit. Čas zrovna vypršel, takže jsme v přesném časovém limitu, jak nám ukládá jednací řád. V 18 hodin končí interpelace na ministry.

To znamená, že po ukončení tohoto bodu, tedy úderem 18. hodiny, se můžeme vrátit k původnímu zadání a dohodě o tom, že bude pokračovat mimořádná schůze Sněmovny, o které ještě nebylo rozhodnuto.

Byl jsem upozorněn, že musí být pauza na to, aby se přestavěl monitor, takže vyhlašuji desetiminutovou pauzu. V 18.10 hodin začne teprve mimořádná schůze, pokud tedy odhlasujeme program. V 18.10 hodin bude pokus o další mimořádnou schůzi.

(Schůze byla přerušena v 18.01 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. února 2012 v 9.01 hodin
Přítomno: 150 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré dopoledne, dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Zahajuji další jednací den 33. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás.

Prosím, abyste se zaregistrovali vašimi identifikačními kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní.

Nyní k omlouvám. Z poslanců se omlouvají: Michalík Alfréd, Rykala Adam, Šincl Ladislav a Lubomír Zaorálek z důvodu pohřbu pana poslance Jalowiczora, dále Lenka Andryšová – pracovní důvody, Pavel Antonín – zdravotní důvody, Jana Drastichová bez udání důvodu, Ivan Fuksa – rodinné důvody, Michal Hašek – rodinné důvody, Jitka Chalánková – osobní důvody, Miroslav Jeník – rodinné důvody, Jana Kaslová – rodinné důvody, Jiří Krátký – rodinné důvody, Pavol Lukša – zdravotní důvody, Vít Němeček – rodinné důvody, Vlasta Parkanová do 10 hodin bez udání důvodu, David Rath – osobní důvody, Marie Rusová – rodinné důvody, Jaroslava Schejbalová – rodinné důvody, Roman Sklenák – osobní důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody, Josef Šenfeld – osobní důvody, Jiří Šlégr – pracovní důvody, Martin Vacek – pracovní důvody, Vladislav Vilímc – osobní důvody, Cyril Zapletal – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Nečas – zahraniční cesta, Josef Dobeš – pracovní důvody, Martin Kuba – zahraniční cesta, Jan Kubice – pracovní důvody, Karolína Peake – rodinné důvody, Karel Schwarzenberg – pracovní důvody od 11 do 17 hodin. Tolik k omlouvám.

Jenom připomenu, že na dnešní jednání jsme si pevně zařadili body 66, 70, 71, 72, 56 a 55.

Nejprve požádám předsedu volební komise pana poslance Petra Tluchoře, aby nás seznámil s výsledky volby, která proběhla včera, 9. února. Prosím, pane poslanče. Prosím o klid v jednacím sále!

Výsledky prvního kola volby člena Etické komise ČR

Poslanec Petr Tluchoř: Krásné dobré ráno, vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové. Všem vám přeji krásné ráno. Dovolte, abych vás seznámil s výsledky včerejšího prvního kola volby člena Etické komise. Rovnou vám říkám, že nebudete potěšeni. Pro pana Karla Flosse bylo odevzdáno 26 hlasů a pro pana Prokopa Tomka bylo odevzdáno 61 hlasů. Ke zvolení bylo potřeba 62 hlasů, tedy jeden hlas chyběl.

Ze 123 hlasujících – a to je ta špatná zpráva – 20 hlasů bylo neplatných,

kteří se rozhodli pro jednoho z kandidátů, ale zapomněli škrtnout toho druhého, tedy to číslo předtím.

Bude následovat druhé kolo. Dovolím si navrhnout, aby proběhlo –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid! Poslouchejme předsedu volební komise! (V sále je stále velký hluk.)

Poslanec Petr Tluchoř: Rád bych navrhl, aby druhé kolo proběhlo ihned. Bude to znamenat 10 až 15 minut a můžeme pokračovat v programu.

Pokud tento návrh projde, chci vás požádat o jednu věc. Chcete-li volit pana Karla Flosse, prosím, udělejte kroužek kolem čísla 1 před jeho jménem a křížek přes číslo 2. Chcete-li volit pana Prokopa Tomka, postupujte opačně, tedy křížek přes číslovku 1 a kroužek kolem číslovky 2. Jen tak je hlasovací lístek platný. Pokud nechcete volit nikoho, udělejte křížek přes oba. Není možné, prosím, udělat kroužek kolem obou čísel. V takovém případě nevybíráte jednoho ze dvou, ale oba ze dvou, což prostě nejde, je-li jedno volné místo.

Moc vás chci poprosit – vím, že to vypadá jako v mateřské školce, ale 20 ze 120 je opravdu hodně. Ještě jednou vás prosím, dávejte velký pozor na vyplnění hlasovacího lístku. Po konzultaci ve volební komisi jsme dokonce vzor umístili do každého boxu, abyste cestou k hlasovacímu boxu nezapomněli, jaký je způsob volby. (V sále je velký hluk, zdá se, že to nikoho nezajímá.)

Pokud projde hlasování dnes ráno, tak vás moc prosím o pozornost, protože bych byl rád, abychom se rozešli se zvoleným druhým členem e-tické komise.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi. Vnímám to též jako návrh směrem k pořadu schůze, to znamená návrh na zařazení jako prvního dnešního bodu druhého kola volby pro člena Etické komise České republiky. Celý název máte v programu. To je první návrh směrem k pořadu schůze. Myslím, že upozornění, které bylo důležité, od pana předsedy, nedošlo sluchu, ale více s tím neumíme udělat.

Prosím nyní, kdo se dále hlásí k pořadu schůze. Pan poslanec Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych s vaším laskavým svolením podal návrh na zařazení nového bodu Zpráva a informace ministra zemědělství Petra Bendla ke kontrole zahájené v Budějovickém Budvaru, n. p.

Žádám tímto ministra zemědělství, nikoliv – a to znovu zdůrazňuji – ni-

koliv o to, aby seznamoval Poslaneckou sněmovnu, případně média se závěry a cíli kontroly, protože by samozřejmě něco takového musel každý považovat za pokus mařit práci kontrolní skupiny. Žádám ministra zemědělství o následující informace:

Jakým způsobem, na základě jakých kritérií byla sestavena kontrolní skupina.

Jak je zajištěna povinnost mlčenlivosti všech – zdůrazňuji všech – členů kontrolní skupiny ve vztahu ke zjištěným věcem.

Jak je zajištěna hmotněprávní a trestněprávní odpovědnost všech členů kontrolní skupiny, zejména ve vztahu k riziku úniku intimních unikátních informací týkajících se receptury a jiného chráněného duševního vlastnictví, informací a dokumentace týkající se právních sporů, vedených se všemi – zdůrazňuji se všemi – subjekty ve věci známkoprávní ochrany a sporů týkajících se přístupu na světové trhy.

Jak je zajištěna a kdo zkomal a kdo osobně odpovídá za výběr přizvaných osob a jak je zajištěno vyloučení střetu zájmů všech – zdůrazňuji všech – členů kontrolní skupiny.

Podle jakých kritérií, na základě jakých zkušeností a předpokladů byl vedoucím kontrolní skupiny jmenován dr. Tomáš Jindra, který není zaměstnancem Ministerstva zemědělství České republiky.

Dále požaduji informaci, komu bude podána zpráva o výsledcích kontroly, neb v zákoně o finanční kontrole, § 22, se praví „ministerstvo financí předkládá vládě roční zprávu o výsledcích finančních kontrol“ a dále je zde uvedeno, že o závažných zjištěních z vykonaných finančních kontrol informují kontrolní orgány Ministerstvo financí nejpozději do jednoho měsíce od ukončení finanční kontroly.

Dále žádám ministra zemědělství, aby sdělil, zda pozornost kontrolní skupiny pana ministra bude věnována také docházce a plnění si povinností členů dozorčí rady, které Ministerstvo zemědělství v minulosti do dozorčí rady vyslalo. Pokud ne, pak mu to vřele doporučuji.

Žádám ministra zemědělství Petra Bendla o prohlášení, že je připraven nést osobní, nejen politickou odpovědnost v případě, kdy dojde v souvislostech navazujících na činnost jím vyslané kontrolní skupiny k úniku informací týkajících se ochrany veškerých práv Budějovického Budvaru, n. p., zejména práv souvisejících s ochranou obchodních známek a jiného duševního vlastnictví, záznamů a informací týkajících se sporů vedených ve věci přístupu a prodeje na všech světových trzích, včetně stejného rizika týkajícího se práv třetích osob. Dále k úniku informací, které by mohly být využity, spíše však zneužity ke zpochybnění tržní hodnoty Budějovický Budvar národní podnik.

Tímto považuji výčet požadované informace za postačující.

A nyní dovolte, dámy a pánové, abych vám předložil krátké

zdůvodnění. A jsem rád, že se v průběhu mého vystoupení baví zejména členové Věcí veřejných.

Většina z vás je ve svých úvahách – většina z nás je ve svých úvahách a hodnocení v dané věci ovlivněna tvrzeními, která médiím poskytl tiskový mluvčí Ministerstva zemědělství, co hůře, sám ministr zemědělství Petr Bendl. Zatímco já jako bývalý člen dozorčí rady Budějovického Budvaru, n. p., jsem vázán mlčenlivostí upravenou zákonem, tedy včetně dovozených postihů za její porušení, pan ministr zemědělství ničím podobným svázán není. Informace jím uváděné v médiích systematicky poškozují dobré jméno podniku Budějovický Budvar, n. p., a dovolím si tvrdit zcela autoritativně a odpovědně, že není pravdou, že v podniku neproběhla od roku 2003 žádná kontrola. Není pravdou, že zřizovatel, tedy Ministerstvo zemědělství, se nespolutodílí, nekontroluje a nerozhoduje v plánování a realizaci investic, marketingového plánu, hospodářského plánu včetně stanovení plánovaného zisku, a není pravda, že Ministerstvo zemědělství nemá přehled o finančních zdrojích podniku, jejich struktuře a nakládání s nimi.

Stejně tak si většina z vás, dámy a pánové, myslí, že pan ministr zemědělství poslal do státního podniku státní kontrolu. Opakuji slovo státní kontrolu – a zdůrazňuji, že kontrolu v Budějovickém Budvaru, n. p., provádí soukromá firma, nikoliv státní zaměstnanci, soukromá firma. Soukromá firma, jejíž jméno zní HZ Consult. Ta firma HZ Consult, která je spoluvlastníkem společnosti Bene Factum. Zvoní vám v uších, kolegové z Věcí veřejných? Neuplynul ani jeden jediný rok a firma, která byla ve spojení s vaším poslancem Michalem Babákem, je nyní spojována s Budějovickým Budvarem.

Cituji z prohlášení Jana Žáčka, tiskového mluvčí Ministerstva zemědělství, zveřejněného dne 8. 12. 2012 na stránkách Čtu si info. Přímá citace: Budvar kontroluje společnost HZ Consult, která auditovala Občanskou demokratickou stranu. Kontrolu Budějovického Budvaru a státního podniku Povodí Labe pro Ministerstvo zemědělství provádí společnost HZ Consult, která s úřadem dlouhodobě spolupracuje, uvedl mluvčí Jan Žáček.

A aby si náhodou sociální demokraté nemysleli, že budou v tuto chvíli ušetřeni, a poklesla tak třeba jejich morálka, připomenu, že stejná firma zajišťovala činnosti i pro sociální demokracii. Členové ODS by mohli právem vyčítat a mít pocit mé podjatosti, kdybych takovou informaci opomenul.

Tak tedy, dámy a pánové, v kontrolní skupině vyslané panem ministrem zemědělství nebyl – opakuji slovo nebyl – do včerejšího dne ani jeden jediný zaměstnanec Ministerstva zemědělství. Ani jeden jediný zaměstnanec Ministerstva zemědělství. Státní kontrolu podle zákona o finanční kontrole tak vykonávají v Budějovickém Budvaru, n. p., osoby, ma-

jící vztah možná pracovněprávní, možná jen smluvní k třetí osobě. Vám se zdá taková věc normální? Mně vstávají vlasy hrůzou na hlavě. A pro analo-gii, pro to, abyste si dokázali představit rizika, která tady spočívají, použiji jiný přírůbek. Představte si prosím, že do vašich firem, k vám domů napo-chodují lidé vybaveni petitem státní kontroly, avšak zaměstnanci soukromé společnosti. Představte si, že vám vaše daně s razítkem finanční kontroly, odpustíte slovo berňáku, přijdou zkontrolovat soukromé osoby, neřkuli po-tenciální vaše konkurence. Je takový stav normální?

Na základě výše uvedených skutečností a na základě skutečnosti, že teprve na základě včerejšího jednání pana ředitele Budějovického Budvaru, n. p., a ministra zemědělství byl do kontrolní skupiny doplněn je-den jediný pracovník Ministerstva zemědělství, avšak vedoucí skupiny, kontrolní skupiny je nadále soukromá osoba dr. Tomáš Jindra, předkládám tento návrh, který podrobíte svému hlasování a svému rozhodnutí.

Vzhledem k povinnosti mlčenlivosti z titulu, který jsem již uvedl, prohla-šuji na svou čest a odpovědnost, že žádná – opakuji žádná – kvalifikovaná zjištění kontrolní skupiny se nemohou dotknout mne a mých povinností jako člena dozorčí rady, které jsem vykonával a plnil si v souladu se zákony této země.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám za pozornost. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí k programu návrhu pořadu schůze. Nehlásí se nikdo.

Máme zde dva návrhy na změnu pořadu schůze. První je pan poslanec Petr Tluchoř, abychom dnes jako první bod uskutečnili druhé kolo voleb, Návrhu na volbu člena Etické komise České republiky. To bude první návrh, o němž budeme hlasovat. Přivolávám naše kolegy.

Zopakuji, že druhým návrhem je návrh pana poslance Doktora. Vidím, že ještě chce upřesnit svůj návrh. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Jen si myslím, že vzhledem k naléhavosti a výčtu těch informací, o které jsem požádal ve zprávě pana ministra zemědělství, není možné, aby případným rozhodnutím Poslanecká sněmovna pana ministra zaskakovala. To by bylo jistě nesportovní od vás a případně to ovlivnilo rozhodnutí. Prosím zařazení tohoto bodu na pevný čas, to je dnes 12.00 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto upřesnění.

Nejprve tedy hlasování o návrhu pana poslance Petra Tluchoře, to zna-mená první bod volby.

Zahajuji hlasování číslo 187. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu? V hlasování číslo 187 přítomno 140, pro 114, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní pan poslanec Michal Doktor zařazení nového bodu Informace ministra zemědělství ke kontrole zahájené v Budějovickém Budvaru, n. p., a to na dnes 12.00 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 188. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 188 přítomno 138, pro 78, proti 28. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, omlouvám se, ale špatně jsem hlasoval. Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je zde námitka proti předchozímu hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 189 a ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti předchozímu hlasování. Hlasujeme o námitce. Kdo je proti námitce?

V hlasování číslo 189 přítomno 142, pro 83, proti 33. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o zařazení nového bodu, tak jak jej uvedl pan poslanec Michal Doktor.

Zahajuji hlasování číslo 190. Kdo tedy souhlasí se zařazením tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 190, přítomno 140, pro 69, proti 40, návrh přijat nebyl. (Potlesk části poslanců.)

Pan poslanec Vojtěch Filip, prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, mám jediný vzkaz. Ti, kteří se bojí o tomto bodu jednat, páchají velký zločin na majetku České republiky, a mohl bych jim vzkázat prosté: styďte se! Protože jestli něco má být podrobeno této parlamentní debatě, tak je to to, co navrhoval pan kolega Doktor. Nezlobte se na mě.

Jestliže byl třikrát pokus o zničení národního podniku Budvar a shoení jeho ceny, tak první dva byly neúspěšné. První pokus byl neúspěšný proto, že pana Chvalovského zavřeli, když se to pokusil udělat poprvé a nestačil to udělat. Druhý pokus, který se nevydařil, byl jasně dán tím, že v té době už byla taková situace, že to nešlo. Teď jste pustili třetí pokus, zničení tohoto podniku, nikoli jeho pouhou privatizací. Protože za to, kdybyste to

prodávali teď, byste museli být trestně stíháni proto, že nehosподаříte s majetkem státu řádně. To je realita.

A vyprošuji si pokřikování kolegů o tom, jestli někomu vyhrožujeme. Já jen podotýkám, ten, kdo hlasoval proti zařazení tohoto bodu, se podílí na tom, že tento stát přijde o velký majetek, o velké hodnoty, a vám na nich asi nezáleží. Styďte se! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Tejc, poté pan poslanec Kováčik. Pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já se přiznám, že si nejsem jist, jestli vůbec to hlasování, které proběhlo, bylo podle zákona o jednacím řádu v pořádku, protože pan poslanec Bárta, který zpochybňoval to hlasování, jej řádně nezdůvodnil. To je jedna věc, s tím se Sněmovna vypořádala hlasováním, to bych mu snad i prominul. Ale hlasoval dvakrát ne, takže pokud poprvé zpochybnil hlasování, protože neodpovídalo jeho vůli, a podruhé hlasoval úplně stejně, pak se domnívám, že úplně v pořádku to není. (Potlesk a křik zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Kováčik, poté paní místopředsedkyně Klasnová.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedkyně, vážené vládo, kolegyně a kolegové, přeji dobrý den.

Domnívám se, že pokud pan kolega Doktor tady sdělil Poslanecké sněmovně a jejím prostřednictvím i veřejnosti tak závažné skutečnosti, že by prostě parlamentní debata na toto téma proběhnout měla. Ukazuje se, že soudržnost vládní koalice jde i přes takové věci, které hraničí s pochybnostmi vůbec o slušném a čestném jednání, přes takové věci, které by dříve nebo později mohly, podle sdělení pana kolegy Doktora se tak domnívám, anebo třeba také nemusely vyústit i v jednání v úplně jiných síních, než je síň sněmovní. Přesto jste v druhém hlasování hlasovali tak, že parlamentní debata připuštěna nebude.

Já se ptám, jestli je to podle zásady ruka ruku myje, nebo jestli brácha bráchu kryje, nebo podle jakého principu vlastně tady naplňujeme svůj poslanecký mandát, svůj poslanecký slib, to, s čím jsme šli do voleb. Vzpamatujme se! Jestli tady vzniká nová kauza, tak by měla být v zárodku potlačena. Jestli jsou sdělení pana kolegy Doktora jenom domněnky, potom přece nemůžete mít žádný strach. Pan ministr by to v pořádku a řádně vysvětlil, mohli jsme být za půl hodiny hotovi a mohli jsme jet v klidu někdy kolem půl třetí nebo třetí hodiny do svých domovů.

Ve mně a zcela určitě i ve veřejnosti po tomto hlasování zůstává podivná

pachuť. A věřte, prestiž Poslanecké sněmovny, prestiž poslaneckého mandátu to hlasování určitě nezvedlo. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní místopředsedkyně Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já jsem v hlasování hlasovala pro zařazení tohoto bodu, nicméně demokraticky tato Sněmovna rozhodla, že se o tomto bodu jednat nebude.

Jen bych připomněla kolegům, kteří jsou tady jistě mnohem déle než já, že parlamentní diskusi lze jistě vést i na jiné úrovni a v jiných orgánech, než je zde, na plénu Poslanecké sněmovny. A možná bych vřele doporučovala třeba kolegům ze zemědělského výboru nebo hospodářského výboru, aby tam tuto otázku otevřeli, pana ministra si tam přece můžou pozvat a můžete rovnou diskutovat i třeba problematiku Lesů ČR.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Michal Doktor. Není rozprava, ale mám avizováno, že se hlásí s jiným návrhem.

Poslanec Michal Doktor: Formálně totiž nemám jinou možnost jako nezařazený poslanec, neb nedisponuji žádným právem přednostního hlasu jako paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny. Nemám jinou možnost, než navrhnout jiný bod, a vzhledem k tomu, že čas je odpovídající, navrhuji tedy nový bod Zpráva, informace ministra zemědělství Petra Bendla k možnosti ohrožení tržní ceny podniku Budějovický Budvar, n. p., činností kontrolní skupiny, kterou vyslal jako ministr zemědělství k vykonání kontroly podle zákona o finanční kontrole veřejné správy, přestože je touto činností pověřena skupina soukromých osob majících vztah k třetím osobám.

A dovoluji, abych vás ujistil, že vše, co jsem uvedl jako zdůvodnění k předešlému hlasovanému bodu, je dohledatelné ve veřejných zdrojích. To nejsou spekulace Michala Doktora. Pokud vezmete vše, co jsem zde uvedl, za jednu jedinou hodinu pomocí internetu – buň ochraňuji svobodný internet a nemožnost cenzurovat informace na něm uvedené! –, zjistíte z prohlášení ministra zemědělství srovnáním časové osy a jeho tiskových výstupů v uplynulých týdnech, na základě srovnání tiskových prohlášení tiskového mluvčí Ministerstva zemědělství a jiných skutečností uvedených v médiích v minulém období, že vše, co jsem zde uvedl, je dohledatelné, doložitelné a že je pravda.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Samozřejmě, že budu hlasovat i pro zařazení v bodu, který teď specifikoval pan kolega Doktor. Pokud tento návrh neprojde, doručím vám, paní předsedkyně, listinu s podpisy, které vyžaduje § 48 zákona o jednacím řádu, a požaduji zřízení vyšetřovací komise k otázce hodnoty a případné privatizace, resp. neprivatizace národního podniku Budvar. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Nyní tedy k návrhu pana poslance Doktora. Slyšeli jsme návrh bodu, jak by měl znít, i zdůvodnění.

Zahajuji hlasování číslo 191. Ptám se, kdo je pro, zařadit tento nový bod do schůze naší Sněmovny. Myslím, že 12. hodina zůstává, pane poslanče Doktore? 12. hodina zůstává. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 191, přítomno 139, pro 65 proti 25, návrh přijat nebyl.

To byly návrhy, které zazněly v úvodu dnešního jednání. My se budeme věnovat prvnímu schválenému bodu

68.

Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Slovo má pan poslanec Petr Tluchoř, předseda volební komise. Prosím, abyste zopakoval kandidáty, a prosím, zopakujte také, jak má být upraven volební lístek.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nebudu to tak detailně opakovat, nicméně máme dva kandidáty, Karla Flosse a Prokopa Tomka. Je to druhé kolo.

Prosím vás o velkou pozornost při vyplňování hlasovacího lístku. Znovu zopakuji pouze obecný postup. Souhlas s navrženým kandidátem vyjádříte zakroužkováním čísla před jeho jménem. Je nutné u druhého jména udělat křížek. To jsou takové ty dvě čárky napříč sobě přes to druhé číslo. Bez toho je hlasovací lístek neplatný. Moc vás prosím o velkou pozornost, abychom odešli z této schůze se zvoleným druhým členem Etické komise.

Prosím, lístky budou vydávány ihned po dobu deseti minut, poté se můžeme po sčítání hlasů odebrat zpět do sálu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže teď je 9.30 hodin, do 9.40. Deset minut jste říkal, pane kolego, že stačí? Deset minut budou vydávány od této chvíle hlasovací lístky, potom bude Poslanecká sněmovna pokračovat ve svém jednání. To znamená po volbě se prosím okamžitě vraťte do jednacího sálu. V 9.40 pokračujeme v našem jednání.

(Jednání přerušeno v 9.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.40 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Seznámím vás s dalšími dvěma omluvami, které mi byly doručeny. Dnes se omlouvá z důvodu nemoci paní poslankyně Soňa Marková a z osobních důvodů pan poslanec Jiří Paroubek, a to od 9 do 11 hodin.

Naším dalším bodem, kterému se budeme věnovat, je

66.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb.,
o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 476/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra obrany Alexandra Vondru. Prosím také ke stolku zpravodajů pana poslance Alexandra Černého. (V sále je obrovský hluk a neklid!) Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 476/2.

Dámy a pánové, je třetí čtení zákona. Prosím všechny důrazně, aby zasedli do lavic a věnovali se třetímu čtení zákona, které právě probíhá! Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 476/2.

Otevírám rozpravu a žádám o vaše přihlášky, neb písemně se nepřihlásil nikdo. Hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení? Pan poslanec Seďa a pan poslanec Boháč. Pan poslanec Seďa, prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, vážené poslankyně a poslanci, dovoluji mi stručně shrnout důvody, které vedou sociální demokracii k nepodpoře tohoto zákona.

Novelizační body vládního návrhu zákona 12 až 14 fakticky vylučují možnost účinné procesní obrany vojáka v případech svévolného znehod-

nocení služebního poměru vojáka ze strany služebního orgánu přeřazením na jinou, nižší funkci s nižší vojenskou hodností či zániku služebního poměru vojáka v důsledku neochoty služebního orgánu prodloužit dobu trvání služebního poměru. Z minulosti totiž existují případy, kdy bývalí vojáci žalovali ministra obrany za znehodnocení služebního poměru a soudy jim daly za pravdu, a právě tato novela má zřejmě takovým rozhodnutím zabránit. Chci upozornit, že v žádné demokratické armádě nelze vojákovi odepírat jeho práva.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, kontroverzní novelizační body mohou vést k zamezení podnětů ze strany vojáků k prošetření trestné činnosti v resortu obrany, a to právě cestou odnětí stávajících práv vojáků vyplývajících z příslušných ustanovení správního řádu, kterými dosud byla v plném rozsahu zajištěna každému vojákovi možnost účinně se bránit vůči uplatňování svévole služebních orgánů při rozhodování ve věcech služebního poměru. Dvanáct let tato práva vojáků nebyla omezena a je k zamyšlení, proč nyní, v době prošetřování závažných korupčních případů v resortu obrany, pocituje ministerstvo potřebu podstatným způsobem práva vojáků omezit, vytvořit takto bezprávné podmínky pro legální znehodnocení služebního poměru nepohodlným vojákům a odstranit tímto jiné od podávání podnětů orgánům činným v trestním řízení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Seďovi. Pan kolega Zdeněk Boháč. Prosím. (Hluk v sále neutichá!)

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Dobré ráno, dámy a pánové.

Já bych si dovilil jenom poznámku k pozměňovacímu návrhu, se kterým přišel kolega Seďa ve druhém čtení, tedy k vládnímu návrhu zákona o vojácích z povolání. Jenom stručně zopakují, o co jde. Minule kolega Seďa hovořil o personálním rozkazu, který se vyhotovuje v písemné podobě. Vojákovi se vyhlásí ústně a písemně se mu nevydá, ani když o to požádá. Voják se přitom může odvolat vůči tomuto rozkazu do pěti dnů. Já jsem si zažádal reakci Legislativní rady vlády a dovilil bych si oponovat a říct vám tedy, proč jsem v rámci klubového zpravodajství navrhl zamítnutí pozměňovacího návrhu kolegy Sedi.

Původní návrh v § 145a odst. 4 obsahoval mimo jiné i ustanovení: „Na základě žádosti vojáka se mu vydá stejnopis personálního rozkazu.“ Toto ustanovení bylo v rámci posouzení v komisích Legislativní rady vlády vypuštěno. Úmyslně tedy podotýkám vypuštěno. Svůj krok Legislativní rada vlády odůvodnila s odkazem na ustanovení § 69 odst. 4 správního řádu, které stanoví: „Na požádání účastníka správní orgán vydá stejnopis píse-

mného vyhotovení rozhodnutí.“ Rozhodnutí je tedy vždy – podotýkám vždy – vydáno písemně. V zákonem stanovených případech se vyhláší pouze ústně. Vzhledem k tomu, že obecný procesní předpis upravuje postup správního orgánu, tedy obecnou povinnost ústně vyhlášené rozhodnutí vydat na žádost účastníka i písemně, bylo by navrhované, tedy stejné ustanovení v zákoně o vojácích z povolání duplicitní, takže tady se můžeme s kolegou Sedou přít o míru duplicity, jestli ano, či ne. Já si myslím, že by tedy k té duplicitě docházelo.

Z tohoto důvodu je žádoucí podaný pozměňovací návrh kolegy Sedi zamítnout. Jinak komplexně samozřejmě souhlas.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Seďa se ještě hlásí. Prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji. Jenom velmi stručně. Já jsem také konzultoval s Ministerstvem obrany svůj pozměňovací návrh a tyto věci, ale konzultoval jsem i s legislativním odborem, zda je to v pořádku.

Chci říct, že můj pozměňovací návrh k novelizačnímu bodu 14 není pouze kosmetickou úpravou § 145a odst. 5. Podstatou návrhu je umožnit vojákovi získat okamžitě písemné vyhotovení personálního rozkazu, pokud o to požádá. Tím získá dokument, vůči kterému se může do pěti dnů, jak ukládá návrh zákona, odvolat. Ministerstvo obrany, jak to tady zmínil kolega Boháč, navrhuje zamítnout můj pozměňovací návrh, odvolává se na doporučení Legislativní rady vlády kvůli duplicitě. Nicméně jak Ministerstvo obrany, tak Legislativní rada vlády nějak opomněly, že v navrhovaném personálním rozkazu § 145a odst. 4 ruší ustanovení § 67 odst. 3 správního řádu, které se týká také ústně vyhlášeného rozhodnutí správního orgánu, který má potvrdit písemně. A já se obávám jedné věci a tou věcí je omezení vojáků, aby hned při vydání ústního personálního rozkazu mohli dostat tento rozkaz písemně, protože tam je šibeniční lhůta pěti dnů, která běží hned vyhlášením ústního rozkazu. Bez možnosti si okamžitě vyžádat písemné vyhotovení bude voják tahat za kratší provaz, protože lhůta pro odvolání pěti dnů je opravdu šibeniční. Z tohoto důvodu trvám na mém pozměňovacím návrhu a děkuji za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Seďa. Ještě pan kolega Boháč. (V sále je stále velký hluk!)

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. I přes to, co tady zaznělo z úst kolegy Sedi, doporučuji tedy zamítnout tento pozměňovací návrh. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se ještě na další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Pokud není žádná, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a přednášel poté jednotlivé pozměňovací návrhy a také se k nim vyjádřil. O stejné vyjádření požádám potom pana ministra. Slovo má zpravodaj pan poslanec Alexander Černý.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji. Paní předsedkyně, dámy a pánové, procedura bude v tomto případě poměrně jednoduchá. Nejprve konstatuji, že návrh na zamítnutí ve druhém čtení podán nebyl, a máme tedy k hlasování tři pozměňovací návrhy a potom hlasování o návrhu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže pořadí pozměňovacích návrhů bude?

Poslanec Alexander Černý: Tak jak jsou uvedeny v tisku 476/2. Nejprve budeme hlasovat pod písmenem A o pozměňovacích návrzích, které byly projednány na výboru pro obranu a bezpečnosti 23. listopadu a poté odhlasujeme pod písmenem B pozměňovací návrh pana poslance Sedi a pod písmenem C pozměňovací návrh poslance Alexandra Černého. Toť vše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A na závěr jako celek. Má někdo námitku proti této proceduře? Nemá-li, budeme podle ní postupovat. Prosím pana zpravodaje, aby uvedl první návrh.

Poslanec Alexander Černý: První návrh je pod písmenem A – pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro obranu a bezpečnost č. 88 ze dne 23. listopadu 2011, které byly obsaženy v tisku 476/1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. Dvě kladná stanoviska.

Zahajuji hlasování číslo 192. Táhá se, kdo je pro přijetí pozměňovacího návrhu pod písmenem A. Kdo je proti?

Hlasování číslo 192, přítomno 150, pro 144, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Alexander Černý: Pod písmenem B poslanec Antonín Seďa.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Zpravodaj kladné, ministr záporné.)

Zahajuji hlasování číslo 193. Kdo je pro návrh pod písmenem B? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 193, přítomno 150, pro 60, proti 82. Návrh přijat nebyl. Dále prosím.

Poslanec Alexander Černý: Posledním pozměňovacím návrhem je pod písmenem B návrh poslance Alexandra Černého.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o stanoviska. (Obě stanoviska kladná.)

Zahajuji hlasování číslo 194. Ptám se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 194, přítomno 150, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku č. 476, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování číslo 195. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona? Proti?

Hlasování číslo 195, přítomno 150, pro 102, proti 37. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 66 sněmovního tisku č. 476 ve třetím čtení.

Slovo má předseda volební komise Petr Tluchoř. Prosím.

Výsledky druhého kola volby člena Etické komise ČR

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s výsledky druhého kola volby člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu.

Musím vám poděkovat, pochválit: pouze tři neplatné hlasy.

Pan Karel Floss dostal hlasů 36, Prokop Tomek hlasů 81, tedy byl zvolen členem Etické komise. Děkuji, tím volba končí a přeji vám krásný den.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi volební komise a budeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

70.

Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2012 /sněmovní tisk 550/

Prosím, aby tento materiál uvedl ministr obrany Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, předkládám standardní materiál, který je informací o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery, a to jak na území České republiky, tak i mimo ně, která jsou plánována na rok 2012. Ta vojenská cvičení vycházejí vesměs z členství České republiky v Severoatlantické alianci a Evropské unii a účast jednotek a štábů na těchto cvičeních je naplněním základních požadavků řídicích orgánů těchto organizací při dosahování nezbytné míry interoperability s jednotkami našich spojeneckých partnerů.

Plánovaná účast je hrazena z rozpočtu Ministerstva obrany a prvotní pozornost je věnována jednotkám a útvarům, které jsou předurčeny pro působení v zahraničních misích a nebo v Silách rychlé reakce Aliance při bojových skupinách Evropské unie. Celkem se na území naší země uskuteční v tomto roce 99 – nebo na území České republiky 38 cvičení a mimo území našeho státu celkem 99 cvičení. Celkový finanční objem činí 72 milionů korun.

Tak jako vždy máte přehled jednotlivých cvičení obsažen v předloženém materiálu, který vláda schválila dne 23. listopadu loňského roku. Byl následně projednán výborem pro obranu a bezpečnost v Poslanecké sněmovně, který tak jako vždy doporučil Sněmovně vzít tento materiál na vědomí. Čili žádám vás o projednání materiálu a díky za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Informaci projednal výbor pro obranu. Usnesení výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 550/1. Prosím nyní o slovo pana poslance Karla Černého, který je zpravodajem výboru pro obranu, aby nás informoval o jednání výboru, a též vás požádám, pane kolego, abyste přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Výbor pro obranu se na své schůzi dne 18. ledna 2012 zabýval sněmovním tiskem 550. Jak zde sdělil pan ministr obrany, jedná se o standardní Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i v zahraničí plánovaných na rok 2012. Jedná se o standardní informaci, kterou Ministerstvo obrany předkládá Poslanecké sněmovně pravidelně.

Dovolte, abych přednesl návrh na usnesení. Po odůvodnění prvního náměstka ministra obrany České republiky doktora Jiřího Šedivého a prvního zástupce náčelníka Generálního štábu generálmajora Miroslava Žižky, zpravodajské zprávě poslance Karla Černého a po rozpravě výbor pro obranu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2012, sněmovní tisk 550. Za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Prosím tedy o vaše přihlášky. Nehlásí-li se nikdo, končím všeobecnou rozpravu. Pana kolegu Černého požádám, aby v podrobné rozpravě odkázal na návrh usnesení, s nímž jsme byli seznámeni.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Odkazuji se na usnesení, které jsem přečetl v rozpravě obecné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji pane zpravodaji. Jsme stále ještě v podrobné rozpravě a prosím, zda by někdo chtěl ještě vystoupit. Není-li tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které přednesl pan zpravodaj pan poslanec Karel Černý, a tento návrh usnesení máme všichni také v písemné podobě. To znamená, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2012, dle sněmovního tisku 550.

Zahajuji hlasování číslo 196. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 196, přítomno 148, pro 125, proti 1. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 70 sněmovního tisku 550 ve třetím čtení – toto není třetí čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

71.

**3. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů
Armády České republiky se zahraničními partnery
na území České republiky i mimo ně v roce 2011
/sněmovní tisk 552/**

O úvodní slovo opět požádám ministra obrany Alexandra Vondru. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, tak jako vždy původní plán vojenských cvičení, který je schvalován na začátku roku, je později v průběhu toho roku doplňován podle aktuální potřeby. Zde předkládáme 3. doplněk k plánu vojenských cvičení na rok 2011, čili cvičení, které proběhlo.

Jak jistě víte, ve dnech 3. až 7. prosince minulého roku vyslala vláda na Slovensko celkem 29 vojenských lékařů za účelem pomoci slovenské vládě v poskytování zdravotní péče, a to formou vojenského cvičení. Pomoc byla poskytnuta na základě žádosti slovenské vlády ze dne 1. prosince 2011, kdy se tato vláda prostřednictvím své premiérky obrátila na předsedu vlády České republiky se žádostí o pomoc při řešení nouzového stavu v oblasti zdravotní péče a zároveň pozvala české lékaře specialisty na toto vojenské cvičení pod názvem Slovenské zdraví. K věci se 2. prosince sešla na své mimořádné schůzi vláda České republiky, která toto cvičení schválila.

Uvedené cvičení bylo pořádáno v součinnosti se slovenskou stranou, resp. v rámci spolupráce vojenských zdravotnických služeb jak Armády České republiky, tak ozbrojených sil Slovenské republiky. Jeho účelem bylo procvičení hlavního poslání vojenských lékařů, tedy poskytování zdravotní péče v mimořádných krizových situacích. Nejúčinnějším způsobem, jak dosáhnout vysoké úrovně přípravy, je přímý výkon lékařské péče v reálném prostředí, tedy léčení skutečně nemocných pacientů. Na rozdíl od obvyklé činnosti vojenských lékařů v době míru klade cvičení v zahraničí důraz též na některé specifické aspekty zdravotní péče, např. schopnost zdokonalit adaptaci na neznámé prostředí, rychlý přesun atp.

Bez ohledu na časovou tíseň bylo vojenské cvičení Slovenské zdraví 2011 připraveno jako standardní vojenské cvičení a plně splnilo svůj účel.

Děkuji a žádám vás, aby Sněmovna – také to bylo projednáno v příslušném výboru – vzala tento materiál na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Informaci projednal výbor pro obranu. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 552/1. Zpravodajem tohoto výboru je pan poslanec Zdeněk Boháč. Prosím vás, pane kolego, o to, abyste nás informoval, jak výbor jednal a jaké přijal usnesení.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, po úvodním slovu pana ministra se omezím pouze na usnesení našeho výboru pro obranu z 1. schůze dne 18. ledna 2012 k 3. doplňku plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011. Jedná se o sněmovní tisk 552.

Po odůvodnění prvního náměstka ministra obrany České republiky Jiřího Šedivého, po zpravodajské zprávě poslance Zdeňka Boháče a po rozpravě výbor pro obranu:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí 3. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011.

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost a hlásím se s usnesením potom do podrobné rozpravy, paní předsedkyně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Slovo dostává pan poslanec Jan Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, toto není úplná banalita, jakkoliv název doplněk plánu vojenských cvičení může naznačovat, že se jedná o rutinní věc. Toto je podle mého názoru naprosto zásadní věc. A já bych chtěl říct, že mě velmi znepokojilo rozhodnutí vlády v loňském roce vyslat naše vojenské lékaře na Slovensko.

Víte, naše vláda má takovou jednu zvláštní vlastnost a tou je taková tendence uchylovat se k použití, nebo minimálně k úvahám o použití ozbrojených sil v případě sporu se sociálními partnery, v případě stávek. Já bych tady připomněl stávku v dopravě, kdy Ministerstvo obrany naprosto vážně uvažovalo o tom, že vlaky a autobusy nahradí vojenskými dopravními

prostředky. Jenom proto, že těch vojenských dopravních prostředků zase není tolik, a doufám, že i proto, že takovéto konání by bylo v rozporu se zákonem o ozbrojených silách, nakonec vláda tento nápad nerealizovala. Víím, že vláda se v tomto inspirovala příkladem velkého amerického prezidenta Ronalda Reagana, který stávku leteckých dispečerů řešil tak, že je všechny vyházel a povolal na místo vojenské letecké dispečery. Ale dámy a pánové, my nejsme v Americe, my jsme ve střední Evropě a máme trošku jinou tradici řešení sporů mezi zaměstnanci, odbory a státem.

No a nyní k tomu konkrétnímu příkladu, k tomu „cvičení“ na Slovensku, k tomu cvičení Slovenské zdravotní služby. Jakkoliv akceptuji fakt, že z hlediska ústavy je vše v pořádku a ústava porušena nebyla – a já víím, že pan ministr má posudek ústavních expertů – a k formálnímu porušení ústavy nedošlo, ale dámy a pánové, řekněme si otevřeně, to žádné cvičení nebylo. To bylo rozhodnutí vlády vyslat naše ozbrojené síly v době konfliktu mezi profesní organizací na Slovensku a ministerstvem zdravotnictví. Jsem přesvědčen o tom, že není právem státu, jako je Česká republika, vstupovat do takovýchto sporů ve státě jiném. To je podle mého názoru hraní si s ohněm. A já si jenom kladu otázku, kdy se na nás obrátí některý jiný stát a bude po nás chtít, abychom v případě stávky řidičů poslali vojenské kamiony nebo některé jiné součásti naší armády. Prostě armáda nemá řešit spory mezi zaměstnanci a státem. Vojáci Armády České republiky, jakkoliv jsou to lékaři, nemohou být stávkokazy.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jeroným Tejč se hlásí dále do rozpravy.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já nejsem odborníkem na obranu, nicméně nebudu tak shovívavý jako můj předřečník kolega Hamáček. Já si myslím, že to je jednoznačné obcházení zákonů a ústavy této země.

Myslet si, že vyšleme někde armádu a nazveme to cvičení, a tentokrát, protože to skutečně bylo v bohu libém zájmu záchrany lidských životů, byt' došlo k tomu, že se česká armáda stala stávkokazem na Slovensku a ve slovenském konfliktu, a že se to tedy pomine bez jakéhokoliv povšimnutí, je určitě nesprávné, protože příště nám pan ministr Vondra a vláda rozhodne o tom, že se cvičení uskuteční v jiné zemi, že tam vojáci půjdou do ostrého konfliktu, a řekne: No, ono to bylo cvičení, do toho Parlament neměl co mluvit. My jsme je tam vyslali a oni se tam dostali do konfliktu a museli se bránit.

No, tak to, dámy a pánové, přece nejde dělat. Já si myslím, že musíme respektovat ústavu této země. A o tom, jestli se někde vyšle, nebo nevyšle

armáda, by měl rozhodovat Parlament. Má o tom rozhodovat Poslanecká sněmovna, má o tom rozhodovat Senát. A v tuto chvíli já jsem přesvědčen, že vláda minimálně je na hraně svých kompetencí, pokud rozhodla o vyslání, které nebylo v souladu, tedy rozhodla o cvičení, které nebylo cvičením. Kdyby ti lékaři tam jeli na skutečné cvičení s Armádou Slovenské republiky, pak bych to chápal, ale toto žádné cvičení nebylo. Jejich posláním bylo úplně jiné.

Takže můžete říkat co chcete, můžete mít posudky kolik chcete, ale je to velmi nebezpečné pro demokracii, pokud tímto způsobem s ústavou budeme zacházet.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Vidím. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, pan kolega poslanec Tejc skutečně –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte. Prosím o klid v jednacím sále.

Poslanec Jan Vidím: Pan kolega poslanec Tejc skutečně dosvědčil svým vystoupením pravdivost své první věty, že se nevyzná v obraně. Protože kdyby tomu alespoň elementárně rozuměl, pak by musel akceptovat skutečnost, že se jednalo o cvičení. Stačí se podívat, jakých typů vojenských cvičení se účastní vojáci Armády České republiky. Ostatně, tato cvičení zde v Poslanecké sněmovně projednáváme poměrně často. I předchozí bod se týkal vojenských cvičení na území České republiky i mimo ně a i uvnitř těchto by narazil na velmi obdobné typy výcviku českých vojáků jak na území naší země, tak i mimo ně. Samozřejmě, že politické deklarace porušení ústavy a ohrožení demokracie od tohoto pulťíku zaznívat mohou a také zazněly, ale alespoň nějakou elementární povědomost o dané problematice by si tato materie skutečně zasloužila.

A ještě k vystoupení pana kolegy poslance Hamáčka. No, to, že se naši vojenští lékaři zúčastnili v těch dnech, o kterých hovořil pan ministr, vojenského cvičení na území Slovenské republiky, s sebou bezesporu přineslo i pro ty české vojenské lékaře jiné typy poznatků, než které získávají na vojenských cvičeních, která je připravují pro jejich nasazení ve válce. Čili si myslím, že je velmi dobře, že toto proběhlo, a i na výboru pro obranu, kde se tento bod projednával, byla atmosféra výrazně klidnější a jeden z kolegů sociálních demokratů tam velmi otevřeně prohlásil, že je dobře, že naši vojenští lékaři pomáhali zachraňovat životy někde jinde, než je obvyklé.

Takže bych doporučoval Poslanecké sněmovně, aby vzala tento bod na vědomí, a odpustíme si ty politické deklarace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Jan Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Jenom dvě krátké poznámky. Víte, ona definice vojenského cvičení je relativně gumová. A můžeme se bavit o tom, co všechno je a není cvičení. My máme pocit, že zde ten argument byl použit účelově, a trváme si na tom, že se jednalo o vyslání stávkokazů. Samozřejmě, pan ministr bude argumentovat a argumentuje těmi posudky, že to bylo v pořádku. Ono v těch 80. letech, když se naše tanky chystaly v operaci Krkonoše vletět do Polska, tak to taky bylo cvičení de facto, ale všichni se shodneme, že to úplně aspekty vojenského cvičení nenaplníuje.

A druhá věc. Když jsme u těch přínosů, jak tady kolega Vidím a pan ministr říkal, že vojáci získali schopnost adaptace na neznámé prostředí. Nezlobte se na mě, kdyby to byla operace v Kongu, tak bych pochopil, že se vojáci adaptovali na nezvyklé prostředí konžských nemocnic. Ale rozdíl mezi nemocnicí v Bratislavě či v Žilině a nemocnicí v Praze asi tak zásadní nebude.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Alexander Černý.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, je pravda, co říká pan Vidím, že se pochopitelně konají cvičení, která nemohou být v plánu cvičení, protože všechno naplánovat zkrátka nejde. Nejsme žádní dogmatici a tohle bychom rozhodně akceptovali.

Toto, co držím tady v ruce, je důvodová zpráva, kterou podepsal premiér této vlády pan Nečas, která měla zdůvodnit mimořádnost tohoto cvičení. Kromě standardních formulací v úvodu, že 3. doplněk plánu vojenských cvičení je podle něčeho, což je naprosto normální, se téměř polovina důvodové zprávy ovšem věnuje tomu, aby nás ujistila, že větší část cvičení bude financována vládou Slovenské republiky, a že se tedy nemusíme obávat dodatečných nákladů z naší strany a jen nepatrné náklady padají na vrub a budou kryty z rozpočtu Ministerstva obrany. Je naprosto evidentní, že kdyby česká vláda opravdu chtěla české vojenské lékaře cvičit a kdyby dospěla k tomu, že je bude cvičit v kooperaci se slovenskou armádou, tak by tento požadavek určitě nebyl mezi doplňky, ale byl by mezi řádně schválenými cvičeními, která jsme projednávali předtím.

Tohle je mimořádné opatření. Víím, že v Senátu byla vedena obrovská diskuse na toto téma. Pokud víím, tak Senát nesouhlasil s tímto vysláním. A

já nemohu udělat nic jiného, než že v tomto případě budu rovněž doporučovat svému klubu, abychom hlasovali proti takovému cvičení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nehlásí se již nikdo, takže končím všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Pan kolega Zdeněk Boháč. Prosím.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolil bych si přednést návrh na usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k 3. doplňku plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí 3. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011.“ Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to byl návrh usnesení a o tomto návrhu rozhodneme v hlasování. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu zaregistrovali.

Oznamuji, že pan poslanec Michal Doktor má náhradní kartu číslo 20.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, se kterým nás seznámil pan zpravodaj a máme je též v písemné podobě předložené.

Zahajuji hlasování číslo 197. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 197. Přítomno 136, pro 77, proti 57. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím končí bod číslo 71, sněmovní tisk 552. Končím s poděkováním panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

72.

Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2012 /sněmovní tisk 559/

Požádám opět pana ministra obrany Alexandra Vondru, aby tento materiál uvedl.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, dámy a pánové, opět jde o standardní materiál, který je předkládán v souladu s ustanovením článku 43 naší ústavy, podle něhož vláda rozhoduje o průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky nebo o jejich přeletu nad naším územím. Rozhodnutí vlády umožňuje realizovat bez zbytečných průtahů požadavky na přelety a průjezdy ozbrojených sil jiných států uvedených v usnesení vlády ze dne 23. listopadu loňského roku. Zároveň umožňuje ozbrojeným silám České republiky žádat na principu reciprocity o povolení přeletů přes území států, které jsou uvedeny ve zmíněném usnesení vlády.

Část materiálu, předkládací zpráva pro Parlament, obsahuje zhodnocení dosavadní praxe při schvalování přeletů a průjezdů ozbrojených sil jiných států přes naše území a podrobné odůvodnění řešení navrhovaného pro rok 2012, a to zejména s ohledem na závazky, které pro nás vyplývají z členství v Severoatlantické alianci. Obdobným způsobem byla problematika přeletů a průjezdů ozbrojených sil řešena i v minulých letech.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost a žádám o projednání předloženého materiálu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Sněmovní výbor pro obranu tento tisk projednal. Usnesení jsme obdrželi jako tisk číslo 559/1. Zpravodajem výboru pro obranu je pan poslanec Václav Horáček. Prosím vás, pane kolego, abyste nás informoval o jednání výboru a též seznámil s návrhem usnesení.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, výbor pro obranu se na svém 2. zasedání 18. ledna zabýval rozhodnutím vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2012, sněmovní tisk číslo 559. Dovolte, abych přednesl usnesení:

Po odůvodnění prvního náměstka ministra obrany ČR Jiřího Šedivého, genmjr. Miroslava Žižky a zpravodajské zprávě poslance Václava Horáčka a po rozpravě výbor pro obranu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2012, sněmovní tisk 559; za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Horáčkovi. Otevírám všeobecnou rozpravu a táhží se, zda se do ní někdo hlásí. Žádnou přihlášku nevidím, tuto rozpravu, tedy všeobecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Václav Horáček. Prosím.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní předsedkyně, odkazuji se na usnesení, které jsem tady přednesl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, s nímž nás seznámil pan zpravodaj a které nám bylo také písemně předloženo.

Zahajuji hlasování číslo 198. Táži se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 198 přítomno 133, pro 87, proti 20. Konstatuji tedy, že usnesení bylo přijato.

Končím bod 72, sněmovní tisk 559. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

56.

Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu a požádám též zpravodajku výboru pro životní prostředí paní poslankyni Kateřinu Konečnou, aby zasedla ke stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 449/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a prosím o vaše přihlášky do této rozpravy. Paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím. A prosím o klid!

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážení páni ministři, paní ministryně, kolegyně a kolegové, ochrana ovzduší je důležitá a lidské zdraví a životy jsou bezesporu snad tou nejcennější hodnotou, kterou musíme chránit, a to i za cenu ústupků při ochraně jiných lidských svobod. Zákon o ochraně ovzduší je pouze jedním z nástrojů, které společnost může pro ochranu ovzduší použít. Je přítom velice důležité, aby tento legislativní nástroj splňoval dvě podmínky: aby byl efektivně účinný a aby byl dlouhodobě ve svých účincích vyvážený.

Protože se problematikou ochrany ovzduší zabývám skutečně dlouho, plně chápu, že není zcela jednoduché se v ní rychle zorientovat, a z toho důvodu také chápu pokušení řady kolegů vybrat si pouze malou část zákona a upnout k ní svoji pozornost. Jako zpravodaj tohoto zákona jsem se

přesto musela snažit, aby výsledná podoba zákona byla v maximální možné míře vyvážená. Věřím proto, že i výsledkem dnešního hlasování bude efektivně účinný a dlouhodobě vyvážený zákon o ochraně ovzduší.

Závěrem mi dovoluji, abych poděkovala nejenom panu ministrovi a jeho úředníkům na ministerstvu, především z odboru ochrany ovzduší, naší legislativě, ale i vám všem, kteří jste se aktivně podíleli na hledání široce přijatelné podoby tohoto zákona.

Hlasování, které máme před sebou a se kterým vás poté seznámím, není jednoduché. Snažila jsem se dát minimálně garantům jednotlivých politických klubů to, jak bychom měli hlasovat, a pevně věřím, že stejně tak, jako jsme za půl roku zvládli tento zákon donést do této Sněmovny až do třetího čtení, tak že zvládneme i to hlasování stejně úspěšně. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce, paní poslankyni Kateřině Konečné, a ptám se na případnou další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Prosím.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já mám dva okruhy. První je, že jsem chtěl požádat Sněmovnu o podporu pozměňovacího návrhu, který jsem předložil ve druhém čtení ve variantě číslo 1, kde navrhuji, aby od roku 2016 zůstaly poplatky za znečišťování u tuhých znečišťujících látek ve výši 4200 korun a aby poplatky u oxidů síry, oxidů dusíku a těkavých látek skončily poplatkovým rokem 2015. Jde mi především o to, že naším cílem by mělo být samozřejmě snížit exhaláty, které se na naše obyvatele valí. Měli bychom to pochopitelně dělat tou obrácenou metodou, tedy pokutováním za porušení přísných předpisů a přísných limitů, které i Evropská komise připravuje a které budeme implementovat do našeho právního řádu. Nemělo by to být opačnou metodou, tedy kupováním si odpustků. Jde mi především o to, že je třeba také myslet na konkurenceschopnost českého průmyslu, ale je také potřeba myslet i na teplárny, které v České republice dodávají teplo bezmála čtyřem milionům našich spoluobčanů. Náklady budou v příštích letech pro průmysl, ale i pro teplárny vzrůstat. Čeká nás to, že končí v příštím roce bezplatné přidělování povolenek. Třicet procent povolenek se bude nakupovat v aukcích. Já jsem si to nechával spočítat – jenom u naší městské teplárny v mém městě Ostrově, které má 17 tisíc obyvatel, tam v případě, že by platila vládní verze, by tyto poplatky stouply z dnešních 650 tisíc korun na 10 milionů. To si myslím, že je i pro obyvatele, kterým by to teplárna musela promítnout do ceny, sociálně velmi neúnosné. Takže ještě jednou bych chtěl poprosit o podporu pozměňovacího návrhu, který jsem předložil ve variantě 1.

Druhá věc, kterou jsem chtěl zde na mikrofon říci, je legislativně tech-

nická oprava. Rád bych tedy načetl legislativně technickou opravu k pozměňovacímu návrhu pod číslem 1045, tedy k svému pozměňovacímu návrhu. V pozměňovacím návrhu číslo 1045 se v obou variantách v bodě 6 slova „účinnosti platnosti“ nahrazují slovem „platnosti“.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Burešovi a prosím ještě o další přihlášku ve třetím čtení do rozpravy. Pan kolega Tomáš Úlehla.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych chtěl za výbor životního prostředí i jako klubový zpravodaj jenom říct, že práce na tomto zákonu byla velmi zdoluhavá a že jsme dospěli ke konsenzuálnímu řešení, a chtěl bych se velmi přimluvit, abychom podpořili proceduru navrženou zpravodajkou tak, jak byla pečlivě zpracována v průběhu posledního týdne. Myslím si, že si to zaslouží nejenom občané, kteří bojují se znečištěním ovzduší v severní části naší republiky, ale také podnikatelé, kteří s rozpaky zatím sledují průběh vývoje celé této legislativy, a my máme dnes velkou šanci tomu dát jasná pravidla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Úlehlvi. Hlásí se ještě dál někdo? Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Jsme u závěrečných slov. Nejprve se zeptám na závěrečné slovo pana ministra. Prosím. Poté paní zpravodajky.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážený pane vicepremiére, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, snad mi odpustíte, zdržet vás pár minut krátkým popisem a stanoviskem k pravděpodobně jednomu z nejvýznamnějších zákonů z agendy práva životního prostředí, které v ČR máme.

Dovolte mi na začátek zmínit a znovu připomenout, protože rozprava tady se často topí v detailech toho zákona, ty nejdůležitější atributy, o kterých tento zákon je. Tento zákon například v oblasti průmyslu řeší otázku, jakým způsobem zavádět institut, který dosud bohužel v právní praxi možný není, byť je po něm voláno, a to je institut kompenzačních opatření.

Tedy v situaci, kdy pokud chce někdo v regionu, jehož situace z hlediska koncentrací znečišťujících látek v průměru v roce je ztížena – primárně víme, že to je Moravskoslezský kraj, ale nejen ten –, tak pokud chce zavést nový zdroj znečišťujících látek, musí být proti tomu v hodnotě objemu koncentrace těch látek stejné nebo větší vyřazen zdroj stávající.

Věc, kterou tento zákon upřesňuje proti té předchozí novele poslanců z Moravskoslezského kraje, je institut nízkoe emisních zón. Mnozí jste asi za-

znamenal, že včera bylo zasedání akčního týmu, který má na starosti problematiku řešení ovzduší přímo v Moravskoslezském kraji. Jeden z atributů, který jsme řešili, byla analýza toho, jak by mohly a ve kterých místech být zavedeny nízkoe emisní zóny v šestnácti největších městech a obcích Moravskoslezského kraje. A ukazuje se, že nejméně v 8 až 9 z nich je to možné. A teď bude na těch obcích, abychom debatovali, jestli to může přinést efekt, jako to přineslo efekt třeba ve Spolkové republice Německo, nebo ne. Tento návrh ukazuje, abychom přistupovali individuálně ke zdrojům znečištění, abychom řešili jejich reálný dopad na význam, ale také míru působení na životní prostředí.

Jsou zde věci, které mají přispět malým a středním podnikatelům, ať už je to třeba to, že by se míra poplatků zvedla z minimální částky 500 na 5000, abychom skutečně nezaplatňovali, ale hlavně spíše administrativně nezatěžovali znečišťovatele, jejichž vliv na kvalitu ovzduší je malý.

Snižuje počet látek, které mají být sledovány, ze stávajících 20 na čtyři, právě proto, že ty čtyři představují hlavní zdroj znečištění v České republice, zatímco ty zbývající jsou zdrojem, který z velké části spíše vytváří zátěž byrokratickou než jinou. Proto také předpokládáme snížení administrativní zátěže a také menší dopad na výkon státní správy, a to zejména v pověřených obcích.

Dovolte mi, abych se zmínil o některých pozměňujících návrzích, které tady v této rozpravě zazněly.

Jedna část, a to je návrh pana kolegy Šincla, je ve věci řešení malých zdrojů emisí, zjednodušeně řečeno vytápění domácností. Pan kolega Šincl kromě jiného zavádí institut autorizací pro osoby kontrolující účinnost spalování, limitní hodnoty. Máme za to, že pokud tento zákon má být tím, který snižuje administrativní zátěž, pak tohle by byl krok přesně obráceným směrem. On by tu zátěž znovu zvyšoval vytvářením autorizací, autorizačních subjektů a záležitostí, kterou nepovažujeme za správnou. Z toho důvodu doporučuji návrh, který předkládám spolu s kolegy poslanci a který v sobě zahrnuje institut, že by sice byly prováděny nejpozději od roku 2016 revize každé dva roky, povinné u všech zdrojů vytápění, včetně domácností, ale že by je vykonávaly osoby, které jsou k tomu vybaveny základními parametry v zákoně uvedenými, nikoliv autorizačním systémem, abychom administrativu nezatěžovali.

Dovolte mi se zmínit o tom, co tady bylo nejvíce diskutováno v rámci pozměňovacích návrhů, možná nejbouřlivěji ve druhém čtení několika málo poslanci, a to je otázka poplatků, poplatkové povinnosti a dopadu. Ti, co propagují a zastávají názor, že by mělo dojít ke snížení poplatků, argumentují zátěží průmyslu. Na druhou stranu ti, co zastávají názor, že by mělo dojít k nárůstu poplatků, zastávají skutečnost, že situace v ovzduší je špatná. Dovolte mi zmínit se k argumentům obou stran.

Nejprve k té první. Co čeká český průmysl z hlediska zátěže právní, zejména pak evropské, ve smyslu jejich budoucích poplatkových povinností. Za prvé, já nejsem příznivcem toho, aby se do jednoho pytle házely všechny poplatky za všechny typy, látky, nebo pravidla, zkrátka něco jiného je agenda CO₂, něco jiného je agenda prachu, SO_xů, NO_xů atd. Na druhou stranu je třeba zmínit, že pro ten samotný podnik je to tak jako tak jedna nákladová položka. Co nás pravděpodobně čeká, tady bylo uvedeno. Vstupujeme v příštím roce do systému třetího, tentokrát emisního obchodování, založeného na parametru aukce. Mnoho o tom bylo v médiích napsáno, hodně se debatuje o tom, kam ty prostředky, které takto budou získány, mají směřovat. Ale já bych tady chtěl zmínit, co to bude znamenat i z té druhé strany. V tuto chvíli je tržní cena ve stávajícím obchodování jedné povolenky zhruba 8 eur. O euro narostla proti minulému týdnu. Na druhou stranu víme, že je tady ambiciózní plán Evropské komise a zejména dánského předsednictví v tomto pololetí, které navrhuje, aby členské státy Evropské unie zvýšily svůj závazek v rámci takzvaného klimatického balíčku, tedy závazek snižování emise skleníkových plynů, ze stávajících 20 na 30, což se technicky provede mimo jiné tím, že se sníží počet emisních povolenek na trhu. Prognózy, které sama Komise v tuto chvíli definuje, odhadují, že by tím došlo k nárůstu ceny povolenky někde nad hranici 20, možná 25 eur. Fakticky to prosím znamená, že v roce 2013, pokud bychom brali dnešní cenu tržní povolenky, pak by si český průmysl musel nakoupit povolenky v hodnotě zhruba 3,5 mld. Kč. Pokud by platila prognóza, která je jen prognózou, upozorňuji, pokud by došlo ke snížení objemu povolenek na trhu, a tím pádem ke skokovému nárůstu, pak by tato částka vyrostla na 13,5 mld. za jeden rok. V roce 2020 se bavíme o násobku této částky.

Druhá záležitost, která je potřeba zmínit na jednu stranu té argumentace, je otázka směrnice o průmyslových emisích. I tato směrnice se dotkne České republiky, byť Česká republika bude žádat o maximum výjimek, které jsou v rámci možností. Tato situace znamená, že bude v horizontu následujících deseti let povinně zaváděn systém takzvaných BAT, tedy best available technologies, nejlepší dostupné technologie. Jen pro vaši představu, z hlediska limitu ten vývoj už dnes probíhá tak, že ještě před dvěma lety bylo možné například v hutnictví provozovat jednu aglomeraci s limitem 100, před dvěma lety 50 mikrogramů na metr krychlový a v horizontu následujících let od roku 2016 se dostaneme pod 20 mikrogramů. V Polsku situace zůstává na 100 mikrogramů.

To je, prosím pěkně, ta část A. To je ta argumentace těch, kteří říkají zrušme poplatky.

Část B. V České republice máme regiony, zejména pak Moravskoslezský kraj, které nepochybně patří k jedněm z nejvíce

znečištěných regionů v celé Evropské unii. Kdybychom si promítli vývoj stavu znečišťujících látek, těch základních čtyř, o kterých se nejvíce diskutuje, pak uvidíme v tom grafu, k jak radikálnímu poklesu došlo zejména v první polovině devadesátých let u všech látek a že v tuto chvíli pokud existuje jedna látka, která skutečně způsobuje problémy a u které vývoj není pozitivní, tak je polévatý prach, tedy to, co v zákoně, zjednodušeně řečeno, máte uvedeno pod pojmem PZL. U této látky situace je složitá, a nejenom v Moravskoslezském kraji.

Já si dovoluji uvést pro srovnání aktuální situaci. K dnešnímu dni dnes ráno platí regulace kvůli této látce v Královéhradeckém kraji z důvodu překročení imisních limitů o více než dvojnásobek, v části Jihomoravského kraje z důvodu překročení limitu o dvojnásobek, v Olomouckém kraji, zejména pak v Prostějově, velké části Plzeňského kraje a v části průmyslové Moravskoslezského kraje, kde dnes ráno byly v některých místech překročeny koncentrace zhruba čtyřikrát.

Na druhou stranu je třeba říci ve srovnání s loňským rokem a předloňským rokem, že se právě teď pohybujeme v tom časovém období topné sezóny, které ve všech srovnatelných dvou předcházejících rocích bylo vždy to nejhorší v průběhu roku a fakticky jsme se pohybovali v počtu zhruba šesti vyhlášených regulací v průběhu roku, v průběhu topné sezóny pro region ostravsko-karvinský a zhruba pěti pro region třinecký. Co se ale ukazuje, že z důvodu změny způsobu proudění a v té souvislosti ale také dopady, které vytváří celý ten koláč znečišťovatelů ovzduší, což je průmysl, ale já, byť to neradi mnozí slyší, říkám, ne jenom průmysl, jsou to také domácnosti a je to také doprava, tak to, co sledujeme v posledních letech, je, že pokud dochází k situaci a zhoršení, tak zatímco dřív ve většině případů jsme vystačili pouze se signálem upozornění, dnes nástup je rychlejší a velmi záhy v horizontu dnů či hodin rovnou vstupujeme do procesu regulace.

Dámy a pánové, z výše uvedených důvodů musím říci, že z těch pozměňovacích návrhů, kterých je tu spousta a ke kterým se budu postupně vyjadřovat, je pro mě nepřijatelný a nedoporučuji návrh hospodářského výboru na úplné zrušení látek. Pokud mám zmínit látku, u které považuji za důležité, aby zůstala zachována poplatková povinnost, pak jsou to tuhé znečišťující látky, jako látka nebo regulace, která je. Pravdou ale je, že podíváme-li se kolem nás, ve většině zemí řešíme dva koncepty. Jeden, který je založen na principu znečišťovatel platí, tak jako tak, bez ohledu na to, jak zpříšňuje, resp. jak naplňuje přísnější limity. A druhá, hustě převládající, je situace, neříkám tím, že dominantní, ale velmi častá, situace, kdy poplatková povinnost nastupuje v případě překročení těch pravidel, v případě sankčního řízení. U nás máme kombinaci obého dle tradice. Na druhou stranu je pravdou, že platí to, co jsem zmínil na

začátku, že míra regulace u nás v posledních čtyřech letech běží mnohem rychleji než v předcházejících letech celého toho dvacetiletého období, že zpřísňování limitů je v podstatě rok od roku, že ještě před dvěma lety, jak jsem zmínil, to bylo sto např. pro hutnictví a my se v horizontu několika málo let, spíš měsíců dostaneme na dvacet mikrogramů.

Dámy a pánové, v každém případě, ať už váš postoj k jednotlivým pozměňovacím návrhům, a s mnohými z vás jsem tady mluvil a situaci jsme si snažili vysvětlit, ať už váš postoj k jakýmkoliv pozměňovacím návrhům bude jakýkoliv, moc vás prosím o podporu tohoto zákona, který je velmi důležitý, a je důležité, abychom vstoupili s tímto zákonem v účinnost 1. 9. letošního roku.

Chtěl bych poděkovat výboru životního prostředí i ostatním, kteří se zákonem zabývali, chtěl bych poděkovat paní zpravodajce, všem kolegům. Je to obsáhlý zákon, kterému se tato Sněmovna opravdu dlouho věnuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Bylo to závěrečné slovo. Po závěrečném slově už není prostor k technickým poznámkám.

Až otevřu debatu k proceduře, potom dostane slovo pan kolega Úlehla. Jsme za závěrečným slovem. Paní zpravodajka avizuje, že nechce vystoupit se závěrečným slovem. Je před námi hlasování o pozměňovacích návrzích.

Paní zpravodajku požádám, aby nám oznámila postup, jímž se budeme při hlasování řídit. A až schválíme proceduru, tak požádám paní zpravodajku i pana ministra, aby přednášeli svá stanoviska.

Ještě se hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan kolega Petr Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si požádat o 15minutovou pauzu na jednání klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 11 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 10.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, ještě před hlasováním jsem dostala avizo, že je potřeba otevřít rozpravu ve třetím

čtení k tomu, aby pan kolega Úlehla mohl stáhnout jeden ze svých návrhů. Proto požádám pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, aby nám tento krok usnadnil.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Paní předsedkyně, dovoluji si požádat o otevření rozpravy na – věřím – pár vteřin kvůli jedné technické záležitosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám mnohokrát. Pan poslanec Tomáš Úlehla se bude plně soustředit na to, co chce sdělit Sněmovně.

Poslanec Tomáš Úlehla: Omlouvám se, paní předsedající, to byly odborné konzultace, protože zkušenější kolegové mi právě vyjádřili svůj názor.

Já jsem při tom prvním vstupu si nebyl jist, zdali mohu navrhnout pro nehlasovatelnost, což je v podstatě technické opatření, stažení svých pozměňovacích návrhů H5 a H6, protože problematika smogových situací je již řešena v jiné části zákona, který budeme schvalovat. Takže proto žádám, aby H5 a H6 nebylo zařazeno právě pro zjednodušení procesu schvalování do tohoto konání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní zpravodajka to určitě má zahrnuto do procedury. Děkuji panu poslanci Úlehlovi.

Prosím všechny, aby zaujali svá místa a věnovali svou pozornost následujícímu návrhu procedury, protože bude poměrně komplikovaná. Prosím všechny o klid. Zástupce jednotlivých poslaneckých klubů o pozornost, aby sledovali návrh paní zpravodajky. Požádám též legislativu, aby v případě, že bude potřeba vstoupit do hlasování, aby tak neprodleně učinila.

Nyní tedy má slovo zpravodajka paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, byť to nedělám ráda, opravdu bych vás požádala o pozornost, protože jsme došli až k pozměňujícímu návrhu pod písmenem J, to znamená, že jich je tam opravdu hodně, a abychom v tom našli systém a neudělali nějakou chybu, tak si dovolím vás poprosit o součinnost.

Hlasování by vypadalo takto: První hlasování by bylo o stažení bodů H5 a H6, které nyní navrhl kolega Úlehla. Druhé by potom bylo o legislativně technické úpravě k pozměňujícím návrhům pana kolegy Bureše, tak jak tady byly načteny. A poté byl procedura vypadala následovně. Mají ji vaši zástupci klubů, tak se budeme kontrolovat navzájem.

Za prvé bychom hlasovali o poslanci Burešovi jako celku, F1 až F7 jedním hlasováním, a to nejprve o variantě 1 a v případě nesouhlasu o variantě 2. Pokud bude toto odsouhlaseno, nebude hlasovatelný hospodářský výbor, body A3 až A9, a tedy i pan poslanec Paroubek pod písm. C.

V případě, že nebude odsouhlasen poslanec Bureš, budeme hlasovat o poslanci Paroubkovi. Pokud se odsouhlasí bod C, bude nehlasovatelné A5, ale zároveň i A9, protože spolu věcně souvisí.

Následovalo by hlasování o poslanci Chalupovi a dalších kolezích, kteří předkládali tento pozměňující návrh, to jsou body I1 až I10, a to jedním hlasováním, protože spolu věcně souvisí. V případě tohoto souhlasu s panem ministrem Chalupou je nehlasovatelný pan poslanec Šincl bod body D1 až D10. Pokud by pan poslanec Chalupa nebyl přijat, hlasovali bychom pozměňující návrhy pana kolegy Šincla.

Následuje hospodářský výbor, body A1 a A2 jedním hlasováním, protože spolu věcně souvisí.

V případě, že nebude souhlas s poslancem Burešem ani s panem poslancem Paroubkem, budeme hlasovat hospodářský výbor, body A3 až A9 jedním hlasováním. V případě, že nebude souhlas s poslancem Burešem, ale jen s poslancem Paroubkem, body A3, A4, A6, A7, A8 jedním hlasováním, protože spolu souvisí, A5 a A9 by bylo nehlasovatelné.

Následuje výbor pro životní prostředí. Body B1 až 7, 9 až 13, 15, 17 až 29 jedním hlasováním. Pokud projde B18, je nehlasovatelný H6. B8 v případě souhlasu je nehlasovatelný E2. B14 v případě, že projde hospodářský výbor, A4 je nehlasovatelný a B16 v případě, že by prošel pozměňující návrh hospodářského výboru A8, je opět nehlasovatelný.

Následuje pan kolega Sivera s bodem E1, který by byl nehlasovatelný v případě přijetí hospodářského výboru A8, a E2, který bude nehlasovatelný v případě souhlasu B8.

Dohromady bychom poté hlasovali o bodech G1 a G2, stejně tak jako bychom dohromady hlasovali o bodech pana kolegy Úlehly, H1 až H4.

Jedno z posledních hlasování, bod J1, kde se mění účinnost, která by opět nebyl hlasovatelný, pokud by byl přijat hospodářský výbor, a body J1 až 18 budeme hlasovat jako celek, protože se jedná o legislativně technické úpravy.

Na závěr bychom hlasovali o zákonu ve znění přijatých pozměňujících návrhů jako o celku a po tomto hlasování ještě o doprovodném usnesení pana kolegy Šidla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh procedury. Ptám se nejprve, zda má někdo nějakou námitku proti takto navrženému postupu. Nemá nikdo žádnou.

Zahajuji hlasování číslo 199. Táži se kdo souhlasí s návrhem procedury, s nímž jsme byli právě seznámeni. Kdo je proti?

Hlasování číslo 199, přítomno 146, pot 140, proti nikdo, návrh byl přijat.

Prosím paní zpravodajku o první návrh, zároveň ji vždy požádám o její stanovisko a pana ministra požádám o stanovisko také. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já vám mnohokrát děkuji, kolegyně a kolegové, a vrhneme se na to. Nejprve budeme hlasovat o stažení bodů H5 a H6, tak jak ho načetl pan kolega Úlehla před chvílí. Moje stanovisko je souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 200. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 200, přítomno 146, pro 144, proti nikdo, návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Kateřina Konečná: Následně musíme odhlasovat legislativně technickou úpravu k pozměňujícímu návrhu 1045 od pana kolegy Bureše. Můj názor je souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 201. Kdo souhlasí s touto legislativně technickou úpravou? Proti?

Hlasování číslo 201, přítomno 146, pro 127, proti 17, návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Kateřina Konečná: Nyní, pokud jsme přijali tuto legislativně technickou úpravu, budeme hlasovat o kolegovi Burešovi jako celku, F1 až F7 z varianty 1. To znamená hlasujeme – kolega Bureš, varianta 1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Stanoviska? (Zpravodajka: Moje stanovisko je souhlas.) Pan ministr prosím? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 202. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 202, přítomno 145, pro 77, proti 53, tento návrh byl přijat ve variantě 1.

Můžeme pokračovat. Já nevím, jestli byla žádost o odhlášení, nebo nebyla... Nebyla, tak pokračujeme. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji vám, kolegyně a kolegové. V tom případě, když jsme odhlasovali variantu 1, stává se nehlasovatelnou varianta 2, stejně tak jako se stává nehlasovatelným bod C – pan poslanec Paroubek.

Bude tedy následovat hlasování poslance Chalupy – I1 až I10, a to jedním hlasováním, protože návrhy spolu věcně souvisí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o stanoviska. (Zpravodajka podporuje.) Pan ministr? (Souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 203. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 203 přítomno 146, pro 134, proti 3. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Kateřina Konečná: V případě, že jsme tento návrh přijali, je nehlasovatelný pan kolega Šinčl.

Budeme pokračovat hospodářským výborem, body A1 a A2 jedním hlasováním, opět spolu věcně souvisí. Moje stanovisko je neutrální.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 204. Kdo je prosím pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 204 přítomno 146, pro 8, proti 77. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Protože jsme hlasováním o panu kolegovi Burešovi docílili toho, že se body A3 až A9 staly nehlasovatelnými, budeme pokračovat výborem pro životní prostředí.

Jedním hlasováním bychom hlasovali o bodech B1 až 7, 9 až 13, 15, 17 až 29. Moje stanovisko je souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 205. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti?

V hlasování číslo 205 přítomno 146, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Budeme pokračovat bodem B8. V případě jeho odsouhlasení se stane nehlasovatelným E2. Souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 206. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 206 přítomno 146, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Kateřina Konečná: Následuje hlasování o bodu B14. Souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 207. Ptám se na souhlas. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 207 přítomno 146, pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslankyně Kateřina Konečná: Pokračujeme hlasováním o bodu B16. Souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 208. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 208 přítomno 146, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Následuje hlasování o panu kolegovi poslanci Siverovi, bod E1. Souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 209. Kdo je pro? Proti návrhu?

V hlasování číslo 209 přítomno 146 pro 142, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslankyně Kateřina Konečná: Bod E2, protože jsme odsouhlasili bod B8, se stal nehlasovatelným.

Přejdeme tedy k panu kolegovi Lukšovi. Bod G1 a G2 můžeme hlasovat dohromady, věcně spolu souvisí. Mé stanovisko je souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 210. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 210 přítomno 146, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Budeme pokračovat bodem H poslance Úlehly a bude to opět hlasování o bodech H1 až H4 dohromady, věcně spolu souvisí. Souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 211. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?
V hlasování číslo 211 přítomno 146 pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Budeme hlasovat o bodu J1, kde se mění účinnost tohoto zákona. Souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 212. Kdo souhlasí? Kdo je proti návrhu?
V hlasování číslo 212 přítomno 146, pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat. Dál prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: A poslední hlasování o pozměňovacím návrhu, tedy aspoň doufám, je o bodu J2, bodech 1 až 18 dohromady, jsou to pouze legislativně technické úpravy. Souhlas. (Ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 213. Kdo je pro? Proti návrhu?
V hlasování číslo 213 přítomno 146, pro 142, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Domnívám se, paní předsedající, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. Doufám, že jsou stejného názoru i moji kolegové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, ptám se – legislativa sděluje, že dle jejího názoru je také vše v pořádku a námitku nevidím ani ve sněmovně, takže můžeme hlasovat o vládním návrhu jako celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o ochraně ovzduší, podle sněmovního tisku 449, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Stanoviska prosím. (Zpravodajka i ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 214. Kdo je pro přijetí tohoto zákona? Proti návrhu zákona?

V hlasování číslo 214 přítomno 146, pro 106, proti 9. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. Tím končím...

Poslankyně Kateřina Konečná: Ještě nás čeká jedno hlasování, kolegyně a kolegové, a to o doprovodném usnesení k návrhu zákona. Je to bod K pana kolegy poslance Karla Šidla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím tedy o vaše stanoviska k tomuto doprovodnému usnesení. (Zpravodajka souhlasí, ministr nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 215. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 215 přítomno 146, pro 55, proti 52. Toto doprovodné usnesení přijato nebylo.

Tím tedy končím projednávání bodu 56, končí sněmovní tisk 449 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce.

O slovo požádal ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi jednu poznámku. Samozřejmě vláda je jistě spokojena, že prošel tento zákon, nicméně já bych svoji poznámku chtěl věnovat pozměňovacímu návrhu, který Sněmovna přijala, pana poslance Bureše, který se tak či onak týká ochrany životního prostředí a tak či onak se také týká státního fiskálu v době krize.

Mně to hodně připomíná hlasování o loteriích, přiznám se. Prostě jsou okamžiky, kdy vláda může navrhnout cokoli, ale jistá lobby napříč politickým spektrem si stejně prosadí svoje. Často na přednáškách o veřejných rozpočtech říkám svým studentům, že veřejné rozpočty jsou věčnou bitvou mezi dobře organizovanou menšinou, která si chce na úkor ostatních ze společného koláče ukrojit, a onou většinou, která je však neorganizovaná a která je nazývána daňovými poplatníky.

Nechť si každý z nás dnes večer před usnutím při obvyklém zpytování svědomí řekne, zda zastupoval neorganizovanou většinu, nebo dobře organizovanou menšinu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní žádá o slovo pan kolega Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní předsedkyně, já jsem při hlasování zastupoval neorganizovanou většinu. Myslím si, že jsem asi hlasoval stejně jako pan ministr financí, nicméně na rozdíl od něj jsem představitelem menšiny v té-

to Poslanecké sněmovně a myslím si, že je docela paradoxní, jestliže po schválení vládního návrhu zákona, a já jsem pro ten zákon nehlasoval, stejně jako jsem nehlasoval pro sporný pozměňovací návrh, vystoupí představitel vládní strany, která umožnila přijetí tohoto návrhu zákona, a následně ho sám zpochybní.

Já si myslím, že je tu odpovědnost, o které mluvil pan ministr financí, a to přemýšlení, které každý z nás by měl večer absolvovat, a s tím já absolutně souhlasím, je potřeba o těchto věcech přemýšlet v okamžiku, kdy máte chvíli klidu, tak myslím, že je potřeba důsledně dotáhnout do konce. A jestliže tady došlo ke schválení tohoto pozměňovacího návrhu, tak podle mého názoru řešením by také mohlo být, že zákon vůbec nebude přijat za této situace, že se prostě vládní většina sejde a dohodne se na tom, že za této situace v takovéto podobě prostě návrh přijat nebude.

To říkám na okraj poznámky pana ministra, protože on je stoupenec vládní většiny, ačkoliv jsme v této věci zřejmě hlasovali stejně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Aby bylo úplně zřejmé, hlasoval jsem ve finále pro tento vládní návrh, protože to je dobrý zákon, navíc je to nezbytná transpozice, je to takzvaný EU zákon. Ve svém důsledku jeho výhody převáží nad některými ústupky, které Sněmovna udělala při hlasování, takže je to krok vpřed, ne že ne. Já kritizoval ty ústupky, nikoliv to, že Sněmovna schválila zákon. A proto jsem si to dovolil přirovnat k loteriím, kde pokud si dobře pamatují, pane poslanče Sobotko, tenkrát jste to s většinami a menšinami měl trochu jinak.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Bohuslav Sobotka. (V sále je obrovský hluk!)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že to je prostě zajímavá debata, protože velmi často, když tady skončíme hlasování, tak potom interpretace, která se dostane k veřejnosti, tak zní: Poslanecká sněmovna schválila, poslanci rozhodli, přijali nějaký zákon. A já si myslím, že v okamžiku, kdy jsou takovéto pochybnosti o konkrétním pozměňovacím návrhu, tak je potřeba to říci rovnou ještě před závěrečným hlasováním. To je první věc.

A druhá věc. Já skutečně na rozdíl od pana ministra jsem pro tento návrh zákona nehlasoval, tuším, že většina kolegů z našeho poslaneckého klubu pro něj nehlasovala, nicméně souhlasím s tím, že tady existují ji-

stá spojení napříč poslaneckými kluby, a myslím, pane ministře, že bychom s tím něco měli udělat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajují projednávání bodu

55.

Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zasedne prosím ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, požádám také paní poslankyni Ivanu Weberovou, aby zasedla ke stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 426/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Pan ministr Jiří Pospíšil. Prosím. (Hluk v sále neutichá!)

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, protože jde o zcela nový zákon, zákon o mediaci, je asi vhodné, abych se coby předkladatel velmi stručně k tomuto návrhu zákona ještě jednou vyjádřil.

Chtěl bych zde ještě jednou zopakovat, že hlasujeme o velmi důležitém zákonu, který umožní určitou část soudních sporů řešit mimosoudními prostředky a vytvořit tak prostředí pro to, aby mediátoři v civilních sporech, pokud účastníci o to budou mít zájem, hledali cestu, jak spor vyřešit konsenzem a uzavřít takzvanou mediační dohodu. Většina zemí Evropské unie už má takovou úpravu, a proto je dobré, aby ji měla i Česká republika a tímto způsobem část sporů v oblasti civilní odklonila právě do této řekněme nesporné formy řešení.

Já se domnívám, že návrh zákona ctí podobu mediace, tak jak ji známe v jiných zemích Evropské unie. V zásadě se jedná o neformální řízení, kdy mediátor, kterého buď vyberou účastníci řízení, anebo soud, se snaží přimět sporné strany k dohodě. Podíváme-li se do jiných zemí Evropské unie, pak se vždycky jedná o neformální jednání, jehož výhodou je –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid v jednací síle a prosím všechny, aby buď poslouchali pana ministra Pospíšila, kterému bylo uděleno slovo, nebo aby opustili jednací síň! Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Výhodou tohoto řešení je rychlost, nízké náklady, flexibilita zúčastněných stran. Na druhou

stranu s takovýmto neformálním řízením souvisí to, že výsledek jednání, takzvaná mediační dohoda, by a priori neměla mít formu řekněme vykonatelného právního titulu. Tak to má absolutní většina zemí, kde mediace jako takové jsou upravené.

To je důvod, proč i po debatě ve druhém čtení Ministerstvo spravedlnosti a já setrváváme na názoru, že není dobré přijmout při hlasování v rámci třetího čtení tu část usnesení ústavněprávního výboru, která podle našeho názoru výrazně systémově zasahuje do filozofie mediací jako takových. V zásadě podle této změny se výsledkem neformálního jednání stává dohoda, která pokud je sepsána advokáty, tak by měla mít možnost být přímo vykonatelná, pokud se na tom účastníci dohodnou. Já zde nebudu opakovat všechny argumenty, které jsem uvedl minule. Pouze chci konstatovat, že toto vnímáme jako zásadní a fatální změnu filozofie mediace, která je právě postavena na oné neformálnosti a na tom, že výsledkem má být sice dohoda, ale dohoda, která není vykonatelná, a teprve skrze soudní smír či notářský zápis se vykonatelnou může stát. Takto ta filozofie podle nás má být postavena a odpovídá to filozofii mediace. To je důvod, proč předem říkám, a už se k tomu nebudu vyjadřovat při samotném hlasování za předkladatele, že máme velký problém s částí usnesení ústavněprávního výboru, která se této oblasti dotýká.

Dále chci konstatovat, že ostatní části usnesení ústavněprávního výboru považujeme za věci, které samotný návrh vylepšují, a nemáme s ním v zásadě žádný větší problém.

Co chci ještě zmínit, je pak návrh, který byl načten paní vicepremiérkou Peake a paní poslankyní Chalánkovou. Paní vicepremiérka Peake v zásadě načetla návrh, který říká, že v případě, kdy mediátora určuje soud, pak to opět může být v zásadě kdokoli, kdo je na seznamu mediátorů, zatímco původní vládní návrh počítal s tím, že by to měl být právník, který jaksi je takto vybrán soudem. Chci konstatovat, že obě koncepce jsou možné. Autoři návrhu byli vedeni tím, že pokud soud určí mediátora a cílem má být mediační dohoda, která by se mohla stát soudním smírem, tak by ji měl realizovat člověk, který má odborné znalosti a kvality na to, aby uzavřel takovou formu mediační dohody, která bude v souladu s platným právem České republiky.

Na druhou stranu návrh paní vicepremiérky má svoji logiku, protože je možná správné nechat na soudu, aby vybral konkrétního mediátora a on určil podle vlastní úvahy v individuální věci, zda vybraný mediátor má kvality takové, aby uzavřel takovou dohodu, jež se následně může stát soudním smírem. To je důvod, proč v případě tohoto návrhu v zásadě nechám na vašem posouzení, ale nevidím jako problém, pokud návrh paní Karoliny Peake bude přijat.

V případě paní poslankyně Chalánkové se jedná o návrh, který jsme

podrobněji nedebatovali, byl zde načten bez širší debaty. Chci konstatovat, že podle našeho názoru není problém v tom, když část mediátorů bude spravovat Ministerstvo spravedlnosti a ty mediátory, kteří jsou současně advokáty, bude spravovat Česká advokátní komora. Česká advokátní komora stejně jako stát, potažmo Ministerstvo spravedlnosti, je subjekt veřejného práva a ve chvíli, kdy obě tyto instituce nebo subjekty veřejného práva, jak stát, tak Česká advokátní komora, jako veřejnoprávní korporace mají ze zákona stejné možnosti zásahu vůči mediátorům, tak jsou podle nás zachována stejná pravidla, akorát se liší ten subjekt, který takovýto dohled a následně případné sankční řízení vede. Tedy ten návrh jako takový nepovažujeme za nutný, důležitý a dáváme k němu spíše nesouhlas.

Dámy a pánové, to je tedy stručný komentář. Já vás prosím o celkovou podporu toho návrhu, protože, jak už jsem naznačil, byť se jedná o drobný zákon, tak z pohledu kvality justičního systému je to zákon důležitý. Zkrátka a dobře je dobré mít v českém právním řádu zákon, který stanoví jasná pravidla pro to, jak mimosoudní cestou na základě konsenzu a dohody účastníků řešit určitou část civilních sporů. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní v obecné rozpravě, která je zahájena – mám zde faktickou poznámku, pan kolega Jiří Rusnok? Nebo je to pouze omyl? Takže spíš asi omyl. Tak prosím o slovo pana poslance Jana Farského.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, skutečně máme před sebou důležitý zákon, podstatný zákon, byť v tuto dobu každým zákonem ztrácí trochu na své důležitosti, páteční dopoledne i podle pohledu do našich lavic už není vítaným termínem pro projednávání zákonů. Ale přesto bych vás poprosil ještě o krátkou pozornost.

Určité výborný původní návrh, v mnohém se shodují i s ministrem spravedlnosti, s předkladatelem, myslím si ale, že prolomení té situace, kdy advokáti získali své výsadní postavení a jsou regulováni jiným způsobem než neadvokáti mediátoři, není správně v tomto zákoně. Ten původní výborný záměr bohužel, alespoň z mého pohledu a z pohledu i předkladatelek pozměňovacího návrhu paní poslankyně Chalánkové a paní poslankyně Langšádlové, utrpěl vady, které je potřeba napravit. Ten pozměňovací návrh, který byl předložen, tak je – opravuji – bylo devět bodů, jejichž společným jmenovatelem je odstranění neodůvodněného privilegovaného postavení advokátů. A co považuji tímto za nejdůležitější? Že v konečném důsledku naplnění institutu mediace jako takové, institutu mediace, který má odbřemenit soudy, který má zrychlit řízení a který má také zlevnit řízení a také snížit dopady do vztahu, které soudní řízení často velice narušuje.

Jak jsem zmínil, základním problémem je zavedení dvou kategorií mediátorů, a to mediátorů advokátů a mediátorů neadvokátů. Tím se původní záměr, čímž bylo řešení sporů mimo soud, mimo složitý, stresující a drahý proces, poněkud ztrácí. Zcela původní návrh, alespoň podle mých informací, obsahoval pouze kategorii mediátorů. V průběhu přípravy zákona se ale do návrhu dostaly paragrafy, které zavádějí právě toto speciální postavení. A v čem ten dvojí režim spočívá, to ten pozměňovací návrh řeší. Zatímco mediátoři advokáti mají skládat zkoušky před vlastní advokátní komorou, pokud se bude chtít stát mediátorem kdokoliv jiný, bude skládat zkoušky před Ministerstvem spravedlnosti. Ke stejné práci je jiná instituce, jiná zkouška, a tím pádem jiné standardy, jiný způsob. Případné prohřešky mediátorů budou řešeny odlišně, pokud to budou advokáti, nebo pokud to budou neadvokáti. Pokud to budou neadvokáti, prohřešky řeší Ministerstvo spravedlnosti a může ukládat tresty. Pokud se prohřešku dopustí advokát, řeší Česká advokátní komora a pouze v případě závažného, případně opakovaného provinění. Stejně provinění, jiný trest. Zase dvojí standardy, které nejsou odůvodněny.

Zcela zásadním porušením původního záměru, a tady se shodneme s předkladatelkou pozměňovacího návrhu paní místopředsedkyní vlády Karolínou Peake, že proklamované cíle mimosoudního řešení relativizuje fakt, že část případů by mohli řešit pouze mediátoři advokáti. Tady se shodujeme v té části pozměňovacího návrhu a i pan ministr nezmiňoval, že by bylo problémem, pokud by tento pozměňovací návrh paní místopředsedkyně vlády prošel.

Podle mého názoru tak zákon vytváří dvě kategorie mediátorů. Jednu privilegovanou kategorii mediátorů advokátů, kdy jsou větší pravomoci provázány, myslím, nižší odpovědností, a druhou kategorií mediátorů neadvokátů s menšími pravomocemi a následně vyšší odpovědností. Původní smysl zákona se tak tímto způsobem vytrácí.

Dále je tam zásadní změna, která vzešla z pozměňovacího návrhu ústavněprávního výboru, a tady jsme v naprosté shodě s panem ministrem, proto ji ani déle nebudu komentovat. Jde o ty vykonatelné smlouvy, přímo vykonatelné smlouvy. Já bych vás chtěl poprosit o zvážení podpory a případně i podporu toho pozměňovacího návrhu, který zabrání provedení těch dvojích standardů, a že nebude zároveň také zastavena ta myšlenka, kontroverzní myšlenka ústavněprávního výboru. Byla by nesporně velká škoda, kdyby byl institut mediace v českém právním řádu zakotven v této nedostatečně podobě. Určitě si myslím, že není chybou vlivné advokátní lobby, že hájí razantně svá práva. Bylo by ale chybou nás poslanců kdybychom v tomto směru ustoupili.

Snad jen na doplněnou dodávám, že námi předložený pozměňovací návrh má plnou podporu i veřejného ochránce práv.

Vážené kolegyně a kolegové, pokud schválíte zákon ve znění přijatém v ústavněprávním výboru, schválíte zákon, který byl vyprázdněn. Pokud schválíme zákon ve znění pozměňovacího návrhu poslankyně Langšádlové a Chalánkové, soudy se zrychlí, stát ušetří své prostředky i stresové situace účastníků sporů. Žádám vás proto o podporu pozměňovacího návrhu pod písmenem C. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Farský. Děkuji. Pan kolega Stanislav Křeček se hlásí, dále poté pan ministr Jiří Pospíšil.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji. Dámy a pánové, to je stejná debata jako u sídel krajských soudů. U některých ano, u některých ne. V Ústí nad Labem ano krajský soud, v Liberci ne, přesto jsou to stejné kraje, se stejnou pravomocí, stejné postavení lidí. Toto je stejné. No tak se dohodněme, že prostě nebyla dohoda před mediátorem, nebude mít vykonatelnost. Takový návrh tady není. Tady se říká, že dohoda před mediátorem bude mít vykonatelnost, jestliže ji stvrdí notář. A proč jenom notář? Proč tady nemluvíme o privilegovaném postavení notářů? Proč by zrovna notář měl mít tuto pravomoc a proč ne advokát? Z jakého důvodu? To přece není žádná veřejná listina, to je dohoda mezi občany a není přece žádný důvod, aby osoba stejně práva znalá jako notář ji nemohla také podepsat. Takže jaké privilegované postavení. No tak se dohodněme, že žádná mediační dohoda nebude vykonatelná, a je to v pořádku. Jestliže tedy lobbujeme jenom pro jednu skupinu právníků, pro notáře, tak to podle mého názoru správné není.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Jiří Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já musím jednu poznámku říct tady k panu kolegovi Farskému, protože to vystoupení nebylo korektní.

Jediný rozdíl mezi mediátory advokáty a ostatními mediátory, který jaksi Ministerstvo spravedlnosti prosazuje – byť jsou tady různé jiné varianty, viz varianta z ústavněprávního výboru, se kterou Ministerstvo spravedlnosti nesouhlasí – je to, zda mediátora advokáta má trestat někdo jiný než stát. To není o tom, jak to tady říkal pan kolega, za stejné provinění jiný trest. To je o tom, že někdo jiný je subjektem trestajícím. A podle mého názoru je to správně.

Advokát je svobodné povolání, které má být pokud možno izolováno a chráněno před státem. Proto také historicky advokátní komory v Evropě vznikly – aby chránily nezávislého advokáta, který často zastupuje zájmy klienta i proti státu. A stát by tedy advokáty neměl dohlédovat a neměl

trestat a měl by respektovat, že toto advokáti dělají sami sobě ve své komoře. To má hluboký filozofický a historický význam. Advokátní komora nevznikla jenom proto, že stát si chtěl ulevit a nechťel určitou část činnosti dělat. Tato komora na rozdíl třeba možná od jiných komor s právníckými profesemi je historická a důležitá. A já se tedy domnívám, že máme-li zachovat absolutní nezávislost advokátů na státu – nikoliv na zákonu, zdůrazňuji –, je správné, aby dohled nad činností advokáta v širším slova smyslu, protože vždycky to není pouze ona advokátní činnost, vykonávala advokátní komora. Jakmile to prolomíme a dohled přeneseme na stát, otevíráme tím Pandořinu skříňku, která může být dlouhodobě zneužitelná. A já to tady veřejně říkám – může být zneužitelná a může vést k tomu, že za chvíli přijde někdo s tím, že bychom měli nad advokáty udělat další a další změny. Takže to je ten důvod, proč my jsme s tímto návrhem souhlasili.

A dodávám k tomu pouze B – že opravdu cílem není privilegiovat a někoho méně trestat. Nechť za stejné pochybení přichází stejný trest, ale prosím, rozdíl má být v subjektu, nikoliv v tom, že by advokát mediátor, který poruší zákon, byl beztrestný a byl jinak privilegiovaný. Přece není dvojí kategorie mediátorů. Dvojí kategorie mediátorů – podle nás, zdůrazňuji, podle našeho pohledu – nastane ve chvíli, kdy důsledky mediace, kterou realizuje advokát, budou jiné, tzn. například ona přímá vykonatelnost, na rozdíl od mediace, kterou dělá mediátor neadvokát, mediátor neprávnick. Ano, to zasívá dvojí pohled a dvojí výsledky mediačního řízení. Ale způsob dohledu podle mého názoru nikoliv.

Kdybych přijal filozofii, která zde byla řečena, pak bych za chvílinku musel říci, že není možná „propustnost“ a uznávání právnických zkoušek, že není možné, aby advokát například byl člověk, který vykonával soudní funkci a má pouze justiční zkoušku, nebo naopak notářskou zkoušku atd. Ta propustnost a uznávání zkoušek, které se v rámci právních profesí dělají – část se jich dělá pod záštitou Ministerstva spravedlnosti, část pod záštitou jednotlivých komor – je už dneska běžná. Podle tohoto hesla ten, kdo má zkoušku, je advokátem, u advokátní komory, by se nemohl stát nikdy soudcem. Ale to přece není pravda. Propustnost už je dneska v jiných parametrech a kritériích nastavena. Důležitá je ta zákonná úprava.

Já to nechci v tuto chvíli hrotit, ale prosím, neříkejme to, že je-li rozdělen dohled nad mediátory mezi advokátní komoru a stát, že tím zasíváme dvojí kategorie mediátorů, co se týče výkonu. Co se týče výkonu a jejich činnosti, tak zde opravdu dvojí kategorii mediátorů nezasíváme a nevytváříme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka. Pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, já budu velmi stručný. Chci poděkovat panu ministrovi za toto vystoupení, protože my se lišíme pouze v jedné věci. To, co teď řekl pan ministr, je bezesporu správné. To moje odlišení – a v tom se liším i od kolegů, kteří podali pozměňovací návrh: skutečností prostě podle mého názoru zůstává, že pokud mi někdo dluží a já se před mediátorem, který je zvolen z řad advokátů, dohodnu na tom, že mi dlužník zaplatí, pak opravdu netuším, proč bych měl jít ještě za dalším orgánem k tomu, abych takovouto dohodu měl vykonat. Prostě toto je základní rozpor. Nebo základní? Já si myslím, že to je relativně drobný rozdíl v té vizi. Jinak to, co řekl pan ministr, je bezesporu správné. Já si prostě nemyslím, že je vhodné nechat občany, když se dohodnou na řešení svého sporu, jít ještě k dalším orgánům.

K nerovnému postavení, o kterém zde hovořili mí předřečníci, resp. pan kolega Farský. Já si myslím, že není správné i to, co navrhuje paní místopředsedkyně vlády Peake, protože pokud se strany dohodnou v soudním řízení, tak je to teď naformulováno v § 77, tak toho mediátora mohou mít i neadvokáta. To je třeba říct. Ale když se nedohodnou v soudním řízení, tak podle původní vládní novely nebo toho návrhu, tak musí mít advokáta, který je tedy mediátorem, má mediační zkoušku, má odbornou způsobilost a má samozřejmě i svoji odpovědnost, tak jak ji zde popsal pan ministr. Takže není pravdou, že když se strany dohodnou, že musí mít advokáta. To je nesmysl. A ten advokát nemohl v minulosti zastupovat jednu z těch stran. Žádnou. A nemůže ji zastupovat ani pro budoucnost. Takže ten střet zájmů tady absolutně nehrozí. A byl bych rád, kdyby to tady zaznělo a kdybychom si nemalovali čerty na zeď, které v tom vládním návrhu nejsou ani obsaženy.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Jan Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Základní rozpor vychází z toho, že bereme mediátory jako právní profesi. Ale mediátorem – a výborným mediátorem – může být psycholog, může být zkušený učitel a může být v podstatě kdokoliv, kdo k tomu má talent. My jsme ustoupili ve vládním návrhu – a nemyslím si, že je dobře, že se ustoupilo ve vládním návrhu – v tom, že se advokátům už v něm dalo jiné postavení. Silnější v tom, že jsme nastavili tyto dvě speciální kategorie. A já je v tom vidím.

Když pro advokáty mediátory se zkouška skládá před advokátní komorou a pro neadvokáty u Ministerstva spravedlnosti, když vzdělávání u advokátů v oblasti mediace zajišťuje advokátní komora, u neadvokátů Ministerstvo spravedlnosti, tak je tady nastavena dvojkolejnost. Advokáti

mediátoři jsou vyloučeni z odpovědnosti za správní delikty podle zákona o mediaci, zatímco neadvokáti přirozeně jsou odpovědní za přestupky podle zákona o mediaci. Je tam nastavena dvoj kolejnost. A je pravda, že už je nastavena ve vládním návrhu. Já se domnívám, že už v tom vládním návrhu neměla být, protože mediátor nerovná se advokát.

Ale to je diskuse, kterou samozřejmě bychom mohli vést dlouho. Já jsem to chtěl jenom doplnit jako názor, odůvodnění toho, proč návrh tady zazněl, a odůvodnění toho, proč převážná část klubu TOP 09 bude hlasovat pro návrh paní poslankyně Chalánkové a paní poslankyně Langšádlové, na jehož pořízení jsem se podílel a jsem za to rád, že jsem tu možnost měl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Teď je tady přihláška paní zpravodajky, která má přednost, také přednostní žádost pana poslance... Faktická? Nerozuměla jsem tomu. Jde o faktickou poznámku. Pan kolega Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, paní a pánové, jen velmi krátkou faktickou poznámku. V průběhu třetího čtení jsme tady svědky toho, že v rámci jednoho poslaneckého klubu se teprve dotvářejí názory, diskutují tady proti sobě nebo vůči sobě dva členové jednoho poslaneckého klubu. Já bych jako předseda poslaneckého klubu KSČM byl teď k dispozici, že bych nabídl, že si vezmu přestávku, aby se dodohodli. (Ozývá se: Ne.) Pojdme hlasovat. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní zpravodajka Ivana Weberová, poté pan kolega Jan Chvojka.

Poslankyně Ivana Weberová: Já budu mít jen velice krátkou připomínku, a to k vystoupení pana kolegy Farského. Myslím, že je potřeba zdůraznit, že oddělení organizace těchto dvou skupin mediátorů prostě vychází z logicky věci, z logiky postavení advokátů, tak jak to tady uvedl pan ministr. Není to neúčelné nebo nějaké libovolné, ale vychází to právě ze snahy střežit nezávislost advokátského stavu. Pokud by toto nebylo zaručeno, pak bychom museli říct, že prostě advokáty vylučujeme z toho, aby se mohli stát mediátory. To myslím by nebylo také správné.

Dále bych chtěla upozornit, že pokud se týká vzdělávání, tak toto tento zákon vůbec neupravuje. To znamená, že to, co říkal pan kolega Farský o vzdělávání mediátorů, není pravdou, protože tento zákon takovou úpravu neobsahuje.

Dále bych chtěla říci ohledně sankcí. Není to tak, že by byly sankce mírnější vůči mediátorům advokátům, protože například v oblasti pokut jsou

tyto sankce naopak přísnější u mediátorů advokátů, kdy pokuta dosahuje stonásobku minimální hrubé mzdy, kdežto u mediátorů neadvokátů je pokuta tuším 500 tis. korun. To znamená, že tam pokuta nižší. To znamená, pokud je v nějaké části, což mi není známo, tedy pokuty přísnější, pak tímto se situace vyrovnává. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Budu reagovat na dvě věci. Ani v jedné z těchto dvou věcí nebudu souhlasit s panem kolegou Farským. Obecně. Nečekal jsem, že ve třetím čtení budeme až takhle široce diskutovat tento tisk, protože v prvním čtení kolega Farský tuším nevystupoval, ve druhém čtení taky nevystupoval. Myslím, že ve třetím čtení už před hlasováním je to trošku pozdě.

Nicméně, první věc, a tam souhlasím zcela s panem ministrem, dle mého názoru navrhovaná právní úprava pouze vhodným způsobem reflektuje specifický vztah mediace a advokacie, zejména pokud jde o přípravu advokátů nebo advokátních koncipientů na výkon mediační činnosti a kárný dohled nad výkonem mediace ze strany České advokátní komory. To jsou faktory, které dle mého názoru zákonitě povedou k neustálému zvyšování kvality poskytovaných služeb mediátora.

Podle návrhu zákona bude dohled nad dodržováním povinností stanovených mediátorovi vykonávat Ministerstvo spravedlnosti. To se nebude týkat mediátorů, kteří jsou advokáti. U těch je totiž zákonem stanovena kárná odpovědnost vůči komoře, která směrem k nim vykonává disciplinární pravomoc ve stejném rozsahu, v jakém bude ministerstvo vykonávat dohled nad činností ostatních mediátorů. Dohled nad činností mediátora advokáta je pro oblast mediační činnosti zvláště garantován v ustanovení části 6. návrhu zákona novela zákona o advokacii, kárná odpovědnost a pozastavení činnosti. Tím dojde ke snížení nákladů, které by muselo ministerstvo vynakládat na výkon dohledu nad mediátory advokáty a zároveň se nebude muset složitě řešit otázka střetu dohledové pravomoci ministerstva a zákonem stanovené povinnosti mlčenlivosti advokáta tak, jako se řeší například v trestním řádu při domovní prohlídce nebo v daňovém řádu při provádění daňových kontrol.

Je též třeba zdůraznit, že advokát mediátor s tím, že v určitých konkrétních případech bude vykonávat činnost mediátora, neztrácí základní atributy profese advokáta, mezi něž patří zejména nezávislost. Tou je třeba rozumět mimo jiné především nezávislost na státní exekutivě. Především z tohoto důvodu není na místě podřizovat advokáta mediátora přímé dohledové pravomoci ministerstva, stejně jako jí nepodléhá poskytování právních služeb podle zákona o advokacii, které

je přenecháno komoře jako samosprávnému orgánu zřízenému zákonem.

A ta druhá věc, ke které bych se chtěl vyjádřit, tam s panem ministrem nebudu souhlasit. Je to otázka vykonatelnosti mediační dohody. Dle mého názoru se mediační dohoda bude rodit velmi obtížně. Koneckonců půjde o spor dvou stran a tam je to vždycky obtížné. A v okamžiku, kdy tyto dvě strany, nebo jich může být i víc, dospějí ke konsenzuálnímu řešení sporu, mají obvykle zájem vyřešit tuto věc jednou provždy. Mají zájem vyřešit tuto věc jednou provždy bez obavy, že se stane předmětem zdoluhavého soudního řízení, pokud by mediační dohoda nebyla respektována.

Je-li mediátorem advokát, a zde zdůrazňuji, že mnoho advokátů už dnes mediaci provádí, pak je zde možnost, aby úspěšný výsledek mediace stvrdil v této podobě. Odpovídá-li mediátor advokát za obsah mediační dohody, jak rovněž navrhuje usnesení ústavněprávního výboru včlenit do § 3 odst. 3 návrhu zákona, přispěje tato možnost ke zvýšení zájmu konfliktních stran o řešení jejich sporu právě formou mediace. Začlenění této možnosti do zákona bude tedy motivovat strany sporu k volbě mediace a tím může jediné pozitivně ovlivnit hlavní účel tohoto zákona. To znamená odbřemenění justice.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem bedlivě poslouchal rozpravu a my jsme ve třetím čtení. A mně rozprava připadala jako druhé čtení a myslím si, že jste si v K 114 nevysvětlili pojmy a dojmy, takže navrhuji vrátit tento zákon do druhého čtení, abychom tady potom projednávali opravdu třetí čtení. Děkuji vám. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to návrh, o kterém rozhodneme za malou chvíli. Přivolávám naše kolegy. Jedná se o návrh, kterým bychom tento návrh podrobili opakovanému druhému čtení. Je zde žádost o odhlášení, prosím, abyste se tedy všichni zaregistrovali.

Budeme rozhodovat o tomto návrhu na opakování druhého čtení v hlasování, které ponese pořadové číslo 216.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro návrh na vrácení této předlohy k opakovanému druhému čtení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 216. Přítomno 123, pro 32, proti 81. Návrh přijat nebyl.

Jsme stále v rozpravě. Ptám se, zda se někdo do rozpravy hlásí.

Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Paní zpravodajku požádám, aby oznámila postup při hlasování a poté vás budu žádat také o vaše stanoviska. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové, procedura by byla následující. Nejprve bychom hlasovali pozměňující návrh paní poslankyně Peake pod bodem B. Pokud budeme hlasovat o tomto návrhu, potom bod C8 pozměňovacího návrhu paní poslankyně Langšádlové a Chalánkové bude nehlasovatelný. Potom bychom hlasovali zbytek pozměňujícího návrhu poslankyň Langšádlové a Chalánkové pod písmenem C. A dále bychom odhlasovali bod A, pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, a to nejdříve písmeno A, body 1, 2 a 14, které se týkají přímé vykonatelnosti mediačních dohod, a poté bychom hlasovali o zbytku bodu A, což je usnesení ústavněprávního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je návrh procedury. Já se zeptám, zda má někdo nějakou připomínku, námitku. Nemá-li nikdo, zahajuji hlasování číslo 217.

Kdo je pro přijetí této procedury? Proti?

Hlasování číslo 217. Přítomno 131, pro 129, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a já prosím o první návrh a též o stanoviska.

Poslankyně Ivana Weberová: První návrh je pozměňovací návrh paní poslankyně Peake pod bodem B. Stanovisko negativní. (Ministr: Mírně pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo... (Rozruch v sále.) Moment, nepokřikujte tady nikdo! Pan kolega Benda.

Poslanec Marek Benda: Omlouvám se, ale ta formulace je tak nejasná, že bych chtěl vědět, o čem se hlasuje. „Navrhuji vypustit poslední větu, která zní:..“ A pak jsou tam dvě věty. Je návrh na vypuštění obou těchto vět? A teď se ptám paní zpravodajky – nebo jenom té poslední věty? To je velký rozdíl. Navrhuje se vypustit poslední větu. Poslední věty asi by mělo být. Ale abychom věděli, o čem hlasujeme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní zpravodajka nám to vysvětlí.

Poslankyně Ivana Weberová: Tak mně, přiznám se, ani možná nejas-

nost nenapadla. Ale já to беру tak i podle zdůvodnění paní místopředsedkyně Peake, že vypustit navrhuje obě dvě věty, které jsou uvozovkách.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, jsme ve chvíli, kterou si musíme vyjasnit. Stanovisko legislativy je takové, že v textu je chyba. Prosím, pane doktore, řekněte to paní zpravodajce, aby mohla na mikrofon sdělit Sněmovně, jak přesně ten text měl vypadat. Prosím o klid!

(Zpravodajka se radí s pracovníky legislativního odboru.)

Prosím nyní paní zpravodajku, aby nám tuto věc vysvětlila.

Poslankyně Ivana Weberová: Já doufám, že se již vše vysvětlilo. V pozměňovacím návrhu paní poslankyně Peake pod bodem B došlo k chybě v psaní. Za slovem „advokacie“ by neměla být tečka a následně velké T u další věty, ale měl by tam být středník. To znamená, že se jedná skutečně pouze o jednu větu podle vládního návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo vysvětlení s pomocí legislativy. Já se zeptám, aby nebyl žádný problém – souhlasí Sněmovna s tímto vysvětlením, akceptuje toto vysvětlení? Je nějaká námitka? Námitka není. Prosím tedy, paní zpravodajko, uveďte ještě jednou celý ten bod.

Poslankyně Ivana Weberová: Budeme tedy hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu pod písmenem B. Moje stanovisko je negativní. (Stanovisko ministra je mírně pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 219. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 219, přítomno 136, pro 79, proti 49. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Ivana Weberová: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem C, s tím, že nebudeme již hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C8, protože materiálně se jedná o stejný návrh, o kterém jsme právě teď hlasovali. (Stanovisko zpravodajky i ministra je negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 220. Kdo je pro tento návrh? Obě stanoviska byla negativní. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 220, přítomno 136, pro 21, proti 85. Návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslankyně Ivana Weberová: Dále bychom hlasovali o části pozměňovacího návrhu obsaženém v usnesení ústavněprávního výboru, a to pod body A1, 2 a 14, které se týkají přímé vykonatelnosti mediačních dohod. (Stanovisko zpravodajky je neutrální, stanovisko ministra výrazně negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 221. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 221, přítomno 136, pro 60, proti 67. Návrh přijat nebyl. Můžeme postoupit dále.

Poslankyně Ivana Weberová: Nyní bychom hlasovali o zbytku pozměňovacího návrhu obsaženého v usnesení ústavněprávního výboru pod písmenem A. (Stanovisko zpravodajky i ministra je pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 222. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 222, přítomno 136, pro 130, proti 1. Návrh byl přijat.

To jsou podle mých záznamů všechny návrhy, o nichž jsme měli hlasovat. Je tomu tak, paní zpravodajko?

Poslankyně Ivana Weberová: Ano, všechny pozměňovací návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme tedy hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o mediaci a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 426, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování pořadové číslo 223. Táhá se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 223, přítomno 132, pro 125, proti 3. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 55, sněmovního tisku 426.

(Poslanci hromadně opouštějí sál.)

Dámy a pánové, já jsem vám chtěla poděkovat za spolupráci během této schůze. Chtěla jsem ji ukončit a popřát vám pěkný víkend.
Končím 33. schůzi Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila ve 12.06 hodin.)

